

คำนำ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของงานสอบสวนเป็นอย่างยิ่ง โดยได้กำหนดไว้ในนโยบายการบริหารราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ด้านการอำนวยความสะดวก ให้พัฒนาการบริหารงานบุคคลให้พนักงานสอบสวนมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีความเจริญก้าวหน้าในสายงาน ตลอดจนการแต่งตั้งพนักงานสอบสวนและผู้ช่วยพนักงานสอบสวนให้เพียงพอต่อปริมาณงานในแต่ละพื้นที่ จึงได้มีการพัฒนางานสอบสวนมาโดยตลอดไม่ว่าจะในด้านความเจริญก้าวหน้าในสายงาน เงินเพิ่มพิเศษสำหรับตำแหน่งพนักงานสอบสวน ความรู้ความสามารถ ด้านเทคโนโลยี และการใช้นิติวิทยาศาสตร์มาช่วยในงานสอบสวนเพื่อพิสูจน์การกระทำผิดทางอาญา ถึงอย่างไรก็ตามหากพนักงานสอบสวนขาดองค์ความรู้ด้านกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่ง ที่เกี่ยวข้องแล้ว ย่อมส่งผลถึงการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน และสิ่งที่พนักงานสอบสวนปฏิบัติอาจกระทบถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชน อันทำให้กระบวนการยุติธรรมได้ถูกทำลายตั้งแต่นั้น

ในช่วงเวลาที่ผ่านมามีกฎหมาย กฎ ระเบียบและคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน มีการแก้ไข เพิ่มเติม เติบโตเปลี่ยนแปลงจำนวนมากพอสมควร ดังนั้น เพื่อให้พนักงานสอบสวนมีความรู้ในการปฏิบัติงานด้านการสอบสวน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยสำนักงานกฎหมายและคดี จึงได้จัดทำคู่มือพนักงานสอบสวนเพื่อให้พนักงานสอบสวนใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน คู่มือเล่มนี้ได้รวบรวมระเบียบ หนังสือสั่งการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่กำหนดแนวทางปฏิบัติของพนักงานสอบสวน เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เกี่ยวข้องผู้มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยในบ้านเมือง โดยแยกหมวดหมู่ ตั้งแต่เริ่มกระบวนการสอบสวนจนเสร็จสิ้นการสอบสวนนอกจากนี้ยังได้รวบรวมกฎกระทรวง ข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติของพนักงานสอบสวน และเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อสะดวกในการค้นคว้าเพื่อปฏิบัติให้ถูกต้อง

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือนี้เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติของพนักงานสอบสวน และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งนี้เพื่อปฏิบัติให้ถูกต้องและเกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย อันจะส่งผลดีต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติและประเทศชาติต่อไป

พลตำรวจเอก

(เอก อังสนามนท์)

รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๑ หน่วยงานสอบสวน การเป็นพนักงานสอบสวน -ป.วิ อาญา มาตรา ๒ (๖) อำนาจในการสอบสวนคดีอาญา -พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวนคดีการกระทำความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมาย ที่ไว้จะทำตงนศกรราชธานาจักร คค. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๑๓๓๑ ลง ๒๓ พ.ศ. ๒๕๕๕ และหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๓๖/๒๖๓๗๑ ลง ๑๗ พ.ย. ๒๕๕๖ กฎกระทรวง และข้อบังคับ -กฎกระทรวง กำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดที่นอกจากกรุงเทพมหานคร โดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๔ และกฎกระทรวง กำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดที่นอกจากกรุงเทพมหานคร โดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ -กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการทำสำนวนสอบสวนร่วมกันระหว่างพนักงานสอบสวนกับพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ -ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๑๓ วิธีกับผู้ต้องหาเป็นพยาน -ตร. ที่ มีท. ๐๖๐๖/๖/๖๑๕ ๑๕ ม.ก. ๒๕๕๑ เรื่อง การันผู้ต้องเป็นพยาน -ตร. ที่ ๐๐๑๑(ป)/๑๒๕ ลง ๒๗ ม.ก. ๒๕๕๒ เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรันผู้ต้องทำเป็นพยาน อายุความคดีอาญา -ตร. ที่ ๐๐๑๑.๒๔/๑๗๒๕ ลง ๑๖ พ.ศ. ๒๕๕๕ เรื่อง ให้เร่งรัดสำเนียงคดีความผิดความกฎหมายว่าด้วยแรง	๑ ๒ ๕ ๑๑ ๑๖ ๒๑ ๒๗ ๒๘

เรื่อง	หน้า
แนวทางการปฏิบัติตามพ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒	
-คร. ที่ ๑๐๐๔.๖/๒๕๕๕๕ ถึง ๓๐ มี.ค.๒๕๕๓ เรื่อง ข้อมความเข้าใจแนวทางการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒	๓๐
-สำนักงาน ป.ป.ช.ส่วนที่๒๓๓ ที่ ปช ๐๐๐๑.๐๔/๒๕๕๓ ถึง ๒๘ มี.ก. ๒๕๕๓ เรื่อง ข้อมความเข้าใจแนวทางการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒	๓๑
-สำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๑๒.๐๒/๒๐๕ ถึง ๑๑ มี.ก. ๒๕๕๔ เรื่อง ข้อมความเข้าใจในการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒	๓๓
-สร. ที่ ๐๐๐๔.๑๑/๒๕๕๔ ถึง ๑๐ เม.ย.๒๕๕๕ เรื่อง กำชับแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับ การดำเนินการตามข้อตกลงระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช.กับ ตร	๓๔
-สำนักงาน ป.ป.ช.ที่ ปช ๐๐๐๑/๑๐๗ ถึง ๑๗ มี.ก.๒๕๕๕ เรื่อง ปัญหาและข้อร้องเรียนจากการปฏิบัติงานของพนักงานสภา.สวน	๓๕
-คร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๒๕๕๖๓ ถึง ๔ พ.ย.๒๕๕๕ เรื่อง การดำเนินการคดีอาญาขึ้นกรรมการ ป.ป.ช.	๔๓
-บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องครั้งที่ ๓๒๔/๒๕๕๖ เรื่อง การดำเนินการคดีอาญาขึ้นกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	๔๖
-คร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๔๐๖๖ ถึง ๒๔ เม.ย.๒๕๕๖ เรื่อง กำชับแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับ การดำเนินการตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒	๕๓
-กค. ที่ ๐๐๐๔.๖/๒๕๕๖๓ ถึง ๔ มี.ก.๒๕๕๖ เรื่อง ระเบียบ ตร.ว่าด้วยแนวทางการปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๖	๖๖
-คร. ที่ ๐๐๐๖.๔๒/๒๕๖๕ ถึง ๒๗ เม.ย.๒๕๕๗ เรื่อง กำชับการปฏิบัติหน้าที่ของ พงศ. รับแจ้งความแล้วไม่รับคำร้องทุกข์ดำเนินคดี ผิด ป.อาญา มาตรา ๓๕๗ หนังสือ สง.ก.ตร. ที่ ๐๐๐๕.๓/๒๕๕๖ ถึง ๒๕ มี.ก./๒๕๕๖ เรื่อง การดำเนินการทางวินัย	๗๔

เรื่อง	หน้า
แนวทางปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒	
-ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการประสานงานในการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ พ.ศ.๒๕๕๔	๕๖
-คร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๔๘๑๕ ลง ๒๒ มี.ย.๒๕๕๗ เรื่อง กำหนดการปฏิบัติเกี่ยวกับการรายงาน ความเคลื่อนไหวตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒	๕๗
แนวทางปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการปฏิบัติและประสานงาน กรณีทหารอุทหาว่ากระทำความผิดอาญา พ.ศ.๒๕๕๔	
-คร.ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๐๔.๖/๑๑๘๗ ลง ๑๑ มี.ก.๒๕๕๕ เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับแนวทางของ หนังสือตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการปฏิบัติและประสานงานกรณีทหาร อุทหาว่ากระทำความผิดอาญา พ.ศ.๒๕๕๔	๕๘
-คร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๑๑๕๐ ลง ๑๕ มี.ก.๒๕๕๕ เรื่อง หนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา (มาตรา ๒)	๕๙
แนวทางปฏิบัติตามตม พ.ร.บ. การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.๒๕๕๗	
-ข้อบังคับ กกพ. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่วินคดีพิเศษระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. ๒๕๕๗	๕๙
-กรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ ขธ ๐๔๐๐/๕๑๖ ลง ๑๖ ก.พ.๒๕๕๓ เรื่อง ำรทศน๕เรื่อง เพื่อชี้แจงคดีเกี่ยวกับคดีพิเศษ	๖๓
-คร.(กค.) คำวินิจฉัย ที่ ๐๐๓๕.๒๔๒/๐๖๕๓๗ ลง ๓ ก.ย.๒๕๕๓ เรื่อง แนวทางปฏิบัติ เกี่ยวกับการสอบสวนคดีพิเศษ	๖๔
คร. ที่ ๐๐๑๕.๒๖/๑๐๔๔ ลง ๑๖ มี.ก.๒๕๕๔ เรื่อง แจ้งประมาศ กกพ.(ฉบับที่ ๔) พ.ศ ๒๕๕๔ เรื่องกำหนดกรอบระเบียบของสำมและของาร กระทำคามผิดที่เป็นคดีพิเศษตาม มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ ๒๕๕๓	๖๐๑
-กรมสอบสวนคดีพิเศษ คำวินิจฉัย ที่ ขธ ๐๔/๐๐/๖ ๓๕๓ ลง ๒๔ ก.พ.๒๕๕๕ เรื่อง แจ้ง ประกาศ กกพ.(ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๕๔ เรื่อง กำหนดรายละเอียดของสำมและของาร กระทำคามผิดที่เป็นคดีพิเศษตามตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการ สอบสวนคดีพิเศษ ๒๕๕๓	๑๐๓

เรื่อง	หน้า
คำร้องย้ายนักจิตวิทยาฯ การใช้ถ้ามแปลงคำให้คำ	
-ศร.ที่ ๐๐๓๓.๒๓๓๓/๐๙๓๔๐ ลง ๙ ก.ย.๒๕๕๓ เรื่อง การยื่นขอคำปรึกษาขอ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์	๑๐๕
-ศร.ที่ ๐๐๓๑.๒๓๒๒/๐๙๕๖ ลง ๒๔ ม.พ.๒๕๕๖ เรื่อง การยื่นคำขอคำปรึกษาของ นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตาม ป.วิ.อาญา	๑๑๑
-ศร.ที่ ๐๖๐๖ ๖/๙๕๔๔ ลง ๙ เม.ย.๒๕๕๐ เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการ ย้ายคำปรึกษาการแก้คำและถ้ามภาษาแม่	๑๑๕
-ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการย้ายคำปรึกษาการแก้คำและถ้ามภาษาแม่ที่ พนักงานสอบสวนจัดท ให้ตาม ป.วิ.อาญา มาตรา ๑๓, ๑๓ ทวิ พ.ศ.๒๕๓๕	๑๑๖
บทที่ ๒๕ การร้องทุกข์ กล่าวโทษ	
การรับคำร้องทุกข์ กล่าวโทษ	
-ศร.ส่วนมาก ที่ ๐๐๓๑.๒๓๒๒/๔๕๐๑ ลง ๓ ต.ค.๒๕๕๐ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการ รับคำร้อง ทุกข์หรือกล่าวโทษ การบันทึกคดี (ออกเลขคดี) การสอบสวนคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใด เป็นผู้กระทำทรมานผิด และการรายงานคดี	๑๑๖
-ศร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๑๖๙๔ ลง ๑๘ ม.ค.๒๕๔๖ เรื่อง คำชี้แจงแนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดี ความผิดเกี่ยวกับการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์	๑๑๗
-ศร.ที่ ๐๐๐๔.๓๖/๕๘/๖ ลง ๒๓ ม.พ.๒๕๔๖ เรื่อง ระเบียบการมีความเห็นถึงคดี	๑๑๘
-ศร.ที่ ๐๖๐๓.๖/๑๕๔๓๓ ลง ๓๐ ธ.ค.๒๕๓๗ ข้อหาเรียกรับหรือข่มขู่ขโมยทรัพย์สิน ฐานฉ้อโกง (ปลัดเมืองพิทยาไม่ร้องทุกข์มอบคดีความผิดฐานฉ้อโกง)	๑๑๙
-ศร.ที่ ๐๐๐๑.(ก.๒)/๓๐๗๐ ลง ๘ มี.ค.๒๕๕๒ เรื่อง คำชี้แจงการปฏิบัติหน้าตั้ง ณ พนักงานสอบสวน (ยื่นขอความช่วยเหลือแก่ประชาชนผู้แข็งแรง รังแก)	๑๒๐
-ศร.ที่ ๓๐๐๔.๖/๕๑๑๔ ลง ๑๗ พ.พ.๒๕๕๒ เรื่อง การถอนการขอคำปรึกษา พ.ร.บ.ว่าด้วย ความผิดก้ำเกิดจากการใช้เงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๒๑
-ศร.ที่ ๐๖๐๖.๖/๙๕๓๐ ๕ มี.ย.๒๕๔๐ เรื่อง การดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวกับคดีเด็กและ เยาวชน(การไม่รับคำร้องทุกข์,การชี้ตัวผู้ต้องหา)	๑๒๓
-ศร.ที่ ๐๐๐๑(ป.๒๕๕)/๑๐๕๕๑ ลง ๒๐ พ.พ.๒๕๕๔ เรื่อง คำชี้แจงปฏิบัติในการรับ แจ้งจับกุม ผู้ประกอบการร้านก๋วยเตี๋ยวหรือคาราโอเกะละเมิดลิขสิทธิ์	๑๒๖
-ศร.ที่ ๐๐๐๑.(กมส)/๓๑๓๓ ลง ๒๔ ม.พ.๒๕๕๕ ปัญหาข้อกฎหมายกรณีการสืบสวน ก่อนรับคำร้องทุกข์	๑๒๗

เรื่อง	หน้า
-คร.ที่ ๐๐๐๘.๖/๑๐๖๒๕ ๓ ก.ย.๒๕๕๕ เรื่อง การปฏิบัติกรณพิจารณาไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ขอความอนุเคราะห์ในการดำเนินการคดีที่ผู้กระทำความผิดกรไฟฟ้า	๑๕๖
-คร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๑๑๖๕๕ ถึง ๕ พ.ย.๒๕๕๖ เรื่อง แนวทางปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน สอบสวน เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๑๕๖	๑๕๗
-คร.ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๓๘๕.๔ ถึง ๒๗ ต.ค.๒๕๕๐ เรื่อง การรับคำร้องทุกข์ หรือ กล่าวโทษผลทลจนดำเนินการอื่นใดเพื่อดำเนินการคดีกับผู้กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.๒๕๕๐	๑๖๐
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๑๗๗๒๒ ถึง ๓๗ มี.ย.๒๕๕๒ เรื่อง กำชับการปฏิบัติหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่ตำรวจในการตรวจทำบัญชีคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา	๑๖๒
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒/๔๔๕ ถึง ๒๓ มี.ก.๒๕๕๕ เรื่อง กำชับกรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจ เข้าจับกุมคดีละเมิดลิขสิทธิ์	๑๖๓
-คร. ที่ ๐๐๑๔.๖/๘๘๗๓ ถึง ๒๗ ต.ค.๒๕๕๗ เรื่อง กำชับแนวทางปฏิบัติของ เจ้าพนักงานตำรวจ ในการ ดำเนินคดีละเมิดลิขสิทธิ์เพลงคาราโอเกะ	๑๖๕
-คร. ที่ ๐๐๑๔.๖/๕๕๓๘ ถึง ๒๗ ต.ค.๒๕๕๖ เรื่อง กำชับแนวทางปฏิบัติของ เจ้าพนักงานตำรวจในการดำเนินคดีละเมิดลิขสิทธิ์เพลง(เพิ่มเติม)	๑๖๖
-คร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๕๗๑๗ ถึง ๑๘ มี.ย.๒๕๕๖ เรื่อง กำกับแนวทางปฏิบัติของ เจ้าพนักงานตำรวจ ในการ ดำเนินคดีละเมิดลิขสิทธิ์เพลง	๑๖๒
-คร. ที่ ๐๐๒๖.๑๒(๒)/๖๑๑๓ ถึง ๕ พ.ค.๒๕๕๕ เรื่อง กำกับแนวทางปฏิบัติในการ ดำเนินคดีละเมิดลิขสิทธิ์เพลงที่มีการแจ้งจัดทำลิขสิทธิ์ชั่วคราว	๑๖๗
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๑๗๒๑๑ ถึง ๑๕ มี.ย.๒๕๕๐ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติใน การแจ้งผลความเสียหายการสอบสวนคดีอาญา	๑๖๘
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๑/๑๐๐๕๕ ถึง ๕ พ.ย.๒๕๕๒ เรื่อง กำกับการปฏิบัติที่เกี่ยวกับการ สอบสวนคดีความผิดส่วนตัว	๑๖๙
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๑/๑๐๐๑๗๖ ถึง ๒๕ มี.ก.๒๕๕๓ เรื่อง แจ้งผลการตรวจสอบการ ละเมิดสิทธิมนุษยชน	๑๗๑
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๑/๕๕๕๕ ถึง ๗ มี.ก.๒๕๕๓ เรื่อง กำกับการปฏิบัติเกี่ยวกับ รับคำร้องทุกข์หรือจำนำตัวไทย	๑๗๔
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๑/๔๑๑๔ ถึง ๗ มี.ก.๒๕๕๕ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการรับคำ ร้องทุกข์และการมีความเห็นทางคดีในความผิดเกี่ยวกับเด็ก	๑๗๕

เรื่อง	หน้า
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๔/๒๕๖๖๓ ลง ๒๐ พ.ย.๒๕๖๕ เรื่อง คำชี้แจงการปฏิบัติเกี่ยวกับการ รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ	๑๗๗
วิธีการร้องทุกข์ การมอบอำนาจให้ผู้ยื่นร้องทุกข์	
-คร. ที่ ๐๖๐๑.๓/๒๕๖๓ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง การมอบอำนาจให้ร้องทุกข์	๑๗๘
-คร. ที่ ๐๐๐๙.๓๖/๕๐๖๑ ลง ๒๓ พ.ค.๒๕๕๖ เรื่อง การขอถอนคดีอาญากรณี ผู้เสียหายมอบอำนาจผู้อื่นให้ร้องทุกข์	๑๘๒
การแก้คำร้องทุกข์และการถอนคำร้องทุกข์ ผลของการถอนคำร้องทุกข์	
คร. ที่ ๐๖๐๓.๑๖/๕๐๐๕ ลง ๒๗ มี.ค.๒๕๖๒ เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับ ความผิดตาม ป.ช.พ. มาตรา ๑๐๑๑ และมาตรา ๒๖๖	๑๘๓
บทที่ ๓ การสอบสวน ผู้เสียหาย พยาน ผู้ต้องหา	
หลักการสอบสวนทั่วไป	
-คร. ที่ ๐๐๐๙.๖/๕๐๗๕ ลง ๒๑ พ.พ.๒๕๕๔ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติในการ สอบสวนคดีอาญา (การสอบสวนคดีที่มีพยานหลักฐานใหม่)	๑๘๔
-คร. ที่ ๐๐๓๓.๒๔๒/๖๐๕๘ ลง ๘ พ.ย.๒๕๕๕ เรื่อง การสถาปนาความผิดตาม พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕ (ระบุในสำนวนการสอบสวนประเด็นเกี่ยวกับบาง ทำลายวัตถุอันตรายในคดีและค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น)	๑๘๘
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๔๒/๖๐๕๑ ลง ๒๕ พ.ย.๒๕๕๕ เรื่อง การดำเนินคดีกับผู้ลักลอบ ขนย้ายน้ำมันปาล์ม	๒๐๐
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๔/๖๐๗๘ ลง ๒๐ พ.ย.๒๕๕๒ เรื่อง คำชี้แจงพนักงานสอบสวนศึกษา ข้อกฎหมายและประกาศต่างๆ ซึ่งออกตามความในกฎหมาย และการแจ้งข้อกล่าวหา	๒๐๕
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๒/๕๐๓๓ ลง ๗ พ.พ.๒๕๕๔ เรื่อง คำชี้แจง ฎีกาโต้แย้งกับบาง ชั้นตุลาการพิพากษาและการรับแจ้งความพยานหลักฐาน	๒๐๖
-คร.ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๕๐๗๗ ลง ๒๖ มี.ค.๒๕๕๕ เรื่อง ฎีกาขอสมุด "ถูกละเมิด ตั้งสิ่งกีดขวาง" "สมุดรับแจ้งพยานพยาน"	๒๑๒
การสอบสวนผู้เสียหายและพยาน	
-คร. ที่ ๐๕๐๑(๕)/๕๐๓๔ ลง ๓ มี.ค.๒๕๕๖ เรื่อง ให้คำชี้แจงการฎีกาโต้แย้งของพนักงาน สอบสวน (การสอบสวนไม่ครบถ้วนคดี)	๒๑๕

เรื่อง	หน้า
การสอบสวนเด็กหรือเยาวชน (อายุไม่เกิน ๑๘ ปี)	
-คร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๘๔๘๘ ลง ๒๕ พ.ย.๒๕๔๔ เรื่อง ฎีกาฎหมายเกี่ยวกับข้อก่า "ในกรณีเจ้าเป็นเร่งด่วนอย่างอื่น"	๒๐๗
-บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง สร.ที่ ๔๕๕/๒๕๔๔ เรื่อง ปัญหาข้อ กฎหมายเกี่ยวกับ ข้อก่า "ในกรณีเจ้าเป็นเร่งด่วนอย่างอื่น"	๒๐๘
-คร.ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๐๐๒๔๔๔ ลง ๓๒ พ.ค.๒๕๕๒ เรื่อง การแจ้งพนักงานอัยการว่า ร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา	๒๑๒
การสอบสวนผู้ต้องหา	
-คร.ที่ ๐๖๐๑.๒๑๑/๓๖๕๑๓ ลง ๒ พ.ค.๒๕๓๓ เรื่อง ก่ากับการสอบสวนคดีอาญา (ให้บันทึกเสียงผู้ต้องหา ทำวี ดี โอ คำรับสารภาพ, การกั้นผู้ต้องหาไม่ให้พบพยาน, ปล่อยตัวชั่วคราว)	๒๑๔
-คร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๓๖๓๘ ลง ๑๘ พ.ค.๒๕๔๓ เรื่อง ก่าขิมแนวทางการปฏิบัติารกับผู้ต้องหา ใช้สิทธิให้ทนายความเข้าฟังการสอบสวน	๒๑๖
-คร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๕๒๖๗ ลง ๑๘ พ.ค.๒๕๔๔ เรื่อง การขออนุญาตเรียกตัว ส.ส.หรือ ส.ว.ไปทำการสอบสวนในรัฐ ณะเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา	๒๑๗
-คร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๓๑๓๕ ลง ๒๒ พ.ย.๒๕๔๗ เรื่อง การเรียกตัวผู้ต้องหาไปพบเพื่ รับทราบข้อหา(อ้างถึง คร.ที่ ๐๕๐๓/๖๕๖๘ ลง ๒๑ มี.ค. ๒๕๑๗ เรื่อง การแจ้ง ข้อหาคดีอาญาให้ผู้ต้องหาทราบ)	๒๑๙
-คร.ที่ ๐๐๑.๖/๑๐๕๐๖ ลง ๒๒ พ.ค. ๒๕๔๗ เรื่อง ก่าขิมการปฏิบัติในการสอบสวน คดีอาญา (สอบสวนอาชญากรแท้จริงของผู้ต้องหา)	๒๓๖
-ส.ก.ก. ที่ นร ๑๕๐๗/๐๓๓๕ ลง ๓๑ มี.ค.๒๕๔๕ เรื่อง ทาหรือปัญหาการดำเนินคดีกับ ผู้กระทำความผิดตาม พ.ร.บ.ควบคุมกิจการพาไปและวีศสุโทรทัศน์ พ.ศ.๒๕๓๐	๒๓๗
-คร.ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๔๓๖๐ ลง ๑ ส.ค.๒๕๔๖ เรื่อง ก่าจับให้ตรวจตบข้อมูตา, กต ขงผู้ต้องหาหรือผู้ถูกจับ	๒๔๔
การปฏิบัติและสอบสวนกรณีผู้ต้องหาที่เป็นเด็ก หรือเยาวชน	
-อายุไม่ถึง ๑๘ ปี	
-คร. ส่วนที่ ๓๓๓ ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๒๐๕๖ ลง ๒๐ พ.ค.๒๕๕๔ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓	๒๔๘

เรื่อง	หน้า
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๑๕/๒๕๐๕ ลง ๙ ก.ค.๒๕๕๕ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ (เพิ่มเติม)	๒๕๕
-คร.ที่ ๐๐๑๑.๒๙/๒๕๐๙ ลง ๑๐ มี.ค. ๒๕๕๕ เรื่อง กำชับการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนให้ถือปฏิบัติตาม ป.วิ.อาญา มาตรา ๑๓๔/๑	๒๕๘
-อายุใหม่เกิน ๙๐ ปี	
-ศร. ที่ ๐๐๓๓.๒๑๒/๒๐๒๕๕๑ ลง ๖ ต.ค.๒๕๕๑ เรื่อง ทบวงการคมนาคมกฤษฎีกาว่าด้วยปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการความมาตรา ๘๓ วรรคสอง แห่ง ป.อาญา	๒๖๕
-บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องครั้งที่ ๓๙๐/๒๕๕๑ เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการความมาตรา ๘๓ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายอาญา และที่แก้ไขเพิ่มเติม	๒๖๑
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๒๕๓๙ ลง ๒๖ ต.ค.๒๕๕๓ เรื่อง กำชับการปฏิบัติหน้าทีกรณีการสอบสวนคดีที่ผู้ต้องหาเป็นเด็กอายุยังไม่เกินสิบปี (เพิ่มเติม)	๒๖๖
-คำขอขมแทนพยาน	
ผู้มีอำนาจขออนุมัติจ่ายคำขอขมแทน	
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๒๕๒๕๒ ลง ๒๙ ก.ค.๒๕๕๐ เรื่อง กำชับการปฏิบัติเรื่องขอขมแทนคำขอขมแทนพยานตาม พ.ร.บ.คุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ.๒๕๔๖	๒๖๒
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๑๖/๔๑๐๗ ลง ๙ ธ.ค.๒๕๕๕ เรื่อง สิทธิผู้เสียหาย ตาม พ.ร.บ. คำขอขมแทนผู้เสียหาย พ.ศ.๒๕๔๔	๒๖๔
บทที่ ๔ การรวบรวมพยานหลักฐาน	
อำนาจและหน้าที่ของพนักงานสอบสวน	
-คร. ที่ ๐๐๑๔.๖/๑๑๗๗ ลง ๕ มี.ค.๒๕๔๗ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม ป.วิ.อาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ.๒๕๔๖	๒๗๗
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๒๕๕๑ ลง ๓๐ เม.ย.๒๕๕๑ เรื่อง ให้สอบสวนขยายผลถึง นายทุน หรือผู้ดูแลเบื้องหลังเมื่อกำกวมไม้พะยูน ไม้ระจู้ และ ไม้แดงมีตกกฎหมาย	๓๐๖
-ศร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๐๓๖๕๒ ลง ๑๗ ต.ค. ๒๕๕๓ การดำเนินคดีกับกลุ่มบุคคลที่กระทำความผิดที่เกี่ยวกับกรณีโง้งประชาชน	๓๐๘

เรื่อง	หน้า
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๔/ว ๗๓ ลง ๒๓ ต.ค.๒๕๕๔ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการออกหมายเรียกและขอข้อมูลมาจากระบบข้อมูล	๓๐๘
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/ว ๒ ลง ๒ ม.ค. ๒๕๕๔ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในบารัฐบาล	๓๑๓
-คร.ค.มนตรีสุท. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๐๔๓๕ ลง ๓๑ ม.ค.๒๕๕๔ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในบารัฐบาล (เพิ่มเติม)	๓๒๐
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๘๘๔ ลง ๗ มี.ค. ๒๕๕๔ เรื่อง กิจวัตรการปฏิบัติของพนักงานสอบสวน	๓๒๔
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๔/๒๒๕๖ ลง ๒๑ มี.ย.๒๕๕๕ เรื่อง การเผยแพร่ภาพและระดัชมือป็นรับใช้ในเวปไซด์	๓๒๕
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/ว.๑๑๖ ลง ๒๒ ต.ค.๒๕๕๕ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในบารัฐบาล (เพิ่มเติมครั้งที่ ๑)	๓๓๖
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๔/๔๐๑๑ ลง ๒๔ ต.ค.๒๕๕๕ เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการแข่งรถจักรยานยนต์ในทางสาธารณะ	๓๒๘
การรับฟังพยานหลักฐานของศาล	
-คร.ที่ ๐๕๐๓.๖/๑๖๔๔๒ ลง ๑๑ ต.พ.๕๕๓๖ เรื่อง กำชับและซักซ้อมทนายเข้าไเกี่ยวกับ การชี้ตัวผู้ต้องหา การนำผู้ต้องหาที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพและการแสดงข่าว	๓๔๒
-คร. ที่ มท ๑๖๑๖.๖/๕๒๕๗ ลง ๑๓ มี.ค. ๒๕๕๕ เรื่อง การปฏิบัติในการชี้ตัวผู้ต้องหา	๓๓๖
-คร. ที่ ๐๐๐๔.๓๖/๑๒๑๑๘ ลง ๒๖ ต.ย. ๒๕๕๕ เรื่อง การจัดทำพยานหลักฐานคดีการตรวจการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	๓๔๖
- คร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๓๖๘๘ ลง ๕ เม.ย. ๒๕๕๖ เรื่อง ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยกการประสานงานการล้มเลิกคดีในกรณีคดีความถูกหมายการเงินการคลัง พ.ศ ๒๕๕๖	๓๔๖
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/ว ๖๓ ลง ๒๕ ต.ค. ๒๕๕๕ เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับอำนาจของพนักงานสอบสวนตาม พ.ร.ฎ. มาตรา ๓๑๒ และการใช้สิทธิเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมทางอินเทอร์เน็ต	๓๔๘
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๔๒๒๖ ลง ๓๑ ต.ย. ๒๕๕๐ เรื่อง กำชับแนวทางปฏิบัติในการใช้เครื่องรับแจ้ง	๓๔๘

เรื่อง	หน้า
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๐๒๒/๐๘๘๑๐ ลง ๑๖ ต.ค. ๒๕๕๘ เรื่อง คำชี้แจงการปฏิบัติหน้าที่ให้คงอยู่ภายในบังคับของกฎหมายและระเบียบ	๓๔๘
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๖/๕๑๕ ลง ๘ ก.พ. ๒๕๕๕ เรื่อง คำชี้แจงการดำเนินคดีกับผู้ต้องหา กลุ่มมิจฉาชีพปลอมแปลงของรูปพรรณเงินนำมาหลอกจากร้านทองดี	๓๕๐
การควบคุมผู้ต้องหา	
คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๖ 0003 ลง 6 ม.ค.๒๕2๓ เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	๓๕๑
-คร.ที่ ๐๐๓๑.๒๔๘/๔๓1๓๗ ลง ๒๒ ต.ค. ๒๕๕๔ เรื่อง คำชี้แจงการควบคุมผู้ต้องหาหรือผู้ต้องหาขัง ในสถานี่ตำรวจทุกแห่งทั่วประเทศ	๓๕๗
การปล่อยชั่วคราว	
-คร.ที่ ๐๕๐๓.๖๓/๑๑๕๕๕ ลง ๕ ก.ย. ๒๕๑๘ เรื่อง คำชี้แจงและชี้แจงข้อความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติในการปล่อยชั่วคราว	๓๖๐
-คร.ที่ ๐๖๐๖.๖/๕๗๔๓ ลง ๒๕ เม.ย.๒๕๔๐ เรื่อง การให้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว	๓๖๓
-คร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๖๔๐๐ ลง ๑๐ ต.พ. ๒๕๔๓ เรื่อง บทลักษณะการให้หมายความมีสิทธิให้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว	๓๖๔
-คำสั่ง ตำรวจภูธรจังหวัดบุรีรัมย์ ที่ ๕๐๔/๒๕๕๓ เรื่อง การให้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวกำหนดหมายความ	๓๖๕
-คร. ที่ ๐๐๔.๖/๗๖๓๐ ลง ๑๕ ต.พ. ๒๕๔๕ เรื่อง การปล่อยตัวชั่วคราวกรณีละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อการค้า (ผู้เพลง VCD ทรานโซนิก)	๓๖๘
-ทศ. ที่ ๐๐๐๔.๖/๑๓๓๗ ลง ๒๒ มี.ค. ๒๕๔๗ เรื่อง ความถี่. หน้าในการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการป้องกันและระงับการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา	๓๗๗
-สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๕/๖ ๕๗ ลง ๕ มี.ค. ๒๕๔๖ เรื่อง ขอให้ทบทว.มติ ครม.เกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา	๓๗๘
-กระทรวงพาณิชย์ ที่ พณ ๐๗๐๕/๕๓๕๕ ลง ๒๕ ต.ค. ๒๕๔๖ เรื่อง ขอให้ทบทว.มติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาคดีละเมิด	๓๗๙
-กระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๕.๓/๓๕๔๖ ลง ๒๗ ม.ค. ๒๕๔๖ เรื่อง ขอให้ทบทว.มติ ครม.เกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา	๓๘๒
-กระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๕ ๒/๗๗๗ ลง ๒๓ ม.ค. ๒๕๔๗ เรื่อง ขอให้ทบทว.มติ ครม.เกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา	๓๘๓

เรื่อง	หน้า
-กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ ๑๖ ๐๓๐๕/๒๐๔ ลง ๒๒ มี.ค. ๒๕๔๗ เรื่อง ขอให้ ทบทวมมติ ครม.เกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาฯ คดีฉ. มีคหรัยสันทางปัญญา	๓๗๔
-คร.ที่ ๐๑๓๑.๒๑๒/๒๑๓๔ พ.ง ๒๑ มี.ค. ๒๕๔๕ เรื่อง อนุมัติค่าธรรมเนียม ประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว	๓๗๕
-คร.ที่ ๐๑๓๑.๒๑๒/๒๑๖ ลง ๒๑ มี.ค.๒๕๕๐ เรื่อง แนวทางการเรียกประกันหรือ หลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในคดีอาญาลามกฏกระทรวงว่าด้วยกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกประกันหรือหลักประกันการปล่อย ชั่วคราวผู้ต้องหาไม่ขึ้นสอบสวน พ.ศ. ๒๕๔๕	๓๗๖
-คร.ที่ ๐๑๓๑.๒๑๒/๒ ๐๕๖ ลง ๒๕ มี.ค.๒๕๕๐ เรื่อง กำกับปฏิบัติหน้าที่ของ เจ้าพนักงานตำรวจ	๓๗๘
-คำสั่ง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๘๐/๒๕๕๓ เรื่อง ภารกิจควบคุมเงินประกัน การ กำหนดหลักทรัพย์ที่อาจใช้เป็นหลักทรัพย์และการใช้บุคคลเป็นประกัน ในการ ปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาไม่ขึ้นสอบสวน	๓๘๓
-คร. ที่ ๐๑๓๑.๒๑๒/๒๑๓๓ ลง ๒๑ ก.ค. ๒๕๕๓ เรื่อง กำกับแนวทางปฏิบัติในการ แถลงข่าว และการใช้สิทธิประกันตัวผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ตามคำสั่ง คร. ที่ ๒๖๐/๒๕๔๖	๔๐๐
-คำสั่ง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๒๖๐/๒๕๔๖ เรื่อง การใช้บุคคลเป็นประกันหรือ หลักประกันในการปล่อยชั่วคราวแก่สมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ	๔๐๒
-ข้อบังคับของประธานสภาตุลา ว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับกา เรียกประกัน หรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหา หรือจำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๗	๔๑๑

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๕ ของกลางคดีอาญา	
ของกลางในคดีอาญา การรวบรวมของกลางประกอบคดี ส่วนภายในกรณีชั่งตวงวัด	
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒๗/๔๒๓๗ ถึง ๓๓ พ.ศ. ๒๕๕๑ เรื่อง ภาวะรวมการกฤษฎีกา วินิจฉัยการดำเนินการกับไม้ของกลางตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมาย ป่าไม้	๔๒๐
-บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องครั้งที่ ๑๓๒/๒๕๕๑ เรื่อง การดำเนินการกับไม้ของกลางตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยป่าไม้	๔๒๑
ของกลางกับสำนวนการสอบสวน	
-คร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๓๖๕๐ ถึง ๑๕ พ.ศ. ๒๕๔๔ เรื่อง การทำสายวัดระบุเบาะแสของกลาง การสืบของกลางในคดีอาญา	๔๓๓
-คร. ที่ ๐๖๑๖.๖/๑๕๓๒๐ ถึง ๓ พ.ศ. ๒๕๔๐ เรื่อง การขึ้นรถยนต์ของกลางตาม พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒	๔๓๔
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒๗/๑๕๖๖ ถึง ๑๖ พ.ศ. ๒๕๔๗ เรื่อง กำกับการปฏิบัติที่เกี่ยวกับการ ขึ้นรถหรือของกลาง	๔๓๕
-บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง เรื่องครั้งที่ ๔๓๖/๒๕๓๐ เรื่อง การ ขึ้นของกลางตามมาตรา ๘๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	๔๓๗
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๔๑๕๗ ถึง ๕ พ.ศ. ๒๕๕๓ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการขอคืน สิ่งของที่เข้าพนักงานยึดไว้ไปคุมตัวหรือให้ประโยชน์ในระหว่างการดำเนินคดี	๔๔๓
-กฎกระทรวง กำหนดวิธีการขอคืนสิ่งของที่เข้าพนักงานยึดไว้ไปคุมตัวหรือให้ ประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๓	๔๔๕
ของกลางที่มีระบุเบาะแสหรือข้อตกงในสารลับรักหาเป็นพิเศษ	
-คร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๒๕๑๕ ถึง ๓ พ.ศ. ๒๕๔๔ เรื่อง กำกับการปฏิบัติเกี่ยวกับของกลาง ในคดีความผิดเกี่ยวกับป่าไม้	๔๕๔
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒๗/๑๒๒๗ ถึง ๒๑ พ.ศ. ๒๕๕๐ เรื่อง การสอบสวนคดีความผิด เกี่ยวกับป่าไม้	๔๕๕
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒๗/๑๗๑๐๐ ถึง ๒๔ พ.ศ. ๒๕๕๑ เรื่อง การปฏิบัติคดีของกลางใน คดีที่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์	๔๕๖

เรื่อง	หน้า
การปฏิบัติเกี่ยวกับของกลาง	
-คร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๓๕๓๐ ลง ๑๐ พ.ค. ๒๕๔๔ เรื่อง ให้งำรับพนักงานสอบสวนแจ้ง นายทะเบียนต.ม.พ.ร.บ.พระราชทานภท พ.ศ. ๒๕๒๒	๔๕๘
-คร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๓๕๓๑ ลง ๕ ก.ย. ๒๕๔๕ เรื่อง ำกั้ขั้ยมแนวทงปฏิบัติในการแจ้ง รักษาของกลาง	๔๕๙
-คร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๓๕๓๒ ลง ๒๖ ก.ย. ๒๕๔๕ เรื่อง การดำเนินกรเกี่ยวกับรถที่จอด ไว้ตามสถานีตำรวจ	๔๖๐
-คร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๓๕๓๓ ลง ๒๕ มี.ย. ๒๕๔๖ เรื่อง กำ้กำ้แนวปฏิบัติในการตรวจยึด รถของกลาง (เพิ่มเติม)	๔๖๒
-คร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๓๕๓๖ ลง ๒๐ มี.ค. ๒๕๔๖ เรื่อง กำ้กำ้แนวทงปฏิบัติเกี่ยวกับ การจับกุมตัวของขงกลางที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำ ความผิด	๔๖๓
-อภ. ๖๖๒๓๓๓ กศ(กพร)๐๐๐๓.๔/๑๒๕๔ ลง ๑๗ ม.ค. ๒๕๔๘ เรื่อง ำกั้หวัก ปัญหากรขออนุมัตินำขงกลางในคดีอาญามาใช้ประโยชน์ในราชการ	๔๖๕
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/ว. ๐๐๘๕ ลง ๑๕ ต.ค. ๒๕๕๒ เรื่อง กำ้กำ้การปฏิบัติเกี่ยวกับ ของกลาง	๔๖๖
-สำเนียงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ส่วนที่๖๖ ที่ คผ ๑๒/๔๗๕๘ ลง ๓ ต.ค. ๒๕๕๒ เรื่อง แจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดิน	๔๖๘
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๑๓๓๖ ลง ๒๒ มี.ค. ๒๕๕๔ เรื่อง กำ้กำ้การปฏิบัติเกี่ยวกับกร เก็บรักษาของกลาง	๔๗๑
ข้อปฏิบัติสำหรับพนักงานสอบสวนในบางแห่งของกลาง	
-คร. ที่ ๐๕๓๓.๖/๕๓๔๐ ลง ๔ เม.ย. ๒๕๓๗ เรื่อง การดำเนินคดีตาม พ.ร.บ. สุภาพกร พ.ศ.๒๕๖๕	๔๗๓
-กรมตุลาการ ที่ ๐๖๐๗/๐๕๙๕๔ ลง ๑๓ มี.ค. ๒๕๓๘ เรื่อง การดำเนินคดีตาม พ.ร.บ.สุภาพกร พ.ศ. ๒๕๖๕ ที่เข้าห้มีำที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้จับกุม	๔๗๓

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๖ การเปรียบเทียบคดีอาญา	
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕๖/ว ๐๐๗๓ พง ๒๕๖ ก.ย. ๒๕๖๑ เรื่อง คำสั่งการปฏิบัติกร เปรียบเทียบคดีอาญา และการยกใบเสร็จรับชำระเงินคงพนักงานสอบสวนและเจ้า พนักงานตำรวจที่มีหาไว้ที่จับเงิน	๔๗๖
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๖/ว ๑๐๐ พง ๑๗ ก.ส. ๒๕๕๕ เรื่อง กำหนดแนวทางปฏิบัติของเจ้า พนักงานสอบสวนและเจ้าพนักงานตำรวจขบวนพ ทศวงพิเศษและทางหลวง	๔๗๘
เงินค่าปรับ	
-คร.ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๔๑๕๗ ๑๔ ก.ย. ๒๕๕๐ เรื่อง กรมบัญชีกลางตอบข้อหารือเงิน ที่ปรับตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒	๔๗๑
กรมเปรียบเทียบคดีตาม พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒	
-พ.ร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕๖/๑๕๘ พง ๑๗ ม.ค. ๒๕๕๕ เรื่อง การเปรียบเทียบผู้กระทำความผิด เกี่ยวกับการขับรถ โดยประมาท เป็นเหตุให้ผู้ถึงได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ	๔๗๓
-คร. ที่ ๐๐๑๔.๒/๑๑๗๖๕ พง ๑๑ ต.ค. ๒๕๔๖ เรื่อง แนวทางปฏิบัติของพนักงาน สอบสวนเกี่ยวกับการดำเนินคดีกับเจ้าของรถที่อนุญาตหรือยินยอมให้ผู้ไม่มี ใบอนุญาตขับขี่ขึ้นารถ ไปอย่างในทาง โดยไม่ได้รับอนุญาต	๔๗๔
บทที่ 7 การคัดฟ้อง ผ่าก้าง การอายัดตัวผู้ต้องหา	
การผ่าก้างคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลอาญา หรือศาลจังหวัด	
-คร. ที่ ๐๖๑๑/๑๕๕๖ พง ๒๐ ก.ก. ๒๕๒๗ เรื่อง ก่อเซ็บพนักงานสอบสวนสถานี.ปฏิบัติ หน้าที่เพื่อเร่งรัดการพิจารณาคดี	๔๗๕
-คค. ที่ ๐๖๐๑.๓/๕๒๖๖ พง ๘ ก.ย. ๒๕๑๑ เรื่อง ให้เจ้าพนักงาน.ปฏิบัติของพนักงาน สอบสวนและผู้เกี่ยวข้องรับผิดชอบ	๔๗๖
การอายัดตัวผู้ต้องหา	
-คร. ที่ ๐๐๑๔.๒/๖๖๑๑ พง ๑๖ ก.ย. ๒๕๔๖ เรื่องแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการอายัดตัว ผู้ต้องหา	๔๗๗
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕๖/๐๖๗๐๗ พง ๑๑ พ.ค. ๒๕๕๒ เรื่อง ข้อปฏิบัติในการนำผู้ต้องหา รับการตรวจทัศน เข้มกับปีนรถ เข็มขรินทร์	๔๗๙

เรื่อง	หน้า
-พร. ที่ ๐๐๑๑.๒๓๓/๑๑๒๑๙ ลง ๒๕ มี.ค. ๒๕๕๓ เรื่องกำกับการปฏิบัติเกี่ยวกับ การอาทิตย์ผู้ตั้งบท	๕๐๑
พร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๑๑๒๑๙ ลง ๑๒ มี.ค. ๒๕๕๓ เรื่องกำกับการปฏิบัติเกี่ยวกับ การ อาทิตย์ผู้ตั้งบท	๕๐๒
-พร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๑๑๒๑๙ ลง ๑๑ มี.ค. ๒๕๕๔ เรื่องการอาทิตย์ผู้ตั้งบทต่อเริ่มจำ หรือทัณฑ์สถาน	๕๐๓
การโอนตัวผู้ต้องหาถูกคุมขังอยู่ในคดีอื่น	
-พร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๖๑๖๑๙ ลง ๒๐ พ.ค. ๒๕๔๕ เรื่องแนวทางปฏิบัติในการส่งจำนวน คดีที่ผู้ต้องหาถูกคุมขังอยู่ในคดีขึ้นที่เริ่มจำซึ่งอยู่ในเขตอำนาจศาลอื่น	๕๐๕
-อส.ที่ ๑๙(๙๙ปค.)๐๐๑๑๖๖๑๙๕ ลง ๓๐ ก.ย. ๒๕๔๑ เรื่องแนวทางปฏิบัติในการรับ จำนวนการสอบสวนจากพนักงานสอบสวน	๕๐๗
แนวทางการออกหมายขังในคดีอาญา	
-กค.คำวินิจฉัย ที่ ๐๐๐๔.๖/๕๖๕๕ ลง ๙ มี.ค. ๒๕๔๕ เรื่องระเบียบราชการฝ่ายตุลาการ ศาลยุติธรรม ว่าด้วยแนวทางปฏิบัติในการออกหมายขังในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๕	๕๑๐
-ระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ลง ๙ มี.ค.๒๕๔๕ เรื่องระเบียบราชการ ฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ว่าด้วยแนวปฏิบัติในการออกหมายขังในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๕	๕๑๑
แนวทางการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕	
-คร. คำว่าที่สุด ที่ ๐๐๐๔.๖/๒๑๕๒๑๙ ลง ๓ มี.ค. ๒๕๔๖ เรื่องแนวทางการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕	๕๑๕
-กค.ที่ ๐๐๐๔.๖/๒๑๕๕๑๙ ลง ๑๑ มี.ค. ๒๕๔๖ เรื่องแนวทางการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ (เพิ่มเติม)	๕๒๐
-พร.ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๑๑๒๑๕๑๑๙ ลง ๑๒ ก.ย. ๒๕๕๓ เรื่องกำกับการปฏิบัติ พ.ร.บ.ฟื้นฟู สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕	๕๒๑
-พร. ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๑๑๒๑๕๑๑๙ ลง ๑๑ ก.ย. ๒๕๕๕ เรื่องให้ระงับเหตุประจำตัวประชาชน ในคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งส่งตัวผู้ต้องหาไปควบคุมเพื่อตรวจพิสูจน์การเสพยาหรือ การติดยาเสพติด(พ.๑)	๕๒๕

เรื่อง	หน้า
บทที่ 8 การมีความเห็นทางคดี อำนาจทำความเห็นทางคดี การส่งสำนวนให้ พนักงานอัยการและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้อง	
การมีความเห็นทางคดี	
-ศร.ที่ ๓๐๐๔.๖/๑๙๗๑๙ ลง ๑๙ เม.ย. ๒๕๔๕ เรื่อง รั้งชื่ออเนกทางปฏิบัติเกี่ยวกับการ การทำความเห็นทางคดีและตอนเลขคดี	๕๒๖
-ศร. ที่ ๐๐๐๔.๖/๑๐๖๑๕ ลง ๒๖ ต.ค.๒๕๔๕ เรื่อง อนุทางปฏิบัติเกี่ยวกับสำนวน การสอบสวนคดีที่ผู้ต้องหาหลบหนีประจําและคดีที่ผู้ต้องหาบางกรณีถูกจำคุกความทำ ผิดพลาดถึงที่สุดของศาลอื่น	๕๒๗
-บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเลขที่ ๕๓๔/๒๕๔๔ เรื่อง ทาธิษัฎษา ที่กฤษฎีกาหมายกรณีสํานักงานอัยการไม่รับสำนวนการสอบ.สวน	๕๓๐
-ศร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๕๗๕ ลง ๒๑ ม.ค. ๒๕๔๖ เรื่อง กํารับการมีความเห็นถึงคดีและการ ปรับบทกฎหมายของพนักงานสอบสวน	๕๓๗
-ศร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๑๒๑๐๕ ลง ๒๐ มี.ค. ๒๕๔๖ เรื่อง การพักไว้หรือเพิกถอนใบอนุญาต ทำพินัยกรรมที่ทับถมโดยประมาท	๕๓๙
-ศร.ที่ ๐๐๑๑.๒๒๑/๐๒๕๕ ลง ๓๐ ม.ค. ๒๕๕๑ เรื่อง อนุทางปฏิบัติในการทำ สำนวนคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิดและผู้ใดเป็นผู้กระทำผิด	๕๔๑
-ขส.ที่ ๒๓ ๐๐๒๑(ปศ)/๑๔๖๒๔ ลง ๒๑ ก.ค. ๒๕๕๐ เรื่อง ๙ เรื่องอนุทางปฏิบัติใน การส่งสำนวนคดีไม่ผู้ตัวผู้กระทำผิดและผู้ตัวผู้กระทำผิด	๕๔๓
-ศร. ที่ ๐๐๑๑.๒๒๑/๑๙๔๕ ลง ๓ พ.ค. ๒๕๕๐ เรื่อง ขนสารอนุทางปฏิบัติในการ ส่งสำนวนคดีไม่ผู้ตัวผู้กระทำผิดและผู้ตัวผู้กระทำผิด	๕๔๕
-อศ.ที่ ๑๓(๑๙ปศ)๐๐๑๙/๑๙๔๗๒ ลง ๔ ต.ค. ๒๕๔๙ เรื่อง ทาธิษัฎษา ปฏิบัติในการส่งสำนวน	๕๔๗
-ศร. ที่ ๐๐๑๑.๒๑๒/๖๔๕ ลง ๑๕ ก.พ.๒๕๕๖ เรื่อง การสอบสวนคำวินิจฉัยกับ ผู้ต้องหาในคดีอาชญากรรม(มีความเห็นว่าควรให้นำผู้ต้องหาไปรับสารพินัยกรรม)	๕๕๑
-ศร.ที่ ๐๐๑๑.๒๑๒/๑๑๔๔ ลง ๑๗ ส.ค. ๒๕๕๐ เรื่อง แจ้งผลการหารืออัยการสูงสุด เรื่องส่ง นวนการสอบสวนคดีอาชญากรรม ป.วิ.อาญา มาตรา ๑๕๐(๑)	๕๕๔
-อศ. ที่ ๑๓(๑๙ปศ)๐๐๑๙/๑๙๖๓๖ ลง ๕ ก.ย. ๒๕๔๕ เรื่อง ปัญหาการสืบสวน สอบสวนคดีอาญา	๕๕๕

เรื่อง	หน้า
ระยะเวลาการสอบสวน	
-คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๒๖๐๕ ลง ๒๒ มี.ย. ๒๕๕๕ เรื่อง แนวทางการสอบสวน คดีอาญาที่ผู้ต้องหาเข้าพยานพนักงานสอบสวนตาม ป.วิ อาญา มาตรา ๑๑๔	๕๕๖
-คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๐๕๑๗๑๗ ลง ๑๖ ก.ย. ๒๕๕๒ เรื่อง กำชับการปฏิบัติของพนักงาน สอบสวนเกี่ยวกับการทำสำนวนการสอบสวนตามคำสั่ง คร.ที่ ๕๖๐/๒๕๕๑	๕๕๗
อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดเกี่ยวกับการสอบสวนคดี	
-พร.ที่ ๐๕๐๓(ก)/๑๔๖๑๖ ลง ๑๕ พ.ค. ๒๕๒๖ เรื่อง ผลการพิจารณาข้อหาหรือ ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่ตั้งพนักงาน สอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม	๕๖๒
คร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๔๔๒๑๑ ลง ๑๑ พ.ค. ๒๕๕๔ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติกรณีผู้ว่า ราชการจังหวัดเข้าควบคุมการสอบสวนคดีวิสามัญฆาตกรรม	๕๖๗
กรณี เบิกหมายที่เกี่ยวข้องภายหลังส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ	
-คร.ที่ ๐๕๐๓(ก)/๑๕๖๗๕ ลง ๗ ก.พ. ๒๕๒๔ เรื่อง ให้กำชับการปฏิบัติของ พนักงานสอบสวนและผู้ที่เกี่ยวข้อง	๕๗๐
-คร.ที่ ๐๕๐๓.๓๑/๑๔๗ ลง ๒๗ มี.ค. ๒๕๔๐ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการสอบสวน คดีอาญา	๕๗๒
การส่งสำนวนการสอบสวน	
-คร.ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๖๐๑๑๑ ลง ๒๐ ก.พ. ๒๕๕๒ เรื่อง ทวีตแนวทางปฏิบัติใน การส่งสำนวนคดีอาญาที่ผู้ต้องหาเข้าพยานพนักงานสอบสวนแล้ว	๕๗๔
-คร.ที่ ๐๐๑๑.๑๖/๑๕๒๑๑ ลง ๒๗ ก.ย. ๒๕๕๕ เรื่อง กำชับการปฏิบัติหน้าที่ การประสานงานและการส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิจารณา	๕๗๕
-คร. ที่ ๐๖๐๑.๒๗/๑๗๑๗๑๗ ลง ๑๗ มี.ย. ๒๕๓๒ เรื่อง การประสานงานและส่ง สำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิจารณา	๕๗๐
-ร.ศ. ที่ ๐๐๐๕.๖/๑๓๕๒๑๑ ลง ๒๑ ก.พ. ๒๕๕๒ เรื่อง กำชับการปฏิบัติหน้าที่ของ พนักงานสอบสวน	๕๗๒
-คร.ที่ ๐๐๐๕.๖/๑๓๕๑๑๑ ลง ๓ มี.ย. ๒๕๕๕ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการทำสำนวน การสอบสวนเพิ่มเติม	๕๗๑

เรื่อง	หน้า
-คร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๘๐๕๑ ถึง ๑๑ ส.ท. ๒๕๔๖ แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับขีปนาวุธการสั่งให้ทดสอบเพิ่มเติมของพนักงานอัยการ	๖๑๐
-บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ขีปนาวุธสั่งให้ทดสอบเพิ่มเติมของพนักงานอัยการ เรื่องครั้งที่ ๙๐๒/๒๕๔๖	๖๑๒
-บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ขีปนาวุธสั่งให้ทดสอบเพิ่มเติมของพนักงานอัยการ เรื่องครั้งที่ ๙๐๖/๒๕๔๖	๖๑๓
-คร.ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๑๑๒๘ ถึง ๑๖ ก.พ. ๒๕๔๘ เรื่อง คำชี้แจงการปฏิบัติ และพิจารณาข้อบกพร่องพนักงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชาที่รับผิดชอบที่นำผลการสอบสวนที่ คร. ได้สั่งการให้สอบสวนเพิ่มเติมมาทำเรื่องขอยุติการสูงสุดแต่ไม่ดำเนินการให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว	๖๑๔
คร.ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๙๙๘๒ ถึง ๔ ส.ท. ๒๕๕๐ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติในเรื่องการทำความเข้าใจทางคดี ตาม ป.วิ.อาญา มาตรา ๑๔๕	๖๑๕
-คร.ที่ ๐๐๓๑.๒๖/๒๗๔๙ ถึง ๑๒ ก.ค. ๒๕๕๕ เรื่อง การสอบสวนเพิ่มเติม ตามคำสั่งของอัยการสูงสุด	๖๑๙
บทที่ ๕ การปฏิบัติระหว่างการบริหารงานคดีในชั้นศาล	
กรณีพยานต้องเมือง	
-คร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๘๕๕๒ ถึง ๒๔ ก.ย. ๒๕๔๖ เรื่องแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาคดีต่อเมือง และการใช้หลักประกันในชั้นสอบสวนเกินหลักประกันในชั้นศาล	๖๒๕
ศูนย์ติดตามพยานของสถานีตำรวจ	
-คร.ที่ ๐๐๐๔.๖/๕๖๘๘ ถึง ๑๖ ก.ค. ๒๕๔๗ เรื่องการจัดตั้งงานส่งหมาย และติดตามพยานในคดีอาญา	๖๒๖
-คร.ส่วนที่สูงสุด ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/ ๑๑๕ ถึง ๑๑ ส.ท. ๒๕๕๐ เรื่องคำชี้แจงการจัดตั้งงานส่งหมาย และติดตามพยานในคดีอาญา การเป็นพยานศาล การส่งหมายเรียกพยาน การควบคุมพยาน การติดตามพยาน และการรายงานผลการดำเนินการตามหมายศาล	๖๒๗
-คร.ส่วนที่สูงสุด ที่ ๐๐๐๔.๖/๑๙๙๘ ถึง ๑๑ ก.พ. ๒๕๕๕ เรื่อง ให้ทำเข้ขบวนการปฏิบัติารณพยานศาล ของพนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้องเพิ่มเติม	๖๓๒

เรื่อง	หน้า
การคุ้มครองพยาน	
-คร.ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๐๐๑๖ ถึง ๓ พ.ศ. ๒๕๕๒ เรื่องกำหนดแนวทางปฏิบัติในการคุ้มครองพยานในคดีอาญา	๖๓๔
-คร.ที่ ๐๐๑๔.๖/๗๒๐๔ ถึง ๓๐ มิ.ย. ๒๕๔๓ เรื่องระงับขอสำเนียงงานข้อถกเถียงสูงสุดว่าด้วยการคุ้มครองเจ้าพนักงานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๓	๖๔๖
-คร.ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๐๐๒๔๔ ถึง ๑๓ มิ.ย. ๒๕๕๒ เรื่อง การแจ้งหนังสือแนบข้อกล่าวหาเข้าร่วมคุ้มครองเจ้าพนักงานในคดีอาญา	๖๖๕
บทที่ ๑๐ การทำสำนวนการสอบสวน	
-คร.ส่วนกลาง ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๔๕๖๑ ถึง ๓ พ.ศ. ๒๕๕๐ แนวทางปฏิบัติในการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ การบันทึกคดี (ออกเลขคดี) การสอบสวนคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด และการรายงานผล	๖๑๖
-คร.ส่วนที่ชุด ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๕๑๘๓ ถึง ๑๓ มิ.ย. ๒๕๕๐ แนวทางปฏิบัติในการเรียงเอกสารในสำนวนการสอบสวนคดีอาญา และคำร้องออกเลขคดี (เพิ่มเติม)	๗๐๕
-คร.ส่วนที่ชุด ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๐๕๐๘๖ ถึง ๒๕ มิ.ย. ๒๕๕๑ แก้ไขแนวทางปฏิบัติในการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ การบันทึกคดี (ออกเลขคดี) การสอบสวนคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด และการรายงานผล และการกำหนดแนวทางปฏิบัติในการเพิ่มระดับความพยานสอบสวน	๗๐๘
-คำสั่ง คร.ที่ ๘๗๒/๒๕๕๐ ถึง ๒๑ พ.ศ. ๒๕๕๐ เรื่อง การทำสำนวนการสอบสวน (เพิ่มเติม) การเรียงเอกสารในสำนวนการสอบสวน การเก็บสำเนาสำนวน	๗๑๑
-คดีความรุนแรงในครอบครัว (คู่มือการปฏิบัติงานตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ของ คร.	๗๒๐

บทที่ ๑

พนักงานสอบสวน

บทที่ ๑ พนักงานสอบสวน

การเป็นพนักงานสอบสวน

การเป็นพนักงานสอบสวน ๑. วิชาญ มาตรา ๒ (๖) "พนักงานสอบสวน" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้ไว้อำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวน ซึ่งพนักงานสอบสวนมีอำนาจในการสอบสวนคดีอาญา ที่เกิด หรือทำ หรือเชื่อว่าได้เกิดในเขตของอำนาจการสอบสวน วันใดเมื่อมีเหตุจำเป็นหรือเพื่อความสะดวกก็อาจจะให้พนักงานสอบสวนหรือผู้ที่ผู้ต้องหามีที่อยู่ หรือพียงที่ผู้ต้องหาถูกจับ เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบก็ได้ แต่เจ้าใบเขรต้องที่ใดมีพนักงานสอบสวนหลายคน พนักงานสอบสวนผู้เป็นหัวหน้าใบร้องที่นั้นจะเป็นผู้วินิจฉัย

อำนาจในการสอบสวนคดีอาญา

-ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรี หรือที่เทียบเท่า นายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป มีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาซึ่งได้เกิด หรือทำ หรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตอำนาจของตน หรือผู้ต้องหา มีที่อยู่ หรือถูกจับภายในเขตอำนาจของตนได้

-อัยการสูงสุด หรือผู้รักษาราชการแทน เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวนคดี การกระทำความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายไทย ที่ได้กระทำลงนอกราชอาณาจักรไทย และให้คู่สมในกรม ออหมายหน้าที่การเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีนั้นให้พนักงานอัยการคนใดหรือพนักงานสอบสวนคนใด เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทำการสอบสวนแทนก็ได้ หนังสือ กค. ที่ ๐๐๖๖๑.๒๓๒๒/ ๓๓.๐๖ ลงวันที่ ๒๕ พ.ศ. ๒๕๕๖ เรื่อง การร้องปัญหาการสอบสวนความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายไทยได้ ระทำการนอกราชอาณาจักรสาม ป.วิ วิชาญ มาตรา ๒๐

การชี้ขาดอำนาจสอบสวน

ในจังหวัดเดียวกัน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดชี้ขาด ในกรุงเทพมหานคร ให้ผู้บังคับบัญชา ของพนักงานสอบสวนซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่ รกขผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติขึ้นไปเป็นผู้ชี้ขาด แต่ถ้า ในระหว่างกลางจังหวัดให้อัยการสูงสุดเป็นผู้ชี้ขาด การรอกำชี้ขาดนั้นไม่เป็นเหตุให้กการสอบสวน หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๓๓๖/๔๒๓๑๖๑ ลงวันที่ ๑๗ พ.ย. ๒๕๕๖ เรื่อง การร้องปัญหา การสอบสวนความผิดนอกราชอาณาจักรและตั้งสำนวนการสอบสวนคดีที่ ๒๗๗/๒๕๕๔ ของ นท.ป.

กฎกระทรวง ขั้บังคับ

-กฎกระทรวง กำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่น นอกจาก กรุงเทพมหานครโดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๕ และกฎกระทรวง กำหนดการสอบสวน ความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครโดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

-กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับกรทำสำนวนสอบสวนร่วมกันระหว่าง พนักงานสอบสวนกับพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ภาค ๓

ข้อความเบื้องต้น

ลักษณะ ๑

หลักทั่วไป

มาตรา ๑ ในประมวลกฎหมายนี้ ถ้าคำใดมีคำอธิบายไว้แล้ว ให้ถือตามความหมายดังได้อธิบายไว้ เว้นแต่ข้อความในตัวบทจะขัดกับคำอธิบายนั้น

มาตรา ๒ ในประมวลกฎหมายนี้

คดีอาญา

(๑) "ศาล" หมายความว่า ศาลยุติธรรมหรือผู้พิพากษา ซึ่งมีอำนาจชำระคดีเกี่ยวกับ

ศาล

(๒) "ผู้ต้องหา" หมายความว่า บุคคลผู้ถูกหาว่าได้กระทำความผิด แต่ยังมีได้ถูก ฟ้องต่อ

(๓) "จำเลย" หมายความว่า บุคคลซึ่งถูกฟ้องยังศาลแล้วโดยข้อหาว่าได้กระทำความผิด

(๔) "ผู้เสียหาย" หมายความว่า บุคคลผู้ได้รับความเสียหายเนื่องจากการกระทำผิดฐานใดฐานหนึ่ง รวมทั้งบุคคลอื่นที่มีอำนาจจัดการแทนได้ ดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๔, ๕ และ ๖

(๕) "พนักงานอัยการ" หมายความว่า เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลทั้งนี้จะเป็นข้าราชการในกรมอัยการหรือเจ้าพนักงานสืบผู้ยี่ยามาจะชั้นนั้นก็ได้

(๖) "พนักงานสอบสวน" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวน

(๗) "คำร้องทุกข์" หมายความว่า ผู้เสียหาย ทวงได้กล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ ว่ามีผู้กระทำความผิดขึ้น จะรู้ตัวผู้กระทำความผิดหรือไม่ก็ตามซึ่งกระทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหาย และการกล่าวหาเช่นนั้นได้กล่าวโดยมีเจตนาจะให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ

(๘) "คำกล่าวโทษ" หมายความว่า การที่บุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่ผู้เสียหายได้กล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ ว่ามีบุคคลผู้ใดหรือไม่มีก็ได้กระทำความผิดอย่างหนึ่งขึ้น

(๙) "การสอบสวน" หมายความว่า การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการทั้งหลายอันตามกฎหมายบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ ซึ่งพนักงานสอบสวนได้ทำไปเกี่ยวกับความผิดที่กล่าวหา เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเห็นจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดีอาญา โทร. 02 205 3466

ที่ 0031 212/ 1334 วันที่ ๕๑ ธันวาคม 2549

เรื่อง หรือปัญหาการสอบสวนความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายไทยได้กระทำลง
นอกราชอาณาจักรตาม ป.วิ อาญา มาตรา 20

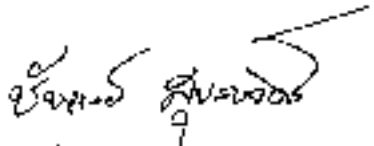
เรียน ผ.ช.ก., น., ปล., ส.ต.ม., และ ผ.บ.ช.ก. 1 - 9

ด้วย ดร. มีบันทึกสั่งการ ลง 22 ธ.ค.2549 ที่ยพหนังสือ 0001(กมล1)/834 ลง
15 ธ.ค. 2549 ให้ ก.ม.ส. แจ้งเวียนผลการตอบชี้ข้อหาหรือปัญหาข้อกฎหมายของสำนักงานอัยการ
สูงสุดกรณีการสอบสวนความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายไทยได้กระทำลงนอกราชอาณาจักรตาม
ป.วิ อาญา มาตรา 20 เพื่อให้กำกับพนักงานสอบสวนที่เกี่ยวข้องให้ระมัดระวังในการสอบสวน
ต่อไป

ก.ม.ส. จึงขอส่งสำเนาผลการตอบชี้ข้อหาหรือและเอกสารที่เกี่ยวข้องมายังท่านเพื่อ
โปรดแจ้งกำกับพนักงานสอบสวนในสังกัดเพื่อทราบและดำเนินการโดยถูกต้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หรือมีได้ลงนามเอกสารที่เกี่ยวข้องมาด้วยแล้ว

จำนวน แผ่น

พล.ต.ต.
(ชิววาทย์ ลุชฌนจิตร)
รอง ผ.ช.๑ ป.ร.ต.ผ.บ.ช.ก.ส.

ด่วนที่สุด

ที่ ขส 00361 16371

สำนักงานอัยการสูงสุด
ถนนหน้าพลับเลข กรุงเทพฯ 10200

1) พุศักราช 2549

เรื่อง ทหารเรือปัญหาการสอบสวนความผิดของราชอาณัติกรและส่งสำนวนการสอบสวนคดีที่ 288/2548
ของกองบังคับการปราบปราม

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ ขส 0031.212/5233 ลงวันที่ 19 กันยายน 2549

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอหารือปัญหาการสอบสวนความผิดของราชอาณัติกรและ
ส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ 288/2548 ของพนักงานสอบสวน กองบังคับการ 5 กองบังคับการ
ปราบปราม ไปยังอัยการสูงสุดเพื่อคัดค้านการขอประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 20
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาเห็นว่า ความผิดที่วิโงภความกฎหมายไทยที่ได้
กระทำลงนอกประเทศไทย อัยการไทยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 20 นั้น พิจารณา
ตามสภาพภูมิศาสตร์เป็นหลัก การกระทำผิดในคดีนี้ แม้จะถือว่าเป็นกรณีที่ความผิดนั้นได้กระทำ
ในราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 5 แต่การกระทำผิดดังกล่าวเกิดขึ้นนอกราชอาณาจักร
ไทย อัยการสูงสุดหรือผู้บัญชาการแทนจึงเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 20 นอกจากนี้การพิจารณาการกระทำผิดความผิดในคดีนี้จะต้อง
พิจารณาการกระทำของผู้ต้องหาทุกคน ไม่อาจพิจารณาแยกส่วนการกระทำของผู้ต้องหาแต่ละคนได้
เนื่องจากผู้ต้องหาทุกคนได้ร่วมกันกระทำความผิดในฐานะเป็นตัวการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83
การสอบสวนที่พนักงานสอบสวนได้กระทำแล้วในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องหาที่ 1, 2 และ 5 นั้นน่าจะเป็นการ
เข้าใจพลาดคลาดเคลื่อน ขอบที่จักต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 20 ตามเหตุผล
ดังกล่าว

/ อัยการสูงสุด ...

อัยการสูงสุดพิจารณาแล้วมอบหมายหน้าที่ในการสอบสวนตามสำนวนคดีอาญาที่ 288/2548 ให้ผู้บังคับการกองปราบปราม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือผู้รักษาการแทน เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ โดยให้ทำการสอบสวนร่วมกับพนักงานอัยการ สำนักงานคดีอาญา ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (1) ทาริทธิกับพนักงานอัยการเพื่อร่วมกันวางแผนวางมาตรการสอบสวน โดยให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้ปฏิบัติ
- (2) แจ้งพนักงานอัยการเข้าร่วมสายสอบสวนหรือผู้ต้องหา และเข้าร่วมในการรวบรวมพยานหลักฐานอื่น
- (3) ในกรณีที่พนักงานสอบสวนจะต้องใช้มาตรการบังคับกับบุคคลใดขอหมายหมาย ขาดหมายค้น หมายค้น หรือหมายจับ ให้พนักงานสอบสวนหารือกับพนักงานอัยการก่อนดำเนินการตามกฎหมายต่อไป ยกเว้นในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน ซึ่งพนักงานสอบสวนไม่อาจขอความเห็นจากพนักงานอัยการดังกล่าวได้
- (4) เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนไปถึงพนักงานอัยการ เร็วที่สุดที่ซึ่งมีเขตอำนาจเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและ โปรดดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุตสิงห์ วสันตสิงห์)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานต่างประเทศ

โทร. 0-2515-4656

โทรสาร 0-2515-4657

e-mail : inter@ago.go.th

กฎกระทรวง
กำหนดการสอบส่วนรวมมีคุณภาพบางประเภทในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร
โดยพนักงานสอบ ส่วนฝ่ายปกครอง
พ.ศ. ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๓^๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ความมีคุณภาพตามกฎหมายข้างต่อไปนี้ ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองสอบสวนได้

- (๑) กฎหมายว่าด้วยกองอาสาอัศวินดินแดน
- (๒) กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า
- (๓) กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรือไร
- (๔) กฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร
- (๕) กฎหมายว่าด้วยการให้ลงโทษและบรรเทาสาธารณภัย
- (๖) กฎหมายว่าด้วยการพนัน
- (๗) กฎหมายว่าด้วยการศึกษามากาบังคับ
- (๘) กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
- (๙) กฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชน
- (๑๐) กฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่
- (๑๑) กฎหมายว่าด้วยภาษีป้าย
- (๑๒) กฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน
- (๑๓) กฎหมายว่าด้วยศุลกากรเครื่องแบบผู้บังคับบัญชาและเจ้าหน้าที่กองอาสารักษาดินแดน

เวียน

- (๑๔) กฎหมายว่าด้วยเงินรับจำนำ
- (๑๕) กฎหมายว่าด้วยโรงแรม
- (๑๖) กฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓๘/ตอนที่ ๕๐ ก/หน้า ๕๐/๓๓ มิถุนายน ๒๕๕๔

(๑๓๖) กฎหมายว่าด้วยสัตว์พาหนะ

(๑๓๗) กฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน

(๑๓๘) กฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน เว้นแต่ความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมาย มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๖ หรือ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ มาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๘๐ ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเป็นผู้สอบสวน

ข้อ ๓ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามกฎหมายในข้อ ๒ เป็นอาชญากรรมที่กระทำความผิดที่มีความผิดตามกฎหมายอื่นด้วย ถ้าความผิดอาชญากรรมตามกฎหมายในข้อ ๒ เป็นความผิดที่มีโทษหนักที่สุด ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองทำการสอบสวนการกระทำความผิดอาชญากรรมตามกฎหมายอื่นด้วย

ข้อ ๔ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งปลัดอำเภอผู้ปฏิบัติหน้าที่ ณ ที่ว่าการกิ่งอำเภอ หรือที่ว่าการอำเภอเป็นพนักงานสอบสวนสำหรับกิ่งอำเภอหรืออำเภอนั้น

ให้ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอหรือนายอำเภอ เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๑๕ วรรคสี่ และให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดสอบสวนตามมาตรา ๓๑๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือปลัดจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย จะเข้าเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๑๕ วรรคสี่ และเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๓๕๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในคดีใดคดีหนึ่งที่อยู่ในท้องที่ซึ่งอำเภอหรืออำเภอที่อยู่ในจังหวัดนั้นก็ได้

ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจขอให้อธิบดีกรมการปกครองแต่งตั้งพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองในสังกัดกรมการปกครองไปร่วมสอบสวนในคดีใดคดีหนึ่งที่อยู่ในท้องที่กิ่งอำเภอ อำเภอ หรือจังหวัดก็ได้

ข้อ ๕ ในกรณีจำเป็นหรือมีเหตุอันสมควร ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยทางประธานขอให้ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดแต่งตั้งพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจซึ่งมีอำนาจสอบสวนในจังหวัดนั้น เข้าทำการสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองในส่วนที่กิ่งอำเภอ อำเภอ หรือจังหวัดก็ได้

ข้อ ๖ ในการสอบสวนโดยปกติให้ใช้ที่ว่าการกิ่งอำเภอ ที่ว่าการอำเภอ หรือศาลากลางจังหวัดที่อยู่ในเขตท้องที่กิ่งอำเภอ อำเภอ หรือจังหวัดนั้น แต่ถ้ากรณีเก็บสถานที่ทำการสอบสวน เว้นแต่เมื่อมีเหตุจำเป็นหรือเพื่อความสะดวกจะไปทำการสอบสวนที่ใดก็ได้ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ ให้บันทึกเหตุผลดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๗ ในกรณีจำเป็นจะต้องควบคุมผู้ต้องหาไว้ในระหว่างสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองควบคุมผู้ต้องหาไว้ ณ ที่ทำการของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง

ข้อ ๘ การสั่งทำเรื่องขอให้ปล่อยชั่วคราวให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ป่าพักชั่วคราวเกี่ยวกับการปล่อยชั่วคราวของสำนักงานอัยการสูงสุดและสำนักงานตำรวจแห่งชาติมาใช้บังคับ โดยอนุโลม เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายกรณีนี้

ข้อ ๙ ในคดีที่มีผู้ร่วมกระทำความผิดหลายคนและมีผู้ต้องหาที่พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองได้พยายามสืบสวนสอบสวนหาพยานหลักฐานอย่างเต็มความสามารถแล้ว แต่ไม่อาจหาพยานหลักฐานในคดีนั้นได้ หรือพยานหลักฐานที่มีอยู่ไม่เพียงพอที่จะดำเนินการคดีกับผู้ต้องหาทั้งหมดหรือบางส่วนได้ พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองอาจพิจารณากับผู้ต้องหาซึ่งไม่ใช่มารสำคัญไว้เป็นพยาน ทั้งนี้ การพิจารณาดังกล่าวให้คำนึงถึงความน่าเชื่อถือของพยานและประโยชน์แห่งคดีด้วย

ในกรณีนี้ผู้ต้องหาให้เป็นพยานตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองทำความเร่งรีบโดยระมัดระวังและด้วยความจำเป็นที่ของกฎหมายเสนอต่อหัวหน้าพนักงานสอบสวนและผู้ว่าราชการจังหวัดตามลำดับ ในกรณีนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นควรอนุญาต ให้ทำหนังสือเพื่อขอความเห็นจากพนักงานอัยการก่อนที่จะพิจารณาอนุญาต และเมื่อพนักงานอัยการให้ความเห็นแล้ว ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองถือปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการ

ในกรณีที่พนักงานอัยการให้ความเห็นว่าควรอนุญาต ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองกับผู้ต้องหาไว้เป็นพยาน และให้สรุปสำนวนมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา

ข้อ ๑๐ เมื่อพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้เสนอสำนักงานการสอบสวนพร้อมด้วยความเห็นต่อหัวหน้าพนักงานสอบสวนโดยมีขีดจำกัด และให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนเป็นผู้ดำเนินการตามมาตรา ๑๕๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ข้อ ๑๑ เมื่อไปปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบของศาลสอบสวนหรือทำความเห็นที่ควรให้งดการสอบสวนตามมาตรา ๑๕๖ (๑) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินสามปี และได้สืบสวนสอบสวนติดต่อจนแล้วไม่ย่ออาวสามเดือนนับตั้งแต่วันที่รับสำรับฟ้องหรือกล่าวโทษ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบงดการสอบสวนและบันทึกเหตุผลที่ตนนั้นไว้
- (๒) ความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าสามปี และได้สืบสวนสอบสวนติดต่อจนแล้วไม่ย่ออาวสามเดือนนับตั้งแต่วันที่รับสำรับฟ้องหรือกล่าวโทษ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทำความเห็นที่ควรให้งดการสอบสวน

ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตาม (๑) หรือ (๒) ส่งสำนวนพร้อมด้วยบันทึกเหตุถึงศาลสอบสวนหรือความเห็นที่ควรให้งดการสอบสวน แล้วแต่กรณี ไปยังพนักงานอัยการ

ข้อ ๑๒ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมการปกครอง รองอธิบดีกรมการปกครอง ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง ผู้อำนวยการสำนักงานการสอบสวน และนิติกร กรมการปกครอง และผู้อำนวยการส่วนและหัวหน้ากลุ่มงานสืบสวนสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง มีอำนาจควบคุม ตรวจสอบหรือแนะนำเพื่อให้การสอบสวนเป็นไปตามกฎหมาย

ในระดับจังหวัด ให้ผู้บังคับบัญชาฝ่ายปกครองตั้งแต่ปลัดจังหวัดขึ้นไป มีอำนาจควบคุม ตรวจสอบ หรือแนะนำ เพื่อให้การสอบสวนเป็นไปตามกฎหมาย

ข้อ ๓๓ ศักดิ์วุฒิไฑ์ที่ได้ดำเนินการสอบสวนไปก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการสอบสวนคดีอาญาบางประเภท ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๐ จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ไปไว้ ณ วันที่ ๓๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
นายกรัฐมนตรี
ชวนชม ขาสุนทรวิโรด
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติที่ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติให้หมายรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อวางระเบียบการงานตามหน้าที่ให้การดำเนินคดีอาญาเป็นไปโดยเรียบร้อย ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานที่ของตน ประกอบกับมาตรา ๑๘ บรรดาขบ่ง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติให้พนักงานฝ่ายปกครองชั้นผู้ใหญ่และปลัดอำเภอมีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครได้ และเพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจของกระทรวงมหาดไทยในการรักษาความสงบเรียบร้อย การอำนวยความสะดวก และให้การบังคับใช้กฎหมายตามภารกิจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมควรกำหนดให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองทำการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร รวมทั้งทำการสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ปริญญานุช/ผู้จัดทำ
๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕

สิริวุฒี/ตรวจ
๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕

กฎกระทรวง

กำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร

โดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ อันเป็นกฎหมายที่เกี่ยวของกับราชการแผ่นดิน พิทักษ์และเสรีภาพของบุคคล จึงมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครโดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“ข้อ ๒ ความผิดอาญาตามกฎหมายดังต่อไปนี้ ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองสอบสวนได้

- (๑) กฎหมายว่าด้วยของอาสารักษาดินแดน
- (๒) กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการชายทอดตลาดและสิ่งของเก่า
- (๓) กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรือ
- (๔) กฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร
- (๕) กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๖) กฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับ
- (๗) กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
- (๘) กฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชน
- (๙) กฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือน
- (๑๐) กฎหมายว่าด้วยภาษีเงิน

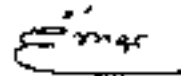
- (๑๑) กฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน
 (๑๒) กฎหมายว่าด้วยยศและเครื่องแบบผู้บังคับบัญชาและเจ้าหน้าที่กองอาสา รักษาดินแดน
 (๑๓) กฎหมายว่าด้วยโรงรับจำนำ
 (๑๔) กฎหมายว่าด้วยโรงฉนวน
 (๑๕) กฎหมายว่าด้วยสิทธิทรัพย์สิน
 (๑๖) กฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ แห่งกฎกระทรวงกำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภท
 ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครโดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓ ในกรณีจำเป็นจะต้องควบคุมผู้ต้องหาไว้ในระหว่างสอบสวน ให้พนักงานสอบสวน
 ฝ่ายปกครองควบคุมผู้ต้องหาไว้ ณ ที่ทำการของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง เว้นแต่ไม่มีสถานที่ควบคุมเช่นว่านั้น
 ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองมอบตัวผู้ต้องหาฝากควบคุมไว้ ณ สถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่ทำการของพนักงาน
 สอบสวนฝ่ายปกครองตั้งอยู่และให้เจ้าพนักงานตำรวจทำการควบคุมไว้”

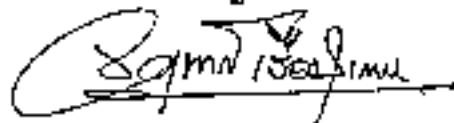
ข้อ ๔ ๙ คืออาญาใดที่ได้ดำเนินการสอบสวนอยู่ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ
 ให้ดำเนินการสอบสวนต่อไปตามกฎกระทรวงกำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่น
 นอกจากกรุงเทพมหานครโดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๔ จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(นางสาวเอ็งลักขณ์ ชินนิตร์)

นางฯ รัฐมนตรี

(นายจรรหงศ์ เรืองสุวรรณ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

บันทึกหลักการและเหตุผล
 ประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภท
 ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครโดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง (ฉบับที่ ๒)
 พ.ศ. ๒๕๕๕

หลักการ

แม้จะเพิ่มเติมกฎกระทรวงกำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่น
 นอกจากกรุงเทพมหานครโดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อแก้ไขปัญหาความ
 หนักหนาสาหัสของพนักงานสอบสวนได้ และแก้ไขปัญหาที่ควบคุมผู้ต้องหา

เหตุผล

โดยที่ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน กฎหมายว่าด้วยสถานบริการ และกฎหมายว่าด้วย
 อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน มีสถิติการเกิดคดีสูง ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับ
 กบฏอาชญากรรมร้ายแรง สมควรแก้ไขให้พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจสอบสวนในความผิดดังกล่าว และเพื่อไม่ให้
 เกิดปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ควบคุมผู้ต้องหา สมควรแก้ไขโดยกำหนดข้อยกเว้นให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง
 มอบตัวผู้ต้องหาฝากควบคุมไว้ ณ สถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่ทำการของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองตั้งอยู่และ
 ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทำการควบคุมไว้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการทำสำนวนสอบสวนร่วมกัน
ระหว่างพนักงานสอบสวนกับพนักงานอัยการ
พ.ศ. ๒๕๕๖^{*}

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ และมาตรา ๕๕๕/๑ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๗ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๕๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เมื่อมีกรณีที่ต้องทำสำนวนสอบสวนร่วมกันตามมาตรา ๕๕๕/๑ ให้พนักงานสอบสวนรีบแจ้งไปยังพนักงานอัยการในท้องที่ที่มีเขตอำนาจในโอกาสแรกเท่าที่จะพึงกระทำได้ เพื่อย้ำร่วมในการทำสำนวนสอบสวนกับพนักงานสอบสวน

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง อาจทำเป็นสารอักษรหรือด้วยวาจาก็ได้ ในกรณีนี้แจ้งด้วยวาจาให้พนักงานสอบสวนบันทึกการแจ้งไว้ในสำนวนสอบสวนด้วย

ข้อ ๒ เมื่อพนักงานอัยการได้รับแจ้งตามข้อ ๑ ให้พนักงานอัยการมีหน้าที่เข้าร่วมในการทำสำนวนสอบสวน แต่ในกรณีที่มีเหตุขัดข้องอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ทำให้พนักงานอัยการไม่อาจเข้าร่วมในการทำสำนวนสอบสวนกับพนักงานสอบสวนได้ ให้พนักงานอัยการแจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบโดยเร็ว ในกรณีเช่นนี้ ให้พนักงานสอบสวนบันทึกเหตุที่พนักงานอัยการไม่สามารถเข้าร่วมในการทำสำนวนสอบสวน และให้รอพนักงานอัยการเข้าร่วมในการทำสำนวนสอบสวน

ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนและมีเหตุอันควรไม่อาจรอพนักงานอัยการเข้าร่วมในการทำสำนวนสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนทำสำนวนสอบสวนไปพลางก่อนได้ แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอพนักงานอัยการไว้ในสำนวนสอบสวน และให้ถือว่าการทำสำนวนสอบสวนนั้นชอบด้วยกฎหมาย

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗/ตอนที่ ๓๗ ก/หน้า ๑๖/๓ มิถุนายน ๒๕๕๖

ข้อ ๓ ในการทำสำนวนสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้รับผิดชอบการทำสำนวนสอบสวน และให้พนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการหารือกันตั้งแต่ขั้นเริ่มคดีเพื่อกำหนดแนวทางในการทำสำนวนสอบสวน

ข้อ ๔ ในการทำสำนวนสอบสวนร่วมกัน พนักงานอัยการอาจดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำแก่พนักงานสอบสวนในการทำสำนวนสอบสวน โดยทำเป็นลายลักษณ์อักษรหรือด้วยวาจาก็ได้ ทั้งนี้ ให้พนักงานสอบสวนรวบรวมหรือบันทึกคำแนะนำของพนักงานอัยการไว้ในสำนวนสอบสวน

(๒) แจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบถึงความประสงค์จะตรวจเอกสารหลักฐาน หรือเรียกให้พนักงานสอบสวนนำพยานหลักฐานมาให้ตรวจสอบก็ได้ โดยพนักงานอัยการต้องลงลายมือชื่อในบันทึกการตรวจสอบพยานหลักฐานด้วย

(๓) ร่วมกับพนักงานสอบสวนในการถามปากคำผู้เสียหาย ผู้ต้องหา พยาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยพนักงานอัยการต้องลงลายมือชื่อในบันทึกคำให้การของบุคคลดังกล่าวด้วย

(๔) ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความประสงค์จะให้มีการถามปากคำบุคคลใด นอกเหนือจากบุคคลที่พนักงานสอบสวนจะถามปากคำ ให้พนักงานอัยการสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ ในกรณีที่พนักงานอัยการร่วมถามปากคำ ให้พนักงานอัยการลงลายมือชื่อในบันทึกคำให้การของบุคคลดังกล่าวด้วย

ข้อ ๕ การดำเนินการตามกฎหมายกระทงนี้ หากพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการมีความเห็นไม่ตรงกัน พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการอาจทำความเห็นของตนรวมไว้ในสำนวนสอบสวนด้วยก็ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓

อมลสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ปิยะพันธุ์ สาสิริวิภาศ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๕๕/๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ บัญญัติให้การสอบสวนในกรณีที่มีความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงาน ซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ หรือในกรณีที่ผู้ตายถูกกล่าวหาว่าต่อสู้ขัดขวางเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้พนักงานอัยการเข้าร่วมกับพนักงานสอบสวนในการทำสำนวนสอบสวน และให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้รับผิดชอบ โดยพนักงานอัยการอาจให้คำแนะนำตรวจสอบพยานหลักฐานตามปกติ หรือสั่งให้ตามปากคำบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ ตั้งแต่เริ่มที่สำนวนนับแต่โลกาครั้งแรกเท่าที่จะพึงกระทำได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ปริญ บุญ/ผู้จัดทำ
๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๓

นันทน์ภัสร์/ตรวจ
๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๓

ฉบับบังคับกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยระเบียบการดำเนินงานคดีอาญา พ.ศ. 2523

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2523 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2523

(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2525 (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2536

(ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2537 และ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2538

โดยที่เป็นการสมควรจัดระเบียบการสอบสวนคดีอาญาของเจ้าพนักงานให้มันไปด้วยความยุติธรรม มีประสิทธิภาพ รัดกุม ก่อให้เกิดหลักประกันการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพซึ่งจะเป็นผลให้เกิดความสงบเรียบร้อยมายิ่งขึ้น และเป็นผลโดยตรงต่อความมั่นคงของประเทศชาติเป็นส่วนรวม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงขอแก้ไขบังคับด้วยคำสั่งการดำเนินงานคดีอาญาดังต่อไปนี้

1 ในกรณีที่จะออกหมายจับ ตามมาตรา 66 (1) หรือ (2) แห่งประมวลกฎหมายวิธี

พิจารณาความอาญา เว้นแต่คดีความผิดฐาน โกง ทุจริตความผิดตามกฎหมายว่าด้วยจรรยาบรรณและคดีที่มีโทษไว้ระงับคดีโดยไม่มีเงื่อนไขสองพันบาท เจ้าพนักงานจะสั่งรวบรวมพยานหลักฐานไว้ก่อนออกหมายจับได้ ผู้ต้องหาได้กระทำการแล้วเสนอขอรับทราบเห็นชอบก่อนดังนี้

ก. ในกรุงเทพมหานคร ให้ขอความเห็นชอบจากปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ซึ่ง

ได้รับมอบหมาย

ข. ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้ขอความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัด

แห่งท้องที่มีความผิดได้เกิดหรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตอำนาจของศาลหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย

ในกรณีที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับผู้ใหญ่จับด้วยตนเองโดยไม่คำนึงตาม

ความในมาตรา 78 ของรัฐธรรมนูญแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หากเป็นการจับโดยอาศัยเหตุที่จะออกหมายจับได้ตามมาตรา 66 (1) หรือ (2) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จะต้องได้รับความเห็นชอบก่อนเช่นเดียวกับการออกหมายจับตามวรรคหนึ่ง

กรมมอบหมายตาม ก. และ ข. ให้ทำเป็นหนังสือ โดยทำไปถึงระดับ ตำแหน่งหน้าที่ และ

ความรับผิดชอบของผู้ที่จะได้รับทราบเช่นนี้เป็นสำคัญ

2. หัวหน้าพนักงานสอบสวนและพนักงานสอบสวน

2.1 ให้หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรอำเภอ หรือหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอ หรือ

หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรตำบล หรือผู้รักษาการในตำแหน่งหรือผู้รักษาราชการแทน ที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่า ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 18 วรรคสี่ และมาตรา 140 ในเขตอำนาจของสถานีตำรวจนั้นกับให้หมายค้นพร้อมที่ประจำสถานีตำรวจตรวจค้นกล่าว ซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรี หรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไปเป็นพนักงานสอบสวน

2.2 ให้หัวหน้าตำรวจจังหวัด หรือผู้รักษาการในตำแหน่งหรือผู้รักษาราชการแทนเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 18 วรรคสี่ และมาตรา 140 ในเขตอำนาจของตำรวจจังหวัดกับให้หมายค้นพร้อมที่ประจำสถานีตำรวจหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ในสังกัดตำรวจจังหวัดนั้นเป็นพนักงานสอบสวน จะให้ผู้ใดมีอำนาจหน้าที่เป็นผู้ทำการสอบสวนเรื่องใด ให้หัวหน้าตำรวจจังหวัดหรือผู้รักษาการในตำแหน่งหรือผู้รักษาราชการแทนเป็นผู้พิจารณาตั้ง

2.3 ให้ผู้บังคับการตำรวจ หรือผู้รักษาการในตำแหน่งหรือผู้รักษาราชการแทนเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 18 วรรคห้า และมาตรา 140 ในเขตอำนาจของกองบังคับการตำรวจ กับให้หมายค้นพร้อมที่ประจำสถานีตำรวจหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ในสังกัดกองบังคับการตำรวจเป็นพนักงานสอบสวน จะให้ผู้ใดมีอำนาจหน้าที่เป็นผู้ทำการสอบสวนเรื่องใด ให้ผู้บังคับการตำรวจ หรือผู้รักษาการในตำแหน่งหรือผู้รักษาราชการแทนเป็นผู้พิจารณาตั้ง

2.4 ให้ผู้บัญชาการตำรวจ หรือผู้รักษาการในตำแหน่งหรือผู้รักษาราชการแทนเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 18 วรรคห้า และมาตรา 140 ในเขตอำนาจของบัญชาการตำรวจ กับให้หมายค้นพร้อมที่สังกัดในกองบัญชาการตำรวจ ซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป เป็นพนักงานสอบสวน จะให้ผู้ใดมีอำนาจหน้าที่เป็นผู้ทำการสอบสวนเรื่องใด ให้ผู้บัญชาการตำรวจ หรือผู้รักษาการในตำแหน่งหรือผู้รักษาราชการแทนเป็นผู้พิจารณาตั้ง

2.5 ภายใต้บังคับ 2.7 และ 12 ให้ถือปฏิบัติการตำรวจผู้รักษาการในตำแหน่งหรือผู้รักษาราชการแทนเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนทั่วราชอาณาจักร และมีอำนาจสั่งการเกี่ยวกับคดีได้ทุกกรณี

3. สถานที่ทำการสอบสวน

ให้สถานีตำรวจเป็นที่ทำการสอบสวน เว้นแต่มีเหตุอันควรจะไปทำการสอบสวนในวิไลก็ได้

4. การประสานงานระหว่างพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่กับ พนักงานสอบสวนอื่น

4.1 ในกรณีที่มีผู้กำกับตำรวจจังหวัด หรือผู้บังคับการตำรวจเห็นสมควรจะให้พนักงานสอบสวนในสังกัดไปดำเนินการสอบสวนคดีอาญาร้อยละหนึ่งถึงห้าของคดีที่ตกภายในคดีรับผิดชอบ โดยให้พนักงานสอบสวนนั้นเป็นผู้ดำเนินกระบวนการสอบสวนแต่ฝ่ายเดียว หรือร่วมกับพนักงานสอบสวนในเขตท้องที่ ให้มีหนังสือแจ้งให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนในเขตท้องที่ทราบ พร้อมแนบระบุอำนาจและอำนาจที่ได้รับมอบหมายไปเรียบร้อยแล้ว เรื่องลับซึ่งต้องสอบสวนเป็นพิรุธ หรือในกรณีที่มีผู้กำกับตำรวจจังหวัดหรือผู้บังคับการตำรวจหรือผู้บัญชาการตำรวจออกใบทำการสอบสวนด้วยตนเองจะไม่ต้องแจ้งให้ทราบก็ได้

4.2 ในกรณีที่มีพนักงานสอบสวนต่างหน่วยสอบสวนร่วมกัน ให้ผู้บัญชาการสอบสวน
ผู้รับผิดชอบในการสอบสวนนั้น

4.3 เมื่อมีเหตุสำคัญ หรือกรณีจำเป็น สมควรให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองทำการ
สอบสวนหรือร่วมในการสอบสวน หรือรวมในการสอบสวนคดีอาญาในท้องที่ใดก็ได้ ให้ผู้กำกับตำรวจ
จังหวัด หรือผู้รักษาราชการแทนสนอเหตุผลต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อส่งการ

4.4 ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือกรมตำรวจได้ประสบเหตุความผิดปกติ ซึ่งควร
จะกระทำการจับกุมได้ ก็ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือกรมตำรวจดำเนินการตามกฎหมาย แต่ยังไม่อาจจับกุมได้ทันทีก็สั่ง
ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่หน่วยงานผู้มีอำนาจหน้าที่ทำการจับกุมและเมื่อ ๑.๖๒ โยชน์ในการสอบสวน
คดีนี้คดี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือกรมตำรวจทำการสืบสวนสอบสวน หรือสั่งให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการ
เพื่อรวบรวมหลักฐานต่าง ๆ ที่มีอยู่ในที่เกิดเหตุหรือตามเนินการทั้งหลายอื่น ๆ เช่น ตรวจตัวบุคคล ตรวจ
สิ่งของ ค้นหาลูกปืนของและยึดไว้ซึ่งสิ่งของมีค่า พบ ผลสอบสวนตามภาคประชาชนและดำเนินการอย่าง
อื่นเท่าที่จำเป็น เพื่อเป็นหลักฐานในชั้นต้นและบันทึกไว้และให้สำเนาหลักฐานการสืบสวนนั้นและตัวบุคคลที่
จับกุมไว้ไปให้พนักงานสอบสวนเรื่องที่เกิดเนินการต่อไป

5. เมื่อมีคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว โดยมีประกันหรือไม่ประกัน โดยมีหลักประกัน
หรือไม่ประกันประกันไม่ว่าผู้ยื่นคำร้องจะยื่นผู้ต้องหาในตัวเองหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องให้พนักงาน
สอบสวนรับคำร้องไว้โดยพลันแล้วพิจารณาสั่ง หรือดำเนินการที่ตนไม่มีอำนาจสั่งก็ให้รับ-เสนอคำร้องนั้น ไป
ยังผู้ยื่นคำร้องโดยเร็ว และให้พนักงานสอบสวนหรือผู้ยื่นคำร้องมาขอสั่งความ 5 1 แห่งคดีกรณีแจ้งผลการสั่งทำ
ร้องให้ผู้ยื่นคำร้องทราบภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ข้างต้น นับแต่เวลาที่มีการยื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราวนั้น
การพิจารณาคำร้องดังกล่าวอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ คือ

5.1 ให้หัวหน้าสถานีตำรวจ ตำรวจที่จับกุมหรือรับผิดชอบหน่วยงาน หรือผู้
รักษาราชการในตำแหน่งหรือผู้รักษาราชการแทน มีอำนาจพิจารณาคำร้องได้สำหรับคดีอาญาทั้งปวง เว้นแต่คดี
ความ 5.๒ ถ้าบุคคลดังกล่าวพิจารณาแล้วมีคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว โดยมีประกันหรือไม่ประกัน
หรือโดยไม่มีหลักประกันหรือไม่มีหลักประกันคำสั่งนั้นเป็นอันเด็ดขาด

5.๒ จพิทความผิดของตำรวจตามบทบัญญัติ พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญา และผู้สั่งพิจารณารแทน
พระองค์ จพิทความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร จพิทความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันเป็น
คอมมิวนิสต์ หรือคดีที่ผู้ต้องหาเป็นผู้ต้องหาตั้งแต่ชั้นรองอธิบดีกรมตำรวจขึ้นไป เห็นว่ามีเหตุอันสมควรและสั่ง
การไว้เป็นการเฉพาะ ให้กรมตำรวจกำหนดตัวบุคคลผู้มีอำนาจสั่งปล่อยชั่วคราวและให้สั่งให้ปล่อย
ชั่วคราวโดยเร็วที่สุด

5.3 ในกรณีที่ผู้มีอำนาจตั้งปล่อยชั่วคราวพิจารณาเห็นสมควรอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ให้รีบเสนอคำร้องพร้อมด้วยความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาหน่วยงานเพื่อพิจารณาตั้งตามอำนาจหน้าที่ แล้วแจ้งความเห็นให้ผู้ยื่นคำร้องทราบภายในกำหนดเวลาที่สืบที่ชี้แจงนับแต่เวลาที่มีการยื่นคำร้อง

ทั้งนี้ ให้กรมตำรวจวางระเบียบปฏิบัติเป็นกรณีไปเมื่อตัวประกันยอมจะตั้งคำร้องของผู้บังคับบัญชาหน่วยงานนั้น

6. การแจ้งข้อหาจะกระทำ โดยเพิ่มข้อหาที่มีโทษหนักกว่าโทษสำหรับการกระทำเอง ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้

7. การสอบสวนบุคคลหนึ่งบุคคลใดในฐานะเป็นพยานลี้ภัย หรือในฐานะเป็นผู้ต้องหาคดี จะต้องกระทำโดยมิชักช้าในโอกาสแรกซึ่งพบตัวบุคคลนั้น โดยหน่วยงานสอบสวนจะต้องใช้วิธีตั้งคำถามที่ชัดเจนแล้วบันทึกคำตอบ และทำให้การตอบคำถามเพื่อให้ปรากฏข้อเท็จจริงเป็นลำดับไป เริ่มตั้งแต่คำถามแรก จนถึงคำถามสุดท้าย ทั้งนี้ ห้ามมิให้พนักงานสอบสวนใช้วิธีข่มขู่ขู่ขู่ปากคำเพื่อบันทึกเรียบเรียงขึ้นลงในลักษณะของการบรรยายข้อเท็จจริง

8. การสอบสวนผู้ต้องหา

8.1 ในกรณีที่ผู้ต้องหาให้การขัดทักสับสนบุคคลหนึ่งบุคคลใดว่าเป็นผู้ร่วมกระทำผิดด้วยกัน ให้พนักงานสอบสวนถือปฏิบัติตามความในข้อ 1 โดยเคร่งครัดก่อนที่จะจับกุมบุคคลนั้นมาดำเนินคดี

8.2 เมื่อผู้ต้องหาให้การกล่าวอ้างผู้ใดเป็นพยาน ให้พนักงานสอบสวนสอบปากคำพยานที่ผู้ต้องหาได้กล่าวอ้างนั้นไว้ด้วย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แห่งการรวบรวมพยานหลักฐานและพิสูจน์พยานผู้ต้องหาเสียแต่ในขั้นต้น

9. อำนาจให้พยานเห็นในคดี

9.1 คดีที่ไม่มีพยานเห็นควรสั่งฟ้อง

9.1.1 หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรอำเภอ หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอ หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรตำบล หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนเมื่อใช้ผู้ทำคดี ความเห็นในคดีที่มีโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม 9.1.5 แม้ว่าถ้าเป็นคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินหนึ่งสมนาगतขึ้นไป หรือคดีอุกฉกรรจ์ ไม่เสนอ หัวหน้าตำรวจภูธร จังหวัดหรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนเป็นผู้พิจารณาเห็น

๑.1.2 ผู้กำกับการที่เป็นหัวหน้าสถานีตำรวจ หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือ
ผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจท่าความเห็นได้ทุกคดี เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม ๑.1.5

๑.1.3 ผู้บังคับการหรือรองผู้บังคับการที่เป็นหัวหน้าตำรวจจังหวัดหรือผู้รักษาราชการ
ในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจท่าความเห็นได้ทุกคดี เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม ๑.1.5

๑.1.4 ผู้บัญชาการตำรวจ หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน
มีอำนาจท่าความเห็นได้ทุกคดี เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม ๑.1.5

๑.1.5 คดีที่มีความคิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และความคิดเกี่ยวกับการ
กระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ให้เสนอความเห็นคำขบถถึงอธิบดีกรมตำรวจเป็นผู้ท่าความเห็น

๑.2 คดีที่มีความเห็นควรตั้งไม่ฟ้อง

๑.2.1 หัวหน้าสถานีตำรวจ อำเภอ หัวหน้าสถานีตำรวจกิ่งอำเภอ หัวหน้าสถานี
ตำรวจตำบล หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนที่มีผู้กล่าวหาการ มีอำนาจท่า
ความเห็นคดีความคดีที่มีโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ และคดี
ความคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินเกี่ยวกับของหมิ่นบาท

๑.2.2 ผู้กำกับการที่เป็นหัวหน้าสถานีตำรวจ หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือ
ผู้รักษาราชการแทน มีอำนาจท่าความเห็นได้ทุกคดี เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม ๑.2.5

๑.2.3 ผู้บังคับการ หรือรองผู้บังคับการที่เป็นหัวหน้าตำรวจจังหวัด หรือผู้
รักษาราชการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจท่าความเห็นได้ทุกคดี เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม ๑.2.5

๑.2.4 ผู้บัญชาการตำรวจ หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน
มีอำนาจท่าความเห็นได้ทุกคดี เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม ๑.2.5

๑.2.5 คดีความคดีเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และความคิดเกี่ยวกับการ
กระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ให้เสนอความเห็นคำขบถถึงอธิบดีกรมตำรวจเป็นผู้ท่าความเห็น

คดีที่อยู่ในอำนาจท่าความเห็นดังกล่าวในข้อนี้ ถ้าคดีใดผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือได้สั่งการไว้
โดยคดีให้ปฏิบัติไปตามคำสั่งนั้น หรือถ้าพนักงานสอบสวนเห็นสมควรเสนอผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไป
ไปให้พิจารณาก็ได้

10. อื่นๆ การท่าความเห็นใบคดีของหัวหน้าสถานีตำรวจที่มีศาลจังหวัดตั้งอยู่

สถานีตำรวจใดที่มีศาลจังหวัดตั้งอยู่ในเขตอำนาจ นอกเขตอำนาจเมืองให้หัวหน้า
สถานีตำรวจ หรือผู้รักษาราชการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจเฉพาะในการปล่อยชั่วคราว
ท่าความเห็นใบคดีและการ กักผู้ต้องหาขบถปีนพยานได้เช่นเดียวกับหัวหน้าตำรวจจังหวัด

11. คดีที่ทั้งศาลยกฟ้อง

เพื่อให้มีให้สำนวนการสอบสวนตั้งค้างอยู่กับพนักงานสอบสวนตามเดิมแล้ว กรณีนั้นคดีที่คดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ต้องหาเป็นผู้กระทำความผิด เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเห็นว่าได้สอบสวนมานานพอสมควรที่จะเสนอของศาลยกฟ้อง ให้ถือปฏิบัติโดยยึดตามระยะเวลาที่ดำเนินการสอบสวนมาแล้ว ดังนี้

11.1 คดีอาญาทั่วไป จะต้องสืบสวนสอบสวนคดีต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน

11.2 คดีทุกกรณี จะต้องสืบสวนสอบสวนคดีต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

เฉพาะสำนวนการสอบสวนที่จะยกฟ้องสอบสวนไว้เช่นเดียว ถ้าตัวผู้ต้องหาไปยื่นฟ้องต่อศาลอาญาระหว่างคดี หรือผู้ร้องขอการในคดีนั้นมา หรือผู้ร้องขอการแทนตรวจพิจารณาก่อนเสนอพนักงานอัยการ

12. สำนักงานอัยการสอบสวน

12.1 ให้ผู้บังคับบัญชาที่แต่งตั้งผู้กำกับคดีตำรวจขึ้นไปจัดการควบคุมตรวจตรา แนะนำให้การสอบสวนดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบแบบแผน โดยเร็วหรือมีรักษา ก็ให้มีอำนาจตรวจสำนวนและสิ่งปฏิบัติ หากมีเหตุอันสมควรเพื่อความเรียบร้อยในการสอบสวนจะเข้าดำเนินการสอบสวนด้วยตนเองก็ได้

12.2 ให้พนักงานสอบสวนจัดทำสรุปบันทึกคดีที่ตนสอบสวนเพื่อผู้บังคับบัญชาตรวจได้ทุกเวลาโดยมีช่องตามแบบแล้วอย่างที่ยกข้อบังคับนี้

12.3 ให้เป็นหน้าที่หัวหน้าสถานีตำรวจ หรือสถานีตำรวจที่เป็นหัวหน้ารับผิดชอบหน่วยงานจัดทำสมุดสถิติคดีอาญา ที่เกิดขึ้นในเขตอำนาจ โดยที่แบบดังกล่าวยังเช่นเดียวกับ 12.2 แต่เพิ่มชื่อพนักงานสอบสวน เจ้าของสำนวนขึ้นอีกของหนึ่ง และเป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนเจ้าของสำนวนลงชื่อรับรองความถูกต้องไว้เพื่อผู้บังคับบัญชาตรวจได้ทุกเวลา

12.4 ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าการสมควรจะให้พนักงานสอบสวนในจังหวัดมาชี้แจง หรือตั้งเรื่องสำนวนการสอบสวนมาตรวจพิจารณาและให้คำแนะนำแก่ผู้บังคับบัญชาให้เป็นผู้สืบและเป็นผู้ไปไต่สวนที่ระกอบและพิจารณา

ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าคดีสำนวนการสอบสวนหรือคดีใดคดีหนึ่งจะไม่ได้ผล ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเข้าควบคุมการสอบสวนโดยสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามที่เห็นสมควร รวมทั้งการตั้งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว หรือจะสั่งให้เปลี่ยนตัวพนักงานสอบสวนหรือให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเข้าร่วมทำการศึกษาคดีเรื่องนั้นด้วยก็ได้ กรณีดังกล่าวนี้ผู้บังคับบัญชาผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 16 บรรทัดท้าย และที่พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140 มีอำนาจเกี่ยวข้องกับกระบวนการตามคดีอาญาในเขตอำนาจของจังหวัด การที่จะตั้งการแก้ไข หรือเปลี่ยนแปลงโดยอำนาจของผู้บังคับบัญชาตำรวจ หรือผู้บัญชาการตำรวจภูธร ในอันเป็นอันบังคับที่เป็นการของอธิบดีกรมตำรวจ

12.5 ในกรณีที่นายอำเภอเห็นเป็นการสมควรจะให้พนักงานสอบสวน ในจังหวัดมาชี้แจง พร้อมทั้งเรียกกำหนดการสอบสวนมาตรฐานจรรยาบรรณและให้คำแนะนำเร่งรัดให้ดำเนินการให้เป็นคดีและเป็นไปในทางที่ชอบและเหมาะสม

ถ้านายอำเภอเห็นว่ากรณีการดำเนินการตามวรรคหนึ่งจะไม่เด็ด นายอำเภอมีอำนาจเจ้าควบคุมการสอบสวนโดยสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามที่เห็นสมควร รวมทั้งการตั้งอนุญาตรหัส หรือไม่อนุญาตรหัสให้ปล่อยชั่วคราวหรือจะสั่งให้เปลี่ยนตัวพนักงานสอบสวน หรือใช้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเข้าร่วมทำการสอบสวนคดีเรื่องนี้มีผลที่ใด กรณีดังกล่าวนี้ให้ถือว่านายอำเภอเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบความประมาทกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133 วรรคท้าย และเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140 มีอำนาจเกี่ยวกับการสอบสวนผู้ต้องหาในเขตอำนาจของอำนาจ การที่จะสั่งการแก้ไข หรือเปลี่ยนแปลง โดยอำนาจของผู้กำกับ การตำรวจภูธรจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธร หรือผู้บัญชาการตำรวจภูธร ให้เป็นอันขาด เว้นแต่ที่นายอำเภอของผู้ว่าราชการจังหวัด หรืออธิบดีกรมตำรวจ

12.6 ในกรณีที่ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเห็นเป็นการสมควรจะให้พนักงานสอบสวนในกิ่งอำเภอมาชี้แจง พร้อมทั้งเรียกกำหนดการสอบสวนมาตรฐานจรรยาบรรณและให้คำแนะนำเร่งรัดให้ดำเนินการให้เป็นคดีและเป็นไปในทางที่ชอบและเหมาะสม

ถ้าปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเห็นว่า การดำเนินการตามวรรคหนึ่งจะไม่เด็ด ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอมีอำนาจเจ้าควบคุมการสอบสวนโดยสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามที่เห็นสมควร รวมทั้งการตั้งอนุญาตรหัส หรือไม่อนุญาตรหัสให้ปล่อยชั่วคราว หรือจะสั่งให้เปลี่ยนตัวพนักงานสอบสวน หรือใช้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเข้าร่วมทำการสอบสวนคดีเรื่องนี้มีผลที่ใด กรณีดังกล่าวนี้ให้ถือว่าปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบความประมาทกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133 วรรคท้าย และเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140 มีอำนาจเกี่ยวกับการสอบสวนผู้ต้องหาในเขตอำนาจของกิ่งอำเภอ การที่จะสั่งการแก้ไข หรือเปลี่ยนแปลง โดยอำนาจของผู้กำกับ การตำรวจภูธรจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธร หรือผู้บัญชาการตำรวจภูธร ให้เป็นอันขาด เว้นแต่ที่นายอำเภอของผู้ว่าราชการจังหวัด หรืออธิบดีกรมตำรวจ

12.7 ในการสอบสวนการกระทำผิดตามกฎหมายที่เกิดขึ้นทั่วราชอาณาจักร ทศบาลหรือในคดีประเภทใด ถ้ามีคดีกระทำความผิดโดยเห็นเป็นการสมควรจะให้พนักงานสอบสวนมาชี้แจง พร้อมทั้งเรียกกำหนดการสอบสวนมาตรฐานจรรยาบรรณ และให้คำแนะนำเร่งรัด ให้ดำเนินการให้เป็นคดีและเป็นไปในทางที่ชอบและเหมาะสม

ถ้าปลัดกระทรวงมหาดไทยเห็นว่าการดำเนินการตามวรรคหนึ่งจะไม่ดีผล
ปลัดกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจเข้าควบคุมการสอบสวนโดยสั่งแต่งตั้งพนักงานสอบสวนผู้รักษาขอบ
ดำเนินการตามที่เห็นสมควร รวมทั้งการฟ้องผู้ต้องหาหรือไม่ฟ้องผู้ต้องหา ให้ปล่อยชั่วคราว หรือจะสั่งให้เปลี่ยนตัว
พนักงานสอบสวนหรือให้พนักงานสอบสวนฝ่ายใดของเจ้าพนักงานสอบสวนคดีเรื่องนั้นด้วยก็ได้
และให้ยื่นหมายแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงของปลัดอำเภอผู้เป็นเจ้าพนักงานประจำท้องที่นั้นด้วยก็ได้
ตำรวจภูธรจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธร หรือผู้บัญชาการตำรวจภูธร ผู้ว่าราชการจังหวัด และอธิบดีกรม
ตำรวจ ให้เป็นอำนาจของปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย และให้มีอำนาจสั่งการเกี่ยวกับ
คดีได้ทุกกรณี เว้นแต่จะมิใช่การปฏิบัติไว้ในกฎหมายเป็นประการอื่น

13. (ยกเลิกโดยข้อบังคับฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 25323)

14. (ยกเลิกโดยข้อบังคับฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 25325)

15. การสอบสวนคดีอาญาที่ยังค้างอยู่ในความร้ายแรงของพนักงานสอบสวนก่อนวัน
ใช้ข้อบังคับนี้ ให้ใช้เป็นการต่อไปตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยที่ 1/2509 เรื่อง ระเบียบการสอบสวน
คดีอาญาในจังหวัดอื่น. นอกราชจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ลงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2509 ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติม โดยข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการสอบสวนคดีอาญาในจังหวัดอื่นนอกเขต
กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2519 ลงวันที่ 2 มิถุนายน 2519

บรรดาคำสั่ง ระเบียบ หรือข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีกำหนดไว้แล้วไว้ยกเลิกหรือซึ่ง
ขัดแย้งกับข้อบังคับฉบับนี้ไว้ให้เป็นอันยกเลิก

ข้อบังคับนี้ให้มีผลบังคับตั้งแต่วันครบกำหนด 30 วัน นับจากบัดนี้เป็นต้นไป

ร.ร.กาศ ๗ วันที่ 7 พฤศจิกายน 2523

(ลงชื่อ) ประเวศ ศิริบุตร

(นายประเวศ ศิริบุตร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ส่วนราชการ

กรมการกงสุล

จกท. 2052358

ที่ : ท 0506.6/614

วันที่ 12 เมษายน 2561

เรื่อง การรับผู้ต้องหาเป็นหมาย

รอง อ.ศร., ผู้ช่วย อ.ศร., พลท. น., จศร., นาย. น., น.ส., นส., ส. (ต.น.), ก. 1-9, น.น.ต.ต.
และ น.น.น.ต.

ตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี มีสาระที่ 9 บทที่ 7 คำว่า การรับผู้ต้องหา
เป็นหมายหมายแดงที่ 1 (กล่าวตามคำพิพากษาของศาลชั้นอุทธรณ์คดีการปล่อยตัวผู้ต้องหาตามที่รับอนุญาตจากผู้บังคับ
ใต้ตามรับเป็นหมายหมายอื่นต่อหมาย แล้วรับหมายการสอบสวนภาคการรับเป็นหมายหมายอื่นที่พนักงานอัยการจะวิเคราะห์
เกิดจากกรณีของนั้น เนื่องจากการปฏิบัติกฎหมายปล่อยหรือปล่อยตัวผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวนซึ่งกล่าว
เพิ่มว่าเป็นการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 142
วรรคสอง และมาตรา 143 กล่าวคือ 1.คดีอาญาที่รับไว้พิจารณาคดีกับผู้ต้องหาจากเป็นหมาย : เมื่อพนักงาน
สอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน เสร็จสิ้นและหาความผิดทางอาชญากรรมของผู้ต้องหาได้ เป็นการศึกษาความ
ผิดทางอาชญากรรมที่พนักงานสอบสวน เห็นว่าความผิดฐานนั้น มีโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินสามพันบาท
การปฏิบัติราชการของผู้ต้องหาตามคดีเป็นหมาย : เมื่อพนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน เสร็จสิ้นและมีความ
เห็นทางอาชญากรรมของผู้ต้องหาตามที่ได้รับอนุญาตจากผู้ต้องหาเป็นหมายหมายอื่น เป็นการศึกษาความผิดทางอาชญากรรมที่ทางคดี
พิจารณาคดีฐานผิดฐานอาชญากรรมของผู้ต้องหา แต่พิจารณาเห็นว่าผู้ต้องหาทั้งหมดมีความผิดฐานอาชญากรรม
หนักแก่เป็นผู้ร่วมรู้ เห็นว่าคดีที่ขอที่จะพิจารณาคดีเป็นหมายหมายอื่นศาล ที่โดยมีอำนาจพิจารณาคดีของผู้-
ต้องหาอื่นแต่เป็นคดีอาชญากรรมที่และได้รับอนุญาตจากผู้มีคดีเป็นหมายหมายอื่น : จึงหาความผิดทางอาชญา
กรรมอื่นบ้าง ซึ่งการปฏิบัติที่การขอของผู้ต้องหาเป็นหมายหมายอื่น ผู้ต้องหาเหล่านั้นที่ตนเองเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับ
ผู้ต้องหาอื่น หากพนักงานสอบสวนรับปล่อยตัวผู้ต้องหาบุคคลหนึ่ง พนักงานอัยการจะสั่งฟ้องผู้ต้องหาเหล่านั้น
หรือปล่อยเอาตัวมาดำเนินคดีกับพนักงานฟ้องฟ้องเข้าพิจารณาคดีที่พนักงานสอบสวน เห็นว่าพฤติการณ์คดีเป็น
หมายหมายอื่นคำสั่งของผู้ต้องหาอื่น : ประมวลระเบียบของกรมการกงสุลที่เกี่ยวกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา
ญา 142 วรรคสองและ 143 วรรคสองเกี่ยวกับผู้ต้องหาเป็นหมายหมายอื่นและบทแห่งการปล่อยผู้ต้องหาที่แจ้งจะขอรับ
เป็นหมายหมายอื่นด้วยอีกแห่ง หากมีภาคต่อระเบียบปฏิบัติ

ฉะนั้น จึงตามขอผลว่า นาย. น.และ น.ส. น.น.ต.ต. ขอการปฏิบัติในเรื่องการรับผู้ต้องหาเป็นหมายหมาย
หมายหมายอื่นที่วิธีพิจารณาความอาชญากรรมเกี่ยวกับ คดีนี้

ฯ/ ค.ค.บางเรื่อง.....

บันทึกข่าลความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 2052388
ที่ 000.ply 124 วันที่ 28 มกราคม 2542
เรื่อง แนวทางปฏิบัติภาระกับผู้ต้องหาเป็นพยาน.

รทศ. ผ.ย.จร. ผู้ช่วย ผบ.จร. ผ.ช.ท.ผ. จ.จร. ผ.ย.จร. ส.ต.ท. ก.ป.ส.จ. ผ.ย.จร. - 9. ผ.ย.จร. , ๒๓๓๑

ตามประมวลระเบียนการตำรวจเกี่ยวกับคดี ๒๓๓๒๒ / คำสั่งการกันผู้ต้องหา
เป็นพยานในบางคดี ได้กำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกับผู้ต้องหาเป็นพยานไว้แล้ว แต่ยังมีภาระปฏิบัติ
บางเรื่องที่ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกับ ข้อบัญญัติกรมตำรวจฉบับที่ 3 แห่งราชบัณฑิตยสถานกระทรวงมหาดไทย
ที่ 4/2499 ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2499 ประกอบกับมาตรา 8 แห่งพระราชกฤษฎีกา โอนกรมตำรวจ
กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2541 ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการกับผู้ต้องหา เป็นพยาน ไว้ดังนี้

๑. คดีที่มีเหตุพิพาทหรืออยู่ยากลำบากซับซ้อนหรือร้ายแรงที่คนจำนวนมากพากันเกรงกลัว
หรือคดีบางเรื่องเกิดมีผู้เสียหาย โดยบุคคลอื่นไม่สามารถรู้เห็นได้ทันทีจากผู้กระทำผิดด้วยกัน หรือคดีที่มี
การกระทำในรูปรวมกัน (group case) จึงทรงมีงานศึกษา สอน ได้พยายามแสวงหาและรวบรวม
หลักฐานหลักฐานทุกวิถีทางแล้วก็ไม่ทำให้ได้พยานหลักฐานในคดีนั้นอีก พนักงานสอบสวนอาจพิจารณากันผู้ต้องหาซึ่งได้ร่วมกระทำผิดระดับกับคนใดคนหนึ่งเป็นพยาน โดยให้มีแรงจูงใจแห่งความจำเป็นตามรูปคดี
เสนอต่อหัวหน้าพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่หรือหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเป็นผู้สั่ง เว้นแต่คดีที่มี
ลักษณะเป็นเหตุพิพาทหรืออยู่ยากลำบากที่สั่งรายงานพร้อมคนผู้ต้องหาไปยังตำรวจมหาดไทยที่ 1/2496 ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมตามราชบัณฑิตยสถานกระทรวงมหาดไทยที่ ๓/2502 ให้เสนอผู้บังคับการขึ้นไปเป็นผู้สั่ง ถ้าเป็นความผิด
เกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร รวมถึงคดีเกี่ยวกับราชการทำขึ้นเป็นความผิดให้เสนอ
หัวหน้าพนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นผู้พิจารณาสั่ง

๒ ในกรณีสอบสวนภาคค่ำผู้ต้องหาซึ่งถูกเก็บเป็นพยาน ให้ทำการสอบสวนภาคค่ำในฐานะ
ผู้ต้องหาให้ปรากฏข้อเท็จจริงตามรูปคดีโดยละเอียดโดยมีผู้สอบสวนภาคค่ำสามารถทำได้

พนักงานสอบสวนทั้งระดับท้องที่และระดับสอบสวนภาคค่ำผู้ต้องหาอาจให้การปิดบัง หรือ
ขัดขวางและชี้แจงพยานเดียวกัน ซึ่งอาจจะเป็นการขัดขวางให้ แยกจากสิ่งของที่พนักงานสอบสวนทั้งระดับท้องที่

และปฏิบัติคือ...

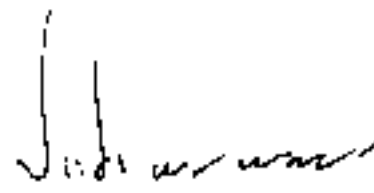
และปฏิบัติคือ ห้ามมิให้ดำเนินการใด ๆ โดยใช้ถ้อยคำอื่นเป็นการรุนแรง มีคำข่มขู่ขู่ขู่ หรือข่มขู่ หรือกระทำโดยมิชอบด้วยประการใด ๆ ซึ่งอาจทำให้เสียหายต่อบุคคลได้

อย่างไรก็ตาม มีกรณีที่พนักงานสอบสวนซึ่งต้องระมัดระวังไว้บ้างยิ่ง คือหากพยานผู้ต้องหา ไว้ในพยานนั้น จะต้องมีความอื่น ๆ หรืออาศัยถ้อยคำของพยานผู้ต้องหาอื่นที่ได้พยานหลักฐานอื่น ๆ มาเป็น หลักฐานแห่งคดีก็ว่าได้ เพราะกรณีที่พนักงานสอบสวนผู้ต้องหาคนใดเป็นพยานนั้น พนักงานอัยการ มีอำนาจที่จะให้พนักงานสอบสวนส่งตัวไปฟ้องก็ได้ ซึ่งจำเป็นที่พนักงานสอบสวนจะต้องไตร่ตรองผลที่ได้ ผลเสีย ก่อนที่จะวินิจฉัยชี้ขาด ขกกับผู้ต้องหาคนใดไว้เป็นพยานตามเหตุผลแห่งคดี

3. เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวน ทำความเห็นทางคดี ตามทางการสอบสวนที่ได้ตรวจแล้ว โดยไม่ต้องแนบสำนวนการสอบสวนก็ได้ สำหรับผู้ต้องหาที่ ได้รับอนุญาตให้ประกันเป็นพยานให้มีความเห็นทางคดีด้วย ในกรณีที่มีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ถ้าผู้ต้องหาถูกควบคุมหรือรั้งอยู่ในระหว่างสอบสวนให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจปล่อย หรือปล่อยชั่วคราว หรือขอให้ศาลปกครองแล้วแต่กรณี และให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติในเรื่องการคุ้มครองและป้องกันพยาน สำคัญในคดีอาญา ตาม วรรคสองระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 6 บทที่ 6 โดยเคร่งครัดด้วย

หลังจากพนักงานอัยการออกคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ประกันไว้เป็นพยานแล้ว ให้ทำการสอบสวนถ้อยคำผู้ประกันในฐานะเป็นพยานความคำสั่งของพนักงานอัยการโดยให้สาบานหรือปฏิญาณตนก่อนให้ ถ้อยคำเท่านั้นเดียวกับพยานอื่น

4. ระเบียบหรือคำสั่งใด ๆ ของ ตร. ที่ขัดหรือแย้งกับหนังสือสั่งการนี้ให้ถึงปฏิบัติตาม หนังสืออันแทน

พล.ต.อ.

(1๖๖๓ พวพ.น.น.ก.)

๒๒ ๖๖

บันทึกข้อความ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองคดี โทร. 2052358

ที่ 0004.6/ 2365

วันที่ 30 มีนาคม 2543

เรื่อง ข้อความเข้าใจแนวทางปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542

ผบ.ต. น. จ. ก. 1-9 , ปล. และ ผบ.ต.ตม

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหนังสือ ส่วนที่สุดที่ ปช. 0001.04/190 ลง 18 ม.ค. 43 ถึง ผอ. ชักชวนความเข้าใจพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติตามมาตรา 89 แห่ง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 กรณีที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่บุคคลภายนอก มาตรา 68 คือบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ได้กระทำอาชญากรรม มาตรา 68 คือกระทำความผิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำอาชญากรรมผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการยุติธรรม ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ เพื่อดำเนินการตามบทบัญญัติในหมวดนี้ นั้น

เพื่อให้เกิดความสับสนในทางปฏิบัติของพนักงานสอบสวน ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ผู้รักษาการตาม พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญ ฯ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยว่า เรื่องที่พนักงานสอบสวนต้องส่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวัน ตามมาตรา 89 แห่ง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 หมายถึงเฉพาะเรื่องที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนนับแต่วันที่ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีผลใช้บังคับ ซึ่ง มาตรา 2 บัญญัติให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116 ตอนที่ 114 ก ลงวันที่ 17 พ.ย. 2542

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและสั่งพนักงานสอบสวนปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยเคร่งครัด ปราบกวดตามสำเนาหนังสือ ป.ป.ช. ที่แนบมาพร้อมนี้

พล.ต.ท. *ศิริพร*
(ดร. โสภิตพันธ์)
ผู้ช่วย ผบ.ต.ต.ป.ท. ผบ.ต.ต.

ด่วนที่สุด

ที่ปร. 0001.04/190

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เลขรับที่ 04195
วันที่ 21 มี.ค. 2543
เวลา 10.00

31

สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
ถนนพิษณุโลก กท. 0300

18 มกราคม 2543

กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เลขที่ 120
วันที่ 21 มี.ค. 2543
เวลา

เรื่อง ข้อความเข้าใจแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ.2542

ด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ.2542 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116 ตอนที่ 114 ก
เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2542 จึงมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 89 ว่า

มาตรา 89 ในกรณีที่ผู้เสียหาย ได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน
ให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่บุคคลตามมาตรา 66 อันเนื่องมาจากได้กระทำการตามมาตรา
89 ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์
หรือกล่าวโทษ เพื่อจะดำเนินการตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ในกรณีที่หากคณะกรรมการ ป.ป.ช.
พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องดังกล่าวมิใช่กรณีตามมาตรา 89 ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องกลับไปยัง
พนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาต่อไป"

จากบทบัญญัติ ...

- 2 -

จากบทบัญญัติของมาตรา 89 ข้างต้น อาจทำให้เกิดข้อสงสัยในทางปฏิบัติว่า
 เรื่องที่พนักงานสอบสวนจะต้องส่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์
 หรือกล่าวโทษ นั้น หมายถึงถึงเรื่องและผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน
 ก่อนที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีผลใช้บังคับและอยู่ระหว่างทางดำเนินคดีของ
 พนักงานสอบสวนด้วย หรือหมายถึงเฉพาะเรื่องและผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงาน
 สอบสวน นับแต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีผลใช้บังคับเท่านั้น

ดังนั้น เพื่อมิให้เกิดความสับสนในทางปฏิบัติ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ผู้รักษาการ
 ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงวินิจฉัยว่า
เรื่องที่พนักงานสอบสวนต้องส่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวัน ตามมาตรา 89 แห่ง
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 หมายถึง
เฉพาะเรื่องและผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนนับแต่วันที่พระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีผลใช้บังคับเป็นต้นไป

จึงเรียนขอความเข้าใจมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดแจ้งให้พนักงานสอบสวน
 ในสังกัดได้ทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย จักขอขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายกล้านรงค์ จันทิก)

เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติหน้าที่

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

สำนักงานเลขาธิการป.ป.ช.

โทร. 262-3161 ต่อ 122

โทรสาร 251-3421

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เลขที่ 5219

33

ที่ ปจ 0012.021 609

สำนักงาน ป.ป.ช. 13 ส.ค. 2544
ถนนพิษณุโลก ถนนพหลโยธิน 11000

// ธันวาคม 2544

เรื่อง จักช้อนความเข้าใจในทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 มาตรา 89

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เลขที่ 6889
วันที่ 13 ส.ค. 2544 13.50

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ด้วยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาปัญหาการดำเนินคดีกับเรื่องพนักงานสอบสวน

ส่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ.2542 มาตรา 89 โดยได้สอบถามความเห็นจาก สำนักงานอัยการสูงสุดด้วยแล้ว และมีมติ
ให้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไปว่า มาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 มีบทบัญญัติที่วางหลักเกณฑ์กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ในการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่บุคคลตามมาตรา 63 กล่าวคือ
ประมวลอำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้กระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำ
ความผิดละเมิดตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ต้องอาชญากรรมในขณะ
ที่ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี ดังนั้น ในกรณีนี้ผู้เสียหายได้
ร้องทุกข์จึงมีได้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา 89 ผู้ถูกกล่าวหา
ต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในขณะที่ถูกกล่าวหาหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปีในวันที่ถูก
กล่าวหา หากผู้ถูกกล่าวหาซึ่งพนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามมาตรา 89 ได้พ้น
จากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินกว่าสองปีแล้วในวันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมไม่มีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อดำเนินคดีอาญากับผู้ถูกกล่าวหาอันได้
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องส่งเรื่องกลับไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาชญากรรมภายในอายุความข้อ ป. จึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ใช้หลักความเข้าใจมายัง
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อบังคับเจ้าหน้าที่พนักงานสอบสวนได้รับทราบโดยทั่วกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งเวียนให้พนักงานสอบสวนทราบเป็นแนวทางปฏิบัติ

ต่อไปด้วย จักขอขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ
นายอภัยสิทธิ์ จันทิก

ผู้อำนวยการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เลขที่ 21924
วันที่ 14 ส.ค. 2544

กองตุลาการและคดีพิเศษ ป.อ.ต.
กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เลขที่ 1926
วันที่ 14 ส.ค. 2544

สำนักงานโยธาและแผน
โทร. 0 2282 3862
โทรสาร 0 2261 2102

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ตร. โทร.0-2205-3453

ที่ 0304.11/ ๒๕๕1

วันที่ ๑๖ เมษายน 25๕๑

เรื่อง คำชี้แจงแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อตกลงระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช.กับ สว.

-รอง ผบ.ตร., ผู้ช่วย ผบ.ตร., ผบ.ช.สบก.,หน่วยขึ้นตรง ตร. และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ตามที่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 254๐ มาตรา 3๐1 ได้บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.มีอำนาจหน้าที่ใดส่วนหนึ่งคือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวยศิลาภคดี กระทำทวมผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดคัดค้านตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 มาตรา 89 บัญญัติว่า ในกรณีที่มีผู้เสียหายได้ร้องทุกข์ หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนในข้อเท็จจริงของคดีที่มีโทษตามกฎหมาย มาตรา 66 อันเนื่องมาจากได้กระทำการตามมาตรา 88 ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ นั้น

เพื่อให้การดำเนินการประสานความร่วมมือระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช.กับ สว.เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดไว้ สำนักงาน ป.ป.ช.กับ สว.จึงได้จัดทำบันทึกข้อตกลงระหว่าง สำนักงาน ป.ป.ช. กับ สว. เรื่อง ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 โดย รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี (พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ) ได้ให้ความเห็นชอบตามร่างบันทึกข้อตกลงฯ ที่ สว.เสนอ และได้อนุมัติให้ข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการยังสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นการชั่วคราวไม่จำกัดจากต้นสังกัดเดิม และปฏิบัติหน้าที่เฉพาะเรื่องที่ได้รับมอบหมาย ต่อมา สำนักงาน ป.ป.ช. โดย นายกล้านรงค์ จันทิก เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. และ พล.ต.อ.สันต์ ศรุตานนท์ ผบ.ตร. ได้ลงนามในบันทึกข้อตกลงฯ ดังกล่าวแล้ว โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 25 มีนาคม 25๕๑ เป็นต้นไป ซึ่งสรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

๑. เรื่องที่จะต้องส่งไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ดำเนินการ ตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 มาตรา 89 มีเจตนารมณ์

ต้องการให้เรื่องที่มีผู้เสียหายได้ร้องทุกข์ หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนในข้อเท็จจริงของคดีที่มีโทษตามกฎหมาย มาตรา 66 อันเนื่องมาจากได้กระทำการตามมาตรา 88 ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ นั้น

ให้ได้รับความจริง...

ให้ได้ความจริงชัดเจนเสียก่อนว่า มีการกระทำความผิดเกิดขึ้นตามที่ได้มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษจริง โดยมีพยานเอกสาร พยานบุคคล หรือวัตถุพยานเพียงพอที่จะนำไปสนับสนุนข้อกล่าวหาดังกล่าว และจะต้องปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ระดับนั้นคดีได้ด้วย กล่าวคือผู้ถูกกล่าวหาจะต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่ หรือได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วไม่เกินสองปี โดยพนักงานสอบสวนมีอำนาจที่จะดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานดังกล่าวไว้ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ขาดนั้นจึงให้ส่งสำนวนการสอบสวนไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช.ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว

2. การไปช่วยราชการ การไปช่วยราชการที่สำนักงาน ป.ป.ช. ในทางปฏิบัติ หลังจากที่พนักงานสอบสวนส่งเรื่องไปให้สำนักงาน ป.ป.ช.แล้ว ทางสำนักงาน ป.ป.ช.จะใช้อำนาจตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 มาตรา 25 (1) ประกอบมาตรา 45 ในการแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน หลังจากมีคำสั่งแต่งตั้งแล้ว สำนักงาน ป.ป.ช.ก็จะแจ้งให้พนักงานสอบสวนที่ได้รับการแต่งตั้งไปเข้าร่วมประชุมเพื่อทำการไต่สวนตามระเบียบของสำนักงาน ป.ป.ช. ค่ะไป และเมื่อเสร็จการประชุมแล้ว พนักงานสอบสวนก็จะต้องคืนทางกลับไปปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ หรือบางครั้ง สำนักงาน ป.ป.ช.ก็อาจจะมอบสำนวนให้พนักงานสอบสวนไปทำการบันทึกปากคำ ดังนั้นการไปช่วยราชการดังกล่าวจะไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม และจะปฏิบัติหน้าที่เฉพาะเรื่องที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จการเท่านั้น

อนึ่ง การเดินทางไปช่วยราชการดังกล่าว พนักงานสอบสวนที่เป็นอนุกรรมการมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่าชในการเดินทางไปราชการ ตามบัญชี 7 แห่งข้อศก.ลงฯ ดังกล่าว และมีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนเป็นรายครั้งเฉพาะที่มาประชุม หรือดำเนินการไต่สวนในอัตราจริงละ 1,000 บาท แต่รวมกันแล้วไม่เกินเดือนละ 10,000 บาท ตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช.ว่าด้วย ค่าตอบแทนอนุกรรมการ พ.ศ.2543 ลงวันที่ 24 มกราคม 2543 และพนักงานสอบสวนก็จะได้รับเงินค่าส่วนด้วย ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มอบสำนวนให้พนักงานสอบสวนร้องไต่ถามการในฐานคณะกรรมการไต่สวน ซึ่งขณะนั้นสำนักงาน ป.ป.ช. กำลังดำเนินการเสนอร่างระเบียบให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.พิจารณา หากระเบียบดังกล่าวมีผลบังคับใช้แล้ว ก็จะได้แจ้งเวียนให้ทราบต่อไป

3. ข้าราชการตำรวจจะไปช่วยราชการ ตามบัญชี 2 แห่งข้อศก.ลงฯ ดังกล่าว ได้กำหนดให้บุคคลดังกล่าวไปไม่ช่วยราชการ คือ

3.1 พนักงานสอบสวนที่รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามมาตรา 88 แห่ง พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 หรือ พนักงานสอบสวนผู้ร่วมการสำนวนการสอบสวนดังกล่าว

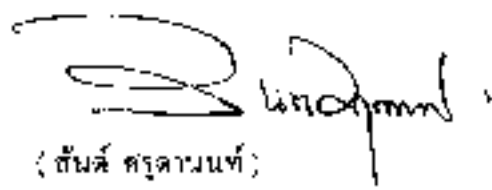
3.2 พนักงานสอบสวนที่หัวหน้าพนักงานสอบสวนระดับผู้บังคับการขึ้นไป ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของสถานีตำรวจหรือหน่วยงานผู้รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษเสนอชื่อไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จำนวนไม่เกิน 2 คน

4. การสืบสวนตัวผู้เสียหาย ผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ในการติดตามตัวผู้เสียหาย ผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน เพื่อมาสอบปากคำนั้น ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนเป็นผู้ทำหน้าที่ติดตาม และกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ออกหนังสือเรียกบุคคลใดๆ หรือได้ร้องขอศาลให้ออกหมายเรียกพยาน เอกสารหรือพยานบุคคลแล้ว การส่งหนังสือหรือหมายเรียกดังกล่าว ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีเหตุสุดวิสัย หรือมีเหตุจำเป็นอื่น และเป็นภาระสมควรจะมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ดำเนินการให้ก็ได้

ข. เมื่อพยานบุคคลที่ไปให้ชื่อกล่าวต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น จะได้รับค่าเบี้ยเลี้ยงในอัตราไม่เกินวันละ 200 บาท ต่อคน ค่าเดินทางเท่าที่จำเป็น แต่ไม่เกินอัตราค่าโดยสารระดับปรับอากาศประจำทาง หรือค่าโดยสารรถไฟชั้น 2 หรือจ่ายเป็นค่าเบี้ยนรขยนต์ส่วนตัวกรณีนำรถยนต์ส่วนตัวเดินทางไม่อัตราที่โดยเฉลี่ยไม่เกิน 150 บาท และจะได้รับค่าตอบแทนไม่เกินวันละ 200 บาท ต่อคน ตามนัยระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเดินทาง และค่าตอบแทนพยานบุคคล พ.ศ. 2543 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2543 และกรณีที่มีพนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจได้เดินทางไปติดตามตัวผู้เสียหาย ผู้กล่าวหาหรือพยานบุคคล เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการสอบปากคำ พนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจดังกล่าวก็จะมีสิทธิได้รับเงินค่าเดินทางและค่าติดตามผู้เสียหาย ผู้กล่าวหาหรือพยานบุคคลด้วย ซึ่งขณะนี้มีพนักงาน ป.ป.ช. กำลังดำเนินการร่างระเบียบให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา หากระเบียบดังกล่าวมีผลบังคับใช้แล้ว ยักได้มีขงเรียนให้ทราบอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และขอร้องให้พนักงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชาที่เกี่ยวข้องเร่งรัด ติดตามปฏิบัติความซ้ดตกลง ดังกล่าวโดยเคร่งครัด อย่าให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ หากมีปัญหาข้อขัดข้องในทางปฏิบัติ หรือมีกฎหมายออกกฎหมาย ให้ฯหรือ ดร.(ผ่าน คค.) โดยตรง

พลตำรวจเอก

(ตันต์ สุระดอมนาร์)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

บันทึกข้อตกลงระหว่าง

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต่อนักงวนตำรวจแห่งชาติ

เรื่อง ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน ส่วนักงานตำรวจแห่งชาติ

ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542

เพื่อให้การดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต เป็นไปตามเจตนารมณ์ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) โดยความร่วมมือของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.จ.) จึงได้ทำบันทึกข้อตกลงกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยความเห็นชอบ
ของนายกรัฐมนตรื ดังต่อไปนี้

หมวดที่ 1

บททั่วไป

ข้อ 1 สำนักงาน ป.ป.ช. และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยอนุมัติของนายกรัฐมนตรื ได้
ตกลงกันให้ข้าราชการตำรวจมาช่วยราชการในสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามพระราช
บัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 โดยไม่ขาดจากต้นสังกัด
เดิมและไม่เกิดการเสียหายต่อราชการตามปกติโดยให้ปฏิบัติหน้าที่เฉพาะเรื่องตามที่ได้รับมอบหมายจน
เสร็จการ

ข้อ 2 ข้าราชการตำรวจที่มาช่วยราชการตามข้อ 1 คือพนักงานสอบสวนผู้รับคำร้องทุกข์
หรือคำกล่าวโทษว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำ
ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามมาตรา 88 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 หรือพนักงานสอบสวนผู้รับมอบอำนาจการสอบสวน
ดังกล่าวและพนักงานสอบสวนที่หัวหน้าพนักงานสอบสวนระดับผู้บังคับการขึ้นไปของสถานีตำรวจหรือ
หน่วยงานเร้าตำรวจหรือตำรวจไทยเสนอข้อ ป.ป.ช. ตามข้อ 5

ข้อ 3 ข้อตกลงฉบับนี้ ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่เลขาธิการคณะรัฐมนตรี ป.ป.ช.
และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลงนามในบันทึกข้อตกลง

หมวดที่ 2

หมวดที่ 2

การประสานงานและการปฏิบัติงาน

ข้อ 4 การร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 จะต้องมีกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่เกินสองปี ตามมาตรา 84 โดยให้พนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้น เพื่อให้ได้ ข้อเท็จจริงแห่งคดีและให้ส่งสำนวนการสอบสวนไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวัน นับแต่วัน รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ และเมื่อพนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.แล้ว ชำนาญของ พนักงานสอบสวนย่อมสิ้นสุดลง ทั้งนี้อำนาจในการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาหรือตั้งผู้ประกันการที่มิมีการ ปลดปล่อยตัวชั่วคราวย่อมสิ้นสุดลงเช่นเดียวกัน และให้ปล่อยตัวหรือขอให้ศาลปล่อยตัวผู้ถูกกล่าวหาไปในทันที

ในกรณีบุคคลที่ซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐร่วมกระทำผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่ง ไม่ว่าจะร่วมเป็นตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน ให้พนักงานสอบสวนรวมเป็นสำนวนเดียวกันแล้วส่งเรื่องให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช.เมื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.แล้ว อำนาจของพนักงานสอบสวนย่อมสิ้นสุดลง และให้ถือปฏิบัติเช่นเดียวกัวรรคหนึ่ง

ข้อ 5 การส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ตามข้อ 4 ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้า หน่วยงานที่รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษเป็นผู้ส่ง ส่วนการเสนอชื่อพนักงานสอบสวนเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ และแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการไต่สวนตามมาตรา 4 และมาตรา 45 แห่ง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 ให้หัวหน้า พนักงานสอบสวนระดับผู้บังคับการขึ้นไปของสถานีตำรวจหรือหน่วยงานที่รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ เป็นผู้เสนอชื่อพนักงานสอบสวนผู้รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ หรือผู้รับมอบอำนาจการสอบสวนสังกัดตัว จำนวน 1 คน และพนักงานสอบสวนอื่นที่เหมาะสมอีกไม่เกิน 2 คน เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช.จะเห็นเป็น อย่างอื่น

ข้อ 6 เมื่อคดีอยู่ระหว่างการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งจะ ต้องมีการนำตัวผู้เสียหายหรือผู้กล่าวหา พยานบุคคล หรือผู้ถูกกล่าวหามาทำการสอบปากคำ ให้เป็นหน้าที่ ของพนักงานสอบสวนที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการไต่สวนในคดีนี้ เป็นผู้ติดตามและนำตัวบุคคล สังกัดมาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ทำการสอบปากคำหรือดำเนินการอื่น ๆ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการไต่สวนแล้ว ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งอื่นนอกเขตพื้นที่ และไม่เป็น กระสะดวกที่จะเป็นผู้ติดตามนำตัวบุคคลดังกล่าวมาเพื่อสอบปากคำ ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวน หรือผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนท้องถิ่นที่ส่งเรื่องมาให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช.ดำเนินคดีเป็นผู้ดำเนิน

การแทน โดยให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นหน้าที่ราชการตามปกติของหน่วยงานสอบสวน หรือผู้บังคับบัญชาตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้วางแนวทางปฏิบัติไว้

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ยกหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ หรือได้ร้องขอต่อศาลให้ออกหมายเรียกพยานเอกสารหรือพยานบุคคลแล้ว การส่งหนังสือเรียกหรือหมายเรียกดังกล่าว ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีเหตุสุดวิสัย หรือมีเหตุอันจำเป็นอื่น และเป็นการสมควรจะมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ดำเนินการ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งหนังสือเรียกหรือหมายเรียกนั้น ให้กับพนักงานสอบสวนที่ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการ ใต้สวนในคดีนั้นหรือผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจแห่งห้องที่ที่ส่งเรื่องให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. คนวรรคหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการ ในการส่งหนังสือเรียกหรือหมายเรียก ดังกำหนดระยะเวลาให้ปฏิบัติไว้พอสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่า 15 วัน

กรณีพนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจตามวรรคสอง พบว่าบุคคลที่มีชื่อระบุในหนังสือเรียกหรือหมายเรียกมีภูมิลำเนาหรือสถานที่พักอาศัยจริงอยู่นอกเขตอำนาจของตน ให้พนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจส่งหนังสือเรียก หรือหมายเรียกนั้น ไปยังสถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่บุคคลนั้นมีภูมิลำเนา หรือสถานที่พักอาศัยอยู่จริงเป็นผู้ดำเนินการส่ง เมื่อได้ดำเนินการจัดส่งแล้วให้รายงานผลการส่งหรือพบไรต่อกรรมาธิการรับหนังสือเรียกหรือหมายเรียกที่มาถึงบุคคลตามวรรคสองภายใน 48 ชั่วโมง และให้ผู้ได้รับมอบหมายการส่งหนังสือเรียกหรือหมายเรียกตามวรรคสองรายงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายใน 24 ชั่วโมง

การส่งหนังสือเรียก หรือหมายเรียกตามวรรคสองและวรรคสาม จะต้องส่งให้กับบุคคลที่มีชื่อระบุไว้ในหนังสือเรียกหรือหมายเรียกนั้นเป็นผู้รับ หากบุคคลดังกล่าวไม่อยู่หรือไม่สามารถรับหนังสือเรียกหรือหมายเรียกได้ไม่ว่ากรณีใด ๆ จะส่งให้กับบุคคลอื่นซึ่งเป็นญาติของบุคคลที่มีชื่อระบุไว้เป็นผู้รับแทนก็ได้ แต่บุคคลดังกล่าวจะต้องเป็นผู้ที่พักอาศัยอยู่ในบ้านของบุคคลที่มีชื่อระบุไว้ในหนังสือเรียก หรือหมายเรียกนั้น หรือจะส่งให้กับบุคคลใด ๆ ซึ่งทำงานอยู่ในสำนักงานเดียวกันกับบุคคลที่มีชื่อระบุไว้ และมีอายุเกินกว่า 20 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป เป็นผู้รับแทนก็ได้ ในการรับแทนจะต้องแจ้งให้บุคคลที่เป็นผู้รับแทนนำส่งให้กับบุคคลที่มีชื่อระบุไว้ภายในกำหนดเวลา โดยให้บันทึกไว้ในใบตอบรับการรับหนังสือเรียกหรือหมายเรียกด้วย และให้บุคคลผู้รับแทนลงชื่อรับรับไว้ กรณีบุคคลที่มีชื่อระบุไว้หรือญาติหรือบุคคลที่ทำงานอยู่ในสำนักงานเดียวกันกับบุคคลดังกล่าวไม่ยอมรับหนังสือเรียกหรือหมายเรียก ให้ผู้ส่งทำการวางหนังสือเรียกหรือหมายเรียกนั้นไว้ ณ ที่บ้าน หรือสำนักงานของบุคคลผู้นั้น แต่ต้องระบุเหตุขัดข้องไว้ในใบตอบรับหนังสือเรียกหรือหมายเรียก และให้ลงประจำวันไว้เป็นหลักฐาน ที่สถานีตำรวจนั้นด้วย

เมื่อบุคคลผู้ส่งหนังสือเรียกหรือหมายเรียกตามวรรคสอง ได้ดำเนินการส่งให้กับบุคคลที่มีชื่อระบุไว้หรือบุคคลผู้รับแทนแล้ว ให้รายงานผลพร้อมส่งใบตอบรับการรับหนังสือเรียกหรือหมายเรียกให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายใน 24 ชั่วโมง

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า กรณีมีบุคคลวางผิดอาญาและได้ส่งรายงานเอกสาร และควรวางเห็น ไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการคดีกับผู้ถูกละเมิดแล้ว การนำตัวผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานบุคคล ไปส่งให้กับ...

ให้คำปรึกษาการสูงสุด หรือการนำตัวผู้ถูกกล่าวหา หรือพยานบุคคลไปเบิกความเป็นพยานต่อศาล
คณะกรรมการ ป.ป.ช.เห็นว่าการมีเหตุสุดวิสัย หรือมีเหตุอันจำเป็นอื่นและเห็นเป็นการสมควร ก็ให้เป็น
อำนาจหน้าที่ของบุคคลตามวรรคหนึ่ง

เมื่อศาลได้ออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหา หรือพยานที่ขัดขืนหมายเรียก การดำเนินการติดตาม
จับกุมบุคคลดังกล่าวให้เป็นอำนาจหน้าที่ของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือเจ้าพนักงานตำรวจความประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวดที่ 3

ค่าใช้จ่ายและค่าตอบแทนในการปฏิบัติงาน

ข้อ 7. เมื่อพนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนไปยัง คณะกรรมการ ป.ป.ช.ตามข้อ 4
แล้ว ให้ผู้มาช่วยราชการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ อนุกรรมการไต่สวนและผู้ที่ได้รับมอบ
หมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ 6 มีสิทธิได้รับเงินค่าใช้จ่ายและค่าตอบแทนในการปฏิบัติงาน ดังนี้

(1) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เว้นแต่การเดินทางโดยเครื่องบินจะเบิกได้
เฉพาะในกรณีเร่งด่วน เมื่อได้รับอนุมัติจากประธานอนุกรรมการไต่สวน หรือเลขาธิการคณะกรรมการ
ป.ป.ช. ก่อน

(2) ค่าตอบแทนอนุกรรมการ (เมื่อประชุม)

(3) ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

การยกเลิกข้อยกเว้น (1) และ (3) ให้ยื่นหลักฐานขอเบิกจ่ายต่อสำนักงาน ป.ป.ช. โดยให้
ผู้บังคับบัญชาของผู้เบิกเป็นผู้รับรองการเบิกก่อน

ข้อ 8 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามข้อ 6 ให้เบิกจากสำนักงาน ป.ป.ช. โดยยื่นหลักฐานขอ
เบิกจ่ายซึ่งผู้บังคับบัญชาของผู้เบิก หรืออนุกรรมการไต่สวนในเรื่องดังกล่าว เป็นผู้รับรองการเบิกต่อ
สำนักงาน ป.ป.ช.

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นเมื่อวันที่ 25 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2545
ระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ลงชื่อ)

(นายถวิล รงค์ อินทิก)

เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(ลงชื่อ) พลตำรวจเอก

(สันต์ สุรฉานนท์)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ที่ ปจ. ๐๐๖๑ / ๑๐๗

สำนักงาน ป.ป.ช.
ถนนวิมลจินดา กทม. 10300

18 ตุลาคม 2545

เรื่อง ปัญหาและข้อขัดข้องจากการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ลงรับ 4.9.45
วันที่ 27 ต.ค. 2545
เวลา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ คช ๐๐๐๔.๕/12๐36 ลงวันที่ 29 กันยายน 2545

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานตำรวจแห่งชาติขอทราบปัญหาอุปสรรคและข้อขัดข้องจากการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน ในชั้นก่อนที่ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตาม มาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ประเด็นบันทึกข้อคัดง้างระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยมีผู้เสียหายได้ร้องทุกข์ หรือมีผู้กล่าว โทษเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม นั้น

สำนักงาน ป.ป.ช. ขอเรียนว่าเท่าที่ผ่านมามีปัญหาอุปสรรคและข้อขัดข้องบ้างในบางเรื่อง ดังนี้

1. ก่อนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ บางกรณีพนักงานสอบสวนยังมีให้ดำเนินการ ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษให้ผู้ต้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญากรรม
2. พนักงานสอบสวนไม่ดำเนินการเบื้องต้นตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงว่าขณะกระทำความผิดนั้นผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือไม่ มีชื่อและตำแหน่งใด การกระทำตามที่ถูกลกล่าวหา เป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 84 หรือไม่อย่างไร

3. พนักงานสอบสวนมิได้รวบรวมพยานหลักฐาน เช่น สอบปากคำพยานบุคคลที่สำคัญ รวบรวมพยานเอกสาร ตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ ให้ได้ข้อเท็จจริงพอสมควรก่อนว่า มีการกระทำผิดตามที่มา ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

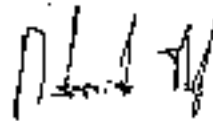
ฯ. ๑.๑๖๖๖๖๖

-2-

4. ขณะที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ผู้ที่ถูกกล่าวหาซึ่งมีสถานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใด สังกัดใด หรือพ้นจากากรเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วตั้งแต่เมื่อใด หากปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วเกินกว่าสองปีนับถึงวันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการ ทั้งนี้ตามนัยมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยกรรป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 กรณีดังกล่าวหากจะขอขอยกเว้นคดีขงตำแหน่งการด และอำนาจหน้าที่ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายถวัลย์รงค์ ชินนิก)

เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ส่วนกลาง

โทร 022820815

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ : องค์การสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร 0 2206 3466

ที่ 0004.6/ 1338 บ

วันที่ 4 พฤษภาคม 2545

เรื่อง การดำเนินคดีอาญากับคณะกรรมการ ป.ป.ช.

รอง ผ.บ.ตร., ผู้ช่วย ผ.บ.ตร., ผ.บ.ช., และ ผ.บ.ก. (หน่วยขึ้นตรง)

ด้วยปรากฏว่ามีบุคคลภายนอกได้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปราม ให้ดำเนินคดีอาญากับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในข้อหา "เป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ" กองปราบปรามได้แต่งตั้งคณะพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนความเห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ถูกกล่าวหา นั้นเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 4 จึงส่งสำนวนการสอบสวนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ ต่อมา คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องกล่าวหาดังกล่าว เป็นเรื่องกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งจะส่งดำเนินการตาม พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 16 และมาตรา 17 ได้บัญญัติไว้ ซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 299 และมาตรา 300 นอกจากนี้ในการดำเนินคดีอาญากับคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องดำเนินการตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. 2547 หมวด 4 กำหนดไว้ กรณีเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงลงมติให้จำหน่ายเรื่องออกจากทะเบียนสำนวน และได้แจ้งพนักงานสอบสวนทราบต่อไป

ต.ร. พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 300 กำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา มีสิทธิยื่นคำร้องต่อประธานวุฒิสภา เพื่อขอต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองว่า กรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใดทำร้ายผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการและเพื่อให้กระเป็นไปตามรัฐธรรมนูญได้มีการตรา พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 17

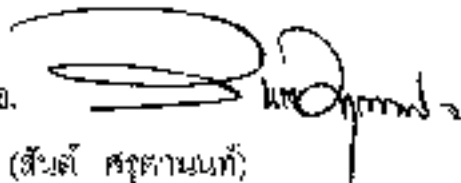
ให้ส.ค.ค. ค้าง ...

ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 มาตรา 300 นอกจากนี้
ยังได้บัญญัติว่าการดำเนินคดีในชั้นศาลให้เป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอีกด้วย ซึ่งตาม พ.ร.บ.
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. 2542
หมวด 4 ได้กำหนดไว้ว่าเมื่อประธานวุฒิสภาส่งคำร้องขอให้ดำเนินคดีต่อกรรมการ ป.ป.ช.
ศาลฎีกาต้องดำเนินการสืบพยานผู้พิพากษาเพื่อพิจารณาพิพากษา แล้วองค์คณะ
ผู้พิพากษาจะแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนเพื่อทำหน้าที่ไต่สวนข้อเท็จจริงและทำความเข้าใจ
เกี่ยวกับคดีดำเนินคดีตามคำร้องขอ กรณีคณะกรรมการไต่สวนไม่มีมติว่าชี้ขาดหาข้อเป็น
คดีอาญานั้นมีมูล คณะกรรมการไต่สวนต้องส่งรายงานไปยังกฤษฎีกาสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้อง
คดีต่อศาล ถ้าคณะกรรมการไต่สวนเห็นว่าไม่มีมูลคณะกรรมการไต่สวนต้องส่งรายงาน
ไปยังองค์คณะผู้พิพากษาเพื่อดำเนินการต่อไป ดังนั้น พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 และ พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
วิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.2542 จึงเป็นกฎหมายพิเศษ
ที่บัญญัติวิธีการดำเนินคดีอาญาต่อกรรมการ ป.ป.ช. เป็นการเฉพาะและเป็นภาระอันหนัก
มีบัญญัติทั่วไปเกี่ยวกับการร้องทุกข์ หรือการกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน ตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ดังนั้น เมื่อผู้เสียหายมาร้องทุกข์ หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน
ให้ดำเนินคดีอาญาต่อกรรมการ ป.ป.ช. ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำ
ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ให้พนักงานสอบสวนลงรายงานประจำวันเหตุการณ์
ดังกล่าวให้เป็นหลักฐานตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีลักษณะ 12 รายงาน
ประจำวัน และแนะนำผู้ร้องทุกข์หรือผู้กล่าวโทษว่าการกล่าวหาและการดำเนินคดี
กรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวต้องดำเนินการตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และพ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา
คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. 2542 ซึ่งวิธีการและขั้นตอนเป็นพิเศษ
ดังกล่าวข้างต้น

จึงจึงมา ...

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้แจ้งพนักงานสอบสวนในสังกัด ที่อยู่เป็นนิตยทาง
ปฏิบัติต่อไป

พล.ต.อ.
(สินธุ์ สุธาณนท์)
ผ.ป.ต.ร.

เลขที่	๑๔
วันที่	๑๔ มี.ค. ๒๕๕๗

ที่ นร ๐๕๐๑/ ๑๖๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ทารือการตั้งเป็นคดีอาญากับกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๑.๒/ป ๑๗๙
ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินคดีอาญากับกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ขอหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการตั้งเป็น
คดีอาญากับกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ได้ขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว และมีความเห็น
ปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ ตามระเบียบด้วยแล้ว
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(คุณพรทิพย์ จางะ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักอำนาจวาจา
โทร. ๐ ๒๖๒๖ ๐๒๐๖-๕
ฝ่ายกฎหมาย-การบริหารราชการแผ่นดิน
โทร. ๐ ๒๖๔๐ ๐๗๖๘
โทรสาร ๐ ๒๖๔๐ ๐๗๖๕
www.krisdika.go.th

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การดำเนินคดีอาญากับกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๐๔.๖/๑๑๕๔๖ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ และหนังสือ ที่ ดช ๐๐๐๔.๖/๑๑๕๔๔ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า นายสุรศักดิ์ พรหมเชื้อ กับพวกมีหนังสือถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ว่า เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา ส่งคำร้องและรายชื่อประชาชน ๖๐,๐๐๐ คน ร้องขอถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๔ คน ออกจากตำแหน่ง ให้ประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพิจารณาดำเนินการได้ส่วนคำร้องขอถอดถอนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นายฉกรรจ์ เทเวศน์นันท์ ได้ยื่นหนังสือท้วงติงคัดค้านต่อประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายกับตรวจหาความถูกต้องของรายชื่อประชาชนผู้ร้องขอถอดถอน แต่ประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เลขธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และคณะอนุกรรมการได้สวนละเว้นมิได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของรายชื่อให้ผู้ถูกต้องตามกฎหมายในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งนายฉกรรจ์ ได้ตรวจสอบรายชื่อประชาชนผู้ร้องขอถอดถอนดังกล่าวแล้วปรากฏว่าไม่ถูกต้องและไม่ครบถ้วนตามกฎหมายในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ จึงมีผลว่าคำร้องขอถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญไม่ถูกต้อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และคณะอนุกรรมการได้สวนจึงไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะรับคำร้องขอถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญไว้พิจารณาและไม่มีอำนาจที่จะได้สวนมูลความผิด ๔ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ โดยชอบด้วยกฎหมายได้แต่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและคณะอนุกรรมการได้สวนก็ยังคงทำการได้สวนมูลความผิดของ ๔ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญอยู่ อันเป็นการกระทำที่น่าจะเข้าข่ายละเมิดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเข้าข่ายการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา หมวดนักวิชาการช่วยชาติ ในฐานะผู้รู้เห็นและผู้มีส่วนได้เสียที่มีความประสงค์ที่จะกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อให้ทำการสืบสวนสอบสวนและดำเนินการตามกฎหมายกับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ นายกฤษณ์รังษ จันทิก อธิบดีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ นายพินิต อารยะศิริ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในฐานะประธานคณะอนุกรรมการได้สวน และคณะอนุกรรมการได้สวน ในข้อหาเป็น

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นว ๕๔๐๑/๐๖๒๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

เจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือมาตราอื่นใดที่เกี่ยวข้อง และขอให้ผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสืบสวนสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ มาตรา ๔๙ บัญญัติว่า ในกรณีที่มีผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือ มีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน ให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีใช้บุคคลตามมาตรา ๖๖ อันเนื่องมาจากได้กระทำการตามมาตรา ๔๘ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ เพื่อจะ ดำเนินการตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ในการนี้ หากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องดังกล่าวมิใช่กรณีตามมาตรา ๔๘ ให้คณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติส่งเรื่องกลับไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญาต่อไป ซึ่งการดำเนินการตามมาตรา ๔๙ นี้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้แจ้ง ให้พนักงานสอบสวนมีปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่างสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยกำหนดให้พนักงานสอบสวนทำการรวบรวม พยานหลักฐานในเบื้องต้นเพื่อให้ได้ทราบจริงชัดเจนเสียก่อนว่ามีการกระทำความผิดเกิดขึ้นตาม ที่ได้มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษจริง โดยมีพยานเอกสาร พยานบุคคล หรือวัตถุพยานเพียงพอที่จะ นำไปสนับสนุนข้อกล่าวหาถึงกล่าว และจะร้องปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจของ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่จะดำเนินคดีได้ด้วย กล่าวคือ ผู้ถูกกล่าวหา จะต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่ หรือได้พ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วไม่เกินสองปี โดยพนักงาน สอบสวนมีอำนาจที่จะดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานดังกล่าวได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับ ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ จากนั้นจึงให้ส่งสำนวนการสอบสวนไปยังคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติภายในกำหนดเวลาดังกล่าว .

ส่วนการดำเนินคดีกับกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติได้กำหนดแนวทางให้พนักงานสอบสวนถือปฏิบัติไว้แล้ว กล่าวคือ เมื่อผู้เสียหาย มกร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีอาญาต่อกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อ ตำแหน่งหน้าที่ราชการ ให้พนักงานสอบสวนลงรายงานประจำวันเหตุการณดังกล่าวไว้เป็นหลักฐาน ตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๑๒ รายงานประจำวัน และแนะนำผู้ร้องทุกข์หรือ ผู้กล่าวโทษว่ากล่าวหาและการดำเนินคดีกับกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ดังกล่าว ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริตฯ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งมีวิธีการและขั้นตอนเป็นพิเศษ .

สำหรับการดำเนินคดีกับนายอภัยส่วนรงค์ จันทิก อดีตเลขาธิการคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ นายพินิต อารยะศิริ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ ในฐานะประธานคณะกรรมการไต่สวน และคณะอนุกรรมการไต่สวน ในความผิดต่อ ตำแหน่งหน้าที่ราชการ นั้น บุคคลที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นบุคคลที่มีความหมายของเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๗* แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภา จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อยื่นคำร้องขอการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ใดจะรายผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เพื่อพิจารณาพิพากษา สำหรับการดำเนินคดีในชั้นศาลก็เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังนั้น ในกรรทำเนียบคดีจึงกล่าวถึงกรรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พนักงานสอบสวน จึงไม่มีอำนาจดำเนินคดีแต่อย่างใด .

ประเด็นที่สอง เห็นว่า กรรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการไต่สวนนั้นเป็นไปตามมาตรา ๔๕* แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน ประกอบด้วย กรรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติคนหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่ และหรือผู้ทรงคุณวุฒิตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด มีหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะรวบรวมข้อเท็จจริงหรือมูลความผิด ดังนั้น กรรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ได้รับ

* มาตรา ๑๗ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภา มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อยื่นคำร้องขอการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

คำร้องขอการตรวจหรือจะระบุพฤติการณ์กล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว กระทำผิดตามวรรคหนึ่งเป็นข้อๆ ให้ชัดเจนและมียื่นต่อประธานวุฒิสภา เมื่อประธานวุฒิสภาได้รับคำร้องแล้วให้ส่งคำร้องดังกล่าวไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อพิจารณาพิพากษา .

ใบกรณีศึกษาฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำอ้างรับคำร้อง กรรการผู้ถูกกล่าวหาจะปฏิบัติหน้าที่ในระหว่าง นั้นมิได้จนกว่าจะมีคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้ยกคำร้องดังกล่าว .

การดำเนินคดีในชั้นศาลให้เป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง .

* มาตรา ๔๕ ในการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๓๖ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการแทนก็ได้ โดยประกอบด้วย กรรการหนึ่งคน พนักงานเจ้าหน้าที่ และหรือผู้ทรงคุณวุฒิตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด มีหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะรวบรวมข้อเท็จจริงหรือมูลความผิด .

การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน ให้คำนึงถึงความเหมาะสมกับฐานะและระดับของตำแหน่ง และการคุ้มครองผู้ถูกกล่าวหาตามสมควร .

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด .

แต่งตั้งให้เป็นประธานคณะอนุกรรมการไต่สวนจึงยังคงมีสถานะเป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประกอบกับการใช้อำนาจหน้าที่ของอนุกรรมการไต่สวนตามหมวด ๕ การไต่สวนข้อเท็จจริง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ที่สอดคล้องและเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กรณีที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษประธานคณะอนุกรรมการไต่สวนจึงเป็นการตีความคดีกับกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งต้องดำเนินการตามมาตรา ๓๐๐^๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๗^๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว พนักงานสอบสวนจึงไม่มีอำนาจตีความคดีอาญากับกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแต่อย่างใด

ประเด็นที่สาม เห็นว่า การตีความคดีอาญากับเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และอนุกรรมการไต่สวนอื่นนั้น เนื่องจากมาตรา ๕^๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ ได้นิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ไว้ โดยให้หมายถึงข้าราชการ และให้หมายความรวมถึงกรรมการและอนุกรรมการของหน่วยงานของรัฐซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางการปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามกฎหมายด้วย ดังนั้น เมื่อมีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ตีความคดีอาญากับเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรืออนุกรรมการไต่สวนอื่น ในข้อหากระทำผิดฐานผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ จึงเป็นกรณีที่มีผู้ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ตีความคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งพนักงานสอบสวนต้องปฏิบัติตามมาตรา ๘๔^๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ กล่าวคือ พนักงานสอบสวนต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือ

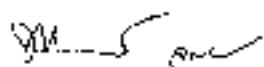
- ^๑ วรรคสองของวรรคที่ ๑, ย่างต้น
- ^๒ วรรคสองของวรรคที่ ๒, ย่างต้น
- ^๓ มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่ง หรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือบุคคลผู้ปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ และให้หมายความรวมถึงกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ และบุคคลหรือคณะบุคคลซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางการปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐ

๖๓๖ ๖๓๖

^๔ มาตรา ๘๔ ในกรณีที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่บุคคลตามกฎหมาย ๖๖ ถ้าแจ้งเรื่องมาจากใต้กระถางการตามมาตรา ๘๔ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ เพื่อจะดำเนินการตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ในการนี้หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องดังกล่าวมิใช่กรณีตามมาตรา ๘๔ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องกลับไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป

กล่าวโทษ เพื่อให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง และส่งความเห็นไปยังอัยการสูงสุดหรือฟ้องคดีต่อศาล เพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาต่อไป แต่หากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องที่ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษนั้นมิใช่กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติส่งเรื่องกลับไปให้พนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามกระบวนการกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาต่อไป

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤษภาคม ๒๕๕๗

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ   สำนักงานตำรวจแห่งชาติ   โทร. 0 2205 3466

ที่ 0004.6/ 6033   วันที่ 24 เมษายน 2546

เรื่อง   กำชับแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการตามปฏิวัติสาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542

ผบ.ภ.,น.,ภ.1 ส.,ส.ต.ม. และ จต.

ตามหนังสือ ตร.ที่ 0004.1/1584 ลง 10 เมษายน 2545 ได้กำหนด
แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อตกลงระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับ ตร.
เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติไว้แล้ว นั้น

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือที่ ปจ. 0001/107 ลง 18 ตุลาคม 2545
แจ้งปัญหาและข้อขัดข้องจากการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนมาสำนักงานตำรวจ
แห่งชาติ ครอบคลุมกับหน่วยงานปฏิบัติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้เสนอสภาพปัญหา
อุปสรรค ข้อขัดข้องในการปฏิบัติและแนวทางแก้ไขมา เพื่อทราบและหาแนวทางแก้ไข
เช่นเดียวกัน ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติสัมฤทธิ์ผลตามความมุ่งหมายของ พ.ร.บ. ประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 จึงกำชับให้พนักงาน
สอบสวนและผู้บังคับบัญชาที่เกี่ยวข้องของในสังกัดคือปฏิบัติดังนี้

1. ให้ถือปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และข้อตกลงระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับ ตร.
โดยเคร่งครัด
2. ในกรณีที่มีผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน
ให้ดำเนินการคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีโทษบุคคลตามมาตรา 66 อันเนื่องมาจากได้กระทำ
การตามมาตรา 88 ตามบทบัญญัติในมาตรา 69 แห่ง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่า
ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ
ให้มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษผู้ถูกร้องตาม ป.วิ. อาญา โดยบันทึกคำให้การของผู้ร้อง
ทุกข์หรือผู้กล่าวโทษไว้แล้วบันทึกการรับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษไว้ในสมุดรายนาม
ประจำวัน

ประจำวันเกี่ยวกับคดี ไม่ต้องบันทึกการรับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษในสมุด
สารบบการดำเนินคดีอาญาทั่วไป (ไม่ต้องรับเลขคดี)

เมื่อได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ต่อมาปรากฏว่า
คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องดังกล่าวมิใช่กรณีตาม มาตรา 86 หรือ
ในขณะนั้นผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกิน 2 ปี และส่งเรื่องคืนมาให้
พนักงานสอบสวนดำเนินคดี จึงบันทึกการรับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษลงในสมุด
สารบบการดำเนินคดีอาญาทั่วไป (รับเลขคดี) แล้วรับส่งเรื่องต่อไปโดยมิชักช้า

3. ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเบื้องต้นตามอำนาจหน้าที่ เพื่อให้
ได้ข้อเท็จจริงก่อนนำคณะกรรมการวินิจฉัยผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือไม่ มีชื่อ
และตำแหน่งใด การกระทำเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ กระทำความผิด
ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามที่
กำหนดไว้ใน พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. 2542 มาตรา 84 หรือไม้อ่างไร หากปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็น
เจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วเกินกว่าสองปีนับถึงวันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ คณะกรรมการ
ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการ ภายใต้วงกล่าวพนักงานสอบสวนจะต้องดำเนินการ
ตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

4. ให้พนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน เช่น สอบปากคำพยาน
บุคคลที่สำคัญ รวบรวมพยานเอกสาร ตรวจสอบสถานที่เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงพอสมควร
ก่อนจะมีการกระทำผิดตามที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

เมื่อพนักงานสอบสวนได้ดำเนินการ ตาม 1-4 แล้ว ให้ส่งเรื่องไปยัง
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายใต้วงที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. สำหรับสภาพ
ปัญหาที่หน่วยต่าง ๆ เสนอมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติ นั้น ได้จัดทำตารางแนวทาง
ปฏิบัติตามเอกสารที่แนบ

จึงแจ้งมา ...

จึงสั่งมาเพื่อทราบ และกำชับให้พนักงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชา
ที่เกี่ยวข้องเฝ้าสังเกต ระเบียบปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ.

(คุณณรงค์ / ศิริบุญภาค)

รอง ผ.ต.ท. ปภท.สบ.๒๓.

แนวทางการปฏิบัติตน พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2552

และชื่อตถกณระหว่าง ป.ป.ช. กัณฑ์

ลำดับ	สภาพปัญหาในการปฏิบัติงานและข้อเสนอ	แนวทางการปฏิบัติ
1.	กรณีผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดกรรรมที่เข้ามามีผลกฎหมายช่วยบช. เช่น บิดขี้ตุ้มเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและรับยอมแลกสารจะตั้งเรื่องไปโทษคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือไม่ให้หรือมีแนวทางการปฏิบัติอย่างไร	กรณีดังกล่าวจะตั้งเรื่องให้ ป.ป.ช. ดำเนินคดีต่อไป
2.	เมื่อ พงส. รับเรื่องร้องทุกข์จัดส่งให้ ป.ป.ร. แล้วการดำเนินการเป็นไป โดยล่าช้า ล้มเหลว ร. ป.ป.ช. ส่งเรื่องกลับให้ พงส. ดำเนินการทำให้เกิดปัญหาในการติดตามพยานบุคคล พยานบุคคลแจ้งเหตุการณ์ไม่ได้ชัดเจน เอกสารสำคัญทางหลักฐานเคลื่อนย้ายไม่ได้	จะตั้งรวบรวมพยานหลักฐานและส่งอัยการดำเนินคดีเป็นกรณีไปโดยทันที
3.	จากเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหา ว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตาม พ.ร.บ. ป.ป.ช. มาตรา 88 คณะกรรมาธิการวินิจฉัยชี้ขาดช่วยในการสืบคดีจนถึงต้องแยกคำนวณการสอบสวนอีกต่างหากบ้างเท่าที่หาหลักฐานไม่ได้	ไม่ต้องแยกคำนวณการสอบสวน
4.	เมื่อตั้งสำนวนไปตั้ง ป.ป.ช. แล้วอำนาจการสอบสวนของพนักงานสอบสวนเสร็จสิ้นจึงส่ง พงส. เรียกคำตอบแทนฯ ได้หรือไม่อย่างไร	เรียกคำตอบแทนฯ ไม่ได้

ลำดับ	ผลการปฏิบัติงานและข้อเสนอ	แนวทางปฏิบัติ
5.	รัฐมนตรีถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการหรือเจ้าพนักงานของรัฐพบว่าตั้งแต่ช่วงที่รัฐมนตรีดำรงตำแหน่งได้ส่งเอกสารวินิจฉัย หรือฟ้องปกครองแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเหล่านั้นเมื่ออยู่ในพื้นที่ซึ่งเป็นเหตุให้ประชาชนเข้าแจ้งความต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและไม่มีความคิดเห็นอย่างใด	ใช้พนักงานสอบสวนที่แจ้งข่าวความเข้าแจ้งให้ประชาชนทราบถึงการดำเนินคดี
6.	เมื่อพนักงานสอบสวนได้รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำความผิดตามพหุจรรยาบรรณที่ ๓ แล้วหันมาขออภัยให้ ป.ป.ช. พิจารณาคดีให้ ป.ป.ช. เรียบร้อยทุกข้อเท็จจริงกล่าวโทษมาใช้ในการศาล ป.ป.ช.มอง เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายเนื่องจาก ป.ป.ช.เป็นหน่วยงานอิสระ	กรณีนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่าง ป.ป.ช. กับ ตร.
7.	เมื่อวินิจฉัยแล้วกรณีระยะเวลาในการตั้งเรื่องให้ ป.ป.ช. ภายใน 30 วัน นับแต่วันรับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ นั้น ในบางเรื่องจะต้องขออนุญาตหน่วยงานอื่นในการขออนุญาตสรรหาหลักฐานต่าง ๆ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาคดีนั้นเป็นการ แต่หน่วยงานที่เก็บรักษาเอกสารหลักฐานนั้นส่งมาให้ล่าช้าและล่วงเลยกำหนด 30 วัน ซึ่งอาจทำให้กระทบปัญหาในทางปฏิบัติกับพนักงานสอบสวนว่าไม่ปฏิบัติตามให้ยื่นไปตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เห็นควรกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติทำให้มีความยืดหยุ่นหรือสอดคล้องกับเรื่องที่เกิดขึ้น	ให้จัดส่งสำเนามาไป ป.ป.ช. ก่อนภายใน 30 วัน ส่วนเอกสารส่งเพิ่มเติมในภายหลังได้

ลำดับ	สภาพปัญหาในการปฏิบัติงานและข้อเสนอ	แนวทางปฏิบัติ
๘.	กรณีที่มีพนักงานสอบสวนรับทำเรื่องทุกข์ ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา 5 - 6 เดือน ได้ส่งเรื่องกลับคืนมาสอบสวน เมื่อส่งจากคดีไปอยู่เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาหรือ ผู้กระทำความผิด ไม่ใช่เจ้าหน้าที่จากกรณีคนนี้จะทำให้สำนักงานจำต้องไม่สามารรถสอบสวน ให้เสร็จสิ้นตามกำหนดระยะเวลาการสอบสวนตามคำสั่ง ตร. ที่ 960/2537 ลง 10 ต.ค. 2537	ก่อนส่งจำนวนไป ป.ป.ช. จะต้องตรวจสอบก่อนว่าคดีอยู่ในอำนาจของ ป.ป.ช. หรือในทางปฏิบัติ กรณีที่ ป.ป.ช. ส่งกลับมาให้ พงศ. ดำเนินการในภายหลัง ก็สามารถแจ้งถึงเบาะแสได้ว่าได้
๙.	เมื่อรับทำเรื่องทุกข์และส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้ว พนักงานสอบสวนจะต้องชดเชยคดีจากศาลอาญหรือไม่	เมื่อรับทำเรื่องทุกข์หรือคดีแล้ว โทษนี้แล้ว ให้บันทึกไว้ตามคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษไว้ระงับคดีประจำวันรายงานคดีโดยไม่ต้องแจ้งบันทึกการรับทำเรื่องทุกข์หรือคดีว่าโทษไว้ไม่สมบูรณ์ตามการดำเนินคดีอาญาทั่วไป (ไม่ต้องรับลงคดี) กรณีแจ้งบันทึกการรับทำเรื่องทุกข์

ลำดับ	สภาพปัญหาในการปฏิบัติงานและข้อเสนอ	แนวทางปฏิบัติ
		หรือกล่าวโดยในสมัยสงครามการค้า คำนับคนลี้ภัย (รับเศษเหล็กไว้แล้ว) ึ่งชั้นเหล็ก ไว้ในสมุดสารงานการลับแม่ สดอำเภวหัวไปของพรรคที่ 11. คัดส่ง คำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษไปให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตาม หนังสือที่เท่าไร วันเดือนปีใดแล้วราย งานตามลำดับชั้นจนถึง บพ. หรือ ก. มลัษณ์คำกรณีย์ เพื่อขอถอนหมายขอขมา และส่งสำเนาไปยังศูนย์ข้อสมบทคดี ารับข้อยุติให้ถูกต้องโดยมีที่ปรึกษา เกี่ยวกับกรณีการโอนเอกสารตามความ ป.เกี่ยวข้องกับคดี ลักษณะ 12 บทที่ 3 ข้อ 12 โดยอนุโลม

ลำดับ	สภาพปัญหาในการปฏิบัติงานและข้อเสนอ	แนวทางการปฏิบัติ
10.	กรณีที่มีพนักงานสอบสวนรับคำร้องทุกข์ รวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้นได้ แต่ยังไม่ได้รับความจริงว่ามีอาชญากรรมเกิดขึ้นหรือไม่ หรือยังไม่แน่ชัดว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือไม่ หรือหนีมาจากอาชญากรรมของรัฐแล้วไม่เกิน 2 ปี และระยะเวลาที่จะตั้งข้อหาเกิน 30 วัน ที่จะตั้งสำนวนฟ้อง ป.ป.ช. พิจารณา พนักงานทนายความจะตั้งข้อหาปฏิบัติอย่างไร อาชญากรรมที่ได้หรือไม่ได้ระยะเวลาในการรวบรวมพยานหลักฐานของพนักงานสอบสวน มีข้อสงสัยบางคดีจะแจ้งผู้ต้องหาปฏิบัติพร้อมเอกสารสำนวนมาก เพื่อประโยชน์ต่อผู้ต้องหาที่เกินกว่า 30 วัน ได้	กรณีดังกล่าว มาตรา 89 แห่งพ.ร.บ.วิธีคดีเงินจะขยายระยะเวลาไม่ได้ หากส่งสำนวนล่าช้าให้ทราบเหตุผลให้ ป.ป.ช. ทราบถึงเหตุผลแห่งความล่าช้าด้วย
11.	ในการปฏิบัติคดีรับเรื่อง เช่น ทราบว่ามีข้อพิพาทงานของหน่วยงานรัฐแจ้งความร้องทุกข์ให้คดีต่างในกรณีนี้ ข้าพเจ้าขอเสนอรวบรวมพยานหลักฐานและต่อมากำหนดการจับกุมและควบคุมผู้ต้องหาภายหลัง ทราบว่าอำนาจศาลกล่าวถึงนั้นเกินดุลลงเมื่อได้ตั้งเรื่องให้ ป.ป.ช. เช่นนี้ กรณีการจับกุมและควบคุมผู้ต้องหาแล้วนั้น จะถือว่าเป็นการขอพบหรือไม่	ระยะเวลา 30 วัน เป็นอำนาจของ พ.ร.บ.วิธีคดีเงินที่คดีต่าง ป.ป.ช. อาชญากรรมจะรวบรวมหลักฐานผู้ต้องหาและดำเนินการพิจารณาคดีขึ้นผู้ต้องหาสามารถขอประกันตัวไปศาลได้ๆ ที่ตั้งห้ามมาก่อนหน้านี้แล้วถือว่าขอรับตัวกฎหมายโดยรับทราบความคุมและคำสั่งจับกุมจะตั้งปฏิบัติตาม รธน. พ.ศ. 2540 ด้วย

ลำดับ	สภาพปัญหาในการปฏิบัติงานและข้อเสนอ	แนวทางการปฏิบัติ
12.	ตัวชี้วัดบรรทัดฐานเกี่ยวกับขวัญกำลังใจของบุคลากรและสภาพแวดล้อมการทำงาน หรืออัตราโทษทัณฑ์ของกรณีร้องเรียนเรื่องไปผิด ป.ป.ช. คำวินิจฉัยหรือ หรือให้พนักงานสอบสวนดำเนินการไประบบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา เป็นกรณีไป	ม.84,88 กำหนดไว้ชัดเจนอยู่แล้วว่าคดีประเภทใดบ้างที่จะต้องส่งไปยัง ป.ป.ช.
13.	การกระทำที่เข้าข่ายความผิดกึ่งคดีต้องส่งเรื่องให้กับคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น บางครั้งหากต่อการวินิจฉัยพยานมีอยู่บ้างเป็นขบวนการผิดที่คิดส่งเรื่องให้กับคณะกรรมการ ป.ป.ช. คำแนะนำการแล้ว ต่อมาเมื่อมีการพิจารณาแล้วไม่เข้าข่าย จะต้องมีการส่งเรื่องกลับมาตั้งพนักงานสอบสวนตามเดิม ซึ่งทำให้เสียเวลาและอาจทำให้เกิดความเสียหาย	ผู้ปฏิบัติจะต้องส่งมาถือเท็จจริง และสูงส่งคดีมารับเทียบ กฎหมายแล้วดำเนินการต่อไป
14.	พยานที่เข้าข่ายต้องกับคดี ส่วนมากอยู่ในเขตของพนักงานสอบสวนในการ ป.ป.ช. ที่เข้าร่วมสอบสวนคดีทางจากที่ทางราชการ พ.ป.ช. มาถึง สภ.ฯ บางกรณีจะให้พนักงานสอบสวนต้นทางไป	เมื่อส่งจาก ป.ป.ช. มีบุคลากรน้อย ให้ปฏิบัติคดีตามข้อตกลงก่อน

ลำดับ	สภาพปัญหาในการปฏิบัติงานและข้อเสนอ	แนวทางการปฏิบัติ
	รายงานผลการดำเนินงานโครงการส่งพร่องใบตอบรับการรับหนังสือร้องเรียนมายัง อบต.ต่งท่าเรือ ให้พนักงานสอบสวนซึ่งได้รับทราบแต่งตั้งไปคณะกรรมการการได้ควบคุมเป็นผู้รายงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลา 24 ชั่วโมง เพื่อกำเนินการตั้งหนังสือฟ้องหรือหมายเรียกเข้าสำนวน ส่วนเป็นรางวัลกลางระเบียบ ถึงพนักงานสอบสวนที่ได้รับทราบแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการได้สอบสวนตั้งต้น 18. ปัญหา อุดมสรรพ ณีชัยรัมย์ กบตยบศวบรวบรวมพยานหลักฐานตามผังระยะเวลาดังกล่าว เรียบร้อยแล้วปรากฏว่าพยานหลักฐานล้น จะให้ดำเนินการอย่างไร การไปช่วยราชการของพนักงานสอบสวนก็ควรศึกษาไว้สำหรับสำนวนไปมี 19. การระงับคดี ป.ป.ช.เมื่อรับผลคดีแล้ว ส่งเรื่องไป ป.ป.ช. ทำให้ พงศ. ไปมีอำนาจการลงโทษจนทำให้ผลคดีค้างและเมื่อผู้ต้องหาประกันตัว ทำให้การประะกันตัวสิ้นสุดลงทันที แต่ยังปล่อยตัวไปต่อมมาปรากฏว่าคดีไม่อยู่ในอำนาจของ ป.ป.ช. และส่งเรื่องกลับมาให้ พงศ. ดำเนินการต่อไปทำให้เรื่องค้างคาและล่าช้า	ตั้งเป็นคณะกรรมการตามฐานใน ม.84.88 มาตราตั้งให้ ป.ป.ช. พิจารณายื่นจะปรากฏว่าพยานหลักฐานอ่อนก็ควรม ยกเลิกให้ระบุในธงว่าส่ง ป.ป.ช. คำขอตัวอภัยรื้อฟื้นได้ ระงับ โดยไม่ต้องถอนเอกสารคดี และหาก ป.ป.ช. ส่งเรื่องกลับมา รื้อคดียกเลิกเดิม

ลำดับ	สภาพปัญหาในเอกสารปฏิบัติงานและข้อเสนอ	แนวทางปฏิบัติ
20.	พนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ให้รับทราบร่วมคดีจากคดีซึ่งลักษณะผู้ที่ถูกกล่าวโทษในการสอบสวนปากคำเพื่อเป็นพยานและการส่งหลักฐานเอกสาร ประกอบการสอบสวนส่งเข้าสมควรรจะได้รับการแก้ไข	วิธีจัดการประสานงานระหว่างพนักงาน
21.	กรณีเมื่อพนักงานสอบสวน ได้รับสำรับขงเหตุไว้สำเนาการตามกฎหมายแล้ว ผู้สำรับการถึงจังหวัด ในฐานะเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนติดต่อตกลง ได้นำสำนวนการสอบสวนไปดำเนินการพิจารณาและเมื่อถึงครบกำหนด 30 วัน ไม่ตั้งสำนวนการสอบสวนไปให้ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไปตามกฎหมาย จึงมีปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติของพนักงานสอบสวน	ตามข้อตกลง ข้อ ๖ ละดับสถานีตำรวจ ให้หัวหน้าสถานีเป็นผู้ตั้ง มีได้ให้อำนาจผู้สำรับการจังหวัด

ที่ ปช 0001 / 107

สำนักงาน ป.ป.ช.
ถนนพิษณุโลก กท 10360

19 ตุลาคม 2545

เรื่อง ปัญหาและข้อขัดข้องจากการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
คดี
วันที่ 2-2-10-10-2545
เวลา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ศช 0004.6/2036 ลงวันที่ 25 กันยายน 2545

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานตำรวจแห่งชาติขอทราบปัญหาอุปสรรคและข้อขัดข้องจากการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน ในขั้นต้นก่อนที่จะส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ดำเนินการตาม มาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 ประกอบด้วย, ที่กข้อคัดงระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช.กับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรณีที่ผู้เสียหาย ได้ร้องทุกข์ หรือมีผู้กล่าวโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม นั้น

สำนักงาน ป.ป.ช.ขอเรียนว่า, ทำที่ผ่านมามีปัญหาอุปสรรคและข้อขัดข้องบ้างในบางเรื่อง ดังนี้

1. ก่อนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ดำเนินการ บ.การณพนักงานสอบสวนยังมีได้ดำเนินการให้มีการร้องทุกข์ หรือกล่าวโทษให้ถูกต้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา ก่อน
2. พนักงานสอบสวนไม่ดำเนินการเบื้องต้นตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงก่อนว่า จะกระทำความผิดนั้นผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของาที่ของรัฐหรือไม่ มีชื่อและตำแหน่งใด การกระทำตามที่ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่ง หน้าที่ในการยุติธรรม ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ.2542 มาตรา 84 หรือไม่อย่างไร

3. พนักงานสอบสวนมิได้รวบรวมพยานหลักฐาน เช่น สอบปากคำพยานบุคคลที่สำคัญ รวบรวมพยานเอกสาร ตรวจสอบสถานที่เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงพอสมควรก่อนว่า มีการกระทำความผิดตามที่มีการ ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

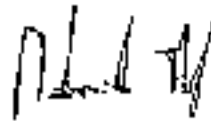
/4. ขอ.ะที่มิ ..

-2-

๔ ขณะที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ผู้ที่ถูกกล่าวหาทั้งมีสถานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใด สังกัดใด หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วตั้งแต่เมื่อใด หากปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วเกินกว่าสองปีนับถึงวันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการ ทั้งนี้ตามนัยมาตรา ๕4 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 กรณีดังกล่าวหากงานสอบสวนจะต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายถนัดพงษ์ ชันทีธา)

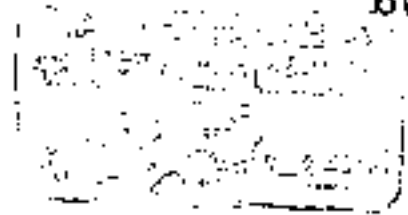
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ส่วนกลาง ๕๐

โทร 022820215

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี ตร.

โทร. 0-2205-3466

ที่ 0004.6/ 255^๑

วันที่ ๓ มิถุนายน 2546

เรื่อง ระเบียบ ตร. ว่าด้วยแนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2546

เรียน รอง ผบ.ตร., ผู้ช่วย ผบ.ตร.

ผบช. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก.แห่งละชั้นตลง สอ. ตร.

ด้วย ตร. ได้กำหนดระเบียบ ตร. ว่าด้วยแนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดี
ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2546 ไว้ใน
ระเบียบบริหารการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 18 กรณีบางเรื่องที่มีวิธีปฏิบัติเป็นพิเศษ
บทที่ 24 และได้ประกาศลงวันที่ 14 พฤษภาคม 2546 แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้หน่วยงานในสังกัด
ทราบและถือปฏิบัติโดยทั่วกัน พร้อมนี้ได้แนบเอกสารที่เกี่ยวข้องมาด้วยแล้ว รวม /
แผ่น

พล.ต.ต.

(วัฒนา สักการัตนะ)

ผบก.ต.ต.

ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
 ว่าด้วยแนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วย
 การป้องกันและปราบปรามการทุจริต
 พ.ศ.2546

ตามคำสั่ง กรมตำรวจ ที่ 9/2498 ลงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2498 ให้ใช้
 ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ที่ 1/2498 ลงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2498 เรื่อง ระเบียบ
 การตำรวจเกี่ยวกับคดีให้เป็นแนวทางปฏิบัติแล้ว นั้น

เนื่องจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
 ปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 มาตรา 89 บัญญัติว่า "ในกรณีที่มีผู้เสียหายได้ร้องทุกข์
 หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน ให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีโทษบุคคล
 ตามมาตรา 66 อันเนื่องมาจากได้กระทำการตาม มาตรา 68 ให้พนักงานสอบสวน
 ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือ
 กล่าวโทษ เพื่อจะดำเนินการตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ในกรณีที่หากคณะกรรมการ
 ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องดังกล่าวมิใช่กรณีใดตาม มาตรา 68 ให้คณะกรรมการ
 ป.ป.ช. ส่งเรื่องกลับไปยังพนักงานสอบสวน เพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมาย
 วิธีพิจารณาความอาญาต่อไป" โดยกฎหมายดังกล่าวยังมีได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการ
 ดำเนินการของพนักงานสอบสวนไว้ จึงสมควรวางหลักเกณฑ์การปฏิบัติในเรื่องนี้ไว้
 เพื่อให้พนักงานสอบสวนสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย
 ดังกล่าวข้างต้น

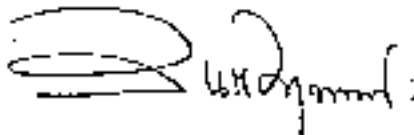
ฉะนั้น ย้ายอำนาจตามความในข้อ 3 แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย
 ที่ 4/2498 ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2498 ประกอบกับ มาตรา 6 แห่งพระราชกฤษฎีกาโอน
 กรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2544
 ที่ให้อำนาจผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ยกเลิก แล้ว จึงมีมติประชุมระเบียบการ
 ตำรวจ ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคดีและในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับคดี จึงวางระเบียบให้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้เพิ่ม ...

ข้อ 1 ให้เพิ่มความที่แนบท้ายระเบียบนี้เป็น บทที่ 24 ลักษณะ 18 แห่ง
ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี

ข้อ 2 ให้ใช้ระเบียบนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2546

พลตำรวจเอก
(สันต์ สุตานนท์)
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

พันตำรวจเอก
(วิชัย ปิยะวงศ์วัฒน)
รองผู้บังคับการ กองวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
ผู้บังคับการ กองวิชาการ

ลักษณะ 18

กรณีบางเรื่องที่มีวิธีปฏิบัติเป็นพิเศษ

1. ทที่ 24

แนวทางการปฏิบัติในการดำเนินการเพื่อคัดความผิดตามกฎหมาย

ว่าด้วยอาชญากรรมป้องกันและปราบปรามการทุจริต

.....

เพื่อให้การปฏิบัติของเจ้าพนักงานตำรวจและพนักงานสอบสวน
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงวางระเบียบแนวทางการ
ปฏิบัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทาง
การปฏิบัติในการดำเนินการคัดความผิดตามกฎหมายว่าด้วยอาชญากรรมป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. 2516"

ข้อ 2. บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้ว
ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 3. ในระเบียบนี้

"เจ้าหน้าที่ของรัฐ" หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
ข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือ
บุคคลผู้ปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภา
ท้องถิ่น ซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะ
ปกครองท้องถิ่น และให้หมายความรวมถึงกรรมการ อำนวยการ ลูกจ้างของส่วน
ราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ และบุคคลหรือคณะบุคคล "ซึ่งให้อำนาจ
หรือได้มอบให้ให้อำนาจทางการปกครองของรัฐ ในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง
ตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบอบราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่น
ของรัฐ

"ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง" หมายความว่า

- (1) นายกรัฐมนตรี
- (2) รัฐมนตรี
- (3) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(4) สมาชิกวุฒิสภา

(5) ข้าราชการการเมืองอื่นนอกจาก (1) และ (2) ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง

(6) ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

(7) ผู้บริหารราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

(8) ผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาลนคร

(9) ผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มิอาจได้หรืองบประมาณไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

'ผู้เสียหาย' หมายความว่า ผู้เสียหายจากการกระทำอันเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทำละเมิดผิดคดี การกระทำมีความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

'ผู้ถูกกล่าวหา' หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการอันเป็นมูลที่จะนำไปสู่การถอดถอนจากตำแหน่ง การดำเนินคดีอาญา การขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน หรือการดำเนินทางวินัย ตามวิบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยกาป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 และให้หมายความรวมถึงสื่งการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำดังกล่าวด้วย

'ทุจริตต่อหน้าที่' หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือได้ตำแหน่งในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

"รื้อรื้อผิดปกติ" หมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นในมากผิดปกติ หรือการมีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่

ข้อ 4. ในกรณีที่มีผู้เสียหายร้องทุกข์ หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีในนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่นว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการดังนี้

4.1 สอบสวนปากคำผู้ร้องทุกข์หรือผู้กล่าวโทษแล้วบันทึกการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษในสมุดรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี โดยไม่ต้องบันทึกการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษในสมุดสารท.ผลการดำเนินคดีอาญาทั่วไป

4.2 ดำเนินการสอบสวนพยานบุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อรูปคดี และรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เพื่อประกอบคดี

4.3 ตรวจสอบว่าผู้ถูกกล่าวหา มีชื่อ สกุล เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมีตำแหน่งหน้าที่ราชการสังกัดใด พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วตั้งแต่เมื่อใด

4.4 ให้พิจารณา คำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษนั้น ได้กล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าว กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ในฐานความผิดใด

4.5 เมื่อดำเนินการตาม 4.1 - 4.4 แล้วให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

หากพนักงานสอบสวนพิจารณาแล้วปรากฏว่า ไม่เป็นคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ หรือไม่มีอาการกระทำความผิดให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 13 ภาคที่ 3 เรื่องคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ โดยเคร่งครัด ด้วยภาระสงคราของงานประจำวันซึ่งมีงานหลักกฎหมายไว้เป็นหลักฐาน และแจ้งให้ผู้แจ้งความทราบ

ในกรณีที่ได้ถูกกล่าวหาเป็นนายกรัฐมนตรี้ รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการพลเรือนอื่น ให้พนักงานสอบสวนที่โจทก์ยื่น
ผู้เสียหายกล่าวหาว่า ตามมาตรา 66 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 ได้กำหนดให้ผู้เสียหายไปยื่นคำร้องเป็น
หนังสือต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยตรง และให้พนักงานสอบสวนมีหน้าที่การ
ดำเนินการดังกล่าวในรายงานประจำวันให้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ 5. ในระหว่างที่พนักงานสอบสวนยังมิได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ
ป.ป.ช. ดำเนินการ หากผู้ถูกกล่าวหาเรียกหาพนักงานสอบสวนเองหรือผู้ที่มาปรากฏตัว
ต่อหน้าพนักงานสอบสวนเป็นผู้ถูกกล่าวหา ให้พนักงานสอบสวนทำการตรวจข้อหาให้ได้
ความแน่ชัดว่าผู้ยื่นเป็นผู้ถูกกล่าวหา แล้วดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาชญา มาตรา 134 โดยให้ถามชื่อตัว นามสกุล ชาติบังคับ มีดามารดา อายุ
อาชีพ ที่อยู่ ภูมิลำเนา และแจ้งข้อหาให้ทราบ และต้องบอกให้ทราบก่อนว่า ถ้อยคำที่
กล่าวนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานยืนยันเขาในการพิจารณาได้ เมื่อเสร็จให้การขอขงใด
ก็ให้จดคำให้การไว้ ถ้าไม่เต็มใจให้ทบทวนก็ให้บันทึกไว้ เมื่อพนักงานสอบสวนส่งเรื่อง
ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ข้าราชการของพนักงานสอบสวนพร้อมสิ้นสุดลง ดังนั้น ข้าราชการ
ในการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาหรือสัญญาประกันกรณีที่มีกฏปลดปล่อยตัวชั่วคราวพร้อม
สิ้นสุดลงเช่นเดียวกันและให้ปล่อยตัวหรือขอยให้ศาลปล่อยตัวผู้ถูกกล่าวหาไปในทันที

ในกรณีบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้ร่วมกระทำความผิดกับ
เจ้าหน้าที่ของรัฐตามความผิดดังกล่าวข้างต้น ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสืบเสาะ
เช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐระทำความผิด โดยรวมเป็นจำนวนเดียวกันเพื่อส่งเรื่องให้
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป

ข้อ 6. เนื่องจากความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อ
ตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม เป็นความผิดมูลฐานตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 จึงให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนแห่ง
ท้องที่ และพนักงานสอบสวนปฏิบัติความระเบียนการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 18

บทที่ 21 เรื่องแนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงิน โดยกระทรวงมหาดไทย

ข้อ 7. เมื่อได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ต่อมาปรากฏว่า
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องคืนมาให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ จึงบันทึกการ
รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษลงในสมุดรบบการดำเนินคดีอาญาทั่วไปแล้วรับสอบสวน
ต่อไปโดยมีข้อชี้แจง

(ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางปฏิบัติในการดำเนิน
คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2546
ลงวันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2546)

บันทึกข้อความ

74

ส่วนราชการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โทร. 0 2253 2397

ที่ ศธ.0006.วส 3329 วันที่ 28 มิ.ย. 2547

เรื่อง คำสั่งการปฏิบัติงานของ พงส.

นางสาวกนกนภะ ไชยวงศ์ อ. และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วย พงส. มีหนังสือที่ 0009.374 ลง 25 มิ.ย. 47 แจ้งมติ อ.ก.ต.ร.กรณี พงส. ได้รับแจ้งความ
แล้วไปยื่นคำร้องอุทธรณ์ ต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติเป็นเอกฉันท์ทุกรายว่าเป็นกรณีผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
ให้พักปฏิบัติงาน พงส. ในสังกัดครบถ้วน ทั้งนี้ได้จัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องมาด้วยแล้ว
รวม / หน้า

น.บ.บ.

(นพทว. ผู้ช่วย)

รอง ผอ.ส.ร.พ.ส.ท.ท.ท.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สจ.ก.๑๕.

โทร.๐-๒๒๖๕-๓๘๖๘

ที่ ๐๐๐๓.๓/ ๗๕

วันที่ ๒๙ ส.ค. ๒๕๔๗

เรื่อง การดำเนินกรทางวินัย ร.ต.อ.นิกร เขียวถอบอม

เรียน พล.ต.ร. (ผ่าน ผาต ร.ม.)

ด้วย

ส่งสำนวนการสอบสวน

ทางวินัย

กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

ร้ายแรง โดยเป็น พงส.รับแจ้งคดีอุบัติเหตุแล้วไม่ดำเนินการใด ๆ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นและถูกดำเนินคดีอาญา ข้อหาเป็นพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตให้ พล.ต.ร. เพื่อพิจารณา

อ.ก.ต.ร.วินัย คณะที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๗ เมื่อ ๑๒ ม.ค.๔๗ เห็นว่า กรณีที่ พงส.ได้รับแจ้งความแล้วไม่รับคำร้องทุกข์ดำเนินคดีกับผู้ต้องหา คณะกรรมการ ป.ป.ช.มีมติเป็นเอกฉันท์ทุกเรื่องว่าเป็ความผิดฐานทุจริตหน้าที่ราชการ จึงมีมติให้แจ้ง ดร.ทราบเพื่อกำชับ พงส.ให้ทราบทั่วกัน

จึงขอส่งสำเนารายงานการประชุมครั้งดังกล่าวมายัง ดร. รวมจำนวน ๕ แผ่น เพื่อดำเนินการตามมติต่อไป

พล.ต.ด.

(อัครวิม จงรงค์พันธ์)

ผู้ช่วย ลข.ก.ต.ร. (๒) ปฏิบัติหน้าที่แทน ลข.ก.ต.ร.

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการประสานงานในการปฏิบัติตาม

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

พ.ศ. ๒๕๔๔

โดยที่มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธุรกรรม ธนาคาร และสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ในลักษณะที่พึงปรารถนาจึงเข้าร่วมราชการ หน่วยงาน และบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องเพื่อให้การปฏิบัติตามเป็นไปตามกฎหมายดังกล่าวข้างต้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเห็นแก่พระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย น.ส.กรรัฐมนตรี จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๔"

รวมกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

"เลขานุการ" มาจากความว่า เลข เลขการ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ป.ป.ง.)

ข้อ ๓ ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบนี้ มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติตามวรรคนี้ หรือเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ ๔ ในกรณีที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ หรือจับกุมดำเนินคดีในความผิดฐานทำให้พนักงานสอบสวนต่างห้องหรือหน่วยงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ทำการสอบสวนในความผิดดังกล่าว ดำเนินการสืบสวนสอบสวนว่ามีเหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการกระทำความผิดฐานฟอกเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินด้วยหรือไม่ หากปรากฏว่ามีการกระทำความผิดฐานฟอกเงินฐานใดฐานหนึ่งดังกล่าว ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสืบสวนสอบสวนในความผิดฐานนั้น ด้วย แล้วให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่หรือหน่วยงานนั้นเริ่มรายงานสำนักงานตามแบบที่ระเบียบนี้

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ใดหรือหน่วยงานใด ได้ทำการสืบสวนสอบสวนในความผิดฐานฟอกเงินฐานใดฐานหนึ่งอยู่แล้วก็ให้ถือปฏิบัติตามวรรคนี้ โดยอนุ โท

นอกจากการรายงานตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว เมื่อมีเหตุและสมควรจำเป็นในกรณีปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานกลางขอให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่หรือหน่วยงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ทำการสอบสวนแจ้งหรือรายงานข้อเท็จจริงเพิ่มเติมมาในกำหนดเวลาที่กำหนดก็ได้

ลักษณะคดีคือคือรายงานตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามข้อบังคับที่ทำขึ้นตามข้อ ๑๖ แห่งระเบียบนี้

ข้อ ๕ ในกรณีที่ความผิดฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินที่สำนักงานได้รับรายงานตามข้อ ๔ หากเลขานุการเห็นสมควรอาจขอความร่วมมือพนักงานสอบสวนด้วยตนเองหรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งเลขานุการมอบหมายเข้าร่วมฟังการสอบสวนด้วยก็ได้

รวมกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ข้อ ๘ เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการได้รับคำสั่งตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่หรือหน่วยงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ทำการสอบสวนในคดี ความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินยื่นส่งสำเนาสำนวนการสอบสวน สำนักงานโดยเร็ว

ข้อ ๙ เลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการมอบหมายอาจแจ้งให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่หรือหน่วยงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ทำการสอบสวนทำการสืบสวนสอบสวนในคดี ความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินก็ได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการมอบหมายอาจขอเข้าไปสอบสวนหรือตรวจสอบยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในคดี หรือเข้าไปชักชวนผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังในสถานที่ยอมรับหรือเรือนจำ โดยแจ้งให้หัวหน้าสถานที่ยื่นทราบก่อน

ข้อ ๑๐ เพื่อระงับโทษในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๘ (๓) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับแจ้งจากเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการมอบหมายให้ร่วมเข้าไปในคดี สถานะใด หรืออำนวยความสะดวก ใดๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการชุกช่อหรือเจ็บรึกษาทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดหรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน หรือเกี่ยวกับการดำเนินอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน เมื่อตรวจค้น ติดตาม ตรวจสอบ หรือยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานใด ให้พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแจ้งความร่วมมือส่งเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรเข้าร่วมกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หรือเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย มีความจำเป็นหรือเรื่องด่วนจะดำเนินการโดยพลางก่อนก็ได้ แล้วรีบแจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบในโอกาสแรกที่จะกระทำได้ ส่วนการแจ้งระงับเป็นหนังสือด้วยวาจาก็ได้ ตาม พหุศัการณและตามจำเป็น โดยให้เลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีบันทึกเหตุผลไว้เป็นหลักฐาน

รวมกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ภายใต้บังคับความวรรคหนึ่ง เมื่อพนักงานสอบสวนรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ หรือต้องควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินคดี เตขาธิการหรือเจ้าราชการของสำนักงานซึ่งเจ้าพิจารณายหมายเป็นหนังสือจากขอประกันตัวผู้ต้องหาดังกล่าวโดยไม่มีคดีของมีหลักทรัพย์เป็นประกันก็ได้

การประกันผู้ต้องหาหรือจำเลยในชั้นพนักงานอัยการหรือชั้นศาล ให้ดำเนินการตามวรรคสองโดยอนุโลม

ข้อ ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงการดำเนินงานคดีให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในคดีความผิดฐานที่สำนักงานชงทราบ หรือความผิดฐานพอกเงิน หรือการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินเมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งยึดขาดไม่พียง หรือศาลมีคำสั่งถึงที่สุดไม่รับคำร้องของพนักงานอัยการหรือของให้ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับกระทำความผิดทั้งหมดหรือบางส่วนตกเป็นของแผ่นดิน หรือให้คืนทรัพย์สิน ให้พนักงานอัยการแจ้งคำสั่งไม่พียงพริกมเหตุสุดหรือคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลพร้อมข้อเสนอมณะตามระเบียบของสำนักงานอัยการสูงสุดให้สำนักงานทราบ เพื่อนำเสนอคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินต่อไป

ในบทปรับปรุงการดำเนินงานคดีให้มีประสิทธิภาพตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานเนจิงการสอบสวนและผลการวิเคราะห์การรับ ปรับงคดีตลอดกระบวนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ได้เห็นจตชนแล้วให้สำนักงานอัยการสูงสุดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินคดีความผิดฐานพอกเงินหรือความผิดฐานพอกเงินทราบอย่างน้อยปีละสองครั้ง

ข้อ ๑๕ ในารดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้คณะอนุกรรมการประสานงานที่คณะกรรมการแต่งตั้ง พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการหรือแนวทางปฏิบัติในการดำเนินารเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่มีข้อกำหนดไว้ในระเบียบนี้หรือเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ให้มีประสิทธิภาพทั้ง

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 0-22053466

ที่ 0004.๘/๐๗๙

วันที่ // เมษายน 2545

เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับแบบซองหนังสือ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย
การปฏิบัติและประสงคงานกรณินิหารอุทหาว่ากระทำคามผิดอาญา พ.ศ. 2544

เรียน ผบช.๗.๒, บ.๓.๓๓๓ ก.1-9

ตามที่ ค.ค. มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ 0004.6/0015 ลง 7 ม.ค. 2545 ส่งบันทึก
ถึง สป. ลง 24 ธ.ค. 2544 พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวน 17 แผ่น จึงความละเอียด
แจ้งแล้ว นั้น

ข้อก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ประทานคณะกรรมการว่าด้วยการปฏิบัติ
และประสงคงาน กรณินิหารอุทหาว่ากระทำคามผิดอาญาได้มีประกาศ ลงวันที่ 25 ธ.ค. 2544
วางข้อกำหนดเกี่ยวกับแบบซองหนังสือตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการปฏิบัติและ
ประสงคงาน กรณินิหารอุทหาว่ากระทำคามผิดอาญา พ.ศ. 2544 ดังนี้ เพื่อให้ระเบียบปฏิบัติ
เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ดมควรแจ้งให้พนักงานสอบสวนลงมือปฏิบัติตามบัญชาของรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงกลาโหมฯ โดยเคร่งครัด (รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้าย จำนวน 6 แผ่น)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

พ.ต.อ.

(ชาย วัชรพรหม)

รอง ผบช.๗.๒ บ.๓.๓๓๓.ค.ค.

ค้นพบ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 0-22053466

ที่ 0004.9/1150

วันที่ 14 มีนาคม 2545

เรื่อง หนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา (แบบ 2)

เรียน ผบ.ช.ก. น., ป.ล., สดม., ก. 1 - 9

ตามหนังสือ ศต.จร. ส่วนคดีฯ ที่ 0004 6/015 ลง 7 ม.ค. 2545 และที่ 0004 6/0150 ลง 11 ม.ค. 2545 แจ้งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยกาปฏิบัติและประสานงานกรณีทหารถูกนำตัวหรือพาความผิดอาญา พ.ศ. 2544 และข้อกำหนดเกี่ยวกับแบบของหนังสือตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยกาปฏิบัติและการประสานงานกรณีทหารถูกนำตัวหรือพาความผิดอาญา พ.ศ. 2544 ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ กรมพระธรรมนูญ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท 0202/24 ลง 31 ม.ค. 2545 แจ้งว่า ข้อความในวรรคทำอรของนายแพทย์ในหนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา (แบบ 2) ความว่า "กรณีที่ยังคงมีโทษอาชังคงครบถ้วนครบถ้วนแล้ว หากพนักงานสอบสวนซึ่งมีความจำเป็นต้องให้ครอบครัวของผู้ต้องหาช่วย ผู้บังคับบัญชาจะส่งส่งต่อไปได้ก็ต่อเมื่อพนักงานสอบสวนนำพยานหลักฐานไปแสดงให้ปรากฏเหตุแห่งความจำเป็นนั้น โดยผู้ต้องหาจะแต่งทนายเพื่อคัดค้านหรือซักถามพยานในชั้นนั้นได้" เมื่อครบครบถ้วนครบถ้วนครบถ้วนแล้วให้ปล่อยตัวผู้ต้องหาไปทันที" สมควรจัดแยก เนื่องจากข้อความดังกล่าวเป็นเรื่องของการใช้ดุลพินิจของศาล สำหรับการส่งมอบตัวผู้ต้องหาเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายอยู่แล้ว และ สร. พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยรายละเอียดปรากฏตามบันทึกสั่งการ ลง 20 ก.พ. 2545

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ หรือมีได้ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องมาด้วยแล้ว จำนวน 6 แผ่น

พ.ต.อ.
(ชาญ วิจารณ์ธรรม)
รอง ผบ.ต.๑ ปลต.ต.๑.ค.ต.

Handwritten notes and stamps at the bottom left of the page.

ข้อกำหนด

เกี่ยวกับฉบับของหนังสือตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการปฏิบัติและประสานงานกรณีทหารถูกหาว่ากระทำคามผิดอาญา พ.ศ.๒๕๔๔

พ.ศ.๒๕๔๔

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘(๒) แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติและประสานงานกรณีทหารถูกหาว่ากระทำคามผิดอาญา พ.ศ.๒๕๔๔ คณะกรรมการว่าด้วยการปฏิบัติและประสานงานกรณีทหารถูกหาว่ากระทำคามผิดอาญา ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับแบบของหนังสือฉบับผู้ต้องหา แบบของหนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา และแบบของหนังสือขอให้ควบคุมตัว(ต่อ) ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้เรียกว่า "ข้อกำหนดเกี่ยวกับแบบของหนังสือตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติและประสานงานกรณีทหารถูกหาว่ากระทำคามผิดอาญา พ.ศ.๒๕๔๔ พ.ศ.๒๕๔๔"

ข้อ ๒ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ แบบของหนังสือฉบับผู้ต้องหา ให้เป็นไปตามแบบ ๑ ท้ายข้อกำหนดนี้

ข้อ ๔ แบบของหนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา ให้เป็นไปตามแบบ ๒ ท้ายข้อกำหนดนี้

ข้อ ๕ แบบของหนังสือขอให้ควบคุมตัว(ต่อ) ให้เป็นไปตามแบบ ๓ ท้ายข้อกำหนดนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๔

พลเอก

(ชาติ ชงใจยุทธ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

ประธานคณะกรรมการว่าด้วยการปฏิบัติและประสานงาน

กรณีทหารถูกหาว่ากระทำคามผิดอาญา

หนังสือส่งมอบตัวผู้ต้องหา

ที่.....

(หน่วยงานเจ้าของหนังสือ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตามที่ขอที่.....มอบตัวทหารผู้ต้องหา
ตามบัญชีรายชื่อท้ายหนังสือนี้ไปเพื่อควบคุมตัวไว้ระหว่างสอบสวนครั้งแรกมีกำหนด.....วัน
ซึ่ง.....ได้แจ้งสั่งให้.....
ตามห้อง.....เป็นผู้รับตัวทหารผู้ต้องหาไปเพื่อควบคุมตัวไว้แล้วนั้น
หากไม่ได้รับแจ้งตามหนังสือแบบ ๓ ถึงเหตุผลและความจำเป็นที่ขอให้ควบคุมตัวทหารผู้ต้องหาต่อ
ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาที่สั่งควบคุมตัวปล่อยตัวทหารผู้ต้องหาไปทันที

ลงชื่อ.....ผู้รับตัวทหาร

ลงชื่อ.....ผู้มอบตัวทหาร

ลงชื่อ.....พยาน

ลงชื่อ.....พยาน

บัญชีรายชื่อทหารผู้ต้องหาที่มอบให้ฝ่ายทหารรับไปควบคุมตัว

ที่	ยศ ชื่อ นามสกุล	สังกัด	ต้องทวงว่า	โทษสูงสุดตามข้อหา

หมายเหตุ

๑. หนังสือนี้ทำขึ้น ๒ ฉบับ ข้อความตรงกัน ทางฝ่ายทหารนำไปมอบให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งควบคุมตัวผู้ต้องหาทั้ง พนักงานสอบสวนคดีสำนวนไว้จ.ไว้หนึ่ง

๒. กำหนดเวลาตามกฎหมายหรือให้ผู้บังคับบัญชาทหารควบคุมตัวผู้ต้องหาได้มีดังนี้

๒.๑ ความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้บังคับบัญชาสั่งซึ่งได้ครั้งเดียวหรือกำหนดไม่เกินเจ็ดวัน

๒.๒ ความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าหกเดือนแต่ไม่ถึงสิบปี หรือปรับเกินกว่าห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้บังคับบัญชาสั่งซึ่งหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวัน และรวมกันทั้งหมดไม่เกินสี่สิบแปดวัน

๒.๓ ความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงถึงหรือเกินสิบปีขึ้นไป จะมีโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม ผู้บังคับบัญชาสั่งซึ่งหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวันและรวมกัน ทั้งหมดต้องไม่เกินสี่สิบแปดวัน

กรณีให้ผู้บังคับบัญชาสั่งซึ่งครบสี่สิบแปดวันแล้ว หากพนักงานสอบสวนยังมีหมายจับอยู่ ต้องให้ควบคุมตัวผู้ต้องหาต่อ ผู้บังคับบัญชาจะสั่งซึ่งต่อไปได้ก็ต่อเมื่อพนักงานสอบสวนนำพยานหลักฐานไปแสดงให้ปรากฏเหตุแห่งความจำเป็นนั้น โดยผู้ต้องหาจะแต่งตั้งทนายเพื่อคัดค้านและซักถามพยานในวันนั้นก็ได้ เมื่อควบคุมตัวครบกำหนดสี่สิบแปดวันแล้วให้ปล่อยตัวผู้ต้องหาไปทันที

หนังสือขอให้ควบคุมตัว(บังคับ)

ถึง .....

(หน่วยงานเจ้าของหนังสือ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอให้ควบคุมตัวข้อ มูลที่ .....

เรียน ..... (ผู้บังคับบัญชาทหาร)

อ้างถึง .....

สิ่งที่ส่งมาด้วย .....

ตามที่ได้ขอให้ควบคุมตัว.....ทหารผู้ต้องหา
ไว้ระหว่างสอบสวนตามหนังสือ.....นี้

ด้วยกระบวนสอบสวนยังไม่แล้วเสร็จ เนื่องจาก.....

ตั้งปรากฏหลักฐานตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (หรือตามที่พนักงานสอบสวนนำมาแสดงเป็นหลักฐาน)
จึงขอให้ควบคุมตัวทหารผู้ต้องหาต่อไปอีก.....วัน หากไม่ได้รับแจ้งถึงเหตุผลและความ
จำเป็นที่ขอให้ควบคุมตัวทหารผู้ต้องหาต่อความที่กระทำไว้ในกฎหมายแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาที่สั่ง
ควบคุมตัวปล่อยตัวทหารผู้ต้องหาไปทันที

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ กำหนดเวลาตามกฎหมายที่ขอให้ผู้บังคับบัญชาทหารควบคุมตัวผู้ต้องหาได้มีดังนี้

๑. ความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้บังคับบัญชาสั่งจับได้ครั้งเดียวมีกำหนดไม่เกินเจ็ดวัน

๒. ความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าหกเดือนแต่ไม่ถึงสิบปี หรือปรับเกินกว่าห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้บังคับบัญชาสั่งจับหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวัน และรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินสี่สิบแปดวัน

๓. ความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป จะมีโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม ผู้บังคับบัญชาสั่งจับหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวันและรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินแปดสิบสี่วัน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี สำนักงานศาลากลางจังหวัด โทร. 0-22053466

ที่ 0004.๘ 5766

วันที่ ๗ พฤษภาคม 2545

เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับแบบของหนังสือ ตามระเบียบสำนักงานกฤษฎีกาว่าด้วยการปฏิบัติ และประสานงานกรมสิทธิการอุทกศาสตร์ว่ากระทำความผิดอาญา พ.ศ. 2544

ผบ.ช.น., ปล., ก., สด.บ., ส.ป. - 9

ด้วงกรมพระธรรมราชูปถัมภ์ กระทรวงกลาโหม มีหนังสือ กท 0202/434 ลง 9 เม.ย. 2545 แจ้งว่าข้อกำหนดเกี่ยวกับแบบของหนังสือ ตามระเบียบสำนักงานกฤษฎีกาว่าด้วยการปฏิบัติคดีและประสานงานกรมสิทธิการอุทกศาสตร์ว่ากระทำความผิดอาญา พ.ศ. 2544, พ.ศ. 2544 ที่กระทรวงกลาโหม ส่งไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อต้นฉบับการประกาศในราชกิจจานุเบกษา นั้น

บัดนี้ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ยืนยันว่า ได้มีการดำเนินการประกาศเรื่องดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 119 ตอนพิเศษ 24 ง ลงวันที่ 15 มี.ค. 2545 แล้ว

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.ท.

(อรรถพล แซ่มสูรธรรมวงศ์)

ผู้ช่วย ศา.ต.ร. ๙ ปรท.สบ.ตง.

ด่วนที่สุด

ที่ ทท ๐๒๖๔/๕๓๕

89

พระบรมราชโองการ

มหาดเล็กเมือง กรุงเทพมหานคร

องค์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

2750

ที่ ๑๒๒ ๒๕๔๕

เลขที่ ๒๕๔๕

เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับแบบของหนังสือตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติและ

ประสานงานการพิมพ์ราชการว่ากระทำความผิดอาญา พ.ศ.๒๕๔๕ พ.ศ.๒๕๔๕ งานนิติกรคดี โยธยา

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ/รองประธานกรรมการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ ทธ ๐๒๖๔/๕๓๕ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๕

กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
รับเลขที่ ๑๗๒/๒๕๔๕
วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๕
ท. ๑๐-๑๐๐ ส.๑๕๕

ตามที่กระทรวงกลาโหมได้ส่งข้อกำหนดเกี่ยวกับ แบบของหนังสือตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติและประสานงานการพิมพ์ราชการว่ากระทำความผิดอาญา พ.ศ.๒๕๔๕ พ.ศ.๒๕๔๕ ไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อขอให้ดำเนินการประกาศในราชกิจจานุเบกษา นั้น

บัดนี้ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือตามสิ่งที่ส่งมาด้วยแจ้งว่า ได้ดำเนินการประกาศเรื่องดังกล่าว ในราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษที่ระกาศที่ ๑๑๕ ตอนพิเศษ ๒๕ ง ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕ แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

แสดงความรับผิดชอบ

พลเอก:

(สุทธิ จิตจรรยา)

เจ้ากรมพระบรมมยุ/การรมการและเลขาธิการ

กองบัญชาการทหารและการต่างประเทศ

โทร.๐ ๒๒๒๕ ๒๑๖๔

โทรสาร ๐ ๒๒๒๕ ๔๙๐๐

ข้อบังคับ กคท.

ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ในคดีพิเศษระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจความความในมาตรา ๒๕๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๗ กคท. จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับ กคท. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ในคดีพิเศษระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. ๒๕๕๗"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ เพื่อประโยชน์ในการประสานงานเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดีพิเศษ ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๔ ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษรับคำร้องทุกข์ หรือคำกล่าวโทษ ในคดีความผิดอาญาอันเป็นคดีพิเศษเท่านั้น

กรณีที่มีการร้องทุกข์ หรือคำกล่าวโทษในการกระทำความผิดอาญาอันเป็นคดีพิเศษ ความร่วมมือในวรรคหนึ่งต่อพนักงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนของหน่วยงานอื่นของรัฐ ให้พนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนมีอำนาจรับคำร้องทุกข์ คำกล่าวโทษ ดำเนินการสืบสวนสอบสวน และดำเนินการอื่นตามอำนาจหน้าที่จนกว่าจะมีการส่งมอบสำนวนการสืบสวนสอบสวนให้กรมสอบสวนคดีพิเศษ

ข้อ ๕ ให้พนักงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนของหน่วยงานอื่นของรัฐที่ پذیرคำร้องทุกข์ หรือคำกล่าวโทษคดีความผิดอาญาอันเป็นคดีพิเศษ ส่งมอบสำนวนการสืบสวนสอบสวนให้กรมสอบสวนคดีพิเศษ ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่มีการรับคำร้องทุกข์ หรือคำกล่าวโทษ แล้วแต่กรณี

สำหรับคดีความผิดอาญาอันเป็นคดีพิเศษ ตามมาตรา ๒๕๖ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๗ และเกินคดีวิสามัญพนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนได้รับคำร้องทุกข์ คำกล่าวโทษ สืบสวนสอบสวน หรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดไว้แล้วให้กรมสอบสวนคดีพิเศษแจ้งพนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนนั้นโดยเร็ว และให้มีการส่งมอบสำนวนการสืบสวนสอบสวนให้กรมสอบสวนคดีพิเศษภายในระยะเวลาสามวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนพิเศษ ๕๖ ง/หน้า ๙๖/๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เมื่อได้มีการส่งมอบสำนวนการสืบสวนสอบสวนแล้ว ให้มีการหารือเกี่ยวกับรายละเอียดการดำเนินการที่ได้ดำเนินการไปแล้ว เพื่อให้เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างพนักงานสอบสวนคดีพิเศษกับผู้รับผิดชอบสำนวนการสืบสวนสอบสวนต่อจากพนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ข้อ ๖ ในระหว่างที่พนักงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนของหน่วยงานอื่นของรัฐ ยังมิได้ส่งมอบสำนวนการสืบสวนสอบสวนตามข้อ ๕ ให้เป็นที่เรียบร้อย ให้พนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนนั้น จัดการให้มีการควบคุม การขัง การปล่อยตัวชั่วคราว การเก็บรักษาของกลาง และการดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นต่อไปจนกว่าจะได้มีการส่งมอบสำนวนการสืบสวนสอบสวน แต่ทั้งนี้หากมีการฝากขังจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนครบกำหนดกักขังไม่น้อยกว่าสามวัน

ข้อ ๗ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษมีความจำเป็นในเรื่องการจับ การค้น การควบคุม การขัง การปล่อยตัวชั่วคราว การเปรียบเทียบปรับ การตรวจสถานที่เกิดเหตุ การตรวจทางนิติวิทยาศาสตร์ การเก็บรักษา หรือจัดการของกลาง การสืบสวนสอบสวน หรือการดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีพิเศษและไม่สามารถดำเนินการเองได้โดยลำพัง ก็นำที่ปรึกษาขอความร่วมมือจากพนักงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของหน่วยงานอื่นของรัฐ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นของรัฐ และให้พนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการร้องขอให้ความร่วมมือตามที่ได้รับการร้องขอด้วย

ให้พนักงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของหน่วยงานอื่นของรัฐ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นของรัฐให้ความร่วมมือในการสนับสนุนแลกเปลี่ยนข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองดูแล รวมถึงการเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารโดยตรง หรือการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสาร หรือความร่วมมือในการสนับสนุนอื่นใดเพื่อใช้ในการสืบสวนสอบสวน หรือป้องกันปราบปรามการกระทำความผิดอาญาที่เป็นคดีพิเศษ ตามที่ได้รับแจ้งร้องขอจากกรมสอบสวนคดีพิเศษ

ให้หน่วยงานของรัฐให้การสนับสนุนการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับคดีพิเศษในเรื่องการสนธิกำลัง บุคลากร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ อาวุธยุทโธปกรณ์ ยานพาหนะ และการดำเนินการอื่นใดตามที่กรมสอบสวนคดีพิเศษร้องขอ

ข้อ ๘ ในกรณีที่กรมสอบสวนคดีพิเศษกับหน่วยงานอื่นของรัฐปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน ในการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษ ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงลักษณะของการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแต่ละแห่ง ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของหน่วยงานนั้น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการสืบสวนสอบสวน หรือป้องกันปราบปรามการกระทำความผิดอาญาที่เป็นคดีพิเศษ

ข้อ ๙ ขอให้จ่ายอำนาจเนื่องจากกรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนการใช้ผู้เกี่ยวข้องหรือการดำเนินการอื่นที่ร่วมกับหน่วยงานของรัฐ ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษ

เป็นหน่วยงานรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายดังกล่าว ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยที่ออกตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๓๑. เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ในคดีพิเศษระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และหน่วยงานอื่นของรัฐ อาจดำเนินการทำบันทึกความตกลงเพื่อกำหนดรายละเอียดในการปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน การสนับสนุนการดำเนินการ การประสานราชการ และการดำเนินการอื่นใด ตามหลักการที่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับฉบับนี้ก็ได้ โดยให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของข้อบังคับนี้แล้วแต่กรณีด้วย

ข้อ ๓๑. ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

วิษณุ เครืองาม

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการคดีพิเศษ

พระเนติฯ/ผู้จัดทำ
๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๓

ที่ ๒๓ ๑๘๖๑ ๕๑๕

กรมทศบาลนครพิเศษ
๑๒๗ หมู่ ๓ ถนนแจ้งวัฒนะ
แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่
กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓.

เรื่อง การเสนอเรื่องเพื่อขึ้นศาลเจ้าพนักงานคดีพิเศษ

เรื่อง ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๑ (แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๑) มาตรา ๒๘ บรรทัดที่ ๑

ตามบทบัญญัติมาตราที่อ้างถึงได้กำหนดให้โจทก์คดีที่มีข้อโต้แย้งหรือข้อสงสัยของฝ่ายการกระทำ ความผิดใดเป็นคดีพิเศษตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๘ บรรทัดที่ ๑) หรือไม่ ให้กรรมการคดีพิเศษเป็นผู้ชี้ขาด นั้น

คณะกรรมการคดีพิเศษได้มีมติในคราวการประชุมครั้งที่ ๑๒๒๕๓๓ เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๓ กำหนดแนวทางการเสนอเรื่องให้คณะกรรมการคดีพิเศษพิจารณา มีสาระสำคัญว่า ความเห็นของ พนักงานสอบสวนที่ส่งมายังกรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อไปเสนอคณะกรรมการคดีพิเศษไว้ว่าตามมาตรา ๒๘ บรรทัดที่ ๑ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๑ ต้องเป็นความเห็นในที่สุดของพนักงานสอบสวน ทั้งนี้เพื่อให้มีการพิจารณากรณีการร้องมาเป็นลำดับก่อนเสนอคณะกรรมการคดีพิเศษพิจารณา โดยกรณีของพนักงานสอบสวนที่นำมายังกรมตำรวจแห่งชาติ ส่วนที่ต้องเริ่มความเห็นของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้รักษาราชการแทนหรือผู้ปฏิบัติราชการแทน แล้วแต่กรณี กรมสอบสวนคดีพิเศษจึงเทียบเคียงตามเงื่อนไข มาตรา ๒๘ และแจ้งพนักงานสอบสวนในสังกัดทราบแล้วขอชี้แจงตามข้อนี้

ขอแสดงความนับถือ

๒/๖

นายราวีจ เท็งดีบุค

อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ

กรรมการและเลขาธิการคณะกรรมการคดีพิเศษ

กลุ่มงานเลขานุการและบริหารคดีพิเศษ

โทร. ๐๒-๒๖๖๑๑ ๒๖๖๑๒ ต่อ ๑๓๑๐๒ โทรสาร ๐ ๒๖๖๗๕ ๗๗๘๒

ต้นที่สุค

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคลังฯ สำนักงานกฎหมายและสอบสวน โทร. 0 2205 3466
 ที่ กอ31.212/06331 วันที่ 3 กันยายน 2551
 เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับกรรณการสอบสวนคดีพิเศษ

ผบ.ท.๓, ผ.๓.๑-๑, ปส. และ สตม.

ตามที่ได้มีการประกาศบังคับใช้ พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.2547 โดยกำหนดให้ตั้งวิธีการสอบสวนสอบสวนโดยพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่งเกี่ยวข้องกับกรรณการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน ค.ร. โดย ค.ร. ได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการสอบสวนคดีพิเศษไว้บางประการแล้ว ต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมสาระสำคัญของกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ กฎกระทรวง และประกาศ กคพ. ว่าด้วยรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความคิด ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 หลายประการ เพื่อให้การปฏิบัติราชการในหน้าที่ของพนักงานสอบสวน ค.ร. เป็นไปโดยถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ จึงขอความร่วมมือเจ้าใจและกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับกรรณการสอบสวนคดีพิเศษ ดังนี้

1. คดีความผิดทางอาญาที่เป็นคดีพิเศษ ที่จะต้องดำเนินการสืบสวนและสอบสวนโดยพนักงานสอบสวนคดีพิเศษนั้น มี 2 ประเภท ได้แก่ ความผิดทางอาญาที่บัญญัติไว้ในมาตรา 2: วรรคหนึ่ง (๑) ซึ่งครอบคลุมคดีความผิดที่ระบุไว้ในบัญชีท้าย พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 และ ที่ประกาศในกฎกระทรวง ประกอบ ประกาศคณะกรรมการคดีพิเศษ (กคพ) ว่าด้วยเรื่อง การกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความคิด ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) และ ความผิดทางอาญาที่ กคพ. มีมติให้คดีความผิดทางอาญาทั่วไป เป็นคดีพิเศษด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรณการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ตามมาตรา 21(2) แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.2547

2. คดีความผิดทางอาญาที่เป็นคดีพิเศษ ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.2547 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2551 นั้น ได้แก่ ความผิดทางอาญาที่มีองค์ประกอบครบถ้วน ดังนี้

2.1 ลักษณะของการกระทำความคิด จะต้องมิใช่ขณะขณะแห่งหนึ่งอย่างใด
 ดังต่อไปนี้

(ก) สถิติความผิดทางอาญาที่มีความซับซ้อน จะ เป็นต้องใช้วิธีการสืบสวนสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานเป็นพิเศษ

(ข) สถิติความผิดทางอาญาที่มีหรืออาจมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือระบบเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ

(ค) สถิติความผิดทางอาญาที่มีลักษณะการกระทำผิดข้ามชาติที่สำคัญ หรือเป็นภาระกระทำขององค์กรอาชญากรรม

(ง) สถิติความผิดทางอาญาที่มีผู้มีอิทธิพลเป็นหัวหน้า ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน

(จ) สถิติความผิดทางอาญาที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งมีตำแหน่งงานช่วยควบคุมคดีพิเศษหรือเจ้าหน้าที่คดีพิเศษเป็นผู้ต้องสงสัยเมื่อมีหลักฐานตามสมควรว่าน่าจะไว้กระทำความผิดอาญาหรือเป็นผู้ก่อเหตุหรือผู้ต้องหา

2.2 คือองค์ประกอบการกระทำความผิดอาญาตามกฎหมายที่ระบุดังกล่าวไว้ ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 และ กฎกระทรวง ซึ่งปัจจุบัน ได้ประกาศกำหนดไว้ครอบคลุมกฎหมายรวม 27 ฉบับ ได้แก่ สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุนธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการเล่นแชร์ สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการลิดรอนสิทธิการธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐ สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแบบผังภูมิของวงวรรณกรรม สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สถิติความผิดว่าด้วยเครื่องหมายการค้า สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยเงินตรา สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการชกมวยคำภาณีอาการสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทอกแฉิ่น สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ จิตติกรรมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ สถิติความผิดตามประมวลรัษฎากร สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยสุรา สถิติความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ และ สถิติความผิดตามกฎหมายอื่น ซึ่งจะได้มีการประกาศกำหนดไว้ในกฎกระทรวงภายหลัง และ

2.3 นอกจากจะต้องเป็นความคิดที่อยู่ในขอบเขต ตาม 2.1 และ 2.2 แล้ว ยังจะต้องเป็นการกระทำที่ความคิดทางอาญาที่มีรายละเอียดของลักษณะการกระทำความคิด ตามประกาศ กคพ. ว่าด้วยเรื่อง การกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความคิด ความมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) ซึ่งปัจจุบัน กคพ. ได้มีประกาศดังกล่าว รวม 3 ฉบับ จึงเป็นการกำหนดรายละเอียดของเงื่อนไขและลักษณะของการกระทำความคิดที่เป็นคดีพิเศษ ขึ้นได้แก่ ประกาศ กคพ. เรื่อง การกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความคิด ความมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 121 ตอนพิเศษ 80 ง ลงวันที่ 21 กรกฎาคม 2547 ประกาศ กคพ. (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2547 เรื่องการกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความคิด ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 122 ตอนพิเศษ 8 ง ลงวันที่ 28 มกราคม 2548 และประกาศ กคพ. (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2548 เรื่อง การกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความคิด ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 122 ตอนพิเศษ 137 ง ลงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2548 หรือไม่ว่าโดยประกาศข้างต้น จะกำหนดลักษณะการกระทำความคิด ที่มีลักษณะการกระทำผิดร้ายแรง หรือ มีมูลค่าความเสียหาย หรือวงเงินที่มีจำนวนเสียหายมาก หรือมีจำนวนผู้เสียหายมาก ซึ่งต่อมาได้มีการปรับลดเปลี่ยนแปลงมูลค่าความเสียหายลง ทั้งนี้ รายละเอียดพอสังเขปปรากฏตามเอกสารประกอบบันทึก สร. ที่แบบ มวพรีดมี

3. เมื่อพนักงานสอบสวน ได้รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษว่ามีการกระทำความคิดทางอาญาเกิดขึ้น ให้ดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐาน ไปถามอำนาจหน้าที่และให้พิจารณาว่าคดีนั้นเป็นคดีพิเศษหรือไม่ โดยพิจารณาตามลักษณะของการกระทำความคิดที่กำหนดให้เป็นคดีพิเศษตามข้อ 2. หากเห็นว่าเป็นคดีพิเศษ ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสืบสวนสอบสวนทั้งหมด ไปถึงกรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไป ภายใน 15 วัน นับแต่วันรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ สำหรับความคิดอันเป็นคดีพิเศษตาม มาตรา 21 วรรคหนึ่ง (2) แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ให้ส่งมอบสำนวนการสืบสวนสอบสวนให้กรมสอบสวนคดีพิเศษ ภายใน 3 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ตามนัยข้อ 5 แห่ง ข้อบังคับ กคพ. ว่าด้วยระเบียบปฏิบัติหน้าที่ในคดีพิเศษระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. 2547 และให้พนักงานสอบสวนให้ความร่วมมือกับพนักงานสอบสวนคดีพิเศษตามที่ร้องขอ ภายหลังจากที่ได้รับสำนวนการสอบสวนไปยังกรมสอบสวนคดีพิเศษแล้ว

4. การดำเนินการสอบสวนคดีความคิดอาญาใด ๆ ที่พนักงานสอบสวนเห็นว่าคดีอาญานั้นไม่เป็นคดีพิเศษ ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานและมีความเห็นทางคดีให้ตามอำนาจหน้าที่ เมื่อพนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวนเพิ่มเติมใน ภายหลังจากที่ปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่ทำให้การกระทำความคิดนั้นมีลักษณะเป็น

คดีพิเศษ ตาม ประกาศ กคพ.เรื่อง การกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิด ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนนั้นไปยัง กรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อคัดค้านการสืบสวนสอบสวนต่อไป โดยสำนวนการสอบสวนที่ พนักงานสอบสวนได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนไปแล้วนั้น จะถือเป็นส่วนหนึ่งของสำนวน การสอบสวนคดีพิเศษที่ดำเนินการ โดยพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ทั้งนี้ ตาม พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 จึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมวรรคที่ ของมาตรา 22 แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547

นอกจากนี้ให้พนักงานสอบสวนถือปฏิบัติตาม หนังสือ ศร. ที่ 0031.212/68 ลง 5 ม.ค.49 เรื่อง ประกาศ กคพ.(ฉบับที่ 3) พ.ศ.2548 เรื่อง การกำหนดรายละเอียดของลักษณะของ การกระทำความผิด เรื่องการกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดตาม มาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 และ บัญชี ศร. ที่ 0031.212/2104 ลง 11 พ.ค. 50 เรื่อง แนวปฏิบัติเกี่ยวกับคดีที่อยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวน กรมสอบสวนคดีพิเศษ โดยเคร่งครัดด้วย

จึงแจ้งมาเพื่อซักซ้อมความเข้าใจและแจ้งให้พนักงานสอบสวนในสังกัดถือปฏิบัติ โดยเคร่งครัดต่อไป

พ.ต.ช.

(วงศ นพรัตน์)

รอง ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

ตารางแสดงรายละเอียดของสัญญาการระจำความผิดที่อยู่ในอำนาจการสอบสวนของกรม
สอบสวนคดีพิเศษ ที่กำหนดไว้รวมประกาศ กคพ. เรื่องการกำหนดรายละเอียดของลักษณะของ
การกระทำความผิด มาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.2547

(ส่วนที่ 2)

กฎหมายหรือข้อบังคับ กรมสอบสวนคดีพิเศษ	รายละเอียดลักษณะของการกระทำความผิดตาม กฎหมายข้างต้นต่าง ๆ	บัญชีท้าย ประกาศ กคพ.
พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2542	ความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 108, 109, 110, 114 หรือ มีลักษณะเป็นแห่งผิด, จำคุก ๒-๕ ปี หรือ ทัณฑ์ ๖-๑๕ เดือน จำคุกหรือ ทัณฑ์ในราชอาณาจักร หรือมีไว้เป็นความผิด ที่มีมูลค่าตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไป	ฉบับที่ ๑ ข้อ 10 แก้ไขโดย ฉบับที่ 3 ข้อ ๔
พ.ร.บ.เงินตรา พ.ศ.2501	ความผิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 35 หรือ มีมูลว่า ซึ่งว่ากระทำความผิดในลักษณะเป็นการทำ จำหน่าย ใช้ หรือ นำออกใช้ซึ่งวัตถุหรือเครื่องหมายใด ๆ ตามเงินตราอันมี มูลค่าตั้งแต่หนึ่งล้านบาท	ฉบับที่ ๑ ข้อ ๑๑
พ.ร.บ.ชดเชยค่าเสียหายกรณีสินค้าต่างชนิดที่ ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ.2524	ความผิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 31, 32 ไม่ว่าจะ กรรมเดียวหรือหลายกรรมต่อกัน ที่มีมูลว่าเข้าร่วมการตั้ง ขบวนการ, เขตหรือภูมิภาคจ่ายเงินชดเชยรวมเป็นเงินตั้งแต่สิบ ล้านบาทขึ้นไป	ฉบับที่ ๑ ข้อ 2 แก้ไขโดย ฉบับที่ 3 ข้อ 5
พ.ร.บ.ธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ.2485	ความผิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 42	ฉบับที่ 1 ข้อ 13
พ.ร.บ.บริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ.2535	ความผิดที่มีบทกำหนดโทษ ตามมาตรา 193, 197, 216, 217, 221 และ มาตรา 222	ฉบับที่ 1 ข้อ 14 แก้ไขโดย ฉบับที่ 3 ข้อ 6
พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542	ความผิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 50, 61 ที่มีมูลฐาน เป็นคดีพิเศษในความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกง หรือฉ้อโกง หรือประทุพพินัยทรัพย์ หรือกระทำโดยทุจริตตาม กฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยธนาคารพาณิชย์ กฎหมายว่าด้วยการ ประกอบธุรกิจเงินทุนฯ กฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ฯ ซึ่ง กระทำโดยกรรมการ ผู้จัดการ หรือ บุคคลใด ซึ่ง รับผิดชอบหรือมีประโยชน์เกี่ยวเนื่องในกาดำเนินงานของ สถาบันการเงิน หรือ ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบฯ หรือ สุจริตตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร	ฉบับที่ ๑ ข้อ 15

เอกสารประกอบบันทึก ตร.เรื่อง แผนปฏิบัติการระดมทุนช่วยเหลือ

โครงการแสดงรายละเอียดของลักษณะการกระทำความคิดที่อยู่ในอำนาจสอบสวนของกรม
สอบสวนคดีพิเศษ ที่กำหนดไว้ตามประกาศ กสท. เรื่องการกำหนดรายละเอียดของลักษณะของ
การกระทำความคิด มาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.2547

(แนบที่ 3)

กฎหมายที่อยู่ในอำนาจ กรมสอบสวนคดีพิเศษ	รายละเอียดลักษณะของการกระทำความคิดตาม กฎหมายฉบับใด ๆ	บัญชีท้าย ประกาศ กสท.
พ.ร.บ.มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.2511	ความคิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 48, 49 หรือ ที่มี มูลน่าเชื่อว่าการกระทำในลักษณะเป็นแม่ข่ายผลิตใบ สั่งและโรงงาน ช่างรถที่ 3 ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่ มีกำลังน้ำหรือจักรตั้งแต่ห้าสิบลำแรงขึ้นไป หรือ มี คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือมีมูลค่าผลิตภัณฑ์ที่ นับเข้าในราชอาณาจักรตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป และ คดีความคิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 57 ตาม กฎหมายนี้	ฉบับที่ 1 ข้อ 16
พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537	ความคิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 69, 70, 74 ที่มีมูล น่าเชื่อว่าการกระทำใด ๆ ดังต่อไปนี้จะเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งหาก ก.สวนที่เกี่ยวกับสินค้า หรือได้เข้ามาใน ราชอาณาจักร โดยมิใช่ของหรือสินค้าไว้ในความ ครอบครองเพื่อจะใช้ในการกระทำความคิด หรือซึ่งได้ม โดยการกระทำความคิด หรือมิใช่เป็นความคิด อันมีมูลค่า ตั้งแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป	ฉบับที่ 1 ข้อ 17 แก้ไขโดย ฉบับที่ 3 ข้อ 7
พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2535	ความคิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 98 เฉพาะกรณี กระทำในเขตที่เกินกว่าห้าสิบลำแรงขึ้นไป และ คดีความคิดที่ มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 95 ตามกฎหมายนี้	ฉบับที่ 1 ข้อ 18
พ.ร.บ.สิทธิบัตร พ.ศ.2522	ความคิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 85, 86, 88 หรือ มี มูลน่าเชื่อว่าการกระทำในลักษณะที่เกินแม่ข่ายผลิต แหล่งจำหน่าย ตลอดจนที่เกี่ยวกับสินค้า หรือได้เข้ามาใน ราชอาณาจักร โดยมิใช่ของหรือสินค้าไว้ในความ ครอบครองเพื่อจะใช้ในการกระทำความคิด หรือ ซึ่งได้ม โดยการกระทำความคิดหรือซึ่งมิใช่เป็นความคิด อันมี มูลค่าตั้งแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป	ฉบับที่ 1 ข้อ 19 แก้ไขโดย ฉบับที่ 3 ข้อ 8
พ.ร.บ.หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535	ความคิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 278, 283, 298 299, 297, 301, 306-319	ฉบับที่ 1 ข้อ 20

ตารางแสดงรายละเอียดของบัญชีงบกำไรขาดทุนที่ขอยุติในอำนาจการสอบสวนของกรม
 สอบสวนคดีพิเศษ ที่กำหนดไว้ตามประกาศ กคพ. เรื่องการกำหนดรายละเอียดของลักษณะของ
 การกระทำความคิด มาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) แห่ง พ.ร.บ. การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.2547

(แผ่นที่ 4)

กฎหมายที่อยู่ในอำนาจ กรมสอบสวนคดีพิเศษ	รายละเอียดลักษณะของการกระทำความคิดตาม กฎหมายฉบับต่าง ๆ	บัญชีท้าย ประกาศ กคพ.
ประมวลรัษฎากร	ความคิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 37, 38, 44, 90, 95, 99, 121(7) ไม่ว่าจะเป็นความผิดธรรมดาหรือหลายกรรม ต่างกัน ที่มีมูลน่าเชื่อว่าเป็นเหตุให้รัฐขาดรายได้เป็นเงิน ภาษีอากรรวมบัญชีรับและเงินเพิ่มตั้งแต่ห้าล้านบาท ขึ้นไป	ฉบับที่ 2 ข้อ 1 แก้ไขโดย ฉบับที่ 3 ข้อ 9
พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ.2496	ความคิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 27, 27ทวิ, 60, 96 และ มาตรา 97 ทศ ไม่ว่าจะเป็นความผิดธรรมดาหรือหลาย กรรมต่างกัน ที่มีมูลน่าเชื่อว่ามีของกลางมูลค่าราคาของ รวมท่าอากาศยานเข้าด้วยกันรวมเป็นเงินตั้งแต่สามล้านบาท ขึ้นไป หรือมีค่าสัมมูลค่าภาษีหรือของขึ้นสำภาษี โดยทุจริต รวมเป็นเงินตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป	ฉบับที่ 2 ข้อ 2 แก้ไขโดย ฉบับที่ 3 ข้อ 9
พ.ร.บ.ภาษีศรัทธา พ.ศ.2527	ความคิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 147, 161, 162, 165 และ มาตรา 167 ไม่ว่าจะเป็นความผิดธรรมดาหรือหลาย กรรมต่างกัน ที่มีมูลน่าเชื่อว่ามีมูลค่าหรือปริมาณของ สินค้าหรือบริการที่คำนวณรวมกันเป็นเงินตั้งแต่ล้านบาท ขึ้นไป	ฉบับที่ 2 ข้อ 3 แก้ไขโดย ฉบับที่ 3 ข้อ 9
พ.ร.บ.ศร พ.ศ.2493	ความคิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 33, 33ทวิ, 33ตรี, 34 และ มาตรา 34ทวิ ที่มีมูลน่าเชื่อว่ามีปริมาณสุราตั้งแต่ หนึ่งหมื่นลิตรขึ้นไป	ฉบับที่ 2 ข้อ 4
พ.ร.บ.ปราบ พ.ศ.2509	ความคิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา 45, 50 ที่มีหรือมี มูลน่าเชื่อว่ามีปริมาณยาสูบหรือกานเสี้ยน น้ำหนักตั้งแต่หนึ่ง กิโลกรัมขึ้นไป	ฉบับที่ 2 ข้อ 5

บัญชี รายละเอียดประกาศตามประกาศ กคพ. เรื่อง การกำหนดรายละเอียดของลักษณะ
 ของการกระทำความคิด ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) แห่ง พ.ร.บ. การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.
 2547 ฉบับที่ 1-3

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กว.
ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๑๖๔๑

โทร. กว ๒๐๕ ๓๔๖๖
วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๔

เรื่อง แจ้งประกาศ กคพ. (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๔ เรื่องกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ ๒๕๔๗

ผบช.ภ., น., ภ.๑-๙, ศชต. บัศ., ศตม. และ จ๑ร. (พบ จ๑ร.)

ด้วย กรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้มีหนังสือด่วนที่สุดที่ ด.ร ๐๘๐๐ /ว ๓๙๓ ลงวันที่ ๒๑ ก.พ. ๒๕๕๔ ส่ง ประกาศ กคพ. (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๔ เรื่องกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ อันมีผลเป็นการบ่งชี้ถึงประกาศ กคพ. เรื่องกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ ฉบับเดิมทั้งหมด และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ภาวเล่ม ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๓๙ ง อันทำให้ประกาศ กคพ. ดังกล่าวมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เป็นต้นไป มาถึง คร. เพื่อแจ้งเวียนหน่วยงานในสังกัดทราบและปฏิบัติ

คร. พิจารณาแล้ว เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับคดีพิเศษระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษและหน่วยงานในสังกัด คร. เป็นไปโดยเรียบร้อย และถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด จึงให้แจ้งพนักงานสอบสวน และเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในสังกัดเพื่อทราบและถือปฏิบัติ ทั้งนี้ ให้เขียนไปกรมข้อบังคับ กคพ. ว่าด้วย การปฏิบัติหน้าที่เป็นคดีพิเศษระหว่างหน่วยงานของรัฐ ที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. ๒๕๕๔ และแนวทางการประสานงานเพื่อปฏิบัติตามประกาศ กคพ. (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๔ ตามที่แจ้งมาด้วย

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.ท.

(สมยศ พุ่มพันธุ์ม่วง)

ผู้ช่วย ผบ.ตร.ปรว.ผบ.ตร.

ดำริที่ ๑๑๑

ที่ ๒๒ ๑๘๓๐/๑ ๒๕๕๖

กมด
/
๑

กรมสอบสวนคดีพิเศษ

๑๐๘ หมู่ ๓ ถนนแจ้งวัฒนะ

แขวงทุ่งทองหล่อ เขตหลักสี่

กรุงเทพฯ ๑๐๒๕๒

เลขที่: ๓๙๙

วันที่: ๒๕ มิ.ย. ๒๕๕๖

เรื่อง: /

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง แจ้งประกาศ กคท. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๕๕ เรื่องกำหนดรายละเอียดของลักษณะของกิจการกระทำ
ความผิดที่เป็นคดีพิเศษตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการ
สอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.๒๕๕๓

เลขที่: ๓๙๙
วันที่: ๒๕ มิ.ย. ๒๕๕๖
เรื่อง: /
รับที่: ๒๕ มิ.ย. ๒๕๕๖
รับที่: ๒๕ มิ.ย. ๒๕๕๖

เรื่อง ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

- สิ่งส่งมาด้วย ๑. ประกาศ กคท. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๕๕ เรื่องกำหนดรายละเอียดของลักษณะของกิจการกระทำ
ความผิดที่เป็นคดีพิเศษตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการ
สอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.๒๕๕๓ จำนวน ๒ แผ่น
- ๒. ข้อบังคับ กคท. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่เป็นคดีพิเศษระหว่างหน่วยงาน
พ.ศ.๒๕๕๗ จำนวน ๕ แผ่น
- ๓. นวทางการประสานงานที่คณะปฏิบัติตามประกาศ กคท. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๕๕
เรื่องกำหนดรายละเอียดของลักษณะของกิจการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษตามมาตรา
๒๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.๒๕๕๓ จำนวน ๕ แผ่น

ด้วยคณะกรรมการคดีพิเศษได้ออกประกาศ กคท.(ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๕๕ เรื่องกำหนด
รายละเอียดของลักษณะของกิจการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง (๑)
แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.๒๕๕๓ มีผลเป็นการยกเลิกประกาศ กคท. เรื่องกำหนด
รายละเอียดของลักษณะของกิจการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง (๑)
แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.๒๕๕๓ ฉบับเดิมทั้งหมด และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ตามเลข ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๑๓๘ อันทำให้ประกาศ กคท. ดังกล่าวมีผลใช้บังคับ
ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เป็นวันไป

ประกาศ กคท.ฉบับดังกล่าว มีผลเป็นการยกเลิกประกาศ กคท. เรื่อง กำหนดรายละเอียด
ของลักษณะของกิจการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการ
สอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.๒๕๕๓ ฉบับเดิมทั้งหมด และมีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของลักษณะของกิจการ
กระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.
๒๕๕๓ และทั้งแก้ไขเพิ่มเติม จากการใช้เกณฑ์เรื่องมูลค่าความเสียหาย จำนวนผู้เสียหาย หรือพฤติการณ์
อย่างอื่นประกอบกับบทบัญญัติของกฎหมายตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายประกาศ กคท. ในการพิจารณา
การพิจารณาโดยมีลักษณะของกิจการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง (๑) (ก) (ข) (ค) (ง) และ
(จ) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับบทบัญญัติของ
กฎหมายตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายประกาศ กคท. ฉบับนี้แทน ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของ
พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.๒๕๕๓ ทั้งนี้

- ๒ -

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับคดีพิเศษสามประเภท อกท.ฉบับดังกล่าวระหว่าง
 ระยะเวลาสอบสวนคดีพิเศษหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเป็นไปโดยเรียบร้อย กรมเลขาธิการพิเศษจึงขอส่งสำเนา
 ประกาศ อกท.ฉบับที่ ๕๖ พ.ศ.๒๕๕๔ เรื่องกำหนดรายละเอียดของลักษณะของกรกระทำ ความผิดที่เป็น
 คดีพิเศษตามมาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.๒๕๕๓, โจ้บังคับ
 ากท.ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ในคดีพิเศษระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง พ.ศ.๒๕๕๓ และแนวทางการ
 ะสานงานเพื่อปฏิบัติตามประกาศ อกท. - มาย้งทำน.เพื่อโปรดทราบและแจ้งเวียนหน่วยงานในสังกัด
 ทราบและปฏิบัติด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายจาริต พึ่งศิริ)

อธิบดีกรมเลขาธิการคดีพิเศษ

กลุ่มงานเลขานุการและบริหารคดีพิเศษ

โทร. ๐ ๒๖๓๙ ๘๘๘๘ ต่อ ๓๓๑๒

โทรสาร ๐ ๒๖๓๕ ๘๘๘๓

ประกาศ กคพ.

(ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๘

เรื่อง กำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘ (๓) และมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ กคพ. จึงออกประกาศดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า "ประกาศ กคพ. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๘ เรื่อง กำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๗"

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศ กคพ. เรื่อง กำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗

(๒) ประกาศ กคพ. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ เรื่อง กำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗

(๓) ประกาศ กคพ. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ เรื่อง กำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘

ข้อ ๔ ให้ลบลักษณะผิดทางอาญาตามกฎหมายที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๗ และลบลักษณะผิดอาญาตามกฎหมายที่กำหนดเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ว่าด้วยการกำหนดคดีพิเศษเพิ่มเติมตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) (ข) (ค) (ง) หรือ (จ) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ เฉพาะความผิดซึ่งมีรายละเอียดตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายประกาศนี้ และลบลักษณะผิดอาญาที่มีคำสั่งให้ทำการสอบสวน เป็นคดีพิเศษที่จะต้องดำเนินการสืบสวนและสอบสวนตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๕ ให้บรรดาคดีพิเศษที่ได้ดำเนินการตามรายละเอียดของลักษณะของการกระทำผิดตามประกาศ กคพ. ข้อ ๓ (๑) (๒) หรือ (๓) และอยู่ระหว่างเกณฑ์ดำเนินการของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ในวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ยังคงเป็นคดีพิเศษและอยู่ในอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษต่อไปจนคดีถึงที่สุด

๑๙. จีวรคามณีรตามกฏหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

คดีความมีคดีที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๘๘ มาตรา ๒๘๘ มาตรา ๒๘๖ มาตรา ๒๘๓ มาตรา ๓๐๑ และมาตรา ๓๐๖ ถึงมาตรา ๓๑๕ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒๐. กติความผิดตามประมวลรัษฎากร

คดีความมีคดีที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๕๐/๕ มาตรา ๕๐/๕ และมาตรา ๕๑/๒๓ (๗) แห่งประมวลรัษฎากร และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒๑. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

คดีความมีคดีที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ พวิ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๓ พศ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๐๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒๒. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยภาษีศรัทธา

คดีความมีคดีที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๖๓ มาตรา ๑๖๒ มาตรา ๑๖๔ และมาตรา ๑๖๓ แห่งพระราชบัญญัติภาษีศรัทธา พ.ศ. ๒๕๒๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒๓. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

คดีความมีคดีที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๓ พวิ มาตรา ๓๓ พวิ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๔ พวิ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒๔. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ

คดีความมีคดีที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ดร.

โทร. 02 205 3466

ที่ 0031.2/27 67040

วันที่ ๙ กันยายน 2551

เรื่อง การเบิกค่าพาหนะเดินทางของนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์

ศษช.ม., ก., ก.1 - ๑, ๒๙., ศคช.

ด้วย ดร. ได้รับหนังสือจากนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เป็นข้าราชการ แจ้งปัญหาการเดินทางของนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ไม่เบิกค่าพาหนะไว้ โดยให้เบิกจาก ดร. และหนังสือจากนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เป็นบุคลากรนอก แจ้งปัญหาว่าพนักงานสอบสวนปฏิเสธไม่เบิกค่าพาหนะเดินทางให้ ซึ่ง ดร. พิจารณาแล้วเห็นว่าตาม บ.วิ.อ. มาตรา ๑๒ ทวิ วรรคสอง กำหนดว่า "ให้นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ความบรรลุนิติภาวะได้รับค่าตอบแทนตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง" และตามระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนและค่าพาหนะเดินทางแก่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เข้าร่วมในการร้องทุกข์การสอบสวน การไต่สวนมูลฟ้องและการพิจารณาคดี ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๕๒ ทวิ พ.ศ. 2549 ข้อ 4 กำหนดว่า "ให้พนักงานสอบสวนหรือศาลตั้งจ่ายค่าตอบแทนและค่าพาหนะเดินทางแก่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เข้าร่วมในการร้องทุกข์ การสอบสวน การไต่สวนมูลฟ้อง และการพิจารณาคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒ ทวิ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้โม ข้อ ๕ และ ข้อ ๖" ดังนั้น ดร. จึงต้องยื่นขอเบิกค่าพาหนะเดินทางให้แก่ นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ โดยกำหนดแนวทางการเบิกจ่าย ดังนี้

1) กรณีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เป็นข้าราชการ ปัจจุบัน ดร. ไม่ได้ตั้งงบประมาณค่าพาหนะเดินทางของนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ไว้ จึงให้พนักงานสอบสวนถือปฏิบัติตามหนังสือ ดร. ที่ 0031.2/27/0755 ลง 24 ม.ค. 2551 เรื่อง การเบิกจ่ายค่าพาหนะของนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตาม บ.วิ.อ. โดยให้เบิกกับต้นสังกัดไปฝากหน่วยงานที่ ดร. จะได้รับการจัดสรรงบประมาณแล้ว

2) การกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ให้ใช้หลักเกณฑ์กรม พ.ร.อ. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางข้าราชการ พ.ศ. 2526 มาตรา 22 ในกรณีผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 5 ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าโดยปกติให้ใช้ฐานพาหนะประจำทางและให้เบิกค่าพาหนะโดยปกติ ในกรณีที่ไม่มียานพาหนะประจำทางหรือมีแต่ต้องการรวดเร็วเพื่อประโยชน์แก่ราชการให้ใช้พาหนะอื่นได้แก่ผู้เดินทางจะต้องมีผลสรุปผลและความจำเป็นไว้ในรายงานการเดินทางหรือหลักฐานการขอเบิกเงินค่าพาหนะนั้น ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ในอัตราที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100 บาท/วัน

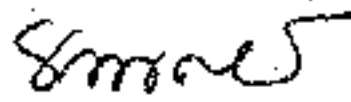
3) กรณีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เป็นบุคลากรนอกให้เบิกจ่ายได้โดยไม่ต้องรอให้ได้รับการจัดสรรงบประมาณก่อน สำหรับขอเทียบตำแหน่งบุคลากรนอกที่ไม่ได้เป็น

/ข้าราชการ.

ข้าราชการหรือถูกจ้างกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน เพื่อใช้สิทธิเบิกค่าจ้างขยับวงเงินเดือนทางไปราชการได้ เท่ากับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ให้ใช้หลักเกณฑ์การเทียบตำแหน่งตามหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค. 0502/3649 ลง 25 มี.ค. 2526 เรื่อง การเบิกค่าจ้างขยับในการเดินทางไปราชการของผู้ที่มีได้เป็นข้าราชการ หรือถูกจ้าง, หนังสือด่วนที่สุด ที่ กค. 0409.7/ว 56 ลง 22 มี.ค. 2548 เรื่อง การเทียบตำแหน่ง และหนังสือ ที่ กค. 0409.7/ว. 28 ลง 18 เม.ย. 2549 เรื่อง การเทียบตำแหน่ง

4) สำหรับการเชิญนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ ให้เชิญนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่ขึ้นทะเบียนไว้กับกระทรวงยุติธรรมที่ทำงานที่ไมเขตจังหวัดเดียวกันเป็นหลัก เว้นแต่ในจังหวัดนั้น ไม่มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ให้เชิญจากจังหวัดที่ใกล้เคียงที่สุด

จึงเรียนเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติ

พ.ศ.อ.
 (ชานี สมบูรณ์ทรัพย์)
 รอง ผอ.จร.ปรท.ผจ.จร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

คร.

โทร. 0 2205 3466 โทรสาร 0 2251 2662

ที่ 0031.212/ 0756

วันที่ ๘/๒ มกราคม 2551

เรื่อง การเบิกจ่ายค่าพาหนะของนักจัดวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตาม ป.วิ.อาญา

ผบช.น., ผ.๑-๑, ก., ปช. และ สคย.

ด้วย กระทรวงยุติธรรม ได้มีหนังสือ ที่ ขย 0207/05720 ลง 25 ต.ค.2550 แจ้งว่า กรมบัญชีกลาง ได้ขอหนังสือของกระทรวงยุติธรรม เรื่องการเบิกจ่ายค่าพาหนะของนักจัดวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตาม ป.วิ.อาญา ตาม พ.ร.ฎ.ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ.2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม สรุปสาระสำคัญดังนี้

1. ข้อกำหนดใดแห่ง พ.ร.ฎ.ที่กำหนดให้ข้าราชการที่ไปทำหน้าที่นักจัดวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์มีสิทธิได้รับค่าพาหนะในการเดินทางไปราชการตามชนิดที่ ๑ กระทรวงการคลัง ที่ กท 05027/13649 ลง 25 มี.ค.2526

กรมบัญชีกลางได้ตอบข้อหาที่ว่า พ.ร.ฎ.ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ.2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 7, มาตรา 8, มาตรา 13 และ มาตรา 14 กำหนดให้ผู้เดินทางไปราชการชั่วคราวซึ่งเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้รวมที่ พ.ร.ฎ. กำหนด (ให้แก่ เบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปราชการ) กรณีการเดินทางเพื่อเข้าร่วมในการร้องทุกข์ การสอบสวน การไต่สวนมูลฟ้องและการพิจารณาคดีตาม ป.วิ.อาญา มาตรา 12 ทวิ ของนักจัดวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เป็นข้าราชการดังกล่าว จึงเป็นกรณีเดินทางไปปฏิบัติราชการชั่วคราวนอกที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติราชการปกติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาตามนัยมาตรา 13(1) แห่ง พ.ร.ฎ. ขอยมีสิทธิได้รับค่าพาหนะซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ นับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปราชการตามนัยมาตรา 7 วรรคแรก มาตรา 8 และ มาตรา 14 (3)

2. กรณีที่กำหนดว่านักจัดวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ ซึ่งเป็นข้าราชการให้ใช้สิทธิเบิกจ่ายค่าพาหนะได้ตามระดับตำแหน่งปัจจุบันของตนนั้น หมายความว่า ข้าราชการต้องมิใช่ขาดคุณสมบัติหรือไม่ได้ต้องเบิกจ่ายค่าพาหนะที่มีคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการได้ โดยการที่ยกตำแหน่งเดิมที่กระทรวงการคลังกำหนด

กรมบัญชีกลางได้ตอบข้อหาที่ว่า โดยหลักการหน่วยงานใดเป็นเจ้าของเรื่องหรือการไปปฏิบัติราชการครั้งนั้นเป็น ไปเพื่อประโยชน์ของหน่วยงานใด หน่วยงานนั้นก็ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย

ในการเดินทางที่เพิ่มขึ้น และเมื่อข้าราชการผู้เดินทางได้รับเงินค่าใช้จ่าชในการเดินทางจากส่วนราชการเจ้าของเรื่องหรือส่วนราชการที่อ้างข้าราชการดังกล่าวในการร้องทุกข์ สอบสวน ได้สำนวนฟ้องหรือพิพากษาแล้ว ก็ไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่าชในการเดินทางไปราชการจากส่วนราชการต้นสังกัดอีก และหากตรวจสอบพบว่าข้าราชการผู้ใดเบิกค่าใช้จ่าชในการเดินทางซ้ำซ้อน โดยเบิกจ่ายจากส่วนราชการต้นสังกัดอีก ย่อมถือว่ามี ความผิดและต้องคืนเงินในส่วนที่ซ้ำซ้อนให้แก่ทางราชการ

อย่างไรก็ดี เพื่อให้เกิดความชัดเจน ส่วนราชการเจ้าของเรื่องหรือส่วนราชการที่อ้างข้าราชการ ในการร้องทุกข์ ดังกล่าว จะแจ้งวันหนังสือเชิญหรือหมายเรียกให้ชัดเจนไว้ด้วยว่าค่าใช้จ่าชในการเดินทางใน ราชการ ส่วนราชการเจ้าของเรื่องหรือส่วนราชการที่อ้างข้าราชการ ในการร้องทุกข์ ดังกล่าวจะเป็นผู้เบิกจ่ายให้ กี่

ตราพิจารณานี้แล้ว เห็นว่า เพื่อให้การเบิกจ่ายค่าใช้จ่าชในการเดินทางไปราชการเพื่อร่วมใน การสอบสวนคดีอาญา ตาม ป.วิ.อาญา ของนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ที่ขึ้นข้าราชการของหน่วยงาน ของรัฐเกิดความซ้ำซ้อน และเป็น ไปตามหนังสือขอขบข้อหาหรือขงกรมบัญชีกลาง จึงให้พนักงานสอบสวนแจ้ง หน่วยงานต้นสังกัดของนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ ที่ได้เชิญหรือเรียกให้มาร่วมในการร้องทุกข์การ สอบสวน โดยระบุให้ชัดเจนในหนังสือเชิญหรือหมายเรียกว่า "ค่าใช้จ่าชในการเดินทางไปราชการของ นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ (แล้วแต่กรณี) ขอให้เบิกจากส่วนราชการต้นสังกัด" เนื่องจากการ ปฏิบัติหน้าที่ของนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์เป็นการปฏิบัติราชการ ตาม ป.วิ.อาญา ส่วนคำขอแบบ แก่นักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ที่เข้าร่วมตรวจสอบสวนคดีอาญา ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวง ยุติธรรมว่าด้วยค่าตอบแทนแก่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เข้าร่วมในการร้องทุกข์ การสอบสวน การได้สำนวนฟ้อง และสารพิจารณาคตาม ป.วิ.อาญา มาตรา 12 ทวิ พ.ศ.2549

จึงนังมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ พร้อมนี้ได้แนบเอกสารที่เกี่ยวข้องมาด้วยแล้ว

พล.ต.ย. *S. Small*
(ธานี สมบูรณ์ทรัพย์)
รอง ผบ.ตร. ป.รท.ศ.ร.

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนและค่าพาหนะเดินทางแก่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์
ที่เข้าร่วมในการร้องทุกข์ การสอบสวน การได้สวนมูลฟ้องและการพิจารณา
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญามาตรา ๑๒ ทวิ
พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการจ่ายค่าตอบแทนและค่าพาหนะเดินทางแก่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เข้าร่วมในการร้องทุกข์ การสอบสวน การได้สวนมูลฟ้อง และการพิจารณาให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ ทวิ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ กระทรวงยุติธรรมโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทน ค่าพาหนะเดินทางแก่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เข้าร่วมในการร้องทุกข์ การสอบสวน การได้สวนมูลฟ้อง และการพิจารณา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญามาตรา ๑๒ ทวิ พ.ศ. ๒๕๕๕"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนแก่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เข้าร่วมในการร้องทุกข์ การสอบสวน การได้สวนมูลฟ้องและการพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญามาตรา ๑๒ ทวิ พ.ศ. ๒๕๕๑

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่สวนทางไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ให้พนักงานสอบสวนหรือศาลสั่งจ่ายค่าตอบแทนและค่าพาหนะเดินทางแก่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เข้าร่วมในการร้องทุกข์ การสอบสวน การได้สวนมูลฟ้อง และการพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญามาตรา ๑๒ ทวิ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ในข้อ ๕

และข้อ ๖

หน้า ๓๐

ฉบับ ๑๒๓ ตอนพิเศษ ๕๘ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๒ กันยายน ๒๕๔๕

ข้อ ๕ สำหรับแทนที่จ่ายให้แก่ นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ ให้เริ่มจ่ายเมื่อปฏิบัติหน้าที่
ในอัตราเกณฑ์ร้อยละ ๕๐๐ บาท โดยให้เบิกจ่ายไม่เกินคนละ ๓ ครั้งต่อวัน

ข้อ ๖ นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่พนักงานสอบสวนหรือศาลขอให้นำให้ความเห็น
นิติคดีได้รับค่าตอบแทนดังนี้

๖.๑ ผู้ที่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการ ให้ใช้สิทธิเบิกจ่ายได้ต่อ
พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๖.๒ ผู้ที่เป็นบุคคลภายนอก ให้มีสิทธิในการเบิกจ่ายได้ต่อพระราชกฤษฎีกา
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยถือว่าตำแหน่งนักจิตวิทยา
หรือนักสังคมสงเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๗ ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมรับผิดชอบความระงับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

พลตำรวจเอก ชิตชัย ธรรมสวัสดิ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ยชคคิ กรมตำรวจ โทร. 252358

ที่ 0606.6/ 794 วันที่ ๙ เมษายน 2540

เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายค่าอุปการะแก่ผู้และล่ามภาษามือ

เรียน มขร.บ., มขช.บ., มขช.ภาค. : 9 , มขช.ศตม., มขช.ส., จช.บ., ๗๘.มร.

ตามที่ ตร. มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ มท ๐5๐๒.๖/๑๗๐๘๖ ลงวันที่ 27 ธันวาคม 2539 เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย เพื่อกิจการนายข้าเรือน ขนบฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ลงนามในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายค่าอุปการะล่าม และล่ามภาษามือที่พนักงานสอบสวนจัดหาให้ เมื่อเสียมหาญ ผู้ต้องหา จำเลย หรือพนักงาน ความประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 18 และมาตรา 13 ทวิ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2539 ซึ่งกระทรวงการคลังให้ความเห็นชอบแล้ว นั้น

บัดนี้ กระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าอุปการะแก่ผู้และล่ามภาษามือ ที่พนักงานสอบสวนจัดหาให้ ความประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 13 และมาตรา 13 ทวิ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2539 มา เรือเสร็จสิ้นแล้ว และขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดระเบียบดังกล่าวโดยเคร่งครัด พร้อมนี้ ได้แนบระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวมาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

น.ต.อ.

(ชัชวาลย์ สุธรรมจักร)

รอง ผบ.ตร. - มท. ๘๐๘.

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยการจ่ายค่าป่วยการแก่ช่างและช่างภาษาที่มี
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 13 และมาตรา 13 ทวิ
พ.ศ. 2539

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าป่วยการแก่ช่างและช่างภาษามือ
ที่พนักงานสอบสวนจัดหาให้แก่ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือพยานในคดีอาญา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 บรรดาคำ และมาตรา 13 ทวิ บรรดาสอง แห่ง
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2539 และพระราชบัญญัติ โดยความเห็นชอบจาก
กระทรวงการมหาดไทยจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายค่าป่วยการแก่
ช่างและช่างภาษามือที่พนักงานสอบสวนจัดหาให้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
มาตรา 13 และ มาตรา 13 ทวิ พ.ศ. 2539"

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 28 พฤศจิกายน 2539 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือตำรวจหัวหน้าหน่วยงานซึ่งจ่ายค่าป่วยการแก่ช่าง
หรือช่างภาษามือที่พนักงานสอบสวนจัดหาให้จ่ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 13
และมาตรา 13 ทวิ แก่ช่างหรือช่างภาษามือที่ปฏิบัติงานนั้นที่เสร็จสิ้นแล้ว ทั้งนี้ ตามเกณฑ์เกณฑ์ที่
กำหนดในข้อ 4 และ ข้อ 5

ข้อ 4 ค่าป่วยการที่จ่ายให้แก่ช่างหรือช่างภาษามือ ให้คิดเป็นรายชั่วโมงในอัตรา
ตามที่พนักงานสอบสวนเห็นสมควรกำหนด แต่ต้องไม่ต่ำกว่าชั่วโมงละ 500 บาท และไม่เกินชั่วโมง
ละ 500 บาท แต่ค่าป่วยการที่จ่ายแก่ช่างหรือช่างภาษามือสำหรับบริการปฏิบัติหน้าที่ในครั้งหนึ่งครั้งมี
จำนวนไม่น้อยกว่า 300 บาท

ข้อ 5 ในการกำหนดอัตราค่าป่วยการที่คิดให้แก่ช่างหรือช่างภาษามือ ให้หัวหน้า
สถานีตำรวจหรือตำรวจหัวหน้าหน่วยงาน พิจารณาถึงความยากง่ายในการปฏิบัติงานหรือที่หมาย
คุณวุฒิและความเชี่ยวชาญในการให้คำแนะนำแก่ช่างหรือช่างภาษามือ ตลอดจนพฤติการณ์อื่นใดที่
พนักงานสอบสวนเห็นสมควรนำมาประกอบการพิจารณา

ข้อ 6 ให้อธิบดีกรมตำรวจรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540

บทที่ ๓

การสอบสวน ผู้เสียหาย

พยาน ผู้ต้องหา

ความมาก บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ _____ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 205-3466
 ที่ กค04.61/1279 วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2544
 เรื่อง แนวทางการปฏิบัติในการสอบสวนคดีอาญา

ของ ผบ.ตร., ผู้ช่วย ผบ.ตร., สมช., ผบก.หน่วยขึ้นตรงตช. และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 บัญญัติว่าการใช้อำนาจโดย
 ทงศ์การของรัฐต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ และเสรีภาพของประชาชนตามบทบัญญัติแห่ง
 รัฐธรรมนูญ การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนจะต้องใช้ความสุจริตซบถอบ ระมัดระวังมิให้เกิด
 ความเสียหายแก่ประชาชน พนักงานสอบสวนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักกฎหมายอย่างชัดเจน
 และปฏิบัติต่อประชาชนทุกคนโดยเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ดังนั้นเพื่อให้การปฏิบัติงานของพนักงาน
 สอบสวนสอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จึงให้ยกเลิกหนังสือ ตร.ที่ 0606.6/2787 ลงวันที่
 9 มี.ค. 2541 เรื่องแนวทางการปฏิบัติในการสอบสวนคดีอาญา และให้ใช้แนวทางการปฏิบัติดังต่อไปนี้แทน

1. การรับแจ้งความ

เมื่อมีผู้มาแจ้งความกับพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนพิจารณาและ
 คำนึงการดังนี้

1.1 ถ้าการแจ้งความนั้นเป็นคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษตามกฎหมาย ให้พนักงาน
 สอบสวนรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษไว้ และดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยการรับคำร้องทุกข์หรือ
 คำกล่าวโทษ เพื่อทำการสอบสวนคดี เน้นคดีต่อไป

1.2 หากการแจ้งความที่มีใจเป็นคำร้องทุกข์หรือมิใช่คำกล่าวโทษหรือเป็นเรื่อง
 ทางแพ่ง ให้พนักงานสอบสวนลงรายงานประจำวันแจ้งข้อกฎหมายไว้เป็นหลักฐาน แล้วแจ้งให้ผู้แจ้ง
 ความทราบ และลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน

2. การแจ้งข้อกล่าวหาและกรณียกฟ้องของพนักงานสอบสวน

อำนาจและหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจย่อมเป็นไปตามกฎหมาย และ
 จัดตั้งคั้งหลายอันว่าด้วยอำนาจและหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจนั้น ๆ ตาม ป.วิ.อาญา
 มาตรา 16 ส่วนการแจ้งข้อกล่าวหา และการจับโดยพนักงานสอบสวนนั้น กฎหมายให้อำนาจไว้
 โดยเฉพาะต้องจากการจับโดยพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจทั่ว ๆ ไปดังนี้

ในกรณีที่รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษไว้แล้ว เมื่อผู้ต้องหาสามารถปรากฏต่อหน้า
 พนักงานสอบสวน โดยอุกเรียก หรือส่งตัวมา หรือเข้าหาพนักงานสอบสวนแล้ว ให้พนักงานสอบสวน
 แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ต้องหาทราบตาม ป.วิ.อาญา มาตรา 134 ส่วนการจะจับและจับกุม หรือจะปล่อย

รัฐมนตรี ตามอำนาจของพนักงานสอบสวนที่บัญญัติไว้ใน ป.วิ.อาญา มาตรา 136 นั้น ให้พนักงานสอบสวนที่ขาดเขตอำนาจสอบสวนหลักฐานที่ได้รวบรวมไว้แล้วว่ามีเหตุผลเพียงพอที่จะดำเนินผู้กระทำความผิดอย่างไรหรือไม่

3. การแจ้งข้อกล่าวหา การจับ การคุมขัง หรือการออกหมายเรียกตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา

เมื่อองคกรรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 6 บัญญัติให้รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติอันเป็นอันใช้บังคับมิได้ และตามมาตรา 165 มาตรา 167 ได้บัญญัติถึงข้อห้ามและข้อพึงปฏิบัติสำหรับตำรวจและพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับ การจับ การคุมขัง หรือการออกหมายเรียกตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาไว้หลายประการ อันเป็นการบัญญัติถึงการปฏิบัติที่แตกต่างไปจากการปฏิบัติที่บุคคลทั่วไปที่มีได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งสามารถสรุปหลักการปฏิบัติของตำรวจและพนักงานสอบสวน ได้ดังนี้

3.1 นอกเหนือประชุม การแจ้งข้อกล่าวหา การจับ การคุมขัง การปล่อยชั่วคราว หรือการออกหมายเรียกตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา สามารถดำเนินการได้ตามปกติ เช่นเดียวกับกับบุคคลที่มีได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา

3.2 ในระหว่างสมัยประชุม ห้ามมิให้จับ คุมขัง หรือหมายเรียกตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา ไปทำการสอบสวนในฐานะที่สมาชิกผู้นั้นเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา เว้นแต่ในกรณีที่ได้รับอนุญาตจากสภาที่ผู้นั้นเป็นสมาชิก หรือในกรณีที่จับในขณะที่กระทำความผิด

ข้อห้ามดังกล่าวข้างต้น ไม่ใช่เอกสิทธิ์เฉพาะตัวของผู้ที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาที่จะใช้ได้ด้วยตนเอง เพราะเป็นข้อห้ามที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ การปฏิบัติของตำรวจหรือพนักงานสอบสวนในเรื่องนี้จะต้องพิจารณาโดยละเอียดรอบคอบว่ามีหลักฐานการได้รับอนุญาตจากสภาที่ผู้นั้นเป็นสมาชิกอยู่หรือไม่

การได้รับอนุญาตจากสภา หมายความว่า การได้รับอนุญาตโดยมติของสภาที่ผู้นั้นเป็นสมาชิกทำนั้น

3.3 ในระหว่างสมัยประชุม เมื่อมีการจับตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาในขณะที่กระทำความผิด ให้หัวหน้าหน่วยงานชั้นต้นของผู้ที่จับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา รายงานไปยังประธานสภาที่ผู้นั้นเป็นสมาชิก และ คร. ทราบ โดยพลัน

เมื่อได้รายงานให้ประธานสภาที่ผู้นั้นเป็นสมาชิกทราบดังกล่าวแล้ว และประธานสภาที่ผู้นั้นเป็นสมาชิกสั่งให้ปล่อยผู้ถูกจับ ให้จัดการปล่อยผู้ถูกจับไปโดยพลัน แล้วให้รายงาน คร. ทราบ

3.4 ในกรณีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาถูกควบคุมอยู่ในระหว่าง
สอบสวนก่อนสมัยประชุม เมื่อถึงสมัยประชุมพนักงานสอบสวนสามารถควบคุมผู้ถูกจับต่อไปได้ แต่ต้อง
ปล่อยตัวไปทันทีเมื่อประธานแห่งสภาที่ผู้ให้เป็นผู้เป็นสมาชิกร้องขอ

การปล่อยตัวดังกล่าว ให้มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ปล่อยถึงวันสุดท้ายแห่งสมัย
ประชุม ทั้งนี้ เมื่อสิ้นสุดวันสุดท้ายแห่งสมัยประชุมพนักงานสอบสวนต้องจัดการนำตัวผู้ถูกปล่อยมา
ควบคุมตัวไว้ตามกฎหมายต่อไป

3.5 ในระหว่างสมัยประชุม หากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาทั้งเป็น
ผู้ต้องหา และสภาที่ผู้ให้เป็นผู้เป็นสมาชิกอยู่ไม่สมบูรณ์ขาดให้จับหรือหมายเรียกตัวสมาชิกผู้ให้มาทำการสอบสวน
ในฐานะผู้ต้องหา หรือยังอยู่ในระหว่างกระบวนการของสภา แต่สมาชิกผู้ให้เข้าหาพนักงานสอบสวนของ
ให้พนักงานสอบสวนเพียงแจ้งข้อกล่าวหาให้ทราบ และทำการสอบสวนไว้กับผู้ต้องหา แต่ห้ามมิให้จับ
สมาชิกผู้ให้

4. การสอบสวนเกี่ยวกับพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดี

ตาม ป.วิ.อาญา มาตรา 147 ได้บัญญัติว่า "เมื่อมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ให้ลงคดีแล้ว ห้ามมิให้
มีการสอบสวนเกี่ยวกับบุคคลนั้นในครั้งเดียวกันนั้นอีก เว้นแต่จะได้พยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดี
ซึ่งน่าจะทำให้ศาลลงโทษผู้ต้องหาผู้นั้นได้" ปรากฏว่า พนักงานสอบสวนยังมีความตั้งใจแตกต่างกับว่า
อะไรคือพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดี ทั้ง คร. ก็มีได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวไว้
จึงวางแนวทางปฏิบัติไว้ดังนี้

4.1 กระทั่งพิจารณาว่าพยานหลักฐานใดเป็นพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดีนั้น ต้อง
ประกอบด้วยเหตุผลทางทฤษฎีพยานหลักฐานว่าพยานหลักฐานใหม่นั้นมีความสำคัญแก่คดีถึงขนาดที่
จะทำให้ศาลลงโทษผู้ต้องหาผู้นั้นได้ ตามนัย ป.วิ.อาญา มาตรา 147 จึงมีขึ้นเรื่องที่อยู่ในดุลยพินิจของพนักงาน
สอบสวน

4.2 หากพนักงานสอบสวนได้พิจารณาแล้วเห็นว่า มีพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่
คดีซึ่งน่าจะทำให้ศาลลงโทษผู้ต้องหาได้แล้ว ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปเช่นเดียวกับ
การสอบสวนคดีอาญาทั่วไป โดยไม่ต้องจัดให้มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษใหม่

"พยานหลักฐานใหม่" หมายความว่าถึง พยานหลักฐานที่ไม่เคยมีอยู่ในชั้น
ศาลแล้วก็ตาม ส่วนพยานบุคคลที่มีอยู่แล้วไม่จำเป็นต้องสอบสวนแล้วแต่พนักงานสอบสวนได้สอบสวนไว้
แล้วแต่เกิดหรือขาดประเด็นสำคัญ และต่อมากลางหลัง ได้สอบสวนพยานบุคคลนั้นในรายละเอียดหรือใหม่
ประเด็นสำคัญเพิ่มเติมเช่นนี้ไม่ถือว่าเป็นพยานหลักฐานใหม่

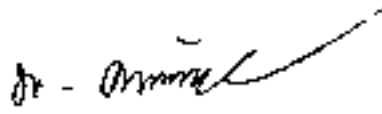
4.3 เมื่อผู้เสียหายหรือผู้หนึ่งผู้ใดร้องขอให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนในเรื่อง
ที่พนักงานอัยการ ได้มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ให้ลงคดีแล้ว โดยมอบพยานหลักฐานให้พนักงานสอบสวนและ
อ้างว่าพยานหลักฐานที่มอบให้นั้นเป็นพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดีซึ่งน่าจะ ทำให้ศาลลงโทษ
ผู้ต้องหาผู้นั้นได้ ให้พนักงานสอบสวนรับพยานหลักฐานนั้นไว้ดำเนินการ

4.4 การดำเนินการของหน่วยงานสอบสวนในเรื่องนี้ ให้ใช้สำนวนคดีหรือสำเนา
สำนวนคดีเดิมมาประกอบกลางพิจารณาคดีด้วย

จึงเรียนเพื่อทราบ และให้ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

พล.ต.ช.

 (พรศักดิ์ (รุ่งเรืองฤทธิ์))

ผ.บ.ต.

พ.ศ. 03-67 11.126

กรมโรงงานอุตสาหกรรม
ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ 10400

25 ต.ค. 2549

เรื่อง การฟ้องผู้กระทำผิดตามพระราชบัญญัติวัดอุ้มทรราช พ.ศ.2535

เรียน ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

- ซึ่งมีสำเนาด้วย
1. สำเนาพระราชบัญญัติวัดอุ้มทรราช พ.ศ.2535
  2. สำเนาระเบียบกรมโรงงานอุตสาหกรรม ว่าด้วยแนวทางปฏิบัติสำหรับการจัดการผู้ก่อมลพิษ
วัดอุ้มทรราชที่ศาลมีคำพิพากษาให้รับ พ.ศ.2547

กรมโรงงานอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับวัดอุ้มทรราช ตามพระราช
บัญญัติวัดอุ้มทรราช พ.ศ.2535 และปัจจุบันเจ้าพนักงานที่ตำรวจได้จับกุมผู้กระทำผิดความผิดข้อหาครอบครอง
วัดอุ้มทรราช โดยมิได้รับอนุญาต ตามมาตรา 23 ซึ่งศาลได้มีคำพิพากษาให้รับ หรือทำลาย และส่งของกลาง
ให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมดำเนินการ นั้น

กรมโรงงานอุตสาหกรรม ประสบปัญหาในการกำจัดวัดอุ้มทรราชดังกล่าว เนื่องจาก
ตามคำพิพากษาของศาลมีได้ระบุให้เจ้าของวัดอุ้มทรราชชำระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นแก่ทาง ราชการ ในการกำจัด
วัดอุ้มทรราชนั้น ๆ ทำให้พระราชกฤษฎีกาต้องรับภาระในส่วนนี้ จึงขอความร่วมมือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เพื่อแจ้งหน่วยงานในสังกัดทราบ ขอให้พนักงานสอบสวนระบุในสำนวนการฟ้องให้จรรยาคุณถึงกรมทำลาย
วัดอุ้มทรราช โดยขอให้ศาลมีคำสั่งในคำพิพากษาให้เจ้าของวัดอุ้มทรราชชำระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นแก่ทาง ราชการ
ตามมาตรา 88 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวัดอุ้มทรราช พ.ศ.2535 รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายณนพพร ตี๋ขวัญ)

อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

สำนักส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

กระทรวงพาณิชย์ ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพฯ 10150

สำนักโรงงานอุตสาหกรรมราชสาขา 6

โทร. 02-2024166

โทรสาร . 02-2024167

http://www.dof.go.th

2. เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานหรือหน่วยงานที่จับกุมแล้วว่ามีคน
ตามข้อ 1.1 ก็ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจรีบประสานงานและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับแจ้ง

3. เมื่อหน่วยงานใดได้รับแจ้งตามข้อ 1.1 หรือ 1.2 หรืออาจมีหน่วยงานใดส่ง
เรื่องให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ (รวมถึงขอสอบสวน) ดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดตามกฎหมายในหน่วย
งานที่รับแจ้ง เจ้าพนักงานไม่ประสานงาน และ เสนอแนะข้อกฎหมาย - ผลกระทบร่วมและแนวทางบรรเทา
ความผิดฐานเพื่อที่ฝ่ายของตนได้ใบการดำเนินคดีที่เร็ว เพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้รับข้อร้องเรียน
ดำเนินคดีเร็วหรือเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ชัดเจนและสามารถฟ้องร้องในชั้นศาลได้

4. ในหน่วยงานที่ได้รับแจ้งตามข้อ 1.1 หรือ 1.2 ถ้าพบคดีเจ้าหน้าที่ผู้ศึกษา
ผลตรวจดำเนินคดีของโจรสลัดเป็นระยะ ๆ โดยดำเนินการวิธีการ และช่วงระยะเวลาในการศึกษาผล
คดีไว้ให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติด้วย จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

5. ในหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบตามกฎหมายและระเบียบ
กระทรวงมหาดไทย ซึ่งจะต้องมีปฏิบัติตามข้อ 1, 2, 3 หรือ 4 ให้การนำพาความผิดของภัยหรือความ
ผิดที่อาจก่อและก่อเหตุเป็นรัฐ เป็นหนึ่งเดียวให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติโดยเร็วและ เพื่อในการดำเนิน
คดีข้อ 1, 2, 3 หรือ 4 ดำเนินไปโดยมีประสิทธิผลของเร็วพร้อม และรวดเร็วต่อไป

6. การเข้าเป็นหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ตามที่กำกับไว้ในบทบัญญัติ
เป็นระบบอีกทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ๗ ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะต้อง
ดำเนินการทางวินัยผู้ถูกร้อง และหาผลที่มีความผิดทางอาญาก็ให้ดำเนินการทางอาญาคดี

คณะกรรมการกฤษฎีกา วันที่ 30 เมษายน 2554 บัญชีดำเนนคดีของกรมการปกครอง

ฝ่ายสังคมและกฎหมาย

จึงแจ้งมา เพื่อทราบ และให้ทราบถึงพนักงานสอบสวนในสังกัดที่มีอยู่ติด ในใบพาทาง
ปฏิบัติในสถานที่ เกี่ยวข้องคดีนี้ด้วย.

พล.ต. วิชัย ไชยบูรณ์

(หัวหน้าศูนย์)

อ.ดร.

เลขที่ ๐๔๐๖/๑๗๕

กรมการค้าภายใน

เลขที่ ๔๔/๑๐๐ ต.บ.รท.บ.ร.๑

ที่เมือง จ.นนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

เรื่อง การดำเนินคดีผู้ลักลอบขนย้ายน้ำมันปาล์ม

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑) สำเนาหนังสือสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองภูเก็ต ที่ กต ๐๑๒๙/๑๒๐๕๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๘
- ๒) สำเนาประกาศคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ เรื่อง การควบคุมการขนย้ายน้ำมันปาล์ม ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘ และสำเนาพระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๔๒
- ๓) สำเนาทะเบียนรถเลขที่การจดทะเบียนที่ นร ๐๒๐๓/๗ ๗๓ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๓๔

ด้วย กรมการค้าภายใน ได้รับรายงานจากกรมการค้าภายในจังหวัดภูเก็ตว่า สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองภูเก็ตได้ดำเนินการจับกุมผู้ต้องหา (นายพลพิศ ไชยธรรม) พร้อมของกลาง ได้แก่ น้ำมันปาล์ม จำนวน ๒๓๐ ตัน ๗ ละ ๑๕ กิโลกรัม เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๐ โดยทนายความทนาย นาย เขาไปเลียหรือรับไว้ด้วยประการใด ๆ ทั้งสองที่ยังไม่ได้เสียภาษี หรือผ่านพิธีการศุลกากรโดยผิดกฎหมาย รายละเอียดปรากฏดังสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑)

กรมการค้าภายใน ขอเรียน ดังนี้

๑. ตามประกาศคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ เรื่อง การควบคุมการขนย้ายน้ำมันปาล์ม ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘ ห้ามมิให้บุคคลใดขนย้ายน้ำมันปาล์ม ซึ่งมีปริมาณไม่ถึงสี่สิบห้ากิโลกรัมขึ้นไป โดยทางบกเข้ามาหรือออกจากจังหวัดภูเก็ต เว้นแต่จะได้รับหนังสืออนุญาตจากประธานคณะกรรมการส่วนจังหวัดว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ หรือผู้ซึ่งประธานคณะกรรมการส่วนจังหวัดว่าด้วยราคาสินค้าและบริการมอบหมาย หากฝ่าฝืนจะมีความผิดตามมาตรา ๒๕ (๔) (๗) และโทษตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๔๒ รายละเอียดปรากฏดังสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒)

๒. ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๓๔ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ เพื่อเป็นมาตรการในการป้องกันบรรเทาวิกฤตและประทุพผิต ซึ่งตกเกี่ยวกับ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการดำเนินคดีผู้กระทำความผิดไว้ ณ กรณีที่มีผู้กระทำความผิดกฎหมายหลายฉบับ โดยการเพิกถอนหน้าที่ตำรวจเป็นผู้รับดูแลดำเนินคดีเอง ซึ่งการกระทำเช่นนี้มีความผิดตามกฎหมายที่มีหน่วยงานอื่นเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงอยู่ด้วย ก็ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ (พนักงานสอบสวน) แจ้งประสานงานไปให้หน่วยงานดังกล่าวทราบทันที เพื่อให้จัดส่งเจ้าหน้าที่มาประสานและเสนอแนะข้อกฎหมายในการดำเนินคดีด้วย รายละเอียดปรากฏดังสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓)

3. ตามรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีลำดับที่ 6 ลงวันที่ 17 กันยายน 2549 มีเพียง
 ทางกล่าวหาว่านำ พา เลวร้ายหรือรับไว้ด้วยประการใด ๆ ซึ่งของที่ยังไม่ได้เสียภาษีหรือผ่านพิธีทางศุลกากรโดย
 ผิดกฎหมาย ซึ่งเป็นความผิดตามกฎหมายศุลกากรเท่านั้น แต่จากการตรวจสอบข้อมูลของ
 กรมการคลังภายในในส่วนที่เนืองรัง้องกิจการขนถ่ายน้ำมันปาล์มแล้ว ไม่พบว่ามี การขออนุญาตขนถ่าย
 น้ำมันปาล์มแต่อย่างใด ผู้ต้องหารายนี้จึงมีความผิดฐานฝ่าฝืนประกาศและกฎกระทรวงเกี่ยวกับอัตราค่า
 และบริการ เรื่องการควบคุมการขนถ่ายน้ำมันปาล์ม ลงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2549 ด้วย

4. เพื่อให้มีการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดทุกตัวตามกฎหมาย สมดังเจตนารมณ์ของการบังคับใช้
 กฎหมาย โปรดความร่วมมิต้องกัน เพื่อให้แจ้งให้เจ้าพนักงานตำรวจในพื้นที่ควบคุมการขนถ่ายน้ำมันปาล์ม
 ได้ถือปฏิบัติความเข้มงวดสำนักงานเลขานุการกรมคดี ที่ นร 0203/ว 73 ลงวันที่ 6 พฤษภาคม 2534
 คลังเครื่องคดีโดยหากตรวจสอบพบกระทำความผิดในเขตควบคุมการขนถ่าย ผลจากแจ้งข้อกล่าวหา
 ตามกฎหมายอื่น เช่น กฎหมายศุลกากรแล้ว ขอให้แจ้งข้อกล่าวหาตามกฎหมายว่าด้วยอัตราค่าและค่าบริการด้วย
 โดยกรมการคลังภายในพร้อมที่จะจัดส่งเจ้าหน้าที่ไปประสานงาน และเสนอแนะข้อกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้อง
 เพื่่นระโยชน์ต่อการดำเนินคดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ผลเป็นประการใด โปรดแจ้งให้กรมการคลังภายในทราบด้วย
 จักขอขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายศิริวิภา ชัยมงคลวัฒน์)
 อธิบดีกรมการคลัง

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติของพนักงานสอบสวนเป็นไปโดยถูกต้องและชอบด้วยกฎหมาย จึงให้ท่านกำนัน
พนักงานสอบสวนในสังกัดหมื่นวิชาฯ คำนึงถึงกฎหมายและประกาศกระทรวงต่างๆ ที่มีผลต่อการดำเนินคดี
และให้ถือปฏิบัติในการแจ้งข้อหากับผู้ต้องหาต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้แจ้งพนักงานสอบสวนทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.ท.

๕๐๓

(เอก ชัยสนามเพ็ญ)

ผู้ช่วย ผบ.ตร. ปรย. ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ..... ส.ร. โทร. ๐ ๒๒๑๕ ๑๔๖๓

ที่ ๑๑๑๑.๒๓/๒๕๖๓ ..... วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ภัยพิบัติทางธรรมชาติเกี่ยวกับการขังสุตรพหิณฑและการรับแจ้งความบุคคลหาย

ผบ.ช.น. ก.๑-๒ และ ๑๗๓.

ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีคำสั่งที่ ๔๗๖/๒๕๕๔ ลง ๓ ส.ค.๕๔ จัดตั้งศูนย์บริหารจัดการคนหายและอาชวโรนาม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรียกไทยย่อว่า "สวคน.ศร." (Missing Person Management Center - MPMCC) ตั้งอยู่ที่อาคาร ๑๔ ชั้น ๓๒ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ถนนพระราม ๑ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๓๐ ให้มีอำนาจและหน้าที่ในการบริหารจัดการ อำนวยการ และดำเนินการเกี่ยวกับคนหาย รวมทั้งสหพันธ์รพชื้อโดยเปรียบเทียบข้อมูลและวิเคราะห์เพื่อพิสูจน์ทราบยืนยันบุคคลแล้วประสานแจ้งผลการพิสูจน์ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องหรือพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป นั้น

เพื่อให้การปฏิบัติงานของ สวคน.ศร. ในการทำงานรวมข้อมูล, ควบคู่คู่มือหาย บุคคลนิรนามและอาชวไม่ทราบชื่อเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว และเกิดประสิทธิภพ จึงกำชับให้หัวหน้าพนักงานสอบสวน พนักงานสอบสวน และผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ถือปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๑๐ การขังสุตรพหิณฑ พหิ ๑ ยंत्रมาถและหน้าที่ในการขังสุตรพหิณฑ และบทที่ ๑ การตรวจพิสูจน์ศพที่ไม่ทราบวาผู้ตายเป็นใคร และประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๑๑ การยกคำหาญรัฐพรณบุคคลและพหิณฑ บทที่ ๓ การดำเนินการเกี่ยวกับคนหายพลัดหลงและได้คืน โดยเคร่งครัด และกำหนดแนวทางปฏิบัติเพิ่มเติม ดังนี้

๑. ในกรณีเป็นศพที่มิมีทายาทหรือญาติหรือผู้มิสิทธิมาถคดีต่ออ.กรรับศพไปจัดมาถตามประเพณีหรือเป็นศพที่ยังไม่ทราบวาผู้ตายเป็นใคร การจัดการศพตามระเบียบ, สงฝังศพ ตามข้อ ๕๒ ๓ ๑ ของบทที่ ๒ การตรวจพิสูจน์ศพที่ไม่ทราบวาผู้ตายเป็นใคร ลักษณะ ๑๐ การขังสุตรพหิณฑ ตามแบบทำขระระเบียบดังกล่าว ให้เพิ่มเติมรายละเอียดในช่อง "เลขคดีขังสุตรพหิณฑ" เป็น "เลขคดีขังสุตรพหิณฑ ป.จ.ว.ชัยวันเดือนปี และชื่อหน่วยงานสอบสวนเจ้าของคดี" ในช่อง "สถานที่ฝัง" เป็น "สถานที่ฝัง และวันเดือนปีที่ฝังศพฝัง" และในช่อง "หมายเลขหลุมฝังศพ" เป็น "หมายเลขหลุมฝังศพ และหมายเลขศพ" ตามแบบที่แนบแล้วแบบทำขระหนังสือ (เอกสาร ก)

๒. การกรอกข้อความในรายงานคำหาญรัฐพรณคนหายในแบบ วท.๑๒/๑-๕ ๓๒๖ ตามข้อ ๕๐๕ ของบทที่ ๓ การดำเนินการเกี่ยวกับคนหายพลัดหลงและได้คืน ลักษณะ ๑๑ ให้ระบุหมายเลขประจำตัวประชาชนของคนหายเพิ่มเติมไว้ที่บริเวณมุมขวาด้านบนของแบบ วท.๑๒/๑-๕.๓๒๖ ดังนี้

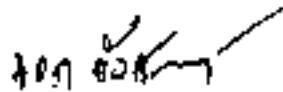
๓. ให้สถานีตำรวจทุกแห่งจัดทำสมุดรับแจ้งความคนหาย โดยมีรายละเอียดดังนี้ คือ ลำดับที่, ชื่อสกุลคนหาย, เลขบัตรประจำตัวประชาชน, ชื่อ, ชื่อสกุลผู้แจ้งความ, เลขบัตรประจำตัวประชาชน, ภูมิลำเนาผู้แจ้งความ, ป.จ.ว.ชัยวันเดือนปี, ชื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ, สาเหตุที่หาย, วันเดือนปีที่ส่งแบบรายงาน, เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ, ผลการสืบสวนติดตาม, วันเดือนปีที่พบตัว, และหมายเหตุ ตามแบบแบบทำขระหนังสือ (เอกสาร ข) พร้อมกับจัดทำแฟ้มเก็บรวบรวมรายงานคำหาญรัฐพรณคนหาย (แบบ วท.๑๒/๑.๓๒๖) และรายงานการได้ตัวคนหายคืน (แบบ วท.๑๒/๑-๕.๓๒๖) ไว้ที่สถานีตำรวจเพื่อการตรวจสอบและค้นหาข้อมูล

/ ส. ให้ความร่วมมือ ...

๔. ให้ความร่วมมือและสนับสนุนการปฏิบัติงานของ สบคย.ตร. เมื่อได้รับการประสาน โดยเฉพาะข้อมูลบุคคลสูญหาย บุคคลปริศนและศพไม่ทราบชื่อ รวมทั้งการสืบศพให้แก่ญาติที่มาขอรับศพไปจัดการตามประเพณี

จึงขอแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.อ.

(เอก อังสานอนนท์)

ที่ปรึกษา (กม) บรท.ฉบ.ตร.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ..... ชั้นปีที่ ..... สาขาวิชา ..... มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ..... กรุงเทพมหานคร

ลำดับ	ปีการศึกษา	เกรด	ชื่อรายวิชา	หน่วยกิต	ผลการเรียน	หมายเหตุ
			วิชาที่ ๑	๓	ดี	
			วิชาที่ ๒	๓	ดี	
			วิชาที่ ๓	๓	ดี	
			วิชาที่ ๔	๓	ดี	
			วิชาที่ ๕	๓	ดี	
			วิชาที่ ๖	๓	ดี	
			วิชาที่ ๗	๓	ดี	
			วิชาที่ ๘	๓	ดี	
			วิชาที่ ๙	๓	ดี	
			วิชาที่ ๑๐	๓	ดี	

U ๒๒๒๓

เลขบัตรประจำตัวประชาชน.....

**สำนักงานเลขาธิการแห่งชาติ
แบบฟอร์มแจ้งรูปพรรณสพหาย**

สถานที่ทำงาน.....จังหวัด.....

นาย/นาง/นางสาว.....ปี พ.ศ.....วันเดือนปีเกิด.....เกิดที่.....

ขอทราบเมื่อแจ้งที่.....ได้รับ.....

ชื่อผู้นำครอบครัว.....อาชีพ.....เลขที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

เมื่อขอรับใบสูทามโรคเมื่อ ปีที่ พ.ศ. พ.ศ. พ.ศ. พ.ศ. พ.ศ. พ.ศ. พ.ศ.

ประวัติการเจ็บป่วย					ชาติ	การศึกษา	อาชีพ
เบาหวาน	☐	ความดัน	☐	โรคหัวใจ	☐	ประถมศึกษา	พนักงาน
โรคไต	☐	โรคตับ	☐	โรคปอด	☐	มัธยมศึกษา	พนักงาน
โรคกระดูก	☐	โรคข้อ	☐	โรคเบาหวาน	☐	ปริญญาตรี	พนักงาน
โรคอื่น ๆ	☐				☐	ปริญญาโท	พนักงาน

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....ปีเกิด.....จังหวัด.....

คู่สมรส.....นามสกุล.....ปีเกิด.....จังหวัด.....

คู่สมรส.....นามสกุล.....ปีเกิด.....จังหวัด.....

รูปพรรณสพหาย

รูปร่าง	ส่วนสูง	น้ำหนัก	บุคลิก	สีผิว	ตา
☐ เตี้ย	☐ 150-160 ซม.	☐ 40-50 กก.	☐ หน้าตาดี	☐ ใส	☐ ฟ้า
☐ สูง	☐ 160-170 ซม.	☐ 50-60 กก.	☐ หน้าตาดี	☐ ใส	☐ ฟ้า
☐ กึ่งเตี้ย	☐ 160-170 ซม.	☐ 40-50 กก.	☐ หน้าตาดี	☐ ใส	☐ ฟ้า
☐ กึ่งสูง	☐ 160-170 ซม.	☐ 40-50 กก.	☐ หน้าตาดี	☐ ใส	☐ ฟ้า
☐ อ้วน	☐ 160-170 ซม.	☐ 60-70 กก.	☐ หน้าตาดี	☐ ใส	☐ ฟ้า

สีผม..... ดำ ฟ้า ฟ้า ฟ้า

สีตา.....

สีผิว.....

สีฟัน.....

ลักษณะโรคประจำตัว.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ..... โทร. ๐ ๒๕๐๕.๗๖๖๖
 ที่ ๐๐๑๑.๒๒/๕๒๒๗ ..... วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕
 เรื่อง แจ้งข้อสั่ง "สมุดทะเบียนสิ่งเสพติด" และ "สมุดรับแจ้งความคนหาย"

ผบช.น., ก.๑ - ๘, และ ศยด.

ตามหนังสือ ศร.ที่ ๐๐๑๑.๒๒/๕๒๒๗ ลง ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ เรื่อง การจัดทำสมุดสารบบ
 ศพนิรนามและแบบสมุดสารบบคนหาย กำหนดให้ใช้ "สมุดทะเบียนสิ่งเสพติด" (เอกสาร ก) และ "สมุดรับแจ้ง
 ความคนหาย" (เอกสาร ข) ไว้เป็นแนวทางปฏิบัติไว้แล้วนั้น ต่อมาในการประชุมคณะกรรมการศูนย์บริหาร
 จัดการคนหายและศพนิรนาม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมมีมติให้แก้ไขชื่อ
 "สมุดทะเบียนสิ่งเสพติด" (เอกสาร ก) เป็น "สมุดสารบบศพนิรนาม" และ "สมุดรับแจ้งความคนหาย"
 (เอกสาร ข) เป็น "สมุดสารบบคนหาย" แทน

ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามมติที่ประชุมคณะกรรมการศูนย์บริหารจัดการคนหาย
 และศพนิรนาม ดังกล่าว จึงให้แก้ไขชื่อสมุดตามหนังสือ ศร.ที่ ๐๐๑๑.๒๒/๑๒๒๓ ลง ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕
 จาก "สมุดทะเบียนสิ่งเสพติด" (เอกสาร ก) เป็น "สมุดสารบบศพนิรนาม" และจาก "สมุดรับแจ้งความคนหาย"
 (เอกสาร ข) เป็น "สมุดสารบบคนหาย" แทน ตามแนบท้ายหนังสือนี้

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

พล.ร.๖

(เอก อังสนา.น.ท.)

รอง ผบ.ตร. ร.๕๗.๔๖ ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ศร.

ปีพ.ศ. ๒๕๖๑

ที่ ๐๕๐๓ (อ) / ๕๓๖๓๓

วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ให้เจ้าพนักงานปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน

สพ.๑๒, พ., ก.๑, ๒, ๓, ๔ และหน่วยงานต้นสังกัดกรมที่มีเจ้าหน้าที่สอบสวนคดีอาญา

ด้วยปรากฏตามรายงานของ ส.๑๒.๔ ที่เสนอมาให้ ดร.พิชิต วัฒนาทวารแก้ว โฆษกกรมการตำรวจ ดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดตาม พ.ร.บ.แร่ ยังมีข้อบกพร่องเป็นเหตุให้ศาลสั่งคืนแร่และรถยนต์ของกลาง ในกรณีเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมผู้ต้องหาได้พร้อมของกลางคือแร่และรถยนต์ และศาลพิพากษาลงโทษจำคุก ส่วนรถยนต์ของกลางคืนให้กับเจ้าของและแร่ของกลางก็คืนให้กับเจ้าของในภายหลัง ซึ่งเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้การร้องเรียนและปราบปรามการลักลอบนำแร่ออกนอกประเทศยังมีอยู่เสมอ

ดร. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีศาลไม่รับรถยนต์ของกลางก็เพราะพนักงานอัยการมิได้ขอให้รับ และศาลสั่งคืนแร่ของกลางเพราะไม่สอบสวนแล้วจึงไม่ได้ว่าผู้ต้องหาผู้ต้องหาเป็นใจในการกระทำผิดของจำเลย จึงเป็นการดำเนินการตามขั้นตอนการของกฎหมาย ซึ่งคดีนี้น่าจะเป็นบทเรียนในการสอบสวนของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการที่ได้ชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของพนักงานสอบสวน และวิธีการสอบสวนให้ ๓ ประการคือ

- ๑. พนักงานสอบสวนไม่ได้สอบสวนคำขอของเจ้าของเหมืองไว้ในชั้นสอบสวนว่ามี ส่วนรู้เห็นกับผู้ต้องหาหรือไม่ เพื่อเป็นการปิดปากมิให้เจ้าของเหมืองกล่าวอ้างว่าเป็นแร่ของตน
- ๒. เจ้าหน้าที่สำรวจผู้ทำการจับกุม ได้การเขียนกับสำร้อง และข้ออ้างของเจ้าของเหมืองว่าผู้ต้องหาไม่แร่ของกลางขงทางเหมืองของผู้ร้อง
- ๓. พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิจารณา มีเวลาตรวจดูข้อเท็จจริงเพียง ๔ วันก็ครบครั้งที่ ๔ ซึ่งเป็นครั้งสุดท้าย พนักงานอัยการจึงไม่สามารถสั่งสอบสวนเพิ่มเติมในชั้นปกครองได้

ในการสอบสวนของพนักงานสอบสวน หากปรากฏทรัพย์สินซึ่งศาลจะฟังพิพากษาให้รับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒, ๓๓ พนักงานสอบสวนควรติดต่อระดับชั้นจะเป็นช่องทางให้มีการกล่าวอ้างในภายหลังให้ได้ความร้ายของมันเป็นอย่างอื่นซึ่งวิบิตยแต่ เชิดทวัทสันซึ่งศาลพิพากษาให้รับ จะยังคงตกเป็นของแผ่นดินไม่คืนคืนไปเพราะครม.ปกครองในการสอบสวน เพื่อให้เกิดผลในการร้องเรียนและปราบปรามผู้กระทำผิดดังกล่าวต่อไป

ฉะนั้น จึงให้สั่งเจ้าพนักงานปฏิบัติกรงหมึกงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชาที่เกี่ยวข้อง
รับผิดชอบอย่างไรก็ดีขออย่าให้เกิดข้อบกพร่องในการดำเนินงานขึ้นได้ทั้งนี้ ฝัจะรับจะได้พิจารณาองค์
แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบตามสมควรแก่กรณีต่อไป

(ลงชื่อ) พล.ต.ท. จำรัส จันทร์ขจร

(จำรัส จันทร์ขจร)

ผู้ช่วย อ.ตร.ปป.(๒) ปฏิบัติราชการแทน อ.ตร.

บันทึกข้อเท็จจริง

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 2053466

ที่ 0004.6/194

วันที่ 16 กันยายน 2544

เรื่อง การร้องเรียนการชักจูงหมายเกี่ยวข้องกับก๊วยเต๋อ ในกรณีการเป็นแรงกดดันอย่างอื่น ตามมาตรา 133 ทวิ พรบศหำ แห่ง ป.วิ อาญา

มข.ก., น., ป.ล., จตจ., สจท., ก. 1-6 และ สบจ.

ด้วย สจท. มีหนังสือ ที่ นร 0601/0817 ลง 24 ส.ค. 2544 สอบข้อเท็จจริง กรณี
สร. ร้องปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวข้อกับก๊วยเต๋อ * ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างอื่น ตาม มาตรา 133
ทวิ พรบศหำ แห่ง ป. วิ อาญา ว่า กรณีจะอ้างอะไรจะถือว่าจำเป็นและเร่งด่วนอย่างยิ่ง เมื่อ พงร. ักได้
ถือเป็นแนวทางการปฏิบัติได้ถูกต้อง ซึ่ง สจท. เห็นว่ากรณีที่มีจำเป็นเร่งด่วนอย่างอื่นจะต้องเป็นกรณี
จำเป็นเร่งด่วนจริงๆ และหากไม่ถามว่าทำไมเวลาเป็นเหตุอันสมควรจะติดต่อผู้ปฏิบัติ
อย่างไร เป็นต้นว่า กรณีที่มีเจตนาหรือความกดดันจะเลี้ยงสัตว์ หรือหมักน้ำส้มจะขาดอายุความก็
ไม่ใช่เป็นเหตุมาจากความบกพร่องของเจ้าพนักงาน อทางใดก็ตาม ในการพิจารณาว่ากรณีใดจะ
ถือเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างไรหรือไม่นั้น ในทำนองที่สุดแล้ว เมื่อมีการนำคดีที่บ่งชี้ชัด ศาลก็จะ
เป็นผู้ใช้ดุลพินิจวินิจฉัยว่ากรณีนั้นจะต้องเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างอื่นหรือไม่

จึงจึงขอเพื่อแจ้งและกำชับพนักงานสอบสวนในบังคับบัญชา ให้ถือปฏิบัติตาม
หนังสือ สจท. ที่ นร 0601/0817 ลง 24 ส.ค. 2544 โดยเคร่งครัด พร้อมนี้ได้แนบสำเนาหนังสือ
ดังกล่าวมาด้วยแล้ว จำนวน 4 แผ่น

ร.ต.ต.
(ตรุษ โฉงจำเริญ)
ผู้ช่วยสาร ป.ล.น.บ.จ.

กองวิชาการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
 ก.ร.ร. ๓/๓๖
 ร.ร. ๒๗ ส.ร. ๒๕๔๔
 ก.ร. ๒๖๖๓
 ส.ร. ๒๖๖๓

ที่ นร ๐๖๐๑/ ๐๓๑๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 ๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
 กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๕๔๔ สิงหาคม ๒๕๔๔

เรื่อง ท้าหรือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำ "ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่ง" ตามมาตรา ๑๓๓ ทวิ
 วรรคห้า แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา คำขอที่สุด ที่ นร ๐๖๐๑/บ ๖๓๔๐
 ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔

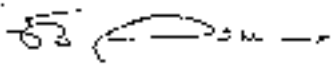
สิ่งที่ส่งมาด้วย ยื่นทักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำ
 "ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่ง" ตามมาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคห้า แห่งประมวล
 กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ขอหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำ "ในกรณี
 จำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่ง" ตามมาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคห้า แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
 และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้กระทรวงยุติธรรม (สถาบันนิติเวชและคุ้มครองเด็กและ
 เยาวชนกลาง) กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (กรมประชาสัมพันธ์) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
 สำนักงานอัยการสูงสุด และสมาคมทนายความ แต่งตั้งผู้แทนมาชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๖) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวและ
 มีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงาน
 คณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเรียบร้อยแล้ว
 ระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสามัค)
 เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักเลขาธิการกรม
 โทร. ๐ ๒๒๒๖ ๐๒๖๖ ๙
 กลุ่มกฎหมายระบบการยุติธรรมทางอาญา
 โทร. ๐ ๒๖๒๓ ๖๕๓๗
 โทรสาร ๐ ๒๖๒๓ ๖๓๗๖
 www.krisd.kn.go.th

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 โทร. ๐๒ ๒๖๒๓ ๖๕๓๗
 โทรสาร ๐๒ ๒๖๒๓ ๖๓๗๖
 ๒๕๔๔/๑๖๔๐

เรื่องเสรีจที่ ๔๑๔/๑๕๔๔

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับข้อคำ "ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างอื่น"

ตามมาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคห้า แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีหนังสือ ที่ ตท ๐๐๐๔๖/๑๐๖๑๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สอหาหรือว่า สืบเนื่องมาจากที่ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เข้าร่วมชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับร่างกฎหมาย ฉบับที่ ... (พ.ศ. ...) ออกตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่พนักงานสอบสวนต้องปฏิบัติ ในการจัดหามาความให้ผู้ต้องหาที่มีอายุไม่เกินสิบแปดปีในชั้นสอบสวน) ต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) เมื่อวันที่พฤหัสบดี ที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๓ โดยผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาเกี่ยวกับความหมายของข้อคำ "ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างอื่น" ตามมาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคห้า แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ยังไม่ได้หยิบยกประเด็นปัญหาดังกล่าวขึ้นพิจารณา และแนะนำให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเสนอเป็นข้อหารือมา สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงขอหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับข้อคำ "ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างอื่น" ตามมาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคห้า แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ว่า กรณีอย่างไรจึงจะถือว่าเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างอื่น ทั้งนี้ เพื่อพนักงานสอบสวนจะได้ยึดเป็นแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาปัญหาที่หรือดังกล่าวโดยมีผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง) ผู้แทนกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม (กรมประชาสัมพันธ์) ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้แทนสหภาพนายทนาย เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นดังนี้

สำหรับหนังสือที่ นร ๐๖๑๑๐/๐๘๖๖ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนัก.ลาอธิการคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๓๓๓ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดหลักการสำคัญเกี่ยวกับการถามปากคำผู้เสียหายหรือพยานซึ่งเป็นเด็กที่ไม่เกินสิบแปดปี โดยต้องมีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการเข้าร่วมในการถามปากคำเด็กด้วย เพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของเด็กและป้องกันมิให้เด็กได้รับความกระทบกระเทือนทางด้านจิตใจหรืออยู่ในภาวะเสี่ยงต่อความเจ็บป่วย กล่าวย้ำ ผู้เสียหาย พยาน หรือผู้ต้องหา ซึ่งเป็นเด็กอาจได้รับความกระทบกระเทือนทางด้านจิตใจจากการถามปากคำของทนายความ พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ ตลอดจนโมฆชนสารสินเปลื้องของศาล^๑ ที่ประสงค์จะรวบรวมรายละเอียดของพฤติการณ์แห่งคดี โดยไม่ได้คำนึงถึงสภาพจิตใจหรือสภาพความรู้ของเด็ก ทำให้เด็กเกิดความเกรงกลัวในการให้การ และส่งผลให้การให้ข้อมูลข่าวสารคดีความ ซึ่งหลักการสำคัญอันนี้จึงต้องใช้ในทุกกรณี เว้นแต่จะเข้าข้อบทวินัยมาตรา ๑๓๓ ทวิ พระราชบัญญัติว่า ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างถึงซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการเข้าร่วมในการถามปากคำพร้อมกันได้ ก็ให้พนักงานสอบสวนถามปากคำเด็กโดยมีบุคคลใดบุคคลหนึ่งตามวรรคหนึ่งอยู่ร่วมด้วยก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอนักคนอื่นไว้ในสำนวนการสอบสวน เมื่อจบการกำหนดหลักการถามปากคำเด็กไว้โดยเคร่งครัดบังคับเป็นทุกกรณีอาจมีปัญหาในทางปฏิบัติ โดยเฉพาะในท้องจังหวัดซึ่งมีภาวะขาดแคลนบุคลากร เช่น นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น ทำให้ไม่สามารถเริ่มการถามปากคำและต้องเลื่อนเวลาออกไปเพื่อรอ

มาตรา ๑๓๓ ทวิ ในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สามปีขึ้นไป หรือในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่ถึงสามปีและผู้เสียหายหรือพยานซึ่งเป็นเด็กหรือชรา หรือในคดีทำร้ายร่างกายซึ่งไม่เกินสิบแปดปี การถามปากคำเด็กไว้ในฐานะเป็นคู่เสียหายหรือพยาน ให้แยกกระทำเป็นส่วนต่างในสำนวนที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็ก และให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการเข้าร่วมในการถามปากคำด้วย

ก ล ก ล

ในการนี้จำเป็นเร่งด่วนอย่างถึงซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการเข้าร่วมในการถามปากคำพร้อมกันได้ ให้พนักงานสอบสวนถามปากคำเด็กโดยมีบุคคลใดบุคคลหนึ่งตามวรรคหนึ่งอยู่ร่วมด้วยก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอนักคนอื่นไว้ในสำนวนการสอบสวน และมีให้ถือว่าการถามปากคำผู้เสียหายหรือพยานซึ่งเป็นเด็กในกรณีดังกล่าวที่ได้กระทำไปแล้วไม่ชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๑๓๔ ทวิ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๓๓ ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่การสอบสวนผู้ต้องหาอายุไม่เกินสิบแปดปี

มาตรา ๑๓๕ ทวิ ในการสืบพยานในคดีที่พยานเป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี ถ้าศาลเห็นสมควรและจัดให้พยานนั้นอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็กแล้ว ศาลอาจปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

- (๑) ศาลเป็นผู้ถามพยานของฝ่ายหนึ่งให้พยานนั้นทราบประเด็นและข้อเท็จจริงซึ่งต้องการสืบแล้วให้พยานเบิกความไว้ด้วยวัน * หรือศาลจะถามผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ก็ได้
- (๒) ให้คู่ความถาม ตามคำนำ หรือตามตั้งผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์

ก ล ก ล

บุคคลดังกล่าวมาจากครอบครัวที่ค่อนข้างยากจน ระยะเวลาที่ต้องล่าช้าออกไปนี้เองที่เป็นปัญหาว่า หลักเกณฑ์และวิธีการตามปากคำเด็กที่กำหนดขึ้นใหม่ที่ส่งกรมคุ้มครองเด็ก แท้จริงอาจทำให้เด็กอยู่ในภาวะตึงเครียดมากยิ่งขึ้นด้วยเหตุระยะเวลาที่ตามปากคำที่ขานานออกไป ประกอบกับการถามปากคำที่ไม่มีบุคคลครบตามที่กฎหมายกำหนดไว้ก็จะทำให้การสอบสวนนั้นไม่ชอบ ข้อออกวันนี้เดิมในร่างของรัฐบาลไม่มีคำว่า "อย่างถึง" แต่ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... สภาผู้แทนราษฎร ได้มีการเพิ่มเติมคำคำว่า "อย่างถึง" เข้าไป ทั้งนี้ เพื่อเน้นย้ำให้เห็นว่าข้อออกวันของหลักการตามปากคำเด็กความมาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคห้า จะนำมาใช้เป็นหลักการในทางปฏิบัติไม่ได้ จะต้องกระทำเฉพาะกรณีจำเป็นเร่งด่วนจริงๆ และหากไม่ถามปากคำในเวลานี้จะมีผลกระทบกระเทือนต่ออุปนิสัยเป็นอย่างยิ่ง เป็นต้นว่า กรณีที่ผู้เสียหายหรือพยานกำลังจะเสียชีวิต หรือคดีกำลังจะขาดอายุความที่มีสาเหตุมาจากความรพองของเจ้าพนักงาน อย่างไรก็ตาม ในการพิจารณาว่ากรณีใดจะถือเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างถึงหรือไม่นั้น ในท้ายที่สุดแล้ว เมื่อมีการนำคดีขึ้นสู่ศาลศาลก็จะเป็นผู้ใช้ดุลพินิจวินิจฉัยว่ากรณีนั้นจะถือเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างถึงหรือไม่

(นายชัยวัฒน์ วงศ์วิมลสานต์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๕๙

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ   คร.

โทร. 0 - 2205 - 3466

ที่   0051.212/ 00244

วันที่   12 มกราคม 2552

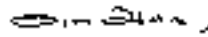
เรื่อง   กรมแจ้งพนักงานอัยการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

พช.น. , ก. , ก.1-9 , ปศ. , ศศม. และ จศ.(ทน.ต.)

ด้วย สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือผู้ถูกกระทำผิด สำนักงานคดีอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด มีหนังสือที่ ขต 0019.(อช)/950 ลง 25 ธ.ค.2551 เรื่องขอความร่วมมือในการแจ้งพนักงานอัยการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา ถึง คร. ขอให้ถ้ารับพนักงานสอบสวนด้วยว่ากรณีที่จะต้องสอบสวนเด็กในฐานะผู้เสียหาย พยาน หรือผู้ต้องหา ในการแจ้งให้พนักงานอัยการเข้าร่วมตามปากคำเด็กในคดีเดียวกันที่ต้องสอบสวนเด็กหลายครั้ง หากจะต้องมีการแจ้งให้พนักงานอัยการเข้าร่วมตามปากคำเด็กในครั้งถัดมา ขอให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อมูลในใบแจ้งว่าคดีดังกล่าวมีการสอบสวนเด็กมาแล้วจำนวนกี่ครั้ง เมื่อใด เพื่อเป็นข้อมูลแก่พนักงานอัยการที่เข้าร่วมภายหลังคดีในครั้งถัดมา และมีโอกาสพิจารณาขอช่วยเหลือแก่เด็กล่วงหน้า

คร. พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นกรณีที่หน่วยงานในสังกัด สำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งรับผิดชอบในการจัดพนักงานอัยการเข้าร่วมตามปากคำเด็กตามกฎหมาย ขอความร่วมมือเพื่อให้การเข้าร่วมตามปากคำเด็กในคดีอาญาบรรลุผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และทำให้สำนักงานสอบสวนมีความละเอียดครบถ้วน จึงขอเสนอให้หน่วยที่มีอำนาจสอบสวนในปัจจุบัน ดำเนินการตามที่อัยการขอความร่วมมือดังกล่าว

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและแจ้งพนักงานสอบสวนรวมทั้งผู้เกี่ยวข้องในสังกัดทราบ เพื่อยึดเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

พช.ค.อ.

(วงกต มณีรินทร์)

รอง ผบ.ตร.ประจำท.ศน.ตร.

3348

ที่ อส 0019 (อศ) 950

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายควบคุมดูแลโรงเรียนเอกชน
สำนักงานคดีอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด
ถนนรัชดาภิเษก เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๑

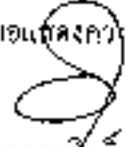
เรื่อง ขอความร่วมมือในกรณีแจ้งพนักงานอัยการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ได้กำหนดไว้ว่า ในการสอบสวนคดีอาญาที่จะต้อง
สอบสวนเด็กในฐานะผู้เสียหาย พยาน หรือผู้ต้องหา ให้พนักงานสอบสวนต้องแจ้งพนักงานอัยการและสหวิชาชีพเข้า
ร่วมตามภาคบังคับ ทางปฏิบัติที่ผ่านมาพนักงานสอบสวนปฏิบัติตามกฎหมายได้แจ้งพนักงานอัยการเข้าร่วมคุ้มครอง
เด็กตลอดมา แต่ปรากฏว่าในบางกรณีสำหรับในการสอบสวนเด็กในคดีอาญาที่การกระทำผิดคดีเกี่ยวข้องกับสถาน
ผู้เสียหาย พยาน หรือผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กหลายครั้ง ส่วนใหญ่พนักงานสอบสวนจะแจ้งไปยังพนักงานอัยการให้
เข้าร่วมตามภาคบังคับโดยมิได้แจ้งถึงรายละเอียดว่า ในคดีเด็กรุ่นนี้เคยมีการแจ้งให้พนักงานอัยการเข้าร่วมตามภาค
บังคับก่อนจนนับแล้ว จึงทำให้พนักงานอัยการจึงได้รับแจ้งให้เข้าร่วมตามภาคบังคับในครั้งต่อมาไม่อาจทราบถึง
รายละเอียดและข้อเท็จจริงที่พนักงานสอบสวนแจ้งว่าการสอบสวนมาแล้ว จึงทำให้การสอบสวนภาคบังคับในครั้งถัด
มา พนักงานอัยการที่เข้าร่วมตามภาคบังคับไปมีข้อมูลรายละเอียดเพียงพอที่จะให้คำแนะนำปรึกษาแก่พนักงาน
สอบสวนผู้รับผิดชอบได้ครบถ้วนรอบด้าน ซึ่งส่งผลให้ขั้นตอนการสอบสวนไม่ครบถ้วนถูกต้อง และตั้งมีการเรียก
ตัวมาสอบสวนเพิ่มเติมอีกอันจะมิผลกระทบต่อจิตใจของเด็ก อีกทั้งมีคดีด้วยความมุ่งประสงค์ในการให้ความ
คุ้มครองเด็ก

ดังนั้น เพื่อให้การเข้าร่วมตามภาคบังคับในคดีอาญา บรรลุผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและทำให้
ส่วนงานการสอบสวนมีความละเอียดรอบคอบ สำนักงานคดีอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด จึงรับผิดชอบในการจัด
พนักงานอัยการเข้าร่วมตามภาคบังคับตามกฎหมายจึงใคร่ขอความร่วมมือท่านได้โปรดแจ้งให้ทุกหน่วยงานในสังกัด
ได้กำกับพนักงานสอบสวนด้วยว่าในการแจ้งให้พนักงานอัยการเข้าร่วมตามภาคบังคับในคดีเด็กนั้นต้องสอบสวน
เด็กหลายครั้ง หากจะแจ้งมีการแจ้งให้พนักงานอัยการเข้าร่วมตามภาคบังคับในครั้งถัดมา ขอให้พนักงานสอบสวนแจ้ง
ข้อมูลในใบแจ้งว่าคดีดังกล่าวมีการสอบสวนเด็กมาแล้วจำนวนกี่ครั้ง เมื่อใด เพื่อเก็บข้อมูลแก่พนักงานอัยการที่เข้าร่วม
ตามภาคบังคับในครั้งถัดมาและมีโอกาสพิจารณารายละเอียดคดียุ่งหน้า

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้ทุกหน่วยงานในสังกัดได้ดำเนินการตามที่ได้อธิบายความร่วมมือดังกล่าวมา

ขอแสดงความนับถือ

(นายชายสิทธิ์ พิศวงปราการ)
อธิบดีอัยการฝ่ายคดีอาญา

ผู้ประสานงานศูนย์อำนวยการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา กรุงเทพมหานคร

๒. การกันผู้ต้องหาเป็นพยาน พนักงานสอบสวนจะต้องถือปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๔ บทที่ ๗ โดยเคร่งครัด กล่าวคือจะต้องพิจารณาว่าผู้ต้องหาผู้นั้นมิใช่ตัวการสำคัญ แต่เป็นผู้เห็นในคดีนั้นพอที่จะให้การเป็นพยานเพื่อความขึ้นศาลได้ คดีนั้นไม่สามารถหาพยานหลักฐานอื่นได้ประกอบกับตัวรับของผู้ต้องหาที่อ้างว่ารู้เห็นเกี่ยวกับคดีในคดีนั้น มิใช่เป็นตัวการสำคัญหรือมีลักษณะเป็นคำชี้แจงของผู้ต้องหาอื่นให้รับผิด และให้ตนเองพ้นจากความรับผิดชอบในคดีเรื่องนั้นไป

เมื่อมีการกันผู้ต้องหาคนใดไว้เป็นพยานแล้ว พนักงานสอบสวนจะต้องถือว่าผู้ต้องหาที่ได้รับการกันตัวไว้เป็นพยานนั้นเป็นพยานสำคัญในคดีอาญาที่พนักงานสอบสวนจะต้องคุมพยานและร้องกันพยาน โดยจะต้องถือปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๘ บทที่ ๖ โดยเคร่งครัดด้วย

๓. การปล่อยชั่วคราว เมื่อพนักงานสอบสวนสมควรยกคำผู้ต้องหาเสร็จสิ้นแล้ว หากมีการยื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราว ให้พนักงานสอบสวนถือปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๗ ว่าด้วย เรื่องการปล่อยชั่วคราว โดยให้พิจารณาถึงความหนักเบาแห่งข้อหาหรือการกระทำแห่งคดี ทั้งนี้ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๘ อย่างเคร่งครัดด้วย

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติตามนี้ตั้งกล่าวโดยเคร่งครัด และให้ผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนทุกคนระดับเข้าควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด หากมีความยังปรากฏว่าเกิดวาระบอกพ้องและเป็นผลเสียหายต่อคดีแล้ว ตร. จะพิจารณาทันทีที่มีส่วนเกี่ยวข้องตามควรแก่กรณีต่อไป

พล.ต.ท. แสง ชีระสิทธิ์

(แสง ชีระสิทธิ์)

๑๕๑.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 2052358
 ที่ 0304.6/318 วันที่ 15 มกราคม 2543
 เรื่อง กำชับแนวทางการปฏิบัติกรณีผู้ต้องหาใช้สิทธิให้ทนายความเข้าฟังการสอบสวน

ผบ.ต., ผบ.น., ผบ.ส., ผบ.ปต., ผบ.ภ. 1-9, ผบ.ตม.

ด้วยสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับสภาทนายความ ได้ทำข้อตกลงเรื่องแนวทางการปฏิบัติกรณีผู้ต้องหาใช้สิทธิให้ทนายความเข้าฟังการสอบปากคำของตน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 241 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 18 พ.ย. 2542 เป็นต้นไป นั้น

เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในแนวทางที่ทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับสภาทนายความ ได้ทำความตกลงไว้ดังกล่าวข้างต้น จึงขอให้ท่านกำชับพนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ให้ถือปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่างสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับสภาทนายความลง 18 พ.ย. 2542 (เอกสารแนบท้าย) ด้วย

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติ

พล.ต.ท.

(จตุรนต์ ใจดีพิทักษ์)

ผู้ช่วย ผอ.ตจ.ปรท.ผบ.ตจ.

ข้อบังคับของกระทรวงสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยการขอพยานความ
 เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรณีผู้ต้องหาใช้สิทธิไว้ความความเข้าฟังการสอบสวนปากคำของตน
 ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 241

เป็นผลด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 241 วรรคสอง บัญญัติว่า
 "ใบขึ้นสอบสวน ผู้ต้องหาที่มีสิทธิไว้ความความหรือผู้ซึ่งตนไว้ความความเข้าฟังการสอบสวนปากคำของตนได้" สำนักงาน
 ตำรวจแห่งชาติและสภานายความ จึงได้ร่วมกันกำหนดแนวทางการปฏิบัติในกรณีผู้ต้องหาใช้สิทธิไว้ความความ
 เข้าฟังการสอบสวนปากคำของตนไว้ดังต่อไปนี้

1. พยานความที่จะเข้าฟังการสอบสวนปากคำต้องเป็นสมาชิกของสภานายความ และให้แสดงบัตร
 ประจำตัวพยานความต่อพนักงานสอบสวนก่อน

2. พยานความตามข้อ 1. สามารถเข้าฟังการสอบสวนปากคำผู้ต้องหาในคดีอาญาทุกประเภท เมื่อ
 ผู้ต้องหาได้ออกมาใช้สิทธิของตน

3. สภานายความมีหน้าที่แจ้งรายชื่อ ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของพยานความอาสาให้
 พนักงานสอบสวนทุกท้องที่ในเขตศาลจังหวัด ทุกจังหวัดรวมทั้งกรุงเทพมหานครภายใน ๕ -

๕. ก่อนเริ่มสอบสวนปากคำผู้ต้องหา ให้พนักงานสอบสวนและผู้ซึ่งตนไว้ความความหรือผู้ซึ่งตนไว้
 ถ้าไม่มี และผู้ต้องหาได้ลงความความเข้าฟังการสอบสวนปากคำของตน ก็ให้พนักงานสอบสวนแจ้งไปยัง
 สภานายความที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร หรือเขตอำเภอเมืองจังหวัดสำหรับจังหวัดอื่น เพื่อจัดหา
 พยานความให้ผู้ต้องหาโดยเร็ว และให้กรรมการบริหารสภานายความประจำภาค มีหน้าที่ประสาน
 งานในเรื่องการจัดหาพยานความในเขตศาลจังหวัดที่รับผิดชอบ เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่พยานความอาสา
 ที่จะต้องเดินทางไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนตามที่แจ้งมา

การแจ้งให้ท่านเป็นหนังสือ กำหนดวัน เวลา สถานที่ที่จะสอบสวนปากคำผู้ต้องหา เว้นแต่ในกรณี
 เร่งด่วนจะแจ้งทางโทรศัพท์ หรือเครื่องมือสื่อสารชนิดอื่นก็ได้ และให้พนักงานสอบสวนบันทึกการแจ้งไว้

ให้นำขอสภานายความหรือผู้ซึ่งตนไว้ความความขอพยานอาสาสำหรับ กรุงเทพมหานคร เป็น
 ผู้จัดหาพยานความอาสา ด้านอื่นในต่างจังหวัด ให้เป็นหน้าที่ของกรรมการบริหารสภานายความประจำภาค
 หรือ ประธานพยานความจังหวัดและผู้ซึ่งตนไว้ความความอาสาให้ผู้ซึ่งตนไว้ความความที่พนักงานสอบสวน
 แจ้งมา และให้แจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบโดยเร็ว

6. ถ้าพยานความมิได้รับแจ้ง ตามข้อ ๕ วรรคสาม ไปเวลาฟังการสอบสวนปากคำผู้ต้องหา โดยไม่แจ้ง
 เหตุจึงต้องให้พนักงานสอบสวนทราบ ให้พนักงานสอบสวนบันทึกเหตุข้อเท็จจริงไว้ และหากการสอบสวน
 ปากคำไว้จะก่อให้เกิดความเสียหาย ให้ดำเนินการขอพยานปากคำผู้ต้องหาไปตามอำนาจหน้าที่ หรือยกให้แจ้ง

ไปยังนายคณาพนายความ หรือผู้ที่นายคณาพนายความมอบหมายสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใน จังหวัดอื่นให้นำแจ้งไปยังกฤษฎีกาบริหารคณาพนายความประจำภาคหรือประธานคณาพนายความจังหวัด เพื่อจัดหา คณาพนายความอาสาพร้อมทั้งการสอบปากคำผู้ต้องหาโดยเร็ว

6. ก่อนเริ่มทำการสอบปากคำผู้ต้องหา พนักงานสอบสวนจะต้องให้โอกาสผู้ต้องหาทบทวนและ ปกษาทนายความหรือทนายอาสา เพื่อทบทวนข้อเท็จจริงให้คำแนะน้าเป็นเวลาพอสมควร

7. จำนวนคณาพนายความที่จะเข้าฟังการสอบปากคำให้มีอย่างน้อยหนึ่งคน ต่อหนึ่งคดี ในคดีใดที่มี ผู้ต้องหาหลายคน หรือเป็นคดีสำคัญก็ให้คณาพนายความเข้าฟังการสอบปากคำได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน

8. คณาพนายความที่เข้าฟังการสอบปากคำไม่มีหน้าที่ตอบคำถามแทนผู้ต้องหา เว้นแต่คำถามนั้นไม่ ชัดเจน คณาพนายความอาจทักท้วงขอให้พนักงานสอบสวนอธิบายหรือชี้แจงเพิ่มเติมได้ และจะตั้งข้อซักถามหรือทำ การใดซึ่งเป็นการขัดขวางหรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในการสอบปากคำผู้ต้องหา

9. ถ้าคณาพนายความที่เข้าฟังการสอบปากคำผู้ต้องหาเห็นว่า การสอบปากคำผู้ต้องหาของพนักงาน สอบสวนไม่ชอบด้วยกฎหมายใด อาจคัดค้านหรือทักท้วงการสอบปากคำของพนักงานสอบสวนได้ แต่ก่อน ที่พนักงานสอบสวนจะสอบปากคำหรือตั้งคำถามผู้ต้องหาต่อไป ให้พนักงานสอบสวนจดข้อคัดค้านหรือข้อ ทักท้วงลงไว้ในบันทึกการสอบปากคำ หรือจะให้คณาพนายความยื่นคำคัดค้านหรือคำทักท้วงเป็นหนังสือ เพื่อรวม ไว้ในสำนวนการสอบสวนก็ได้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2542 เป็นต้นไป

(ลงชื่อ) พลตำรวจเอก ประชา พรหมบุตร
(วิชา พรหมบุตร)
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

(ลงชื่อ) สึก กอแสงเรือง
(นายสีก กอแสงเรือง)
นายคณาพนายความ

สำเนาถูกต้อง
พลตำรวจตรี *[ลายเซ็น]*
(เจตน์ มงคลหัตถี)
ผู้บังคับการกองรักษาการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ด่วนมาก บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 205-3466

ที่ 0004.6/4277

วันที่ 18 ตุลาคม 2544

เรื่อง การขออนุญาตเรียกตัว สร หรือ ศอ ๒ ทำการสอบสวนในฐานะเป็นผู้ต้องหาคดีอาญา

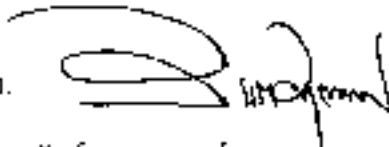
รอง ผบ.ตร. ผู้ข่าว ผบ.ตร.

นางจ.น. ก., ก. 1-0, ป.๓. และ สดผ.

ด้วย สร. ได้มีหนังสือ ที่ 0004.6/6429 ลง 7 ต.ค. 2544 มอบหมายให้หัวหน้าหน่วยที่รับ
มีขอขมการขอขบวนระดับผู้บัญชาการเป็นผู้พิจารณาขอขบวนหนังสือขออนุญาตต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร
หรือประธานวุฒิสภาเรียกตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภาในระหว่างสมัยประชุมไปที่ทำการ
สอบสวนในฐานะที่สมาชิกผู้นั้นเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.
2540 มาตรา 165 โดยให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

เนื่องจากประธานวุฒิสภาได้เสนอหนังสือต่อ นายกรัฐมนตรี ในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาและ
รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าสมาชิกวุฒิสภามีหน้าที่ในการควบคุมการ
บริหารราชการแผ่นดินตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ศาลที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหมายเรียกตัว
สมาชิกวุฒิสภาไม่ทำการสอบสวนในฐานะเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา ขอผลส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติ
หน้าที่ของวุฒิสภาได้ สมควรพิจารณากำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งระดับผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือ
รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้พิจารณา ลงนามในหนังสือขออนุญาตหมายเรียกตัวสมาชิกวุฒิสภา
ต่อประธานวุฒิสภา และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือ ที่ นร 0201/12631 ลง 17 ก.ย. 2544
แจ้งให้ ตร. ทราบว่า นายกรัฐมนตรีเห็นชอบตามที่ประธานวุฒิสภาเสนอ โดยให้รวมถึงการสืบหนังสือขอ
ขบวนคดีหมายเรียก ตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปที่การสอบสวนต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรใน
ระหว่างสมัยประชุมด้วย

จึงมีสั่งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.อ.
(สันติ เศรษฐานนท์)
ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานสำรวจรังวัด โทร. 2053466
 ที่ 0004.61 ๒๔๔๓ วันที่ ๗ สิงหาคม 2544
 เรื่อง การขออนุญาตเรียกตัว ส.ส. หรือ ส.ว. ไปทำการสอบสวนในฐานะเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา

ผบช.น. , ก. , ม.1 - 9 , ปต. และ สตม.

ด้วย ส.ว. บางท่าน ได้กลับมากในที่ประชุมวุฒิสภา เมื่อวันที่ 3 พ.ค. 2544 ว่า ผบค.ภ.จว. มีหนังสือถึงประธานวุฒิสภาโดยตรง เพื่อขออนุญาตเรียกตัว ส.ว. ไปทำการสอบสวนในฐานะผู้ต้องหาในคดีอาญาว่าเป็นการไม่เหมาะสม และขอให้ ตร. กำจัดการปฏิบัติหน้าที่ราชการในการสอบสวนคดีอาญาดังกล่าวด้วย

ตร. ได้ตรวจสอบพิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 มาตรา 165 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า " ในระหว่างสมัยประชุม ห้ามมิให้จับ ทรมาน หรือหมายเรียกตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา ไปทำการสอบสวนในฐานะที่สมาชิกผู้นั้นเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา เว้นแต่ในกรณีที่ได้รับอนุญาตจากสภาที่ผู้นั้นเป็นสมาชิก หรือในกรณีที่จับในขณะกระทำความคิด " ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญดังกล่าว มีเพียงห้ามมิให้จับ ทรมาน หรือหมายเรียก เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากสภาที่ผู้นั้นเป็นสมาชิก หรือในกรณีที่จับในขณะกระทำความคิด แต่มิได้กำหนดให้ผู้ใดเป็นผู้มีหนังสือขออนุญาตประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา เรียกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา ไปทำการสอบสวนในฐานะที่สมาชิกผู้นั้นเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา ดังนั้น จึงขอเสนอให้หัวหน้าหน่วยที่รับผิดชอบขอการสนับสนุนระดับผู้บัญชาการ เป็นผู้พิจารณาทุกหนังสือขออนุญาตต่อประธานสภาที่สมาชิกผู้นั้นเป็นสมาชิกอยู่ แล้วรายงานให้ ตร. ทราบโดยด่วน

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.อ.

(พรศักดิ์ คุ้มรัง วิบูลย์)

ลป.ตว.

ที่ นร ๐๒๖๘/๒๐๒๓

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กท ๑๐๑๐๐

๑๗ กันยายน ๒๕๕๕

เรื่อง การขอขานุญาตหมายเรียกตัวสมาชิกวุฒิสภา ไปทำการสอบสวนคดีอาญา

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๘/๐๓๑๓๒ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕

ด้วยประธานวุฒิสภาได้เสนอว่า สมควรให้เอกอัครราชทูตในขณะเป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พิจารณากำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งระดับผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้พิจารณาในหนังสือขออนุญาตหมายเรียกตัวสมาชิกวุฒิสภาต่อประธานวุฒิสภาเพื่อไปทำการสอบสวนให้ฐานะเป็นผู้ต้องหาคดีอาญาในระหว่างสมัยประชุม ความละเอียดปรกติตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

นายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นชอบตามที่ประธานวุฒิสภาเสนอ โดยให้รวมถึงการมีหนังสือขออนุญาตมีหมายเรียกตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปทำการสอบสวนต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรในระหว่างสมัยประชุมด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิษณุ เครืองาม)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๕๐ ๕๐๑๑ ถึง ๐๐๘-๘

๐ ๒๒๕๐ ๕๐๕๗

โทรสาร ๐ ๒๒๕๐ ๕๐๕๘

ด่วนที่สุด

ที่ ทว ๐๐๐๘/ 03132

232

วุฒิสภา

ณ กรุงบงกเ ใน กท ๑๐๓๐๐

๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง การขออนุญาตหมายเรียกตัวสมาชิกวุฒิสภา ไปทำารสอบสวนคดีอาญา

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ทช ๐๑๐๔.๖/๖๑๐๖
ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔

ด้วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ได้มีหนังสือแจ้งว่า ในกรณีสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
จะขออนุญาตหมายเรียกตัวสมาชิกวุฒิสภาไปทำการสอบสวนในฐานะเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา ตามบทบัญญัติ
มาตรา ๑๖๕ ของรัฐธรรมนูญ นั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มอบหมายให้หัวหน้าหน่วยที่รับผิดชอบ
การสอบสวนระดับผู้บัญชาการเป็นผู้พิจารณาออกหนังสือขออนุญาตต่อประธานสภาที่ผู้ันเป็นสมาชิก
รายละเอียดปรากฏความดังที่ส่งมาด้วย

โดยที่สมาชิกวุฒิสภาทำหน้าที่ในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินตามบทบัญญัติ
ของรัฐธรรมนูญ การที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติหมายเรียกตัวสมาชิกวุฒิสภาไปทำการสอบสวนในฐานะ
ที่เป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา ก่อนส่งผลกระทบต่อการใช้สิทธิหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาได้ ดังนั้น
นายกรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ควรพิจารณากำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งระดับผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
เป็นผู้พิจารณาลงนามในหนังสือขออนุญาตหมายเรียกตัวสมาชิกวุฒิสภาคณะประธานวุฒิสภา

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลตรี

(นายสุชาติ รุ่งเรือง)

ประธานวุฒิสภา

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

โทร. ๐ ๒๒๒๔๔ ๑๕๖๗, ๐ ๒๒๒๔๔ ๓๕๖๗

โทรสาร ๐ ๒๒๒๔๔ ๑๗๗๘

สำเนาถึง

(นายสมเ็จ ปะระณีรัฐ)
นิติกร ๑

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองคดี โทร 0-2225-3465

ที่ 0004 ส/ ๕๑๖๘

วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๗

เรื่อง การเรียกผู้ต้องหาไปพบเพื่อรับทราบข้อหา

เรียน ผบช.ก., น., ปส., ก. 1-9 , ส.ต.ม.

ตามที่ ตร. มีหนังสือ ที่ 0503/๖๑๖๘ ลง 22 มี.ค.17 เรื่อง การแจ้งข้อหา
คดีฆาตกรรมให้ผู้ต้องหาทราบและได้แจ้งเวียนให้ พงส. ถึงปฏิบัติ นั้น

ปรากฏว่ายังมี พงส. จำนวนไม่น้อยที่เข้าใจเจตนาของ ป.วิ.อาชญา
มาตรา 52 และมาตรา 134 ไม่ถูกต้อง โดยเข้าใจว่าเป็นอำนาจ พงส. ที่จะเรียกผู้ต้องหา
ไปพบได้ตามคำขอใจซึ่งการกระทำดังกล่าวอาจถูกฟ้องคดีได้ ดังนั้นจึงขอชักชวน
ว่าความเข้าใจเกี่ยวกับการที่ พงส. จะมีอำนาจเรียกผู้ต้องหาไปพบได้ก็ต่อเมื่อมีข้อเท็จจริง
โดยมีพยานหลักฐานตามสมควรที่จะเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นเป็นผู้กระทำความผิดตามที่กล่าวหา
เสียก่อน การมีคำร้องทุกข์เพียงอย่างเดียวโดยไม่มีพยานหลักฐานอื่นสนับสนุน พงส. ยังไม่มี
อำนาจที่จะเรียกผู้ต้องหาไปพบได้ เว้นแต่เป็นกรณีผู้ต้องหาถูกส่งตัวไปยัง พงส. หรือเข้าพบ
พงส. เองหรือปรากฏว่าผู้ต้องหาอยู่ต่อหน้านั้นเป็นผู้ต้องหา

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

พล.ต.ท.

(ปิยะ จิตศิริ)

รอง พล.ต.ท. ล.ร.ท. ๕.๑.๓๗

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ..... กองคดี กรมตำรวจ

ที่ 0503/5268 ..... วันที่ 22 มีนาคม 2517

เรื่อง การแจ้งข้อหาคดีอาญาให้ผู้ต้องหาทราบ

พช.บ., พช.ค., พช.ก. และหน่วยชั้นรองพ่อ ตร. ที่ทราบเพื่อสอบสวนคดีอาญา

ตามที่ ตร. ได้สั่งความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาในปัญหาคดีอาญาเกี่ยวกับการแจ้งข้อหาในคดีอาญาให้ผู้ต้องหาทราบ มาไว้ที่งานส่งหนังสือกรมสอบสวนในสังกัดถือปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย ดังความแจ้งอยู่ในบันทึกตั้งของ ตร. ที่ 0503/5513 ลง 7 เมษายน 2514 นั้น แต่มีใบบอกอยู่เสมอ ๆ ว่า พนักงานสอบสวนยังมีใบบอกผิดระเบียบของคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับการแจ้งข้อหาในคดีอาญาแก่ผู้ต้องหา ซึ่งการกระทำดังกล่าวพนักงานสอบสวนอาจถูกฟ้องร้องในภายหลัง อันจะก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ตนโดยใช้เหตุผลว่าความเสื่อมเสียมาสู่ราชการของกรมตำรวจอันเป็นส่วนราชการ ด้วยเหตุนี้จึงสั่งให้ ตร. ทั้งตำรวจชั้นผู้ต้องหาและผู้ต้องหาแจ้งข้อหาแก่ผู้ต้องหาได้ทราบ โดยให้ทราบถึงพนักงานสอบสวนในสังกัดถือปฏิบัติให้ถูกต้องต่อไปอีกครึ่งหนึ่งจึงขอในนี้

1. เมื่อผู้ต้องหาถูกเรียกหรือถูกส่งตัวมา หรือเข้าหาพนักงานสอบสวนเอง หรือผู้ต้องหาเข้ามาปรากฏตัวต่อหน้าพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาให้ผู้ต้องหาทราบแล้วดำเนินการสอบสวนให้มีผู้ต้องหา ตามระเบียบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 134

2. กรณีจะควบคุมผู้ต้องหาไว้ในระหว่างการสอบสวนหรือไม่นั้น ให้พนักงานสอบสวนแจ้งยึดถือปฏิบัติโดยมีประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 136 (๔) ให้ระหว่างการสอบสวนปรากฏว่าผู้ต้องหาหรือบุคคลอื่นใดไม่ได้รับการควบคุม หรือไม่มีพฤติการณ์ความผิดเกิดขึ้นตามข้อกล่าวหา ก็ไม่จำเป็นต้องควบคุมผู้ต้องหาไว้แต่อย่างใด และให้พนักงานสอบสวนเร่งดำเนินการสอบสวนสรุปสำนวนมีผลเป็นผล "สั่งไม่ฟ้อง" ส่งพนักงานอัยการพิจารณาโดยไม่ชักช้า

3. ในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือบุคคลอื่นใดไม่ปรากฏตัวในโอกาสแรกที่พนักงานสอบสวนแจ้งการกระทำในเมื่อผู้ต้องหาซึ่งไม่ได้เข้าปรากฏตัวต่อพนักงานสอบสวนตามระเบียบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 134 ก็ควรเร่งทำการสืบสวนสืบก่อน เมื่อเสร็จแล้วจึงทำการกระทำตามคดีอาญาในจึงดำเนินการสอบสวนต่อไป (ตามระเบียบความเห็นของอธิบดีกรมอัยการ ในบันทึกที่ 0507/2504 ลง 8 สิงหาคม 2504 ซึ่งได้สำเนาไว้ให้ทราบด้วยแล้ว)

แต่ถ้าคนทางการสอบสวนปรากฏว่าผู้ต้องหาหรือผู้ถูกกล่าวหาไม่ติดต่อกับความผิด หรือมิได้มีการกระทำผิดเกิดขึ้นตามข้อกล่าวหา ก็ไม่ต้องทำการจับกุมผู้ต้องหาหรือผู้ถูกกล่าวหาหรือแจ้งข้อหา

การแจ้งข้อหาผิดอาญาให้ผู้ต้องขังทราบ

ให้ผู้ต้องขังหรือผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วอย่างใด ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนโดยละเอียดเห็นควร
"สั่งไม่ฟ้อง" พนักงานสอบสวนอัยการพิจารณาโดยมีชั้นชั้นเช่นเดียวกัน

อนึ่ง ในกรณีที่ข้าราชการตำรวจถูกกล่าวหาหรือตั้งข้อหาว่ากระทำผิดอาญาให้พนักงาน
สอบสวนปฏิบัติตามมาตรา 1.2.3 ซึ่งกล่าวถึงชั้นชั้นเช่นเดียวกัน ในกรณีเช่นนี้หากเกิดมีขึ้น ให้พนักงาน
สอบสวนเร่งดำเนินการสอบสวนแล้วสรุปสำนวนมีควมเห็นควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้อง ซึ่งสำนวนให้พนักงาน
อัยการพิจารณาโดยเร็ว ทั้งนี้ เพราะเหตุได้ปรากฏอยู่เสมอ ๆ ว่า ได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจถูกกล่าวหา
ว่าได้กระทำผิดอาญาเพราะเหตุที่กระทำตามหน้าที่ หรือเนื่องมาจากภาระหน้าที่ เป็นเหตุให้
ข้าราชการตำรวจผู้ตั้งข้อปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและปฏิบัติหน้าที่ไปตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายให้
อำนาจได้ ต้องถูกรังแกในการพิจารณาพนักงานสอบสวนประจักษ์ อันมีโทษให้ผู้ปฏิบัติต้องเสียกำลังใจใน
การปฏิบัติหน้าที่ อันเป็นผลเสียแก่ทางราชการโดยตรงอีกส่วนหนึ่งด้วย

จึงแจ้งมาให้ทราบและถือปฏิบัติต่อไป.

(ลงชื่อ) พล.ต.ต. ประจวบ สุนทรางกูร
(ประจวบ สุนทรางกูร)
อธิบดีกรมตำรวจ

ที่ ๑๖๑๘/๑๖๐๘
ตำแหน่ง พล.ต.ท. หน่อ, ใต้.ร.๒

เรื่องแจ้งให้พนักงานสอบสวนในสังกัดทราบและปฏิบัติตนมีคำสั่ง ต.ร. สั่งไป
ให้ ร้อง และช่วย คชช.น. ทราบด้วย.

(ลงชื่อ) พล.ต.ต. ณรงค์ ภูพานนท์
(ณรงค์ ภูพานนท์)
คชช.น.
26 มี.ค. 2517

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. C 2205 3466

ที่ 0004 6/ 1๗๖๐๒

วันที่ ๒๒ ธันวาคม 2547

เรื่อง คำขอรับการปฏิบัติในการสอบสวนคดีอาญา

ผบช.ภ.๓, น., นส., สดม., ภ.1-9, ส. และ จจร.

ตามหนังสือ ตร. ส่วนมาก ที่ 0004.6/1276 ลง 21 ก.พ. 2544 ทางแนวทางปฏิบัติในการสอบสวนคดีอาญาไว้ ณ วันที่

ตร. ได้รับรายงานจาก ภ.2 กรณีการจับกุมผู้ต้องหาดำเนินคดีในข้อหาขโมยยาสูบต่างประเทศที่ไม่ได้ปิดแสตมป์ยาสูบไว้ ณ ความครบครองเกินกว่า 500 กรัม ชั้นสอบสวน ได้ตรวจว่าผู้ต้องหาอายุ 48 ปี และได้ให้การรับสารภาพ พนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานสรุปสำนวนการสอบสวนเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาตามข้อหาและส่งศาลเป็นทางคดีพร้อมสำนวนและตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการ พนักงานอัยการฟ้องผู้ต้องหาเป็นจำเลยศาลชั้นต้น ศาลเจ้าคณะจังหวัดสุพรรณบุรีและศาลพิพากษาลงโทษปรับโดยลดมาตราส่วนโทษลงกึ่งหนึ่งตามมาตรา 75 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพราะเหตุว่าขณะกระทำความผิดจำเลยมีอายุกว่า 14 ปี และยังไม่เกิน 17 ปี ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับกุมขอคัดสำเนาคำพิพากษาของศาลเพื่อนำไปใช้ในการขอรับเงินรางวัลและสินบน นำจับจึงพบว่ามีการแก้ไข วัน เดือน ปีเกิด ของผู้ต้องหาซึ่งปรากฏในคำให้การของผู้ต้องหา และแผ่นพิมพ์สายนิ้วมือผู้ต้องหาในสำนวนการสอบสวนและเปลี่ยนตัวผู้ต้องหา จากเดิมผู้ต้องหาอายุ 48 ปี เป็นอายุ 17 ปี ภายหลังจากนั้นได้มีการดำเนินคดีแก่พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบและพนักงานอัยการผู้ฟ้องร้องในข้อหา เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตช่วยเหลือผู้ต้องหาให้ได้รับโทษน้อยลง แต่ยังไม่อาจนำผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้ โดยพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องพนักงานอัยการผู้ฟ้องร้องในคดีและศาลจังหวัดสุพรรณบุรีพิพากษายกฟ้องพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน ตั้งนั้น เพื่อให้การสอบสวนคดีอาญาดำเนินอยู่บนหลักความบริสุทธิ์ยุติธรรมและป้องกันเหตุทำนองนี้เกิดขึ้นอีก จึงกำชับการปฏิบัติในการสอบสวนคดีอาญา ดังนี้

1. เป็นหน้าที่

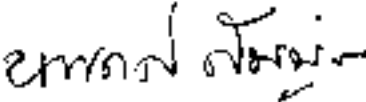
1. เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ จัดทำรูปถ่ายผู้ต้องหา พร้อมระบุชื่อ, วัน เดือน ปีเกิด, อายุ, สัญชาติ และฉายาหรือชื่อหรือฉายาอื่นที่มีชื่อของผู้ต้องหา รวมทั้งสำเนาทะเบียนบ้าน, สำเนาทะเบียนสูติบัตรหรือหนังสือสำคัญทางการแพทย์ ซึ่งยืนยันตัวผู้ต้องหา ประกอบสำนวนการสอบสวนโดยพนักงานสอบสวนลงลายมือชื่อกำกับไว้

2. ในกรณีที่ พงส. เห็นว่าข้อมูลอาจมีความคลาดเคลื่อน ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนบิดามารดาหรือญาติพี่น้องของผู้ต้องหา เพื่อยืนยันถึงสาเหตุของผู้ต้องหา

3. การปฏิบัติตาม 1 ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดำเนินการกระทำในโอกาสแรกที่เริ่มคดี โดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามสายงาน ตามคำสั่ง ตร.ที่ 960/2537 ลง 10 ส.ค.2537 เรื่อง มาตรการควบคุม ตรวจสอบ แจ้งตัวการสอบสวนคดีอาญา

4. เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาจะต้องสอดส่องดูแลตรวจสอบให้คำแนะนำแก่พนักงานสอบสวนในการดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบปฏิบัติต่างๆ

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และแจ้งพนักงานสอบสวน ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นในสังกัด ทราบปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ.
(นพตล. สมบูรณ์ทรัพย์)

ที่ปรึกษาากฎหมาย (สบ 11) ปรท.๘๑. ๑๑

ที่ นร ๐๕๐๑๖/ ๐๖๗๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๕ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๓๑ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง หารือปัญหาการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดพระราชบัญญัติควบคุมกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๑๖.๗/ป ๑๐๕ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

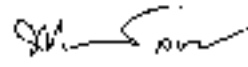
สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกรายงานสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับ แนวนโยบายและแผนคดี.เอ็มที ๓ ซึ่งมีแต่เสียงไม่มีภาพตามพระราชบัญญัติ ควบคุมกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ขอหารือเกี่ยวกับการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด พระราชบัญญัติควบคุมกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ และสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาได้อธิบายให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) กระทรวง วัฒนธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวงและสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ) และ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาหารือดังกล่าวและมีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

ผู้อำนวยการคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่องเสรีจที่ ๑๗๙/๒๕๔๙

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับแผ่นซีดีเพลงและแผ่นซีดีเอ็มพี ๓ ซึ่งมีแต่เสียง
ไม่มีภาพตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์
พ.ศ. ๒๕๓๐

สำนึกงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๑.๒๑๒/๙๖๐๘ ลงวันที่ ๒๕
สิงหาคม ๒๕๔๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กองบัญชาการตำรวจนครบาลหาวิ
สำนักงานตำรวจแห่งชาติในปัญหาการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการ
เทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เห็นว่าเป็นปัญหาในการบังคับใช้
กฎหมายระหว่างนายทะเบียนผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตกับพนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจสอบสวน
ดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดซึ่งมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน ทำให้ประชาชนผู้ประกอบการอาชีพสุจริตต้อง
เดือดร้อน และเห็นว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายมาตั้งแต่กล่าว
จึงหารือไปยังกระทรวงมหาดไทย ขอให้ลงนามประกาศว่า กองบัญชาการตำรวจนครบาลไม่เห็นพ้องด้วย
กับข้อพิจารณาความเห็นของกระทรวงมหาดไทยและขอให้หารือคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงขอหารือเกี่ยวกับปัญหาดังนี้

- ๑. ซีดีเพลง และซีดีเอ็มพี ๓ ซึ่งมีแต่เสียงไม่มีภาพ เป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ตาม
พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ หรือไม่
- ๒. ผู้ประกอบการที่เช่า แลวเปลี่ยนหรือจำหน่ายด้วยประการใดซึ่งซีดีเพลงและ
ซีดีเอ็มพี ๓ จะต้องขออนุญาตจากนายทะเบียนหรือไม่ และหากไม่ได้ขออนุญาตจะเป็นความผิด
หรือไม่
- ๓. จำเป็นต้องเสนอแก้ไขกฎหมายหรือ ๘ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยมีผู้แทน
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม
(สำนักงานปลัดกระทรวงและสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ) และผู้แทนสถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็น
ดังนี้

ลงพร้อมหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๑/๐๓๐๘ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๙ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกามีถึงสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ประติมากรรมรูปปั้น แผ่นซีดีเพลง และแผ่นซีดีเอ็มพี ๓ ซึ่งมีเสียงไม่มีภาพ เป็นเทป หรือวีดิทัศน์ความพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ หรือไม่เห็นว่าเป็น วัสดุที่จะเข้าลักษณะเป็นเทปหรือวีดิทัศน์ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีดิทัศน์ ใดๆ ได้ นั้น ต้องมีลักษณะสองประการตามที่กำหนดไว้ในนิยามคำว่า "เทปหรือวีดิทัศน์" ตามมาตรา ๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประการแรก ต้องเป็นวัสดุที่เคลือบด้วยสารแม่เหล็กหรือสารอื่นใดซึ่งได้บันทึกภาพหรือถ่ายทอดภาพโดยภาพเปลี่ยนสัญญาณเป็นกระแสไฟฟ้า หรือวัสดุอย่างอื่นใดซึ่งได้ถูกถ่าย อัด หรือกระทำด้วยวิธีใด ๆ ให้เป็นเรื่องเหตุการณ์ รูป ข้อความ หรือเกมการเล่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ในที่นี้คือกฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๔๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยหมายเหตุนัยกฎกระทรวง^๒ มุ่งที่จะควบคุมวัสดุที่มีภาพหรือเรื่องราวที่ไม่เหมาะสมหรือขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของสังคมไทย ในเบื้องต้นสิ่งที่จะเป็นเทปหรือวีดิทัศน์จึงต้องบันทึกข้อมูลที่มีลักษณะเป็นภาพ เรื่องเหตุการณ์ รูป ข้อความ หรือเกมการเล่น ไม่ว่าจะมิใช่เสียงหรือไม่ได้ตาม ประการที่สอง วัสดุดังกล่าวต้องสามารถจัดเป็นภาพหรือเสียง หรือทั้งภาพและเสียงได้ในลักษณะต่อเนื่องกันไปด้วยเครื่องเทปโทรทัศน์หรือเครื่องถ่ายทอดวีดิทัศน์ เครื่องฉายภาพ หรือเครื่องกลไกอย่างอื่นที่ตนเองเดียวกัน ประกอบกับเมื่อพิจารณาจากเหตุที่พระราชบัญญัติ

^๑ มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

"เทปหรือวีดิทัศน์" หมายความว่า

(๑) วัสดุที่เคลือบด้วยสารแม่เหล็กหรือสารอื่นใดซึ่งได้บันทึกภาพหรือถ่ายทอดภาพโดยการเปลี่ยนสัญญาณเป็นกระแสไฟฟ้า หรือ

(๒) วัสดุอย่างอื่นใดซึ่งได้ถูกถ่าย อัด หรือกระทำด้วยวิธีใด ๆ ให้เป็นเรื่องเหตุการณ์ รูป ข้อความ หรือเกมการเล่น ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

โดยวัสดุดังกล่าวสามารถจัดถ่ายทอดเป็นภาพหรือเสียง หรือทั้งภาพและเสียงได้ในลักษณะต่อเนื่องกันไปด้วยเครื่องเทปโทรทัศน์หรือเครื่องถ่ายทอดวีดิทัศน์ เครื่องฉายภาพ หรือเครื่องกลไกอย่างอื่นที่ตนเองเดียวกัน

^๒ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีข้อกำหนดให้วิธีโอแกน แลเซอร์ดิส ดิจิตอลดีวีดี ดีวีดี และซีดีดีเอช เป็นเทปหรือวีดิทัศน์ ทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจตรวจพิจารณาให้ความเห็นชอบหรือควบคุมได้ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งอาจทำให้มีการนำวัสดุดังกล่าวที่มีภาพหรือเรื่องราวที่ไม่เหมาะสมหรือขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของสังคมไทยไปเผยแพร่ อันจะทำให้เกิดความเสียหายแก่เยาวชนหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน จึงสมควรกำหนดให้วัสดุดังกล่าวเป็นเทปหรือวีดิทัศน์ และโดยที่บทนิยามคำว่า "เทปหรือวีดิทัศน์" ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติให้สามารถกำหนดดังกล่าวต้องกระทำโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ควบคุมกิจการแทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๑๐^๖ ซึ่งระบุเหตุผลในวรรคท้ายพระราชบัญญัตินี้แล้ว ปรากฏว่า เนื่องจากในขณะนั้นมีกวนนำแทปและวัสดุโทรทัศน์ไปให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย และ มีการจัดจำหน่ายหรือให้บริการอย่างแพร่หลาย แต่โดยที่แทปและวัสดุโทรทัศน์ไม่ใช่ภาพยนตร์ จึงไม่อยู่ ภายใต้งบบังคับของพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๑๓ ทำให้แทปและวัสดุโทรทัศน์ไม่ต้อง ผ่านการตรวจพิจารณาจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ก่อให้เกิดผลเสียหายแก่เยาวชนและศีลธรรมอันดีของ ประชาชนที่ยังขาดกระตบกระเทือนถึงความมั่นคงของรัฐอีกด้วย จึงจำเป็นต้องมีการตรา พระราชบัญญัติควบคุมกิจการแทปและวัสดุโทรทัศน์ฯ ขึ้น แสดงให้เห็นว่า พระราชบัญญัติควบคุม กิจการแทปและวัสดุโทรทัศน์ฯ มีเจตนารมณ์จะควบคุมวัสดุที่ไม่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติ ภาพยนตร์ฯ อีกทั้งเมื่อได้พิจารณาบทบัญญัติในส่วนอื่นของพระราชบัญญัติควบคุมกิจการแทปและ วัสดุโทรทัศน์ฯ แล้ว จะเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า มุ่งหมายที่จะควบคุมตัวแทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่มีทั้ง ภาพและเสียง เช่น ตัวแทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายซึ่งแทปหรือวัสดุโทรทัศน์จะมีไว้ในสถานที่ประกอบกิจการได้ จะต้องเป็นแทปหรือ วัสดุโทรทัศน์ที่ภาพและเสียงของเรื่องได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับความเห็นชอบจาก เจ้าพนักงานผู้ตรวจ (มาตรา ๑๐)^๗ หรือในการตรวจพิจารณาให้ความเห็นชอบ ผู้ขอให้ตรวจต้อง ส่งมอบสำเนาแทปหรือวัสดุโทรทัศน์ซึ่งมีภาพและเสียงอย่างเดียวกันให้กับเจ้าพนักงานผู้ตรวจ (มาตรา ๑๑)^๘ หรือการถือหรือบันทึกสำเนาแทปหรือวัสดุโทรทัศน์ต้องทำให้ตรงตามต้นฉบับแทป

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปรากฏว่าในปัจจุบันนี้ได้มีการใช้ แทป แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายแทปและวัสดุโทรทัศน์ ก็ยังมีการจัดจำหน่ายหรือให้บริการเกี่ยวกับแทปหรือวัสดุโทรทัศน์ แพร่หลายทั้งในกรุงเทพมหานครและในต่างจังหวัด ซึ่งแทปและวัสดุโทรทัศน์เหล่านั้นไม่ได้ผ่านการตรวจพิจารณา จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ เนื่องจากไม่ใช่ภาพยนตร์ตามความหมายของพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๑๓ การที่ไม่บังคับบัญชียกกฎหมายควบคุมกิจการดังกล่าว ย่อมก่อให้เกิดผลเสียหายแก่เยาวชนและศีลธรรมอันดีของ ประชาชนที่ยังขาดกระตบกระเทือนถึงความมั่นคงของรัฐอีกด้วย ในการนี้จำเป็นต้องมีกฎหมายควบคุมการค้า เน้น กิจการเกี่ยวกับแทปและวัสดุโทรทัศน์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐ แทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ จะมีไว้ในสถานที่ประกอบ กิจการของตนได้ จะต้องเป็นแทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ภาพและเสียงของเรื่องได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับความ เห็นชอบจากเจ้าพนักงานผู้ตรวจตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๔ หรือต้องเป็นแทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ผู้รับรอง สำเนาตามมาตรา ๑๗ แล้วเท่านั้น และแทปหรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวจะต้องมีการแสดงตรา หมายเลขรหัส และรายละเอียดหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ การตรวจพิจารณาให้ความเห็นชอบในแทปหรือวัสดุโทรทัศน์ให้ผู้ได้รับใบอนุญาต ตามมาตรา ๖ หรือบุคคลอื่นใดซึ่งประสงค์จะให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจทำการตรวจพิจารณาและได้รับความเห็นชอบใน แทปหรือวัสดุโทรทัศน์ของตน ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานผู้ตรวจตามหลักเกณฑ์หรือวิธีการและส่งมอบเอกสาร ประกอบการพิจารณาตามที่กำหนดในกฎกระทรวง พร้อมทั้งส่งมอบสำเนาแทปหรือวัสดุโทรทัศน์ซึ่งมีภาพและเสียง อย่างเดียวกันให้กับเจ้าพนักงานผู้ตรวจสองสำเนา

หรือวัสดุโทรทัศน์ทั้งภาพและเสียง (มาตรา ๑๗)^๖ เป็นต้น แสดงให้เห็นว่า พระราชบัญญัติควบคุมกิจการโทรคมนาคมและวัสดุโทรทัศน์ มีเจตนารมณ์จะควบคุมทั้งภาพและเสียงที่ปรากฏในเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ นอกจากนี้ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการโทรคมนาคมและวัสดุโทรทัศน์ มีการกำหนดโทษทางอาญาไว้ พระจึงต้องตีความอย่างเคร่งครัด ด้วยเหตุผลดังกล่าว ม้วนซีดีเพลงและแผ่นซีดีเอ็มพี ๓ ซึ่งเป็นที่กเสียงแต่ไม่มีภาพ จึงไม่เป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการโทรคมนาคมและวัสดุโทรทัศน์

ประเด็นที่สอง ผู้ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายด้วยประการใดซึ่งแผ่นซีดีเพลงและแผ่นซีดีเอ็มพี ๓ จะต้องขออนุญาตจากนายทะเบียนหรือไม่ และหากไม่ได้ขออนุญาตจะเป็นความผิดหรือไม่ เห็นว่า เมื่อได้พิจารณาในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่าแผ่นซีดีเพลงและแผ่นซีดีเอ็มพี ๓ ไม่เป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการโทรคมนาคมและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ผู้ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายด้วยประการใดซึ่งแผ่นซีดีเพลงและแผ่นซีดีเอ็มพี ๓ จึงไม่ต้องขออนุญาตจากนายทะเบียนตามมาตรา ๑^๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการโทรคมนาคมและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐

ประเด็นที่สาม จำเป็นต้องเสนอแก้ไขกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมกิจการโทรคมนาคมและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ หรือไม่ เห็นว่า การจะกำหนดโดยกฎกระทรวงให้วัสดุใดเป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ได้ วัสดุนั้นต้องเป็นวัสดุที่มีข้อมูลภาพตามที่ได้ให้ความเห็นไว้แล้วในประเด็นที่หนึ่ง แต่โดยที่แผ่นซีดีเพลง และแผ่นซีดีเอ็มพี ๓ มีข้อมูลที่มี

^๖ มาตรา ๑๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ อาจอัดสำเนาเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานผู้ตรวจตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๕ ไว้เพื่อการประกอบกิจการของตนได้ โดยต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

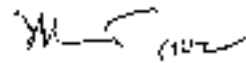
- (๑) ต้องอัดหรือบันทึกสำเนาเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ให้ตรงตามต้นฉบับเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ทั้งภาพและเสียง และสำเนาจริงว่าเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวได้ผ่านการตรวจพิจารณาแล้ว ถ้ามี
- (๒) ต้องรับรองสำเนาเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ด้วยสารลงลายมือชื่อของผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕ ลงไว้แก่เทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่รับแล้วติดสำเนาพร้อมทั้งแสดงหมายเลขรหัสและรายละเอียดประจำฉบับ หรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวตามวิธีการที่เจ้าพนักงานผู้ตรวจกำหนด

“ มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายด้วยประการใด ๆ ซึ่งเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ โดยทำเรซินดูริ่งหรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่จะได้รับการติดต่อบริษัท ในรูปของค่าธรรมเนียมสมาชิกหรือด้วยวิธีการอื่นใด เว้นแต่จะได้รับการขออนุญาตจากนายทะเบียน ทั้งนี้ นอกจากกรณีที่ได้รับยกเว้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่อนุญาต ผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อรัฐมนตรีได้ตามมาตรา ๒๗ ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งของนายทะเบียน

๕

แต่เสียงไม่มีภาพ จึงไม่เข้าข่ายเป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ ดังนั้น การที่จะออกกฎกระทรวงกำหนดให้ แผ่นซีดีเพลง และแผ่นซีดีเสริมที่ ๓ เป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ จึงไม่อาจกระทำได้ เนื่องจากขัดกับ กฎหมายแม่บท

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๕๙

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ๓๖ โทร. 0 2205 3466
ที่ 0051.2127 45๖๑ วันที่ ๑ สิงหาคม 2549
เรื่อง คำขิปีให้ตรวจสอบข้อมูลฯลฯของผู้ค้างหาหรือผู้ถูกจับ

ผบช.น., ก., ก 1-9, ปศ., ตค.ม. และ จตร.

ด้วย ตำหนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา มีหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ ศร 22/3480 ลง 27 มีนาคม 2549 แจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา กรณี นายชาติร์ จำพันธ์ ได้ยื่นหนังสือต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ขอให้ตรวจสอบและพิจารณาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเงินแล้วไม่ตรวจสอบข้อเท็จจริง ประกอบให้บุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญานำชื่อและนามสกุลของนายชาติร์ฯ ไปใช้ในทางทุจริตอันมีผลเสียหายแก่บุคคลอื่น จนเป็นเหตุให้เสียหายชื่อเสียง และไม่สามารถเดินทางไปต่างประเทศได้ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ได้พิจารณาข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า นายสุรชัย หรือหมึก สงวนสิทธิ์ ผู้ต้องหา แข็งความ อันเป็นเท็จ โดยผลกระทบบังคับให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ สภ.ต.พิทยา หลงเชื่อ โดยสมิทฯ ไซว่า นายสุรชัยหรือหมึกฯ มีชื่อและนามสกุล เป็น นายชาติร์ฯ พนักงานสอบสวน จึงรายงานไปถึง ทต. และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องให้ปรากฏเป็นชื่อและนามสกุลของนายชาติร์ฯ ทำให้ นายชาติร์ฯ เสียชื่อเสียง การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงเป็นการปฏิบัติตนอันอาจหน้าที่ หากแต่การปฏิบัติตนอันอาจหน้าที่นั้น ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นายชาติร์ฯ โดยไม่เป็นธรรม แต่ได้คนี สภ.ต.พิทยา ได้ดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนจนเป็นที่พอใจของนายชาติร์ฯ แล้ว จึงยุติการพิจารณา ค่างไรก็ดีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามเรื่องร้องเรียนในกรณีนี้ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเนื่องจาก มีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนโดยตรง ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นง่าย ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา จึงขอให้ ทต. พิจารณาหามาตรการป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์ในทำนองเดียวกัน อีก

ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันมิให้ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาหลบค่างไว้ชื่อและนามสกุลของ บุคคลอื่นในการดำเนินคดี จนเป็นเหตุให้บุคคลอื่นนั้นได้รับความเสียหายจากการปฏิบัติหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่ตำรวจและพนักงานสอบสวน จึงให้กำชับข้าราชการตำรวจในสังกัด เมื่อมีการจับกุมตัว ผู้กระทำความผิดหรือผู้ต้องหาแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับหรือพนักงานสอบสวนทำการตรวจสอบชื่อ

/และนามสกุล ...

และนามสกุลที่ถูกต้องแท้จริงของบุคคลนั้นด้วยความละเอียดรอบคอบ จากบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวที่ทางราชการออกให้ซึ่งมีภาพถ่ายผู้ถือบัตร ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยหรือกรณีที่ถูกจับหรือผู้ซึ่งจากไปไม่สามารถนำเอกสารดังกล่าวมาแสดงได้ ก็ให้สอบถามข้อมูลประวัติของบุคคลนั้นโดยละเอียด หรือมอบอำนาจตรวจสอบไปยังหน่วยงานของทางราชการที่มีฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร เช่น ที่ว่าการอำเภอหรือสำนักงานเขต หากมีทราบชัดเจนก็ให้นำตัวบุคคลนั้นไปตรวจสอบด้วย

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้แจ้งพนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้องทราบเพื่อปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.ท. _____

(ชาญะติ วัชรบุณย์)

ผู้ช่วย ผ.บ.ตร.ปรท.สบ.ตร.

100
ด่วนที่สุด
พ.ศ. ๒๕๖๓ / ๓๑๕๓๐

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เลขที่ 18536
วันที่ 29 มิ.ย. 2549
เวลา 10.10 น.

246

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
๑๑๙๓ อาคารเอ็กซิม ชั้น ๒๐ ถนนพหลโยธิน
สามเสนใน พญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

๒๓

มีนาคม ๒๕๔๙

ฝ่ายรับแจ้งจรรยาวัตรคดี บก.อภ.จค.
เลขที่แจ้ง 2/31
วันที่ 21 มิ.ย. 49
☐ โทร ☐ โทรสาร ☐ แฟกซ์

เรื่อง แจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) สำเนาหนังสือร้องเรียนของนายชาติร คำพันธ์
ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๘ จำนวน ๑ ชุด
(๒) สำเนาหนังสือตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี ที่ ขบ ๐๐๒๙.๒/๑๔๕๒
ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙

ด้วย นายชาติร คำพันธ์ ได้ยื่นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ขอให้
ตรวจสอบและพิจารณาการปฏิบัติหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรตำบลพัทธยา อำเภอทางละมุง
จังหวัดชลบุรี กรณีเล่นเล่ห์ไม่ตรวจสอบข้อเท็จจริง ปลอมให้บุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้ต้องหาในคดีขโมย นำชื่อ
และนามสกุลผู้ร้องเรียนไปใช้ในการถูกดำเนินคดีหลายคดี รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๑)
สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา โดยได้รับมอบหมายจากผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ได้วิ
เคราะห์ข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการ
พิจารณา ซึ่งต่อมาผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี มีหนังสือแจ้งข้อเท็จจริงส่งไปยังสำนักงานผู้ตรวจการ
แผ่นดินของรัฐสภาแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๒)

ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ได้พิจารณาข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจ
สถานีตำรวจภูธรตำบลพัทธยา ถูกนายสุรชัยหรือหมึกฯ สงวนสิทธิ์ แจ้งความอันเป็นความเท็จ โดยหลอกลวง
จนทำให้เชื่อโดยสนิทใจว่า นายสุรชัยหรือหมึกฯ มีชื่อและนามสกุลที่เป็นของนายชาติร คำพันธ์ สอนสอนมา
จึงรายงานไป ซึ่งกองทะเบียนประวัติอาชญากรและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้ปรากฏเป็นชื่อและนามสกุล
ของนายชาติร คำพันธ์ ในประวัติอาชญากร ทำให้นายชาติร คำพันธ์ เสื่อมเสียชื่อเสียงและไม่สามารถเดินทางไปยังต่าง
ประเทศได้ การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจฯ จึงเป็นการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ หากแต่การปฏิบัติตาม
อำนาจหน้าที่นั้น ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นายชาติร คำพันธ์ โดยไม่เป็นธรรม คำร้องเรียนจึงเป็นไปตามความใน
มาตรา ๑๖(๑)(ข) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
พ.ศ. ๒๕๔๕ แต่บัดนี้สถานีตำรวจภูธรตำบลพัทธยา ได้ดำเนินการแก้ไขความเสียหายอันเป็นที่ยอมรับของ
นายชาติร คำพันธ์ แล้ว จึงยุติการพิจารณา ตามความในมาตรา ๕๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ฉบับเดียวกัน

/ลงรักที่...

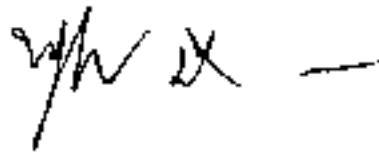
“ความลำบา คือความไม่เป็นธรรม”

อย่างไรก็ดี เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามเรื่องร้องเรียนในกรณีนี้ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญเป็น
 อย่างยิ่ง เนื่องจากมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนโดยตรง ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นง่ายและ
 อาจเกิดขึ้นอีก ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา จึงขอให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พิจารณาหามาตรการ
 ป้องกันมิให้เหตุการณ์ในทำนองเดียวกันนี้เกิดขึ้นอีก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาดำเนินการตามความเห็นและข้อเสนอแนะดังกล่าว
 พร้อมทั้งแจ้งผลการดำเนินการให้ทราบด้วย จักขอขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายพิชิตชีพย์ ปิยะฉัตร)
 ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

ฝ่ายตรวจสอบเรื่องร้องเรียน

โทร. ๐ ๒๒๕๔ ๐๕๗๘, ๑๖๗๖ ต่อ ๔๗๘

โทรสาร ๐ ๒๒๕๔ ๐๔๘๖, ๑๖๗๖ ต่อ ๔๘๖

www.ombudsman.go.th

ผ่านที่สุด

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ตร.

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๓๔๓๒

ที่ ๘๐๓๑.๒๕/๒๖๖

วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔

เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓

นางน.น.น.๕-๔/๕๗๘.๖/๒๕๕๓,๓๖, ๖๓๖, ๖๓๖, ๖๓๖, ๖๓๖, ๖๓๖ และ จตร.(๖๓๖๓๖)

ด้วยได้มีพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ ใช้บังคับ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๓๔ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๓ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๔๘ พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวนี้มีเจตนารมณ์ในการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพและวิธีปฏิบัติต่อเด็ก เยาวชน และบุคคลในครอบครัว รวมทั้งกระบวนการพิจารณาคดีของศาลเยาวชนและครอบครัว เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเป็นสำคัญ และได้มีบทบัญญัติที่เปลี่ยนแปลงอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจและพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กหรือเยาวชนที่ถูกจับกุมหรือดำเนินคดีอาญาหลายกรณี

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติของเจ้าพนักงานตำรวจและพนักงานสอบสวนเป็นไปโดยถูกต้องตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ ดังนี้

๑. บททั่วไป

๑.๑ พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

- ๑.๒ คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจพิจารณาของศาลเยาวชนและครอบครัว ได้แก่
  - (๑) คดีอาญาใดๆ ที่มีข้อกล่าวหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิด
  - (๒) คดีอาญาที่มีข้อกล่าวหาว่าผู้ใหญ่ (อายุสิบแปดปีบริบูรณ์ขึ้นไป)

กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๐ และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๐

๑.๓ ศี้อาญาใดๆ ที่มีข้อกล่าวหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดและ
 ศี้อาญาที่มีข้อกล่าวหาว่าผู้ใหญ่กระทำความผิดคนพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความ
 รุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๐ แม้การสอบสวนผู้ต้องหาจะให้การรับสารภาพตลอดข้อหาก็ตาม
 พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจะต้องทำการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานและส่งสำนวนการ
 สอบสวนพร้อมความเห็นไปยังพนักงานอัยการ พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจะนำตัวผู้ต้องหาส่ง
 พนักงานอัยการเพื่อฟ้องศาลด้วยวาจาโดยไม่ทำการสอบสวนไม่ได้ ทั้งนี้เพราะพระราชบัญญัติศาล
 เยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ มาตรา ๗๘ วรรคหนึ่ง
 และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง
 ได้บัญญัติไว้ทำนองเดียวกันว่าให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทำการสอบสวนและส่งสำนวนการ
 สอบสวนพร้อมทั้งความเห็นไปยังพนักงานอัยการ

๒.การจับกุมและการควบคุมเด็กหรือเยาวชน

๒.๑ ห้ามมิให้จับกุมเด็กซึ่งต้องหาร่ำกระทำผิดคดี ในวันแต่เดิมนั้นได้กระทำ
 ความผิดซึ่งหน้า หรือมีหมายจับหรือคำสั่งของศาล

การจับกุมเยาวชนซึ่งต้องหาร่ำกระทำผิดคดีให้ป็นไปตามประมวล
 กฎหมายวิธีพิจารณาคดีเยาวชน

๒.๒ ห้ามมิให้ควบคุม คุมขัง กักขัง หรือใช้มาตรการอื่นใดซึ่งมีลักษณะเป็นการ
 จำกัดสิทธิเสรีภาพของเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาร่ำกระทำผิดคดี เว้นแต่มีหมายจับหรือคำสั่งของศาล
 หรือเป็นกรณีการคุมตัวเท่าที่จำเป็นเพื่อดำเนินการนำตัวเด็กหรือเยาวชนส่งไปยังที่ทำการของพนักงาน
 สอบสวนผู้รับผิดชอบ ในระหว่างการสอบสวนและการนำตัวเด็กหรือเยาวชนไปศาล เพื่อตรวจสอบการ
 จับกุม

๒.๓ ในกรจับกุมเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาร่ำกระทำผิดคดี ให้เจ้าพนักงาน
 ผู้จับแจ้งแก่เด็กหรือเยาวชนนั้นว่าเขาต้องถูกจับและแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมทั้งแจ้งสิทธิตามประมวล
 กฎหมายวิธีพิจารณาคดีเยาวชน มาตรา ๘๓ วรรคสอง ให้ทราบ หากมีหมายจับให้แสดงต่อผู้ถูกจับ
 และทำการบันทึกการจับกุมแล้วนำตัวผู้ถูกจับพร้อมบันทึกการจับกุมส่งพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่
 เด็กหรือเยาวชนถูกจับทันที

ก่อนส่งตัวเด็กและเยาวชนผู้ถูกจับให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับ ให้เจ้าพนักงาน
 ผู้จับทำบันทึกการจับกุม โดยแจ้งข้อกล่าวหาและรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุแห่งการจับให้ ผู้ถูกจับทราบ
 และบันทึกรายละเอียดดังกล่าวลงในบันทึกการจับกุม ทั้งนี้ห้ามมิให้ผู้จับถามและบันทึกคำให้การผู้ถูก
 (รวมทั้งคำรับสารภาพหรือคำปฏิเสธ) เป็นอันขาด ยกเว้นการสอบถามเพื่อตรวจสอบว่าเป็นบุคคลตาม

๓. การสอบสวนคดีอาญาและมาตรการพิเศษเพนการดำเนินคดีอาญา

๓.๑ เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้รับตัวเด็กหรือเยาวชนซึ่งถูกจับ หรือ เด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหว่ากระทำความผิดถูกเรียกมา ส่งตัวมา เข้าหาเอง มาปรากฏตัวอยู่ต่อหน้า หรือมี ผู้นำตัวเด็กหรือเยาวชนนั้นเข้ามาขอตัว ให้รับสอบสวนเด็กหรือเยาวชนในเบื้องต้นเพื่อทราบชื่อตัว ชื่อสกุล อายุ สัญชาติ ถิ่นที่อยู่ สถานที่เกิดและอาชีพของเด็กหรือเยาวชน ตลอดจนชื่อตัว ชื่อสกุล และรายละเอียด เกี่ยวกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือองค์การซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย แล้วแจ้งข้อกล่าวหา ให้เด็กหรือเยาวชนทราบและแจ้งให้ผู้อำนวยความสะดวกสถานที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอยู่ในเขตอำนาจทราบ เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

บันทึกการสอบสวนเบื้องต้นควรมีสาระสำคัญตามตัวอย่างแบบทำหนังสือนี้

๓.๒ การสอบสวนเบื้องต้นตาม ๓.๑ ให้กระทำในสภาพที่ดีที่สุดเหมาะสม โดยไม่เลือกปฏิบัติและไม่ปะปนกับผู้ต้องหาที่หรือมีบุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องอยู่ในสถานที่นั้นลับมี ลักษณะเป็นการประจานเด็กหรือเยาวชน ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงอายุ เพศ สภาพของเด็หรือเยาวชนเป็น สำคัญและต้องใช้ภาษาหรือถ้อยคำที่เข้าใจเด็กหรือเยาวชนสามารถเข้าใจได้โดยง่าย โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ กรณีเด็กหรือเยาวชนไม่สามารถสื่อสารหรือไม่เข้าใจภาษาไทยก็ให้จัดหาล่ามให้ตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือจัดหาเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกหรือความช่วยเหลืออื่นใดให้ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ หากเด็กหรือ เยาวชนประสงค์จะติดต่อสื่อสารหรือปรึกษาหารือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือผู้แทนองค์การ ซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วยและอยู่ไม่วิสัยที่จะดำเนินการได้ ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการให้ตาม ھرระแห่งระเบียบโดยมิชักช้า

๓.๓ เมื่อได้สอบสวนเบื้องต้นและแจ้งข้อกล่าวหาตาม ๓.๑ แล้ว ในกรณีที่ไม่มี หมายจับ และเด็กหรือเยาวชนถูกเรียกมา ส่งตัวมา เข้าหาเอง มาปรากฏตัวอยู่ต่อหน้า หรือมีผู้นำตัวเด็ก หรือเยาวชนนั้นเข้ามาขอตัว ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดำเนินการตามมาตรา ๑๓๗ แห่งประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาโดยสมบูรณ์ โดยไม่ต้องนำตัวเด็กและเยาวชนไปศาลเพื่อตรวจสอบการ จับกุม ภายในสี่สิบสี่ชั่วโมง เนื่องจากไม่ถือว่าเป็นการจับ จึงไม่มีอำนาจควบคุมหรือปล่อยชั่วคราว แต่ กฎหมายกำหนดให้พนักงานจัดการตั้งขึ้นฟ้องศาลให้ทันภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เด็กหรือ เยาวชนนั้นปรากฏตัวอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ดังนั้นเมื่อพนักงานสอบสวน ผู้รับผิดชอบได้แจ้งข้อกล่าวหาให้เด็กหรือเยาวชนทราบแล้ว ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทำ หนังสือแจ้งให้ผู้อำนวยความสะดวกสถานที่เด็กและเยาวชนนั้นอยู่ในเขตอำนาจเพื่อ ทำการสืบเสาะ ข้อเท็จจริงโดยไม่ต้องส่งตัวเด็กและเยาวชนไปด้วย และให้พนักงานสอบสวนผู้รับ รับผิดชอบทำการ สอบสวนพยานหลักฐานอื่นต่อไปและให้ ติดตามรายงานการสืบเสาะข้อเท็จจริงมารวมเข้าสำนวนไว้ด้วย

๓.๔ เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้รับตัวเด็กหรือเยาวชนซึ่งถูกจับ และ
ได้ดำเนินการตาม ๓.๑ แล้ว ให้นำตัวเด็กหรือเยาวชนไปศาลเพื่อให้ศาลตรวจสอบการจับกุมทันที ทั้งนี้
ภายในเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่เด็กหรือเยาวชนไปถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ
แต่ไม่นับเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวเด็กหรือเยาวชนผู้ถูกจับจากที่ทำการของพนักงานสอบสวน
ผู้รับผิดชอบมาศาลเข้าในกำหนดเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมงนับด้วย

กรณีศาลสั่งปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชนที่ถู กจับเนื่องจากการจับเป็นไปโดย
มิชอบด้วยกฎหมาย ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดำเนินการสอบสวนคดีนั้นต่อไปโดยต้อง
ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและ
ครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๗๗ และเมื่อทำการสอบสวนเสร็จสิ้น และมีความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้
เรียกเด็กหรือเยาวชนมาเพื่อส่งตัวพร้อมสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ

คำร้องตรวจสอบการจับกุมมีสาระสำคัญตามตัวอย่างแบบท้ายหนังสือนี้ ๖

๓.๕ ในกรณีที่ต้องนำเด็กหรือเยาวชนไปศาลเพื่อให้ศาลตรวจสอบการจับกุม
ดังกล่าวใน ๓.๔ หากเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหว่ากระทำความผิดมีบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือบุคคล
หรือองค์การซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย และบุคคลหรือองค์การดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ายังสามารถ
ปกครองดูแลเด็กหรือเยาวชนนั้นได้ พนักงานสอบสวนอาจมอบตัวเด็กหรือเยาวชนให้แก่บุคคลดังกล่าว
ไปฝาก ครองดูแลและสั่งให้นำตัวเด็กหรือเยาวชนไปยังศาลภายในสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่เด็กหรือ
เยาวชนไปถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ในกรณีเช่นนี้ หากมีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าเด็ก
หรือเยาวชนจะไม่ไปศาล พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจะเรียกประกันจากบุคคลดังกล่าวตามวรรค
แรกก็ได้

หลังเกณฑ์ วิธีพิจาร และการกำหนดหลักทรัพย์สินในการประกันตัวเด็กหรือ
เยาวชนให้ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการปล่อยชั่วคราวของ ดร.โดยอนุมัติ

๓.๖ กรณีตาม ๓.๔ และ ๓.๕ มิให้นำไปใช้บังคับในคดีที่พนักงานสอบสวน
ผู้รับผิดชอบเห็นว่าจะอาจเปรียบเทียบได้

๓.๗ ในการสอบสวนเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหว่ากระทำความผิด ให้กระทำไป
สถานที่ที่เหมาะสมโดยไม่เลือกปฏิบัติและไม่ปะปนกับผู้ต้องหาอื่นหรือมีบุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องอยู่ใน
สถานที่นั้นอันมีลักษณะเป็นการประจานเด็กหรือเยาวชน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงอายุ และ สภาพของ เด็ก
หรือเยาวชนเป็นสำคัญ และต้องใช้ภาษาและถ้อยคำที่ทำให้เด็กหรือเยาวชนสามารถเข้าใจได้ง่าย โดย
คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ถ้าเด็กหรือเยาวชนไม่สามารถสื่อสารหรือไม่เข้าใจภาษาไทย ให้จัดหา
ล่ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้ หรือจัดหาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก หรือ

ความช่วยเหลืออื่นใดให้ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพชีวิตคนพิการ ทั้งนี้
หากพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเห็นว่าสามารถทำการสอบสวนปากคำเด็กหรือเยาวชนนั้นภายหลัง
การสอบถามเบื้องต้นตาม ๓.๑ ได้ทันก่อนนำตัวส่งศาลเพื่อให้ศาลตรวจสอบการจับกุม ก็ให้สามารถ
ดำเนินคดีได้

 ๓.๘ การแจ้งข้อกล่าวหาและสอบปากคำเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องทราบว่ากระทำ
ความผิดไม่จำต้องมีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กหรือเยาวชนร้องขอ และพนักงาน
อัยการอยู่ด้วยตามนี้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๓๓ พวิ และมาตรา ๓๓๔/๒
แต่จะต้องมีที่ปรึกษากฎหมายของเด็กหรือเยาวชนร่วมอยู่ด้วยทุกครั้ง พร้อมทั้งแจ้งตัวว่าเด็กหรือ
เยาวชนมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้และถ้อยคำของเด็กหรือเยาวชนอาจใช้เป็นพยานหลักฐานใน
การพิจารณาคดีได้ ทั้งนี้ เมื่อคำนึงถึงอายุ เพศ และสภาพจิตของเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องทราบว่ากระทำ
ความผิดแต่ละราย

ที่ปรึกษากฎหมายตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารราชการบริหารส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๒๑ ได้กำหนดคุณสมบัติ
ไว้ว่าต้องมีคุณสมบัติเป็นทนายความตามกฎหมายว่าด้วยทนายความและผ่านการอบรมเรื่องวิธีการ
พิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว มีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยา การสังคมสงเคราะห์ และความรู้อื่นที่
เกี่ยวข้องตามข้อกำหนดในข้อบังคับฯ ของประธานศาลฎีกา แต่ตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๒๐๕ แห่ง
พระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้ภายในสองวันนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัติปี ให้นำพยานผู้
มาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและ
ครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ มาใช้บังคับ ซึ่งตามมาตรา ๘๔ ของพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้กำหนดให้ผู้ทำ
หน้าที่เป็นที่ปรึกษากฎหมายมี ๒ ประเภท คือ (๑) ผู้ที่เป็นทนายความตามกฎหมายว่าด้วยทนายความ
หรือ (๒) ผู้ที่ได้รับปริญญาทางกฎหมายไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและได้จดทะเบียนเป็นที่
ปรึกษากฎหมาย ฉะนั้น ในระยะเริ่มแรกนี้จึงให้ใช้ที่ปรึกษากฎหมายที่มีคุณสมบัติทั้งสองประเภท
ดังกล่าวประเภทใดประเภทหนึ่ง

ในการแจ้งข้อกล่าวหาและสอบสวนปากคำเด็กหรือเยาวชนนี้ บิดา มารดา
ผู้ปกครองบุคคลหรือผู้แทนองค์การซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วยจะเข้าร่วมรับฟังการสอบสวน
ดังกล่าวด้วยก็ได้

๓.๙ เพื่อให้ในการคุ้มครองสิทธิเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องทราบว่ากระทำคามผิด
ห้ามมิให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจัดให้มีหรืออนุญาตให้มีหรือยินยอมให้มีการถ่ายภาพหรือ
บันทึกภาพเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องทราบว่ากระทำคามผิด เว้นแต่เพื่อประโยชน์ในการสอบสวน

๓.๑๐ ในระหว่างการสอบสวน หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับอายุของเด็กที่ถูกจับกุม หรือควบคุมให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเป็นอำนาจดำเนินการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง แต่หากปรากฏภายหลังว่าเด็กนั้นมีอายุไม่เกินสิบปี บริบูรณ์ในขณะที่กระทำ ความผิดและเด็กอยู่ในความควบคุมของสถานพินิจหรือองค์การอื่นใด ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบแจ้งให้สถานพินิจหรือองค์การดังกล่าวทราบเพื่อที่สถานพินิจหรือองค์การ ดังกล่าวนั้นจะได้รายงานให้ศาลทราบและมีคำสั่งต่อไป

๓.๑๑ หากปรากฏเป็นที่ยืนยันว่าเด็กซึ่งถูกจับกุมหรือควบคุมนั้นในขณะกระทำ ความผิดอายุไม่เกินสิบปีบริบูรณ์ให้ดำเนินการต่อไปดังนี้

(๑) ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดำเนินการสอบสวนไปตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วให้ พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ทำความเห็นว่าเด็กนั้นได้กระทำความผิดตามที่ถูกรายงานหรือไม่ได้ กระทำความผิดตามที่ถูกรายงาน หรือพยานหลักฐานรับฟังไม่ได้ว่าเด็กกระทำความผิดตามที่ถูกรายงาน เท่านั้น (ไม่ต้องทำความเห็นว่าควรสั่งฟ้องหรือควรสั่งไม่ฟ้อง) แล้วส่งสำนวนการสอบสวนให้ พนักงานอัยการ

ในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบมอบตัว เด็กให้อยู่ในความปกครองดูแลของบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลหรือองค์การซึ่งเด็กอาศัยอยู่ด้วย ในกรณีที่เด็กไม่มีบิดา มารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือองค์การดังกล่าว ให้ส่งตัวเด็กไปยังพนักงาน เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กในโอกาสแรกที่กระทำได้ แต่ต้องภายในเวลาไม่เกินยี่สิบสี่ ชั่วโมงนับแต่เวลาที่เด็กนั้นมาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

(๒) ถ้าพนักงานอัยการเห็นชอบด้วยว่าเด็กไม่ได้กระทำความผิดตามที่ ถูกกล่าวหา หรือพยานหลักฐานรับฟังไม่ได้ว่าเด็กกระทำความผิดตามที่ถูกรายงาน ให้พนักงานสอบสวน ผู้รับผิดชอบ แจ้งบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือองค์การซึ่งเด็กอาศัยอยู่ด้วยหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ แล้วแต่กรณีในโอกาสแรกที่กระทำได้แต่ต้องภายในเวลาไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่รับทราบความเห็น ของพนักงานอัยการ

(๓) หากพนักงานอัยการเห็นว่าเด็กนั้นได้กระทำความผิดตามที่ถูกรายงาน ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบส่งตัวเด็กไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการ คุ้มครองเด็กในโอกาสแรกที่กระทำได้แต่ต้องภายในเวลาไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่รับทราบความเห็น ของพนักงานอัยการเพื่อส่งพิจารณาคดีต่อไปตามกฎหมาย ทั้งนี้ให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็น สำคัญ

๓.๑๒ เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้รับตัวเด็กหรือเยาวชนซึ่งกึ่งหวาดหวาย กระทำ ความผิดตาม ๒.๓ หรือกรณีเด็กหรือเยาวชนปรากฏตัวอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ตาม ๓.๑ ให้รับทำเป็นกรรสอบสวนและสง่ามการสอบสวนหรือรึ่งความงั้นไปยั้งหน้าจรมอการ เพื่อให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องให้ทันภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เด็กหรือเยาวชนนั้นถูกจับกุมหรือ รับทราบข้อกล่าวหากรณีปรากฏตัวอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ แล้วแต่กรณี

ในกรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ จำคุกเกินหกเดือนแต่ไม่เกินห้าปี ไม่ว่าจะมิโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม หากเกิดความจำเป็นไม่สามารถ ฟ้องเด็กหรือเยาวชนนั้นต่อศาลได้ทันภายในระยะเวลาดังกล่าววรรคหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวน ผู้รับผิดชอบยื่นคำร้อง ต่อศาลเพื่อขอผิดหลังต่อไปได้อีกครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสอง ครั้ง

ในกรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ จำคุกเกินห้าปี ไม่ว่าจะมิโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม เมื่อศาลสั่งอนุญาตให้ผิดฟ้องครบสองครั้งแล้ว หากพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอผิดฟ้องต่อไปอีกโดยอ้างเหตุจำเป็น ศาลจะ อนุญาตตามคำขอไม่ได้ตลเมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้แสดงถึงเหตุจำเป็นและนำพยานมายืนยัน ความประกอบจนเป็นที่พอใจแก่ศาล ในกรณีเช่นร่ามีศาลมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ผิดฟ้องต่อไปได้อีกครั้ง ละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสองครั้ง

การผิดฟ้องตามวรรคสองและวรรคสาม ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบมี อำนาจผิดหลังต่อศาลที่พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบอยู่ในเขตอำนาจศาลนั้นได้

๓.๑๓ ในกรณีเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาหลบหนีจากการควบคุมในระหว่าง สอบสวนหรือในระหว่างจัดฟันและปฏิบัติตามแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูตามมาตรการพิเศษแหวการ ดำเนินคดี มีให้ับระยะเวลาดังกล่าวนี้รวมเข้าในกำหนดระยะเวลาตาม ๓.๑๒

๓.๑๔ ในกรณีที่มีจำต้องควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาไว้ก่อนส่งตัวไปศาล ห้ามมิให้ควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาไว้ปะปนกับผู้ต้องหาที่เป็นผู้ใหญ่ และห้ามมิให้ควบคุมไว้ ในห้องขังที่จัดไว้สำหรับผู้ต้องหาที่เป็นผู้ใหญ่

๓.๑๕ เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิเด็กหรือเยาวชน ห้ามมิให้เกิดเมยหรือบำ ประวัตการกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชนไปพิจารณาให้เป็นมรร้ายหรือเป็นการเลือกปฏิบัติ อันไม่เป็นธรรมแก่เด็กหรือเยาวชนนั้นไม่ว่าในทางใด ๆ เว้นแต่เป็นการใช้ประกอบดุลพินิจของศาลเพื่อ กำหนดวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน

๓.๑๖ ในระหว่างการจัดฟันและปฏิบัติตามแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูตามมาตรการ พิเศษแหวการดำเนินคดี ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดการสอบปากคำหรือดำเนินการใดๆ เฉพาะ

กับเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิด แต่พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบยังต้องทำการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานอื่นๆ ต่อไป

๔. กรณีเมื่อมีการกระทำอันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้ถูกกระทำด้วยพรมรุนแรงไม่อยู่ในสภาพหรือวิสัยที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลเยาวชนและครอบครัวออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ชั่วคราวตามกฎหมายได้เอง พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่บุคคลนั้นมีถิ่นที่อยู่ หรือมีภูมิลำเนา หรือมีมูลเหตุเกิด อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลเยาวชนและครอบครัวที่มีเขตอำนาจเหนือบุคคลนั้นก็ได้

๕. กรณีที่มีการปฏิบัติต่อเด็กโดยมิชอบด้วยกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและเด็กหรือผู้ปกครองของเด็กไม่อยู่ในสภาพหรือวิสัยที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลเยาวชนและครอบครัวออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่เด็กนั้นมีถิ่นที่อยู่ หรือมีภูมิลำเนา หรือมีมูลเหตุเกิด อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลเยาวชนและครอบครัวที่มีเขตอำนาจเหนือเด็กหรือผู้ปกครองเด็กนั้นก็ได้

๖. การดำเนินคดีใดที่ยังมิได้กระทำการลงบันทึกกำหนดเวลาที่จะต้องกระทำตามกฎหมายที่ใช้บังคับก่อนพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ แต่ยังคงอยู่ในกำหนดเวลาที่อาจกระทำได้ ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้ดำเนินคดีนั้นตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ เช่น กรณีเด็กหรือเยาวชนปรากฏต่อหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ตามมาตรา ๗๖ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบรับดำเนินการสอบสวน และดำเนินการตามมาตรา ๗๘

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและแจ้งให้ผู้ได้บังคับบัญชาผู้เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.อ.

(วิเชียร หงษ์ศรี)

ผบ.ตร.

บันทึกการจับกุม

สถานที่ทำบันทึก

รับ / เดือน / ปี ที่จับกุม

วัน / เดือน / ปี ที่จับกุม

สถานที่จับกุม

เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับประกอบด้วย

- ๑. _____ ๒. _____
- ๓. _____ ๔. _____
- ๕. _____ ๖. _____

ได้แจ้งแก่ผู้ถูกจับตามรายชื่อข้างล่างนี้ว่าเขาต้องถูกจับ คือ

- ๑. _____ ๒. _____
- ๓. _____ ๔. _____

ได้แจ้งให้ผู้ถูกจับทราบว่า

๑. ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือไม่ก็ได้
๒. ถ้อยคำของผู้ถูกจับทั้งหมดใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้
๓. ผู้ถูกจับมีสิทธิจะพบและปรึกษากฎหมายหรือผู้ซึ่งจะเป็นที่ปรึกษาความ
๔. ถ้าผู้ถูกจับประสงค์จะแจ้งให้ญาติ หรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจทราบถึงการจับกุมที่สามารถดำเนินการได้ โดยสะดวกและไม่เป็นการขัดขวางการจับหรือการควบคุมตัวผู้ถูกจับ หรือทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด เจ้าพนักงานสามารถอนุญาตให้ผู้ถูกจับดำเนินการได้ตามสมควรแก่กรณี

เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกจับทราบว่ามี
.....
.....
.....
.....
.....

ผู้ถูกจับได้รับทราบสิทธิแล้ว

- ไม่ขอดำเนินการตามข้อ ๕.
- ขอทำใบการตรวจข้อ ๕. และได้ดำเนินการเรียบร้อยแล้ว
- ขอให้การถือว่าเป็นบุคคลตามกฎหมายจับ และยังไม่เคยถูกดำเนินคดีมีมาก่อน

ในการจับกุมผู้ต้องหาครั้งนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับกุมได้กระทำไปตามอำนาจและหน้าที่ โดย

- มีหมายจับ
- มีคำสั่งศาล
- กระทำความผิดซึ่งหน้าตั้งต่ำนิติวิธีในมาตรา ๘๐
- มีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่าผู้ต้องหาจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นโดยฉ้อฉลหรือฉ้อโกงหรือวิธีใดๆอย่างอื่นอันสามารถอาจใช้ในทางกระทำความผิด
- เมื่อมีเหตุที่จะออกหมายจับบุคคลในมาตรา ๖๖(๒) แต่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่อาจขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลนั้นได้
- เป็นการจับกุมผู้ต้องขังหรือจำเลยที่หนีหรือหลบหนีในระหว่างถูกปล่อยชั่วคราว ตามมาตรา ๑๓๗

การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่จับคือเด็กหรือเยาวชนผู้ถูกจับ กระทำโดย (ม.๖๔)

- แจ้งแก่เด็กหรือเยาวชนว่าเขาต้องถูกจับ
- แจ้งข้อกล่าวหาพร้อมทั้งสิทธิตามกฎหมายให้ทราบ
- ารมีหมายจับได้แสดงต่อผู้ถูกจับ
- นำตำรวจที่ทำการของพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับทันที
- แจ้งเหตุแห่งการจับกุมให้บิดา มารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือผู้แทนองค์การซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย กรณีอยู่ตัวในขณะจับกุม / ในโอกาสแรกเท่าที่สามารถทำได้
- ทำบันทึกการจับกุม โดยแจ้งข้อกล่าวหาและรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุแห่งการจับให้ผู้ถูกจับทราบ และได้กระทำต่อหน้า ผู้ปกครอง บุคคลหรือผู้แทนองค์การซึ่งเด็กหรือเยาวชนอยู่ด้วย ในกรณีที่ขณะทำบันทึกมีบุคคลดังกล่าวอยู่ด้วย
- ในการจับกุมและควบคุมได้กระทำโดยละมุนละม่อม โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และไม่ใช่เป็นการประจานมิได้ใช้วิธีการใดๆที่จำเป็นเพื่อป้องกันการหลบหนีหรือเพื่อความปลอดภัยของเด็กหรือเยาวชนผู้ถูกจับหรือบุคคลอื่น และมีได้ใช้เครื่องจับกุมการแก่เด็ก

เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับได้อ่านบันทึกให้ผู้ถูกจับฟังแล้วและผู้ถูกจับได้อ่านด้วยตนเองแล้ว รับว่า ถูกต้องและขอได้
มอบสำเนาบันทึก การจับกุมให้แก่ผู้ถูกจับเรียบร้อยแล้ว จึงให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ) ..... ผู้ต้องหา (ลงชื่อ) ..... ผู้ต้องหา

(ลงชื่อ) ..... ผู้ต้องหา (ลงชื่อ) ..... ผู้ต้องหา

(ลงชื่อ) ..... ผู้ปกครอง (ลงชื่อ) ..... ผู้ปกครอง

(ลงชื่อ) ..... ผู้ปกครอง (ลงชื่อ) ..... ผู้ปกครอง

(ลงชื่อ) ..... ผู้จับกุม (ลงชื่อ) ..... ผู้จับกุม

(ลงชื่อ) ..... ผู้จับกุม (ลงชื่อ) ..... ผู้จับกุม

(ลงชื่อ) ..... ผู้จับกุม (ลงชื่อ) ..... ผู้จับกุม

บันทึกการสอบถามเบื้องต้น

สถานที่บันทึก.....

วันเดือนปีที่บันทึก.....

บันทึกนี้ทำขึ้นเพื่อแสดงว่า (ชก ชื่อ ชื่อสกุล ตำแหน่ง).....

พนักงานสอบสวน ได้สอบถาม..... (เด็กหรือเยาวชน ผู้ต้องหา)

ในเบื้องต้น โดยมี(ชื่อ ชื่อสกุล)..... ที่อยู่เลขที่.....

ชอย..... ถนน..... หมู่ที่..... แขวง(ตำบล)

เขต(อำเภอ)..... จังหวัด..... เป็นจำเลยพล หรือได้จัดทำ

เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกหรือความช่วยเหลืออื่นใดที่สามารถหมายความว่าด้วยการส่งเสริมและ

พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแล้ว บัญชีรายละเอียดเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหา ดังนี้

๑. ชื่อตัว..... ชื่อสกุล..... อายุ..... ปี สัญชาติ.....

๒. ที่บหรืออยู่ เลขที่..... ชอย..... ถนน..... หมู่ที่.....

แขวง(ตำบล)..... เขต(อำเภอ)..... จังหวัด.....

๓. สถานพินิจ เลขที่..... ชอย..... ถนน..... หมู่ที่.....

แขวง(ตำบล)..... เขต(อำเภอ)..... จังหวัด.....

๔. อาชีพของเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหา.....

๕. รายละเอียดเกี่ยวกับบิดาของเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหา

ชื่อตัว..... ชื่อสกุล.....

ที่อยู่เลขที่..... ชอย..... ถนน..... หมู่ที่.....

แขวง(ตำบล)..... เขต(อำเภอ)..... จังหวัด.....

อาชีพ.....

-๒-

๖. รายละเอียดเกี่ยวกับมารดาของเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหา

ชื่อตัว.....ชื่อสกุล.....
 ที่อยู่เลขที่.....ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
 แขวง(ตำบล).....เขต(อำเภอ).....จังหวัด.....
 อาชีพ.....

๗. รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ปกครองของเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหา

ชื่อตัว.....ชื่อสกุล.....
 ที่อยู่เลขที่.....ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
 แขวง(ตำบล).....เขต(อำเภอ).....จังหวัด.....
 อาชีพ.....

๘. รายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาอาศัยอยู่ด้วย

ชื่อตัว.....ชื่อสกุล.....
 ที่อยู่เลขที่.....ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
 แขวง(ตำบล).....เขต(อำเภอ).....จังหวัด.....
 อาชีพ.....

๗๗

๑. รายละเอียดเกี่ยวกับองค์กรหรือเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาอาศัยอยู่ด้วย

ชื่อองค์กร.....

ชื่อครูเลขที่..... ชั้น..... เลข..... หมู่ที่.....

แขวง(ตำบล).....เขต(อำเภอ).....จังหวัด.....

และได้แจ้งข้อหาให้เด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาทราบว่าเป็น.....

ได้อ่านบันทึกนี้ให้เด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาฟังแล้วรับว่าถูกต้อง จึงให้ลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....เด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหา

(ลงชื่อ).....ล่ามแปล

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พนักงานสอบสวน/บันทึก/อ่าน

คำร้อง
ตรวจขอการจับ

คดีหมายเลขดำที่ ๓...../๒๕.....

ศาลเยาวชนและครอบครัว...

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ความหมาย

รพพ/ผ { พนักงานสอบสวนลงระงับคดีที่หมาย..... ผู้ต้องหา

..... ผู้ฟ้อง

เลขประจำตัวประชาชนหมายเลข .....

ข้าพเจ้า..... พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจ.....

จะยื่นคำร้องมีข้อความตามที่จะกล่าวต่อไปนี้ คือ

ข้อ ๑ ด้วยเมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ. ๒๕..... เวลา..... น.

เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำสถานีตำรวจ..... ประกอบด้วย.....

ได้ร่วมกับจับกุม เด็ก เยาวชน ชื่อ :..... สกุล.....

อายุ.....ปี.....เดือน..... สัญชาติ.....

ที่อยู่.....

อาชีพ..... หมายเลขโทรศัพท์.....

บิดาชื่อ.....สกุล.....

อาชีพ..... เลขประจำตัวประชาชนหมายเลข.....

ที่อยู่.....

หมายเลขโทรศัพท์.....

มารดาชื่อ.....สกุล..... อายุ.....ปี

อาชีพ..... เลขประจำตัวประชาชนหมายเลข.....

ที่อยู่.....

หมายเลขโทรศัพท์.....

ผู้ปกครองชื่อ.....สกุล..... อายุ.....ปี

อาชีพ..... เลขประจำตัวประชาชนหมายเลข.....

ที่อยู่.....

หมายเลขโทรศัพท์.....

พร้อมของกลางคือ.....

ไซกอล่าพาวี่.....

นำส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดี ที่ถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจ.....

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น.

หรือการณณ์แห่งคดีนี้ คือ.....

เหตุเกิดที่.....

การกระทำความผิดของผู้ต้องหาเป็นความผิดตาม.....

○ พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้รับตัวผู้ต้องหา

เมื่อ.....ม.วินาที.....น.

โดยใช้เวลาเดินทางมาศาลระหว่างเวลา.....น ถึงเวลา.....น รวม.....ชั่วโมง.....นาที

ในกรณีผู้ต้องหา ○ ถูกเรียกมา ○ ส่งตัวมา ○ เข้าพยานพนักงาน

สอบสวนเอง และมีผู้ปกครอง / เจ้าพนักงานได้มอบตัวให้แก่ผู้ใดก็ตามไม่ปกครองดูแล และได้สั่งให้นำตัว

ผู้ถูกจับมายังศาล ภายในวันที่.....เวลา.....น.

ข้อ ๒ พนักงานสอบสวนได้สอบถามเบื้องต้นและแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกจับทราบและ
สอบถามเจ้าพนักงานผู้จับแล้ว มีรายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาหรือสำเนา ซึ่ง
การจับกุม

○ ผู้ถูกจับยอมรับว่าเป็นบุคคลผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐาน.....จริง

○ การจับกุมเด็ก (ม.๑๑) ○ กระทำผิดผิดซึ่งหน้าจึงได้ให้ผู้ต้องหาไปมาตรา ๘๐

○ มีหมายจับ ○ ได้คำสั่งศาล

○ การจับกุมเยาวชน ○ มีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่าเขาอาจกระทำความผิดหรือได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับ

(ตาม พ.ร.๑๓๓ มาตรา ๑๓๓) บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น โดยมีเครื่องมี อาวุธ หรือวัตถุอย่างอื่น

ซึ่งสามารถอาจใช้ในการกระทำความผิด

○ เมื่อมีเหตุที่ระออาหมายจับตามมาตรา ๑๒ (๒) แต่มีความจำเป็นเร่งด่วน

ซึ่งไม่อาจขอให้ศาลออหมายจับบุคคลนั้นได้

○ เป็นการจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หนีหรือจะหลบหนี ในระหว่างถูกปล่อย

ชั่วคราวตามมาตรา ๑๓๓

การปฏิบัติของเจ้าพนักงานผู้จับกุมเด็กหรือเยาวชนผู้ถูกจับ (ม.๑๑)

○ กระทำโดยระมัดระวังและคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

○ แจ้งเหตุการจับกุมแก่บิดา มารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือผู้แทนองค์การซึ่งทำหรือเยาวชเขาอาศัยอยู่ด้วย

○ แสดงตนเป็นเจ้าพนักงาน และแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ต้องหาทราบโดยชัดแจ้ง

○ แสดงหมายจับต่อผู้ถูกจับ / ผู้ปกครอง / บุคคล หรือ ผู้แทนองค์การซึ่งเด็กหรือเยาวชเขาอาศัยอยู่ด้วย

- แจ้งสิทธิให้ผู้ถูกจับทราบผลความหมาย
- บันทึกการจับกุม โดยแจ้งชื่อรถล้าวกาและรายละเอียด ทหารผู้ปกครอง บุคคลหรือผู้แทนของศาลที่ระตึกหรือเขารวมอยู่ด้วย กรณีไม่มีผู้ปกครองบุคคลหรือผู้แทนของศาลซึ่งระตึกหรือเขารวมอาศัยอยู่ด้วย ขณะจับทำบันทึกการจับกุม
- มิได้ใช้วิธีการเกินกว่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันกาหลบหนี/เพื่อความปลอดภัยของเด็ก/เยาวชนผู้ถูกจับ/บุคคลอื่น

เอกสารแนบทำคำร้อง

- สำเนาภาพถ่ายบันทึกการจับกุมของเจ้าพนักงานผู้จับ
  - สำเนาหมายจับ
  - สำเนาตรวจค้นผู้ถูกจับรับรองสำเนาถูกต้องโดยเจ้าพนักงานผู้จับ
  - สำเนาภาพถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนผู้ถูกจับ
  - สำเนาการถ่ายตะเอบนราษฎรผู้ถูกจับ
  - สำเนาภาพถ่ายบัตรประชาชนตัวประชาชนผู้ปกครอง
  - สำเนาภาพถ่ายทะเบียนราษฎรผู้ปกครอง
  - เอกสารอื่นๆ (โปรดระบุ).....
- .....
- บันทึกคำให้การพนักงานสอบสวน

ขอสงวนไว้ไปรสถับการตรวจขอการจับและยึดคำสั่ง สามฉัตรฯ ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓

ลงนามไว้แต่จะไป

ลงชื่อ ..... ผู้ร้อง

(.....)

คำร้องฉบับนี้ ข้าพเจ้า ..... เป็นผู้เขียน / พิมพ์

ลงชื่อ ..... ผู้เขียน / พิมพ์

(.....)

ส่วนราชการ ศร. โทร ๐ ๒๒๐๕ ๓๕๖๖
ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๖๑๕๑๙ วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕
เรื่อง แนวทางปฏิบัติสถาน พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ (เพิ่มเติม)

ผบ.ท.บ., ก.๑-๔, ศษศ., ก., ปส., สดม., สพฐ., กมล. และ จจร.(ทน.จต.)

ตามหนังสือ ศร. ทวนที่สุต ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๒๐๕๖ ลง ๒๖ พ.ค.๒๕๕๕ ได้กำหนดแนวทางให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ โดยข้อ ๓.๘ กำหนดว่า การแจ้งข้อกล่าวหาและสอบปากคำเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดไม่จำเป็นต้องมีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กหรือเยาวชนร้องขอ และพนักงานอัยการอยู่ด้วยตามข้อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา มาตรา ๓๓๓ ทวิ และมาตรา ๓๓๖/๒ แต่จะต้องมีที่ปรึกษากฎหมายของเด็กหรือเยาวชนร่วมอยู่ด้วยทุกครั้ง พร้อมทั้งแจ้งด้วยว่าเด็กหรือเยาวชนมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้และถ้อยคำของเด็กหรือเยาวชนอาจให้เป็นพยานหลักฐานในทางพิจารณาคดีได้ ทั้งนี้ เมื่อคำนึงถึงอายุ เพศ และสภาพจิตใจของเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดแต่ละราย นั้น

ต่อมาสำนักงานคดีเยาวชนและครอบครัว สำนักงานอัยการสูงสุด มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๑๒(อก)/๕๙๔ ลง ๒๕ พ.ค.๒๕๕๕ แจ้งว่า สำนักกฎหมายและวิชาการศาลยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม ได้มีหนังสือที่ ศย ๐๑๖ (ส)/๔๘๘๐๓ ลง ๑๘ พ.ค.๒๕๕๕ ถึงอธิบดีอัยการ สำนักงานคดีเยาวชนและครอบครัว ด่วนขอหารือปัญหาการตีความตาม พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ มาตรา ๓๕ กรณีสอบสวนผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กว่า ขณะอนุกรรมการเพื่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเตรียมการไว้บังคับกฎหมายศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวมีความเห็นว่าเป็นวิธีปฏิบัติในการสอบสวนปากคำเด็กหรือเยาวชนควรใช้มาตรา ๓๕ ประกอบ ป.วิ.อาญา มาตรา ๓๓๓ ทวิ ประกอบมาตรา ๓๓๔/๒ โดยอาศัยมาตรา ๒ แห่ง พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ ที่กำหนดให้นายทนายผู้ต้องหา ป.วิ.อาญามาบังคับใช้.เท่าที่ไม่ขัด หรือแย้งกับ พ.ร.บ.ดังกล่าว กล่าวคือในการสอบปากคำเด็กหรือเยาวชน จะต้องเป็นที่ปรึกษากฎหมาย รวมถึงนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการเข้าร่วมการสอบสวนด้วย

ดังนั้น เพื่อให้การสอบสวนผู้ต้องหาที่เป็นเด็กหรือเยาวชนเป็นไปโดยตลอดส่งผลกระทบต่อความเห็นของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมดังกล่าวข้างต้น จึงขอยกความในข้อ ๓.๘ ของหนังสือ ศร. ทวนที่สุต ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๒๐๕๖ ลง ๒๖ พ.ค.๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

"การแจ้งข้อกล่าวหาและสอบปากคำเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดจะต้องมีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กหรือเยาวชนร้องขอ และพนักงานอัยการอยู่ด้วยตามข้อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๓๓ ทวิ ประกอบมาตรา ๓๓๖/๒ และต้องมีที่ปรึกษากฎหมายของเด็กหรือเยาวชนร่วมอยู่ด้วย

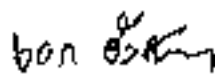
ทุกกรณี...

ทุกครั้ง พร้อมทั้งแจ้งด้วยว่า เด็กหรือเยาวชนมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้ และถือคำของเด็กหรือเยาวชนอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ ทั้งนี้ เมื่อคำนึงถึงอายุ เพศ และสภาพจิตของเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดแต่ละราย

ที่ปรึกษาตามวรรคหนึ่งดังกล่าวตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๒๑ ได้กำหนดคุณสมบัติไว้ว่าต้องมีคุณสมบัติเป็นทนายความตามกฎหมายว่าด้วยทนายความและผ่านการอบรมเรื่องวิธีการพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว มีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยา การสังคมสงเคราะห์ และความรู้ขั้นพื้นฐานของกฎหมายที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกา แต่ความบทเฉพาะกาล มาตรา ๒๐๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้ภายในสองปีนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ให้นำขบวนการยุติธรรม มาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๑๔ มาใช้บังคับ ซึ่งมาตรา ๘๔ ของพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้กำหนดให้ผู้ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา กฎหมายมี ๒ ประเภท คือ (๑) ผู้ที่เป็นทนายความตามกฎหมายว่าด้วยทนายความ หรือ (๒) ผู้ที่ได้รับปริญญาทางกฎหมายไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและได้จดทะเบียนเป็นที่ปรึกษากฎหมาย ฉะนั้น ในระยะเริ่มแรกนี้จึงให้ใช้ที่ปรึกษากฎหมายที่มีคุณสมบัติทั้งสองประเภทดังกล่าวประเภทใดประเภทหนึ่ง

ในการแจ้งข้อกล่าวหาและกล่าวหา จากคำเด็กหรือเยาวชนนั้น บิดา มารดา ผู้ปกครองบุคคลหรือผู้แทนองค์การซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วยจะเข้าร่วมรับฟังการสอบสวนดังกล่าวด้วยก็ได้

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.อ.

(เอก อังสนานนท์)

รอง ผอ.ตร.บรท.ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ๗.๖.

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๓๔๖๖ โทรสาร ๐ ๒๒๕๑ ๒๕๖๒

ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/ ๐๗๔๕๐

วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๑

เรื่อง คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณารับบัญชีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

พ.ร.บ., พ.ร.ก., พ.ร.บ., พ.ร.ก., และ จคร.(หน.)

ตามที่ ตร. โด๕ นก. ได้มีหนังสือที่ ๐๐๓๑.๑๔/๖๔๘ ลง ๑๙ ก.พ. ๒๕๕๑ แจ้งการประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๘ ก.พ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีบทแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา ๗๓ รวมอยู่ด้วย โดยแก้ไขจากเดิมที่ว่าบททำให้ "เด็กอายุยังไม่เกินสิบปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ" เป็นกำหนดให้ "เด็กอายุยังไม่เกินสิบปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ และให้พนักงานสอบสวนส่งตัวเด็กนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก เพื่อดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น" ประกอบกับกรมพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้หารือไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า กรณีเด็กกระทำตนผิดในขณะมีอายุไม่ถึงสิบปี แต่ถูกจับกุมได้ภายหลังซึ่งมีอายุเกินกว่าสิบปี ขณะดำเนินการส่งตัวผู้ถูกจับกุมไปยังหน่วยงานใด สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร ๐๑๐๑/๐๕๕๐ ลง ๗ พ.ค. ๒๕๕๑ ตอบข้อหารือว่า ให้พนักงานสอบสวนส่งตัวผู้ต้องหาให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก เพื่อดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ (ตามเอกสารแนบ)

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนเป็นไปโดยถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และสอดคล้องกับข้อหารือของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวข้างต้น จึงให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติดังนี้

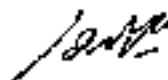
1. กรณีจับกุมหรือควบคุมตัวอายุยังไม่เกินสิบปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ให้ส่งตัวเด็กให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ. คุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในจังหวัดอื่น ได้แก่ สำนักงานพัฒนาสังคมจังหวัด

๒. กรณีจับกุม...

2. กรณีจับกุมหรือควบคุมผู้กระทำความผิดซึ่งอายุเกินสิบปี หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า
ขณะกระทำความผิดผู้ถูกจับอายุยังไม่เกินสิบปี ให้ส่งตัวผู้ถูกจับดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.
คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 เพื่อดำเนินการคุ้มครองเยาวชนไว้สืบไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ ให้แจ้งพนักงานสอบสวนทราบและถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.ท.

(เพรียวพันธ์ คามพงษ์)

รอง ผบ.ตร. พรท. คานตร.

งานกฎหมาย ก.นท.
รับที่ ๑๕๒
วันที่ ๑๖.๐๓.๒๕๕๑
เวลา ๑๖.๐๐ น.

สำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค
เลขที่ ๐๑๒๗๘
วันที่ ๑๖.๐๓.๒๕๕๑
เวลา ๑๖.๐๐ น.

ด่วนที่สุด
ที่ นร ๐๑๖๑/ ๐๕๕๐

271

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

พฤษภาคม ๒๕๕๑

สำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค
เลขที่ ๑๕๒
วันที่ ๑๖.๐๓.๒๕๕๑
เวลา ๑๖.๐๐ น.

เรื่อง ขอรื้อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....
(การกำหนดอายุเด็กที่กระทำลวมผิดอาญา)

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นว ๐๑๐๑.๑๒/ป ๓๐
ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑

กองบังคับการตำรวจแห่งชาติ
เลขที่ ๑๕๒
วันที่ ๑๖.๐๓.๒๕๕๑
เวลา ๑๖.๐๐ น.

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการ
ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๑)
พ.ศ. ๒๕๕๑

ตามที่กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้ขอหารือปัญหาข้อกฎหมาย
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....
(การกำหนดอายุเด็กที่กระทำลวมผิดอาญา) และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (สำนักงานปลัดกระทรวง) กระทรวง
ยุติธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวง) และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน) สำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติ สำนักงานศาลยุติธรรม และสำนักงานอัยการสูงสุด แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจง
ข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว และ
มีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ
ตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักอำนวยการ

โทร. ๐ ๒๖๔๒ ๐๒๐๖-๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โทร. ๐ ๒๖๒๒ ๐๕๐๒-๘ ถึง ๑๑๑, ๑๑๑

โทรสาร ๐ ๒๖๒๖ ๒๑๐๑

www.krislikn.go.th

www.lawefirm.go.th

เรื่องเสรีจที่ ๓๗๐/๒๕๕๑

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับบรรดาตำแหน่งการตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้มีหนังสือ ส่วนที่ รด ๐๖๐๖/๕๕๕ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีความประสงค์จะหาวิธีการปฏิบัติตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ที่กำหนดให้เรียกค่าฤ้งไม่เกินสิบปีกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ ซึ่งมีผลให้เด็กอายุยังไม่เกินสิบปี ซึ่งกระทำความผิดต้องพ้นจากกระบวนการยุติธรรมไม่ต้องรับโทษทางอาญา และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจะต้องดำเนินการส่งต่อให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้ดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ในประเด็นดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ เพื่อความถูกต้องในการดำเนินการของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย

๑. กรณีเด็กกระทำความผิดและศาลมีคำพิพากษาให้ใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กำหนดให้ส่งตัวไปควบคุมเพื่อฝึกและอบรมในหน่วยงานในสังกัดกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และปัจจุบันอายุยังไม่เกินสิบปี แต่เนื่องจากวิธีการสำหรับเด็กดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นโทษทางอาญา กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจะดำเนินการกับเด็กกลุ่มนี้อย่างไร จึงจะสอดคล้องกฎหมาย

๒. กรณีเด็กกระทำความผิดในขณะที่มีอายุไม่เกินสิบปี แต่ถูกจับกุมได้ภายหลังหรือควบคุมตัวระหว่างรอการพิจารณาคดีหรือศาลมีคำพิพากษาให้เข้ารับการฝึกอบรมมาระยะหนึ่ง ทำให้ในปัจจุบันมีอายุเกินกว่าสิบปี แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่ได้บัญญัติโดยเฉพาะกาลไว้ หลังจกกฎหมายมีผลใช้บังคับ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจะดำเนินการกับเด็กกลุ่มนี้อย่างไร จึงจะสอดคล้องกฎหมาย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาขอหารือของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน โดยมีผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก

และเยาวชน) ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม และผู้แทนสำนักงาน
อัยการสูงสุด เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีเด็กกระทำความผิดและศาลมีคำพิพากษาให้ใช้วิธีการ
สำหรับเด็กและเยาวชนโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชน
และครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กำหนดให้ส่งตัวไป
ควบคุมเพื่อฝึกและอบรมในหน่วยงานในสังกัดกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
และปัจจุบันอายุยังไม่เกินสิบปี แต่เนื่องจากวิธีการสำหรับเด็กดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นโทษทางอาญา
กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจะดำเนินการกับเด็กกลุ่มนี้อย่างไร จึงจะชอบด้วยกฎหมาย นั้น
เห็นว่า มาตรา ๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา กำหนดไว้ว่า ในกรณีกฎหมายที่ใช้ในขณะที่กระทำ
ความผิดแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิด ให้ใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณ
แก่ผู้กระทำความผิดไม่ว่าในทางใด

มาตรา ๑๐๕ ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวมีอำนาจใช้วิธีการสำหรับเด็ก
และเยาวชนแบบการลงโทษอาญาหรือวิธีการเพื่อความปลอดภัยได้ดังต่อไปนี้

(๑) เปลี่ยนโทษจำคุกหรือวิพากษ์ความประพฤติตามมาตรา ๓๘ (๑) แห่งประมวล
กฎหมายอาญา เป็นฝึกและอบรม ซึ่งจะตั้งฝึกและอบรมในสถานฝึกและอบรมของสถานพินิจตามเวลาที่
ศาลกำหนด แต่ต้องไม่เกินกว่าหกหรือเยาวชนนั้นมีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นการส่งตัวไปควบคุมเพื่อฝึกและอบรมซึ่งสถานศึกษา สถานศึกษา
หรือสถานฝึกและอบรม หรือสถานแนะนำทางจิต ตามเวลาที่ศาลกำหนดแต่ต้องไม่เกินกว่าหกหรือเยาวชนนั้น
มีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) เปลี่ยนโทษปรับเป็นการคุมความประพฤติ โดยกำหนดเงื่อนไขทัณฑ์แยะหรือทัณฑ์
สามมาตรา ๑๐๐ ด้วยหรือไม่ก็ได้ ถ้าได้กำหนดเงื่อนไขไว้ให้นำมาตรา ๑๐๒ วรรคสองและวรรคสาม
และมาตรา ๑๐๑ มาใช้บังคับโดยอุปโลม

หลักเกณฑ์วิธีการกำหนดและขบวนการฝึกและอบรมเด็กหรือเยาวชนให้เขียนไปตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ศาลได้พิจารณาคดีความผิดของเด็กหรือเยาวชนแล้วเห็นว่า
ควรจะกักตัวหรือควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนตาม (๑) หรือ (๒) ส่งไปหลังจากที่เด็กหรือเยาวชนนั้นมีอายุครบ
ยี่สิบปีบริบูรณ์แล้ว ให้ศาลระบุในคำพิพากษาให้ส่งตัวไปจำคุกไว้ในเรือนจำตามเวลาที่ศาลกำหนด

มาตรา ๓ ถ้ากฎหมายที่ใช้ในขณะที่กระทำความผิดแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในภายหลัง
การกระทำความผิด ให้ใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่ผู้กระทำความผิด ไม่ว่าในทางใด เว้นแต่คดีถึงที่สุดแล้ว
แต่ในกรณีที่เกิดถึงที่สุดแล้วดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าผู้กระทำความผิดยังไม่ได้รับโทษ หรือกำลังรับโทษอยู่ และโทษที่กำหนดตาม
คำพิพากษานั้นหนักกว่าโทษที่กำหนดตามกฎหมายที่ใช้บัญญัติในภายหลัง เมื่อสำนวนความปรากฏแก่ศาล
หรือเมื่อผู้กระทำผิด ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้นั้น ผู้อุปการะของผู้นั้น หรือพนักงานอัยการร้องขอ
ให้ศาลกำหนดโทษเสียใหม่ตามกฎหมายที่ใช้บัญญัติในภายหลัง ในการที่ศาลจะกำหนดโทษใหม่นี้ ถ้าปรากฏว่า
ผู้กระทำผิดมีความผิดได้รับโทษมาแล้ว เมื่อได้สำนวนถึงโทษตามกฎหมายที่ใช้บัญญัติในภายหลัง หากเห็นเป็นบรร
รมสมควร ศาลจะกำหนดโทษน้อยกว่าโทษขั้นต่ำตามกฎหมายที่ใช้บัญญัติในภายหลังกำหนดไว้ถ้าหากมีไว้ได้
หรือถ้าเห็นว่าโทษที่ผู้กระทำผิดได้รับมาแล้วเป็นการเพียงพอ ศาลจะปล่อยผู้กระทำผิดไปก็ได้

เมื่อมาตรา ๗๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับ บทบัญญัติดังกล่าวควรให้เลิกอายุยังไม่เกินสิบปี ซึ่งกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ แต่ให้พนักงานสอบสวนส่งตัวเด็กให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ปรากฏว่ากฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการปฏิบัติคุ้มครอง การสงเคราะห์เด็ก การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อเด็กอย่างกว้างขวาง นับว่าเป็นกฎหมายซึ่งเป็นคุณแก่เด็กยิ่งกว่าบทบัญญัติของมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงต้องนำกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กมาใช้ตามที่กำหนดโดยมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

กรณีนี้ เด็กได้ถูกส่งตัวไปควบคุมเพื่อมีกนละระแรมตามคำสั่งศาล กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจึงต้องแจ้งให้ศาลทราบและขอให้ศาลมีคำสั่งว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อไป

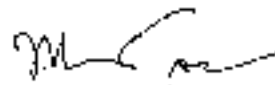
ประเด็นที่สอง กรณีเด็กกระทำความผิดในขณะที่มีอายุไม่เกินสิบปี แต่ถูกจับกุมได้ภายหลังหรือควบคุมตัวระหว่างรอการพิจารณาคดีหรือศาลมีคำพิพากษาให้เข้ารับการฝึกอบรมมาระยะหนึ่ง ทำให้ในปัจจุบันมีอายุเกินกว่าสิบปี แต่มีผลจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่ได้บัญญัติบทเฉพาะกาลไว้ หลังจากกฎหมายมีผลบังคับใช้ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจะดำเนินการจับเด็กกลุ่มนี้อย่างไร จึงจะชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่า ดังที่ได้วินิจฉัยไว้ในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่ากรณีนี้ต้องนำกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กซึ่งเข้มงวดมาใช้บังคับ จึงต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเด็กกระทำความผิดในขณะที่มีอายุไม่เกินสิบปี แต่ถูกจับกุมได้ภายหลังหรือควบคุมตัวระหว่างรอการพิจารณาคดี ทำให้ในปัจจุบันเด็กมีอายุเกินกว่าสิบปี นั้น กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจะต้องแจ้งให้พนักงานสอบสวนส่งตัวเด็กนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กเพื่อดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

*มาตรา ๗๓ เด็กอายุยังไม่เกินสิบปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ

ให้พนักงานสอบสวนส่งตัวเด็กตามวรรคหนึ่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก เพื่อดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๒) กรณีเด็กกระทำความผิดในขณะที่มีอายุไม่เกินสิบปี และศาลมีคำพิพากษาให้ได้รับการฝึกอบรมมาระยะหนึ่ง ทำให้เห็นว่าจริงใจที่มีสำนึกเกินกว่าสิ่งที่เป็น กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจึงต้องแจ้งให้ศาลทราบและขอให้ศาลมีคำสั่งว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อไป

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๕๑

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ดร.

โทร. 0 2205 3486 โทรสาร 0 2251 2662

ที่ 0011.25/ ๙๖๑4

วันที่ 26 สิงหาคม 2553

เรื่อง คำจำกัดการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการสอบสวนคดีผู้ต้องหา ปีมืดอกผู้ยังไม่เกินสิบปี(ทัณฑ์)

ผบ.ร.น., ๓.1-9, ศษค., ก., ปศ. และ ศค.ม.

ตามหนังสือ ดร. ที่ 0011.25/6877 ก4 20 พ.ช. 2552 แจ้งนวมทางปฏิบัติในการสอบสวนคดีผู้ต้องหาที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบปี ซึ่งตาม ป.อาญา มาตรา 73 วรรคแรก บัญญัติว่า เด็กอายุยังไม่เกินสิบปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้น ไม่ต้องรับโทษ นั้น

เนื่องจากมีทนายความหรือทนายอาสาปฏิบัติตามหนังสือข้างต้น จึงเห็นว่า มีประเด็นที่ควรกำหนดแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจนเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมายและเกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนี้

1. การสอบสวนคดีผู้ต้องหาเป็นเด็กอายุยังไม่เกินสิบปี หากการสอบสวนพยานหลักฐานทราบดีว่าเด็กนั้นกระทำความผิด พนักงานสอบสวนจะนำความเห็นทางคดีว่าควรตั้งไม่ฟ้องผู้ต้องหา โดยจะต้องปฏิบัติตาม ป.อาญา มาตรา 73 วรรคแรก หรือปรับบท ตาม ป.วิอาญา มาตรา 39(7) นั้น เห็นว่าตาม ป.อาญา มาตรา 73 วรรคแรก เป็นบทบัญญัติที่ไม่เอาโทษแก่ผู้กระทำความผิดตั้งแต่ต้น มิใช่เป็นกรณีที่ถูกกฎหมายบัญญัติยกเว้นโทษ การปรับบทกฎหมายที่ถูกต้องตรงตามหลักวิชาควร คือปรับบท ตาม ป.อาญา มาตรา 73 วรรคแรก

2. กรณีสามารถระบุลักษณะการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ว่าด้วยวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ที่ต้องการกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดและอายุยังไม่ถึงเกณฑ์ต้องรับโทษทางอาญา พ.ศ. 2551 ข้อ 3(1) กำหนดให้พนักงานสอบสวนที่ทราบดีว่า เด็กได้กระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือไม่ได้กระทำความผิดตามที่กล่าวหาอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่นั้น เห็นว่าระเบียบดังกล่าวของกรม พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 เป็นระเบียบปฏิบัติที่ให้พนักงานสอบสวนที่รับแจ้งคดีที่อายุยังไม่เกินสิบปีไว้กำหนดสอบสวนเมื่อทำการสอบสวนเสร็จก็ให้ความเห็นให้ปรากฏว่า เด็กได้กระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือไม่ได้กระทำความผิดตามที่กล่าวหาว่านั้น หรืออีกนัยหนึ่งคือ ให้พิจารณาพยานหลักฐานไปค้นหาหลักฐานว่า พยานหลักฐานเชื่อว่าเด็กได้กระทำความผิดหรือไม่ มาตราใด ด้วยหลักฐานหลักฐานใด ทั้งนี้ เพื่อประกอบการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ไม้อันนี้จะให้รู้ถึงข้อเท็จจริงหรือสาเหตุของการกระทำ และจะให้กำหนดวิธีปฏิบัติในการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กนั้น ได้ถูกต้อง หากได้เป็นระเบียบที่บังคับหรือผูกพันให้ต้องทำความเห็นทางคดีเป็นข้ออื่นนอกจากที่บัญญัติไว้ในข้อ 3 นี้ พนักงานสอบสวนจึงชอบที่จะทำความเห็นทางคดีไปดังที่กล่าวไว้ในข้อ 3

จึงแจ้งรมที่ทราบ และแจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบ อื่นๆปฏิบัติต่อไป

พล.ต.ท.

(ปิยะสกล สกลสัตยาทร)

รอง ผบ.ตร. ปตท.สบศ.

ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ

ว่าด้วยวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่ร้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติ
เป็นความผิดและอายุยังไม่ถึง ๑๐ ปี ต้องรับโทษทางอาญา

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓ วรรคสอง กำหนดให้พนักงานสอบสวนส่งตัวเด็ก
อายุยังไม่เกินสิบปีกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดให้พนักงานเข้านำที่ความกฎหมายว่าด้วย
การคุ้มครองเด็ก เพื่อดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยกรณีนั้น

เพื่อให้กระด้นเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กเป็นไปโดยค้ำึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็ก
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ (๔) และมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก
พ.ศ. ๒๕๔๖ คณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ว่าด้วยวิธี
การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่ร้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดและอายุยังไม่ถึงเกณฑ์
ต้องรับโทษทางอาญา พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ พนักงานสอบสวนที่รับตัวเด็กอายุยังไม่เกินสิบปี ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำ
การอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดไว้ทำการสอบสวนตามนิติตามกฎหมายให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เมื่อสอบสวนเสร็จให้พนักงานสอบสวนทำความเห็นว่า เด็กนั้น
ได้กระทำความผิดตามที่ถูกลกล่าวหาหรือไม่ให้กระทำความผิดตามที่ถูกลกล่าวหาอย่างใดอย่างหนึ่ง
ส่งไปถึงพนักงานอัยการพร้อมกับสำนวน ถ้าพนักงานอัยการเห็นชอบด้วยว่าเด็กไม่ไ้กระทำความผิด
ตามที่ถูกลกล่าวหา ให้ยุติการสอบสวนและให้แจ้งบิดา มารดา หรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ด้วย
หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี ทราบในโอกาสแรกที่กระทำได้ แต่ต้องภายในเวลาไม่เกินสิบห้าวัน
นับแต่วันที่ได้รับทราบความเห็นของพนักงานอัยการ

ถ้าพนักงานอัยการเห็นว่าเด็กนั้นได้กระทำความผิดตามที่ถูกลกล่าวหา ให้พนักงาน
สอบสวนส่งตัวเด็กไปยังกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์จังหวัดท้องที่ที่เกิดเหตุ หรือที่เด็กนั้นมีถิ่นที่อยู่ปกติ แล้วแต่กรณี ในโอกาสแรกที่กระทำได้

ผิดต้องภายในเวลาไม่เกินสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบความเห็นจากพนักงานอัยการ ทั้งนี้ โสใหลี่
 กำนั่งถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ

(๒) ในระหว่างกรสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามข้อ (๑) ให้พนักงานสอบสวน
 มอบตัวเด็กให้ไว้ในความปกครองดูแลของบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ด้วย หรือ
 หากเป็นเด็กที่ซึ่งได้ริการสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก ก็ให้ส่งตัวเด็กไปยัง
 พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นในโอกาสแรกที่กระทำได้แต่ภายในเวลาไม่เกิน
 ยี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาที่เด็กนั้นมาถึงสถานที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๔ อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือผู้อำนวยการและควมรับผิดชอบของศูนย์
 คุ้มครองเด็ก ต้องจัดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับราชการแต่งตั้งและอยู่ในกรุงเทพมหานคร หรือในจังหวัดนั้น
 แล้วแต่กรณี รับตัวเด็กจากพนักงานสอบสวน เพื่อดำเนินการให้เด็กได้รับบริการคุ้มครองสวัสดิภาพต่อไป

ข้อ ๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้รับมอบหมายตามข้อ ๔ เก็บรายละเอียดและพินิจข้อเท็จจริง
 เกี่ยวกับตัวเด็ก รวมทั้งให้สัมภาษณ์ถึงสาเหตุแห่งการกระทำผิด สอบพินิจสัมภาษณ์กันในครอบครัว
 ความเป็นอยู่ การเลี้ยงดู ฐานะชีวิต ความประพฤติของเด็ก และกำหนดแนวทางในการคุ้มครอง
 สวัสดิภาพที่เหมาะสมแก่เด็กด้วย

ในกรณีฉุกเฉิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ
 คุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ อย่างเคร่งครัด

ข้อ ๖ ในระหว่างการดำเนินการสืบเสาะข้อเท็จจริง พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องพิจารณา
 มอบตัวเด็กให้แก่บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เกี่ยวข้องอยู่ด้วยรวมไปทุกฝ่าย ทั้งนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจ
 วางข้อกำหนดตามข้อ ๑ มาตราหนึ่งโดยอนุโลม แต่หากเกรงว่าเด็กอาจไม่ปลอดภัยหรืออาจไปกระทำความ
 ลึกลับ ให้ดำเนินการขออนุมัติไปยังปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อที่จะระดมขอตัวเด็กไว้
 กับบุคคลที่เห็นว่าเหมาะสมและยินยอม หรือสามารถรับ หากไม่กรณีนี้จำเป็นต้องส่งเด็กไปยัง
 สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ สถานพัฒนาและฟื้นฟู หรือองค์กรเอกชนที่เหมาะสม ก็ได้
 ขอคำสั่งส่งตัวจากปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อส่งเด็กไปยังสถานที่เหมาะสม

กรณีเด็กไม่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ก็ให้ดำเนินการส่งมอบตัวเด็กไว้กับบุคคลที่เห็นว่า
 เหมาะสมและยินยอม หากไม่มีผู้ใดเหมาะสมและยินยอมรับเด็กไปดูแล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเด็ก
 ไปอยู่สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ สถานพัฒนาและฟื้นฟู หรือองค์กร
 เอกชนที่เหมาะสม

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณากำหนดแนวทางการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก โดยให้เด็กมีโอกาสร่วมอยู่ในความดูแลและการเลี้ยงดูของบิดามารดา ผู้ปกครอง บุคคลที่เด็กอาศัยอยู่ด้วย หรือบุคคลอื่นใดที่เหมาะสมและยินยอมรับเด็กไปปกครองดูแล เป็นอันดับแรก ทั้งนี้ ตามระเบียบข้อกำหนดเพื่อป้องกันกรกระทำความผิดร้าย ประพฤติเสียหาย หรือเสี่ยงต่อการกระทำผิด ดังนี้

- (๑) รมัตระวังมิให้เด็กเข้าไปในสถานที่หรือห้องที่อันจะจูงใจให้เด็กประพฤติกินไม่สมควร
- (๒) รมัตระวังมิให้เด็กออกนอกสถานที่อยู่อาศัยในเวลากลางคืน เว้นแต่จำเป็น หรือไปกับบิดามารดา ผู้ที่เด็กอาศัยอยู่ หรือผู้ที่รับเด็กไปปกครองดูแล
- (๓) รมัตระวังมิให้เด็กตามหาสมาคมกับบุคคล หรือคนบางคนที่จะชักนำไปในทางเสื่อมเสีย
- (๔) รมัตระวังมิให้เด็กกระทำการใดอันอาจเป็นเหตุให้เด็กประพฤติเสียหาย
- (๕) จัดให้เด็กได้รับการศึกษารตามสมควรแก่กาย สติปัญญา และความสามารถของเด็ก
- (๖) จัดให้เด็กกระทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเอง ด้านสุขภาพ วิชาการ และบันเทิง

ประโยชน์คือสังคม

(๗) จัดให้เด็กและหรือครอบครัวเข้ารับทราบข้อเท็จจริง โดยเหมาะสมอย่างยิ่งเพื่อแก้ไขสาเหตุการกระทำผิดของเด็ก

(๘) จัดให้เด็กและหรือครอบครัวทำกิจกรรมอื่น ๆ ในลักษณะเดียวกับ (๕) (๖) (๗)

ในกรณี หากเห็นสมควรจัดให้มีผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ก็ให้เสนอขอตการสืบเสาะและความเห็นไปถึงปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด โดยระบุชื่อผู้ที่ขอให้แต่งตั้งเป็นผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กและระยะเวลาในการคุ้มครองสวัสดิภาพ ตามมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๕๑

ในกรณีที่มีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าบุคคลที่รับมอบตัวเด็กไปไม่สามารถดูแลเด็กตามข้อกำหนดได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบหรือผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กให้คำแนะนำ แต่หากบุคคลดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำขอต่อปลัดกระทรวง ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี เพื่เรียหผู้ปกครองมาทำพันธับนว่าจะปฏิบัติตามข้อกำหนด

หากทั้ง เรพบเห็นว่ากรคุ้มครองสวัสดิภาพด้วยวิธีการข้างต้นไม่ได้ผล เป็นสมควรให้คุ้มครองสวัสดิภาพโดยการส่งตัวเด็กเข้าสถานคุ้มครองสวัสดิภาพหรือสถานพละนาและฟื้นฟู ให้พนักงาน

เจ้าหน้าที่เสนอผลการสืบเสาะพร้อมความเห็นไปยังปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสม

ก่อนยุติการคุ้มครองสวัสดิภาพ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินความเหมาะสมอีกครั้ง เพื่อแน่ใจว่าเด็กสามารถอยู่ได้อย่างปลอดภัย

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดแนวทางการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็ก พงโยกรวน เจ้าหน้าที่อาจจัดประชุมผู้เกี่ยวข้อง โดยให้มีการกำหนดแผนแก้ไขฟื้นฟูเด็ก วิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพ การยุติการคุ้มครองสวัสดิภาพ รวมทั้งการเยียวยาผู้เสียหาย โดยเชิญผู้เข้าร่วมประชุมตามความเหมาะสมและจำเป็น ดังนี้

(๑) บิดามารดา ผู้ปกครอง บุคคลซึ่งรับผิดชอบไว้ในความอยู่ภาวะเด็องดูหรือซึ่งศึกษาเลี้ยงดูด้วย

(๒) ครูหรือผู้สอนให้การศึกษาแก่เด็ก

(๓) ญาติซึ่งรักและบุคคลความ (๑) ให้การยอมรับนับถือ

(๔) ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการดูแลแก้ไขหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็ก

(๕) ผู้เสียหายหรือผู้แทน

(๖) บุคคลที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าสมควรเชิญเข้าร่วมประชุม เช่น ผู้นำชุมชน ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการชุมชน เป็นต้น

(๗) ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง เช่น นักจิตวิทยา, นักสังคมสงเคราะห์ แพทย์ จิตแพทย์ เป็นต้น

ทั้งนี้ การดำเนินการตามระเบียบข้อนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จังหวัดแจ้ง ให้เป็นไปตามหลักการไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมและเท่าเทียมกันสูงที่สุดแก่เด็ก

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงฯ พิจารณาถึงภัยและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้ริเริ่มการตามระงับเหตุนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ประธานกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ

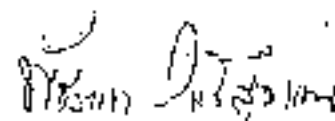

จากรายงานผลการเบิกจ่ายค่าตอบแทนพยาบาลในปีงบประมาณ 2549 และในปีงบประมาณ 2550 (ค.ศ. 2549 - มี.ค. 2550) ได้สรุปรวมผลการเบิกจ่ายดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่า หน่วยงานปฏิบัติในสังกัด ศร. บางแห่งยังไม่ได้ออกข้อบัญญัติของหน่วยงานให้แก่หน่วยงานที่มาให้การสนับสนุน และจำนวนเงินที่เบิกจ่ายยังไม่ครบตามจำนวนเงินงบประมาณที่ ศร. ได้จัดสรรให้ โดยปรากฏว่าการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนพยาบาลในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ (ค.ศ. 2549 - มี.ค. 2550) มี: เหมิกจ่ายไปเพียง 3,547,800 บาท. (ค.๑ ยังไม่ได้รายงาน) เนื่องจากใกล้สิ้นปีงบประมาณ 2550 แล้ว จึงดำเนินการปฏิบัติ ดังนี้

๑. ให้หน่วยงานปฏิบัติดำเนินการเบิกจ่ายค่าตอบแทนพยาบาลให้แก่นักวิชาญพยาบาลและวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง หาก ขช. ได้ รับจัดสรรงบประมาณไม่พอของเบิกจ่าย ให้ดำเนินการขอเพิ่มเติมงบประมาณที่เกินไว้ให้เสร็จกลาง โดยมีหนังสือของงบประมาณเพิ่มเติมมายัง ศร. (ผ่าน ขบ.)

๒. เนื่องจากปัจจุบัน ขบ. ไม่มีข้อมูลค่าตอบแทนทุก ข เป็นฐานในการคำนวณค่าตอบแทนพยาบาลในการขอจัดงบประมาณค่าตอบแทนพยาบาลในครั้งถัดไป จึงให้หน่วยงานปฏิบัติประสานกับ ขบ. เพื่อหาแนวทางการจัดทำข้อมูลซึ่งงบประมาณดังกล่าว

จึงแจ้งมาที่ทราบและถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.อ.
(เจ้ากระทรวง รมช.สาธารณสุข)
รอง ผ.บ.ตร. ป.ร.ท.ผ.บ.ตร.

บันทึกข้อความ

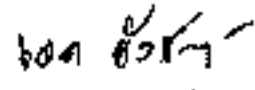
ส่วนราชการ กค. โทร. ๐ ๒๒๖๕ ๓๖๕๘
 ที่ ๐๐๑๑.๒๗/๕๑๐๓๗ วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๕
 เรื่อง สิทธิผู้เสียหาย ตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหายฯ พ.ศ.๒๕๔๔
 ผบช.น. ก.๓ - ๘ ศรต. ก. ๓๒๓. ปส. และ กทส.

ตามหนังสือ ศร.ที่ ๐๐๑๑.๒๗/๕๐๓๗ ลง ๒๖ พ.ย.๕๕ เรื่องกำหนดแนวทางปฏิบัติในการแจ้งสิทธิผู้เสียหายในคดีอาญา กรณี กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ มีหนังสือ ที่ กค ๐๔๐๖/๘๖๓๒ ลง ๒๓ พ.ย.๕๕ เรื่อง ขอความร่วมมือให้พนักงานสอบสวนแจ้งสิทธิตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.๒๕๔๔ โดยขอความร่วมมือให้พนักงานสอบสวนแจ้งสิทธิให้กับผู้เสียหายทราบว่า มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.๒๕๔๔ นี้

สท.สำรวจข้อมูลข้าราชการตำรวจซึ่งถูกทำร้ายถึงแก่ความตาย ตั้งแต่ ๑ ม.ค.๕๕ ถึง ปัจจุบัน มีจำนวนทั้งสิ้น ๓๘ ราย คต. ได้พิจารณาสาเหตุการถึงแก่กรรมเบื้องต้นแล้ว น่าเชื่อว่าทายาทผู้ตายเป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.๒๕๔๔ ทุกราย เนื่องจากเป็นการกระทำความผิดอาญาของผู้อื่นโดยคนมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด

จึงขอให้ท่านแจ้งสิทธิดังกล่าวให้ทายาทของข้าราชการตำรวจผู้ถึงแก่ความตายทราบถึงสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับตาม พ.ร.บ.ดังกล่าว (รายชื่อและรากฎหมายเอกสารแนบมาพร้อมนี้) ทราบพร้อมทั้งให้คำแนะนำให้ทายาทผู้ตายไปยื่นคำร้องขอรับค่าตอบแทนผู้เสียหาย ณ สำนักงานยุติธรรมจังหวัด หรือ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม แล้วแต่กรณี แล้วรายงานมาให้ ศร. (ผ่าน คต.) ทราบ

จึงงัดมาเพื่อทราบและดำเนินการ

พล.ต.อ.
 (เอก อังสนานนท์)
 รอง ผอ.ส.ป.ร.ต.ผ.ต.ร.

บันทึกข้อความ

285

ส่วนราชการ ศร.

โทร. ๐ ๒๕๐๕ ๓๔๕๘

ที่ ๐๐๑๑.๒๓/๒๐๓๗

วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง กำหนดแนวทางปฏิบัติในการแจ้งสิทธิผู้เสียหายในคดีอาญา

พ.ร.บ. ๓ ๑-๔ กอ.ด. และ ก.

ด้วยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ มีหนังสือ ก ๒๖ ๐๕๐๖/๘๐๓๒ ลง ๒๓ พ.ย.๕๕ เรื่อง ขอความร่วมมือให้พนักงานสอบสวนแจ้งสิทธิตาม พ.ร.บ.คุ้มครองพยานผู้เสียหายและคำพยานและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.๒๕๕๔ โดยขอความร่วมมือให้พนักงานสอบสวนแจ้งสิทธิให้กับผู้เสียหายทราบว่ามีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ตามพ.ร.บ.คุ้มครองพยานผู้เสียหายและคำพยานและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.๒๕๕๔

เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและให้กับผู้เสียหายหรือทายาทผู้เสียหายในคดีอาญาได้รับทราบถึงสิทธิ ตาม พ.ร.บ.คุ้มครองพยานผู้เสียหายและคำพยานและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ ดังนี้

๑. ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้เสียหายทราบว่า มีสิทธิได้รับคุ้มครองพยานผู้เสียหายและคำพยานในคดีอาญา ตาม พ.ร.บ.คุ้มครองพยานผู้เสียหายและคำพยานและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๔ หลังจากได้สอบปากคำผู้เสียหายหรือทายาทผู้เสียหายในทันที ตามบันทึกการแจ้งสิทธิผู้เสียหายหรือทายาทผู้เสียหาย ที่แนบมาพร้อมนี้ เมื่อแจ้งสิทธิแล้วให้นำการรวมไว้ท้ายร่างสำนวนการสอบสวนและมอบสำเนาบันทึกการแจ้งสิทธิให้ผู้เสียหายหรือทายาทผู้เสียหายไว้เป็นหลักฐาน

๒. ให้พนักงานสอบสวนตรวจสอบว่า หลังจากที่ได้รับแจ้งสิทธิให้ผู้เสียหายหรือทายาทผู้เสียหายทราบแล้ว มีผู้ใดไปยื่นคำร้องขอรับคุ้มครองพยานผู้เสียหาย ณ สำนักงานยุติธรรม จังหวัด หรือกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม หรือไม่ หากไม่มีผู้ใดไปยื่นคำร้อง ให้สอบถามปัญหาข้อขัดข้องและให้คำแนะนำถึงสิทธิอันพึงมีพึงได้ อีก ครั้งหนึ่ง

๓. คดีอาญาที่จะต้องแจ้งสิทธิให้ผู้เสียหายหรือทายาทผู้เสียหายทราบตามข้อ ๑ ได้แก่ ความผิดตาม ป.อาญา มาตรา ๒ ลักษณะ ๑ ความผิดเกี่ยวกับเพศ มาตรา ๒๗๖ ถึง มาตรา ๒๘๗ ลักษณะ ๑๐ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย หมวด ๘ ความผิดต่อชีวิต มาตรา ๒๘๘ ถึง มาตรา ๒๙๔ หมวด ๒ ความผิดต่อร่างกาย มาตรา ๒๙๕ ถึง มาตรา ๓๐๐ หมวด ๓ ความผิดฐานนำเงินหรือของไปให้หญิงสุจริต มาตรา ๓๐๑ ถึง มาตรา ๓๐๕ หมวด ๔ ความผิดฐานทอดทิ้งเด็ก คนป่วยเจ็บหรือคนชรา มาตรา ๓๐๖ ถึง มาตรา ๓๐๘

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

พล.ต.อ. *ชัชชาติ*
(เอก อภิวัฒนพงศ์)
รอง ผ.บ.ต.ป.ร.ต.ป.ต.ร.

ตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๖๔

สมช.จังหวัด..... สบ./รศ.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ในคดีอาญาที่..... จังหวัด.....(ยศ,ชื่อ)..... ตำแหน่ง.....

ได้แจ้งให้.....ผู้เสียหาย/ทนายผู้เสียหาย ที่อยู่บ้านเลขที่..... หมู่..... ต.รณ.....

ครอบครัว..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... หมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้.....

ซึ่งเป็นผู้เสียหายหรือทนายผู้เสียหายในกรณีความผิดฐาน..... โดยมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะฟ้องคดีโดยข้อตั้งนี้

จากการสอบสวนเบื้องต้น พบว่าผู้เสียหาย

- ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับจารกรรมค่าความผิด และหากปรากฏในภายหลังว่าผู้เสียหายมีส่วนเกี่ยวข้องกับจารกรรมค่าความผิด จะแจ้งให้กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ หรือสำนักงานยุติธรรมจังหวัดทราบ ต่อไป
- อาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับจารกรรมค่าความผิด

โดยได้แจ้งให้ทราบไว้ว่า ผู้เสียหาย /ทนายผู้เสียหาย มีสิทธิดังนี้

๑. กรณีได้รับบาดเจ็บหรือกรณีทางเพศ

- ๑.๑ ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล (ไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท)
- ๑.๒ ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพทรวงอกและจิตใจ (ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท)
- ๑.๓ ค่าทดแทนค่าเสียหายทางจิตใจในระหว่างที่ไปศาล ศาลปกครองการทำงาน ค่าตามปกติ (วันละไม่เกิน ๒๐๐ บาท เป็นระยะเวลาไม่เกิน ๑ ปี)
- ๑.๔ ค่าตอบแทนความเสียหายอื่น ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร (ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)

๒. กรณีได้รับความเสียหาย

- ๒.๑ ค่าชดเชย (ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาท - ๑๐๐,๐๐๐ บาท)
- ๒.๒ ค่าจ้างการศพ (๒๐,๐๐๐ บาท)
- ๒.๓ ค่าเช่าสุภาพระเลี้ยงดู (ไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท)
- ๒.๔ ค่าเสียหายอื่น ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร (ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)

๓. ในการยื่นคำขอรับค่าตอบแทนผู้เสียหาย ผู้เสียหายไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมใดๆ โดยยื่นคำขอรับค่าตอบแทนผู้เสียหายจากกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ หรือที่สำนักงานยุติธรรมจังหวัด.....

๔. ในการยื่นคำขอรับค่าตอบแทนผู้เสียหาย ต้องยื่นภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่รู้ถึงการกระทำความผิด

๕. การยื่นคำขอรับค่าตอบแทนผู้เสียหาย ตาม พ.ร.บ. นี้ไม่เป็นการคัดสิทธิหรือประโยชน์ที่ผู้เสียหายพึงได้รับตามกฎหมายอื่น พนักงานสอบสวนได้จัดทำบันทึกขึ้นสองฉบับ และมอบสำเนาให้ผู้เสียหาย/ทนายผู้เสียหาย รับไว้แล้ว จึงให้ลงนามหรือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้เสียหาย/ทนายผู้เสียหาย

(ลงชื่อ)..... พล.ต./แจ้งสิทธิ/บันทึก

บทที่ ๕

ของกลางคดีอาญา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ด.ร.

โทร. 0 2205 3436

ที่ 0001.212/ 4318

วันที่ 12 พฤษภาคม 2551

เรื่อง คณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยการตีความการรับไม้ของกลางตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายป่าไม้

ผ.ช.น., ก.1-9, ก., ปล., สด., และ จตร.(นน.)

ด้วย กรมศุลกากร มีหนังสือขอคณะกรรมการกฤษฎีกา ในประเด็นปัญหาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการกับไม้ของกลางตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายป่าไม้ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 3) ได้พิจารณาประเด็นปัญหาดังกล่าวแล้ว และเห็นว่าข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องแล้ว และมีคำวินิจฉัยในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีเจ้าหน้าที่ป่าไม้ซึ่งกรมศุลกากรเชิญไปตรวจของไม้และวัดปริมาณไม้ของกลางในฐานะผู้เกี่ยวข้องตามกฎหมาย จะสามารถกระทำการบันทึกยึดไม้ของกลางภายหลังการตรวจยึดจับกุมของเจ้าหน้าที่ศุลกากรได้หรือไม่ และมีผลตามกฎหมายอย่างไร

วินิจฉัยว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรซึ่งเป็นผู้เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 24 วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2489 แล้ว ย่อมมีผลให้ไม้ของกลางอยู่ในความรักษาของกรมศุลกากรตามพระราชบัญญัติศุลกากร ตั้งแต่ส่วนที่ยึดตาม มาตรา 25 วรรคหนึ่ง ไม้ของกลางจึงอยู่ในความรักษาของหน่วยงานของรัฐ(กรมศุลกากรแล้ว เจ้าหน้าที่ป่าไม้ซึ่งกรมศุลกากรเชิญไปตรวจสอบชนิดและวัดปริมาณไม้ของกลางในฐานะผู้เกี่ยวข้อง จึงไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะทำการยึดไม้ของกลางซ้ำอีกภายหลังการตรวจยึดจับกุมของเจ้าหน้าที่ศุลกากร

ประเด็นที่สอง อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจขายไม้ของกลางตาม มาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2489 ประกอบมติคณะรัฐมนตรีเมื่อ 2 ก.พ. 42 และ มาตรา 1327 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทั้งกรณีไม้ของกลางได้ตกเป็นของแผ่นดินหรือยังไม่ตกเป็นของแผ่นดิน ได้หรือไม่

วินิจฉัยว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา 24 วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ และไม้ของกลางนั้นได้ตกเป็นของแผ่นดินตาม มาตรา 24 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร ฯ แล้วแล้ว อธิบดีกรมศุลกากรจึงมีดุลยพินิจที่จะสั่งให้จำหน่ายไม้ของกลางตาม มาตรา 25 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร ฯ หรือประโยชน์สูงสุดของทางราชการต่อไป ซึ่งคำว่า "จำหน่าย" นั้น ย่อมมีความหมายตามธรรมดาทั่วไป อันได้แก่ ขาย จำก

(แนบเปลี่ยน...

แลกเปลี่ยน หรือโอน แต่อย่างไรก็ตาม หากไม้ของกลางนั้นยังไม่ได้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา 24 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร ฯ เพียงแต่เจ้าหน้าที่สุดกลางรู้ได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา 24 วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ แล้วตัวเท่านั้น อธิบดี กรมศุลกากรก็ไม่มีอำนาจที่จะสั่งให้จำหน่ายไม้ของกลางตามมาตรา 25 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ ศุลกากรฯ ได้ เพราะเจ้าของหรือผู้มีสิทธิในไม้ของกลางยังคงเป็นเจ้าของหรือผู้มีสิทธิในไม้ของกลางอยู่ โดยมาตรา 24 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ได้กำหนดให้สิทธิแก่เจ้าของหรือผู้มีสิทธิใน ไม้ของกลางที่จะมาขึ้นคำร้องเรียกเอาไม้ของกลางคืนได้ภายในกำหนดเวลาที่กฎหมายกำหนดก่อนที่ ไม้ของกลางนั้นจะตกเป็นของแผ่นดิน

อนึ่ง ไม้ของกลางนั้นจะยังไม่ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา 24 วรรคสอง แห่ง พระราชบัญญัติศุลกากรฯ แก่ถ้าไม้ของกลางที่ยึดไว้ นั้นอาจเป็นของเสียหายหรือสูญหายแล้วจะเป็นการเสียหาย ความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะมากเกินสมควรตามมาตรา 25 วรรคสอง แห่ง พระราชบัญญัติศุลกากรฯ และอธิบดีกรมศุลกากรพิจารณาแล้วเห็นว่ามีไม้ของกลางที่เกิดไว้มีลักษณะ ดังกล่าว อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายย่อมมีดุลยพินิจที่จะตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ขาย ทอศรลาดหรือขายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรได้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์สูงสุดของทางราชการต่อไป และให้ถือ เงินค่าขายไม้ของกลางนั้นไว้แทนของโดยให้หักค่าใช้จ่ายและค่าภาระติดพันทั้งปวงก่อน ส่วนการพิจารณา เกี่ยวกับอำนาจในการขายไม้ของกลางของอธิบดีกรมศุลกากรตามมาตรา 1327 แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์นั้น เห็นว่าเมื่อได้วินิจฉัยข้อไว้ข้างต้นแล้วว่าเป็นกรณีที่ต้องบังคับตามมาตรา 120 แห่ง พระราชบัญญัติศุลกากรฯ ก็ให้นำพระราชบัญญัติศุลกากรฯ มาใช้บังคับ จึงไม่มีกรณีที่ต้องวินิจฉัยใน ประเด็นนี้อีก

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 3) มีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า แม้การจำหน่ายหรือขายไม้ ของกลางจะเป็นดุลยพินิจของอธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายตาม พระราชบัญญัติศุลกากร ฯ แต่คณะรัฐมนตรีซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินย่อมสามารถใช้อำนาจทางบริหารในการ กำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับการค้าเงินภายในไม้ของกลางเพื่อให้กรมศุลกากรและส่วนราชการอื่นถือ ปฏิบัติโดยไม่ขัดต่อกฎหมายได้ ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานเกี่ยวกับไม้ของกลางเกิดประโยชน์สูงสุดต่อ ประเทศชาติ เช่น กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเก็บรักษาไม้ของกลาง เพื่อมิให้ไม้ของกลางงเสียหายหรือ เกิดค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินสมควร การเก็บรักษาไม้ของกลางเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือ กำหนดหลักเกณฑ์เพื่อเป็นกรอบการให้ดุลยพินิจของอธิบดีกรมศุลกา กรหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายเกี่ยวกับการ จำหน่ายหรือขายไม้ของกลางเพื่อสกัดกั้นขบวนการตัดไม้ทำลายป่า เป็นต้น ส่วนการที่กรมป่าไม้ ตีงการยึดไม้ของกลางภายหลังการตรวจยึดของเจ้าหน้าที่ศุลกากรเพื่อดำเนินคดีในความผิดตามกฎหมาย

(ทั่วด้วยปาก...

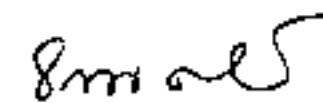
ว่าด้วยป่าไม้ต้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 3) มีข้อตั้งเกล้าว่า หากปรากฏว่าการจับกุมและยึดไม้ของกลางนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายอื่นด้วย แม้ว่าการผสมซากกระจะเป็นผู้ยึดไม้ของกลางก็ตาม พนักงานสอบสวนก็ย่อมมีอำนาจดำเนินคดีในตราผิดอื่นได้

ประเด็นที่สาม หากคดีถึงที่สุดโดยศาลมีคำพิพากษาให้ริบไม้ของกลางและสั่งลงโทษผู้กระทำผิดทั้งตามกฎหมายสูงสุดกากรและกฎหมายป่าไม้ ไม้ของกลางย่อมตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา 35 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และเมื่อเจ้าหน้าที่ผู้ผสมซากได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา 24 วรรคหนึ่ง ประกอบกับ มาตรา 120 แห่ง พระราชบัญญัติสูงสุดการฯ กรมศุลกากร จึงเป็นผู้มีอำนาจขายไม้ของกลางดังกล่าว

วินิจฉัยว่า หากคดีถึงที่สุดโดยศาลมีคำพิพากษาให้ริบไม้ของกลางและสั่งลงโทษผู้กระทำผิดทั้งตามกฎหมายสูงสุดกากรและกฎหมายป่าไม้ ไม้ของกลางย่อมตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา 35 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และเมื่อเจ้าหน้าที่ผู้ผสมซากได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา 24 วรรคหนึ่ง ประกอบกับ มาตรา 120 แห่ง พระราชบัญญัติสูงสุดการฯ กรมศุลกากร จึงเป็นผู้มีอำนาจขายไม้ของกลางดังกล่าว

จึงแจ้งผลการพิจารณาข้อหาหรือของคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวมาเพื่อทราบเป็นแนวทางการปฏิบัติต่อไป พร้อมนี้ได้แนบสำเนาบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ 132/2551 มาด้วยแล้ว

พล.ต.อ.

(ธานี สมบูรณ์ทรัพย์)

รอง ผบ.ตร.ปช.ผบ.ตร.

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การดำเนินการกับไม้ของกลางตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

กรมศุลกากรได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๑๕๐๓/๑๐๕ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า

๑. กรมศุลกากรได้พิจารณาตรวจยึดจับกุมไม้ไว้เป็นของกลางจำนวนมาก (ส่วนมากเป็นไม้พะยูง ซึ่งเป็นไม้หวงห้ามตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๙) ทั้งนี้ เป็นคดีความผิดเกี่ยวกับการลักลอบส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ดังรายชื่อ ลงแต่วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๐ พบจับกุมไม้ได้ ๑๕๓ ราช จำนวน ๕๘๕ ตู้คอนเทนเนอร์ ปริมาตรรวมประมาณ ๗,๙๙๕ ลูกบาศก์เมตร (๗๗,๐๐๐ ไร่) เหตุเกิดในบริเวณท่าเรือซึ่งเป็นเขตศุลกากรทุกคดี โดยมีลักษณะความผิด ดังนี้

๑.๑ บางคดีเป็นความผิดเกี่ยวพันกับคำสั่งแต่งตั้งชนิดสินค้าเป็นเท็จ เพื่อหลีกเลี่ยงอากรและหลีกเลี่ยงข้อจำกัด เนื่องจากไม้เป็นของที่ต้องเสียอากรขาออก และต้องขออนุญาตในกรณีส่งออกตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การส่งออก ไม้ และไม้ย่อยไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๕ อันเป็นความผิดตามมาตรา ๙๕ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๐๙ (มีระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี) ประกอบมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๔๒ โดยเจ้าหน้าที่ศุลกากรได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๐๙

๑.๒ บางคดีผู้กระทำความผิดใช้วิธีแอบอ้างชื่อบุคคลอื่นในเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก ซึ่งเป็นความผิดฐานสำแดงเท็จและฐานพยายามลักลอบส่งไม้ออกไปนอกราชอาณาจักรตามมาตรา ๙๕ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๐๙ (มีระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี) ประกอบมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๔๒ โดยเจ้าหน้าที่ศุลกากรได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๐๙

๑.๓ สำหรับไม้ของกลางตามข้อ ๑.๑ และข้อ ๑.๒ นั้น ส่วนมากไม่มีผู้ใดมาแสดงตัวเป็นเจ้าของหรือใช้สิทธิเรียกร้องเอาของกลางกลับคืนไปภายในเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ยึด ซึ่งตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้อำนาจเป็นอันถึงไม้มีเจ้าของและให้ตกเป็นของแผ่นดิน โดยมีบทบัญญัติว่า จะมีการฟ้องร้องคดีอาญานั้นหรือไม่

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๐/๐๒๕๔ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาคำขอคัดค้านคดีอาญา

๒. สำหรับขั้นตอนการดำเนินการล่ามคดีมีน เมื่อกรมศุลกากรตรวจยึดจับกุมไม้ดังกล่าวได้แล้วจะดำเนินการคดีตามขั้นตอนของกฎหมายศุลกากรและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยในขั้นต้น กรมศุลกากรจะทำหนังสือเชิญเจ้าหน้าที่ป่าไม้ (ในฐานะผู้เชี่ยวชาญ) ไปทำการตรวจสอบชนิดและวัดปริมาณไม้ไม้แต่ละคดี ทั้งนี้ เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ประกอบการพิจารณาประเมินราคาของกลาง และเนื่องจากไม้ที่ศุลกากรทำการจับกุมได้ตามข้อ ๑ นั้น ในขั้นต้นไม่สามารถตรวจพิสูจน์ได้ว่าเป็นไม้ที่มีถิ่นกำเนิดภายในประเทศหรือต่างประเทศ ดังว่าคือ

๒.๑ กรณีที่เจ้าหน้าที่ภายในประเทศ ในขณะที่เจ้าหน้าที่ศุลกากรตรวจยึดจับกุมได้นั้น ผู้ตรวจว่าความผิดพยายามจะลักลอบส่งออกไปต่างประเทศและยังไม่แน่ชัดว่าเป็นไม้ที่มีการครอบครองไว้โดยถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ หรือจากไม้ปรากฏตัวผู้กระทำความผิดและยังไม่ผู้ใดมาแสดงตัวหรืออ้างสิทธิในไม้ของกลางแต่อย่างใด หรือแม้แต่ไม้ของกลางบางส่วนจะมีรูปรอยปลวกคราของสวบรรพการที่เกี่ยวข้องประทับอยู่ที่หน้าตัดบริเวณปลายไม้ ด้วยก็ตาม ก็ยังไม่อาจบ่งชี้ได้ว่า เป็นความผิดฐานไม้-ไม้เคลื่อนที่ในราชอาณาจักรโดยไม่มีใบเบิกทางตามมาตรา ๓๔ หรือฐานครอบครองไม้แปรรูปจำนวนเกิน ๑.๒๐ ลูกบาศก์เมตร โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๔ หรือฐานครอบครองไม้หวงห้ามที่ยังมิได้แปรรูปโดยไม่มีฉลากตรา ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ (มีระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๒๐ ปี) ห้ามหรือไม้ จึงเป็นปัญหาว่ากรณีดังกล่าว เป็นการกระทำความผิดกรณีเดียวแต่ผิดกฎหมายหลายข้อบท หรือเป็นความผิดต่างกรรมต่างวาระ ซึ่งกรมศุลกากรพิจารณาแล้ว เห็นว่า ข้อเท็จจริงของคดีเป็นที่ชัดเจนว่า การกระทำที่ความผิดตามกฎหมายป่าไม้ดังกล่าว เป็นอีกกรรมหนึ่งต่างหากจากการกระทำความผิดตามกฎหมายศุลกากร ดังเช่นที่ปรากฏในข้อ ๑.๑ และข้อ ๑.๒ ฉะนั้น การที่กรมศุลกากรส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนสอบสวนคดีดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดและผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงชอบด้วยเหตุผล หลักกฎหมาย และเป็นไปทามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๓๕ ที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย ค่าเงินคดีกับผู้กระทำความผิดทุกฉบับตามกฎหมายทุกประการ

๒.๒ กรณีที่เป็นไม้ต่างประเทศ อาจเป็นไม้ที่นำเข้ามาโดยถูกต้องตามกฎหมายศุลกากร หรือเป็นไม้รักรัดถอนหนีศุลกากรเข้ามาก็ได้

๒.๒.๑ กรณีเป็นไม้ที่นำเข้ามาโดยถูกต้องตามกฎหมาย กรมศุลกากรเห็นว่า การนำไม้นั้นเคลื่อนที่โดยไม่มีใบเบิกทางถือเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ แต่ยังไม่อาจบ่งชี้ได้ในขณะนั้นว่า เป็นความผิดฐานครอบครองไม้แปรรูปจำนวนเกิน ๑.๒๐ ลูกบาศก์เมตร โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๔ ประกอบมาตรา ๑๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือฐานครอบครองไม้หวงห้ามที่ยังมิได้แปรรูปโดยไม่มีฉลากตราตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ เนื่องจากไม้ของราษฎรอาจนำไม้ชื่อเป็นไม้หวงห้ามตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของพนักงานอัยการและของคณะกรรมการ

กฤษฎีกา (เรื่องเสร็จที่ ๑๔๘/๒๕๑๗) การที่กรมตุลาการส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนขยายผล การดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดและผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงชอบด้วยเหตุผล หลักกฎหมาย และเป็นไปตาม มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๓๕ แล้ว

๒.๒.๒ กรณีเป็นไม้ที่ลักลอบหนีศุลกากรเข้ามา กรมศุลกากร เห็นว่า ยังไม่อาจพิจารณาได้ชัดเจนว่า ธารน้ำไม้เช่นนี้เคลื่อนที่โดยไม่มีใบเบิกทาง คือเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๑๕ หรือไม่ แต่มีความชัดเจนว่า ไม่เป็น ความผิดฐานครอบครองไม้แฉ่งรูป จำนวน ๑.๒๐ ฤกบาทกิโลเมตร โดยไม่ได้รับอนุญาตตาม มาตรา ๔๘ ประกอบมาตรา ๗๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๑๕ หรือฐานครอบครองไม้หวงห้าม ที่ยังมิได้แปรรูปโดยไม่ได้วางตราตามมาตรา ๖๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๑๕ ทั้งนี้ เหตุผลเดียวกันข้อ ๒.๒.๑ ฉะนั้น หากการ ฝ่าฝืนลักลอบหนีศุลกากรเคลื่อนที่โดยไม่มีใบเบิกทาง เป็นความผิดตามกฎหมายป่าไม้จริง ก็ย่อมเป็นความผิดที่เกิดขึ้นที่เข้ามาในเขตศุลกากร และถือเป็นอีกรวมหนึ่งต่างหากจากการ กระทำตามผิดตามกฎหมายศุลกากร การที่กรมศุลกากรส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนขยายผล การดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดและผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงชอบด้วยเหตุผล หลักกฎหมาย และเป็นไป ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๑๕ ด้วยเช่นกัน

๓. การที่กรมศุลกากรเชิญเจ้าหน้าที่ป่าไม้ไปตรวจสอบชนิดและวัดปริมาณ ไม้ของกลาง แล้วเจ้าหน้าที่ป่าไม้ข้าราชการที่ตรวจสอบและยึดไม้ของกลางไว้เป็นของกลางในคดี ความผิดตามกฎหมายป่าไม้อีกคดีหนึ่งด้วยนั้น กรมศุลกากรไม่เห็นพ้องด้วยกับการกระทำ ของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ดังกล่าว เนื่องจากเป็นการกระทำหน้าที่ที่ซ้ำซ้อนโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และไม่สอดคล้องกับเจตนาของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๓๕ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ป่าไม้ ต้องไปร้องทุกข์รับในคดีที่กรมศุลกากรส่งให้นักงำนสอบสวนอยู่แล้ว นอกจากนี้ ยังไม่เป็นไร ความระเขียบประเพณีปฏิบัติที่ได้เคยกระทำร่วมกับมาในอดีต ระหว่างกรมศุลกากรและกรมป่าไม้ ในเรื่องของ การตรวจสอบชนิดและวัดปริมาณไม้ของกลางในคดีที่เจ้าหน้าที่ศุลกากรเป็น ผู้ตรวจยึดจับกุมไว้คดีด้วย ซึ่งกรมศุลกากรได้เคยที่กส่งกรมป่าไม้ใบที่ประชุมเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐ แล้วครั้งหนึ่ง ซึ่งผู้แทนกรมป่าไม้ยอมรับว่า เป็นการเข้าใจผิด และจะดำเนินการเด็กถอนการยึดไม้ของกลางของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว และกรมศุลกากรได้ทำหน้าที่สื่อสารแจ้งให้กรมป่าไม้ติดต่อขอการยึดไม้ของกลางที่ซ้ำซ้อนดังกล่าว แล้วด้วย แต่จนกระทั่งบัดนี้ยังไม่มีความคืบหน้าต่ออย่างไร

๔. เนื่องจากไม้ของกลางในคดีทั้งหมด มีขนาดใหญ่และจำนวนมาก โดยส่วนมาก บรรจุในตู้คอนเทนเนอร์และบางส่วนวางกองไว้ในที่กลางแจ้ง ปัจจุบันไม้ของกลางทั้งหมดยังคง ถูกเก็บไว้ในความรักษาของกรมศุลกากรภายในท่าเรืออันเนื่องเขตศุลกากร ตามนัยมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๕ จึงทำให้เกิดปัญหาต่อกับกรมศุลกากร เช่นอย่าง มาก เช่น ปัญหาเรื่องสถานที่แห่งใหม่เพื่อเก็บรักษาไม้ของกลางในการผิดที่ถือคือ ภัยพิบัติขมแทนเนอรัให้กับเจ้าหน้าที่ไม่มีส่วนรู้เห็นกับการกระทำตามผิด ปัญหาค่าใช้จ่ายในการ

เป็บริกษาจะมวกรเกินสมควร ปัญหาการสูญหายหรือเสื่อมค่าเสี่ยราคา และสำหรับไม้ของกลาง
ที่กรมศุลกากรจับกุมไว้ทั้งหมดนี้ ยังไม่มีคดีใดถึงที่สุด จึงเป็นปัญหาในทางปฏิบัติว่า
อธิบดีกรมศุลกากรจะสามารถขายไม้ของกลางไปตามอำนาจที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕
แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๕ ทั้งวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ ได้หรือไม่ อย่างไร
ต่อกรณีดังต่อไปนี้

๔.๕ ในกรณีที่เกิดข้อขัดแย้งระหว่างดำเนินการของพนักงานสอบสวน ไม้ของกลาง
ตกเป็นของแผ่นดินแล้วตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช
๒๔๖๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๔ มีน้ กรมศุลกากร
เห็นว่า อธิบดีกรมศุลกากรจะสามารถขายไม้ของกลางได้ตามอำนาจที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๕

๔.๖ ในกรณีที่เกิดข้อขัดแย้งระหว่างดำเนินการของพนักงานสอบสวน ไม้ของกลาง
ยังไม่ตกเป็นของแผ่นดิน กรมศุลกากรเห็นว่า อธิบดีกรมศุลกากรสามารถขายไม้ของกลาง
ได้ตามอำนาจที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช
๒๕๖๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔
และหรือมาตรา ๑๗๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทั้งนี้ เพื่อกิจอื่นไว้แทนของกลาง

๔.๗ เนื่องจากในปัจจุบัน การขายไม้ของกลางในคดีความผิดตามกฎหมาย
ศุลกากรนั้น ะคิดคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง ขอบพระมหาดไทยคณะรัฐมนตรี
เพื่อเกี่ยวกับการขายไม้ของกลางตามลักษณะความผิดว่าด้วยกฎหมายศุลกากร ข้อ ๑ ระบุว่า
“...ให้กรมศุลกากรจำหน่ายไม้ของกลางตามลักษณะความผิดว่าด้วยกฎหมายศุลกากรได้เอง
โดยไม่ต้องให้องค์การตุลาการรรมว่าไม่เป็นผู้ดำเนินการ...” ซึ่งกรมศุลกากรเห็นว่า เป็นแนวทาง
ที่สอดคล้องกับมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช
๒๕๖๕ ถูกประการ

โดยเหตุที่ในปัจจุบัน ยังมีหน้าราชกาบางแห่งที่มีความเป็นไม่สอดคล้อง
กับวิธีปฏิบัติและข้อพิจารณาอันกฎหมายของกรมศุลกากร ฉะนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจน
และเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับกรณีที่เป็นปัญหาดังกล่าวข้างต้น กรมศุลกากรจึงขอ
หารือ ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง จวดยัลเท็จจริงในข้อ ๓ เจ้าหน้าที่ป่าไม้ซึ่งกรมศุลกากร
เชิญไปตรวจสอบชนิดและวัดปริมาตรไม้ของกลางในฐานะผู้เชี่ยวชาญ จะสามารถกระทำการ
ยื่นคัดค้านไม้ของกลางภายหลังการตรวจยึดจับกุมของเจ้าหน้าที่ศุลกากร ได้หรือไม่ และมีผล
ตามกฎหมายอย่างไร

ประเด็นที่สอง ในกรณีความข้อ ๔.๑ เมื่อไม้ของกลางตกเป็นของแผ่นดินแล้ว
อธิบดีกรมศุลกากรจะสามารถขายไม้ของกลางตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕

วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติศาลอากร พุทธศักราช ๒๔๖๘ ประกอบมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ข้อ ๑ ได้หรือไม่

ประเด็นที่สาม ในกรณีตามข้อ ๔.๒ เมื่อไม้ของกลางยังไม่ตกเป็นของแผ่นดิน อธิบดีกรมศุลกากรจะสามารถขายไม้ของกลางตามอำนาจที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศาลอากร พุทธศักราช ๒๔๖๘ และหรือมาตรา ๑๖๒๗ แห่งประมวลกฎหมาย แห่งแพ่งพาณิชย์ ประกอบมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ข้อ ๑ ได้หรือเงินไว้ แทนของกลาง ได้หรือไม่ อย่างไร

ประเด็นที่สี่ หากคดีถึงที่สุดโดยศาลมีคำพิพากษาจำไม้ของกลาง และสั่งชงโทษ ผู้กระทำความผิดทั้งตามกฎหมายศุลกากรและตามกฎหมายป่าไม้ หน่วยงานใดระหว่างกรมศุลกากร ในฐานะที่ตรวจยึดทรัพย์ไม่ได้แต่ต้นกับกรมป่าไม้จะเป็นผู้มีอำนาจขายไม้ของกลางในคดี

ประเด็นที่ห้า จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น จะถือเป็นกรณีที่เกิดกฎหมายศุลกากร แตกต่างกับบทกฎหมาย พระราชบัญญัติ หรือประกาศอื่น ตามนัยมาตรา ๑๖๒ แห่งพระราชบัญญัติศาลอากร พุทธศักราช ๒๔๖๘ หรือไม่

ต่อมาสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ส่วนที่สุท ๓ นร ๐๕๐๘/๑๙๖๔ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักงบประมาณขอรวบรวมเอกสารฎีกา สรุปความว่า กรมตรวจการคลังได้เสนอเรื่อง ขอทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการขายไม้ของกลาง ตามลักษณะความผิดว่าด้วยกฎหมายศุลกากรให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา และคณะรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ สนุมัติตามมติคณะกรรมการลับกรองเรื่องเสนอ คณะรัฐมนตรี คณะที่ ๑ ให้กรมตรวจการคลัง กระทรวงการคลังและสิ่งนำคลังถม และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องพิจารณาหาวิธีออกกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อให้เกิดความชัดเจนและข้อปฏิบัติต่อไปได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้พิจารณาข้อหาหรือของกรมศุลกากร โดยให้มีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทยและสิ่งนำคลังถม (กรมป่าไม้และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรมการค้าต่างประเทศ) และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากคำชี้แจงของผู้แทนกรมป่าไม้ว่า การที่กรมป่าไม้ต้องยึดไม้ของกลาง ภายหลังจากตรวจยึดจับกุมของเจ้าหน้าที่ศุลกากรก็เพื่อดำเนินคดีในครม.ผิดตามกฎหมายว่าด้วย ป่าไม้ นอกเหนือจากรักษาเงินมัดจำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เนื่องจากไม้พะอูง เป็นไม้หายากที่จัดอยู่ในประเภทไม้หวงห้ามตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ อีกทั้ง การขายไม้ของกลางตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหากทำให้ไม้ของกลางนั้นสูญหายไปก็เสมือนกับใช้ เงินประโยชน์แก่ผู้กระทำความผิดอีก ซึ่งจะไม่สามารถสกัดกั้นขบวนการตัดไม้ทำลายป่าได้ ส่วนการจัดการกับไม้ของกลางที่ยึดไว้ นั้น กระทรวงมหาดไทยและสิ่งนำคลังถมจะนำ

ไม่ได้กล่าวไปใช้เพื่อประโยชน์ในทางราชการ โดยหากหน่วยงานใดประสงค์จะใช้ไม้ของกลาง ในการก่อสร้าง ก็สามารถเสนอเรื่องเพื่อขอใช้ไม้ของกลางดังกล่าวต่อกระทรวงการมหาดไทยตามระเบียบและสิ่งแวดล้อมได้

เมื่อพิจารณาข้อหาหรือประกอบกับข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องแล้ว คณะกรรมการ กฤษฎีกา (คณะที่ ๓) เห็นว่า กรณีที่ข้อหาหรือในเรื่องนี้มีประเด็นปัญหาที่กฎหมายที่ต่อวงวิปถ้อย รามสหประเศิน ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เจ้าหน้าที่ป่าไม้ซึ่งกระทำความผิดไปตรวจสวนชนิดและ วิดปริมาณไม้ของกลางในฐานะผู้เชี่ยวชาญ จะสามารถกระทำการนั้นที่ถือไม้ของกลางภายหลัง การตรวจยึดจับกุมของเจ้าหน้าที่ศุลกากรได้หรือไม่ และมีผลตามกฎหมายอย่างไร

ประเด็นที่สอง อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจภายใต้ของกลางตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ประกอบมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ และมาตรา ๑๖๒๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทั้งกรณีไม้ของกลาง ได้ตกเป็นของแผ่นดินหรือยังไม่ตกเป็นของแผ่นดิน ใช่หรือไม่

ประเด็นที่สาม หากคดีถึงที่สุดโดยศาลมีคำพิพากษาให้ปรับไม้ของกลาง และสิ่งสิ่งของผู้กระทำผิดทั้งตามกฎหมายศุลกากรและกฎหมายป่าไม้ หน่วยงานใดระหว่าง ความคุมการในฐานะที่ตรวจยึดจับกุมไม้ไว้แต่ต้นกับกรมป่าไม้จะเป็นผู้มีอำนาจขายไม้ของกลาง ในคดี

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้พิจารณาประเด็นปัญหา ข้อกฎหมายดังกล่าวประกอบกับข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นว่า มาตรา ๑๒๐^{*} แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ได้บัญญัติไว้ว่า เมื่อใดที่พระราชบัญญัติศุลกากร แตกต่างกับบทกฎหมาย พระราชบัญญัติ หรือประกาศอื่นที่ใช้ใช้ ในเรื่องอันท่าแก่ ศุลกากรนั้น ให้ยกเอาพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ขึ้นบังคับ และกฎหมาย พระราชบัญญัติ หรือประกาศใดซึ่งจะได้ให้ใช้ในภายหลังนั้น มิให้ถือว่าขัดแย้งกับ คำสั่ง เปลี่ยนแปลง หรือ ถอนไปเสีย ซึ่งอำนาจและบทแห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ เว้นไว้แต่ในกฎหมาย พระราชบัญญัติ หรือประกาศใหม่ นั้น จะแสดงให้เห็นชัดแจ้งว่ามีความประสงค์จะให้เป็นอย่างนั้น เมื่อพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ได้กำหนดอำนาจจัดทรัพย์สินและจัดการทรัพย์สินที่ได้ยึดไว้ แยกต่าง จากพระราชบัญญัติป่าไม้ โดยพระราชบัญญัติป่าไม้ ไม่ได้บัญญัติไว้โดยชัดแจ้งว่า มีความประสงค์ที่จะเพิกถอน คำสั่ง เปลี่ยนแปลง หรือถอนไปเสีย ซึ่งอำนาจและบทแห่ง

* มาตรา ๑๒๐ เมื่อใดที่พระราชบัญญัติขัดแย้งกับบทกฎหมาย พระราชบัญญัติ หรือประกาศอื่นที่ใช้ใช้ ๒ บัญชี ทว่าบทในเรื่องอันเกี่ยวแก่ศุลกากรนั้น ให้ยกเอาพระราชบัญญัติขึ้นบังคับ และกฎหมาย พระราชบัญญัติหรือประกาศใดซึ่งจะได้ให้ใช้ในภายหลังนั้น มิให้ถือว่าขัดแย้งกับคำสั่งเปลี่ยนแปลง หรือถอนไปเสียซึ่งอำนาจและบทแห่งพระราชบัญญัติ เว้นไว้แต่ในกฎหมาย พระราชบัญญัติ หรือประกาศใหม่ นั้น จะแสดงให้เห็นชัดแจ้งว่ามีความประสงค์จะให้เป็นอย่างนั้น

พระราชบัญญัติสุสานการฯ ซึ่งเป็นกรณีที่ต้องบังคับตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติสุสานการฯ ที่ให้นำพระราชบัญญัติสุสานการฯ อันได้แก่มาตรา ๒๔* และมาตรา ๒๕* มาใช้บังคับ และมีความเห็นในเบื้องต้นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า เมื่อเจ้าหน้าที่สุสานการฯ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติสุสานการฯ แล้ว ย่อมมีผลให้ไม้ของกลางอยู่ในความริบหรี่ของกรมสุสานการฯ ตามพระราชบัญญัติสุสานการฯ ตั้งแต่วันที่ที่ถึงตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ไม้ของกลางจึงอยู่ในความริบหรี่ของหน่วยงานของรัฐแล้ว เจ้าหน้าที่ป่าไม้ซึ่งกรมสุสานการฯเชิญไปตรวจของคดีและวัดปริมาณไม้ของกลางในฐานะผู้เชี่ยวชาญ จึงไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะทำการยึดไม้ของกลางซ้ำอีกภายหลังการตรวจยึดจับกุมของเจ้าหน้าที่สุสานการฯ

ประเด็นที่สอง เห็นว่า เมื่อเจ้าหน้าที่สุสานการฯ ได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติสุสานการฯ และไม้ของกลางนั้นได้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสุสานการฯ แล้ว อธิบดีกรมสุสานการฯจึงมีคุณสมบัติที่จะสั่งให้เจ้าหน้าที่ป่าไม้ของกลางตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสุสานการฯ เพื่อประโยชน์สูงสุดของทางราชการต่อไป ซึ่งคำว่า "เจ้าหน้าที่" นั้น ย่อมมีความหมายตามธรรมชาติทั่วไป อันได้แก่ ชาย ชาย แยก แยก เบื้อฮัน หรือโธม แต่อย่างไรก็ตาม หากไม้ของกลางนั้นยังไม่ได้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสุสานการฯ เพียงแต่เจ้าหน้าที่สุสานการฯ ได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติสุสานการฯ ไม้ดังกล่าวเท่านั้น อธิบดีกรมสุสานการฯย่อมไม่มีอำนาจที่จะสั่งให้เจ้าหน้าที่ป่าไม้ของกลางตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสุสานการฯ ได้ เพราะเจ้าของหรือผู้มีสิทธิในไม้ของกลางยังคงเป็น

* มาตรา ๒๔ วรรค ๑ ยับจะตั้งต้องริบหรี่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานสุสานการฯ พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ มีอำนาจยึดในเวลาที่ ๒๔ ๑ และ ๒ ที่ใด ๆ ก็ได้

สิ่งที่ยึดไว้เช่น ถ้าเจ้าของหรือผู้มีสิทธิไม่มาขึ้นคำร้องเรียกเอาภายในกำหนดหกสิบวัน สำหรับขานพยานคนที่ใช้ในการกระทำผิด หรือสามสิบวันสำหรับตั้งขึ้น นับแต่วันที่ยึด ให้ถือว่าว่าเป็นสิ่งไม่มีเจ้าของ และให้ตกเป็นของแผ่นดิน โดยมีพิกัดข้อคำวินิจฉัยจะมีการฟ้องคดีอาญานั้นหรือไม่

* มาตรา ๒๕ บุรุษหรือสิ่งที่ยึดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องส่งมอบให้อยู่ในความริบหรี่ของพนักงานเจ้าหน้าที่สุสานการฯ หรือถ้าไม่มีพนักงานเช่นว่านี้ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ให้อยู่ในความริบหรี่ของฝ่ายกองที่ใกล้ที่สุด ซึ่งจะได้ริบหรี่ไว้บนต้นสุสานการฯ ซึ่งของที่ยึดและจับไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมายอื่นอันเกี่ยวแก่สุสานการฯนั้น ให้เจ้าหน้าที่ตามแห่งข้อนี้จะซึ่ง

ถ้าของที่ยึดไว้เป็นของเสียแล้ว หรือชำรุดพังทลายไปจะเป็นการเสียความเสียหาย หรือถ้าใช้จำนในการเก็บรักษาจะมากเกินสมควร อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายจะสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ช่วยเหลือกลางหรือขายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรก่อนที่ของนั้นจะตกเป็นของแผ่นดินก็ได้ เงินค่าเช่าของนั้นเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายและค่าภาระที่ติดพันทั้งปวงออกแล้ว ให้เหลือไว้แทนของ

เจ้าชองหรือผู้มีสิทธิในไม้ของกลางอยู่ โดยมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ได้กำหนดให้ผู้ถือไม้เจ้าของหรือผู้มีสิทธิในไม้ของกลางที่จะมาขึ้นคำร้องเรียกเอาไม้ของกลางคืนได้รั้งภายในกำหนดเวลาที่กฎหมายกำหนดก่อนที่ไม้ของกลางนั้นจะตกเป็นของแผ่นดิน

อนึ่ง ไม้ของกลางนั้นจะยังไม่ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ แต่ถ้าม้ของกลางที่ติดไว้มีน้ำหนักอาจเป็นของเสียหายหรือทำอันตรายไว้จะเป็นการเสียหายหรือเสียหาย หรือทำให้จ่ายในกรณีเก็บรักษาจะมากเกินสมควรตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ และอธิบดีกรมศุลกากรพิจารณาแล้ว เห็นว่า ไม้ของกลางที่ติดไว้มีลักษณะดังกล่าวก่อน อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายย่อมมีดุลยพินิจที่จะสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ขายทอดตลาดหรือช่วยโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรได้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์สูงสุดของราชการต่อไป และให้ถือเงินค่าขายไม้ของกลางนั้นไว้แทนของ โดยให้หักค่าใช้จ่ายและค่าภาระติดพันเรื่องปวงต่าง

ส่วนการพิจารณาเกี่ยวกับอำนาจในการขายไม้ของกลางของอธิบดีกรมศุลกากร ตามมาตรา ๑๓๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้น เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยไว้ข้างต้นแล้วว่า เป็นกรณีที่ต้องบังคับตามมาตรา ๑๓๒๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ที่ให้มาพระราชบัญญัติศุลกากรฯ มาใช้บังคับ จึงไม่มีกรณีที่ต้องวินิจฉัยในประเด็นนี้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) มีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า แม้การจำหน่ายหรือขายไม้ของกลางจะเป็นดุลยพินิจของอธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายตามพระราชบัญญัติศุลกากรฯ แต่คณะรัฐมนตรีซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินย่อมสามารถใช้อำนาจทางบริหารในการกำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินการกับไม้ของกลางเพื่อให้งานของกรมศุลกากรและส่วนราชการอื่นถือปฏิบัติโดยไม่ขัดต่อกฎหมายได้ ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการกับไม้ของกลางเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติ เช่น กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเก็บรักษาไม้ของกลาง เพื่อมิให้ไม้ของกลางเสียหายหรือเกิดความเสียหายในการเก็บรักษามากเกินสมควร การเก็บรักษาไม้ของกลางเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อเป็นกรอบการใช้ดุลยพินิจของอธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายเกี่ยวกับการจำหน่ายหรือขายไม้ของกลางเพื่อสังกัดกับคณะกรรมการคดีไม้ทำของป่า เป็นต้น

มาตรา ๑๓๒๗ ตามใบบังคับแห่งกฎหมายอาญา กรมสรรพากรแห่งใด ๆ ซึ่งได้ใช้ในกรณีกระทำความผิด หรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือเกี่ยวพันกับการกระทำความผิดของประการอื่น และได้ส่งไว้ในความรักษาของกรมในรัฐบอมนั้น ถ้าว่าละเมิดของแผ่นดิน เจ้าของมิได้เรียกเอาคืนภายในปีนับแต่วันส่ง หรือถ้าได้ฟ้องคดีอาญาต่อศาลแล้วนั้นแล้ววันที่กำหนดค่าเสียหายที่สุด แต่ค่าไม่ครบตัวเจ้าชอง ท่านให้ปล่อยเอาของไปเป็นพับ

ถ้าทรัพย์สินเป็นของเจ้าของ หรือถ้าทำของชำรุดเป็นกรณีความเสียหายหรือทำให้จ่ายจนเกินส่วนกับค่าของทรัพย์สินนั้น ท่านว่ากรมในรัฐบอมนั้นจะยึดไม้เอาออกขายทอดตลาดก่อนถึงกำหนดก็ได้ แต่ก่อนที่จะขายให้จัดการพินัยกรรมก่อนเป็นเครื่องให้บุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินนั้นเป็นของทราบว่าเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินและพิสูจน์สิทธิไว้ เมื่อกรมแล้วได้เงินเป็นจำนวน ขาดเหลือให้ไปให้ไว้แทน ค่าทรัพย์สิน

ส่วนการที่กรมป่าไม้ต้องการยึดไม้ของกลางภายหลังจากตรวจยึดของเจ้าหน้าที่ศุลกากรเพื่อ
ดำเนินคดีในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓)
มีข้อสังเกตว่า หากปรากฏว่าการจับกุมและยึดไม้ของกลางนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายอื่นแล้ว
แม้ว่าการมุงคูลการจะเป็นผู้ยึดไม้ของกลางก็ตาม พม่าก็จะขอสอบสวนก็ย่อมมีอำนาจดำเนินคดี
ในความผิดอื่นได้

ประเด็นที่สาม เห็นว่า หากคดีถึงที่สุดโดยศาลมีคำพิพากษาว่า ไม้ของกลาง
และสิ่งของโทษผู้กระทำผิดทั้งตามกฎหมายศุลกากรและกฎหมายป่าไม้ ไม้ของกลาง
ซ่อมคกเป็นของแผ่นดินรวมมาตรา ๓๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และเมื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากร
ได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ประมวลกฎหมายอาญา ๓๖๐
แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ กรมศุลกากรจึงเป็นผู้มีอำนาจขายไม้ของกลางดังกล่าว

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
แมททิมส์ ๕๕๕๑

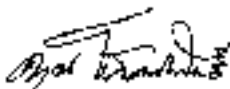
มาตรา ๓๘ ทวิ พินัยซึ่งศาลพิพากษาให้จับไปให้คนเฝ้าของแผ่นดิน แต่ศาลจะตีพินัยให้
ทวิให้หรือตีพินัยไปไม้ หรือทำลายพินัยนั้นในเสียก็ได้

- 2 -

ระงับข้อพิพาท พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (4) - (5) . มาตรา 13 ประกอบ มาตรา 4 และ มาตรา 7
 แยกต่างหาก ทั้งบันทึกแสดงความเป็น และทำรายงานการตรวจสภาพแวดล้อมของกลาง
 เลื่อนสภาพแล้วหรือใด อย่างไร เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีด้วย เพราะจำเลยอ้างหยิบยกขึ้นเป็น
 ข้อต่อสู้ว่า ของกลางไม่ใช่วัตถุระเบิดประเภท ชนิดที่กล่าวในฟ้อง หรือต่อสู้ว่าของกลางเลื่อนสภาพ
 ก่อนแล้ว

ฉะนั้น จึงน่าจะมาซึ่งความ และหากมีการนิรโทษกรรมขึ้นก็ให้พิจารณาดำเนินการตาม
 แนวทางข้างอื่น นอกเหนือจากผู้ได้บังคับบัญชาโดยปฏิบัติต่อไป

พล.ต.ท.
 (อรุณ ไชยสิทธิ์พันธุ์)
 ผู้ช่วย นร. เสร. นรท. นน.ศ.ร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองทัพอากาศ โทร. 2052358
 ที่ ๖๕๐๖.๖๖/15/๒๐ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๐
 เรื่อง การสิ้นวาระของกองกลาง พ.ร.บ. พระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๒๒

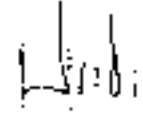
พ.ช.ก. , น. , ก.๑ - ๕

ตามบันทึกกรมตำรวจ ที่ ๖503/21923 ลงวันที่ 18 พ.ค. ๒๕๒3 คำานตแนวทางปฏิบัติ
 จากสำนักงานสอบสวนในเรื่องการสิ้นวาระของกองกลาง พ.ร.บ. พระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๒๒ และได้
 ไปประมวลไว้ในประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 18 ว่าด้วยกรณีที่บางเรื่องที่มีวิธีปฏิบัติ
 เป็นพิเศษ บทที่ 3 ว่าด้วยระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับรถจักรยานยนต์ หรือที่บนบุคคล หรือทรัพย์สิน ข้อ 505
 แล้ว นั้น

เนื่องจากมี พ.ร.บ. แก้ไขส่วนราชการกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ปรับปรุงแก้ไข
 และเพิ่มเติมโครงสร้างส่วนราชการหลายแห่ง การเรียกชื่อหน่วยงานส่วนราชการก็ย่อมเปลี่ยนแปลงให้
 สอดคล้องกับส่วนราชการนั้น โดยเฉพาะอำนาจการตั้งขึ้นหรือยุบเลิกของกองในคดีความ พ.ร.บ.
 พระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังที่กำหนดไว้ใน 4 (1) (2) ของข้อ 505 แก้ไขเพิ่มเติมกฎระเบียบกรมตำรวจ
 ว่าด้วยระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับรถจักรยานยนต์ หรือที่บนบุคคล หรือทรัพย์สิน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. ๒๕๒๔
 ลงวันที่ 4 มี.ค. ๒๕๒๔ ที่กำหนดให้เป็นอำนาจของเจ้าพนักงาน

อาชญากรรมตามข้อ 5 แห่งชื่อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการตั้งเป็นคดีอาญา
 พ.ศ. ๒๕๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยราชกิจจานุเบกษากระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการตั้งเป็นคดีอาญา
 (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๐ ลงวันที่ 27 พ.ค. ๒๕๓๐ อนุญาตให้อธิบดีกรมตำรวจ ยกเลิกแก้ไขเพิ่มเติม
 ระเบียบวาระปฏิบัติตำรวจทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับคดี และในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับคดี สิ่งที่ทำขึ้นเฉพาะ
 ที่อยู่ในอำนาจของอธิบดีกรมตำรวจ จึงให้แก้ไขคำว่า "ผู้กำกับกอง" ใน 4 (1) (2) ของข้อ 505
 แห่งประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 18 บทที่ 3 แล้วให้คำว่า "หัวหน้าสถานีตำรวจ
 หรือสารวัตรฝ่ายป้องกันของงาน" แทน เป็นต้นไป

จึงแจ้งให้ทราบและถือปฏิบัติโดยทั่วกัน

พ.ต.อ.
 (ประธาน กรมสอบสวน)
 อธิบดีกรมตำรวจ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 02 205 3466

ที่ 0031.2/2 1466

วันที่ 1๒ ธันวาคม 2548

เรื่อง กำกับการปฏิบัติเกี่ยวกับการคืนรถหรือของกลาง

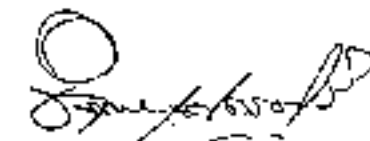
ผทศ ก. , น. , ภ. 1 - ๑ , ปล. และ สดม.

ด้วย ปรากฏจากรายงานของ กมล. ธรรมิ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างนำชัยเมตรรี่ แอนด์ ออโตโฮ โดยนางฟองจันทร์ โกรตธนะไชศรี หุ้นส่วนผู้จัดการยื่นฟ้อง ผบก.ภ.จ.จ.สุโขทัย พ.ต.อ.มงคล ลายทอง ผกก.สภ.อ.ศรีสัชนาลัย และ พ.ต.ท.ช่วยชัย พิภพจันทร์ รอง ผกก.สภ.อ.ศรีสัชนาลัย ต่อศาลปกครองคดีหมายเลข กพจ - 427 อุตตรดิตถ์ และเรียกค่าเสียหาย เนื่องจากรถคันดังกล่าวอยู่ระหว่างเช่าซื้อแต่มีผู้นำไปใช้เป็นพาหนะในภาวะกระทำผิดความผิด เมื่อนางฟองจันทร์ ขอรับรถคืน พนักงานสอบสวนไม่ยอมคืนให้ โดยอ้างเหตุผลว่ารถดังกล่าวถูกผู้เช่าซื้อหักง้อและอ้างว่าคำสั่งของพนักงานอัยการไม่ถูกต้อง ทั้งที่ในการปฏิบัติเกี่ยวกับการคืนของกลางนั้น ตร. ได้มีหนังสือ ที่ 0603.3/947 ลงวันที่ 28 มกราคม 2531 แจ้งความถึงคณะกรรมการกฤษฎีกา ตามหนังสือที่ นร 0601/2533 ลงวันที่ 22 ธันวาคม 2530 ตลอดจนหารือเกี่ยวกับการคืนของกลางตาม มาตรา 85 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อำนาจการคืนของกลางเป็นอำนาจของพนักงานสอบสวน ไม่ใช่เป็นอำนาจของพนักงานอัยการและการคืนของกลางจะต้องคืนให้แก่ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องหาซึ่งมีสิทธิเรียกขอคืนของกลางเท่านั้น เพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติไว้แล้ว แต่ยังมีปรากฏว่า พนักงานสอบสวนไม่ปฏิบัติให้แล้วไม่ไปตามกฎหมายกำหนด แม้พนักงานอัยการมีหนังสือให้พนักงานสอบสวนจัดการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 85 แล้ว ประกอบกับไม่เรียกค่าเสียหาย เป็นกรณีที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับของกลางที่ยึดไว้ใช้เป็นพยานหลักฐาน ได้ถึงที่สุดแล้ว ซึ่งการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าพนักงานหรือของกลางที่ยึดไว้ ทั้งยังเป็นต้นเหตุให้ ตร.และผู้ปฏิบัติบุกรุกเรียกค่าเสียหาย

/ ตั้งนั้น ...

ดังนั้น เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของรถหรือของกลางและ
 เกิดปัญหาถูกฟ้องเรียกค่าเสียหาย จึงกำชับให้พนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติ
 เกี่ยวกับการคืนรถหรือของกลางไว้ถูกต้องตามกฎหมาย กรณีใดที่พนักงานอัยการสั่งให้
 ดำเนินการตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 85 หรือในกรณีพิพาท
 เกี่ยวกับของกลางถึงที่สุดแล้ว ให้ดำเนินการคืนรถหรือของกลางแก่ผู้ต้องหาหรือผู้มีสิทธิ
 เรียกประกันไป และให้ผู้บังคับบัญชาควบคุม กำกับ ดูแลการปฏิบัติของข้าราชการตำรวจ
 ในสังกัดให้ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบอย่างเคร่งครัด หากมีปัญหาในข้อกฎหมาย
 หรือการปฏิบัติใดๆ ให้หารือกับผู้บังคับบัญชา ถึง คร. โดยให้ปฏิบัติตามหนังสือ คร. ที่
 0610.04/9016 ลงวันที่ 26 ตุลาคม 2532 เกี่ยวกับการหารือโดยเคร่งครัด เพื่อจะได้
 แก้ไขปัญหาและกำหนดแนวทางปฏิบัติต่อไป

พล.ต.อ.

(อำนาจ เพชรศิริ)

รอง มบ.ตร. ปรท.ตจ.ตร

เรื่องเสรีจที 135/2530

เรื่อง การคืนของกลางตามมาตรา 85 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

*****

กรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ได้มีหนังสือ ที่ มย 0603.3/7262 ลงวันที่ 23

กันยายน 2530 ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วยกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางได้หารือกรมตำรวจว่า เมื่อวันที่ 18 - 20 สิงหาคม 2528 เจ้าหน้าที่ตำรวจป่าไม้ได้เข้าตรวจค้นหมอนไม้ที่บริเวณหลักกิโลเมตรที่ 7-8 ถนนสายนิคมพัฒนาภาคใต้ ตำบลควนภาลง อำเภอควนภาลง จังหวัดสตูล ไม้ดังกล่าวกรมประชาสงเคราะห์เป็นผู้รับอนุญาต และมอบหมายให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงเลื่อยจักรทุ่งตำเสาเป็นผู้ทำไม้ จากการตรวจสอบพบไม้ จำนวน 547 ท่อน บางท่อนเป็นไม้ที่ผ่านการประทับตราชักลากและประทับตราภาคนครลงแล้ว บางท่อนไม่พบรูปรอยตัดเลื่อยให้ตัดใหม่ บางท่อนต่อกันไม่ได้ ชนิดไม่ตรงกัน แสดงว่าเป็นไม้ที่ทำซอกโดยฉ้อโกง เจ้าหน้าที่ตำรวจป่าไม้จึงยึดไว้เป็นของกลาง พนักงานสอบสวนกองตำรวจป่าไม้ได้ทำการสอบสวนแล้วมีความเห็นควรสั่งฟ้องห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงเลื่อยจักรทุ่งตำเสา โดยนางสาวอุไร ไควรัมย์ ผู้ต้องหาที่ 1 นายไมตรี เสรีพันธ์ ผู้รับมอบอำนาจจากห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงเลื่อยจักรทุ่งตำเสา ผู้ต้องหาที่ 2 นายเกสิทธิ์ กิจวัชร ป่าไม้อำเภอควนภาลง ผู้ต้องหาที่ 3 นายเฒ่า เพชรสุภา เจ้าพนักงานป่าไม้ 4 ประจำสำนักงานป่าไม้จังหวัดสตูล ผู้ต้องหาที่ 4 และนายเกิดศักดิ์ พัทธ์กษัตริย์กุล เจ้าพนักงานป่าไม้ 4 ประจำสำนักงานป่าไม้อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ผู้ต้องหาที่ 5 ในข้อหาร่วมกันมีไม้หวงห้ามอันยังมิได้แปรรูป ทำไม้โดยไม่ได้รับอนุญาต และเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต กรมตำรวจพิจารณาแล้วมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ 1 - 5 ตามรัชกสาวหา และให้ส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิจารณา ต่อมา พนักงานอัยการจังหวัดสตูลได้มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ 1 - 5 และแจ้งให้พนักงานสอบสวนจัดการของกลางทั้งหมดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 85 พนักงานสอบสวนกองตำรวจป่าไม้ได้ทราบแล้ว เห็นว่า เรื่องการคืนของกลางตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 85 นั้น น่าจะหมายถึงการคืนของกลางที่มีหลักฐานแสดงภาวะได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย แต่คดีนี้ปรากฏว่า ไม้ของกลางเป็นไม้ที่ทำซอกโดยมิชอบด้วยกฎหมาย โดยพิจารณาจากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญของศาลในภาคตรวจพิสูจน์ไม้ของกลาง กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางจึงหารือไปยังกรมตำรวจว่า หากผู้ต้องหาหรือผู้อื่นจะได้อิทธิพลเรียกร้องขอคืนไม้ของกลางในคดีนี้พนักงานสอบสวนจะปฏิบัติอย่างไร กรม

๕๖/

ตำราฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ศักดิ์ ความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ภาคนี้ พนักงานอัยการ
 จังหวัดสมุทรคัมคำถึงเด็ดขาดไม่ฟังผู้ต้องหาทุกคนและให้พนักงานสอบสวนกองตำรวจป่าไม้จัดการ
 เกี่ยวกับไม้ของกลางตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 85 ซึ่งโดยทั่วไป
 พนักงานสอบสวนจะต้องชี้แจงให้ผู้ต้องหาหรือแก่ผู้ขึ้นซึ่งมีสิทธิเรียกข้อหาข้อกล่าวหา
 พนักงานสอบสวน กองตำรวจป่าไม้เห็นว่า ไม้ของกลางเป็นไม้ที่ทำอาชญาโดยมิชอบด้วยกฎหมาย
 ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญของศาลในการตรวจพิสูจน์ไม้ของกลาง และไม่สมควรคืนให้
 แก่ผู้ต้องหา จึงเป็นปัญหาว่าพนักงานสอบสวนกองตำรวจป่าไม้จะไม่คืนไม้ของกลางคืนหรือไม่
 โดยที่กรณีดังกล่าวเป็นปัญหาของพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับพนักงานอัยการที่แจ้งให้จัดการเกี่ยวกับ
 ไม้ของกลางตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 85 กรมตำรวจจึงได้หารือ
 ไปยังกรมอัยการเพื่อยึดถือเป็นทางปฏิบัติ ต่อมา ~~กรมอัยการได้มีมติ~~ ที่ มท 1202/9386 ลงวันที่ 27
 สิงหาคม 2530 ~~กรมอัยการได้มีมติ~~ ของกรมตำรวจว่า ~~ปัญหาเรื่องไม้ของกลางซึ่งของพนักงานสอบสวนคือของเป็นเพียง~~
~~ไม้ของกลางของพนักงานสอบสวนเท่านั้น~~ เจ้าพนักงานผู้ยึดมีอำนาจยึดของกลางไว้จนกว่าคดีถึงที่สุด
 เมื่อเสร็จคดีแล้วขอมติของพิจารณาดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
 มาตรา 85 ส่วนการคืนของกลางให้แก่ผู้ต้องหาหรือผู้ขึ้น หรือจะดำเนินการประการใดต่อไปเป็น
 อำนาจของเจ้าพนักงานผู้ยึดจะดำเนินการตามที่เห็นว่าถูกต้องของกรมตำรวจ เห็นว่า การดูแลรักษา
 ของกรมอัยการดังกล่าวยังไม่ชัดเจนพอที่จะให้พนักงานสอบสวนยึดถือเป็นทางปฏิบัติได้ จึงขอ
 ทูลเรียนกระทรวงการกฤษฎีกาในปัญหาดังกล่าวเพื่อยึดถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 5) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว โดย
 ได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมตำรวจและกรมศุลกากร) และผู้แทน
 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมป่าไม้) แล้ว เห็นว่าประเด็นที่กรมตำรวจหารือในเรื่องนี้ ~~คือ~~
~~การดูแลรักษาของกลางซึ่งไม้ของกลางซึ่งของพนักงานสอบสวนคือของเป็นเพียง~~ ไม้ของกลาง
 กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีหลักเกณฑ์อย่างไร มาตรา 85 แห่งประมวลกฎหมายวิธี
 พิจารณาความอาญา บัญญัติว่า "เจ้าพนักงานผู้จับหรือจับตัวผู้ถูกจับไว้ มีอำนาจค้นตัวผู้ต้องหา
 และยึดสิ่งของต่าง ๆ ที่อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีดังกล่าวโดยสุภาพ ถ้าค้นผู้ถูก
 จับแล้วไม่พบสิ่งอื่นเป็นเหตุค้นสิ่งของใดที่ยึดได้ เจ้าพนักงานผู้ยึดไว้จนกว่าคดีถึงที่สุดเมื่อเสร็จคดี
 แล้ว ก็ให้คืนแก่ผู้ต้องหาหรือแก่ผู้ขึ้นซึ่งมีสิทธิเรียกข้อหาข้อกล่าวหาของนั้น เว้นแต่ศาลจะสั่งเป็นอย่าง

อื่น

จากท.รมัตถุ ฎีกา ดังกล่าว ~~ซึ่งมีผลให้ผู้ครอบครองในกรณีผู้ถือสิทธิ์ซึ่งมีคดีไว้เป็นข้อกล่าวหาของ~~

~~ผู้มีสิทธิครอบครองผู้ใดก็ตามที่~~ ~~และภาระคืนสิ่งของต้องคืนให้แก่ผู้ต้องหา~~
หรือผู้อื่นซึ่งมีสิทธิ เรียกร้องขอคืนสิ่งของนั้นเท่านั้น ส่วนการที่จะคืนสิ่งของได้เมื่อใดนั้น กฎหมาย
บัญญัติให้เจ้าพนักงานมีอำนาจยึดสิ่งของไว้จนกว่าคดีถึงที่สุดจึงหมายความว่า แม้ว่าจะตั้งยังไม่
ถึงที่สุด หากมีผู้มิสิทธิ เรียกร้องขอคืนสิ่งของ เรียกร้องขอคืนของนั้น และพนักงานสอบสวนเห็นว่า
สิ่งของนั้นไม่จำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดี พนักงานสอบสวนก็อาจคืนสิ่ง
ของดังกล่าวก่อนคดีถึงที่สุด และในทางกลับกันแม้ว่าคดีถึงที่สุดแล้ว แต่ไม่มีผู้มิสิทธิเรียกร้องขอ
คืนสิ่งของ พนักงานสอบสวนก็ไม่จำเป็นต้องคืนสิ่งของนั้นให้แก่ผู้ใด และสิ่งของนั้นย่อมตกเป็นของ
แผ่นดินเมื่อเข้าเกณฑ์ตามมาตรา 1327*(1) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์สำหรับปัญหา
ที่หาวิธีมานี้ การที่พนักงานอัยการแจ้งให้พนักงานสอบสวนจัดการเกี่ยวกับไฉ่ของกลางตามมาตรา
85 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นเพียงคำแนะนำของพนักงานอัยการเพื่อให้
พนักงานสอบสวนดำเนินการตามกฎหมายต่อไป หลังจากพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ให้ฟ้อง
คดี ดังนั้น เมื่อพนักงานสอบสวนเห็นว่า ตามพยานหลักฐาน ไฉ่ของกลางที่ยึดไว้เป็นมัดที่ทำออก
โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย พนักงานสอบสวนย่อมมีอำนาจไม่คืนไฉ่ของกลางดังกล่าวให้แก่ผู้ต้อง
หาหรือผู้อื่นซึ่งไม่มีสิทธิเรียกร้องขอคืนไฉ่

(ลงชื่อ) ออมร จันทรสมนุญณ์
(นาย ออมร จันทรสมนุญณ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ธันวาคม 2530

*(1) ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1327 ภายในบังคับแห่งกฎหมายอาญา
กรรมสิทธิ์แห่งสิ่งใดๆซึ่งได้ใช้ในการกระทำผิด หรือได้มาโดยการกระทำผิด หรือเกี่ยวพันกับการกระทำ
ผิดโดยประการอื่น และได้ส่งไว้ในความรักษาของกรมในรัฐเวลานั้น ท่านว่า ตมเป็นของแผ่นดิน
ถ้าเจ้าของมิได้เรียกเอาภายในหนึ่งปีนับแต่วันส่ง หรือถ้าได้ฟ้องคดีอาญาต่อศาลแล้วนับแต่วันที่คำ
พิพากษาถึงที่สุดแต่ถ้าไม่ทราบตัวเจ้าของท่านให้ผ่อนเวลาออกไปเป็นห้าปีถ้าทรัพย์สินนั้นของเสีย
หาย หรือถ้าหน่วยงานผู้รับจะเป็นการเสียหายหรือค่าใช้จ่ายจะเป็นส่วนกับเจ้าของทรัพย์สิน

นี่ไม่ใช่ ความว่ากรมในรัฐบาลจะจัดให้เขาออกขายทอดตลาดก่อนถึงกำหนดก็ได้ แต่ก่อนที่จะขายให้จัดการตามควรเพื่อมันก็กราบกราบวันเป็นเครื่องให้บุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินนั้นอาจทราบว่าเป็นทรัพย์สินของตนและพิสูจน์สิทธิได้ เมื่อบริษัทแล้วได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใดให้ติดไว้แทนตัวทรัพย์สิน

๒๗

โอบุสย์ฯ - คัดค้าน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๓๕๗๒

ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๒๕๕๓ วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์
ในระหว่างการดำเนินคดี

ผบ.ช.บ., ก.๑-๙, ศชต., ก., ปล. ,จตม , ก.ต. และ จตร.(หน.จต.)

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๔/๑ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่
๒๑) พ.ศ.๒๕๕๐ กำหนดให้เจ้าของหรือผู้มียึดหรือครอบครองสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้
อาจยื่นคำร้องขอพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการแล้วแต่กรณี เพื่อขอรับสิ่งของนั้น
ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์โดยไม่มีประกัน หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกัน
ก็ได้ ประกอบบทกฎหมายกระทรวง กำหนดวิธีการขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษา
หรือใช้ประโยชน์ พ.ศ.๒๕๕๓ กำหนดวิธีการยื่นคำร้อง ยื่นพิจารณาและการอนุญาต
การส่งคืนสิ่งของในการขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์
ไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติของพนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่
เกี่ยวข้องเป็นไปโดยถูกต้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

๑. ให้พนักงานสอบสวนและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติตามกฎหมายกระทรวง
กำหนดวิธีการขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ พ.ศ.๒๕๕๓
โดยเคร่งครัด

๒. การพิจารณาและการอนุญาต เมื่อมีคำร้องขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงาน
ยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ หรือพนักงาน
สอบสวนซึ่งปฏิบัติหน้าที่เรอสอบสวนในขณะนั้น ทำคำร้องและเป็นคู่สัญญาประกัน แล้วรีบ
เสนอคำร้องพร้อมด้วยสัญญาประกันและบันทึกเลขหมายสัญญาประกันไปยังผู้มีอำนาจโดยเร็ว

ผู้กำกับ การ สารวัตรใหญ่ สารวัตรหัวหน้าสถานีตำรวจ หรือหัวหน้า
หน่วยงานระดับกองกำกับการ หรือผู้รักษาราชการแทน หรือผู้ปฏิบัติราชการแทนซึ่งมียศ
ตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตคืนสิ่งของนั้น

๓. คำร้องขอคืนสิ่งของ สัญญาขอคืนสิ่งของและสัญญาประกัน อันที่กล่าวนอ
สัญญาประกัน หนังสือแจ้งการขอรับสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ให้ผู้มีส่วน
เกี่ยวข้องทราบ ให้ใช้ตามแบบท้ายบันทึกนี้

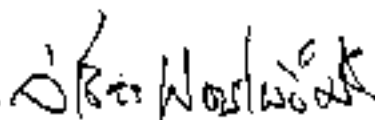
๔. ในการพิจารณาขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือ
ใช้ประโยชน์ ผู้มีอำนาจอนุญาตตามข้อ ๒ จะต้องมีคำสั่งโดยเร็ว แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๗ วัน
นับแต่วันที่ได้รับคำร้อง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นที่ไม่สามารถมีคำสั่งได้ภายในกำหนดระยะเวลา
ดังกล่าว ให้แจ้งผู้ยื่นคำร้องทราบโดยไม่ชักช้า

๕. ในกรณีได้ส่งสำนวนการสอบสวนไปให้พนักงานอัยการพิจารณาแล้ว
หากมีผู้มาขึ้นคำร้องขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์
ให้พนักงานสอบสวนแจ้งหรือแนะนำผู้ร้องให้ไปยื่นคำร้องต่อพนักงานอัยการ เมื่อพนักงาน
อัยการสั่งการเกี่ยวกับสิ่งของเป็นอย่างไรก็ให้ปฏิบัติตามนั้น แต่การทำสัญญาประกันใน
ชั้นพนักงานอัยการเป็นหน้าที่ของพนักงานอัยการ

๖. ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตส่งคืนสิ่งของตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
หรือส่งสิ่งของคืนก่อนครบกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต ให้พนักงานสอบสวน
ผู้รับผิดชอบ หรือพนักงานสอบสวนซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบสวนในขณะนั้น เป็นผู้รับผิดชอบโดย
ให้ตรวจสอบสภาพ ร่องรอยและความถูกต้องของสิ่งของนั้น และจัดทำบันทึกให้ผู้รับ
อนุญาตลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน กรณีพบว่ามี การเปลี่ยนแปลง แก่ใจ หรือกระทำด้วยประการ
ใดๆ ที่ทำให้การใช้เป็นพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ในทางคดีเปลี่ยนแปลงไปและเข้าข่ายเป็น
ความผิดทางอาญาให้พิจารณาดำเนินคดีแก่ผู้รับผิดชอบนั้นตามกฎหมาย

๗. การเก็บรักษาเงินประกัน หลักทรัพย์ประกัน การดำเนินการเกี่ยวกับกรณี
มีบุคคลเป็นประกัน และการบังคับสัญญาประกันรวมทั้งการดำเนินการทั้งหลายอื่น
ที่เกี่ยวข้องให้นำระเบียบ คำสั่งว่าด้วยการปลดอะชั่วคราวมาใช้บังคับโดยอนุโลม

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ โดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ.

(วิเชียร พงษ์พิเชียร)

ผบ.ตร.

บันทึกเสนอสัญญาประกัน

เรียน.....

ด้วยเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....พนักงานสอบสวนได้ปิด

สิ่งของ ดังนี้

๑.....

๒.....

ฯลฯ

ไว้ประกาศขอทราบสอบสวนตามบัญญัติวิธีพิจารณาอาชญากรรมที่.....คดีอาญาที่.....

คดีระหว่าง.....ผู้กล่าวหา.....ผู้ต้องหา ชัยหา.....

เหตุเกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....ที่ตำบล/

แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

บัดนี้.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....

สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต

.....จังหวัด.....ได้ยื่นคำร้องขอคืนสิ่งของดังกล่าวข้างต้น

ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ ซึ่งมีข้อพิจารณา ดังนี้

๑. ความผิดที่ติดข้องเป็นความผิดตาม.....

มีโทษจำคุก.....ปรับ.....หรือ.....

๒. เหตุผล ความจำเป็น และความเร่งด่วนที่ต้องนำสิ่งของไปดูแลรักษา หรือใช้ประโยชน์.....

๓. ความเสียหายหรือเสี่ยงต่อความเสียหาย สูญหาย ถูกทำลาย ปลอม หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงซึ่งอาจเกิดขึ้นกับ สิ่งที่จะนำไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์.....

๔. ผู้ยื่นคำร้องได้วางหลักประกันคือ..... ความน่าเชื่อถือของหลักประกัน.....

๕. ความน่าเชื่อถือของผู้ที่จะนำไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์.....

๖. ค่าคัดค้านของผู้มีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานสืบได้.....

๗. การดำเนินการตรวจพิสูจน์ ในที่รายละเอียด ร่องรอย หรือคำพิ
รูปพรรณษะของ สิ่งของ ภาพถ่าย หรือคำให้การอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อเป็นหลักฐาน
ยืนยันความถูกต้องแท้จริงของสิ่งของนั้น เพื่อให้ใช้ในการพิสูจน์ทางคดี

.....

๘. พฤติการณ์แห่งคดี.....

๙. ความเห็น.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง.....

.....

คำร้องขอคืนสิ่งของ

สถานีตำรวจ .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ข้าพเจ้า..... อายุ..... ปี

อยู่บ้านเลขที่.....

มีความประสงค์ขอคืนสิ่งของ ซึ่งเจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ ตามคดีอาญา/จราจร ที่...../..... ดังนี้

๑. สิ่งของที่ประสงค์จะขอคืน

๑.๑ .....

๑.๒ .....

๑.๓ .....

๒. เหตุผล ความจำเป็นและความเร่งด่วน ที่ร้องขอคืนสิ่งของไปดูแลรักษา หรือใช้ประโยชน์ .....

๓. ระยะเวลาที่นำสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์.....

๔. ผู้ที่จะดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์จากสิ่งของ คือ.....

๕. สถานที่ให้นำสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์.....

๖. หลักฐานในการแสวงสิทธิในสิ่งของที่ขอคืน.....

โดยข้าพเจ้ามีหลักฐานครบถ้วนตามบัญชีท้ายสัญญาแล้ว

ลงชื่อ..... ผู้ยื่นคำร้อง

(.....)

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า..... อายุ.....ปี เชื้อชาติ..... สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ทำสัญญาประกันให้ไว้แก่พนักงานสอบสวน (สถานี) .....

มีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้าพเจ้าได้รับประกัน.....ซึ่ง

เป็นของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ประกอบการสอบสวนคดีอาญา/ จราจร ที่.....

ไปจากเจ้าพนักงานสอบสวน และสัญญาว่า จะดำเนินการดังนี้

๑.๑ ส่งคืนสิ่งของที่ประกันไปเมื่อครบกำหนดระยะเวลาที่ได้รับ

อนุญาตหรือตามกำหนดที่พนักงานสอบสวนแจ้งไว้ส่งคืน

๑.๒ ไม่จำหน่าย จ่าย โอน กรรมสิทธิ์สิ่งของที่ประกันในระหว่าง

สัญญาประกัน

๑.๓ ไม่ทำให้สิ่งของที่ประกันไปเกิดความเสียหาย สูญหาย ชำรุด

บกพร่อง ถูกทำลาย หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง อันจะทำให้การใช้เป็นพยานหลักฐาน

เพื่อพิสูจน์ทางคดีเปลี่ยนแปลงไป

๑.๔ ไม่นำสิ่งของที่ประกันไปใช้ในการกระทำ ความผิดใด ๆ คือก

ข้อ ๒. ข้าพเจ้ายกประกันสิ่งของเป็นเวลา.....

และจะนำสิ่งของที่ประกันไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ที่.....

โดยมี.....เป็นผู้ดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

ข้อ ๓. ถ้าข้าพเจ้าผิดสัญญาตามข้อ ๑ ข้าพเจ้ายินยอมใช้เงิน (ตัวเลข)

(ตัวหนังสือ).....

ข้อ ๔. เมื่อเป็นหลักประกันข้าพเจ้าได้นำ.....(หลักฐานที่

นำมาประกัน) ให้พนักงานสอบสวนไว้ และรับรองว่าทรัพย์สินเหล่านี้เป็นการระดมสิทธิ์

ของข้าพเจ้าได้รับมอบอำนาจจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ และไม่ได้อยู่ในภาวะติดพันใด ๆ

ข้าพเจ้าเข้าใจข้อความในสัญญานี้ดีตลอดแล้ว

ลงชื่อ.....ผู้ประกันผู้รับสิ่งของ

ลงชื่อ.....ผู้รับสัญญา

ลงชื่อ.....พยาน

ลงชื่อ.....พยานผู้เขียน

ที่ ตช ..... /.....

สภาผู้ค้าขาย.....

.....
.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

เรื่อง แจ้งการขอประนัยสิ่งของใบดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

เรียน .....(เจ้าของหรือผู้คุ้มครองสิทธิ์ ผู้ซึ่งมีสิทธิในการใช้ ครอง ครอง ยึดเหนี่ยว หรือสิทธิ
เรียกเก็บเงินค่าเช่าที่กฎหมายรับรอง รวมถึงผู้เช่าซื้อ ทายาทผู้มีสิทธิรับมรดก หรือผู้จัดการ
มรดก ผู้ต้องหา หรือผู้เสียหาย).....

ด้วย พนักงานสอบสวน สภาผู้ค้าขาย.....

ได้ยึด..... ได้ประกอบการศึกษาจรรยาบรรณ ที่...../.....

บัดนี้.....(ผู้ยื่นคำร้องขอประกัน)..... ได้ยื่นคำร้องขอคืนสิ่งของที่

เจ้าพนักงานยึดไว้ใบดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ระหว่งสอบสวน จากพนักงาน
สอบสวน หากท่านประสงค์จะคัดค้านขอให้ท่านยื่นคัดค้านหรือเมกสาวที่เกี่ยวข้อง
ต่อพนักงานสอบสวนภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

โทร. ๐ .....

โทรสาร ๐ .....

กฎกระทรวง
กำหนดวิธีขายทรัพย์สินของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์
พ.ศ. ๒๕๕๓^{*}

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ และมาตรา ๘๘/๓ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๔ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑
การยื่นคำร้อง

ข้อ ๑ บุคคลดังต่อไปนี้ มีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ได้

(๑) เจ้าของหรือผู้มีกรรมสิทธิ์

(๒) ผู้ซึ่งมีสิทธิในการใช้ ครอบครอง ยึดหน่วง หรือสิทธิเรียกร้องอื่นตามที่กฎหมายรับรอง รวมถึงผู้เช่าซื้อ ขาย หรือผู้มีสิทธิรับมรดก หรือผู้จัดการมรดก

ผู้ยื่นคำร้องจะต้องแสดงหลักฐานแห่งการเป็นเจ้าของ หรือเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ เพื่อแสดงถึงสิทธิที่ตนมีอยู่เหนือสิ่งของนั้น ในกรณีผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิในสิ่งของซึ่งมีเจ้าของกรรมสิทธิ์หลายรายรวมกัน จะต้องแสดงเอกสารหลักฐานแสดง ความยินยอมในการร้องขอคืนสิ่งของจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ทุกราย

ข้อ ๒ คำร้องต้องมีรายละเอียดอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) สิ่งของที่ประสงค์จะขอคืน

(๒) เหตุผล ความจำเป็น และความเร่งด่วน ที่ร้องขอคืนสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

(๓) ระยะเวลาที่ประสงค์จะนำสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

(๔) ผู้ที่จะดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์จากสิ่งของ

(๕) สถานที่นำสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

(๖) หลักฐานในการแสดงสิทธิตามข้อ ๑

^{*}ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๒๖๖/ตอนที่ ๒๖ ก/หน้า ๓๐/๒๕ พุทธศักราช ๒๕๕๓

ข้อ ๓ ในกรณีที่มีข้อขัดแย้งระหว่างการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ให้ยื่นคำร้องต่อพนักงานสอบสวน หากสามารถสอบสวนได้ส่งไปยังพนักงานอัยการแล้ว ให้ยื่นคำร้องต่อพนักงานอัยการ

หมวด ๒

การพิจารณาและการอนุญาต

ข้อ ๔ เมื่อได้รับคำร้องแล้ว ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี มีคำสั่งโดยไม่ชักช้า

การสั่งสืบสิ่งของจะฟ้องไม่กระทบถึงการใช้สิ่งของนั้นเป็นพยานหลักฐาน เพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงในภายหลัง

ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี แจ้งให้ผู้มีสิทธิยื่นคำร้องตามข้อ ๓ วรรคหนึ่ง ผู้ต้องหาค หรือผู้เสียหาย ทราบถึงการยื่นคำร้องขอสืบสิ่งของเท่าที่จะทำได้

ในการพิจารณาคำร้อง ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี คำนึงถึงเหตุ ดังต่อไปนี้

(๑) เหตุผล ความจำเป็น และความเร่งด่วนที่พึงนำสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

(๒) ความเสี่ยงภัยหรือเสี่ยงต่อความเสียหาย สูญหาย ถูกทำลาย ปลอม หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง ที่อาจเกิดกับสิ่งของที่จะนำไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

(๓) ความน่าเชื่อถือของหลักฐาน

(๔) ความน่าเชื่อถือของผู้ที่จะนำสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

(๕) ระยะเวลาที่จะนำสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

(๖) คำคัดค้านรางวัลผู้มีสิทธิยื่นคำร้องตาม ข้อ ๓ วรรคหนึ่ง คำคัดค้านของผู้ต้องหา หรือคำคัดค้านของผู้เสียหาย

(๗) พฤติการณ์ต่าง ๆ แห่งคดี

ข้อ ๕ ในกรณีที่มีผู้ยื่นคำร้องหลายรายขอสืบสิ่งของอย่างเดียวกันโดยอ้างสิทธิต่างกัน ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี มีอำนาจกำหนดให้ผู้ยื่นคำร้องดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควรเพื่อพิสูจน์สิทธิของตนก่อนมีคำสั่ง

เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ยื่นคำร้องรายใดเป็นเจ้าของหรือผู้มีสิทธิเหนือสิ่งของดังกล่าว ผู้ยื่น ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี มีคำสั่งสืบสิ่งของแก่ผู้นั้น

ข้อ ๖ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี อาจมีคำสั่งสืบสิ่งของแก่ผู้ยื่นคำร้องโดยไม่มีประกัน มีประกัน มีประกันเฉพาะหลักประกัน หรือกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ยื่นคำร้องปฏิบัติเพื่อให้ได้สิ่งของนั้นมาใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีก็ได้

ข้อ ๗ โฉงเดิมที่สิ่งของมีค่ามีใช้พยามหลักฐานที่สำคัญในอดีตและมีมูลค่าหรือราคาไม่สูง พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี อาจมีคำสั่งคืนสิ่งของนั้นแก่ผู้ขึ้นคำร้องโดยไม่มีประกันก็ได้

ข้อ ๘ ก่อนส่งมอบสิ่งของที่มีคำสั่งไว้คืน ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๓) กรณีที่มีประกัน ให้ผู้ขึ้นคำร้องทำสัญญาประกันเอาสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์และสาบานหรือปฏิญาณตนว่าจะคืนสิ่งของเมื่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี สั่งให้ส่งคืนถึงของ

(๓) กรณีที่ไม่มีประกัน ให้ผู้ยื่นคำร้องทำสัญญารับมอบ สิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์และทำสัญญาประกัน

(๓) กรณีที่มีประกันและหลักประกัน ให้ผู้ยื่นคำร้องทำสัญญารับมอบ สิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์และทำสัญญาประกัน พร้อมทั้งส่งมอบหลักประกัน

สัญญาตามวรรคหนึ่ง ออกบังคับต้องระมัดระวังและยึดเกี่ยวกับผู้ขึ้นคำร้อง ระยะเวลาและสถานที่ที่อนุญาตไว้มีค่าของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ ชื่อความยินยอมฯ ใช้เห็นความจำเป็นหรือลัทธิที่ค่าของในกรณีนี้สิ่งของนั้นชำรุดหายหรือสูญหายได้ และประกันหรือหลักประกันสำหรับในกรณีที่เป็นสัญญาประกัน

ข้อ ๙ การเรียกประกันหรือหลักประกันและการกำหนดเงื่อนไขจะต้องมีความเหมาะสมกับความสำคัญของพยานหลักฐานในคดี และมีมูลค่าของสิ่งของ โดยไม่สร้างภาระแก่ผู้ยื่นคำร้องจนเกินสมควรแก่กรณี

การกำหนดมูลค่าของสิ่งของเพื่อการเรียกประกันหรือหลักประกัน ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี คำฟ้องถึงราคาประเมินของทางราชการ หรือมูลค่าหรือราคาตามท้องตลาดของสิ่งของลักษณะเดียวกันนั้น

ในกรณีที่มีมูลค่าของหลักประกันลดลงหรือต่ำไป ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี สั่งให้ผู้ได้รับอนุญาตหลักประกันมาเพิ่มให้ครบมูลค่าเดิม ในขณะที่ทำสัญญาประกันหรือให้ดีกว่าเดิม หรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นได้

ข้อ ๑๐ หลักทรัพย์ดังต่อไปนี้ ให้ใช้เป็นหลักประกันได้

- (๑) เงินสด
- (๒) ที่ดินมีโฉนดหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์
- (๓) ที่ดินมีโฉนดหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์และสิ่งปลูกสร้าง
- (๔) หลักชุดหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์
- (๕) พันธบัตรรัฐบาลไทย
- (๖) หุ้นหรือหุ้นกู้ที่ออกโดยนิติบุคคลที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น
- (๗) หลักทรัพย์มีค่าอย่างอื่นที่กำหนดราคามูลค่าแน่นอนคน เช่น สลากออมสิน บัตร

หรือสลากออมทรัพย์ทวีสินของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ใบรับเงินฝากประจำธนาคาร ตัวแลกเงินที่ธนาคารเป็นผู้จ่ายและธนาคารผู้จ่ายได้รับรองตลอดไปแล้ว ตัวสัญญาใช้เงินที่

ราชการเป็นผู้ออกตัว เชื้อชาติราชการเป็นผู้ส่งจ่ายและรับรองซึ่งสามารถเรียกเก็บเงินได้ในวันที่ทำสัญญาประกัน หนังสือรับรองของธนาคารหรือบริษัทประกันภัยเพื่อชำระเบี้ยปรับแพนกรณีผิดสัญญาประกัน หรือผลิตภัณฑ์อื่นที่มีลักษณะข้างบนเดียวกัน

ในกรณีที่ยื่นคำร้องใช้หลักทรัพย์สิน (๑) (๑) หรือ (๒) เป็นหลักประกัน ให้นำโฉนดที่ดิน หนังสือรับรองการทำประโยชน์ หรือหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุด และหนังสือรับรองราคาประเมินของสำนักงานที่ดินมาแสดง หากนำสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินมาเป็นหลักประกันด้วยต้องแสดงสำเนาโฉนดที่ดินและหนังสือประเมินราคาส่งปลูกสร้างที่นำเพื่อถือประจักษ์ด้วย

ข้อ ๑๑ กรณีมีบุคคลเป็นประกัน บุคคลผู้รับประกันต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มิใช่ตำแหน่งหน้าที่การงานหรือมีรายได้แน่นอน เช่น เป็นข้าราชการ ข้าราชการบำนาญ สมาชิกวุฒิสภา ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานของรัฐประเภทอื่น * ลูกจ้างของทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารพรรคการเมือง หรือทนายความ และ

(๒) เป็นผู้มีความสัมพันธ์กับผู้ยื่นคำร้อง เช่น เป็นผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน สามี เมียญาติพี่น้อง ผู้บังคับบัญชา นายจ้าง บุคคลที่เกี่ยวข้องกันโดยทางสมรส หรือบุคคลที่พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี เห็นว่ามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดเสมือนเป็นญาติพี่น้อง หรือมีความสัมพันธ์ในทางอื่นที่พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี เห็นสมควรให้ประกันได้

ข้อ ๑๒ กรณีมีบุคคลเป็นประกัน ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้บุคคลผู้เป็นประกันเสนอหนังสือรับรองจากต้นสังกัดหรือกรมเจ้าท่า หรือหลักฐานอื่นที่เชื่อถือได้ และหากบุคคลผู้เป็นประกันมีคู่สมรส ให้แสดงหลักฐานการยินยอมของคู่สมรสด้วย

(๒) ให้ทำสัญญาประกันไว้ในวงเงินไม่เกินสิ่งค่าของที่ดินหรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

(๓) การส่งคืนสิ่งของให้พิจารณาจากเงินเรือนหรือรายได้ แต่หากวงเงินประกันมียอดสูงกว่าวงเงินที่ผู้ประกันมีสิทธิประกันได้ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี อาจกำหนดให้ผู้ยื่นคำร้องวางเงินหรือหลักทรัพย์อื่นเพิ่มเติมให้เพียงพอกับวงเงินประกันนั้นได้ หรืออาจให้มีบุคคลผู้เป็นประกันหลายคนร่วมกันทำสัญญาประกันโดยใช้วงเงินของแต่ละคนรวมกันได้

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่สิ่งของที่ขอคืนเป็นพยานหลักฐานที่สำคัญในคดี ก่อนคืนสิ่งของ ให้แก่ผู้ได้รับอนุญาต พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี จะต้องจัดให้มีการตรวจพิสูจน์ บันทึกรายละเอียด ร่องรอย หรือดำเนินการพิสูจน์ของสิ่งของ ถ่ายภาพ หรือดำเนินการทวงหนึ่งอย่างใด เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันความถูกต้องแท้จริงของสิ่งของนั้นเพื่อใช้ในการพิสูจน์ทางคดี โดยให้ผู้ได้รับอนุญาตลงลายมือชื่อรับรองไว้

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่มีการกำหนดเงื่อนไขบางอย่างใดให้ผู้ได้รับอนุญาตปฏิบัติ หากผู้ได้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี อาจสั่งไว้ส่งคืนสิ่งของนั้นทันที หรือจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ เพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๓๕ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี แจ้งให้ผู้ได้รับอนุญาตส่งคืนสิ่งของ เมื่อปรากฏว่า

- (๑) มีเหตุจำเป็นต้องนำสิ่งของนั้นไปตรวจสอบ หรือส่งเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดี
- (๒) ผู้ได้รับอนุญาตได้สัญญารับมอบสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ หรือผิดสัญญาประจักษ์
- (๓) คดีถึงที่สุดหรือคดีเสร็จเด็ดขาด และศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้รับหรือให้คืนแก่บุคคลอื่น
- (๔) มีการนำสิ่งของไปใช้ในทางกระทำผิดความผิดที่
- (๕) ต้องคืนสิ่งของให้แก่เจ้าของหรือผู้มีสิทธิเหนือสิ่งของดังกล่าว
- (๖) ครบกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต
- (๗) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดของเสียหาย สูญหาย ถูกทำลาย ปล่อย หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๓๖ ผู้ได้รับอนุญาตจะส่งคืนสิ่งของก่อนครบกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตก็ได้

ข้อ ๓๗ ก่อนครบกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้นำสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ ถ้าผู้ได้รับอนุญาตเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องนำสิ่งของนั้นไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ ต่อไป ให้ผู้ได้รับอนุญาตนั้นยื่นหนังสือถึงพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน แจ้งถึงเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องนำสิ่งของไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ต่อไป

ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี พิจารณาเหตุผลและความจำเป็นตามวรรคหนึ่ง โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ตามข้อ ๔

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓
อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
นายกรัฐมนตรี

จวิฑร์ณ ชาตวรกุล
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กษรตติ โทร 205-2466

ที่ ๐๐๔๒/๒๖๐๗

วันที่ ๓ เมษายน 2544

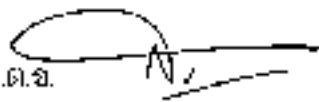
เรื่อง ก้าวสู่การปฏิบัติเชิงปฏิบัติของกลางบังคับความผิดเกี่ยวกับป่าไม้

รอง ผบ.ตร. ผู้ช่วย ผบ.ตร. , ผบ.ช.ภ. น. , 1.ส. , ๑.ตม. , ๑.ตร. , ก 1-๒ , มาเส (ที่ติดภา
กฎหมายฯ) และ ผบ.นวช.

ต่อ: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้รับรายงานจาก กรมป่าไม้ กรณีได้รับรายงานผลการ
ตรวจลงมติดำเนินการทางปกครองและระบบการบริหารจัดการที่ดินภายใต้ของกรมป่าไม้ จากสำนักงานการ
ตรวจเงินแผ่นดินว่า ภาคเหนือชายฝั่งของกลางของกรมป่าไม้มีของสัตว์ป่าคุ้มครองป่าไม้ล่าช้า
มาก เป็นเหตุให้ไม้ของกลางผุพังเสื่อมสภาพไปมาก ทำให้รายได้ของรัฐที่ึ่งจะได้ลดน้อยลงไปด้วย
ซึ่งสาเหตุเป็นเพราะพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่สามารถตรวจสอบรายได้ของกลางระหว่างคดีให้แก่พนักงาน
อุตสาหกรรมป่าไม้ได้ เนื่องจากยังไม่ได้ได้รับความเห็นชอบจากพนักงานสอบสวนให้ขายไม้ของกลางได้

ทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เห็นประโยชน์ของทางราชการ
โดยรวม และเพื่อให้การดำเนินการขายไม้ของกลางในคดีความผิดเกี่ยวกับป่าไม้ให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว
อันจะเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด จึงให้เจ้าหน้าที่ของพนักงานสอบสวนจะต้องปฏิบัติตามข้อตกลง
ระหว่าง กระทรวงมหาดไทย กับ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับของกลาง
ในคดีความผิดเกี่ยวกับกระโถกไม้ ฉบับลงวันที่ ๑ มกราคม 2532 จึงมิให้ปฏิบัติตามเคร่งครัด
หากพบเป็นความจำเป็นจึงเล็งหาข้อพิจารณาตั้งข้อเท็จจริงกับผู้เกี่ยวข้องที่มีผิดระบบความสมัครแก่กรณี

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

พล.ต.อ.

(จิตพร จิตพร)

รอง ผบ.ตร. พลท. พล.ตร.

บันทึกข้อความ

456

ส่วนราชการ **ดร.**
ที่ ๐๐๑๑.๒๔๓/ 07300

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๑๔๖๖

วันที่ ๕/ กันยายน ๒๕๕๑

เรื่อง การปฏิบัติของกลางในคดีที่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

ผ.ร. น., ก.๑-๕, ก., ป.ส., ศ.จ.ม. และ จ.ค.

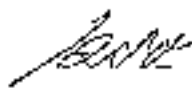
ด้วยกรมปศุสัตว์มีหนังสือที่ กษ ๐๖๑๐/๕๕๑๖ ลง ๒๔ มี.ค. ๕๑ ขอความอนุเคราะห์ ดร. อักขัมความเข้าใจจากงานสอบสวนทุกแห่งที่ทั่วราชอาณาจักร กรณีการจับกุมตรวจพิษของกลางที่เป็นสัตว์ หรือซากสัตว์ ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ โดยขอให้พนักงานสอบสวนแจ้งประสานหน่วยงานของ กรมปศุสัตว์ เช่น สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ หรือสำนักงานด่านกักกันสัตว์ในท้องที่ ให้ส่งเจ้าหน้าที่มาขอรับของกลางในส่วนที่เป็นสัตว์หรือซากสัตว์ เพื่อนำไปดำเนินการตามระเบียบของ กรมปศุสัตว์ และให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ ครบถ้วน เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเก็บรักษาหรือทำลายของกลางตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาด สัตว์และให้การปฏิบัติเป็นไปตามหลักวิชาการ ทางสัตวแพทย์ในการป้องกันการแพร่ของโรคระบาดชนิดต่างๆ ไปยังสัตว์หรือมนุษย์อันจะเกิดผลเสียต่อสุขภาพ ของประชาชนและเศรษฐกิจของประเทศ

ดร. พิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อให้การสืบเสาะคดีกับผู้กระทำผิดที่นำสัตว์หรือซากสัตว์เข้ามา ในราชอาณาจักร โดยไม่ถูกต้องครบถ้วนและเป็นภาระให้เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ จึง กำหนดให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติดังนี้

๑ ให้ดำเนินการคดีกับผู้กระทำผิดให้ครบถ้วนทุกข้อกล่าวหา เช่น ตาม พ.ร.บ.ศุลกากรฯ , พ.ร.บ.โรคระบาดสัตว์ ฯ เป็นต้น

๒ กรณีพนักงานสอบสวนได้ยึดหรืออายัด สัตว์หรือซากสัตว์ของกลางในคดี เมื่อจะทำลาย หรือสิ้นของกลาง ให้แจ้งประสานหน่วยงานของกรมปศุสัตว์ เช่น สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด สำนักงานปศุสัตว์ อำเภอ หรือสำนักงานด่านกักกันสัตว์ในท้องที่ ทราบเพื่อส่งเจ้าหน้าที่มาร่วมทำลายของกลางที่เป็นสัตว์หรือ นกีสัตว์ หรือดำเนินการตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ที่จะคืนต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและให้แจ้งพนักงานสอบสวนทราบ ถึงปฏิบัติ โดยตรงครั้ง

พล.ต.อ.
(เพ็ชรพันธ์ ลามาพงศ์)
รอง ผบ.ส.ร.ป.ร.ต.บ.ล.ร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองคดี โทร. 20534883
ที่ 000๔ อร ๕510 วันที่ 10 พฤษภาคม 2544

เรื่อง ให้คำชี้แจงพนักงานสอบสวนตบชวณแจ้งนายทะเบียนตาม พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ.2522

มว/ช.ก. . ผบ.ช.น . ผบ.จ.ก.1 - 9 และ จตจ.

ที่ขอขมและผู้ประกอบกิจการขนส่งสินค้าทางเหนือ และภาคกลาง ได้มีหนังสือขอขม
ทบชวณให้ส่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม พิจารณาหาข้อยุติปัญหาและความเดือนร้อน
กรณีพนักงานสอบสวนได้แจ้งเป็นหนังสือไปยังนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และตาม
กฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก เพื่อให้นายทะเบียนแจ้งผู้มาติดต่อขอรับชำระภาษีประจำปีไป
รายงานตัวที่พนักงานสอบสวน เมื่อมีการชำระค่าปรับตามความผิดแจ้งพนักงานสอบสวนได้แจ้ง
ให้นายทะเบียนทราบ เป็นเหตุให้นายทะเบียนไม่อาจรับชำระภาษีสำหรับรถคันนั้นได้ และผู้ประกอบ
กิจการขนส่งได้รับความเดือนร้อนไม่สามารถจะชำระค่าภาษีขนส่งได้ กรมการขนส่งทางบก จึงได้มี
หนังสือ ที่ ศค.บ318.10/3243 ลงวันที่ 9 เม.ย. 2544 นาสือมายัง ตร. ว่าหากนายทะเบียนยัง
มิได้รับแจ้งจากพนักงานสอบสวนจะดำเนินการรับชำระภาษีประจำปีสำหรับรถคันนั้น โดยใช้ใบเสร็จ
รับเงินค่าปรับแทนการแจ้งของพนักงานสอบสวนได้หรือไม่ หาก ตร. เห็นว่านายทะเบียนจะรับชำระ
ภาษีได้ก็ต่อเมื่อได้รับแจ้งจากพนักงานสอบสวนว่าได้มีการปฏิบัติตามหมายเรียกแล้วเท่านั้น ขอ
ความร่วมมือมายัง ตร. ทำชี้แจงพนักงานสอบสวนให้แจ้งนายทะเบียนทราบ

๑๖ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ตาม พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 141 ทวิ (2)
เมื่อเจ้าของรถไปรายงานตัวที่พนักงานสอบสวน และได้มีการปฏิบัติตามหมายเรียกนั้นแล้ว พนักงาน
สอบสวนมีหน้าที่ต้องแจ้งนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง
ทางบกว่าได้มีการปฏิบัติตามหมายเรียกแล้ว เพื่อให้นายทะเบียนดำเนินการรับชำระภาษีประจำปีสำหรับ
รถคันนั้นได้ จึงให้คำชี้แจงและส่งตัวพนักงานสอบสวนให้แจ้งนายทะเบียน ตามความในมาตรา 141
ทวิ (2) แห่ง พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ.2522 โดยขอส่งกลับต่อไป

พ.ต.ท.
(ตจก. 1๑๙๖พันธุ)

ผู้ชี้แจง ๓๓ ๑๑.๑๒.๗๓ ม.๑ ๑๗

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร.0-2205-3466 , 0-9535-1358
 ที่ 0004.6/ 11197 วันที่ ๑ กันยายน 2545
 เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการปฏิบัติในการเก็บรักษาของกลาง

รอง ผบ.ตร., ผู้ช่วย ผบ.ตร., ผบ.ช., ผบ.ภ. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วยปรากฏว่าการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน หัวหน้าพนักงานสอบสวน พนักงานสอบสวนเวร และหัวหน้าสถานีตำรวจหน่วย เกี่ยวกับการเก็บรักษาของกลาง ที่เป็นของใหญ่โตหรือมีจำนวนมาก หรือที่ทำการไม่มีสถานที่จัดเก็บเพียงพอไม่สามารถนำมาเก็บรักษาไว้ที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้ เช่น เรื่องจักรของกลางที่ใช้ผลิตผลิตภัณฑ์ยี่ห้อ ของกลางในคดีละเมิดลิขสิทธิ์เครื่องหมายการค้า ศีลสุลกากร (เรือบรรทุกน้ำมันหมีขาว) ของบางหน่วยงาน ปฏิบัติไม่ถูกต้อง เป็นเหตุให้ของกลางดังกล่าวเสียหาย สูญหาย เสื่อมสภาพหรือไร้ค่า บางครั้งไปอยู่ในความครอบครองของคนร้าย และนำไปใช้หาผลประโยชน์ในทางมิชอบ

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงชักซ้อมแนวทางการปฏิบัติในการเก็บรักษาของกลาง ดังนี้-

๑. ของกลางรายใดที่เกินของใหญ่โต หรือมีเป็นจำนวนมาก หรือที่ทำการไม่มีสถานที่จัดเก็บเพียงพอ ไม่สามารถจะนำมาเก็บรักษาไว้ได้ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบฝากไว้ยังสถานีตำรวจท้องที่ที่ของกลางนั้นตั้งอยู่ พักการเก็บรักษาไว้จนกว่าจะมารับคืนไป และให้สถานีตำรวจที่รับฝากได้ ลงรายงานประจำวัน และสมุดคดีทรัพย์สินของกลางตามระเบียบ

ทุกแห่งนั้นต้องจัดหาสถานที่อื่น นอกจากตามวรรคแรก ในการเก็บรักษาของกลางและจัดจ้างผู้ดูแลรักษาสถานที่ ก็ให้ดำเนินการตามระเบียบของทางราชการ ว่าด้วยการพัสดุ

ให้พนักงานสอบสวน...

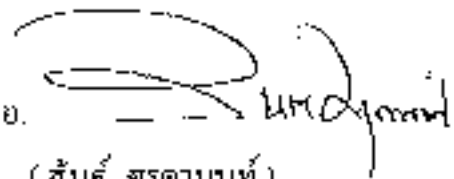

ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามวรรคแรก ส่งมอบของกลางที่ฝาก หรือ ในกรณีนำของกลางมาส่งมอบไม่ได้ก็ให้ส่งมอบบัญชีรายละเอียดของกลางที่ฝากแก่พนักงานสอบสวนแล้วของสถานีตำรวจท้องที่ที่ของกลางตั้งอยู่ และให้คัดสำเนารายงานประจำวันที่มีการรับฝากไว้เป็นหลักฐานอีกส่วนหนึ่งด้วย

2. ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบของกลางตาม 1 รายงานการรับฝากของกลางให้หัวหน้าสถานีตำรวจทราบ และให้หัวหน้าสถานีตำรวจผู้รับฝาก เป็นผู้รับผิดชอบดูแลรักษาของกลางถึงเช่นวิญญูชนพึงรักษาทรัพย์สินของตน เพื่อมิให้ของกลางสูญหายหรือเสียหาย เช่น ในกรณีที่ไม่สามารถจะนำของกลางออกจากสถานที่เกิดเหตุไปเก็บรักษาที่สถานีตำรวจได้ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจผู้รับฝากจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจไปเฝ้าของกลางดังกล่าวไว้ตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อมิให้ของกลางดังกล่าวสูญหายหรือเสียหาย เป็นต้น

3. ในกรณีที่สถานีตำรวจท้องที่ที่ของกลางตั้งอยู่ไม่รับฝากของกลาง ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตาม 1 รีบรายงานตามลำดับชั้นถึงหัวหน้าพนักงานสอบสวนระดับไม่ต่ำกว่าผู้บังคับการทราบ ให้พนักงานสอบสวนและหัวหน้าพนักงานสอบสวนดังกล่าวเป็นผู้ดูแลรักษาของกลางไว้ระหว่างรอส่งมอบ จากนั้นให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนส่งมอบของกลางให้แก่ผู้บังคับการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงของสถานีตำรวจท้องที่ที่ของกลางตั้งอยู่ ในกรณีนี้ให้ผู้บังคับการที่เป็นผู้บังคับบัญชาของสถานีตำรวจดังกล่าวและหัวหน้าสถานีตำรวจเป็นผู้รับผิดชอบดูแลรักษาของกลางที่รับมอบ และให้ดำเนินการทวงคืนกับผู้เกี่ยวข้องในกรณีที่ไม่มีรับฝากของกลาง แล้วรายงานให้ คร. ทราบอีกส่วนหนึ่งด้วย

จึงขอชักชวนความเข้าใจมาเพื่อทราบ และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดทราบเพื่อถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป หากเกิดเหตุบกพร่อง หรือเสียหาย แก่ทางราชการขึ้น พนักงานสอบสวน หัวหน้าพนักงานสอบสวน หัวหน้าสถานีตำรวจ และผู้เกี่ยวข้องจะต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและทางวินัย ตามควรแก่กรณี

พ.ร.ต.อ.
(สันต์ สุรตานนท์)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 0-2205-3466

ที่ 0004.6/ 12112 วันที่ ๑๖ กันยายน 2545

เรื่อง การดำเนินการเกี่ยวกับรถที่จอดไว้ตามสถานีตำรวจ

ผบช.ต.,ร.,ภ. 1-9 และ จคร.

ด้วย คณะกรรมการพิจารณาการตำรวจ สถานีนครราชสีมา ได้เชิญผู้แทน ตร. ไปชี้แจงในการประชุม เมื่อ 13 ต.ค. 2545 คณะกรรมการได้ให้ข้อสังเกตว่า จากการขอตรวจสถานีตำรวจของคณะกรรมการพิจารณา เนื่องจากได้รับการร้องเรียนจากประชาชน ว่าบริเวณสถานีตำรวจมีรถที่จอดไว้ที่สถานีตำรวจจำนวนมากในลักษณะไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย ทำให้ไม่มีสถานที่จอดรถสำหรับผู้มาติดต่อราชการถือว่าเป็นการไม่อำนวยความสะดวกแก่ประชาชน อีกทั้งการจอดคร่อมสิ่งกีดขวางเป็นรถจอดทิ้งไว้เป็นเวลานานลากแควดลากไป ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อรถได้ ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาอาจจะต้องรับผิดชอบในกรณีเสียหายที่เกิดขึ้น คณะกรรมการได้เร่งรัดให้ จร. ทามาตรการเพื่อบำบัดการกีดขวางที่จอดรถไว้ที่สถานีตำรวจต่าง ๆ ให้ได้รับการดูแลรักษาเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายและไปจอดไว้ในลักษณะดังกล่าว จึง จร. เสนอหนังสือที่ 0608.21/1 2094 ลง 9 มี.ค. 2538 ได้กำชับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบให้ถือปฏิบัติตาม ป.ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 15 ยกที่ 9 ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับรถของกลางที่จอดทิ้งไว้ตามสถานีตำรวจเป็นจำนวนมาก ทำให้เสียพื้นที่ในการเก็บรักษาไว้แล้ว

ปรากฏว่ายังมีได้มีการปฏิบัติตามหนังสือกำชับดังกล่าวอย่างเคร่งครัด จึงกำหนดให้หัวหน้าสถานีตำรวจ เร่งดำเนินการกับรถที่จอดไว้ตามสถานีตำรวจ ดังนี้

1. ให้แต่งตั้งคณะทำงานตรวจรถที่จอดไว้ที่สถานีตำรวจ แล้วจัดทำบัญชีไว้แต่ละประเภทดังนี้

- 1.1 รถที่จอดไว้เพื่อตรวจสอบ
- 1.2 รถที่จอดไว้เป็นของกลางเพื่อประกอบคดี

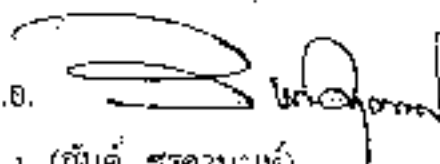
2. ให้จัดสถานที่

2. ให้จัดสถานที่สำหรับเก็บรักษาตาม 1 ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย จากสถานที่ที่จัดไว้เพื่อเก็บรักษาที่สถานีตำรวจไม่เพียงพอ ให้ปฏิบัติตาม ๗ ประโยชน์การตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 15 ของกลางและของส่วนตัวผู้ต้องหา บทที่ 1 ข้อ 418 (1) วรรคสอง โดยจัดเข้าสถานที่เก็บรักษาของกลาง และให้ดำเนินการตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยหลักฐาน

3. กรณีที่หมกหมบจำเริญหรือจะเก็บรักษาไว้ให้มันจึงผู้มีสิทธิมารับคืนไป หรือเป็นกรณีที่จะต้องชำระค่าจำนำ ก็ให้ดำเนินการจำนำแล้วเก็บรักษาเงินไว้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับภาระจ่ายทอดคดี ตาม ๗ ประโยชน์การตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 15 บทที่ 9 ข้อ 11, 12, 13, และ 14

จึงแจ้งขอเพื่อสั่งการให้ทุกสถานีตำรวจ ดำเนินการในกรณีดังกล่าว โดยเคร่งครัด ให้สัมฤทธิ์ผลโดยเร็ว ทั้งนี้ให้ผู้บังคับบัญชาและ จต. ตรวจสอบเร่งรัดการดำเนินการ หากสถานีตำรวจใดไม่ดำเนินการ ให้พิจารณาดำเนินการทางวินัยต่อไป

พล.ต.อ.

(พันตำรวจเอก ส. ส. ส.)

นย.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 0-2205-3466
 ที่ 0004.6/ 6318 วันที่ 25 มิถุนายน 2546
 เรื่อง กำกับแนวปฏิบัติในการตรวจยึดรถของกลาง (เพิ่มเติม)

รณง ผบ.ตร. ผู้ช่วย ผบ.ตร. พล.ช.ท., น., ท., ร - 9, สตม., บ.ส. และ จตร

ตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 15 บทวิ 1 ข้อ 416 (1) (14) บทวิ 9 ข้อ 6 และหนังสือ ตร. ที่ 0004.6/12112 ลงวันที่ 26 ก.ย.2545 ได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับรถของกลางไว้แล้วนั้น ปรากฏว่าการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนหรือข้าราชการตำรวจที่เกี่ยวข้องยังไม่ปฏิบัติตามระเบียบและคำสั่งโดยเคร่งครัดตามแนวทางที่วางไว้ ทั้งยังมีกรณีนี้ที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ได้มีหนังสือ ส.ป. ที่ ตม 0010/186 ลงวันที่ 20 ธ.ค.2545 ให้ ตร. พิจารณากำหนดแนวทางการเพื่อป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ตำรวจนำรถยนต์ของกลางไปใช้ส่วนตัว ตามที่ได้รับการร้องเรียน

ดังนั้นเพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับรถของกลางในหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นไปโดยเรียบร้อยและปราศจากข้อสงสัยของประชาชนผู้เป็นเจ้าของ และเพื่อมิให้เกิดข้อพิพาทที่ส่งผลกระทบต่อสำนักงานตำรวจเป็นจำนวนมาก จึงกำชับให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องปฏิบัติตามระเบียบและคำสั่งดังกล่าวข้างต้นโดยเคร่งครัด และผู้บังคับบัญชาคอยสอดส่องดูแลให้ข้าราชการตำรวจในสังกัดคือปฏิบัติตามระเบียบ และห้ามมิให้นำรถของกลางออกไปใช้ไม่ว่าจะเป็นส่วนตัวหรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการ หากมีกรณีฝ่าฝืนระเบียบและคำสั่งดังกล่าว หัวหน้าสถานีหรือหัวหน้าหน่วยงานจะต้องถูกพิจารณาโทษด้วย

จึงเร่งมาแจ้งทราบ และให้แจ้งผู้เกี่ยวข้องในสังกัดทราบ และถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด ให้ จต. ตรวจสอบเกี่ยวกับการปฏิบัติกับรถของกลางตามระเบียบ หากพบสถานีตำรวจใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบให้เสนอพิจารณาทัณฑ์ผู้เกี่ยวข้องตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

พล.ต.อ.

(สินธุ์ ขลุตาณรงค์)

ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร 0-2205-3466
 ที่ 0904.6/250๕ วันที่ 20 มีนาคม 2546
 เรื่อง กำชับแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดเก็บตัวอย่างของกลางที่ถูกกล่่าสารหา
 จำกระทรวงความผิด

ม.ร.ต. น. น. 1 - 9 และ ผบ.ก.สบส.

เนื่องจากในสถานการณ์ปัจจุบัน ได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการลักลอบ
 ขนนำมันโดยไม่ผ่านนารเสีภาซีเซียในราชอาณาจักรไทย และถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจของ
 บ.ก.ส.บ.บ.ทำการจับกุมผู้ต้องหาพร้อมด้วยของกลาง 3 รายการ คือ เรือบรรทุก
 เครื่องจักร และน้ำมันเตา ประมาณ 10,000 ลิตร นำส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดีใน
 ชีเยหา ชื่อ เรือรับไว้ด้วยประการใด ๆ ซึ่งของอันตนรู้ว่าเป็นของที่นำเข้ามา ในราชอาณาจักร
 โดยหลีกเลี่ยงภาษีอากร ข้อห้าม ข้อก้ำกััด มีน้ำมันเตาซึ่งไม่ผ่านการเสีภาซีเซียเสียภาษี
 ไม่มีครบถ้วนและทำการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงมีปริมาณเกินกว่าที่รัฐมนตรีกำหนดโดยไม่ได้
 รับอนุญาต โดยผู้ทำการจับกุมได้สอบถามจากคนงานประจำเรือถึงปริมาณน้ำมัน และได้
 สุ่มเก็บ ตัวอย่างน้ำมันที่จับกุมด้วยตนเอง เมื่อส่งมอบน้ำมันดังกล่าวให้กรมศุลกากรนำไปเก็บ
 รักษาปรากฏว่าตรงน้ำมัน ปดท.ไม่ยอมรับเนื่องจากผลการตรวจคุณภาพไม่ผ่านมาตรฐาน
 เมื่อนำน้ำมันดังกล่าวไปซึ่งน้ำหนักรคำนวณปริมาตร ปรากฏว่ามีจำนวนถึง 14,000 ลิตร
 และมีพนักงานของบริษัท เอส ซี เอส ไทยแลนด์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทรับจ้างตรวจสอบ
 และเก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับน้ำมันทุกประเภท ได้จัดเก็บตัวอย่างน้ำมันส่งตรวจ
 สอบคุณภาพอีกครั้ง ผลการวิเคราะห์คุณสมบัติของน้ำมันเตาของกลางมีน้ำที่มีลักษณะ
 แยกชั้นประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งไม่สามารถตรวจวิเคราะห์คุณสมบัติได้ ผลทางคดี
 พนักงานสอบสวนมีความเห็นสั่งไม่ฟ้อง พนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีเศรษฐกิจและ
 ทรัพยากร มีคำสั่งไม่ฟ้อง เนื่องจากผลการวิเคราะห์น้ำมันเตาผสมน้ำของกลางซึ่งไม่ได้
 มีคุณสมบัติเป็นน้ำมันเตาตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2537) พยานหลักฐาน

/ตลอดจน...

ตลอดจนพฤติกรรมการณ์แง่คดี จึงไม่พอจะพิสูจน์ความผิดตามข้อกล่าวหาได้

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติของเจ้าพนักงานตำรวจเกี่ยวกับการจับกุมกรณีดังกล่าว เป็นไปโดยถูกต้อง และเพื่อป้องกันการโต้แย้งในการดำเนินการซึ่งอาจทำให้เกิดความเสียหาย สอดคล้องได้ จึงกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติดังนี้

1. เมื่อมีการจับกุมสิ่งผิดกฎหมายใด ๆ เช่น น้ำมัน สารเคมี หรือก๊าซต่าง ๆ ซึ่งจะต้องมีการจัดเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจพิสูจน์ ให้ดำเนินการจัดเก็บตัวอย่างถูกต้องตามวิธีการ สอดคล้องผู้ต้องหาโดยมีพยานร่วมอยู่ด้วย และหากกรณีใดที่เจ้าพนักงานไม่สามารถดำเนินการ จัดเก็บเองได้จะต้องจัดให้ผู้ชำนาญการ ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้มีความรู้ความสามารถในกรณี นั้น ๆ เป็นผู้จัดเก็บตาม หลักการและจะต้องกระทำต่อหน้าผู้ต้องหาเพื่อป้องกันการโต้แย้ง ในภายหลัง

2. หากของกลางใดจะตั้งหวักรซึ่ง ตวง วัด เพื่อหาปริมาณที่แน่นอน ให้เจ้าพนักงานดำเนินการตามหลักวิชาการในกรณีนั้น ๆ ให้ถูกต้อง ห้ามมิให้ใช้การประมาณ ปริมาณของของกลางนั้น ๆ

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัดทราบและถือปฏิบัติ โดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ.

(ยุทธเมธีชัย สุทธิธรรมวุฒิ)

รอง ผบ.ตร. ปปรท.ผบ.ตร.

สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
เลขที่ ๐๒๖๗๖
วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๖
เวลา ๑๕:๔๖
กรมบัญชีกลาง 465

ที่ กค (กพร) ๐๔๐๘.๖/๑๙๗๔

กรมบัญชีกลาง

นานพระบรมม ๖ กพร. ๑๐๔๐๐

๑๙ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ข้อนหรือปัญหาการขอขมยืมคืนของกลางในคดีอาญามาใช้ประโยชน์ในราชการ

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ กข ๐๐๔.๖/๒๗๒๕ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ คือการนำของกลาง ซึ่งศาลพิพากษาให้ตกเป็นของแผ่นดินไปใช้ เพื่อประโยชน์ในทางราชการตำรวจ เนื่องจากระเบียบกระทรวงการตำรวจเกี่ยวกับคดีลักษณะ ๑๕ บทที่ ๑ ของกลาง ข้อ ๔๑๖ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับของกลางว่า "ของกลางถึงมือที่จะขายทอดตลาด ถ้าเห็นว่าของกลางนั้นเป็นประโยชน์ใช้ในราชการตำรวจได้ ให้สารวัตรหรือผู้รักษาการแทนรายงานเสนอเหตุผลไปยังผู้บังคับการหรือผู้รักษาราชการแทนเป็นผู้พิจารณาสั่งการก่อนขายทอดตลาด" แต่ระเบียบดังกล่าวมิได้กำหนดเงื่อนไขว่า สำนักงานฯ จึงขอหารือว่าจะต้องดำเนินการอย่างไร จึงจะถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบ ความละเอียดของแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางขอเรียนว่า ขณะกรมการว่าด้วยสารพัสดุ (กพร.) พิจารณาแล้วเห็นว่าของกลางซึ่งศาลพิพากษาให้ตกเป็นของแผ่นดิน สำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ในการนำของกลางซึ่งศาลพิพากษาให้รับตกเป็นของแผ่นดิน เพื่อนำไปใช้ในสำนักงานฯ ได้ สำนักงานฯ จะต้องดำเนินการตามคำพิพากษาของศาล ส่วนวิธีดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าวนั้น ขณะยังไม่สามารถขยับหรือหาคำเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ตามเวียนตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ เว้นแต่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสุธีพร ดวงโต)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

คณะกรรมการว่าด้วยคดีอาญา

ฝ่ายเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๒๗๒ ๕๐๒๔ ถึง ๔๕๕๓

โทรสาร ๐ ๒๒๗๑ ๑๔๗๓

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ว.ร. โทร. 0 2205 3466 โทรสาร 0 2251 2652

ที่ ๘๘๑๑.๒๖/๐. ๐๐๘๕ วันที่ 19 ตุลาคม 2552

เรื่อง กำจัดการปฏิบัติเกี่ยวกับเอกสาร

ผบ.ร.ม., ก., ก.1-๒,ปศ., สดม., และ สรต

ด้วยสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ผผ 12/4798 ลง 5 ต.ค. 2552 แจ้งผลการพิจารณากรณี มีผู้ร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน เนื่องจากสำนักงาน ป.ป.ส. ไม่คืนทรัพย์สินที่ยึดไว้ เมื่อศาลพิพากษายกฟ้องและให้คืนทรัพย์สินแก่ผู้ร้อง และต่อมาผู้ร้องมีหนังสือร้องเรียนเพิ่มเติมว่า สำนักงาน ป.ป.ส. นำรถยนต์ของผู้ร้องที่ถูกยึดไว้ไปให้ เจ้าพนักงานตำรวจใช้ในราชการ ทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหายและไม่มีการซ่อมแซมให้กลับสู่สภาพเดิมก่อนคืนให้ผู้ร้อง ซึ่งสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้ส่งมอบหมายให้ ดร. แท้งท่งพวงงานในสังกัด กำชับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทรัพย์สินของกลาง ทราบว่า หน่วยงานหรือบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลบำรุงรักษาทรัพย์สินดังกล่าวให้อยู่ในสภาพเดิม และหากเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินต้องรีบดำเนินการซ่อมระเบียบของทางราชการ ให้ทรัพย์สินของกลางที่เสียหายให้กลับอยู่ในสภาพเดิมก่อนส่งมอบทรัพย์สินคืนแก่เจ้าของทรัพย์สิน หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อไป และให้พิจารณาจัดสรรงบประมาณไว้เพื่อซ่อมแซมหรือบำรุงรักษาทรัพย์สินของกลางที่หน่วยงานในสังกัดนำไปใช้ประโยชน์ทางราชการ

ดร. พิจารณาแล้ว เห็นว่า ความประมาทประเวศในการดำรงปฏิบัติเกี่ยวกับคดี เรื่องของกลาง และของส่วนตัวผู้ต้องหา ตักมณะ 15 บทที่ 1 ข้อ 4-8(14) ได้กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดนำของกลางออกใช้ เว้นแต่เพื่อการรักษาของนั้น จึงให้ถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด สำหรับการขอรับของกลางจากหน่วยงานอื่นมาใช้ประโยชน์ในราชการดำรงงานนั้น ห้ามค้ำเงินการ ยกเว้นมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างอื่นก็ให้หัวหน้าหน่วยงานเสนอขานี้งข้อขอมิจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในนาม ดร. (ผ่าน กองพลาริการ) โดยชี้แจงเหตุผล ความจำเป็นค่านของกลางมีการเพื่อพิจารณามีความเห็นก่อนทุกครั้ง

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ ให้แจ้งผู้เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ.
 (ก.พัน) **วินประเสริฐ**
 จตจ.ร.๒๖.ก.๒๑.๒๓.

กลุ่มพรรคที่อาสา
 หมายเลข 151/300W
ความผิด
 ที่ MM ๑๖/ ๑๖/๖๖

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
 เลขที่ 37845
 วันที่ 5 มี.ค. 2552
 เวลา 14.00

กองคดีอาญา
 เลขที่ 04003
 วันที่ 06 มี.ค. 2552

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน
 ๑๑๘๓ อาคารเอ็กซิม ชั้น ๒๐ ถนนพหลโยธิน
 สามเสนใน พญาไท กทม. ๑๐๕๐๐

๑ สิงหาคม ๒๕๕๒

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
 เลขที่ 57845
 วันที่ 5 มี.ค. 2552
 เวลา 15.00

เรื่อง แจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดิน

ฝ่ายตำรวจ (3) สสท.ค.ค.
 เลขที่ 893
 วันที่ 5 มี.ค. 2552
 เวลา 15.00 น.

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือร้องเรียนของนายพุทธะ เอี่ยมพราว ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๑

- จำนวน ๑ แผ่น
- ๒. สำเนาหนังสือร้องเรียนของนายพุทธะ เอี่ยมพราว ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ จำนวน ๑ แผ่น
- ๓. สำเนาหนังสือร้องเรียนของนายพุทธะ เอี่ยมพราว พร้อมเอกสารประกอบ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๑ แผ่น
- ๔. สำเนาหนังสือตำรวจจังหวัดระบุรี ที่ รบ ๐๐๕๙.๑๑/๓๕๓ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑ จำนวน ๒ แผ่น

ส่งมอบ
 เลขที่ 1979
 วันที่ 5 มี.ค. 2552

ด้วย นายพุทธะ เอี่ยมพราว ได้ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน สรุปรำ สำนักงาน ป.ป.ส. ไม่คืนทรัพย์สินที่กดไว้จำนวน ๗ รายการ ทั้งที่ศาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ยกฟ้องและให้คืนทรัพย์สินแก่ผู้ร้องแล้ว และต่อมาผู้ร้องมีหนังสือร้องเรียนเพิ่มเติมว่า สำนักงาน ป.ป.ส. นำรถยนต์ของผู้ร้องที่ถูกยึดไว้ไปให้ตำรวจจังหวัดระบุรีไปใช้ในราชการ ทำให้รถยนต์คันดังกล่าวได้รับความเสียหาย และไม่มีการซ่อมแซมให้กลับอยู่ในสภาพเดิมก่อนคืนให้แก่ผู้ร้อง ผู้ร้องจึงมีหนังสือเรียกร้องขอชดเชยค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพจากกรณีที่หน่วยงานนำรถยนต์ไปใช้ประโยชน์ทางราชการ เป็นเงินทั้งสิ้น ๕๕๐,๘๐๐ บาท (สองแสนห้าหมื่นสามพันแปดร้อยบาทถ้วน) ได้ขอมอบอำนาจให้นางสาวจันทร์นภา จำเริญพร ภรรยาเป็นผู้ดำเนินการแทน รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑-๓

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้มีหนังสือขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องชี้แจงข้อเท็จจริง ตามคำร้องเรียนและส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ตรวจการแผ่นดิน กรณีเรื่องร้องเรียน ดังกล่าวหน่วยงานที่เกี่ยวข้องชี้แจงข้อเท็จจริง สรุปลดดังนี้

- ๑. สำนักงาน ป.ป.ส.
  - ๑.๑ หนังสือ สำนักงาน ป.ป.ส. ที่ กก ๑๑๑๘/๑๗๙๐ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แจ้งว่า เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ นางสาวจันทร์นภา จำเริญพร ได้รับมอบอำนาจจาก นายพุทธะ เอี่ยมพราว มาเป็นคำร้องขอคืนทรัพย์สินของผู้ร้องคืน เนื่องจากศาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยาพิพากษา

/ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม...

เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ขอคำร้องขอให้รับทรัพย์สินของนายหยุด เอี่ยมพราว ต่อมาคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ให้คืนทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดทั้ง ๗ รายการ และได้แจ้งมติคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ดังกล่าวให้ นางสาวจันทร์นภา จำเริญพร ทราบเพื่อมาดำเนินการรับทรัพย์สิน และได้ทำหนังสือแจ้ง ผนวการกสิกรไทย ดอนอัยตบัณชีกนาตาร จำนวน ๒ บัญชี เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๑ นางสาวจันทร์นภา จำเริญพร ได้มาดำเนินการขอรับทรัพย์สิน และได้รับ ทรัพย์สินซึ่งเป็นทองรูปพรรณไปจำนวน ๔ รายการ ส่วนรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล ยี่ห้อฮิอุซุ หมายเลข ทะเบียน ณจ ๙๒๑๑ กรุงเทพมหานคร ส่วนรถตรวจสอบทรัพย์สินคดีอาชญาคดีได้มีหนังสือถึงผู้บังคับการ ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี เพื่อขอให้ส่งมอบรถยนต์คันดังกล่าวที่เช่าจาก ป.ป.ส. มีคำสั่งให้ใช้ประโยชน์ ในราชการคืน และเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ได้นำรถยนต์คันดังกล่าวส่งมอบให้กับสำนักงาน ป.ป.ส. ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ สำนักงาน ป.ป.ส. ได้ส่งมอบรถยนต์คันดังกล่าวให้กับนางสาวจันทร์นภา จำเริญพร ผู้รับมอบอำนาจจาก นายหยุด เอี่ยมพราว ผู้ต้องหา และผู้ร้องเรียนมีหนังสือครั้งเรียนเพิ่มเติมว่า สำนักงาน ป.ป.ส. นำรถยนต์ของผู้ร้องที่ถูกยึดไว้ไปให้ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีใช้ในราชการ ทำให้รถยนต์คันดังกล่าวได้รับความเสียหาย และไม่มีการซ่อมแซมให้กลับอยู่สภาพเดิมก่อนคืนให้แก่ผู้ร้อง

๑.๓ หนังสือ สำนักงาน ป.ป.ส. ส่วนที่สุต พ.ย ๑๑๑๔ (ตตส.)/๑๒๖๖๔ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า

(๑) กรณีขอเช่ารถเช่าเสื่อมสภาพที่ได้ส่งมอบรถยนต์ให้หน่วยงานไปใช้ในราชการ ประมาณ ๑๖๑,๐๐๐ กิโลเมตร นั้น ค่าเสื่อมสภาพของรถยนต์คันดังกล่าว สามารถขอค่าชดเชยได้ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๗

(๒) กรณีอุปกรณ์ประกอบรถยนต์ถูกถอดออก นั้น จะต้องให้หน่วยงานที่นำ ทรัพย์สินดังกล่าวไปใช้ประโยชน์นำมาติดตั้งเดิม ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วท การนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ.๒๕๔๔ ข้อ ๓๗ หากไม่สามารถนำมาคืนได้ก็้องให้ ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่เกิดขึ้น

(๓) กรณีไม่ได้ตั้งทะเบียนรถยนต์และประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ นั้น หน่วยงานที่นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์จะต้องแจ้งสำนักงาน ป.ป.ส. เพื่อขอหนังสือดำเนินการต่อทะเบียน รถยนต์โดยยกเว้นภาษี ส่วนในกรณีที่รถยนต์คันดังกล่าว สำนักงาน ป.ป.ส. ไม่ได้รับหนังสือแจ้งจาก ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีเพื่อดำเนินการต่อทะเบียนแต่อย่างใด ทั้งนี้ สำนักงาน ป.ป.ส. ได้มีหนังสือแจ้งให้ ผู้ร้องทราบด้วยแล้ว

๒. ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี มีหนังสือ พ.รบ ๑๐๒๑.๑๑/๓๕๓ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงว่า รถยนต์คันดังกล่าวมีรอยบุบและรอยขีดข่วน ..ผลกระทบโดยตรงที่เกิด

/ ความเสียหาย...

ความเสียหาย เนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ของ ร้อยตำรวจเอก กมล เลี้ยวจันทร์บริบูรณ์ กับพวก ซึ่ง ร้อยตำรวจเอก กมล เลี้ยวจันทร์บริบูรณ์ ยืนยันขอรับผิดชอบกรณีที่มีรอยบุบและภายในรอยบุบเกิดความเสียหายตามภาพถ่ายที่ สำนักงาน ป.ป.ส. ส่งมา จึงขอให้ผู้ร้องนำรถยนต์คันดังกล่าวไปประเมินราคา ค่าเสียหาย และแจ้งราคาและยึดการซ่อมแซมให้ ร้อยตำรวจเอก กมล เลี้ยวจันทร์บริบูรณ์ ทราบ ก่อนที่จะดำเนินการซ่อมแซมต่อไป ส่วนกรณีการต่อทะเบียนรถยนต์นั้น ไม่สามารถที่จะดำเนินการต่อทะเบียนให้ได้ เนื่องจากรถยนต์คันดังกล่าวได้ถูกสำนักงานบังคับและปราบปรามยาเสพติดยึดไว้เพื่อระงับคดี

๓. สำนักมาตรฐานงานทะเบียนและภาษีรถ กรมการขนส่งทางบก มีหนังสือ ที่ คค ๐๔๐๗.๔/รท/๖๔๐๘ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ แจ้งว่า นายทะเบียนกรุงเทพมหานครตรวจสอบแล้ว รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล หมายเลขทะเบียน ผจ-๓๒๓๑ กรุงเทพมหานคร ผู้ถือกรรมสิทธิ์คือ นายพยุห เลี่ยมพราว มีการชำระภาษีรถยนต์แล้ว เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๑ วันสิ้นอายุคือ วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๒

กรณีเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ผู้ตรวจการแผ่นดินได้แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย สำนักงาน ป.ป.ส. พันตำรวจตรี กมล เลี้ยวจันทร์บริบูรณ์ ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ผู้บังคับการกองคดีอาญา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และนางสาวจันทร์นภา จำเริญพร ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ร้อง มาร่วมประชุมหารือร่วมกัน เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๒ ณ ห้องประชุม ๑ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ผลการประชุมสรุปว่า ผู้ร้องแจ้งขอชดเชยค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพที่ได้ส่งมอบรถยนต์ให้หน่วยงานไปใช้ในราชการประมาณ ๑๖๐,๐๐๐ กิโลเมตร เป็นเงินจำนวน ๒๕๐,๘๐๐ บาท (สองแสนห้าหมื่นแปดพันแปดร้อยบาทถ้วน) ที่ประชุมมีมติ ให้สำนักงาน ป.ป.ส. ไปพิจารณาดำเนินการเรื่องเงินชดเชยค่าเสื่อมสภาพ ค่าเสียหายที่ไม่ได้ประโยชน์จากรถยนต์ และค่าเสียหายต่าง ๆ ให้ผู้ร้อง ตามที่ผู้ร้องเสนอขอ โดยนางสาวจันทร์นภา จำเริญพร ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ร้องยอมรับข้อเสนอดังกล่าว สำนักงาน ป.ป.ส. ได้ดำเนินการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๒ วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ที่ประชุมมีมติ เห็นชอบในการกำหนดค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพ เป็นเงินทั้งสิ้น ๒๕๓,๘๐๐ บาท ตามที่ผู้ร้องร้องขอ และสำนักงาน ป.ป.ส. จะได้รับหนังสือแจ้งให้ผู้ร้องหรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ร้องมารับเงินชดเชยค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพ ต่อไป

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินขอเรียนว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องร้องเรียนดังกล่าว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก้ไขปัญหาด่วนความเดือดร้อนให้ผู้ร้องเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้ตรวจการแผ่นดินจึงวินิจฉัยยุติการพิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าวตามมาตรา ๒๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของวุฒิสภา พ.ศ.๒๕๕๒ อย่างไรก็ตาม เพื่อมิให้เกิดปัญหาเช่นเดียวกับเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ผู้ตรวจการแผ่นดินจึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยแยกแยะให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาดำเนินการ ดังนี้

/ ๑. ขอให้สำนักงานตำรวจ...

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ดร.

โทร ๐ ๒๑๐๕ ๓๗๒

ที่ ๐๐๓๓.๑๕/๑๑๓๖

วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง กำชับการปฏิบัติเกี่ยวกับการเก็บรักษาของกลาง

ผบ.ช.ม., พล. ๓-๔, ๕๕๓๓, ๑.๑., ส.๗๓., กม.๑., และ จ.๓๓.(ทบ.๑๓.)

ด้วย ได้รับรายงานจาก จ.๓.ตามหนังสือที่ ๐๐๓๓.๑๕/๑๑๓๖๖ ลง ๒๗ ธ.ค. ๒๕๕๓ ว่าในการประชุมการประชุมประสานความร่วมมือระดมหนทางในการบูรณาการปัญหาเรื่องร้องเรียนร่วมกับระหว่างสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน กับ จ.๓. เมื่อ ๒๐ ธ.ค. ๒๕๕๓ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ได้เสนอปัญหาการร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ เกี่ยวกับเรื่องของกลางในคดีอาญาสูญหาย เพื่อให้ คร. แก่ไซ้ ปัญหาดังกล่าว

ดร.พิจารณาแล้วเห็นว่า ในเรื่องการเก็บรักษาของกลาง ดร.ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติไว้แล้วตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๑๘ ข้อ ๕๑๘ ซึ่งกำหนดวิธีการเก็บรักษาของกลางโดยให้สารวัตร หรือผู้รักษาการแทนหรือหัวหน้าสถานีตำรวจเป็นผู้รับผิดชอบเก็บรักษาสุกัญญาและสิ่งของกลาง อีกทั้งข้อ ๑๒๑ ได้กำหนดให้สารวัตรใหญ่ และผู้กำกับการหรือผู้รักษาการแทนตรวจสอบสุกัญญาและสิ่งของกลางไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้งว่า พนักงานสอบสวนได้จัดการไปโดยถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ นอกจากนี้ ดร. ยังได้มีหนังสือที่ ๐๐๐๔.๖/๑๓๑๘๗ ลง ๕ ก.ย.๒๕๕๕ ซึ่งกำหนดแนวทางปฏิบัติในการเก็บรักษาของกลาง รวมถึงการจัดหาสถานที่เก็บรักษาของกลางไว้แล้ว ประกอบกับในปัจจุบันได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ป.วิ อาญา มาตรา ๖๘/๓ กำหนดให้เจ้าพนักงานหรือผู้มีสิทธิเรียกร้องขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์โดยไม่มีประกัน หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ โดยมีกฎกระทรวงกำหนดวิธีการขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่ง ดร.ได้มีหนังสือที่ ๐๐๓๓.๒๕/๑๑๓๖๗ ลง ๕ พ.ย.๒๕๕๓ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ ในระหว่างการดำเนินคดี กำหนดแนวทางการปฏิบัติไว้แล้ว หากผู้รับผิดชอบได้ดำเนินการตามแนวทางข้างต้นย่อมเป็นการป้องกันและแก้ไขที่ปัญหาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับของกลางสูญหายได้ ดังนั้นจึงให้กำชับพนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ทำหน้าที่เกี่ยวข้องให้ถือปฏิบัติตามระเบียบ และหนังสือสั่งการดังกล่าวโดยเคร่งครัด

จึงขอแจ้งมาเพื่อทราบ และถือปฏิบัติ

พล.๑.ย.
(สมยศ ชุ่มพันธ์ม่วง)
ผู้ช่วย ผบ.ตร.ปรท.สบ.๑๓.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ... กองคดี กรมตำรวจ โทร. 2511089

ที่ 0503.6/A140 วันที่ 4 เมษายน 2538

เรื่อง การดำเนินคดีตาม พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469

เรียน ผู้ช่วย อ.ต.ร.ท.พ.ต.ต. 1-9, อ.ต.ร.ท. น.

ทนาย อธิบดีกรมศุลกากร มีหนังสือที่ กศ 0607/05854 ลง 13 มี.ค. 2538 แจ้งเรื่อง การดำเนินคดีตาม พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469 ที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้จับกุมมา ต.ร. เพื่อยทราบ และเป็นแนวทางในการดำเนินคดีของ พงศ. นั้น

ฉะนั้น เพื่อให้การดำเนินคดีเกี่ยวกับความผิดตาม พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469 เป็นไปด้วยความถูกต้องและเรียบร้อย จึงขอส่งสำเนาหนังสือดังกล่าวมาเพื่อทราบและแจ้งไขข้อสงสัยที่เกี่ยวกับข้อสงสัย และถือปฏิบัติต่อไป

ทส.ต.ท.

(จำลอง เขียวรุ่งพันธุ์)

ผู้ช่วย อ.ต.ร.ปรท.อ.ต.ร.

กรมตำรวจ	16170
คดี	1 E ส.ค. 2538
เวลา	14.036

473

ที่ กต ๖๕๐๗/ ๐๕๘๕๔

กรมผู้สฎการ

ถนนรัตนโกสินทร์ กต. 10110

๑ มีนาคม ๒๕๓๘

กองคดีกรมตำรวจ
 เลขที่ ๐๐๑๐๑
 รับวันที่ ๑๐ มี.ค. ๒๕๓๘
 ๑๙๙๘

เรื่อง การดำเนินคดีความพระราชบัญญัติผู้สฎการฯ พุทธศักราช ๒๔๘๖
 ที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้จับกุม

เรียน อธิบดีกรมตำรวจ

ด้วยปรากฏว่าในปัจจุบันพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้จับกุมผู้กระทำผิดตาม
 พระราชบัญญัติผู้สฎการฯ พุทธศักราช ๒๔๘๖ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวเนื่องกับการสฎการฯ เป็นจำนวนมาก
 กรมผู้สฎการจึงเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบมาดังกล่าวโดยตรง จึงขอประสานงานมาแจ้งกรมตำรวจ เพื่อ
 ให้การดำเนินคดีเป็นไปโดยถูกต้องครบถ้วน รวมถึงรายละเอียดอื่นที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายบัญญัติไว้ โดยขอ
 แจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการสืบรองกลางและจรรยาบรรณคดีดังนี้

๑. รองกลางรวมถึงงานเฉพาะที่ใช้ในการกระทำผิดที่จับไว้แล้ว เจ้าหน้าที่ผู้จับกุมจะต้องส่ง
 มอบใบข้อกล่าวหาความผิดของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้สฎการฯ ซึ่งอาจจะนำส่งที่กรมผู้สฎการหรือด้วยผู้สฎการ
 ที่อยู่ใกล้ที่สุดก็ได้ ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติผู้สฎการฯ พุทธศักราช ๒๔๘๖ และเจ้าหน้าที่
 ตำรวจจะต้องมีหนังสือนำส่งของกลางดังกล่าวไว้ด้วย สำหรับของกลางที่นำส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้สฎการ
 เพื่อเก็บรักษาแล้วนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้สฎการจะเป็นผู้ทำการตรวจสำเนาและประเมินราคาของ
 ของกลางตาม มาตรา ๑๓, ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติผู้สฎการฯ พุทธศักราช ๒๔๘๖ แล้วแจ้งผลการประเมินราคาของ
 ของกลางให้เจ้าหน้าที่ผู้จับกุมทราบ เพื่อประกอบพิจารณาพิจารณาคดีต่อไป

๒. สำหรับความผิดและอัตราโทษจะดำเนินคดีกับผู้ต้องหาตามพระราชบัญญัติผู้สฎการฯ พุทธศักราช
 ๒๔๘๖ นั้น ส่วนใหญ่จะ มีอยู่ ๒ มาตรา คือ

๒.๑ มาตรา ๒๗ เป็นกรณีที่ผู้ต้องหาเป็นผู้ลักลอบนำของกลางเข้าในหรือออกนอก
 นอกราชอาณาจักรด้วยตนเอง หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับครอบครัวใด ๆ ในกรณีลักลอบนำของกลางเข้า
 มาในหรือออกนอกราชอาณาจักร

๒.๒ มาตรา ๒๗ ทวิ เป็นกรณีที่มีผู้ยื่นคำร้องขอสงวนสิทธิในการ
ชำระค่าธรรมเนียม ค่าธรรมเนียม ค่าธรรมเนียม ค่าธรรมเนียม ค่าธรรมเนียม หรือรับไว้โดยประการใด ซึ่งของอื่น
คนผู้ว่า เป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากร ข้อห้าม ข้อจำกัด

ในการดำเนินคดีกับผู้ต้องหา นั้น อธิบดีผู้พิพากษาสอบสวนของพนักงานสอบสวนว่า
ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดในฐานใด

๓. กรณีที่ผลการสอบสวนของพนักงานสอบสวนได้ความว่า ผู้ต้องหาจะกระทำผิดตามข้อ
กล่าวหา และผู้ต้องหาเมื่อรวมประสงฆ์จะขอค่าความคดลงระงับคดีในชั้นศาลอากร อธิบดีผู้พิพากษา
หรือคณะกรรมาธิการเพิกถอนฟ้องคดีของผู้นั้นจึงมีอำนาจที่จะพิจารณารับทำความคดลงระงับคดีได้ตาม
มาตรา ๑๐๒, ๑๐๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศาลอากร พุทธศักราช ๒๔๘๙ แล้วแต่กรณี ตามหลัก
เกณฑ์การระงับคดีที่กำหนดไว้ในประมวลระเบียบปฏิบัติศาลอากร พุทธศักราช ๒๕๒๐ ซึ่งคณะกรรมการ
เข้าเรียนเทียบได้พิจารณาเห็นชอบแล้ว

เพื่ออธิบดีกรมศาลอากรหรือคณะกรรมาธิการเพิกถอนฟ้อง มีคำสั่งให้ระงับคดีแล้ว ให้ถือว่า
เกินล้นคดีผู้กระทำผิดนั้น ในกรณีที่ระงับคดีไปในการยื่นคำขอระงับคดีอื่นนั้น

สำหรับเอกสารที่ใช้ประกอบในการพิจารณาการระงับคดีในชั้นศาลอากรได้แก่ บันทึกการตรวจ
ค้นจับกุม, บันทึกคำให้การของผู้ต้องหาและคำร้องขอค่าความคดลงระงับคดีในชั้นศาลอากรของผู้ต้องหา
เป็นต้น

เว้นแต่คดีในลักษณะใดที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้ระงับคดีในชั้นศาลอากร พนักงานสอบสวนจะ
ฟ้องดำเนินคดีต่อไปเช่นเดียวกับข้อ ๔

๔. หากผู้ต้องหาในทางปฏิบัติแล้วหรือไม่ได้ยื่นคำร้องขอค่าความคดลงระงับคดีในชั้นศาลอากร
ข้อ ๓ เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนที่จะจัดส่งสำนวนของพนักงานอัยการเพื่อดำเนินการต่อไป เมื่อผล
ที่สุดของผลปรากฏว่าพนักงานอัยการหรือศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษา ให้ถอนฟ้องแล้ว พนักงานสอบสวน
จะต้องแจ้งผลคดีดังกล่าวพร้อมสำนวนคำสั่งของพนักงานอัยการหรือศาลแก่พนักงานอัยการของศาลที่ใช้
กรมศาลอากรหรือศาลอากร ซึ่งได้รับของกลางในคดีนั้นไว้ในชั้นต้นทราบ เพื่อให้จะได้ดำเนินการจับของ
กลางตามคำสั่งหรือคำพิพากษาดังกล่าวให้เสร็จสิ้นต่อไป ซึ่งในปัจจุบันมีคดีเป็นจำนวนมาก ที่พนักงาน
อัยการมีคำสั่งหรือศาลมีคำพิพากษาแล้ว พนักงานสอบสวนไม่ได้แจ้งผลคดี หรือส่งคำสั่งหรือคำพิพากษา

ไปให้กรมศุลกากรหรือด่านศุลกากรทราบ กรมศุลกากรหรือด่านศุลกากรหากมีใบกำกับภาษีของกลางไว้จึงไม่
อาจดำเนินการจับของกลางให้เสร็จสิ้นไปได้

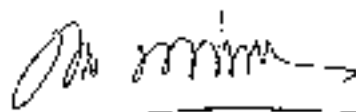
5. สำหรับกรณีที่ไปปรากฏตัวผู้ต้องหา หากไม่มีผู้ใดมาแสดงตัวเป็นเจ้าของหรือแสดง
สิทธิใด ๆ ในทางร้องขอคืนยานพาหนะที่ใช้ในการกระทำความผิดหรือของกลางอื่น ๆ ภายใน
ระยะเวลา 90 วัน หรือ 30 วันนับแต่วันยึด ตามลำดับแล้วแต่กรณี ของกลางดังกล่าวจะตกเป็นของ
แผ่นดินตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2489 ซึ่งในกรณีของส่วนจะคือ
แจ้งให้กรมศุลกากรหรือด่านศุลกากรซึ่งรับของกลางไว้ทราบ เพื่อที่กรมศุลกากรหรือด่านศุลกากรซึ่ง
รับของกลางไว้จะได้ดำเนินการยึดของกลางตามระเบียบต่อไป

6. สำหรับของกลางที่ตกเป็นของแผ่นดินและได้จำหน่ายแล้ว กรมศุลกากร หรือด่าน
ศุลกากรจะแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้จับกุมทราบ เจ้าหน้าที่ผู้จับกุมจะต้องยื่นคำร้องขอเบิกเงินคืนและ/หรือ
รางวัลภายใน 1 ปี นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง มิฉะนั้นจะสันนิษฐานในทางขอรับเงินคืนกล่าว และกรมศุลกากร
หรือด่านศุลกากรจะผลักเงินให้คืนราษฎรโดยสันติตามระเบียบต่อไป

กรมศุลกากรหวังเป็นอย่างยิ่งว่ากรมตำรวจจะได้แจ้งข้อมูลดังกล่าวให้แก่พนักงานสอบสวน
ที่งานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคทราบ เพื่อเป็นแนวทางและเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินคดีของพนักงาน
สอบสวนในความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2489 ให้เสร็จสิ้นไปโดยรวดเร็วในโอกาส
ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุกฮีส สติงสุวรรณิช)

อธิบดีกรมศุลกากร

กยงคดี

โทร. 2494065, 2494292

โทรสาร 2494297

บทที่ ๖

การเปรียบเทียบ

คดีอาญา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

คร.

ว.ร. ๐ ๒๒๐๕ ๓๔๖๖

ที่ ๐๐๑๑.๒๕/ว. ๑ 0073

วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง คำสั่งการปฏิบัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบคดีอาญา และการออกใบเสร็จรับชำระเงินของ พนักงานสอบสวนและเจ้าพนักงานตำรวจที่มีหน้าที่รับเงิน

จตุร. รอง ผบ.ตร.หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผู้ช่วย ผบ.ตร.หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผบ.ช.หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก.ป.สังกัด สง.ผบ.ตร.

ด้วยในการประชุมของ อ.ก.ตร.อุทธรณ์ (พิจารณาแผน ก.ตร.) ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๕ มี.ค.๒๕๕๒ ได้พิจารณาเรื่องทำราชการตำรวจ อุทธรณ์คำสั่ง ผูกตง.โทษได้ชอก จากราชการฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และระงับผิดข้อหาอย่างร้ายแรง กรณีทำหน้าที่เปรียบเทียบ ปรับแล้วเบียดบังเอาเงินค่าปรับไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวคนหรือผู้อื่น โดยวิธีเขียนตัวเลขและ ตัวอักษรจำนวนเงินค่าปรับลงในใบเสร็จรับเงินฉบับต้นฉบับมีจำนวนเงินน้อยกว่าจำนวนเงิน ค่าปรับตามใบเสร็จรับเงินฉบับที่ออกให้ผู้ถูกจับที่ชำระเงินค่าปรับแล้วก็เบียดบังเอาเงินส่วนต่าง ไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว จึงมีมติตั้งข้อสังเกตให้ ตร. กำหนดมาตรการกำกับการปฏิบัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบและการเขียนใบเสร็จรับเงิน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการ กระทำผิดในลักษณะ ดังกล่าวอันจะเป็นสาเหตุให้เกิดการเสียหายแก่ทางราชการ

คร. พิจารณาดูแล้วเห็นว่า ตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๘ ได้วาง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบคดีอาญา ไว้อย่างละเอียดและรัดกุม ได้กำหนดให้ พนักงานสอบสวนผู้ทำการเปรียบเทียบจะต้องเป็นผู้ออกใบเสร็จรับเงิน ให้แก่ผู้ต้องหา และจะต้อง บันทึกลงรายงานประจำวันเป็นรายคดีหรือรวมกันหลายๆ คดีก็ได้ โดยให้ปรากฏเลขคดี ชื่อผู้ต้องหา ชื่อหา จำนวนเงินที่เปรียบเทียบและอื่นๆ เช่นในคดีที่อาจมีการเรียกค้ำประกันตัวกัน และให้พนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานตำรวจเป็นผู้รับผิดชอบตรวจการลงเลขคดีเปรียบเทียบและรายการ ต่างๆ ในแบบพิมพ์การเปรียบเทียบ ตลอดจนใบเสร็จรับเงินที่ได้รับสั่งฯ ทั้งให้พนักงานสอบสวน หรือเจ้าพนักงานตำรวจแต่ละคน นำบันทึกการเปรียบเทียบคดีอาญารายในเวอร์ของตนเสนอราวีตร.ให้ดู

(ปัจจุบัน ผกช., สวช., สว.) หากพนักงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชาในสถานีตำรวจ ได้ถือปฏิบัติตามระเบียบฯ โดยเคร่งครัดก็จะทำให้การทุจริตของเจ้าหน้าที่ในลักษณะนี้ไม่เกิดขึ้น และจะไม่เกิดความเสียหายต่อทางราชการ

ดังนั้น เพื่อให้การเปรียบเทียบของพนักงานสอบสวนและการรับชำระเงินของพนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับเงิน เป็นไปอย่างถูกต้อง และไม่ให้เกิดการเสียหายแก่ทางราชการและ ตร. ขึ้นอีก จึงกำหนดแนวทางการดำเนินการของผู้เกี่ยวข้องไว้ดังต่อไปนี้

๑. ให้พนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับเงินทำการตรวจสอบความถูกต้องรายละเอียดของรายการและจำนวนเงินที่ปรากฏในใบเสร็จรับเงินทั้งฉบับฉบับและสำเนา ก่อนลงชื่อในใบเสร็จรับเงินทุกครั้ง

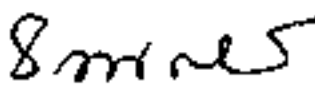
๒. ให้พนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับเงินทำการตรวจสอบและส่งเงินให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเมื่อพื้นที่ตรวจสอบผลัดวันหรือวันนั้นๆ

๓. ให้ผู้บังคับบัญชาระดับ รอง ผกก.สส. และ ผกก.หรือ หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงาน ตรวจสอบบันทึกการเปรียบเทียบ และ/หรือเอกสารทางเงินของพนักงานสอบสวนหรือของเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับเงินแล้วแต่กรณี

๔. สถานีตำรวจใดที่มีปริมาณการเปรียบเทียบจำนวนมากให้หัวหน้าสถานีตำรวจจัดให้มีพนักงานสอบสวนเวรเปรียบเทียบ เพื่อบริการประชาชนในช่วงเวลากลางวัน ตั้งแต่ ๐๖.๐๐ น. - ๑๘.๐๐ น. ตามความจำเป็นและความเหมาะสมของแต่ละสถานี

๕. ให้ผู้บังคับบัญชาส่วนกลางและส่วนกลางจังหวัด เน้นสอบสวน เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับเงิน และผู้เกี่ยวข้องถือปฏิบัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบ คดีอาญาและการรับเงินอย่างเคร่งครัด ตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๕ การเปรียบเทียบ คดีอาญาและหนังสือตั้งการจับกุม หากมีกรณีการกระทำผิดเกิดขึ้นให้พิจารณาโทษผู้กระทำผิดและผู้บังคับบัญชาที่รับผิดชอบตามสมควรแก่กรณีต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้แจ้งพนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติ โดยเคร่งครัด

พล.ต.อ.

(ธานี สมบูรณ์ทรัพย์)

รอง พล.ต.ร.ร.ร.ท.ผ.บ.ตร.

ส่วนราชการ ดร.

โทร. ๐ ๒๕๐๕ ๓๔๖๖

ที่ ๐๐๓๑.๒๖/ว ๓๐๐

วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๕

เรื่อง กำหนดแนวทางปฏิบัติของเจ้าพนักงานจราจรและเจ้าพนักงานตำรวจบนทางพิเศษและทางหลวง

เรียน จชบ., รอง ผบ.ตร. หรือตำแหน่งเทียบเท่า
รอง จตช., ผู้ช่วย ผบ.ตร. หรือตำแหน่งเทียบเท่า
เพื่อโปรดทราบ

ผบ.ช.๑., ก., ผ.๑-๕, ศชต. และ จตท. (พ.น.๑.)

ตามหนังสือ ตร.ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๓๑.๒๖/ว ๙๔ ลง ๓๐ ต.ค. ๒๕๕๔ ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติของเจ้าพนักงานจราจรและเจ้าพนักงานตำรวจบนทางพิเศษและทางหลวง ตามประกาศ ดร. เรื่อง การกำหนดหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๕๔ โดยกำหนดให้ จชบ. ผบ.ทต. รับผิดชอบควบคุมดูแล จัดการจราจร สอบสวนและเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมายจราจรทางบกและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจราจรในทางหลวงพิเศษหมายเลข ๙ และทางหลวงพิเศษหมายเลข ๕ ยกเว้นทางพิเศษ ตั้งแต่กิโลเมตรที่ ๑ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จนถึงจากวงแหวนตะวันออก (ตามแนวถนนวงแหวนใต้ (บางพลี-สุขสวัสดิ์) ถึงกิโลเมตรที่ ๒๒ สะพานกาญจนาภิเษก) ตำบลบางจาก อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นทางพิเศษที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมทางพิเศษแห่งประเทศไทย ไม่ใช่ทางหลวงพิเศษ ตามประกาศ ดร. ดังกล่าวข้างต้นแล้วนั้น

เนื่องจากการปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวมีปัญหาข้อขัดข้องบางประการเกี่ยวกับการควบคุม ดูแล จัดการจราจรและการสอบสวนคดีในทางหลวงพิเศษ ทางหลวง และทางพิเศษ ดังนั้น เพื่อให้การควบคุม ดูแล จัดการจราจรบนทางยกระดับตามแนวพระราชดำริฯ ทางหลวงพิเศษ ทางหลวงและทางพิเศษ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเกิดความสะดวกรวดเร็วแก่ประชาชนมากที่สุด จึงให้ย้ายลักษณะ ตร. ดังกล่าว ดังนี้

๑. ทางยกระดับตามแนวพระราชดำริฯ และทางพิเศษที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ บก.จร. รับผิดชอบการควบคุม ดูแล จัดการจราจร รวมทั้งมีอำนาจสอบสวนคดีจราจรทางบก และเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก หากไม่สามารถเรียกตัวเปรียบเทียบปรับได้ให้สอบสวนคดีนั้นต่อไปจนเสร็จสิ้น

๒. ทางพิเศษที่พาดผ่านพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีตำรวจท้องที่นั้นๆ รับผิดชอบการควบคุม ดูแล จัดการจราจร รวมทั้งมีอำนาจสอบสวนคดีจราจรทางบก และเปรียบเทียบปรับปรับคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก หากไม่สามารถเปรียบเทียบปรับได้ให้สอบสวนคดีนั้นต่อไปจนเสร็จสิ้น

๓. ทางหลวงพิเศษหมายเลข ๙ และทางหลวงหมายเลข ๙ ตั้งแต่กิโลเมตรที่ ๑ แขวง/เขตปริมณฑล กรุงเทพมหานคร ถึงกิโลเมตรที่ ๑๒๕+๕๐๖ ตำบลบางเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ซึ่งบรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓ รวมทางแยกโอบบรรจบทางหลวงหมายเลข ๓๕ (บางบัว) ตั้งแต่กิโลเมตรที่ ๑ ถึงกิโลเมตรที่ ๔ + ๔๐๐ ตำบลบางบัว อำเภอบางเอกรา จังหวัดนครราชสีมา และทางแยกเข้าท่าเรือแหลมฉบัง ตั้งแต่กิโลเมตรที่ ๐ ถึงกิโลเมตรที่ ๘+๐๓๑ ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอสักระวา จังหวัดชลบุรี รวมทั้งทางแยกเข้าสุรินทร์ กิโลเมตรที่ ๐ ถึงกิโลเมตรที่ ๓+๒๒๘ (ทางแยกต่างระดับสุรินทร์) ตำบลหนองช้างจอ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ให้ จชบ. ผบ.ทต.

/รับผิดชอบ...

รับผิดชอบการควบคุม ดูแล จัดการจราจร รวมทั้งมีอำนาจสอบสวนคดีจราจรทางบก และเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก หากไม่สามารถเปรียบเทียบปรับได้ให้สอบสวนคดีนั้นต่อไปจนเสร็จสิ้น

๔. ทางหลวงพิเศษหมายเลข ๕ ถนนวงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร ให้ดำเนินการ ดังนี้

๔.๑ ทางหลวงพิเศษหมายเลข ๕ ตามแนวถนนวงแหวนตะวันออก (บางปะอิน-บางพลี) ตั้งแต่กิโลเมตรที่ ๐ ตำบลพระเอม ตำบลวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ถึงกิโลเมตรที่ ๒๓ ตำบลบางแก้ว ตำบลบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ให้ กก.๘ บก.พล. รับผิดชอบการควบคุม ดูแล จัดการจราจร รวมทั้งมีอำนาจสอบสวนคดีจราจรทางบก และเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก หากไม่สามารถเปรียบเทียบปรับได้ให้สอบสวนคดีนั้นต่อไปจนเสร็จสิ้น

๔.๒ ทางหลวงพิเศษหมายเลข ๘ ตามแนวถนนวงแหวนตะวันตก (บางขุนเทียน-บางบัวทอง-บางปะอิน) ตั้งแต่กิโลเมตรที่ ๑๓+๗๐๐ ถึงกิโลเมตรที่ ๘๑+๘๕๕ ตำบลเชียงรากน้อย อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งบรรจบกับทางหลวงหมายเลข ๑ ให้ กก.๘ บก.พล. รับผิดชอบการควบคุม ดูแล จัดการจราจร และเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก หากไม่สามารถเปรียบเทียบปรับได้ให้สอบสวนคดีนั้นต่อไปจนเสร็จสิ้น

๔.๓ ทางหลวงพิเศษหมายเลข ๙ ตามแนวถนนยกระดับ (อุษะวัตต์-บางขุนเทียน) ตั้งแต่กิโลเมตรที่ ๐ (เชิงสะพานกษัตริย์ศึก) ตำบลบางจาก อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ถึงกิโลเมตรที่ ๑๓+๗๐๐ แขวง/เขต บางบอน กรุงเทพมหานคร ซึ่งบรรจบกับทางหลวงพิเศษหมายเลข ๕ ตามแนวถนนวงแหวนตะวันตก (บางขุนเทียน บางบัวทอง บางปะอิน) ให้ บก.จร. รับผิดชอบการควบคุม ดูแล จัดการจราจร รวมทั้งมีอำนาจสอบสวนคดีจราจรทางบกและเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก หากไม่สามารถเปรียบเทียบปรับได้ ให้สอบสวนคดีนั้นต่อไปจนเสร็จสิ้น

๕. ทางคู่ขนานของทางหลวงพิเศษหมายเลข ๗ ทางหลวงหมายเลข ๗ และทางหลวงพิเศษหมายเลข ๘ และทางหลวงหมายเลข ๘ ทั้งขาออกและขาเข้าในบางกรณีใช้เป็นทางคู่ขนานของทางหลวงพิเศษหมายเลข ๓ ทางหลวงหมายเลข ๓ ทางหลวงพิเศษหมายเลข ๘ และทางหลวงหมายเลข ๘ คือ

๕.๑ ทางคู่ขนานขาออกของทางหลวงพิเศษหมายเลข ๗ ทางหลวงหมายเลข ๗ เป็นทางหลวงหมายเลข ๓๗๐๑ คือ ทางคู่ขนานฝั่งขาออกด้านซ้ายทาง ตั้งแต่ ถนนศรีนครินทร์-ถนนสุขุมวิท

๕.๒ ทางคู่ขนานขาเข้าของทางหลวงพิเศษหมายเลข ๗ ทางหลวงหมายเลข ๗ เป็นทางหลวงหมายเลข ๓๗๐๒ คือ ทางคู่ขนานฝั่งขาเข้าด้านขวาทาง ตั้งแต่ ถนนสุขุมวิท-ถนนศรีนครินทร์

๕.๓ ทางคู่ขนานขาออกของทางหลวงพิเศษหมายเลข ๓ ทางหลวงหมายเลข ๕ เป็นทางหลวงหมายเลข ๓๗๐๓ คือ ทางคู่ขนานฝั่งขาออกด้านซ้ายทาง ตั้งแต่ บางแค-บางบัวทอง

๕.๔ ทางคู่ขนานขาเข้าของทางหลวงพิเศษหมายเลข ๕ ทางหลวงหมายเลข ๕ เป็นทางหลวงหมายเลข ๓๗๐๔ คือ ทางคู่ขนานฝั่งขาเข้าด้านขวาทาง ตั้งแต่ บางบัวทอง-บางแค

ดังนั้น ทางคู่ขนานตามข้อ ๕.๑-๕.๔ ทั้ง ๔ เส้นทาง จึงไม่อยู่ในเขตพื้นที่ปกครองและเขตอำนาจสอบสวนของ กก.๘ บก.พล. จึงให้สถานีตำรวจท้องที่รับผิดชอบดำเนินการควบคุม ดูแล จัดการจราจร รวมทั้งมีอำนาจสอบสวนคดีจราจรทางบก และเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

๖. ทางหลวงอื่นๆ นอกจากทางหลวงที่กล่าวในข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕ ให้สถานีตำรวจท้องที่หรือสถานีตำรวจทางหลวง มีอำนาจสอบสวนเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

/ภายในเขต...

ภายในเขตอำนาจได้ทุกกรณี หากผู้กระทำผิดไม่ยื่นขอปรับเทียบฉบับที่ ๒ สถานีดำรวจท้องที่ หรือ สถานีตำรวจทางหลวงมีอำนาจสอบสวนนั้นต่อไปจนเสร็จสิ้นแล้วแต่กรณี ส่วนการสอบสวนคดีจราจรทางบก ให้อยู่ในอำนาจการสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรท้องที่เท่านั้น

อำนาจหน้าที่การเปรียบเทียบปรับ ทั้งของสถานีตำรวจท้องที่ หรือสถานีตำรวจทางหลวง ได้คำนึงถึงการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการเลือกสถานีตำรวจค่าปรับเป็นสำคัญ

๗. การสอบสวนคดีอาญาทั่วไปและการสอบสวนขั้นสุดรูปลึงศก ให้พนักงานสอบสวนท้องที่เป็นผู้รับผิดชอบการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๘. กรณีมีปัญหาการจราจรที่เป็นเหตุจ้เข้าเบร่งตัวในพื้ที่รับ ผิดกคทของ บก.ทล. ถ้าเจ้าหน้าที ตำรวจท้องที่พบเหตุดังกล่าวก่อน ให้เจ้าหน้าทีตำรวจท้องที่ดำเนินการจัดการจราจรในเบื้องต้น เพื่อสำนคช ความสะดวกแก่ประชาชน แล้วรีบแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ บก.ทล. โดยเร็วเพื่อให้รับด้ครอบต้อไป

๙. คดีจราจรทางบก หมายถึง คดีที่กล่าวหาว่าผู้ใดขับรถ (ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก) ในทาง (ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก) โภยประมาท (ตามประมวลกฎหมายอาญา) เป็นเหตุให้ทรัพย์สินผู้อื่น ได้รับความเสียหาย และ/หรือผู้สื่บด้รับอับครกแก่กคทหรือจิตใจ และ/หรืออับครรายสาคัส และ/หรือถึงแก่ความคย ซึ่งป็นความผิดตาม พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๔๓ (๔), ๑๕๗ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๗๑, ๓๐๐ และมาตรา ๒๗๒

๑๐. การเปรียบเทียบปรับคดีความผิดความกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก ได้แก่ การเปรียบเทียบ คดีความผิดตามกฎหมายจราจรทางบก กฎหมายขนส่ง กฎหมายรถคนดั

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ.

(เอก ชัยสนามนท์)

รอง ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ   ต.ร.

โทร. 0 2255 3400

ที่ 0031.212/ 4197

วันที่ 1/๙ กันยายน 2550

เรื่อง   กรมบัญชีกลางขอขออนุมัติหรือเงินค่าปรับตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

ผบ.น. ๓.1-๙ , ๓. , สดม. , ๑๕ , สบว. , สยล. , สยต. , กบ.ส. และ จต.

ด้วย ต.ร. มีหนังสือ ที่ ต.ร 0031.212/6710 ลง 12 ธ.ค.2549 ทหารเรือกรมบัญชีกลางเกี่ยวกับเงินค่าปรับที่ศาลสั่งให้ผู้กระทำความผิดตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ข่ามีสิทธิขอรับเงินค่าปรับเพื่อไปใช้จ่ายเป็นเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการห้ามนำเงินค่าปรับก่อนนำส่งคลัง พ.ศ.2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติมให้หรือไม่เนื่องจากตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 มาตรา 74 วรรคหก บัญญัติว่า "ค่าปรับที่เบียดเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ให้ตกเป็นของราชการส่วนท้องถิ่นโดยไม่ต้องนำส่งเงินรายได้แผ่นดิน"

กรมบัญชีกลาง ได้มีหนังสือ ที่ กค 6408.3/8711 ลง 25 ก.พ.50 ต.ร. ทหารเรือของ ต.ร. ข่าได้นำเสนอกระทรวงการคลังพิจารณาแล้วให้ความเห็นว่า เมื่อ พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 มิได้บัญญัติให้เงินค่าปรับตามคำพิพากษาของศาลให้ตกเป็นขององค์การปกครองท้องถิ่น ดังนั้น ค่าปรับตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการเปรียบเทียบ ให้ตกเป็นของราชการส่วนท้องถิ่นตามมาตรา 74 วรรคหก ดังนั้น สำนักงานศาลยุติธรรมสามารถหักเงินค่าปรับตามคำพิพากษาของศาลตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ส่งให้แก่ส่วนราชการเจ้าของเงินรายได้ซึ่งได้ดำเนินการตามกฎหมายอันได้มาซึ่งเงินค่าปรับดังกล่าว เพื่อนำไปใช้จ่ายเป็นเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามบัญชีข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการห้ามนำเงินค่าปรับก่อนนำส่งคลัง พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

จึงสั่งมาเพื่อทราบ และแจ้งให้ผู้ได้บังคับบัญชาทราบเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

พล.ต.ช.
(รักษาราชการแทน)
รอง ผบ.ตร. ๒๖๓.๓๓๑.๕๖

ที่ กค 0409.3/18.111

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6, ต.ปทุม, 10136

เลขรับ 1018

วันที่ 1 มิ.ย. 2550

เวลา 10:00 น.

25 กรกฎาคม 2550

เรื่อง: ลขอขอรื้อเงินค่าปรับตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ที่ได้รับชำระค่าปรับพักอาศัย

เรียน: ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึงหนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 0031.212/6710 ลงวันที่ 12 ธันวาคม 2549

ตามที่ขอหารือว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีสหวิภาคร่วมเงินค่าปรับที่ศาลสั่งปรับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 เพื่อไปใช้จ่ายเป็นเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการหักเงินค่าปรับก่อนนำส่งคลัง พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือไม่ เนื่องจากมาตรา 74 วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 มีบัญญัติว่า "ค่าปรับที่เรียบร้อยปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือเป็นของราชการสงวนท้องที่ โดยไม่ต้องนำส่งรับรายได้แผ่นดิน" ความและยึดคงแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางได้นำเสนอขอรื้อการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่า เมื่อพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 มีไว้บัญญัติให้เงินค่าปรับตามกฎหมายของกรมเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกระทรวงการคลังได้กำหนดข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการหักเงินค่าปรับก่อนนำส่งคลัง พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม อนุญาตให้สำนักงานศาลยุติธรรมหักเงินค่าปรับตามกฎหมายว่าด้วยอาคารควบคุมอาคารส่งให้แก่สหวิภาคร่วมเงินรายได้ ดังนั้น กรณีที่ขอ รื้อกระทรวงการคลังของเงินรายได้ ซึ่งได้ดำเนินการตามกฎหมายอันมีผลว่าเงินค่าปรับดังกล่าว มีสิทธิขอรับเงินค่าปรับไว้เพื่อนำไปใช้จ่ายเป็นเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามข้อบังคับกระทรวงการคลังข้างต้นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ นฤมล ภิญโญสินวัฒน์)

ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
บัญชีบริหารราชการแผ่นดิน

สำนักงานศาลยุติธรรม - ศาลฎีกา
กรมบัญชีกลาง และกรมการปกครอง
โทร. 0 2273 9007

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ..... โทร. ๐ ๒๕๐๕ ๖๗๓๕
ที่ ๐๖๓๓๖๕/ ๑๕๕๖ ..... วันที่ ๓๗ มกราคม ๒๕๕๕

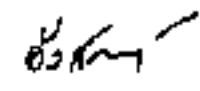
เรื่อง การเปรียบเทียบผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับภาษีบรรณโดยประมาท เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ

พ.ร.บ. ๑๓ - ๙, ๑๓๓, ๑๓๔, ๑๓๕, ๑๓๖ และ ๑๓๗ (พ.ร.บ.จ.ร.)

ด้วย สดส. รายงานผลการตรวจสอบตามแผนการตรวจสอบประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ และ พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งได้ดำเนินการตรวจสอบด้านการเงิน การบัญชี การพัสดุ และการปฏิบัติตามกฎหมาย พบว่าการปฏิบัติงานของหน่วยรับตรวจไม่เป็นไปตามระเบียบเกี่ยวกับเงินรายได้ผู้บังคับและเงินส่วนแบ่งค่าปรับตามกฎหมาย กล่าวคือ โคนดีกระทำ ความผิดฐานจับรัทโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ อันเกินความผิดตาม พ.ร.บ. จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓(๕), ๑๕๗ และ ป.อาญา มาตรา ๓๔๐ อันเป็นการกระทำกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ซึ่งตาม ป.อาญา มาตรา ๕๐ บัญญัติให้ใช้กฎหมายบท ที่มีโทษหนักที่สุดลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด ประเด็นดังกล่าวความผิดตาม ป.อาญา มาตรา ๓๔๐ เป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดแต่พนักงานสอบสวนให้ทำการเปรียบเทียบปรับตาม พ.ร.บ. จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓(๕), ๑๕๗ โดยไม่เปรียบเทียบปรับตาม ป.อาญา มาตรา ๓๔๐ หรือเปรียบเทียบปรับตาม ป.อาญา มาตรา ๓๔๐ แต่บันทึกการเปรียบเทียบคดีไว้ในสมุดบันทึกและสำนวนคดีเปรียบเทียบประมาทคดีรวมผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก จึงทำให้อัตราค่าปรับเงินเพื่อส่งเงินรายได้แก่ผู้รับและเงินกองทุนเพื่อการสืบสวนและสอบสวนคดีอาญาน้อยกว่าที่ควรจะเป็น

๓. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีการกระทำ อันเกินกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทกฎหมายบัญญัติให้ใช้โทษที่มีโทษหนักที่สุดลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด ตาม ป.อาญา มาตรา ๕๐ จึงให้พนักงานสอบสวนเปรียบเทียบปรับผู้กระทำ ความผิดฐานจับรัทโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ตาม ป.อาญา มาตรา ๓๔๐ ซึ่งมีอัตราโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ และบันทึกการเปรียบเทียบคดีไว้ในสมุดบันทึกและสำนวนคดีเปรียบเทียบประมาทคดีอาญาทั่วไป แต่ให้ระบุไว้ในบันทึกการเปรียบเทียบมาทางสอบสวนปรากฏว่าผู้ต้องหา มีความผิดตาม พ.ร.บ. จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓(๕), ๑๕๗ และ ป.อาญา มาตรา ๓๔๐ ประกอบ ป.อาญา มาตรา ๕๐ สำหรับการส่งเงินค่าเปรียบเทียบให้แก่อธิบดีตามระเบียบว่าด้วยการนี้โดยเฉพาะ ทั้งนี้ให้ทำชั้นการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนโดยเคร่งครัด หากพบว่าเมื่อเริ่มยกฟ้องให้ผู้แจ้งถึงปัญหาพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

ทส.ต.๓ ๒๐๓
(เอก อังสนานนท์)
รอง ผบ.ตร.ปรัท.๓.๓.๓.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 0-2205-5456

ที่ 3004.6/ 10765

วันที่ 10 ตุลาคม 2546

เรื่อง แนวทางปฏิบัติของพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับการดำเนินคดีกับเจ้าของรถที่อนุญาต หรือยินยอม ให้ผู้ไม่มีใบอนุญาตขับขี่นำรถไปแรงในทางโดยไม่ได้ใบอนุญาต

พ.บ.ก., พ., ก. 1-9, และ จต.

พ.บ.ก.สารช.

ตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 มาตรา 64 ได้กำหนดลงโทษผู้ขับขี่รถที่ไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่รถ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และมาตรา 58 ได้ห้ามมิให้เจ้าของรถหรือคนขับรถยินยอมให้ผู้ซึ่งไม่มีใบอนุญาตขับขี่รถ หรือผู้มีใบอนุญาตขับขี่รถประเภทอื่นที่ไปแทนกันไม่ได้เข้าขับรถของตนหรือรถที่ตนเป็นคนขับหากฝ่าฝืนจะต้องรับโทษตาม มาตรา 50 ซึ่งระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท ปรากฏว่าในการสอบสวนคดีอาญาความผิดฐานเร่งรถในทางโดยไม่ได้รับใบอนุญาต พนักงานสอบสวนไม่ได้ดำเนินคดีกับเจ้าของรถที่ยินยอมให้ผู้ซึ่งไม่มีใบอนุญาตขับขี่ ขับขี่รถนั้นๆ โดยพนักงานสอบสวน มักจะทำการสอบสวนคดีจราจร เมื่อพบว่าผู้ต้องข่าไม่มีใบอนุญาตขับขี่รถ ก็จะทำการเปรียบเทียบปรับแล้วยุติคดี ซึ่งเป็นการปฏิบัติไม่ครบถ้วนตามกฎหมายบัญญัติไว้

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติของพนักงานสอบสวนในกรณีดังกล่าวถูกต้องครบถ้วน และสัมฤทธิ์ผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเหตุเช่นเดียวกันเกี่ยวกับการจราจร จึงกำหนดให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้ละเอียดรอบคอบหาพบว่าผู้กระทำผิดในคดีจราจรมันไม่มีใบอนุญาตขับขี่รถให้ทำการสอบสวนและดำเนินการตามกฎหมายกับเจ้าของรถที่ยินยอมให้ผู้ซึ่งไม่มีใบอนุญาตขับขี่ ขับขี่รถนั้นด้วย

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้แจ้งพนักงานสอบสวนในสังกัดทราบ และถือปฏิบัติ โดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.ท.

(ปิยะ เจียมไชยศรี)

รองโฆษก พล.ต.ท. ปรีชา พงษ์ ธรรม

บทที่ 7

การตัดฟอง ฟากข้าง

การอายัดตัวผู้ต้องหา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ทว.

โทร. ๒๕๒๙๕๖๘

ที่ ๐๖๑๐/๑๕๑๓๖

วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๒๗

เรื่อง ก้าวพนักงานสอบสวนให้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อเร่งรัดการพิจารณาคดี

ผบช.ท., ผบช.น., ผบ.ช.ภ.๑, ๔, ผบก.ตม และ ผบก.สภ.

เนื่องด้วยกระทรวงยุติธรรมได้จัดให้มีการสัมมนาเรื่อง " การเร่งรัดการพิจารณาคดี " ขึ้น โดยมีผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมเข้าร่วมสัมมนาและกรมตำรวจได้ส่งผู้แทนเข้าร่วมสัมมนาในครั้งนี้ด้วย ผลการสัมมนาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกรมตำรวจ เป็นเรื่องที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติของพนักงานสอบสวนในการส่งหมายให้พยาน ไปเบิกความ การไม่มาเบิกพยานศาล การฝากขัง และการไม่พอใจใส่ในการสอบสวนเมื่อมีการสั่งปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราว ซึ่งปัญหาต่างๆ ดังกล่าวเป็นสาเหตุที่ทำให้คดีล่าช้า กรมตำรวจจึงขอพิจารณาให้พนักงานสอบสวนได้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อเร่งรัดการพิจารณาคดีดังต่อไปนี้

๑. การส่งหมายให้พยาน เมื่อพนักงานอัยการส่งหมายของศาลให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ ให้พนักงานสอบสวนรีบดำเนินการส่งหมายนั้นทันที กรณีที่พนักงานสอบสวนสั่งให้ตำรวจเป็นผู้นำส่ง ให้พนักงานสอบสวนติดตามผลว่าส่งให้ผู้รับให้หรือไม่ประการใด หากมีเหตุขัดข้องให้รีบรายงานเหตุขัดข้องให้พนักงานอัยการทราบ และให้พนักงานสอบสวนติดตามเร่งรัด ผลการส่งหมายแล้วแจ้งให้พนักงานอัยการทราบโดยเร็วก่อนวันนัดของศาล

๒. การไปเบิกความของพนักงานสอบสวน กรณีเมื่อศาลเลื่อนคดี หากวันนัดนัดตรงกับวันที่พนักงานสอบสวนติดราชการ ซึ่งไม่สามารถจะไปศาลได้ หากศาลไม่ยกพนักงานสอบสวนให้พนักงานสอบสวนรายงานให้ศาลทราบโดยฉันทันที เพื่อมิให้ต้องมีการเลื่อนคดีเพราะเหตุจากพนักงานสอบสวนและขอให้พนักงานสอบสวนเห็นความสำคัญของการไปศาลด้วย หากมีความจำเป็นไม่สามารถจะไปศาลในวันนัดได้ ให้รีบแจ้งเหตุให้ศาลทราบทันที โดยอาจแจ้งทางโทรศัพท์หรือแจ้งที่ศูนย์หน้าชั้นล่าง

๓. การฝากขังผู้ต้องหาต่อศาลและการปล่อยชั่วคราว ซึ่งเป็นเหตุให้คดีล่าช้า เพราะพนักงานสอบสวนขอฝากขังผู้ต้องหาต่อศาลได้มีกำหนดระยะเวลา ๓๘ วันหรือ ๖๕ วันโดยไม่คำนึงว่ามีความจำเป็นหรือไม่ ขณะที่มีการอนุญาตให้ปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราวก็ไม่รีบทำการสอบสวน

เมื่อมีการถอนประกันทำให้ต้องมาขอฝากขังต่อศาลทำให้คดีล่าช้า จึงให้พนักงานสอบสวนสืบปฏิบัติใน
การฝากขังต่อศาลเดิมกำหนดระยะเวลาดังกล่าวเมื่อมีเหตุจำเป็นจริง ๆ และการวินิจฉัยคดีให้ผู้ต้องหา
ได้รับการปล่อยชั่วคราวแล้ว ให้พนักงานสอบสวนรีบเร่งทำการสอบสวนให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว

๔. กรณีที่พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในคดีเวรเชิงโตย้ายไปดำรงตำแหน่ง
ประจำที่อื่น เมื่อมีการขอขานอภัยโทษให้พนักงานสอบสวนคนใหม่ดำเนินการแทน ให้พนักงานสอบสวน
คนใหม่สนใจและเข้าใจในคดีที่ตนได้รับมอบหมาย และดำเนินการให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว หากมีการสืบสวน
หาตัวอาชญากรก็ให้ดำเนินการต่อไป

๕. กรณีที่เวรเชิงโตย้ายผู้ต้องขังและขอความร่วมมือ เพื่อขอฝากขังเจ้าหน้าที
ตำรวจจาก สน. หรือ สภ. โต ให้ตำรวจตระเวนชายแดน หรือ ตำรวจภูธร หรือผู้รักษาราชการแทน หรือผู้ปฏิบัติ
ราชการแทนพิจารณาให้ความร่วมมือโดยส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจไปช่วยทุกครั้ง

จึงแจ้งมายังขอทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติโดยเคร่งครัด

(ลงชื่อ) พล.ต.ท. สุทัศน์ สุชฌวรรต

(สุทัศน์ สุชฌวรรต)

รอง ผ.ต.ร.ปฏิบัติราชการแทน ผ.ต.ร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ 1 กองคดี กรมตำรวจ โทร. ๒๕๑๑๐๘๘
ที่ ๑๒๖๓๓.๓/๑๓๖๖ วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๑
เรื่อง ใ้กำกับการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้องรับผิดชอบ

พช.ร. ๒. ๒๑๑ - ๙ และหน่วยขึ้นตรงต่อ ตร. ที่มีหน้าที่สอบสวนคดีอาญา

ในการสัมมนาเกี่ยวกับการประสานงานในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งกระทรวงยุติธรรม และสหภาพเกษตรกรได้ร่วมกันจัดขึ้น ณ สถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายตุลาการ ระหว่างวันที่ ๒๓ - ๒๕ กันยายน ๒๕๓๑ เพื่อหาข้อยุติในปัญหาต่าง ๆ ร่วมกันนั้น ปรากฏว่ามีประเด็นปัญหาหลายเรื่องที่มีระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือแจ้งความของ ตร. หรือ มท. ให้ถือปฏิบัติอยู่แล้ว แต่ปรากฏว่าพนักงานสอบสวนบางท่านไม่ถือปฏิบัติ

ฉะนั้น จึงให้สั่งกำกับพนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้องที่มิได้ปฏิบัติตามกฎปฏิบัติโดยเคร่งครัด ขอให้เลิกทำหากพบครั้งแรก ดังนี้

๑. ใ้รับ ระสานทำคดีความเข้าใจรับพยานและปฏิบัติตามหนังสือ มท. ที่ ๑๒๖๓๕๗/๒๕๓๑ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๓๑ นำส่งโดยแจ้งความ ตร.ที่ ๘๘/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๓๑ ในกรณีพนักงานอัยการขอให้ศาลยกพยานมาเปิดความในวันเดียวก็มากเกินไปจนไม่สามารถสืบพยานได้ทูลปาก ทำให้พยานเสียเวลา

๒. การฟ้องคดีล่าช้าผู้ที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยให้การรับสารภาพควรทำโดยรวดเร็ว และสืบพยานทันทีในวันเดียวกัน แต่การฟ้องล่าช้าดังกล่าวการสอบสวนปากคำพยานและการดำเนินคดีต่าง ๆ มักจะกระทำโดยไม่ละเอียดรอบคอบ ทำให้เกิดข้ออุปสรรคและผิดพลาดในเชิงคดีหากผู้ต้องหาให้การปฏิเสธในชั้นศาล จึงให้พนักงานสอบสวนพึงระมัดระวังและถือปฏิบัติในเรื่องนี้ ตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี สืบพยาน ๘ บทที่ ๕ ข้อ ๒๔๘ โดยเคร่งครัดและให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด

๓. ใ้พนักงานสอบสวนรีบทำการสอบสวนและส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการโดยเร็ว โดยให้ถือปฏิบัติตามคำสั่ง มท.ที่ ๒๑๑๗/๒๕๑๐ ลงวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๑๐ และบันทึก ตร.ที่ ๑๕๐๑ (ส) /๑๕๖๖/๒๖ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๒๖ โดยเคร่งครัด และให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นควบคุมดูแลและเฝ้าระวังการล่าช้าต่อไป

๔. การอาศัยตัวผู้ต้องขังจังหวัดอื่นฯ ให้พนักงานสอบสวนรีบทำเนียบการแจ้งอาชัฎโดยมิชอบปฏิบัติตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๖ บพที่ ๑๓ และหากผู้ต้องหาให้การรับสารภาพว่า ได้กระทำความผิดในคดีอื่น ๆ ย้ำและต่างที่คงที่ ให้พนักงานสอบสวนที่ผู้ต้องหาถูกจับครั้งแรกรีบดำเนินการแจ้งให้พนักงานสอบสวนในคดีอื่น ๆ ทำการกักตักตัวผู้ต้องหาโดยด่วน ทั้งนี้โดยให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด

๕. เกี่ยวกับขมหายจังหวัดสงขลา เมื่อสถานีตำรวจได้จับหมายจับของศาล ให้รีบดำเนินการตามหมายจับให้ได้ผล

๖. เพื่อให้ศาลต้องปฏิบัติตามขอเวลาทราบการ พนักงานสอบสวนอย่ายื่นคำร้อง คำขอ หรือคำขอฝากขังเมื่อใกล้หมดเวลาทราบการ

๗. การจับผู้ต้องหาภายในบริเวณศาล พบว่าในห้องที่ขังแห่งเจ้าหน้าที่ตำรวจทำการจับกุมผู้ต้องหาในบริเวณศาล โดยปิดล้อมบริเวณศาลไว้และไม่แจ้งผู้พิพากษาหัวหน้าศาลให้ทราบล่วงหน้า ซึ่งเป็นกรไม่สมควร ฉะนั้นในการดำเนินการครั้งต่อไปจึงใช้ประสานงานกับทางศาลก่อน

๘. ปราบกฏมิดกรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่รีบแจ้งความที่หมายจับฯ. ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานผู้เสียหาย ไม่จับกุมผู้กระทำผิด ไม่แจ้งชื่อหากแก่ผู้ต้องหา ไม่ให้ผู้ต้องหาทราบความ ความคุมผู้ต้องหาไว้เกินความจำเป็นและไม่อนุญาตให้ติดสำเนาประจำวัน ทั้งนี้ ตร ได้มีระเบียบเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวอยู่แล้ว จึงให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามระเบียบโดยเคร่งครัดและให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นควบคุมดูแลการปฏิบัติอย่างใกล้ชิด

๙. ให้พนักงานสอบสวนรีบทำการสอบสวนและสรุปสำนวนการสอบสวนเร็ว และสำหรับกรณีผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราวนั้น ตร. เลขที่ ก.ค. ที่ ๑๖๑๐๓.๗๖๑๖๒๖ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๗ กำชับให้เร่งรัดดำเนินการสอบสวนไปเสีย จึงให้ถือปฏิบัติความบันทึกดังกล่าวโดยเคร่งครัด

๑๐. เรื่องการขอสำนวนการสอบสวนนั้น ตามประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๒๘ บพที่ ๑ พับ ๑ (๒) วรรคสอง ให้รักษาสำนวนการสอบสวนไว้เป็นความลับอย่างยิ่ง แต่ในทางปฏิบัติพนักงานสอบสวนมักไม่เข้าใจใ้ระมัดระวังรักษาสำนวนการสอบสวนไว้เป็นความลับ ซึ่งอาจทำให้เป็นผลเสียต่อรูปคดี หากทางฝ่ายผู้ต้องหาหรือจำเลยได้ทราบพยานหลักฐานสำคัญในคดี จึงให้พนักงานสอบสวนพึงระมัดระวังรักษาสำนวนการสอบสวนไว้เป็นความลับตามระเบียบดังกล่าวโดยเคร่งครัด และให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด

๑๑. ให้การขอประกันตัวผู้ต้องหาปรากฏเสมอว่าพนักงานสอบสวนที่มีอำนาจในการลงนามอนุมัติไม่อยู่หรือไม่ว่าง ทำใ้เกิดความล่าช้าในการขอประกันตัว ทั้งเรื่องนี้ได้มีประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๓๗ บพที่ ๑ พับ ๑๘๒ และหนังสือ ตร.ที่ ๑๖๑๑/๒๕๒๖๕ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๒๖ กำชับและซักซ้อมความเข้าใจไว้แล้ว จึงให้พนักงานสอบสวนและผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตปล่อยชั่วคราวโดยปฏิบัติตามระเบียบและหนังสือ ตร.ดังกล่าวโดยเคร่งครัด

๑๒. ให้พนักงานสอบสวนและผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตปล่อยชั่วคราวพิจารณาคำร้องขอปล่อยชั่วคราวนอกเวลาปฏิบัติราชการหรือในวันหยุดราชการตามที่มีประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับ กติ ๓๗ หมวด ๗ บทที่ ๑ ยี่ ๑๘๒ และหนังสือ ตร.ที่ ๐๖๑๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๖ ได้ เข้ารับและสักขีความเข้าใจไว้แล้วโดยพร้อมด้วย

๑๓. คำร้องขอฝากขังของพนักงานสอบสวน ให้แจ้งรายละเอียดของสภาพการกระทำผิด ข้อหาและพฤติการณ์แห่งคดีเพื่อให้ศาลใช้ดุลยพินิจในการสั่งคำร้องอนุญาตปล่อยชั่วคราวได้ ทั้งนี้โดยให้ถือ ปฏิบัติตามหนังสือ ตร.ที่ ๐๕๐๓ (ก) / ๑๐๗ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๖ และให้พนักงานสอบสวนแจ้ง ในคำร้องขอฝากขังว่าจะคัดค้านการประกันหรือไม่ด้วย

(ลงชื่อ) พลตำรวจโท แสง ธีระสวัสดิ์

(แสง ธีระสวัสดิ์)

รอง ผ.ตร.(ป.) ๒๗๗.๒.๓๗.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานเลขาธิการแห่งชาติ โทร. 0-2205-3486

ที่ 0004.6/ 9510

วันที่ 16 กันยายน 2546

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการอายัดตัวผู้ต้องหา

ผบชน., ก., ก. 1-9, ปล., สทม., ส. และ จตร.

ผบก.สบส.

ด้วยปรากฏว่า การปฏิบัติของพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับการอายัดตัวผู้ต้องหา ในปัจจุบันมีปัญหาในทางปฏิบัติ เนื่องจากการอายัดตัวผู้ต้องหาที่ผ่านมา พนักงานสอบสวน ปฏิบัติตามมาตรา 136 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กล่าวคือ เป็นกรณี ที่พนักงานสอบสวนจัดการให้จับหรือควบคุมผู้ต้องหาหรือบุคคลใด ซึ่งระหว่างการสอบสวน ปรากฏว่าเป็นผู้กระทำความผิด บัดนี้ คณะกรรมการทฤษฎีกา (คณะที่ 11) มีความเห็น ว่า กรณีตามมาตรา 136 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาดังกล่าว ไม่ถือเป็นเหตุ จำเป็นอย่างยิ่งตามที่กฎหมายบัญญัติให้เจ้าพนักงานมีอำนาจจับได้โดยไม่มีหมายตาม มาตรา 237 วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยเจ้าพนักงานจะต้องขอ หมายจับจากศาลเสียก่อน

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการอายัดตัวผู้ต้องหาเป็นไปโดยถูกต้องตาม กฎหมาย จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติดังนี้

1. กรณีพนักงานสอบสวนจำเป็นต้องได้ตัวผู้ต้องหาซึ่งถูกคุมขังในคดีอื่นไว้ เพื่อสอบสวนดำเนินคดีในอีกคดีหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนที่มีหนังสือแจ้งไปยังสถานที่คุม ขัง ผู้ต้องหา เช่น เรือนจำ สถานีตำรวจ หรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่คุมขังผู้ต้องหาว่าผู้ต้องหา ดังกล่าวเป็นบุคคลที่พนักงานสอบสวนต้องการได้ตัวไว้เพื่อสอบสวนดำเนินคดี ทั้งนี้เพื่อเป็น ข้อมูลเบื้องต้นสำนัรับสถานที่คุมขัง อันจะเป็นประโยชน์ในการคุมขังผู้ต้องหา การพิจารณา ปลดปล่อยชั่วคราวหรือคัดค้านการปล่อยชั่วคราว

2. ให้พนักงาน...

- 2 -

2. ให้พนักงานสอบสวนที่ถือการได้ตัวผู้ต้องหาซึ่งถูกคุมขังในคดีอื่น
รับดำเนินกรขอให้ศาลออกหมายจับ หลังจากศาลออกหมายจับแล้วให้รับมีหนังสือ
ขออายัดตัวผู้ต้องหาพร้อมกับส่งสำเนาหมายจับไปยังสถานที่คุมขังผู้ต้องหาโดยเร็ว

3. ในกรณีที่ศาลไม่ขอหมายจับผู้ต้องหาซึ่งถูกคุมขังในคดีอื่นไม่จำด้วยเหตุ
ใด ๆ พนักงานสอบสวนไม่สามารถมีหนังสือขออายัดตัวผู้ต้องหาได้ หากผู้ต้องหาได้รับการ
ปล่อยจากสถานที่คุมขัง และพนักงานสอบสวนยังมีความจำเป็นต้องได้ตัวผู้ต้องหา ดังกล่าว
ไว้เพื่อสอบสวนดำเนินคดี ให้พนักงานสอบสวนออกหมายเรียกผู้ต้องหา หากผู้ต้องหาไม่มา
ตามหมายเรียกหรือตามนัดโดยไม่มีข้อแก้ตัวอันควรก็ดี ได้หนีไปก็ดี จึงร้องขอต่อศาลให้
ออกหมายจับต่อไป

4. ให้พนักงานสอบสวนรีบสอบสวนดำเนินคดีกับผู้ต้องหาซึ่งถูกคุมขังในคดี
อื่นให้แล้วเสร็จโดยไม่ต้องรอให้สิ้นโทษในคดีเดิมก่อน และส่งสำนวนให้พนักงานอัยการโดยเจ้า
การส่งสำนวนคดีที่ผู้ต้องหาบางคนถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลอื่น ให้ถือปฏิบัติ
ตามหนังสือที่ 0004.6/10615 ลง 27 ส.ค.2545 การส่งสำนวนคดีที่ผู้ต้องหาถูกคุมขัง
อยู่ในคดีอื่นที่เรือนจำซึ่งอยู่ในเขตอำนาจศาลอื่น ให้ถือปฏิบัติตามหนังสือที่ 0004.6/6167
ลง 20 พ.ค.2545

5. ในระหว่างที่ผู้ต้องหาอายุใดถูกคุมขังอยู่ เมื่อพนักงานสอบสวนเห็นว่า
ไม่จำเป็นต้องขังผู้ต้องหาอายุใดไว้ระหว่างการสอบสวนในคดีที่ขออายัด เช่น ในคดีความผิด
สองส่วนคดี เมื่อได้ถกกันคำร้องทุกข์หรือยอมความกันโดยถูกต้องตามกฎหมายหรือคดีเลิกกัน
ตามมาตรา 37 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้พนักงานสอบสวนรับมี
หนังสือขอถอนการอายัดตัวผู้ต้องหาดังกล่าว ไปยังสถานที่ที่ขออายัดได้โดยด่วนที่สุด

6. ในกรณีที่การสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วและมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาอายุใด
หลังจากส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการแล้ว ให้พนักงานสอบสวนหมั่นติดตามผล
การสั่งคดีของพนักงานอัยการ จนกระทั่งพนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ถูกอายัดต่อศาล
และเรือนจำ...

- 3 -

และเรือนจำได้รับหมายนัดพิจารณารองศาลนั้นแล้ว หรือพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาอาชญากรรมแล้ว ให้พนักงานสอบสวนรีบมีหนังสือขอถอนอาชญากรรมผู้ต้องหาดังกล่าวไปยังสถานที่ที่ขออาชญากรรมได้โดยด่วนที่สุด

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและสืบปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.อ.

(อุท.ฉ.วิ.บ. / ศ.วิ.ต.น.อุท.ฉ.วิ.)

รอง ผ.ต.ท. ป.วิ.ต.น.ต.ร.

๕.๑ ภาคใต้ ได้แก่ โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ และโรงพยาบาล
สวนสราญรมย์

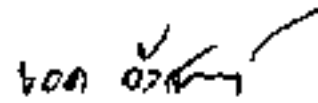
๕.๔ ภาคเหนือ ได้แก่ โรงพยาบาลสวนปรุง และโรงพยาบาลจิตเวชนครสวรรค์
ราชนครินทร์

๕.๕ ภาคกลาง ได้แก่ สถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์ สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จ
เจ้าพระยา และ โรงพยาบาลศรีธัญญา

๕.๖ โรงพยาบาลประจำจังหวัดทุกแห่งในภูมิภาค

คร. พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อเป็นการให้ความร่วมมือกับสถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์
ในการนำผู้ป่วยเข้ารับ การตรวจวินิจฉัย ตรวจรักษา และปฏิบัติในไว้ในแนวทางเดียวกัน จึงกำหนดให้
พนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้องถือปฏิบัติตามแบบและวิธีการข้างนี้ต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้แจ้งพนักงานสอบสวนทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.ท.

(.ชก ชิงสนะเมษฐ์)

ผู้ช่วย ผบ.ตร. / รท.ผบ.ตร.

ที่ สธ ๐๘๐๘.๘๐๑ / ๕๕๕๕๕

สถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์ กรมสุขภาพจิต
๒๓ หมู่ ๘ แขวงทวีวัฒนา เขตทวีวัฒนา
กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๒๐

๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขี้เฝงข้อปฏิบัติในการนำผู้ป่วยเข้ารับการรักษาที่สถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์ที่ สธ ๐๘๐๘/๑๕๖๙ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๐

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ข้อปฏิบัติเมื่อส่งผู้ป่วยมารับการรักษา จำนวน ๑ ฉบับ
- ๒. ตัวอย่างหนังสือส่งตัว จำนวน ๑ ฉบับ
- ๓. ตัวอย่างหนังสือย้ายตัว จำนวน ๑ ฉบับ
- ๔. แผนที่สถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามหนังสือข้างต้นสถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์ ได้มีหนังสือแจ้งทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติถึงขั้นตอนการส่งผู้ต้องหาไปขอที่ปรึกษาทางจิตเข้ารับการตรวจวินิจฉัยที่สถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์นั้น ปัจจุบันทางสถาบันฯ ได้มีการดำเนินการปรับปรุงเว็บไซต์ใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับการทำงานในปัจจุบัน จึงขอยกเลิกแนวทางการปฏิบัติตามหนังสือเลขที่ดังกล่าว

ในการนี้ เพื่อให้การปฏิบัติในการดูแลผู้ป่วยเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทางสถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์ จึงขอแจ้งแนวทางการปฏิบัติเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องนำผู้ป่วยมารับการตรวจวินิจฉัย/ตรวจรักษาแบบผู้ป่วยในที่สถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์ใหม่ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วยหรือสามารถ Download เอกสารทั้งหมดได้ที่ www.gajyainstitute.com

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสิรินทร์ อีต๊ะจรรย์)

ผู้อำนวยการสถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์

กลุ่มพัฒนาความเป็นเลิศเฉพาะทางด้านนิติจิตเวช

โทร. ๐ ๒๘๘๕ ๘๐๖๖-๗ ต่อ ๑๕๖๑

โทรสาร ๐ ๒๕๕๑ ๕๑๓๓

ข้อปฏิบัติเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องการส่งผู้ป่วยเข้ารับการรักษาวินิจฉัย/ตรวจรักษาแบบผู้ป่วยในที่สถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์

๑. ต้องมีหนังสือส่งตัวที่ระบุชื่อหน่วยงานนำส่ง ชื่อ-สกุลผู้ป่วย/ผู้ถูกส่งตรวจ คดีหมายเลขคดีคำ/แดง (กรณีมีคดีผู้ป่วย/ผู้ถูกส่งตรวจ เป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย) เอกสารประกันตัว (กรณีมีประกันตัว) (ตามเอกสารตัวอย่างหนังสือส่งตัว)
๒. ต้องมีหนังสืออายุัดตัวที่สถานีตำรวจในพื้นที่ตั้งของโรงพยาบาลคือ สถานีตำรวจศาลาแดง (กรณีไม่มีประกันตัว) โดยให้ทำหนังสือมา ๓ ฉบับ ฉบับที่ ๑ ให้สถานีตำรวจศาลาแดง ฉบับที่ ๒ ให้ทางสถานีฯ เก็บเข้าแฟ้มผู้ป่วย ฉบับที่ ๓ ให้หน่วยงานนำส่ง (ตามเอกสารตัวอย่างหนังสืออายุัดตัว)
๓. บัตรประชาชนหรือสำเนาบัตรประชาชนผู้ป่วย/ผู้ถูกส่งตรวจเพื่อตรวจสอบความเป็นบุคคล สิทธิการรักษาและหลักฐานในการเรียกเก็บค่ารักษาพยาบาลจากสถานพยาบาลต้นสังกัด
๔. กรณีที่ส่งตรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๑๔, ตามพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๕ (ในกรณีมีคดี) ให้ส่งพฤติกรรมการตีแบบมาพร้อมหนังสือประกันตัว
๕. การให้บริการเครือข่ายด้านนิติจิตเวช ทั้งที่เป็นหน่วยงานในสังกัดกรมสุขภาพจิตและโรงพยาบาลประจำจังหวัด
  - ๕.๑ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ โรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์ โรงพยาบาลจิตเวชนครราชสีมาราชนครินทร์ โรงพยาบาลจิตเวชนครพนมราชนครินทร์ และโรงพยาบาลจิตเวชเสนาราชนครินทร์
  - ๕.๒ ภาคตะวันออก ได้แก่ โรงพยาบาลจิตเวชสระแก้วราชนครินทร์
  - ๕.๓ ภาคใต้ ได้แก่ โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ และโรงพยาบาลสวนสราญรมย์

๕.๓ ภาคเหนือ ได้แก่ โรงพยาบาลลพบุรี โรงพยาบาลจิตเวชนครสวรรค์
ราชนครินทร์

๕.๔ ภาคกลาง ได้แก่ สถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์ สถาบันจิตเวชศาสตร์
สมเด็จพระเจ้าพระยา และโรงพยาบาลศิริราช

๕.๕ โรงพยาบาลประจำจังหวัดทุกแห่งในทุกภาค

หมายเหตุ ไนกรณีส่งผู้ป่วยมาตรวจรักษาอย่างเดี่ยว ไม่ต้องการผลการ
ตรวจวินิจฉัยประกอบการดำเนินคดี ไม่ต้องมีหนังสือมายังตัว

ตัวอย่างหนังสือส่งตัวสำหรับสถานีตำรวจ

ที่ (รหัสหน่วยงาน)/

ชื่อหน่วยงานนำส่ง

ที่อยู่ - รหัสไปรษณีย์

วัน.....เดือน.....ปี.....

เรื่อง ส่งผู้ป่วย/ผู้ต้องหามาตรวจวินิจฉัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานีบังคับคดีราชนครินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย จำนวน.....ฉบับ (ถ้ามี)

ด้วยสถานีตำรวจ.....มีความประสงค์ขอส่งตัว
 ผู้ป่วย/ผู้ต้องหา (ชื่อ-นามสกุล).....อายุ.....ปี
 ที่อยู่ผู้ป่วย/ผู้ต้องหา.....ผู้ต้องหาในคดีอาญาหมายเลข...../
 เลขที่.....ความผิดฐาน.....(และรายละเอียด
 การก่อคดีพยานหลักฐาน) ไปตรวจอาการทางจิตที่สถานีบังคับคดีราชนครินทร์ พร้อมขอให้แพทย์
 รายงานผลการตรวจให้ทราบด้วย ความแจ้งตามสำเนาหนังสือฯ ที่แนบมาพร้อมนี้

(ชื่อหน่วยงานนำส่ง).....จึงได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่
 ควบคุมตัวผู้ป่วย/ผู้ต้องหา (ชื่อ-นามสกุล).....มาเข้ารับ
 การตรวจวินิจฉัยที่สถานีบังคับคดีราชนครินทร์ ในวันที่.....พ ร อ ม ก บ
 พฤศจิกายนแห่งศตวรรษที่.....ผลการตรวจวินิจฉัยเป็นา.ระการไล ขอได้โปรดแจ้งให้ทราบด้วย เพื่อยังได้
 ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(เจ้าหน้าที่หน่วยงาน)

ตำแหน่ง

ชื่อหน่วยงานนำส่ง

เบอร์โทรติดต่อ

โทรสาร

ตัวอย่างหนังสือลาขั้ดตัว

ที่ (รหัสหน่วยงาน)/

ชื่อหน่วยงานนำส่ง
ที่อยู่ - รหัสไปรษณีย์

วัน.....เดือน.....ปี.....

เรื่อง ขอลาขั้ดตัวผู้ป่วย/ผู้ต้องขัง/ผู้ต้องขัง/จำ.เลข

เรียน ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลศาลาแดง

สิ่งที่ส่งมาด้วย จำนวน.....ฉบับ (ถ้ามี)

ด้วย (ชื่อหน่วยงานนำส่ง).....ได้ส่งตัว (ชื่อผู้ป่วย/
ผู้ต้องหา/ผู้ต้องขัง/จำ.เลข) ..... อายุ.....ปี ีอยู่ (ผู้ป่วย/
ผู้ต้องขัง/ผู้ต้องขัง/จำ.เลข).....ผู้ต้องขัง/จำ.เลขในคดีอาญา
หมายเลขตัว/แรงที่..... ความผิดฐาน.....
(และรายละเอียดการก่อคดีข้อสังเขป) มาทำการตรวจวินิจฉัยที่สถานีภักศยานรชสนครินทร์แล้ว
ในวันที่.....เวลา.....น. นั้

ดังนั้น (ชื่อหน่วยงานนำส่ง).....จึงมอบหมายให้
เจ้าหน้าที่ฯ ควบคุมตัว (ชื่อผู้ป่วย/ผู้ต้องหา/ผู้ต้องขัง/จำ.เลข).....
ไปเ้ารับการตรวจวินิจฉัยที่สถานีภักศยานรชสนครินทร์ ในวันที่.....
จึงจึงมาขั้ดท่านเพื่อขอลาขั้ดตัวไว้ต่ขสถานีตำรวจนครบาลศาลาแดงตามระเบียบขั้ไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนั้ถึง

(หัวหน้าหน่วยงานนำส่ง)
ตำแหน่ง

ชื่อหน่วยงานนำส่ง
เบอร์โทรศัพท์
โทรสาร

ที่ ๑๙๐๐๑๑.๒๓๓/ ๐๑๒๓๕

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ถนนพระราม 1 เขตปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร 10330

๐๕ มีนาคม ๒๕๕๓

เรื่อง หนังสือร้องเรียนของนักโทษเด็ดขาดชายสุราษฎร์ วงศ์ระดิษฐ์

เรียน เลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

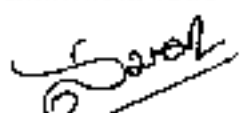
ถึงถึง หนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ที่ คผ 12/ 80 ลงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ได้พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย กรณี นักโทษเด็ดขาดชายสุราษฎร์ วงศ์ระดิษฐ์ ผู้ร้อง ได้ยื่นหนังสือร้องเรียนว่าพนักงานสอบสวนขออายัดตัวผู้ร้องโดยที่ศาลไม่ได้ออกหมายจับ ซึ่งเป็นการขัดแย้งหลักเกณฑ์หรือแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการอายัดตัวผู้ต้องหา หรือเสนอแนะให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติซักถามทำความเข้าใจในเรื่องแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการอายัดตัวผู้ต้องหา โดยให้ถือปฏิบัติตามหลักปฏิบัติที่เกี่ยวกับการอายัดตัวผู้ต้องหา ตามหนังสือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๔.๖/ ๑๕๑๐ ลงวันที่ 16 กันยายน ๒๕๔๖ อย่างเคร่งครัดต่อไป

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงได้กำชับให้พนักงานสอบสวนถือปฏิบัติตามหนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๔.๖/ ๑๕๑๐ ลง 16 กันยายน ๒๕๔๖ อย่างเคร่งครัด ในการขออายัดตัวผู้ต้องหาซึ่งถูกคุมขังในคดีอื่นตามที่แนะนำแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พลตำรวจโท
(พลตรี พุ่มพันธ์ม่วง)

ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

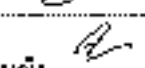
รอง ผบ.ต. ป.รท.สบอ.สบค.

พล.ต.อ. ๗๘ ปี.ศ. ๒๕๕๓

รอง ผบ.ต. ป.รท.สบค.สค.

พล.ต.อ. ๗๕ ปี.ศ. ๒๕๕๓

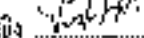
รอง ผบ.ต. ป.รท.สบค.สค. (๒๓๖)

พล.ต.อ.หญิง ๗๒ ปี.ศ. ๒๕๕๒

รอง ผบ.ต. ป.รท.สบค.สค. (๒๓๖) พล.ต.ท.หญิง

 ๗๒ ปี.ศ. ๒๕๕๓

รอง ผบ.ต. ป.รท.สบค.สค. (๒๓๖) พล.ต.ท.หญิง

 ๗๖ ปี.ศ. ๒๕๕๓

กองคดีอาญา : สำนักงานกฎหมายและคดี
โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๒๔๘๓
โทรสาร ๐ ๒๒๕๑ ๒๕๕๒

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

โทร. ๐ ๒๕๐๕ ๓๔๗๒

ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๑๗๓

วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔

เรื่อง การอาศัยตัวผู้ต้องหาต่อเรือนจำหรือทัณฑสถาน

พบบช.น., ก. ๑ - ๔, ๕๔๓๑, ก., ๑.๕., และ ๓๓๓

ตามหนังสือ ศร.ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๓๘๒๘ ลง ๑๒ ต.ค. ๒๕๕๓ กำชับการปฏิบัติ
เกี่ยวกับ การอาศัยตัวผู้ต้องหา ต่อเรือนจำหรือทัณฑสถาน เพื่อแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนที่สืบเนื่อง
จากการอาศัยตัวผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวน นั้น

เนื่องจากสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน มีหนังสือ ศร.ที่ ๑๒/๘๒ ลง
๑ ก.พ.๒๕๕๔ แจ้งว่าได้รับมอบหมายจากผู้ตรวจการแผ่นดิน ขอความร่วมมือ ตร.ในการแก้ไข
ปัญหาเรื่องร้องเรียนที่สืบเนื่องจากการอาศัยตัวผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวนความว่า จากการ
ติดตามการแก้ไขปัญหาดังกล่าวพบข้อเท็จจริงว่า ยังคงมีพนักงานสอบสวนหลายแห่งส่งหนังสือ
ขออาศัยตัวผู้ต้องหา(ผู้ต้องขัง) ต่อเรือนจำหรือทัณฑสถาน โดยไม่มีสำเนาหมายจับไปด้วย ซึ่งเป็น
การปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง และเห็นว่า การอาศัยตัวผู้ต้องหา
(ผู้ต้องขัง)ที่ไม่มีสำเนาหมายจับและระเบียบ มีผลให้ไม่สามารถอาศัยตัวผู้ต้องหา(ผู้ต้องขัง)ได้
และส่งผลกระทบต่อการทำงานของกรมราชทัณฑ์ ในการให้ประโยชน์บางประการแก่ผู้ต้องขัง
เช่น การลดวันต้องโทษ ซึ่งเรือนจำหรือทัณฑสถาน ก็จะปล่อยตัวผู้ต้องขัง ต้องมีหนังสือสอบถาม
ไปยังผู้ขออาศัยว่ายังคงมีการตัวผู้ต้องขังดังกล่าวอยู่หรือไม่ หากไม่ได้รับคำตอบก็จะไม่ปล่อยตัว
ผู้ต้องขังลดวันต้องโทษ จนกว่าจะครบกำหนดพ้นโทษ ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญห
การละเมิดสิทธิของประชาชนด้วยความรวดเร็ว และมีให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการคำนวณความ
ยุติธรรม สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้ขอความร่วมมือจากกรมราชทัณฑ์ ในการแจ้งให้เรือนจำ
หรือทัณฑสถานต่างๆ ได้ดำเนินการตรวจสอบหลักฐานการขอลาอาศัยตัวผู้ต้องขังของพนักงาน
สอบสวน ที่มีอยู่ครบหากพบว่า การอาศัยตัวผู้ต้องหาใดไม่มีสำเนาหมายจับ ให้ประสานไปยังสถานี
ตำรวจหรือกองบังคับการตำรวจที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการแก้ไขให้เป็นไปตามกฎหมายและ
ระเบียบโดยเร่งด่วนแล้ว และขอให้ ตร.กำชับพนักงานสอบสวน รวมทั้งผู้บังคับบัญชาเพื่อเร่งรัด
ดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอีกทางหนึ่ง

/ตั้งนั้น...

ตั้งขึ้น เพื่อให้การแก้ไขและป้องกันปัญหาที่สืบเนื่องจากการอาศัยผู้ต้องหา
ของพนักงานสอบสวนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามกฎหมาย จึงให้กำชับพนักงาน
สอบสวนและเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ให้ถือปฏิบัติในการอาศัยตัวผู้ต้องหา(ผู้ต้องขัง)
จะต้องมีสำเนาหมายจับแนบไปด้วยทุกครั้ง และให้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบหลักฐาน
การอาศัยตัวผู้ต้องหา(ผู้ต้องขัง) ที่เรือนจำหรือทัณฑสถาน ขอให้ตรวจสอบทุกรายพร้อมกัน
สำเนียงการส่งหลักฐานการอาศัยที่ถูกต้องตามที่หน่วยงานดังกล่าวขอความร่วมมือ ทั้งนี้ให้
ดำเนินการโดยเร่งด่วนด้วย

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.ท.

(สมยศ พุ่มพันธ์ม่วง)

ผู้ช่วย ผบ.ตร. รท. ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 0-22053486

ที่ 0004.5/ 6167

วันที่ ๑๐ พฤษภาคม 2545

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการส่งสำนวนคดีที่ผู้ต้องหาถูกคุมขังอยู่ในคดีขึ้นที่เรือนจำซึ่งอยู่ในเขต
อำนาจศาลอื่น

ของ ผบ.ตจ., ผู้ช่วย ผบ.ตจ., มบช., ผบก. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ตามหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส (สผปจ.) 0018/ว 145 ลง 30 กย 2541 กำหนดให้พนักงานอัยการรับสำนวนการสอบสวนที่พนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้อง แต่ผู้ต้องหาถูกคุมขังอยู่ในคดีขึ้นที่เรือนจำซึ่งอยู่ในเขตอำนาจศาลอื่นต่อเมื่อศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดโดยคดีที่ถูกคุมขังนั้นแล้ว หรือเมื่อพนักงานสอบสวนดำเนินการให้ผู้ต้องหาอยู่ในเขตอำนาจศาลที่พนักงานอัยการจะฟ้องได้แล้วเท่านั้น (รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบ) ซึ่งต่อมาปรากฏว่าคณะกรรมการประสานงานกระบวนการยุติธรรมมีมติในภาพประชุมครั้งที่ 1/2545 เมื่อ 23 ม.ค. 2545 กำหนดแนวทางปฏิบัติในการส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ ตาม บ.วิ.อาญา มาตรา 142 วรรคสาม กรณีที่ผู้ต้องหาถูกคุมขังอยู่ในคดีขึ้นที่เรือนจำซึ่งอยู่ในเขตอำนาจศาลอื่น ศาลยังไม่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดโดยคดีที่ถูกคุมขังและคดีเกิดจากความผิดให้มีการประสานงานกันระหว่างตำรวจและพนักงานอัยการ เพื่อขอต่อศาลให้โอนตัวผู้ต้องหาไปยังศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดี

ดังนั้น เพื่อให้การส่งสำนวนคดีที่ผู้ต้องหาถูกคุมขังอยู่ในคดีขึ้นที่เรือนจำซึ่งอยู่ในเขตอำนาจศาลอื่นและศาลยังไม่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดโดยคดีที่ถูกคุมขังให้พนักงานอัยการ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยสอดคล้องกับมติคณะกรรมการตั้งสำนวนและรับผู้ต้องหา จากมากรนำตัวผู้ต้องหามาฟ้องลงโทษได้ จึงให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนและพนักงานสอบสวนปฏิบัติดังนี้

1. ในกรณีคดีเกิดจากความผิด ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนประสานกับพนักงานอัยการ เพื่อขอต่อศาลให้โอนตัวผู้ต้องหาไปยังศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดี
  2. ในคดีอื่นๆ นอกจากกรณีตาม 1 ให้พนักงานสอบสวนจับสอบสวน และส่งสำนวนเสนอผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งคดีตามระเบียบ เพื่อพิจารณาและมีความเห็นทางคดี
- ในกรณีพิเศษ...

ในกรณีวิไลขอความเห็นการตั้งห้องให้กิน-ทำงานไว้ที่ทำการของพนักงานสอบสวน โดยให้อยู่
ในความรับผิดชอบของหัวหน้าพนักงานสอบสวน เมื่อมีการแต่งตั้งโยกย้ายให้หัวหน้าพนักงาน
สอบสวนส่งมอบอำนาจเช่นเดียวกับการลงมอบอำนาจที่อยู่ระหว่างการสอบสวน และให้หัวหน้า
พนักงานสอบสวนติดตามผลคดี เมื่อศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ให้ขอตัวสำเนา
คำพิพากษามาซึ่งที่สุดประกอบอำนาจ แล้วส่งสำนวนให้พนักงานอัยการต่อไป หรือถ้าต่อมา
ศาลยังไม่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดแต่คดีใกล้จะขาดอายุความ ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนรีบ
ดำเนินการตาม ๑ ต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และแจ้งให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนและพนักงานสอบสวน
โดยสังกัดความเกี่ยวข้องปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป หากเกิดความบกพร่องหรือเสียหายแก่ทาง
ราชการขึ้น หัวหน้าพนักงานสอบสวนและพนักงานสอบสวนต้องรับผิดชอบทางวินัยตามความ
จริง

พล.ต.อ

(วันดี สุรตานนท์)

ผ.บ.ต.อ.

ที่ สทสผ.บ.บ. 0018/ว 148

สำนักงานอัยการสูงสุด

ถนนหน้าพลับ เขต กทม. 10200

30 กันยายน 2541

เรื่อง แผนทางปฏิบัติในการรับจำนวนการสอบสวนจากพนักงานสอบสวน

เรียน รองอัยการสูงสุด อธิบดีอัยการฝ่าย อธิบดีอัยการเขต อัยการพิเศษฝ่าย เลขาธิการอัยการ
สูงสุด อัยการจังหวัด และผู้อำนวยการสถาบันกฎหมายอาญา

- อ้างถึง 1. หนังสือกรมอัยการ ที่ มท 1203/ว 86 ลงวันที่ 28 ตุลาคม 2529
- 2. หนังสือกรมอัยการ ที่ มท 1203/ว 25 ลงวันที่ 7 พฤษภาคม 2530

ช่วยในการดำเนินการคดีกับผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังที่ถูกคุมขังในคดีอื่นที่เรือนจำซึ่งอยู่ใน
เขตอำนาจของศาลอื่นเกิดปัญหาในทางปฏิบัติกับพนักงานอัยการตลอดมา ซึ่งกรมอัยการเคยมี
หนังสือเวียนที่อ้างถึง ข. ให้พนักงานอัยการมีหนังสือแจ้งขอให้เรือนจำส่งตัวผู้ต้องหาหรือผู้ที่ถูกคุมขัง
ไปเพื่อฟ้องศาล แต่ทางปฏิบัติกรมอัยการจังหวัดไม่สามารถส่งตัวได้ เพราะติดขัดเรื่องงบประมาณและ
ปัญหาความมลอบกั้นในการย้ายผู้ต้องขัง ต่อมากรมอัยการได้มีหนังสือเวียนที่อ้างถึง 2. กำหนดว่าใน
กรณีผู้ต้องหาถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำบางแห่งหรือเรือนจำอื่นในเขตกรุงเทพมหานคร ให้พนักงาน
อัยการแห่งท้องที่ที่ความผิดเกิดในเขต ส่งสำนวนการสอบสวนไปกรมอัยการ เพื่อยื่นฟ้องผู้ต้องหาหรือ
ผู้ต้องขังต่อศาลอาญา หากผู้ต้องหาถูกขังอยู่ในเรือนจำอื่นนอกจากนี้ ให้พนักงานอัยการแห่งท้องที่
ที่ความผิดเกิดในเขต ส่งสำนวนการสอบสวนมาให้พนักงานอัยการที่ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังถูกคุมขังอยู่
เพื่อยื่นฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 22 (1) ทางปฏิบัติพนักงานอัยการ
ได้ยื่นฟ้องตามระเบียบนี้ แต่ศาลอาญาใช้ดุลยพินิจไม่ประทับฟ้องโดยให้ยื่นฟ้องยังศาลที่ความผิด
เกิดในเขต โดยอ้างว่า ถ้าฟ้องยังศาลที่ความผิดเกิดในเขต จะเป็นการละเมิดอำนาจศาลยื่นฟ้องที่ศาล
อาญา (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 142537)

ดังนั้น แม้จะได้ร่างหลักเกณฑ์ในการดำเนินคดีประเภทนี้ไว้ แต่ก็ไม่สามารถแก้ไข
ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินคดีได้ ต่อมาในปี พ.ศ. 2538 ได้มีการแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ มาตรา 47 กำหนดให้เรือนจำหรือทัณฑสถานเป็นภูมิลำเนาของผู้ถูกจำคุกตามคำพิพากษา
ที่ถึงที่สุด ทำให้สามารถแก้ไขปัญหานี้ได้เฉพาะกรณีที่มีความผิดถึงที่สุดแล้ว ส่วนกรณีที่มีผู้
ต้องหาที่ถูกขังอยู่ในเรือนจำในเขตอำนาจของศาลอื่นที่ยังไม่ถึงที่สุด ก็ยังเป็นปัญหาทางคดี
ที่ศาลใด เพราะประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 47 มิได้บัญญัติไว้

/ สำนักอัยการสูงสุด

สำนักงานอธิการสูงสุดได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก พนักงานหรือทายสมรมิส่วนของการสอบสวนจากพนักงานสอบสวนโดยไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 141 และมาตรา 142 จึงเห็นควรวิธีแก้เร่งแก้ไขระเบียบ เกี่ยวกับการรับสำนวนผู้ต้องหากระทำความผิดรวมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 141 และมาตรา 142 วรรคสาม โดยให้ยกเลิกหนังสือเวียนที่อ้างถึงข้างของฉบับ และให้ยึดความเข้าใจ เกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการรับสำนวนการสอบสวนจากพนักงานสอบสวน โดยให้ถือปฏิบัติเสียใหม่ ดังนี้

สำนวนผู้ต้องหากระทำความผิดแต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ ตามมาตรา 141 หมายถึง สำนวนที่ยังเรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ ไม่มีผู้ต้องหาปรากฏจากพนักงานสอบสวน ดังนั้นคดีประเภทนี้ พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจึงเพียงทำการเห็นควรส่งฟ้องหรือควรส่งไม่ฟ้องส่งไปพร้อมสำนวนไว้ พนักงานอัยการ เช่นนี้ พนักงานอัยการรับสำนวนได้

แต่สำนวนผู้ต้องหากระทำความผิดและผู้ต้องหาควบคุมหรือยังอยู่หรือปล่อยตัวชั่วคราว หรือซึ่งตรวจได้ตัวมาเมื่อขณะมาเรียก ตามมาตรา 142 หมายถึง สำนวนที่มีผู้ต้องหาอยู่ใน อำนาจควบคุม ซึ่งหรือปล่อยตัวชั่วคราวของศาลหรือพนักงานสอบสวน หรือพนักงานสอบสวนสามารถ ได้ตัวมาเมื่อขณะมาเรียก ดังนั้น เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบมีความเห็นควรส่งฟ้อง สำนวน ดังกล่าวนี้ ย่อมต้องมีผู้ต้องหาปรากฏต่อพนักงานสอบสวนและได้ทำการสอบสวนผู้ต้องหาแล้ว ารณิ เช่นนี้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจะส่งสำนวนดังกล่าวเมื่อส่งตัวผู้ต้องหาทางศาลหรือผู้ต้องหาจริง อยู่ในอำนาจศาลที่พนักงานอัยการจะยื่นฟ้องได้ แม้ต่อมาพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจะไม่สามารถ ส่งตัวผู้ต้องหาได้ โดยผู้ต้องหาหลบหนีประเทศหรือไม่สามารถดำเนินการให้ผู้ต้องนามาอยู่ในอำนาจ ศาลที่พนักงานอัยการจะฟ้องได้ เช่น ถูกคุมขังอยู่ในอำนาจศาลอื่น ก็ไม่ทำให้สำนวนผู้ต้องหากระทำ ความผิดตามมาตรา 142 เปลี่ยนไปเป็นสำนวนผู้ต้องหากระทำความผิดตามมาตรา 141 ตามที่เข้าใจใน

กรณีสำนวนผู้ต้องหากระทำความผิด และพนักงานสอบสวนมีความเห็นควรส่งฟ้องตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 142 วรรคสามแล้ว พนักงานอัยการจะรับสำนวน ได้ต้องเข้าหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. พนักงานสอบสวนต้องส่งตัวผู้ต้องหาหรือสำนวน ไปให้ผู้ต้องหาซึ่งได้รับภาระ ปล่อยตัวชั่วคราวจะดูการสอบสวนเกินกำหนดเวลาสามเดือนหรือหกเดือน ตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา มาตรา 113 วรรคแรกแล้วก็ตาม
2. หากผู้ต้องหาถูกตั้งอยู่ต้องเป็นกรณีผู้ต้องหาถูกตั้งอยู่ในอำนาจศาลที่พนักงาน อัยการรับสำนวนไว้จะยื่นฟ้องได้

3. จำนวนที่ผู้ต้องหาถูกคุมขังอยู่ในคดีอื่นที่เรือนจำซึ่งอยู่ในเขตในอำนาจศาลซึ่งมี
มีอำนาจมาเป็น 3 กรณี คือ

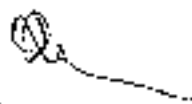
3.1 ในคดีอื่นในเรือนจำซึ่งอยู่ชวามศาลอื่นที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกนั้น
ได้มีการแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๘๖ บัญญัติให้เรือนจำหรือทัณฑสถานเป็น
ผู้มีอำนาจของผู้ที่ถูกจำคุก ทำให้ศาลซึ่งมีเขตอำนาจเหนือเรือนจำที่ผู้ถูกจำคุกต้องโทษชดเชยมีอำนาจ
ชำระคดีได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 22 (๖) ซึ่งทำให้พนักงานอัยการ
ประจำศาลนั้นฟ้องคดีได้ พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ จึงสามารถส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการ
ประจำศาลนั้นเพื่อฟ้องคดีได้ กรณีนี้จะอยู่คนละเขตท้องที่หรือคนละจังหวัดก็ตาม

3.2 ในคดีอื่นในเรือนจำซึ่งอยู่ชวามศาลอื่นที่คดียังไม่ถึงที่สุด ถ้าพนักงาน
สอบสวนไม่สามารถดำเนินการให้ผู้ต้องหาอยู่ในอำนาจศาลที่พนักงานอัยการจะฟ้องได้ หรือนำผู้
ต้องหาไปส่งพร้อมสำนวนได้ พนักงานอัยการที่รับสำนวนไม่ได้เพราะขัดกับบทบัญญัติ ในประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 142 จะยกผู้ต้องหาจากใจสมัครหรือนำตัวมาได้

3.3 กรณีผู้ต้องหาหลายหมกระทำผิดร่วมกัน เป็นคดีเกี่ยวพันกันและผู้ต้องหา
บางคนถูกจำคุกถึงที่สุดตามคำพิพากษาของศาลอื่น ก็ผู้ต้องหาบางคนซึ่งในคดีอื่นไม่ชวาม
ศาลอื่นจึงคดียังไม่ถึงที่สุด การรับสำนวนของพนักงานอัยการก็ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น
เพียงแต่ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบแยกสำนวนทำความเข้าใจกรณีผู้ต้องหาที่ถูกจำคุกตาม
คำพิพากษาถึงที่สุดส่งไปยังพนักงานอัยการที่สามารถดำเนินคดีได้ ส่วนผู้ต้องหาที่ถูกคุมขังในคดีอื่น
ซึ่งคดียังไม่ถึงที่สุด และไม่ได้ถูกคุมขังในเขตอำนาจศาลที่พนักงานอัยการจะยื่นฟ้องได้ หากพนักงาน
สอบสวนทำความเข้าใจกรณีแล้วส่งสำนวนมายังพนักงานอัยการ กรณีนี้พนักงานอัยการจะรับ
สำนวนไว้พิจารณาไม่ได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

ทศ.แสดงความจริงใจ

นายอดิศักดิ์ สุทธิธรรม
รองอธิการบดีสูงสุด ปฏิบัติราชการ
อธิการบดีสูงสุด

สำนักงานอัยการ
โทร. 64-2821

ตัวหนังสือ บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 0-2205-3406

ที่ 0004.6/ 4654

วันที่ ๑ ตุลาคม 2545

เรื่อง ระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ว่าด้วยแนวทางปฏิบัติในการออกหมายซึ่ง

ในคดีอาญา พ.ศ.2545

เรียน ผบช.น.,ก.,ภ. ๑-๑,ส.ร.ม.,ป.๑.

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 237 กำหนดว่าการคุมขังบุคคลใดจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายศาล ซึ่งกรณีดังกล่าวมีบทเฉพาะกาลตาม มาตรา 335 (6) มิให้ใช้บังคับจนกว่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อให้การเป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว ซึ่งต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ในวันที่ครบกำหนดห้าปีจะตรงกับวันที่ 11 ตุลาคม พ.ศ.2545 แต่การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายยังไม่แล้วเสร็จ จึงต้องนำบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญฯ มาตรา 237 มาใช้บังคับไปพลางก่อน และขณะนี้ศาลยุติธรรมได้ออกระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมว่าด้วยแนวปฏิบัติในการออกหมายซึ่งในคดีอาญา พ.ศ. 2545 ให้ศาลถือปฏิบัติไว้แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบพร้อมนี้ได้ส่งเอกสารดังกล่าวมาเพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานตำรวจให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ฯ ระเบียบราชการฝ่ายตุลาการฯ ต่อไป

พล.ต.ต.

(วัฒนา สักกะวัต)

ผบก.ต.๑.

(สำเนา)

ระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม
ว่าด้วยแนวปฏิบัติในการออกหมายขังในคดีอาญา

พ.ศ. ๒๕๔๕

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่ออกสักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๓๗ กำหนดว่า การคุมขังบุคคลใดจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาล และการออกหมายขังจะต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยแบ่งแยกตามความร้ายแรงของอาชญากรรมผิดซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ที่มีอยู่เดิม ประกอบกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๔ วรรคสอง บัญญัติให้ศาลต้องสอบผู้ร้องขอออกหมายให้ปรากฏเหตุผลสมควรในการออกหมายเสียก่อน ซึ่งแสดงว่ารัฐธรรมนูญและกฎหมายดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ให้การออกหมายขังจะต้องได้รับการพิจารณาอีกครั้งด้วยความรอบคอบ เพื่อเป็นหลักประกันการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคล

เพื่อให้เกิดดุลยภาพระหว่างการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอย่างมีประสิทธิภาพ สมควรวางแนวปฏิบัติในการออกหมายขัง และเกณฑ์มาตรฐานในการพิจารณาพยานหลักฐานของศาลก่อนออกหมาย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ประธานศาลฎีกาออกพระบัญชาไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ว่าด้วยแนวปฏิบัติในการออกหมายขังในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ในกรณีที่มิใช่ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ปฏิบัติตามระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔. ในระหว่างสอบสวน พนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนอาจยื่นคำร้องให้ศาลออกหมายขังผู้ต้องหาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๗

ไม่ว่าจะได้สวนมูลฟ้องคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ โจทก์อาจร้องขอให้ศาลออกหมายจับ
จำเลยไว้ระหว่างได้สวนมูลฟ้องก็ได้

เมื่อมีผู้ร้องขอตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือเมื่อเกิดอยู่ในระหว่างการ
พิจารณาไม่กำจะมีผู้ร้องขอหรือไม่ ถ้ามีพยานหลักฐานเพียงพอตามข้อ ๑๑ ศาลจะออกหมายจับ
ผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้ก็ได้

ข้อ ๔. การร้องขอให้ศาลออกหมายจับ ให้ร้องขอต่อศาลที่มีเขตอำนาจชำระคดี

ข้อ ๖. พนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนซึ่งร้องขอให้ศาลออกหมายจับ
จะต้องเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งคดี หรือสอบสวนคดีที่ร้องขอออกหมายนั้น
และต้องพร้อมที่จะมาให้ศาลสอบถามก่อนออกหมายได้ทันที

ข้อ ๗. คำร้องขอให้ศาลออกหมายจับ

(๑) ต้องระบุชื่อ อายุ อาชีพ ของผู้ต้องหาหรือจำเลย ชื่อทนาย เวลาและ
สถานที่เกิดเหตุ ข้อมูลหรือพยานหลักฐานที่สนับสนุนเหตุแห่งการออกหมายจับและระยะเวลาที่
จะขอให้ศาลสั่งจับ

(๒) ถ้าผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นศาลได้ออกหมายจับไว้ ให้แสดงหมายหรือระบุ
รายละเอียดของหมายดังกล่าว และ

(๓) ในกรณีที่เป็นกรร้องขอครั้งแรกในระหว่างสอบสวนต้องระบุวันเวลาที่จับกุม
รวมทั้งวันเวลาที่ผู้ต้องหาถูกนำตัวไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนไว้ด้วย

ในกรณีที่พนักงานอัยการผู้เป็นโจทก์ประสงค์จะร้องขอให้จับจำเลยระหว่าง
ได้สวนมูลฟ้องหรือพิจารณา โจทก์จะระบุความประสงค์เช่นนั้นรวมทั้งรายละเอียดตาม
วรรคหนึ่งมาในคำฟ้องก็ได้

ข้อ ๘. ในการเสนอพยานหลักฐานต่อศาล ให้ผู้ร้องขอแถลงด้วยตนเอง
รวมทั้งสอบคำถามศาลเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้จากการสืบสวนสอบสวน หรือพยานหลักฐานที่
สนับสนุนถึงเหตุแห่งการออกหมายนั้น

ข้อ ๙. ในการรับฟังพยานหลักฐาน ศาลไม่จำเป็นต้องยึดเคร่งครัดเช่นเดียวกับ
การรับฟังพยานหลักฐานที่ใช้พิสูจน์ความผิดของจำเลย

ผู้รู้เห็นเหตุการณ์หรือทราบข้อมูลอันเป็นเหตุแห่งการออกหมายซึ่งไม่จำเป็นต้อง
มานึกความต่อศาลด้วยตนเอง แต่อาจใช้บันทึกถ้อยคำของบุคคลดังกล่าวซึ่งได้สาบานตัว
แล้ว เสนอเป็นพยานหลักฐานประกอบคำแถลงของผู้ร้องขอก็ได้

ข้อ ๑๐. พยานหลักฐานที่อาจพิสูจน์ว่ามีเหตุสมควรในการออกหมายจับ ให้
รวมเป็น

๑๐.๑ ข้อมูลที่ได้จากการสืบสวนสอบสวน เช่น บันทึกการสอบสวน
บันทึกข้อสงสัยของสายลับ หรือของเจ้าพนักงานที่ได้จากการแฝงตัวเข้าไปในองค์กรอาชญากรรม
ข้อมูลที่ได้จากแหล่งข่าวของเจ้าพนักงานหรือการหาข่าวจากผู้กระทำผิด และข้อมูลที่ได้
จากการเฝ้าสังเกตการณ์ของเจ้าพนักงาน เป็นต้น

๑๐.๒ ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ทางนิติวิทยาศาสตร์ หรือที่ได้จาก
การใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์หรือเทคโนโลยี เช่น เครื่องมือตรวจพิสูจน์ลายพิมพ์นิ้วมือ
เครื่องมือตรวจพิสูจน์ของกลาง เครื่องจับเท็จ เครื่องมือตรวจโลหะ และเครื่องมือตรวจ
พิสูจน์ทางพันธุกรรม เป็นต้น

ข้อ ๑๑. ก่อนออกหมายจับจะต้องปรากฏพยานหลักฐานเพียงพอที่ทำให้ศาล
เชื่อได้ว่า

๑๑.๑ ผู้ต้องหาหรือจำเลยน่าจะได้กระทำความผิดอาชญาร้ายแรงตามที่
กฎหมายบัญญัติ แต่ในระหว่างที่ยังมิได้มีการฟ้องคดีแล้ว ก็ควรอธิบายปฏิบัติในการใช้
ดุลพินิจของศาลว่าหมายถึงความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสามปี หรือ

๑๑.๒ ผู้ต้องหาหรือจำเลยน่าจะได้กระทำความผิดอาญา และมีเหตุอันควร
เชื่อว่าผู้นั้นน่าจะหลบหนี หรือจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือก่อเหตุอันตรายประการอื่น

ถ้าผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ศาลจะออกหมายจับนั้นเป็นผู้ซึ่งศาลได้ออกหมายจับไว้
หรือต้องซึ่งตามหมายศาลอยู่แล้ว ไม่ว่าจะมิใช่ร้องขอหรือไม่ศาลจะออกหมายจับผู้นั้นโดย
ไม่ต้องได้สวนถึงเหตุแห่งการออกหมายศาลวรรคหนึ่งก็ได้ เว้นแต่มีผู้กล่าวอ้างหรือปรากฏ
ต่อศาลเองว่าไม่มีเหตุที่จะจับผู้นั้นต่อไป ก็ให้ศาลได้สวนหรือมีคำสั่งได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๒. คำร้องของศาลในกรณีอนุญาตให้ออกหมายหรือออกคำร้อง จะต้องระบุ
เหตุผลให้ครบถ้วนและชัดเจน

ข้อ ๑๓. ใบกรณีที่มีการซึ่งมิอาจกระทำได้เพราะมีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
หรือกฎหมายอื่นให้เอกลสิทธิ์หรือความคุ้มกันแก่บุคคลใดไว้ ให้ปฏิบัติตามกฎหมายและ
ระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๑๔. เพื่อให้การปฏิบัติตามระเบียบนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ศาล
อาจกำหนดแนวทางปฏิบัติของแต่ละศาลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ เช่น การจัด
ให้มีระบบการรับคำร้องและการมาลงของผู้ร้องขอ เป็นต้น

ข้อ ๑๘. ในกรณีที่ต้องมีวิธีการใดในทางธุรกรรมเพื่อให้การปฏิบัติตามระเบียบนี้
 เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้กำหนดวิธีการนั้น

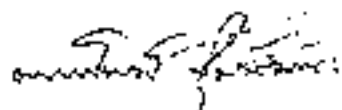
ประกาศ ณ วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

(ลงชื่อ) อรรถนิติ ดิษฐอำนาจ

(นายอรรถนิติ ดิษฐอำนาจ)

ประธานศาลฎีกา

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวพริษฐ์ ชุ่มวัฒนะ)

เจ้าพนักงานศาลยุติธรรม ๔

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร 0-2205-3466

ที่ 0004.6/2132 วันที่ 3 มีนาคม 2546

เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

รอง ผบ.ตร., ผู้ช่วย ผบ.ตร., เลขช. และ ผบ.ก.หน่วยขึ้นตรงจ.ตร.

ด้วย พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 ได้ประกาศใช้และ
มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2545 เป็นต้นไป โดยมาตรา 19 กำหนดไว้ว่า ผู้ต้องหาวาระทำ
ความผิดฐานยาเสพติด เสพและมีไว้ในครอบครอง เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อ
จำหน่าย หรือเสพและจำหน่ายยาเสพติด สามลักษณะ ขมิด ประเภทย และปริมาณที่กำหนด
ในกฎกระทรวง ถ้าไม่ปรากฏว่าต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่น
ซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุก หรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาล
ให้พนักงานสอบสวนนำตัวผู้ต้องหาไปศาล เพื่อให้ศาลพิจารณามีคำสั่งให้ส่งตัวผู้ต้องหาไป
ตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด และหาผลการตรวจพิสูจน์ว่า ผู้ต้องหาเป็นผู้
ผู้เสพหรือติดยาเสพติด จะต้องส่งตัวเข้ารับกวดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ประกอบรับ
กระทรวงยุติธรรมได้ออกกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดลักษณะชนิด ประเภท และปริมาณ
ของยาเสพติด พ.ศ. 2546 และ ประกาศกระทรวง เรื่อง กำหนดโทษทัณฑ์และให้บังคับใช้
บทบัญญัติมาตรา 3 ตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 (แยกสารแนบ)
จึงมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 3 มีนาคม 2546 เป็นต้นไป

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติตามของพนักงานสอบสวนในกรณีดังกล่าวเป็นไปโดยถูกต้อง
ตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย เมื่อมีการดำเนินคดีผู้ต้องหาวาระทำความผิดฐานยาเสพติด
ให้โทษฐานยาเสพติดให้โทษและมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษ ฐานเสพ
ยาเสพติดให้โทษและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษ ฐานเสพยา
เสพติดให้โทษและจำหน่ายยาเสพติดให้โทษให้พนักงานสอบสวนพิจารณาฐานความผิด และ
ปริมาณยาเสพติดตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงข้างหนึ่งข้อนี้ โดยให้พนักงานสอบสวน
ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ถ้ายังไม่ได้มีการตรวจหาสารเสพติดจากปัสสาวะของผู้ต้องหา

ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเก็บตัวอย่างปัสสาวะของผู้ต้องหาทันทีในโอกาสแรกและ
ไม่ควรเกิน 6 ชั่วโมง นับจากผู้ต้องหาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน

การเก็บตัวอย่างปัสสาวะ ให้เก็บให้ได้ปริมาณเพียงพอต่อการตรวจพิสูจน์
โดยต้องไม่น้อยกว่า 30 มิลลิลิตร และใช้ภาชนะสำหรับบรรจุตัวอย่างปัสสาวะที่เป็นขวด
พลาสติกแบบกว้าง ขนาดบรรจุ 60 มิลลิลิตร มีฝาปิดที่สะอาดและแห้ง มีอุปกรณ์สำหรับ
พนักงานสอบสวนเพื่อป้องกันการปนเปื้อนตัวอย่างปัสสาวะและมีฝาปิดแสดงรายละเอียด ดังนี้

ตัวอย่างปัสสาวะ คดีอาญาที่	
หน่วยงาน.....	
ชื่อ-สกุล.....	ผู้ต้องหา
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....	
ลงชื่อ.....	ผู้ต้องหา
ลงชื่อ.....	พนักงานสอบสวน

การเก็บรักษาและนำส่งตัวอย่างปัสสาวะ ให้ดำเนินการดังนี้

- (1) หลังจากเก็บตัวอย่างปัสสาวะของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์แล้ว ควรส่งไปยังหน่วยงานที่ทำตรวจทางห้องปฏิบัติการ โดยเร็ว
- (2) หากจำเป็นค้างเก็บรักษาตัวอย่างปัสสาวะไว้เกินกว่า 24 ชั่วโมง ควรเก็บไว้ในตู้เย็น

(3) ควรเคลื่อนย้ายและขนส่งตัวอย่างปัสสาวะเพื่อนำส่งไปยังหน่วยงานที่ทำ
การตรวจทางห้องปฏิบัติการ ควรระวังและป้องกันอย่าให้เกิดความร้อน

(4) การนำส่งตัวอย่างปัสสาวะจะต้องกระทำด้วยความรอบคอบรัดกุม เพื่อมิให้เกิด
การรั่วปนเปื้อนสูญหาย หรือโดนปนเปื้อนอื่นใด

ข้อ 2. ให้พนักงานสอบสวนรีบดำเนินการตามกระบวนการสอบสวนเกี่ยวกับ
ตัวผู้ต้องหาตาม การเก็บตัวอย่างปัสสาวะตาม ข้อ 1. การสอบสวนปากคำผู้ต้องหา การพิมพ์
ถ้อยคำหรือส่งตรวจสารปัสสาวะ ให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว แล้วนำตัวผู้ต้องหาไปศาลที่มีเขตอำนาจ
พิจารณาคดี ภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ต้องหาไปถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน

กฤษฎีกาทำเรื่อง...

เขียนคำร้องตามแบบที่กำหนดทำหนังสือยื่นต่อศาลขอให้พิจารณาคำสั่งให้ส่งตัวผู้ต้องหา
ไปตรวจพิสูจน์การทะเลาะหรือการตีขมวดกัน เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัย หรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่
เกิดจากตัวผู้ต้องหาเอง หรือจากเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งทำให้ไม่อาจนำตัวผู้ต้องหา
ไปศาลภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยอมถึงที่แปลมีจริบรรณให้พนักงานสอบสวนนำตัวส่งศาล
เพื่อมีคำสั่งให้ตรวจพิสูจน์ภายในสี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน
ให้พนักงานสอบสวนนำผู้ต้องหาไปส่งศาลและพร้อมให้ถือบัตรที่ศาลมี
คำสั่งให้ไว้สอบสวนคดีร้องขอ นั้น

ในกรณีคำร้องขอให้ศาลส่งตัวผู้ต้องหาไปตรวจพิสูจน์การทะเลาะ
หรือการตีขมวดกัน พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 ให้พนักงานสอบสวน
เสนอคำร้องขอคัดค้านคำสั่ง หรือคำร้องส่งตัวผู้ต้องหาไปตรวจพิสูจน์คดี

ข้อ 3. เมื่อศาลมีคำสั่งให้ส่งตัวผู้ต้องหาไปตรวจพิสูจน์การทะเลาะหรือการตีขมวดกัน
ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการส่งตัวผู้ต้องหาพร้อมเอกสาร คำร้องตามข้อ 2. และ
นำส่งศาลไปยังสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ที่อยู่ในเขตที่รับผิดชอบโดยเร็ว

ในกรณีมีคำสั่งไม่ส่งตัวผู้ต้องหาไปตรวจพิสูจน์การทะเลาะหรือการตีขมวดกัน
ให้พนักงานสอบสวนรับตัวผู้ต้องหาคืนมา แล้วดำเนินการคัดค้านคำสั่งกล่าวหา
ต่อไป

ในระหว่างที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
พ.ศ.2545 พนักงานสอบสวนไม่ส่งตัวผู้ต้องหาไปตรวจพิสูจน์คดี

ข้อ 4. ในกรณีที่คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด วินิจฉัยว่า
ผู้เข้ารับ การตรวจพิสูจน์เป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติด พนักงานเจ้าหน้าที่จะดำเนินการ ส่งตัว
ผู้ต้องหาไปยังศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือสถานที่เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยา
เสพติดแล้วแต่กรณี พร้อมทั้งมีหนังสือแจ้งการส่งตัวให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยา
เสพติด และรายงานผลการตรวจพิสูจน์ให้พนักงานสอบสวนทราบ ให้พนักงานสอบสวน
นำเอกสารดังกล่าวรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ 5. ในกรณีที่คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด วินิจฉัย
ว่าผู้เข้ารับ การตรวจพิสูจน์ไม่ใช่ผู้เสพหรือติดยาเสพติด พนักงานเจ้าหน้าที่จะนำหนังสือหรือ

ใบสรรหาผลงานผลการตรวจพิสูจน์มาแจ้งพนักงานสอบสวนเพื่อทราบ กรณีนี้ให้พนักงานสอบสวนไปรับตัวผู้ต้องหาที่งานโดยเร็ว แล้วดำเนินการคือเอาตามข้อกล่าวหาที่แนบส่งไป

ข้อ 6. ในระหว่างการตรวจพิสูจน์และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้พนักงานสอบสวนทำสำเนารายการสอบสวนคดีอาญาต่อไปกรมเสนาธิการโดยเร็ว และให้ส่งสำเนารายการสอบสวนคดีอาญาเห็นพ้องคดีให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่มีอำนาจควบคุมตามกฎหมาย โดยไม่ต้องทำหนังสือถึงกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ต้องหาตามคำสั่งสำเนารายการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการและแจ้งให้ทราบแก่ผู้ต้องหาที่ถูกควบคุมตัวอยู่ ณ ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ติดยาเสพติด หรือสถานตรวจพิสูจน์ หรือควบคุมตัวไว้ที่ใด

ใบกรณีให้พนักงานสอบสวนมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องให้ยื่นสำร้องต่อศาลเพื่อปล่อยตัวผู้ต้องหาทันที

ข้อ 7. ใบกรณีให้พนักงานสอบสวนตรวจตอบประวัติของผู้ต้องหาพบว่าผู้ต้องหาที่เข้ารับการตรวจพิสูจน์ หรือเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด มีฐานะหรือฐานะทางสังคมดี มีความดีความชอบ หรือต้องคำพิพากษาให้จำคุก ให้ร้องขอต่อศาลภายใน 3 วัน นับแต่ทราบข้อเท็จจริง เพื่อให้ศาลพิจารณามีคำสั่งให้ส่งตัวผู้นั้นไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการฟ้องคดีพร้อมรายงานข้อเท็จจริงให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดทราบโดยเร็ว

ใบการดำเนินการตามวรรคแรก เมื่อศาลมีคำสั่งแล้วให้พนักงานสอบสวนไปรับตัวผู้ต้องหาที่เข้ามาโดยเร็วแล้วดำเนินการคือเอาตามข้อกล่าวหาที่แนบส่งไป

ข้อ 8. เมื่อพนักงานสอบสวนได้รับผลการตรวจพิสูจน์สารเสพติดจากปัสสาวะของผู้ต้องหาจากหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจพิสูจน์แล้ว ให้พนักงานสอบสวนจัดทำสำเนาผลการตรวจพิสูจน์และรับเรื่องความถูกต้อง แล้วส่งสำเนาผลการตรวจพิสูจน์ให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด จำนวน 1 ชุด โดยเร็ว

ข้อ 9. ใบกรณีที่มีความปรากฏว่าผู้ต้องหาไม่มีสิทธิได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ไม่ว่าจะใบกรณีใด และคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้แจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบ หากสำเนารายการสอบสวนยังอยู่ที่พนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนรีบไปรับตัวผู้ต้องหาที่เข้ามา แล้วดำเนินการคือเอาตามข้อกล่าวหาที่แนบส่งไป หากพนักงานสอบสวนได้ส่งสำเนารายการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการแล้ว ให้พนักงานสอบสวนไปรับตัวผู้ต้องหาที่เข้ามาไปส่งให้พนักงานอัยการ โดยเร็ว

ข้อ 10. ใบกรณี ...

ข้อ 10. ในกรณีทีคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด วินิจฉัยว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดผู้ใด ได้รับผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามรอบตามที่กำหนดในแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นที่พอใจแล้วจึงคำสั่งให้ปล่อยตัวผู้นั้นไปแล้ว คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะแจ้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด คำวินิจฉัย และคำสั่งให้ปล่อยตัว ให้พนักงานสอบสวนทราบ กรณีนี้ให้พนักงานสอบสวนลงไว้เป็นผลคดีและดำเนินการตามข้อ 12

ข้อ 11. ในกรณีที่ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ผู้ใดแม้จะได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด จนครบกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ แต่ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดยังไม่เป็นที่พอใจ คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะรายงานความเห็นมายังพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามข้อ 9

ข้อ 12. เมื่อกองทะเบียนประวัติอาชญากรได้รับเอกสารพิมพ์ลายนิ้วมือเพื่อตรวจประวัติของผู้ต้องหาในคดีที่มีการส่งตัวผู้ต้องหาไปตรวจพิสูจน์การตรวจหรือการติดยาเสพติด หรือส่งตัวไปยังศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือสถานซึ่งถือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้ดำเนินการตรวจประวัติทางดัชนีของของผู้ต้องหาและแจ้งผลการตรวจประวัติการต้องโทษให้พนักงานสอบสวนทราบ แต่ให้จัดเก็บข้อมูลเป็นฐานข้อมูลผู้ต้องหาเฉพาะ ไม่จะปฏิบัติงานข้อมูลผู้กระทำความผิดทั่วไป

ไม่ว่ากรณีใดที่พนักงานสอบสวนจะต้องรับตัวผู้ต้องหาจากถิ่นมาดำเนินคดีอาญาตามที่ยุทธร่างหา ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้กองทะเบียนประวัติอาชญากรทราบเพื่อนำข้อมูลของผู้ต้องหา ออกจากฐานข้อมูลผู้ต้องหา ไปจัดเก็บใบฐานข้อมูลผู้กระทำความผิดทั่วไป

กรณีตามข้อ 10 ให้พนักงานสอบสวนแจ้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ต้องหาต่อกองทะเบียนประวัติอาชญากร เพื่อรับที่ใบฐานข้อมูลผู้ต้องหาได้ว่าเป็นประวัติ ผู้กระทำความผิด

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ ให้แจ้งพนักงานสอบสวนในสังกัดทราบและถือปฏิบัติ โดยเคร่งครัดด้วย

พล.ต.อ.
 (พล.ต.อ. หรือ พล.ต.ท.)
 ...

ส่วนที่สี่ บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองทัพอากาศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร 0-2205-3466

ที่ 0004.5/2546 วันที่ 11 มีนาคม 2546

เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. พันธุ์สมรรถภาพผู้พิการเสพติด พ.ศ.2545
(เพิ่มเติม)

ทรง ผบ.ตร., ผู้ช่วย ผบ.ตร., ผบช. และ ผบก. หน่วยขึ้นตรงต่อ ตร.

ตามหนังสือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ส่วนที่สี่ ที่ 0004.5/2152 ลงวันที่ 3 มีนาคม 2546 กำหนดแนวทางการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนในกรณีปฏิบัติตาม หมวด 3 แห่ง พ.ร.บ. พันธุ์สมรรถภาพผู้พิการเสพติด พ.ศ.2545 ไว้แล้ว นั้น

บัดนี้ที่ประชุมรวมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเรื่องพิจารณาการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. พันธุ์สมรรถภาพผู้พิการเสพติด พ.ศ.2545 ซึ่งประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม, ผู้แทนอัยการสูงสุด, ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม, ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้ร่วมประชุมพิจารณาในประเด็นเรื่อง ขอบเขตของกลุ่มบุคคลที่จะต้องนำเข้าสู่กระบวนการพันธุ์สมรรถภาพผู้พิการเสพติด โดยเฉพาะผู้ต้องหาซึ่งถูกพนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 19 ก่อนวันที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกประกาศตามมาตรา 2 และคดียังอยู่ในระหว่างการสอบสวน พนักงานสอบสวนจะนำตัวผู้ต้องหาไปศาลเพื่อขอให้ศาลพิจารณามีคำสั่งให้ส่งตัวไปตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติดได้หรือไม่ ซึ่งที่ประชุมมีมติว่า เมื่อผู้ต้องหา ตีธงว่ากระทำ ความผิดที่ กำหนดไว้ใน มาตรา 19 แห่ง พ.ร.บ. พันธุ์สมรรถภาพผู้พิการเสพติด พ.ศ. 2545 ไม่ว่าผู้นั้นจะกระทำ ความผิดและถูกแจ้ง ข้อกล่าวหาเมื่อใดก็ตามหากยังมีได้ดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลก่อนวันที่ 3 มีนาคม 2546 ซึ่งเป็นวันที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมประกาศข้อบัญญัติ หมวด 3 ของ พ.ร.บ. ดังกล่าว ให้พนักงานสอบสวนนำตัวผู้ต้องหาพร้อมคำร้องยื่นต่อศาลเพื่อพิจารณา มีคำสั่งให้ตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด และหากสามารถอยู่ที่พนักงาน อัยการให้พนักงานอัยการส่งเรื่องคืนพนักงานสอบสวน เพื่อดำเนินการนำตัวผู้ต้องหา

พร้อม...

พร้อมทั้งร้องยื่นต่อศาล ตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 ไป

ดังนี้ เพื่อให้การปฏิบัติของพนักงานสอบสวนเป็นไปโดยสมมติที่ประชุมร่วม และให้ปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ.ดังกล่าว จึงกำหนดให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติ ดังนี้

1. กรณีที่ได้มีการจับกุมผู้ต้องหาและข้อกล่าวหาว่าผู้นั้นอยู่ในหลักเกณฑ์

มาตรา 19 แห่ง พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 และคดีดังกล่าวยังมีได้ ดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลก่อนวันที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมประกาศท้องที่ที่ใช้ บทบัญญัติหมวด 3 ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ประกาศบังคับใช้ตามกฎหมายบัญญัติ หมวด 3 ตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 นำตัวผู้ต้องหาไปศาล พร้อมยื่นคำร้องต่อศาล เพื่อยื่นศาลพิจารณามีคำสั่งให้ส่งตัวไปตรวจพิสูจน์การเสพติด การติดยาเสพติด

1.1 กรณีผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนติดต่อนายประกันเพื่อส่งตัวผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวน แล้วนำ ตัวผู้ต้องหาไปศาลพร้อมยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่ง

1.2 กรณีผู้ต้องหาถูกควบคุมในระหว่างการขอฝากขัง หรือผิดฟ้อง และฝากขังในชั้นพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนประสานงานกับศาลในภาค ก่อนคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่ง

1.3 กรณีผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราว หรือถูกควบคุมในระหว่าง การขอฝากขัง หรือผิดฟ้องและฝากขังในชั้นพนักงานอัยการ ให้พนักงานสอบสวน ประสานงานกับพนักงานอัยการในการยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่ง

1.4 กรณีผู้ต้องหาเป็นเด็กหรือเยาวชนและถูกควบคุมอยู่ที่สถานพินิจ ให้พนักงานสอบสวนประสานงานกับผู้ชำนาญการสถานพินิจ ในการยื่นคำร้องขอให้ศาล มีคำสั่ง

2. กรณีที่ผู้ต้องหาถูกแจ้งข้อกล่าวหาตั้งแต่วันที่ 3 มีนาคม 2546 และ ข้อกล่าวหาอยู่ในหลักเกณฑ์ตาม มาตรา 19 แห่ง พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 และในท้องที่ที่ประกาศบังคับใช้ตามกฎหมายบัญญัติหมวด 3 ตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟู สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 และได้รับการปล่อยชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวน

2.1 ให้พนักงานสอบสวนกำหนดวันนัดในชั้นฎีกาประกันให้นายประกัน ส่งตัวผู้ต้องหาภายในระยะเวลาที่สามารถนำตัวผู้ต้องหาไปศาล เพื่อยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณามีคำสั่งให้ส่งตัวไปตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดกาเสพติด

2.1.1 กรณีผู้ต้องหาเป็นเด็กหรือเยาวชนและคดีไม่อยู่ในอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัว ให้กำหนดวันนัดส่งผู้ต้องหา ภายใน 24 ชั่วโมง นับแต่เวลาที่ผู้ต้องหามาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน

2.1.2 กรณีผู้ต้องหาพ้นเกณฑ์เยาวชน(ผู้ต้องหาผู้ใหญ่) ให้กำหนดวันนัดส่งตัวผู้ต้องหา ภายใน 48 ชั่วโมง นับแต่เวลามาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน

2.2 คดีที่ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราว ระหว่างวันที่ 3 มีนาคม 2546 ถึงวันที่รับทราบการปฏิบัติตามหนังสือนี้ ด้านปรากฏว่าพนักงานสอบสวนไม่ได้กำหนดวันนัดในชั้นฎีกาประกัน ให้นายประกันส่งตัวผู้ต้องหาตามเวลาที่กำหนดในข้อ 2.1.1 และ 2.1.2 ให้พนักงานสอบสวนรีบดำเนินการติดต่อนายประกัน ให้ส่งตัวผู้ต้องหา แล้วนำตัวผู้ต้องหาไปศาลพร้อมยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณามีคำสั่งให้ส่งตัวไปตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดกาเสพติด โดยเร็วเพื่อมิให้เกิดความเสียหายใดๆ

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้แจ้งพนักงานสอบสวนในสังกัดทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ.

(พล.ต.อ.วิเชียร พงษ์พานิช)

รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ดร.

โทร. 0 2205 3451

ที่ 0011.26/03551

วันที่ ๕๒ กันยายน 2553

เรื่อง คำรับทราบปฏิบัติ พ.ร.บ.เพิ่มผู้สมรรถภาพผู้พิการเสพติด พ.ศ. 2545

พชช.น., ก.1-9, ศาส., ก., ส, และ สค.ม.

ด้วยกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม มีหนังสือแจ้งว่า กรมคุมประพฤติในฐานะหน่วยงานประสานงาน พ.ร.บ.เพิ่มผู้สมรรถภาพผู้พิการเสพติด พ.ศ. 2545 พบว่าที่ผ่านมามีปัญหาข้อขัดข้องบางประการจากการปฏิบัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกรณีดำเนินการตาม พ.ร.บ.เพิ่มผู้สมรรถภาพผู้พิการเสพติด พ.ศ. 2545 กล่าวคือในกรณีพนักงานสอบสวนได้รับผลการชันสูตรการตรวจปัสสาวะจากศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ ซึ่งไม่ปรากฏว่าพบสารเสพติดในตัวอย่างปัสสาวะภายหลังจากที่ศาลมีคำสั่งให้ตรวจพิสูจน์แล้ว จากนั้นพนักงานสอบสวนได้ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อยุติการฟื้นฟู ทำให้กระบวนการบำบัดฟื้นฟูต้องยุติลงไม่เป็นที่เรียบร้อยจนกระทั่งขณะนี้ต้องส่งคืนตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูตามมาตรา 24 แห่ง พ.ร.บ.เพิ่มผู้สมรรถภาพผู้พิการเสพติด พ.ศ. 2545 ซึ่งพนักงานสอบสวนต้องปรับตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูไปดำเนินคดีอาญาปกติ แต่ปรากฏว่าพนักงานสอบสวนไปปรับตัวล่าช้า

ดร. พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การดำเนินงาน ตาม พ.ร.บ.เพิ่มผู้สมรรถภาพผู้พิการเสพติด พ.ศ.2545 เป็นไปโดยถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าว และไม่เกิดปัญหาข้อขัดข้องตามที่กรมคุมประพฤติแจ้งมา ดังกล่าว จึงขอคำรับ และจัดตั้งคณะกรรมการปฏิบัติ ดังนี้

1. ในการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในเบื้องต้น เป็นแนวทางปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ เรื่องกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมีสารเสพติดให้โทษอยู่ในร่างกายหรือไม่ ลงบังคับวันที่ ๒๒ เม.ย. 2546 ข้อ 7 ดังนี้ "ในกรณีตรวจหรือทดสอบในเบื้องต้นตามข้อ 6 พบว่าบุคคลนั้นยังเป็นผู้เสพยาเสพติดให้โทษ ให้ผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบจดบันทึกชื่อและรายละเอียดของชื่อผู้มีสำเนาหรือสถานที่อยู่ที่สามารถจะเรียกตัวหรือขอกหมายเรียกมาเพื่อดำเนินคดีได้ เมื่อมีการตรวจสอบยืนยันผลแล้วพบว่าเป็นผู้มีสารเสพติดให้โทษในร่างกาย" จึงให้ถือปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวโดยเคร่งครัด ทั้งนี้ยังไม่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาฐานเสพยาเสพติดให้โทษแก่บุคคลนั้นจนกว่าจะได้รับผลยืนยันว่าพบสารเสพติดในตัวอย่างการตรวจปัสสาวะแล้ว จึงเรียกตัวมาดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

2. กรณีต้องสงฆ์ในตัวผู้รับบริการที่นำผู้ตามมาตรา 24 แห่ง พ.ร.บ. สิ้นสุดบรรณภาพ ผู้ศึกษาแพทย์ พ.ศ. 2545 ให้พนักงานสอบสวนรีบไปรับตัวคืนมาโดยเร็ว ทั้งนี้ให้ถือปฏิบัติตาม ข้อ 9 ของ ภารกิจ ตร. คำว่าที่สุด ที่ 0004.6/2152 อ.ง 3 มี.ค. 2546 ตาม ใ้แจ้งเวียน ไปแล้ว

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและแจ้งให้พนักงานสอบสวนรวมทั้งผู้มีส่วนที่เกี่ยวข้อง ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.ท.

(สมยศ หุ่มพุ่มม่วง)

ผู้ช่วย ผบ.ตร. ประท. ผบ.ตร.

รอง ผบ.ตร.	.....	วันที่	.....
ผู้ช่วย ผบ.ตร.	.....	วันที่	.....
ผบ.ตร. (นายสมยศ หุ่มพุ่มม่วง)		วันที่	14/08/53
ผบ.ตร. (นายประท. ผบ.ตร.)		วันที่	14/08/53
รอง ผบ.ตร.	.....	วันที่	.....
ผบ.ตร.	.....	วันที่	.....
ผบ.ตร. (นายสมยศ หุ่มพุ่มม่วง)		วันที่	14/08/53
ผบ.ตร. (นายประท. ผบ.ตร.)	.....	วันที่	.....

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ   คร.

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๑๔๖๓

ที่ ๐๐๑๑.๒๔/ ๒๕๕๕

วันที่ ๑๓   กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง   ให้ระบุเลขประจำตัวประชาชนในคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งส่งตัวผู้ต้องหาไปควบคุมเพื่อตรวจพิสูจน์
การแพทย์หรือการติดยาเสพติด (พ.๑)

ลพช.น., ก., ก.๑ - ๑, กขค., กส. และ ลจร.

ด้วย กรมคุมประพฤติ มีหนังสือ ที่ ยธ ๐๓๐๔/๐๓๔๒๑ ลง ๒๖ เม.ย. ๒๕๕๕ แจ้งว่า กรมที่มี
กรมคุมประพฤติ รับผิดชอบคำวินิจฉัยของศาลฎีกาผู้ต้องหาที่เข้าสู่กระบวนการ ตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.๒๕๔๕ ในการตรวจพิสูจน์ผู้ต้องหา จำเป็นต้องใช้เลขประจำตัวประชาชนและชื่อบิดา
มารดาเพื่อระบุตัวตนที่แท้จริงของผู้ต้องหา และตรวจสอบประวัติการกระทำผิด เพื่อใช้ในโครงการงานผล
การตรวจพิสูจน์ฯ สอคมขอคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด จึงขอความร่วมมือให้พนักงานสอบสวน
แบบเอกสารทะเบียนราษฎรที่ตรวจสอบจากระบบหรือระบุเลขประจำตัวประชาชนในคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่ง
ส่งตัวผู้ต้องหาไปควบคุมเพื่อตรวจสอบการแพทย์หรือการติดยาเสพติด (พ.๑) และหากมีข้อขัดข้องประการใดขอ
ให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อขัดข้องในคำร้องด้วย

คร. พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้เป็นการให้ความร่วมมือในการตรวจพิสูจน์ผู้ต้องหาที่เข้าสู่
กระบวนการ ตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.๒๕๔๕ ให้เป็นไปได้โดยเรียบร้อยและถูกต้อง จึงให้
พนักงานสอบสวนระบุเลขประจำตัวประชาชนของผู้ต้องหาในคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งส่งตัวผู้ต้องหาไปควบคุม
เพื่อตรวจสอบการแพทย์หรือการติดยาเสพติด (พ.๑) ตามแบบที่แนบมานี้ โดยไม่ต้องแบบเอกสารทะเบียนราษฎร
ที่ตรวจสอบจากระบบ หากมีข้อขัดข้องที่ไม่สามารถระบุเลขประจำตัวประชาชนของผู้ต้องหาลงในคำร้องได้
ให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อขัดข้องในคำร้องด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.ย.
(ชัชวาลย์ สุขสมจิตร)
ผู้ช่วย ผ.บ.ตร. บรท.ผ.บ.ตร.

บทที่ 8

การมีความเห็นทางคดี

อำนาจทำความเห็นทางคดี

การส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ

และการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 0-22753468

ที่ 00046/นพฐ

วันที่ 19 เมษายน 2545

เรื่อง ชักข้อแนะนำทางปฏิบัติเกี่ยวกับการทำงานเหน็ดเหนื่อยและภาระงานและหนี้

ของ ผ.ต.ช. ผู้รักษา ผ.ต.ช. ผ.ต.ช. ผ.ต.ช. พนักงานผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ตาม ประมวลวิธีปฏิบัติราชการตำรวจกับคดี ลักษณะ 13 บทที่ 3 ข้อ 13 กำหนด
หลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติราชการตำรวจกับคดี (ซึ่งรูปความได้ค่า กรณีที่พนักงานสอบสวนตรวจรับคำร้องทุกข์หรือ
คำกล่าวโทษแล้ว) ภายหลังจากสอบสวนเสร็จแล้ว หากมีการกระทำความผิดเกิดขึ้นให้พนักงาน
สอบสวนผู้รับผิดชอบรายงานผลการไต่สวนจนถึงกองบัญชาการหรือตำรวจภาคแล้วแต่กรณี เพื่อให้
กองอำนวยการและคดี และดำเนินการส่งมอบข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องโดยมีหลักฐาน แต่
ปรากฏว่า เมื่อมีการนิเทศพนักงานสอบสวนแล้วคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษแล้ว ต่อมาภายหลังพบว่า
ไม่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น พนักงานสอบสวนบางนายอาจมีพฤติการณ์สอบสวน และขอถอน
หมายเลขคดีโดยไม่ระบุความเห็นทางคดีส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ ซึ่งเป็นภาระปฏิบัติที่ไม่
ถูกต้อง ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับการทำความเห็นทางคดี และ
การถอนหมายเลขคดีเป็นไปด้วยความถูกต้องเรียบร้อย จึงขอชักข้อแนะนำทางปฏิบัติดังนี้

1. เมื่อพนักงานสอบสวนได้รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษไว้แล้ว จะต้องเริ่ม
ทำการสอบสวนด้วยความรวดเร็ว ต่อเนื่อง และเป็นธรรม ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
มาตรา 241 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา มาตรา 130 และมีตลอดจนเสร็จสิ้นแล้วให้สรุปสำนวนทำความเห็น
การสอบสวน เห็นควรสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้อง ส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ ตาม ประ.วิ.ช.อาญา มาตรา
140, 141 หรือ 142 แล้วแต่กรณี

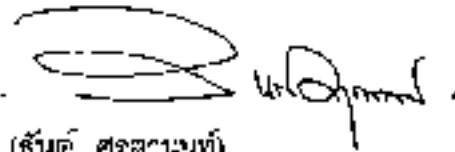
2. การขอถอนคดี ตาม ประมวลวิธีปฏิบัติราชการตำรวจกับคดี ลักษณะ 13 บทที่
3 ข้อ 13 เป็นกรณีที่พนักงานสอบสวนรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษลงในสมุดลงบันทึก
ตัวเป็นคดีตามกฎหมาย หรือสมุดลงบันทึกตัวเป็นคดีลงสารทางบก (รับเลขคดีอาญาหรือจราจร)
ประจำที่ทำการของพนักงานสอบสวนก่อนแล้ว ภายหลังจากสอบสวนปรากฏว่าไม่มีการกระทำ
ความผิดเกิดขึ้นหรือคดีจางคดีขึ้น ไม่พบพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดำเนินการขอถอน
หมายเลขคดีอาญา หรือจราจรตามระเบียบที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ถือเป็นภาระปฏิบัติคดีอาญาหรือจราจรให้
ถูกต้อง...

- 2 -

ถูกต้องตรงกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ส่วนเลขคดีที่ปรากฏอยู่ในสมุดสารบบการดำเนินคดีอาญา
ทั่วไป หรือสมุดสารบบการดำเนินคดีจราจรทางบก ประจำที่ทำการของพนักงานสอบสวนยังมีอยู่
ไม่ได้ถูกลบหรือหายไปจากสมุดสารบบแต่อย่างใด สำหรับสำนวนการสอบสวนพนักงานสอบสวน
จะตั้งดำเนินการสอบสวนให้เสร็จสิ้น แล้วสรุปสำนวนมีความเห็นสั่งให้พนักงานอัยการตาม
ป.วิ อาญา มาตรา 140, 141 หรือ 142 แล้วแต่กรณี

จึงขอข้อมความเข้าใจมาเพื่อทราบ และแจ้งให้พนักงานสอบสวนในสังกัดทราบ
เพื่อสืบปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป หากเกิดความบกพร่องหรือเสียหายแจ้งทางราชการขึ้น พนักงาน
สอบสวนและผู้เกี่ยวข้องจะต้องรับผิดชอบทางวินัยตามกฎหมายแก่กรณี

พล.ต.อ.

(สันต์ สุตานนท์)

ผ.ย.ต.อ.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร.0-22053466

ที่ 0004.6/๒๒๖๖ วันที่ 14 สิงหาคม 2545

เรื่อง กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดีที่ผู้ต้องหาหลบหนีประกัน และคดีที่ผู้ต้องหาบางคนถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลอื่น

รอง ผ.บ.ตร., ผู้ช่วย ผ.บ.ตร., ผ.บ.ช., ผ.บ.ก. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ตามหนังสือ ตร. ที่ 0004.6/๒167 ลง 20 พ.ค.2545 ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการส่งสำนวนคดีที่ผู้ต้องหาถูกคุมขังอยู่ในคดีอื่นที่เรือนจำซึ่งอยู่ในเขตอำนาจศาลอื่นไว้แล้ว แต่ยังไม่ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในกรณีผู้ต้องหาหลายคนกระทำผิดร่วมกันเป็นคดีที่เกี่ยวข้องกัน และผู้ต้องหาบางคนถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลอื่น กับผู้ต้องหาบางคนถูกคุมขังในคดีอื่นในอำนาจศาลอื่นซึ่งคดียังไม่ถึงที่สุดตามคำพิพากษาของศาลอื่น ประกอบกับ ตร. ได้หาข้อปัญหาข้อกฎหมายกรณีพนักงานอัยการไม่รับสำนวนการสอบสวนไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีหนังสือ ที่ นร 0601/0886 ลง 19 ก.พ.2544 แจ้งความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่) ตอบข้อหารือ ตร. ในประเด็น กรณีการส่งสำนวนคดีที่ผู้ต้องหาหลบหนีประกันและพนักงานสอบสวนมีความเห็นควรตั้งฟ้องผู้ต้องหา สรุปความได้ว่า สำนวนการสอบสวนตามมาตรา 42 แห่ง ป.วิ.อาญา ที่ พนักงานสอบสวนได้ปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราว ก่อนผู้ต้องหาได้หลบหนีประกัน ไม่มีผลทำให้สำนวนนั้นเป็นสำนวนตามมาตรา 41 ซึ่งเป็นกรณีจับตัวผู้ต้องหาไม่ได้ พนักงานสอบสวนต้องส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมตัวผู้ต้องหา ไปยังพนักงานอัยการ

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนในคดีที่ผู้ต้องหาหลบหนีประกันและมีความเห็นควรตั้งฟ้องผู้ต้องหาแต่พนักงานอัยการไม่รับสำนวน และการปฏิบัติกรณีผู้ต้องหาหลายคนกระทำผิดร่วมกันในคดีที่เกี่ยวข้องกัน และผู้ต้องหาบางคนถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลอื่นเป็น ไปด้วยความเรียบร้อย ขอคล้อยตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ดังกล่าว จึงให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนและพนักงานสอบสวนปฏิบัติดังนี้

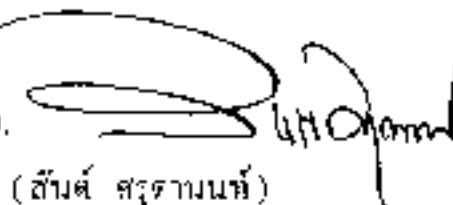
ก. ในคดีที่...

1. ในกรณีที่ผู้ต้องหาหลบหนีประกัน ให้พนักงานสอบสวนรีบสอบสวน และสรุปสำนวนเสนอผู้บังคับบัญชา เพื่อพิจารณาและมีความเห็นทางคดีตามระเบียบว่าด้วยอำนาจการทำความเห็นในคดี ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้ที่มีอำนาจมีความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้เก็บสำนวนไว้ที่ทำการของพนักงานสอบสวน โดยให้อยู่ในความรับผิดชอบของหัวหน้าพนักงานสอบสวน และให้จัดทำสมุดสารบัญชีสำนวนประเภทอัยการไม่รับสำนวนแล้วถึง: ส่วนงานการสอบสวนประเภทนี้ไว้ต่างหากเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ และสามารถตรวจรอบได้ตลอดเวลา ห้ามมิให้เก็บไว้กับตัวพนักงานสอบสวนที่สอบสวนคดี และให้จำหน่ายคดี (วงแดง) ออกจากสมุดคดีคดีอาญาประจำที่ทำการและสมุดบันทึกคดีประจำตัวพนักงานสอบสวน โดยหมายเหตุว่า "อัยการไม่รับสำนวน" หากมีการเปลี่ยนแปลงหัวหน้าพนักงานสอบสวน ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนคนเดิมส่งมอบสำนวนเช่นเดียวกับการส่งมอบสำนวนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนต่อหัวหน้าพนักงานสอบสวนคนใหม่ เมื่อได้ตัวผู้ต้องหาแล้วให้ดำเนินการตาม พ.ร.บ.อาญา มาตรา 142 วรรคสาม ต่อไป

2. ในกรณีที่ผู้ต้องหาหลบหนีการกระทำผิดร่วมกัน เป็นคดีเกี่ยวพันกัน และผู้ต้องหาบางคนถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลอื่น กับผู้ต้องหาบางคนถูกคุมขังในคดีอื่นในอำนาจศาลอื่น ซึ่งคดียังไม่ถึงที่สุดตามคำพิพากษาของศาลอื่น ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบแยกสำนวนว่าความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุด ส่งไปยังพนักงานอัยการประจำศาลที่มีเขตอำนาจเหนือเรือนจำที่ผู้ถูกจำคุกต้องโทษอยู่ แม้ว่า จะอยู่คนละเขตท้องที่หรือคนละจังหวัดก็ตาม ส่วนผู้ต้องหาที่ถูกคุมขังในคดีอื่นซึ่งคดียังไม่ถึงที่สุด ให้ดำเนินการตามหนังสือ สร. ที่ 0004.6/6167 ลง 20 พ.ค. 2545 ต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้แจ้งหัวหน้าพนักงานสอบสวนและพนักงานสอบสวนในสังกัดทราบเพื่อถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป หากเกิดความบกพร่องหรือเสียหายแก่ทางราชการขึ้น หัวหน้าพนักงานสอบสวนและพนักงานสอบสวนต้องรับผิดชอบทางวินัยตามควรแก่กรณี

พล.ต.อ.

(สันต์ สุระพานท์)

ค.บ.ต.ร.

ที่ นร ๐๖๐๑/ ๐๘๘๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑๕ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ทารุณปัญหา ข้อกฎหมายกรณีพนักงานอัยการไม่รับสำนวนการสอบสวน

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๖๐๑/ป ๒๗๑
ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๔

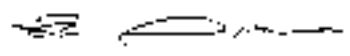
สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ทารุณปัญหาข้อกฎหมายกรณี
พนักงานอัยการไม่รับสำนวนการสอบสวน

ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ขอหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับกรณีพนักงาน
อัยการไม่รับสำนวนการสอบสวน และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้กระทรวงมหาดไทย
(กรมการปกครองและกรมราชทัณฑ์) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานศาลยุติธรรม และสำนักงาน
อัยการสูงสุด แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) และคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่)
ได้พิจารณาคือข้อหารือดังกล่าวและมีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่ง
มาด้วยนี้ ลงนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
เพื่อทราบตามระเบียบแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชัยวัฒน์ วงศ์วิมลสารนต์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานเลขาธิการกรม
โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๖๒๐๖-๘
กลุ่มงานมาอกระบวนกรยุติธรรมทางอาญา
โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๑๓๕๓
โทรสาร ๐ ๒๒๒๒ ๑๓๐๘
www.ksc.go.th

เรื่องเสร็จที่ ๕๓๔/๒๕๔๔

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ทารือปัญหาข้อกฎหมายการนิเทศงานข้าราชการไม่รับส่วนงานการสอบสวน

สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ดช ๐๐๐๔.๖/๑๐๓๖๖ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รับทราบปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติและข้อหารือจากพนักงานสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจนครบาลและกองบัญชาการตำรวจภูธร กรณีพนักงานอัยการไม่รับส่วนงานการสอบสวนที่พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จแล้ว เนื่องจากสำนักงานอัยการสูงสุดได้วางแนวทางปฏิบัติในการรับส่วนงานการสอบสวนจากพนักงานสอบสวนใหม่" ซึ่งจากแนวปฏิบัติดังกล่าวก่อให้เกิดข้อขัดข้องในการปฏิบัติงานแก่สำนักงานตำรวจแห่งชาติสรุปได้ ๒ ประการ ดังนี้

๑. ส่วนงานการสอบสวนที่ผู้ต้องหากระทำความผิดและผู้ต้องหาถูกควบคุม หรือตั้งอยู่ หรือปล่อยชั่วคราว หรือเชื้อต่างได้ตัวมาเมื่อออกหมายเรียก มาตรา ๑๕๒ วรรคหนึ่ง" แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กำหนดให้พนักงานสอบสวนทำควมเห็นว่าการสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาส่งไปยังพนักงานอัยการพร้อมด้วยส่วนงานการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหา มาตรา ๑๕๒ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กำหนดให้พนักงานสอบสวนส่งส่วนงานการสอบสวนพร้อมกับตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการ เว้นแต่ผู้ต้องหาไม่ถูกตั้งอยู่แล้ว ปัญหาข้อขัดข้องของพนักงานสอบสวนคือผู้ต้องหาที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวหลบหนีหรือหนี ทำให้พนักงานสอบสวนไม่สามารถนำตัวผู้ต้องหาไปส่งให้พนักงานอัยการพร้อมกับส่วนงานการสอบสวนได้

ส่งพร้อมหนังสือที่ นร ๐๖๐๑/๐๔๘๔ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

"หนังสือ สำนักงานอัยการสูงสุด ที่ กส (สผ.น.) ๐๐๑๔/ว ๑๔๔ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๔ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการรับส่วนงานการสอบสวนจากพนักงานสอบสวน ส่งถึงรองอธิการสูงสุด อธิบดีอัยการฝ่ายอธิบดีอัยการเขต อัยการพิเศษฝ่าย และอัยการอัยการสูงสุด อัยการจังหวัด และผู้อำนวยการตรวจบังคับกฎหมายอาญา

"มาตรา ๑๕๒ ผู้ต้องหาผู้กระทำความผิดและผู้ต้องหาถูกควบคุมหรือตั้งอยู่ หรือปล่อยชั่วคราว หรือเชื้อต่างได้ตัวมาเมื่อออกหมายเรียก ให้พนักงานสอบสวนทำควมเห็นตามท้องส่วนงานการสอบสวนว่าควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องส่งไปยังพนักงานอัยการพร้อมด้วยส่วนงาน

ในกรณีที่เห็นควมเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ให้ส่งแต่สำนวนพร้อมด้วยควมเห็นไปยังพนักงานอัยการ ส่วนตัวผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจปล่อยหรือปล่อยชั่วคราว ตัวผู้ต้องหาถูกตั้งอยู่ ให้ขอเองหรือขอให้พนักงานอัยการขอต่อศาลให้ปล่อย

ในกรณีที่เห็นควมเห็นควรสั่งฟ้อง ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนพร้อมกับผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการ เว้นแต่ผู้ต้องหาไม่ถูกตั้งอยู่แล้ว

แต่ถ้าเป็นควมผิด ที่พนักงานสอบสวนประวิงกักขังไว้ และผู้กระทำความผิดได้ปฏิบัติตามวิธีพิจารณาคดีแล้ว ให้บันทึกการเรียกเรียกขังไว้ แล้วส่งไปให้พนักงานอัยการพร้อมกับสำนวน

พนักงานอัยการจึงไม่รับสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ทั้งที่มาตรา ๑๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้อำนาจพนักงานสอบสวนปล่อยชั่วคราวได้

เรื่องนี้สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีความเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นสำนวนการสอบสวนที่รู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่เรียกหรือจับตัวผู้กระทำความผิดยังไม่ได้ตามมาตรา ๑๕๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งกำหนดให้พนักงานสอบสวนทำความเข้าใจเห็นว่าควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา ส่งไปยังพนักงานอัยการพร้อมกับสำนวนการสอบสวน ถ้าพนักงานอัยการเห็นว่าควรสั่งฟ้อง ก็ให้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อให้ตัวผู้ต้องหา มา คดีก็จะป็นอันเสร็จสิ้นไปโดยสิ้นสงคราน แต่ถ้าพนักงานอัยการเห็นว่าไม่ควรสั่งฟ้อง สิทธิและประโยชน์ก็จะเกิดแก่ผู้ต้องหา เพราะผู้ต้องหาจะได้รับอิสระภาพและไม่ต้องเป็นผู้ต้องหาอีกต่อไป แต่พนักงานอัยการไม่รับสำนวนการสอบสวนไว้พิจารณาสั่งการ ผู้ต้องหา ก็จะเสียสิทธิในกลางดำเนินชีวิตอย่างปกติสุข เพราะผู้ต้องหาจะถูกอายัดตัวหรือถูกออกหมายจับได้ ซึ่งความเห็นดังกล่าวก็สอดคล้องกับความเห็นเดิมของสำนักงานอัยการสูงสุด แต่ต่อมาสำนักงานอัยการสูงสุดได้วางแนวปฏิบัติใหม่ว่า สำนวนการสอบสวนที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดและผู้นั้นถูกควบคุมหรือขังอยู่หรือปล่อยชั่วคราว หรือเชื่อว่าคงได้ตัวมาเมื่อสภกหมายเรียก มาตรา ๑๕๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กำหนดให้พนักงานสอบสวนทำความเข้าใจเห็นว่าควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา ถ้าพนักงานสอบสวนเห็นควรสั่งฟ้อง ก็ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการ กรณีที่พนักงานอัยการจะรับสำนวนการสอบสวนได้ตลอดเมื่อพนักงานสอบสวนได้ส่งตัวผู้ต้องหาด้วย หรือผู้ต้องหาถูกขังอยู่ในอำนาจศาลที่พนักงานอัยการจะยื่นฟ้องได้ แต่ต่อมาพนักงานสอบสวนจะไม่สามารถส่งตัวผู้ต้องหามาได้ เนื่องจากผู้ต้องหาหลบหนีหรือหนีประกัน หรือไม่สามารถดำเนินการให้ผู้ต้องหาอยู่ในอำนาจศาลที่พนักงานอัยการจะยื่นฟ้องได้ เช่น ถูกคุมขังอยู่ในอำนาจศาลอื่น ก็ไม่ทำให้สำนวนการสอบสวนที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๕๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เปลี่ยนเป็นสำนวนการสอบสวนที่รู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่เรียกหรือจับตัวผู้กระทำความผิด จึงไม่ได้ตามมาตรา ๑๕๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ดังนั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงขอหารือว่า สำนวนการสอบสวนที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีความหมายเดียวกันหรือไม่ และสำนวนการสอบสวนที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๕๑ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ถ้าผู้ต้องหาหลบหนี ระกันจะยื่นสำนวนการสอบสวนกลับ

มาตรา ๑๕๑ ถ้ารู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ เมื่อได้ความตามทางสอบสวนกล่าวโทษ ให้ทำความเห็นว่า ควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องส่งไปพร้อมกับสำนวนยังพนักงานอัยการ

ถ้าพนักงานอัยการเห็นสมควรปล่อยชั่วคราวสั่งไม่ฟ้อง ให้ยุติการสอบสวนโดยสั่งไม่ฟ้อง และไปแจ้งคำสั่งนี้ให้พนักงานสอบสวนทราบ

ถ้าพนักงานอัยการเห็นว่าควรสอบสวนต่อไป ก็ให้สั่งพนักงานสอบสวนปฏิบัติเช่นนั้น

ถ้าพนักงานอัยการเห็นว่าควรสั่งฟ้อง ก็ให้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อให้ได้ตัวผู้ต้องหา ถ้าผู้ต้องหาอยู่ต่างประเทศ ให้พนักงานอัยการจัดการเพื่อขอให้ส่งตัวกลับมา

หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ส่วนที่ ๒๒๓ ที่ ๒๒ ๒๐๒๓/๑๖๑๘ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๓๕ เรื่อง ข้าราชการทางปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งสำนวนการสอบสวน ส่งถึงอธิบดีกรมตำรวจ

ไปเป็นสำนวนการสอบสวนว่าผู้ต้องหากระทำคามผิด แต่เรียกหรือจับตัวผู้กระทำความผิดยังไม่ได้ตาม มาตรา ๑๘๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ได้หรือไม

๒. คดีที่ผู้ต้องหา หรือผู้ต้องขังถูกคุมขังในคดีอื่นในเรือนจำที่กฎในเขตอำนาจของ ศาลอื่นในกรุงเทพมหานคร ทางปฏิบัติที่ผ่านมาสำนักงานอัยการสูงสุดจะแจ้งให้พนักงานอัยการแห่ง ห้องที่ที่ความผิดเกิดในเขตส่งสำนวนการสอบสวนไปยังสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อยื่นฟ้องผู้ต้องหา หรือผู้ต้องขังต่อศาลอาญา แต่ถ้าผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังถูกคุมขังกฎในเรือนจำอื่นนอกกรุงเทพมหานคร พนักงานอัยการแห่งห้องที่ที่ความผิดเกิดในเขตจะต้องส่งสำนวนการสอบสวนไปให้พนักงานอัยการที่ ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังถูกคุมขังอยู่ เพื่อยื่นฟ้องตามมาตรา ๒๑ (๑) แห่งประมวลกฎหมาย วิพิจารณา ความอาญา แต่อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันศาลไม่ประทับฟ้อง โดยให้ไปยื่นฟ้องต่อศาลที่ความผิดเกิด (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๔/๒๕๓๗) ประกอบกับมีบทแก้ไขมาตรา ๕๓ แห่งประมวลกฎหมาย แห่งและพาณิชย์ โดยกำหนดให้ผู้มีสำเนาของผู้ที่ถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลหรือตามคำสั่ง โดยชอบด้วยกฎหมาย ได้แก่ เรือนจำหรือทัณฑสถานที่มีผู้จำคุกอยู่ แต่เนื่องจากกรมราชทัณฑ์มี จำนวนเจ้าหน้าที่น้อยและไม่เพียงพอที่จะนำตัวผู้ต้องขังไปมอบให้พนักงานอัยการเพื่อฟ้องผู้ต้องขัง ซึ่งเป็นผู้ต้องหาในคดีอื่นได้ จึงทำให้ไม่สามารถนำมาตรา ๒๑ (๑) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาใช้ได้ ภากระดังกล่าวจึงตกแก่พนักงานสอบสวนที่จะต้องนำตัวผู้ต้องขังที่ถูกคุมขังในคดีอื่น ในเรือนจำที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลอื่นไปมอบให้แก่พนักงานอัยการพร้อมกับสำนวนการสอบสวน ที่เห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหา

ดังนั้นสำนักงานอัยการแห่งชาติจึงขอหารือว่า คดีที่ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังถูกคุมขัง ในคดีอื่นและอยู่ในเขตอำนาจของศาลอื่น เมื่อศาลยึดหลักฐานมาตรา ๕๗ แห่งประมวลกฎหมายแห่ง และพาณิชย์แล้ว ถ้าไม่มีบทแก้ไขกฎหมายดังกล่าวจะมีวิธีการใดที่สามารถนำตัวผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขัง ไปให้พนักงานอัยการเพื่อฟ้องผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังต่อศาลที่มีเขตอำนาจได้

มาตรา ๒๒ เมื่อความผิดเกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้นในเขตอำนาจของศาลใด ให้ชำระที่ ศาลนั้น แต่กั

(๑) เมื่อจำเลยมีที่อยู่ หรือถูกจับในท้องที่หนึ่ง หรือเมื่อเจ้าพนักงานราชการสอบสวนในท้องที่หนึ่ง นอกเขตของศาลดังกล่าวแล้ว จะชำระที่ศาลแห่งท้องที่นั้นๆ อยู่ในเขตอำนาจก็ได้

(๒) เมื่อความผิดเกิดขึ้นนอกเขตศาลอาญา จักรไทร ให้ชำระคดีนั้นที่ศาลอาญา ถ้าศาลสอบสวนได้ ระส่งสำนวนฟ้องที่หนึ่งตั้งอยู่ในเขตของศาลใด ให้ชำระที่ศาลนั้นได้ด้วย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๖/๒๕๓๗ ศาลฎีกาพิพากษาว่า มุขคดีเกิดในเขตอำนาจของศาลจังหวัดฝาย พยาบหลักฐานต่าง ๆ อยู่ในเขตอำนาจของศาลจังหวัดฝาย โจทก์ฟ้องคดีที่ศาลจังหวัดฝายก็จะเป็นการสะดวก แก่การพิจารณาพิพากษาคดีซึ่งว่าการฟ้องต่อศาลอาญา แม้จำเลยจะต้องขังอยู่ในเขตอำนาจศาลอาญา โจทก์ก็ขอ บที่ระหว่งขังต่อศาลอาญาให้สั่งไปเรือนจำที่คุมขังจำเลยและอยู่ส่งตัวจำเลย ไปคุมขังขังเรือนจำอันนอกเขตได้ ดังนั้น ศาล อาญาใช้ดุลพินิจไม่อนุญาตให้โจทก์ยื่นฟ้องต่อศาลอาญา จึงชอบแล้ว

มาตรา ๕๗ ผู้มีสำเนาของผู้ที่ถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลหรือตามคำสั่งโดยชอบ ด้วยกฎหมาย ได้แก่ เรือนจำ หรือทัณฑสถานที่ถูกจำคุกอยู่จนกว่าจะได้รับการปล่อยตัว

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาปัญหาที่หารือดังกล่าวทั้งสองประเด็น ประกอบกับได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง และกรมราชทัณฑ์) ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม และผู้แทนส่วนงานอัยการสูงสุดแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในปัญหาที่ว่า ส่วนงานการสอบสวนที่รู้ตัวผู้กระทำผิดตาม มาตรา ๑๔๑ และมาตรา ๑๔๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีความหมายเดียวกันหรือไม่ และส่วนงานการสอบสวนที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดและพนักงานสอบสวนมีความเห็นควรตั้งฟ้อง ผู้ต้องหาตามมาตรา ๑๔๒ วรรคสาม ถ้าผู้ต้องหาหลบหนีหรือไม่ กรณีนี้จะเปลี่ยนส่วนงานการสอบสวน ครอบคลุมเป็นส่วนงานการสอบสวนที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๔๑ ได้หรือไม่ นั้น มีความเห็นว่า ปัญหานี้มีข้อพิจารณาในเบื้องต้นว่า ส่วนงานการสอบสวนตามมาตรา ๑๔๑ กับส่วนงานการสอบสวนตามมาตรา ๑๔๒ มีความหมายแตกต่างกันหรือไม่ เมื่อได้พิจารณาประเด็นนี้แล้วเห็นว่า ส่วนงานการสอบสวนสองกรณีนี้มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ภาวะส่วนงานการสอบสวนตามมาตรา ๑๔๑ หมายถึง ส่วนงานการสอบสวนที่เรียกหรือจับผู้ต้องหาทั้งไม่ได้ ส่วนงานการสอบสวนประเภทนี้จึงไม่มีการแจ้งข้อหาและสอบสวน ผู้ต้องหาตามมาตรา ๑๓๘ เนื่องจากผู้ต้องหายังไม่มาปรากฏตัวต่อพนักงานสอบสวน ส่วนงานการสอบสวนประเภทนี้พนักงานสอบสวนจึงมีหน้าที่ให้ความเห็นว่าควรตั้งฟ้องหรือส่งไม่ฟ้องส่งไปยังพนักงานอัยการหรือมอบส่วนงานการสอบสวนโดยไม่ต้องส่งตัวผู้ต้องหาไปตั้ง พนักงานอัยการหรือมอบส่วนงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวนได้ สำหรับกรณีส่วนงานการสอบสวนตามมาตรา ๑๔๒ หมายถึง ส่วนงานการสอบสวนที่มีผู้ต้องหาอยู่ในความควบคุม ชัง หรือปล่อยชั่วคราวของศาลหรือพนักงานสอบสวน หรือพนักงานสอบสวนสามารถได้ตัวผู้ต้องหาเมื่อออกหมายเรียก ส่วนงานการสอบสวนตามมาตรา ๑๔๒ นี้จึงเป็นกรณีที่มีการแจ้งข้อหาและสอบสวนผู้ต้องหาตามมาตรา ๑๓๘ แล้ว และเมื่อพนักงานสอบสวนมีความเห็นควรตั้งฟ้องผู้ต้องหา มาตรา ๑๔๒ วรรคสาม ได้บัญญัติไว้ชัดเจนว่า ให้พนักงานสอบสวนส่งส่วนงานการสอบสวนหรือผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการ เว้นแต่ผู้ต้องหานั้น ถูกขังอยู่แล้ว ดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) จึงเห็นว่า กรณีตามข้อหารือดังกล่าว ส่วนงานการสอบสวนตามมาตรา ๑๔๒ ที่พนักงานสอบสวนรู้ตัวผู้กระทำความผิดและมีความเห็นควรตั้งฟ้องผู้ต้องหาตามมาตรา ๑๔๒ วรรคสาม ถ้าผู้ต้องหาหลบหนีหรือไม่ ก็ไม่เกี่ยวข้องทำให้ส่วนงานการสอบสวน เปลี่ยนไปเป็นส่วนงานการสอบสวนตามมาตรา ๑๔๑ ได้

ประเด็นที่สอง ในปัญหาที่ว่า คดีที่ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังถูกคุมขังในคดีอื่นและอยู่ในเขตอำนาจของศาลอื่น เมื่อศาลยึดหลักตามมาตรา ๔๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่กำหนดให้ศาลที่มีอำนาจชำระคดีคือศาลที่ผู้ต้องหาถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุด ถ้าไม่มีการแก้ไขกฎหมาย

มาตรา ๑๓๘ เมื่อผู้ต้องหาถูกเรียก หรือส่งตัวมา หรือเข้าหาพนักงานสอบสวนแล้ว หรือปรากฏตัว ผู้ใดซึ่งมาผู้ต้องหาเข้าพนักงานเป็นผู้ต้องหา ให้ถามถึงตัว บานสกุล ชาติ ยิงดับ วิหารมาตรา คาญ อาริพ ที่อยู่ ที่เกิด และแจ้งข้อหาให้ทราบ และต้อง อธิบายให้ทราบก่อนว่า ข้อความที่ผู้ต้องหาถูกกล่าวนั้นอาจใช้ไปพยานหลักฐานซึ่งจะในการพิจารณาคดี เมื่อผู้ต้องหาสนใจให้การอย่างไร ก็ให้แจ้งคดีให้การไว้ ถ้าผู้ต้องหาไม่สนใจให้การเลย ก็ให้บันทึกไว้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) มีความเห็นที่เกี่ยวเนื่องเกี่ยวกับความเห็นของสำนักงานอัยการสูงสุด ตามหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่ระบุไว้ในเชิงขรบทที่ ๕

ดังกล่าว จะมีวิธีการใดที่สามารถนำผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังไปให้พนักงานกักการเพื่อขึ้นฟังผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังต่อศาลที่มีเขตอำนาจได้ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) มีความเห็นว่า กรณีดังกล่าวสามารถแยกพิจารณาได้สองกรณี คือ

กรณีที่หนึ่ง ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังถูกจำคุกอยู่ในคดีอื่นที่ศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว และอยู่ในเขตอำนาจของศาลอื่น มาตรา ๔๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ภูมิลำเนาของผู้ที่ถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลหรือตามคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ได้แก่ เรือนจำหรือทัณฑสถานของผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังถูกจำคุกอยู่จนกว่าจะได้รับการปล่อยตัว ดังนั้น ศาลที่มีเขตอำนาจเหนือเรือนจำหรือทัณฑสถานที่ยุ้มนั้นถูกจำคุกอยู่ จึงเป็นศาลที่มีอำนาจชำระคดีตามมาตรา ๒๒ (๑) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พนักงานสอบสวนสามารถส่งสำเนาคำขอสอบสวนไปยังพนักงานอัยการประจำศาลนั้นเพื่อขึ้นฟ้องผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังต่อศาลได้

กรณีที่สอง ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังถูกคุมขังอยู่ในคดีอื่นและศาลยังไม่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุด ตามมาตรา ๒๒ กำหนดให้ศาลที่มีอำนาจชำระคดีคือศาลที่ความผิดเกิด อ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้น แต่คำจำเลยมีที่อยู่ในอีกท้องที่หนึ่ง มาตรา ๕๖ (๑) กำหนดให้สามารถฟ้องคดีต่อศาลซึ่งท้องที่นั้น ๆ อยู่ในเขตอำนาจได้ คำว่า "ศาลซึ่งเป็นท้องที่ที่จำเลยมีที่อยู่" นั้น ศาลฎีกาได้วินิจฉัยว่า คำว่า "ที่อยู่" ตามมาตรา ๒๒ (๑) หมายถึง ถิ่นอันบุคคลนั้นมีสถานที่อยู่เป็นแห่งสำคัญตามมาตรา ๓๗^๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังอยู่ในเรือนจำหรือทัณฑสถานและศาลยังไม่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น เรือนจำหรือทัณฑสถานดังกล่าวไม่ถือเป็นที่อยู่ของผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขัง^๒ ในกรณีที่สองนี้ เรือนจำหรือทัณฑสถานจึงไม่ใช่ที่อยู่ของผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังที่จะทำให้พนักงานอัยการมีอำนาจ

^๑โปรดดูเชิงบรรณที่ ๕

^๒มาตรา ๓๗ ภูมิลำเนาของบุคคลธรรมดา ได้แก่ ถิ่นอันบุคคลนั้นมีสถานที่อยู่เป็นแห่งสำคัญ

^๓คำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๒๒๗๗/๒๕๓๖ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คำว่า "ที่อยู่" ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒ (๑) หมายถึง ถิ่นอันบุคคลนั้นมีสถานที่อยู่เป็นแห่งสำคัญตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๗ แต่คำจำเลยถูกขังอยู่ในเรือนจำกลางอุดรธานีในคดีอาญาของศาลจังหวัดอุดรธานี ซึ่งเป็นเพียงชั่วคราวระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น แต่บริเวณแห่งพิจารณาคดีอาจได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวหรือในที่สุดศาลอาจพิพากษาให้ปล่อยตัวจำเลยก็ได้ ดังนั้น เรือนจำกลางอุดรธานีจึงมิใช่ที่อยู่ของจำเลยตามมาตรา ๒๒ (๑) จึงทักจึงไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยในฐานะบุคคลซึ่งเกิดขึ้นในจังหวัดมุกดาหารแล้วศาลมุกดาหาร

คำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๑๒๖๘/๒๕๓๓ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๗ กำหนดภูมิลำเนาของผู้ที่ถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลหรือตามคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ได้แก่ เรือนจำหรือทัณฑสถานที่ถูกจำคุกอยู่จนกว่าจะได้รับการปล่อยตัว บทบัญญัติดังกล่าวแยกผู้ที่ถูกจำคุกออกเป็น ๒ กรณีต่างหากจากกัน คือ ถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลกรณีหนึ่ง และถูกจำคุกตามคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายอีกกรณีหนึ่ง หากแต่ในกรณีเดียวกันนี้ เมื่อปรากฏว่าในขณะที่ฟ้องจำเลยต่อศาลจังหวัดบึงพระบุรี จำเลยถูกจำคุกตามคำสั่งศาลอยู่ที่เรือนจำอำเภอบึงพระบุรี แต่คำพิพากษาดังกล่าวยังมีผลถึงที่สุด ดังนั้น จะถือว่าจำเลยมีภูมิลำเนาอยู่ที่เรือนจำอำเภอบึงพระบุรีตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๗ ไม่ได้ หากแต่ไม่มีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลจังหวัดบึงพระบุรี

ฟ้องศาลที่มีเขตอำนาจเหนือท้องที่นั้นได้ ฉะนั้น ถ้ายังไม่มีการแก้ไขกฎหมาย ปัญหาดังกล่าวอาจแก้ไขในทางปฏิบัติโดยกาว่าประธานงานกันระหว่างสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และกรมราชทัณฑ์ เพื่อให้มีการย้ายตัวผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังไปยังเรือนจำหรือทัณฑสถานที่ตั้งอยู่ในท้องที่ที่ศาลมีเขตอำนาจ เพื่อให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังต่อศาลนั้นต่อไปได้

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ในปัญหาประเด็นที่หนึ่งแล้วเห็นว่า เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อพิจารณาโดยละเอียด จึงอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๒ ของระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการประชุมของกรรมการร่างกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๒๕ จัดให้มีการประชุมร่วมกันของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑ คณะที่ ๔ คณะที่ ๗ และคณะที่ ๑๑)

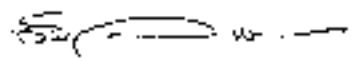
ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑ คณะที่ ๔ คณะที่ ๗ และคณะที่ ๑๑) ได้ร่วมกันพิจารณาข้อหาหรือโมฆะประเด็นที่หนึ่ง โดยได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดแล้ว มีมติเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) โดยเห็นว่า จำนวนการสอบสวนตามมาตรา ๑๔๑ และมาตรา ๑๔๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีความแตกต่างกัน โดยจำนวนการสอบสวนตามมาตรา ๑๔๑ เป็นกรณีที่เรียกหรือจับผู้ต้องหา ยังไม่ได้ ส่วนจำนวนการสอบสวนประเภทที่พนักงานสอบสวนสามารถสรุปความเห็นและส่งแต่จำนวนการสอบสวนที่มีความเห็นควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องไปยังพนักงานอัยการได้ ส่วนกรณีจำนวนการสอบสวนตามมาตรา ๑๔๒ เป็นกรณีที่มีการแจ้งข้อหาและสอบสวนผู้ต้องหาตามมาตรา ๑๓๔ แล้ว และผู้ต้องหาอยู่ในความควบคุม ชัง หรือปล่อยชั่วคราวของศาลหรือพนักงานสอบสวน หรือพนักงานสอบสวนสามารถได้ตัวผู้ต้องหาเมื่อออกหมายเรียก ส่วนจำนวนการสอบสวนประเภทนี้ ถ้าพนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้อง พนักงานสอบสวนจะต้องส่งตัวผู้ต้องหาไปด้วย ถ้ามีการปล่อยผู้ต้องหาชั่วคราว แต่ผู้ต้องหาหลบหนี ประกัน กรณีนี้จะไม่มีผลทำให้จำนวนการสอบสวนตามมาตรา ๑๔๒ เปลี่ยนไปเป็นจำนวนการสอบสวนตามมาตรา ๑๔๑ ได้ เพราะมาตรา ๑๔๒ วรรคสาม บัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่า จำนวนการสอบสวนที่ผู้ตัวผู้กระทำความผิดและพนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหา ให้พนักงานสอบสวนส่งจำนวนการสอบสวนพร้อมกับผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการ วันแต่ผู้ต้องหานั้นถูกขังอยู่ ดังนั้น กรณีที่ผู้ต้องหาหลบหนีประกัน พนักงานสอบสวนจะส่งจำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการได้ ต่อเมื่อส่งตัวผู้ต้องหาไปด้วย

“ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะในหลายด้าน หรือต้องการความรู้รอบคอบในการพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาอาจขอให้กรรมการร่างกฎหมายสองหรือสามคณะประชุมปรึกษาหารือร่วมกัน เป็นกรณีพิเศษก็ได้

“ในการประชุมตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการร่างกฎหมายซึ่งมีอาวุโสที่สูงสุดในประธานในที่ประชุม และต้องมีกรรมการร่างกฎหมายมาประชุมไม่น้อยกว่าหกคน โดยต้องเป็นกรรมการร่างกฎหมายจากทุกคณะที่ได้เชิญประชุม จึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่ในกรณีวินิจฉัยประเด็นสำคัญ ประธานในที่ประชุมจะให้สภาวินิจฉัย ประเด็นนั้นจนกว่าจะมีการร่างกฎหมายประชุมมากกว่าหกคนก็ได้

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความเรียงของที่ประชุมร่วมคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวแล้ว เห็นว่าปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่สำคัญและผลของการวินิจฉัยอาจกระทบกระเทือนต่อวิถีทางปฏิบัติราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและสำนักงานอัยการสูงสุด
 เลขาธิการฯ จึงอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๕^๑ ของระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการประชุมของ
 กรรมการร่างกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๒๒ จัดให้มีการประชุมใหญ่คณะกรรมการกฤษฎีกา

ที่ประชุมใหญ่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ร่วมกันพิจารณาข้อหารือดังกล่าวประกอบกับ
 ได้รับฟังคำชี้แจงจากตัวแทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติและผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดแล้ว มีมติเห็นด้วย
 กับความเห็นของที่ประชุมร่วมคณะกรรมการกฤษฎีกา (ตอนที่ ๑ ตอนที่ ๕ ตอนที่ ๗ และตอนที่ ๑๑)

(วิชชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์)
 เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 กันยายน ๒๕๕๕

^๑ ข้อ ๑๕ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาอาจพิจารณาจัดให้มีการประชุมใหญ่กรรมการ
 ร่างกฎหมายได้ในกรณีดังต่อไปนี้

“๑) ... ๒) ...

(๕) เมื่อเห็นว่าเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่สำคัญ หรือผลของการวินิจฉัยอาจกระทบกระเทือนต่อ
 วิถีทางปฏิบัติราชการอันอาจก่อให้เกิดผลเสียหายแก่ประโยชน์สาธารณะหรือระบบราชการเป็นส่วนรวม.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองสิทธิ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. ๐๒-๒๐๕-๑๔๙๖

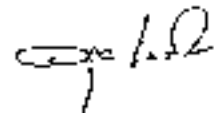
ที่ ๐๐๐๔.๑๖/๕๗๙ วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง กำกับและรับผิดชอบหนี้สังคม และการปรับแก้กฎหมายของพนักงานสอบสวน

ผบช.ก., น., ปศ., ก. ๔ - ๕

ด้วยสำนักงานอัยการ ได้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาเกี่ยวกับกรรมการ
 กระทำผิดมฉก.มฉด.ให้โทษ เพื่อพิจารณา ตาม ป.วิ อาญา มาตรา ๑๔๕ ปรากฏว่า
 พนักงานสอบสวนปรับบทกฎหมายที่จะพิจารณาคดีเป็นคดีกับผู้ต้องหาผิดภาค
 ๓ มาตรา ๑๐๖ อาทิตี พนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาว่าผู้ต้องหากระทำผิดฐาน
 มีเขาเสพติดให้โทษประเภท ๓ (ยาแก้ไอผสมโคเคอิน) ไว้ในความครอบครองเพื่อจำหน่าย
 โดยไม่ได้รับอนุญาตนั้น ไม่นับบทบัญญัติกฎหมายโดยบัญญัติให้กรณีไว้ในครอบครองเพื่อ
 จำหน่ายซึ่งยาแก้ไอผสมโคเคอิน ซึ่งจัดเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๓ ตาม พ.ร.บ.
 ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๑ (๑) เป็นความผิด หรือในคดีที่เป็นข้าราชการ
 กระทำกรรมผิดเกี่ยวกับยาเสพติด แต่พนักงานสอบสวนปรับบทกฎหมายเป็นความผิดตาม
 พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำผิดความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.๒๕๓๔ โดย
 ไม่ปรากฏว่ายาเสพติดที่ข้าราชการผู้นั้นกระทำผิดเป็นยาเสพติดตามที่ระบุไว้ตาม
 กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๕) ข้อยกเว้นความใน พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำ
 ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.๒๕๓๔ หรือ ตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒
 มาตรา ๑๐๐ ข้าราชการผู้นั้นต้องกระทำผิดโดยเป็นผู้ผลิต จำหน่าย ฯ ซึ่งยาเสพติดให้โทษ
 อันเป็นการกระทำผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ แต่อย่างไร

จึงให้ท่านกำกับและทำความเข้าใจการมีหนี้ในทางคดีของพนักงาน
 สอบสวน ให้ถูกต้องตามบทบัญญัติของกฎหมายอย่างเคร่งครัดข้อไว้

พล.ต.ท.

(ปุดม เจริญ)

ผู้ช่วยผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร.0-2205-3466

ที่ 0004.61/2546

วันที่ 26 มีนาคม 2546

เรื่อง การพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่รถของผู้ที่ขับขีรถโดยประมาท

ผบช.ก., น., ก.1-9

ด้วยปรากฏว่า ปัจจุบันนี้สถิติการเกิดอุบัติเหตุจราจรทางบกได้เพิ่มสูงขึ้นสูงมาก และก่อให้เกิดความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินอย่างมหาศาล ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากความประมาทของผู้ขับขี่รถ ได้ตระหนักถึงปัญหานี้จึงได้พยายามนำเอาวิธีการต่างๆ ทางกฎหมาย มาบังคับใช้เพื่อเป็นการขจัดอุบัติเหตุจราจรทางบกหนึ่งด้วยการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ของผู้ที่ขับขีรถโดยประมาท แต่ปรากฏว่า การดำเนินคดีจราจรของพนักงานสอบสวนที่มีฐานความผิดแรก เป็นการฝ่าฝืนสัญญาณจราจรไฟสีแดงหรือเมาสูราทและขับรถ หรือแข่งรถ ในทางโดยมิได้รับอนุญาตแล้วทำให้เกิดความผิดฐานสองตามมาคือ ขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ทรัพย์สินผู้อื่นเสียหายหรือมีผู้ได้รับอันตรายแก่กายถึงสาหัสหรือถึงแก่ความตาย เมื่อทำการสอบสวนแล้วเสร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีผู้ต้องหาให้การรับสารภาพ พนักงานสอบสวนก็จะส่งสำนวนให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินการฟ้องต่อศาลโดยมิได้มีความเห็นว่าสมควรให้ศาลสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ของผู้ต้องหาตาม มาตรา 162 แห่ง พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ.2522 ด้วย ทำให้คดีส่วนใหญ่ศาลจะไม่สั่งใช้มาตรการมาตรา 162 นี้ และเมื่อ คร. มีความเห็นแย้งให้อัยการสูงสุดอุทธรณ์ ก็มักจะได้รับคำสั่งชี้ขาดไม่อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า เป็นเรื่องนอกเหนือไม่จกคำฟ้องของโจทก์บ้าง เป็นดุลยสันนิษของศาลบ้าง อันจะทำให้การปราบปรามผู้ขับขีรถโดยประมาททั้งหลายไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เพราะขาดความเกรงกลัวไม่เข็ดหลาบและยังคงไม่ได้ความระมัดระวังในการขับขีรถเหมือนเดิม

ดังนั้น เพื่อให้การลดอุบัติเหตุจราจรทางบกสัมฤทธิ์ผลเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีจราจรทางบก ไม่ว่าผู้ต้องหาจะให้การรับสารภาพหรือไม่ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. กรณี ...

1. กรณีผู้ฟ้องกล่าวกระทำความผิดฐานแรกด้วยกรรมมาตุราชขณะขับรถ หรือข่งรถ ในทางโดยมิได้รับอนุญาตหรือฝ่าฝืนสัญญาณจราจรไฟสีแดง แล้วทำให้เกิดความผิดฐานที่สอง คือ ขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่นได้รับความเสียหายหรือมีผู้ได้รับอันตรายแก่กาย หรืออันตรายสาหัสหรือ ถึงแก่ความตาย เมื่อทำการสอบสวนแล้วเสร็จจะต้องมีความเห็นประกอบ ในสำนวนคดีด้วยว่า หากให้ผู้ต้องหาขับรถต่อไปอาจก่อให้เกิดภยันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของ ผู้อื่นหรือไม่เพียงใด หากเห็นสมควรก็ขอให้ศาลสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ของผู้ต้องหา ตาม พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 162 ด้วย

2. หากศาลมีคำสั่งตรมที่ร้องขอในข้อ 1 ก็ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ประมวลเรื่องแจ้งคำสั่งศาลไปยังนายทะเบียน กรมการขนส่งทางบก เพื่อดำเนินการในส่วนที่ เกี่ยวข้องต่อไป

3. กรณีพนักงานอัยการมิได้บรรยายฟ้อง หรือบรรยายฟ้อง แต่ศาลมิได้มีคำสั่งใด ๆ เกี่ยวกับใบอนุญาตขับขี่ในคำพิพากษา ให้ประมวลพฤติกรรมการของจำเลยในการกระทำความผิด แจ้งไปยังกรมการขนส่งทางบกเพื่อขอให้นายทะเบียนยึดหรือเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ ตาม พ.ร.บ.รถยนต์ พ.ศ.2522 มาตรา 53 และ มาตรา 54 ต่อไป

4. เมื่อคดีเสร็จสิ้นเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ให้รายงานผลคดีและการสั่งพักใช้หรือ เพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ไปยัง บข. ต้นสังกัดเพื่อจัดเก็บเป็นสถิติข้อมูลไว้ตรวจสอบให้มีการ เพิ่มโทษของการกระทำผิดครั้งต่อไป และให้ในแต่ละ บข. รายงาน ตร.ทราบ โดยผ่าน สนผ.

จึงแจ้งนายเพื่อทราบ และให้แจ้งพนักงานสอบสวนในสังกัดเพื่อทราบและถือเป็น แนวทางปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ.

(พล.ต.อ. สุรเชษฐ์ ชัยวงศ์)

รอง ผ.บ.ตร. / ผ.ร.ต.บ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ 77.

โทร. 0-2205 3459

ที่ 0036.221/ 0295

วันที่ ๒ มกราคม 2551

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการทำสำนวนคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิดและผู้ใดผู้กระทำผิด

พช.ม., ก. 1-9, ก., ปล., ต.ม., และ ข.ต.

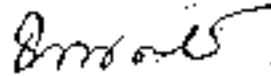
ด้วยอธิบดีกรมอัยการเคยมีความเห็นในประเด็นเรื่องคดีที่ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิดและคดีที่ผู้ต้องหากระทำความผิด ป.วิ.อาญา มาตรา 140 และมาตรา 141 ไว้ในหนังสืออัยการนิเทศ ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2510 หน้า 334 และฉบับที่ 4 พ.ศ. 2511 หน้า 403 ว่ากรณีจะถือว่าผู้ต้องหากระทำความผิดตาม ป.วิ.อาญา มาตรา 141 นั้น ต้องกำหนดตัวผู้กระทำความผิด ได้แน่นอนพอสมควรว่าเป็นผู้ใด ในคดีที่ไม่รู้จักชื่อของผู้ต้องหา ซึ่งมีแต่เพียงคำพยานหรือหลักฐานของผู้ต้องหาที่เหมือนกับบุคคลทั่วไป ยังมีอาจที่จะถือได้ว่าเป็นสำนวนการสอบสวนที่ผู้ต้องหากระทำความผิด สำนวนคดีดังกล่าวจึงเป็นสำนวนการสอบสวนที่ไม่รู้ตัวผู้กระทำความผิดตาม ป.วิ.อาญา มาตรา 140 พนักงานสอบสวนจะมีความเห็นควรตั้งฟ้องหรือตั้งไม่ฟ้องในสำนวนลักษณะนี้ไม่ได้ ต่อมา อ.ส.ต. ได้มีหนังสือที่ อ.ต (ต.ส.ป.ค.)0018/14482 ลง 4 ต.ค. 49 มีความเห็นในเรื่องเดียวกันนี้ว่า แม้สำนวนการสอบสวนคดีในลักษณะนี้จะไม่ปรากฏว่าผู้ต้องหาชื่ออะไร แต่เจ้าหน้าที่ได้เขียนภาพเหมือนของคนร้ายตามคำบอกเล่าของผู้เสียหาย จนถึงขั้นศาลออกหมายจับผู้ต้องหาแล้ว กรณีดังกล่าวถือได้ว่าเป็นกรณีที่กำหนดตัวบุคคลได้แน่นอนพอสมควรว่าเป็นผู้ใดแล้ว สำนวนการสอบสวนในลักษณะนี้จึงเป็นสำนวนที่รู้ตัวผู้กระทำผิดแต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ ตาม ป.วิ.อาญา มาตรา 141

คร. พิจารณาดูแล้วเห็นว่า การทำคดีความเห็นทางคดีดังกล่าวข้างต้นนี้ ถ้าไม่ประเด็นปัญหาที่กล่าวถึงกันมานาน โดยมีความเห็นเป็นสองฝ่าย ทั้งในด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติ แต่ก็ยังไม่อาจหาข้อยุติที่แน่ชัดได้ว่าป็นกรณีฐานมาตรา 140 (1) หรือ (2) จึงมีหนังสือที่.ตช. 3031.221/1945 ลง 3 พ.ศ.50 ทาหรือแนวทางปฏิบัติในการตั้งสำนวนคดีไม่รู้ว่าผู้กระทำผิดและผู้ใดผู้กระทำผิด ไว้ไว้ อ.ต.ต. ต่อมา อ.ส.ต. ได้มีหนังสือที่ ย.ส. 0027(ปลค)/14064 ลง 28 ก.ย. 50 ตอบข้อหาหรือแนวทางปฏิบัติในการตั้งสำนวนคดีดังกล่าวว่า การพิจารณาว่าถ้าบุคคลใดเป็นสำนวนที่รู้ตัวผู้กระทำผิดหรือไม่ เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ ในการตั้งคดีให้ถูกต้องตาม ป.วิ.อาญา โดย อ.ต.ส. ได้เคยมีความเห็นตอบข้อหาเรื่องคดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ต้องหาชื่ออะไร แต่เจ้าหน้าที่ได้เขียนภาพเหมือนของคนร้ายตามคำบอกเล่าของผู้เสียหายจนถึงขั้นศาลออกหมายจับผู้ต้องหาแล้ว กรณีดังกล่าวถือได้ว่าเป็นกรณีที่กำหนดตัวบุคคลได้แน่นอนพอสมควรว่าเป็นผู้ใดแล้ว สำนวนการสอบสวนในลักษณะนี้จึงเป็นสำนวนที่รู้ตัวผู้กระทำผิดแต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ ตาม ป.วิ.อาญา มาตรา 141

ฯพณฯ...

ฉะนั้น เพื่อให้การทำสำนวนคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด
ของพนักงานสอบสวนเป็นไปในแนวทางเดียวกันและสอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติของพนักงานอัยการ จึง
แจ้งมาเพื่อทราบและให้พนักงานสอบสวนถือปฏิบัติ

พล.ต.ช

(ธานี ทมบุรุษทรัพย์)

384 หมู่ ๓๖. 17๓. หมู่ ๓๖.

กษัตริย์
ราชัน

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
คดีที่ ๙๙๙๑๒
คดี ๓ ต.จ. ๒๕๕๐
เวลา ๑๖:๒๐

543

ที่ อส ๐๐๒๗(ปคย) ๙ ๑๐๖๔

หน่วยงานตรวจสอบสวนคดีอาชญากรรม
เลขที่ ๒๐๘
วันที่ ๔ ต.จ. ๒๕๕๐
เวลา

สำนักงานอัยการสูงสุด
ถนนพญาพิษณุโลก กรุงเทพฯ 10200

๒๓ กันยายน ๒๕๕๐

เรื่อง ข้าราชการแนวทางปฏิบัติในการสั่งสำนวนคดี ผู้รู้ตัวผู้กระทำผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

- อ้างถึง (1) หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ พช ๐๐๕, ๒๒๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐
 (2) หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่ อส(สฝปค)๐๐๑๘/๔๔๘๒ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๙
 (3) หนังสือสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาชญากรรมบุรี ที่ อส(สฝสช. ๔)๐๐๑๔/๒๑๖๑ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง (1) สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ขอหารือสำนักงานอัยการสูงสุดเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการสั่งสำนวนคดี ผู้รู้ตัวผู้กระทำความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิดโดยระบุว่าจะสำนักงานอัยการสูงสุดได้เคยมีความเห็นกำหนดแนวทางปฏิบัติในเรื่องนี้ไว้แตกต่างกันตามที่ปรากฏในคำชี้ขาดความเห็นแย้งของอธิบดีกรมอัยการและหมายศาลในอัยการพิเศษ พุทธศักราช ๒๕๕๐ หน้า ๓๓๔ และ พุทธศักราช ๒๕๕๑ หน้า ๔๐๓ กับคำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดตามหนังสือที่อ้างถึง (๒) และหนังสือที่อ้างถึง (๓) ซึ่งอัยการสูงสุดได้มีความเห็นในเรื่องเดียวกันว่า แม้สำนวนการสอบสวนในลักษณะนี้จะไม่ปรากฏว่า ผู้ต้องหาชื่ออะไร แต่เจ้าหน้าที่ได้เทียบภาพเหมือนของคนร้ายตามภาพถ่ายของผู้เสียหายจนถึงศาลชกหมายจับผู้ต้องหาแล้ว กรณีดังกล่าวถือได้ว่าเป็นกรณีที่กำหนดตัวบุคคลได้แน่นอนพอสมควรว่าเป็นผู้ใดแล้ว สำนวนการสอบสวนในลักษณะนี้จึงเป็นสำนวนการสอบสวนที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดแต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ตาม ๖. วิชาญา มาตรา ๔๑ สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงขอทราบความเห็นของสำนักงานอัยการสูงสุดและข้อยุติในแนวทางปฏิบัติของพนักงานสอบสวนในกรณีต้นปัญหาข้างต้น เพื่อแจ้งให้พนักงานสอบสวนถือปฏิบัติในแนวทางการปฏิบัติต่อไปกรณี โดยละเอียดแจ้งข้อยกเว้น

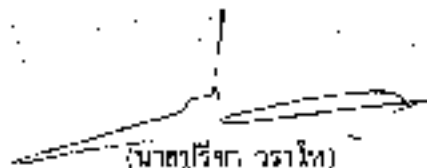
สำนักงานอัยการสูงสุด ขอเรียนว่า การพิจารณาว่าสำนวนคดีเป็นสำนวนที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดหรือไม่เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการในกรณีดังกล่าวหากมีความประสงค์จะขอหมายศาลหรือหมายจับจากอัยการไม่มีพนักงานอัยการได้มีคำสั่งให้ส่งสำนวนคดีไปให้พนักงานสอบสวนพิจารณาสั่งให้ถูกคดี และสำนักงานอัยการสูงสุดได้มีความเห็นไปแล้วและได้แจ้งให้ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาชญากรรมบุรี ๔ แจ้งให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้ทราบแล้วตามหนังสือที่อ้างถึง (๒) และ (๓) หากไม่เห็นชอบด้วยกับคำสั่งของพนักงานอัยการแล้วกรณีใด สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะต้องทำความเห็นและส่งสำนวนให้ อัยการสูงสุดพิจารณา และมีคำสั่งต่อไป โดยเทียบเคียงแนว ปฏิบัติที่เกี่ยวกับกรณีมีหมายจับแล้วสอบสวนเพิ่มเติมรายละเอียด ตามกฎหมายที่อ้างถึง (๒)

จึงเรียนมา

ซึ่งเรียนมาเพื่อไปรื้อถอนและทำนินการในส่วนที่เกี่ยวของต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรเชษฐ์ วัฒนา)

รองอธิการบดีสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีสูงสุด

สำนักสมัชชาการ

โทร. 0-2515-4142

โทรสาร 0-2515-4141

E-mail : sec@ago.go.th

ที่ ศษ 0031.2217 19 85

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ถนนพระรามที่ 1 กรุงเทพฯ
กรุงเทพมหานคร 10330

3 พฤษภาคม 2550

เรื่อง ขอบหาเรื่องแนวทางปฏิบัติในการสั่งสำนวนคดีไม่รู้ตัวผู้กระทำผิดและรู้ตัวผู้กระทำผิด

เรียน อัยการสูงสุด

- อ้างถึง (1) คำชี้ขาดความเห็นแย้งของอธิบดีกรมอัยการ และ นายแพทย์ในอัยการพิเศษ พุทธศักราช 2540 หน้า 334 และ พุทธศักราช 2541 หน้า 403
- (2) สำเนาหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด จี ๑๘ (สฝปม.)0010/14482 ลงวันที่ 4 ตุลาคม 2549
- (3) สำเนาหนังสืออัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา นวรี 4 ที่ ๑๘ (สฝคธ.4)0014/2131 ลงวันที่ 27 ตุลาคม 2549

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาเอกสารที่อ้างถึงตาม (1) ถึง (3) พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน 15 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง(1) อัยการสูงสุด(อธิบดีกรมอัยการ) ได้เคยมีความเห็นในประเด็นเรื่องคดีที่ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิดและคดีที่รู้ตัวผู้กระทำผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140 และ มาตรา 141 ว่า กรณีจะถือว่ารู้ตัวผู้กระทำผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 141 นั้น ต้องกำหนดตัวผู้กระทำผิดได้จนพอจะสมควรว่าเป็นผู้ใด ในคดีที่ไม่รู้จำชื่อและผู้ต้องหา ซึ่งมีแต่เพียงคำพินิจพระคุณของผู้ต้องหาที่เขมือนกับบุคคลทั่วไป ยังมีอาจที่จะถือได้ว่าเป็นส่วนการลดทอนที่รู้ตัวผู้กระทำผิด ส่วนวందังกล่าวจึงเป็นส่วนการสอบสวนที่ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140 พนักงานสอบสวนจะมีความเห็นสารสิ่งผิด หรือสิ่งไม่ผิดในสำนวนลักษณะนี้ไม่ได้ และตามหนังสือที่อ้างถึง (2) และ (3) อัยการสูงสุดได้มีมติว่าเป็นเรื่องเดียวกันว่าแม้สำนวนการสอบสวนคดีในลักษณะนี้จะไม่ปรากฏว่าผู้ต้องหาชื่ออะไร แต่เจ้าหน้าที่ได้เขียนภาพเหมือนของนายตามคำบอกเล่าของผู้เสียหายจนถึงขั้นส่งและออกหมายจับผู้ต้องหาแล้ว กรณีดังกล่าวถือได้ว่าเป็นกรณีที่กำหนดตัวบุคคลได้จนพอจะสมควรว่าเป็นผู้ใดแล้ว ส่วนการสอบสวนในลักษณะนี้จึงเป็นส่วนที่รู้ตัวผู้กระทำผิดแต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 141

เมื่อสำนักงานอัยการมีคำสั่งไปที่ของผู้ต้องหาตามภาพเหมือนคนร้ายและและเสนอสำนวนให้ผู้บัญชาการ

ตำรวจแห่งชาติ .....

สำรวจแห่งชาติพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 145 แล้ว หากผู้บัญชาการ
 ตำรวจแห่งชาติไม่เห็นชอบด้วยกับคำสั่งของพนักงานชั้นการไม่ว่ากรณีใด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติต้อง
 ทำความเห็นและส่งสำนวนให้อัยการสูงสุดพิจารณาและมีคำสั่งต่อไปเช่นเดียวกับกรณีที่มีความเห็นควร
 สอบสวนเพิ่มเติม

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พิจารณาแล้วเห็นว่า คดีที่ไม่ทราบจำเลยใดเป็นผู้กระทำความ
 ผิด เพียงแต่ผู้กล่าวหาหรือพยานให้การเกี่ยวกับตัวพยานหรือพยานของผู้กระทำความผิดซึ่งเหลือไว้บน
 ความผิดหายไป ถึงแม้จะให้ข้อมูลและเจ้าหน้าที่ได้เรียนภาคพยานจนรับทราบคำขอกล่าวหา
 หรือพยานจนกระทั่งศาลออกหมายจับบุคคลที่ยังไม่รู้ชื่อได้ ก็เป็นเพียงเหตุให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีหมายจับ
 ไปใช้ในการจับกุมผู้กระทำความผิดได้เท่านั้น ยังไม่สามารถระบุได้ว่าผู้กระทำความผิดตามหมายจับ
 เป็นผู้ใด พนักงานสอบสวนจะต้องสืบสวนสอบสวนต่อไปให้รู้ตัวผู้กระทำผิด ถ้ารู้ตัวผู้กระทำผิดหรือจับกุม
 ผู้กระทำผิดได้ จึงเป็นคดีที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140(2),
 141 และมาตรา 142 ในขณะที่ยังไม่รู้ตัวผู้กระทำผิดหรือยังจับกุมผู้กระทำความผิดไม่ได้ พนักงานสอบสวน
 ควรมีความเห็นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140(1) วรรคแรก หรือวรรคสอง และ
 ส่งสำนวนให้พนักงานชั้นการสั่งคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140(1) วรรคสาม
 ตามแนวทางที่อัยการสูงสุดมีคำสั่งขาดไว้ในหนังสือที่อ้างถึง (1)

อย่างไรก็ตาม ประเด็นปัญหาการทำความเห็นทางคดีดังกล่าวข้างต้น เป็นปัญหาที่
 ถกเถียงกันมานานโดยมีความเห็นเป็นสองฝ่าย ทั้งในด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติ แต่ก็ยังไม่อาจหาข้อยุติ
 ที่แน่ชัดได้ว่าเป็นกรณีตาม มาตรา 140(1) หรือ (2) เพราะทั้งสองกรณีนี้ การทำความเห็นทางคดีและการ
 ปฏิบัติของพนักงานสอบสวนจะแตกต่างกัน ดังนั้นจึงขอเรียนหาข้อมาซึ่งงานเพื่อลดทอนความคิดเห็นและ
 แนวทางปฏิบัติของพนักงานสอบสวนในกรณีตามปัญหาข้างต้น เมื่อได้ขี้อยุติการระงับคดี ขอได้โปรดแจ้งให้
 สำนักงานตำรวจแห่งชาติทราบ เพื่อจักได้แจ้งให้พนักงานสอบสวนถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พลตำรวจโท

(พันจ้อย ศรีวงษ์มิต)

2 พ.ย. 59

ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ที่ อต (สพศษ.4)0016/ 2548

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญารอบบุรี 4

ถนนเซนต์ยี่ เขตจอมทอง กทม. 10150

27 ต.ค. 2548

เรื่อง ส่งสำนวนคดีเพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 145

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือที่ ตท 0031.223/6888 ลงวันที่ 14 ธันวาคม 2548

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือ สำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อต(สพ.ผ.)0016/14482 ลงวันที่ 4 ตุลาคม 2548
จำนวน 1 ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง ท่านได้ส่งสำนวนการสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลท่าข้าม
คดีอาญาที่ 1058/2548 ระหว่าง นางสังเวียน รอดเจริญพันธ์ ผู้ถูกร้อง รายไทยไม่ทราบชื่อตามภาพ
ชายที่ 279/2548 ผู้ต้องหาที่ 1 กับพวกที่หลบหนี ซึ่หา ร่วมกับลักทรัพย์ในเขตถนนโคตรน้ำเงินตราช
สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาของบุคคลหรือทรัพย์สิน มาถึงสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญารอบบุรี 4 เพื่อสืบเนิ
การตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 145 นั้น

คดีนี้ มีสำนวนการสอบสวนในคดีระไประบุปรากฏจะแท้จริงว่าผู้ต้องหาที่ 1 ซึ่งชื่อไร แต่
เจ้าหน้าที่ได้เขียนภาพเหมือนผู้ต้องหาที่ 1 ตามคำบอกเล่าของผู้เสียหาย จึงได้ทำเป็นกรณีกำหนดตัว
บุคคลได้แน่นอนพอสมควรว่าเป็นผู้ใด จึงเป็นสำนวนรู้ตัวผู้กระทำผิดและเรียกหรือจับตัวยังไม่ได้
ความประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 141 เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง ผู้ต้องหา
ตามภาพเหมือนคนร้ายที่ 279/2548 และเสนอสำนวนให้ผู้บัญชาการสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา
การประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 145 หากผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ไม่เห็นชอบด้วยกับคำสั่งของพนักงานอัยการไม่ฟ้องคดี ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติจะต้องทำ
ความเห็นและส่งสำนวนให้อัยการสูงสุดพิจารณาต่อมิใช่ส่งต่อไป ทั้งนี้ ยึดเพียงแนวทางการปฏิบัติ
เช่นเดียวกับกรณีมีความเห็นควรสอบสวนเพิ่มเติม

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิ ภูเยี่ยม)

ข้าราชการพิเศษฝ่ายคดีอาญาชั้น 4

สำนักงานคดีอาญาธนบุรี

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาชั้น 4

โทร. 0-2415-0720-9 โทร 212, 213

โทรสาร. 0-2415-0168

ที่ จล(งค.ปม.0018) 14 ก.ย. 53

สำนักงานอธิบดีกรมแรงงาน
ถนนพญาไท เขต กรุงเทพมหานคร 10200

เลขที่รับ 2549
สำนักงานอธิบดีกรมแรงงาน
รับวันที่ 16.01.53
เวลา 10-11 น.
เลขที่รับ 529

เรื่อง ขอร้องขอชดเชยจากภาวะปฏิบัติในการตั้งจำนวน

เขียน อธิบดีอธิบดีกรมฝ่ายคดีอาญาธนบุรี

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคดีอาญาธนบุรี ที่ จล 0014/15 ลงวันที่ 24 มกราคม 2549

- สิ่งที่ส่งมาด้วย (1) หนังสือสำนักงานตรวจงานแห่งชาติ ที่ ตช 0031.2236888 ลงวันที่ 14 ธันวาคม 2545
- (2) คำขอพบคดีอาญา ต.2 เลขรับที่ 253/2548 ของสำนักงานอธิบดีกรมฝ่ายคดีอาญาธนบุรี 6

ความหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานคดีอาญาธนบุรีตรวจแล้วข้อเท็จจริงของการปฏิบัติในการตั้งจำนวน ต.2 เลขรับที่ 253/2548 ของสำนักงานอธิบดีกรมฝ่ายคดีอาญาธนบุรี 6 ซึ่งพนักงานอัยการได้มีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา และได้ส่งสำนวนไปยังผู้พิพากษาตรวจชำระคดี พิษณุพลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 145 แล้วผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติส่งสำนวนกลับมายังสำนักงานคดีอาญาธนบุรี 6

สำนักงานอธิบดีกรมแรงงานเห็นว่า แม้จำนวนการขอพบตัวในคดีนี้จะไม่ปรากฏชัดแจ้งจริงว่าผู้ต้องหาที่ 1 ซึ่งจะมี แต่เจ้าหน้าที่ได้ให้สัมภาษณ์เหมือนผู้ต้องหาที่ 1 ส่วนคำขอสงวนของผู้ต้องหาที่ 2 ได้ว่ามีใบประกันตัวคนตัวบุคคลได้ประกันขอปล่อยชั่วคราว ใบผู้ต้องหา 2 จะเป็นสำนวนผู้ต้องหาที่ 2 ความผิดผิดเรียกรู้จำคุกยังไม่ได้ รวมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 141 (สอง) ข้อ 1 กับคำสั่งชี้ขาดความเห็นแย้งที่ จก.73/2548 และมีนัดตั้งกับคำชี้แจงความเห็นแย้งที่ จอ 494/2548 ซึ่งทนายผู้ต้องหาไม่เพียงพอที่จะสามารถจับกุมได้แน่นอนและไม่ปรากฏชื่ออัยการที่มีอำนาจสั่งได้ จึงส่งสำนวนคดีดังกล่าวพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (1) และ (2) คืนมาเพื่อจะจึงให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตรวจแล้วคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 145 ต่อไป

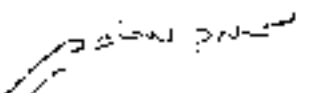
อธิบดีกรมแรงงาน

(นายทองดี ศรีงาม)
อธิบดี
15.01.53

จึง ให้แจ้งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติทราบด้วยว่า กรณีที่พนักงานมีค่าจ้างไม่
เป็น ผู้ต้องหาระยะสั้นส่วนนี้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพิจารณาคณะประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาชญา มาตรา 145 หากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติไม่เห็นชอบด้วยกับค่าจ้างของพนักงานอัยการ
ในอัตรานี้ได้ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจะต้องทำ ความเห็นแย้ง ส่งจำนวน ได้อัยการสูงสุดพิจารณา
และมีค่าจ้างต่อไป ทั้งนี้ เทียบเคียงแนวทางการปฏิบัติของกรมที่มีค่าจ้างของพนักงานเพิ่มเติม

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายจตุรสิงห์ จตุรสิงห์)

รองอธิการบดีสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีสูงสุด

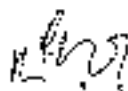
สำเนาถูกต้อง

(นายทองดี ศรีธานี)
อธิการบดี
25 ต.ค. 2549

13 ต.ค. 2549

เรื่อง: บอกรับทราบ

เรื่อง: บอกรับทราบเรื่อง ค่าจ้างพนักงานอัยการ

(นายจตุรสิงห์ จตุรสิงห์)
รองอธิการบดีสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีสูงสุด
13 ต.ค. 2549

ส่ง: นายทองดี ศรีธานี, นายสุวิทย์ ศรีวิเศษ
ให้: นายจตุรสิงห์ จตุรสิงห์

ฉบับที่ ๕

ชื่อ: นายทองดี

ตำแหน่ง: อธิบดีกรมการปกครอง

กระทรวงมหาดไทย
18 ต.ค. 2549

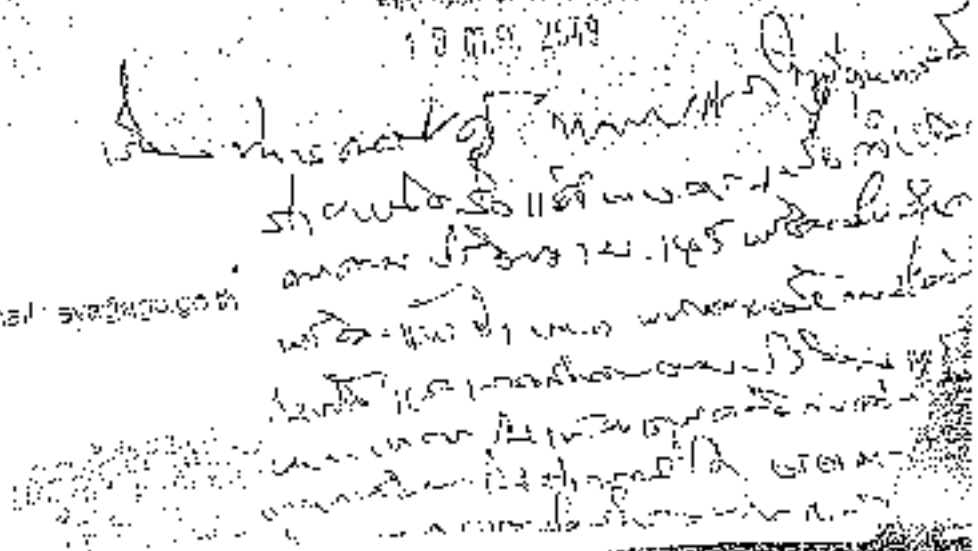
18 ต.ค. 2549

(นายทองดี ศรีธานี)
อธิการบดี
18 ต.ค. 2549

สำนักงานอัยการ

โทร. 0-2515-4142

โทรสาร 0-2515-4141 E-mail: sja@doj.go.th

ที่ สม ๐๐๐๗/๒๕๕๗

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษิติมบุคคลแห่งชาติ
๕๒๒ ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๓๐

๒๗ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียน

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ฝ่ายรับเรื่องร้องเรียน	ดร.เอก.จ.
เลขที่รับที่	๒๕๕๗
วันที่	2 กันยายน 2555
เวลา	๑๕.๑๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนารายงานผลการพิจารณา ที่ ๕๖/๒๕๕๗ จำนวน ๕ แผ่น

ด้วย นายสมบุรณ์ ปิณฑา ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการการศึกษิติมบุคคลแห่งชาติว่า นายคบุตม์ บัณฑิตา บุตรชายของผู้ร้อง ได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลลุมพินีจับกุมในข้อหาหนีภาษีว่าไว้ในครอบครัว โดยในระหว่างการสอบสวนมีการทำร้ายร่างกายให้รับสารภาพ เมื่อผู้ร้องเข้าขอพบบุตรชาย ก็ได้รับการปฏิบัติเสมอไม่ให้อาหารเพื่อร่วมแจ้งการสอบสวน จึงขอให้ช่วยเหลือบุตรของผู้ร้องให้ได้รับความเป็นธรรมในการตัดสินกล่าว

คณะกรรมการการศึกษิติมบุคคลแห่งชาติได้พิจารณาคำร้องเรียนของผู้ร้องในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ แล้วเห็นว่าเรื่องร้องเรียนดังกล่าวไม่พบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกายตามคำร้องเรียน ส่วนกรณีร้องเรียนว่าถูกตำรวจจับกุมโดยไม่เป็นธรรมนั้น ปรากฏว่าขณะนี้คดีดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา จึงไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการศึกษิติมบุคคลแห่งชาติที่จะดำเนินการได้ ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการการศึกษิติมบุคคลแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ คณะกรรมการฯ จึงมีมติให้ยุติเรื่อง ทั้งนี้คณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ดังนี้

๑. ประเด็นที่ผู้ร้องเรียนร้องว่า ไม่ได้รับอนุญาตให้พบบุตรชาย(ผู้ต้องหา)ในระหว่างถูกควบคุมตัวของพนักงานสอบสวนนั้น คณะกรรมการฯ พบว่ามีารร้องเรียนในลักษณะนี้เป็นจำนวนมาก ดังนั้นเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดข้อโต้แย้งภายหลัง สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงควรมีคำสั่งกำชับให้เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องคงให้ปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมาย เพื่อให้สิทธิของผู้ต้องหา ได้รับความคุ้มครองอย่างแท้จริง

๒. ในกรณีที่พบว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นทั้งผู้เสพและผู้ค้ายาเสพติดในคนเดียวกัน เจ้าหน้าที่ตำรวจควรพิจารณาเสนอไว้ในสำนวน ให้นำบุคคลดังกล่าวไปรับการบำบัด เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับสิทธิ์ในการรักษาพยาบาลด้วย

-๒-

จึงเวียนมาเพื่อโปรดพิจารณาคำเงินการต่อไป ผลเป็นประการใดโปรดแจ้งสำนักงาน
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนทราบด้วย และขอขอบคุณในความร่วมมือนี้อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุกิต เลอวิกุล)

รองเลขาธิการ ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
สำนักงานประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
โทรศัพท์ / โทรสาร ๐๒-๒๑๔ ๒๔๗๓

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

กรมฯ.

โทร. 0 2205 3466

ที่ 0051.212/1111

วันที่ 17 สิงหาคม 2545

เรื่อง แจ้งผลการทบทวนข้อพิจารณาเรื่องสำนวนการสอบสวนคดีอาญาตาม ป.วิ อาญา มาตรา 140(1)

เรียน พล.ต.ท. น. 01-9, ปส. และ ลว.

ด้วย ตร. ใช้มีหนังสือ ที่ ตร 0004 67248 ลง 13 มิ.ย.2545 ทบเร่งต่ออัยการสูงสุด กรณีที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษว่ามีความผิดอาญาเกิดขึ้น. เมื่อพนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวน และปรากฏว่าไม่มีการกระทำอาญาเกิดขึ้น และไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดตามที่กล่าวหา พนักงานสอบสวนมีความเห็นสมควรสอบสวนแล้วส่งสำนวนต่อพนักงานอัยการปรากฏว่า พนักงานอัยการไม่รับสำนวนการสอบสวนดังกล่าว หรือคืนสำนวนการสอบสวนโดยอ้างว่าคดียังไม่มีการกระทำอาญาเกิดขึ้น จึงมีข้อเป็นคดีที่ไม่มีผู้กระทำความผิดไม่อาจอ้าง ป.วิ อาญา มาตรา 140 ได้ จึงกรณีดังกล่าว อัยการสูงสุดได้มีหนังสือ ลงนามาก ที่ ๑๘ (ต.ปม)0018/17630 ลง 6 พ.ย.2545 ครอบคลุมหรือสรุปได้ว่า คดีที่มีการร้องทุกข์โดย พล.ต.ท.และพนักงานสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวน จนทราบว่าไม่มีการกระทำอาญาเกิดขึ้น และไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดตามที่กล่าวหา และได้ว่าพนักงานสอบสวนได้สอบสวนจนจบสิ้นกระบวนการของพนักงานสอบสวนแล้ว พนักงานสอบสวนต้องสรุปสำนวนส่งให้พนักงานอัยการพิจารณาตาม ป.วิ อาญา มาตรา 140(1) เพื่อพิจารณาต่อไป

ดังนั้น เพื่อให้พนักงานสอบสวนได้ใช้อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ จึงได้ส่งหนังสือสำนักงาน อัยการสูงสุด ส่วนมาก ที่ ๑๘ (ต.ปม)0018/17630 ลง 6 พ.ย. 2545 มาเพื่อแจ้งพนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้องทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

พล.ต.ท.

(วิฑูรย์ สุขสมจิตร)

รอง ผบ.ท.๓ ป.ร.ต.บจ.กมส

สำนักงาน

โทรสาร(สพป.) ๐๐18/ 17630

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เลขรับ 7.๘.7.31
วันที่ ๒๖ มิ.ย. 2545
เวลา

555

สำนักงานอัยการสูงสุด
ถนนหน้าทับเศษ กรุงเทพฯ 10200

๕ พฤศจิกายน 2545

องค์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
รับ
ที่ ๒๒๖/๒๕๔๕
เวลา

เรื่อง ปัญหาการสืบสวนสอบสวนคดีอาญา
เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ศร ๐๐๐4.6/248 ลงวันที่ 13 มิถุนายน 2545

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้หารือวาระคดีที่สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา 4 ได้ส่งสำนวนคดีอาญาที่ 1336/2543 ของศาลได้ตรวจจนครบภาคินแดง คืนพนักงานสอบสวนโดยไม่พิจารณาเสร็จคดี เป็นการถูกต้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือไม่ หากผลการพิจารณาเป็นประการใดขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติทราบด้วย รายละเอียดปรากฏแจ้งข้างต้น นั้น

สำนักงานอัยการสูงสุด ได้พิจารณาสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ 1336/2543 ซึ่งพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลสินแดงส่งไปให้พิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้มีภาระข้อเท็จจริง และพนักงานสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนจนทราบว่า ไม่มีภาระกระทำอาชญากรรมเกิดขึ้น และไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดตามที่กล่าวหา แต่เป็นความผิดพลาดบกพร่องของเจ้าหน้าที่ซึ่งควรจะมีหนังสือถึงที่ส่งหมายเลขบัตรประชาชนของผู้ไปให้สิทธิออกตั้งผิดของ ด้อยได้ว่าหมิ่น เกือบทุกคน ได้สอบสวนจนจบสิ้นกระบวนการของพนักงานสอบสวนแล้ว พนักงานสอบสวนต้องสรุปสำนวนส่งให้พนักงานอัยการพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140 (1) ดังนั้นจึงขอให้ท่านแจ้งไปยังพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลสินแดงให้ส่งสำนวนดังกล่าวไปยังสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา 4 เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(น.ก.เรวัต จ้างรัมย์)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน
อัยการสูงสุด

สำนักงานวิชาการ
โทร 0 2541 2770-9 ต่อ 1316

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ยร.

โทร. ๐ 22๐5 3465

ที่ ๐๐31.2/2/ 3๖๐๙

วันที่ ๕๕ มิถุนายน 2549

เรื่อง กำหนดแนวทางการสอบสวนคดีอาญาที่ผู้ต้องหา เข้าพบพนักงานสอบสวนตาม
น.วิ.อาญา มาตรา 34

ผบ.ช.ภ., น., ก. 1-9, ปล. สดม. และ จตร.

ด้วย ตร.ได้รับรายงานปัญหาจากพนักงานสอบสวนในสังกัดเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนคดีอาญากรณีผู้ต้องหาถูกเรียก หรือส่งตัวมา หรือเข้าหาพนักงานสอบสวนเอง หรือปรากฏว่าผู้ซึ่งมาอยู่ต่อหน้าเป็นผู้ต้องหา เมื่อพนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาแล้วปล่อยตัวไปทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ เนื่องจากไม่มีกำหนดระยะเวลาการทำสำนวนคดีนั้น ๆ จะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาใด แม้รัฐธรรมนูแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 254๐ มาตรา 241 จะได้กำหนดไว้ในคดีอาญาผู้ต้องหาหรือจำเลยยอมมีสิทธิได้รับการสอบสวนหรือพิจารณาด้วยความสะดวก รวดเร็ว สอดคล้องและเป็นธรรม ประกอบกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 34 วรรคสาม กำหนดให้ผู้ต้องหาได้รับการสอบสวนด้วยความสะดวก รวดเร็ว สอดคล้องและเป็นธรรมก็ตามแต่เนื่องจากคำสั่งกรมตำรวจที่ ๑6๐/2537 ลงวันที่ 10 สิงหาคม 2537 ไม่ได้กำหนดระยะเวลาทำการสอบสวนกรณีนี้ไว้ เป็นเหตุให้พนักงานสอบสวน และผู้บังคับบัญชาขาดหลักเกณฑ์มาตรฐานการควบคุมตรวจสอบ ส่งรัดการสอบสวนในกรณีดังกล่าว

ดังนั้น เพื่อให้การสอบสวนกรณีดังกล่าวเป็นไปโดยความถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายหรือล่าช้าในภาคดำเนินคดีอาญา ทั้งเป็นการเร่งรัดควบคุมการสอบสวนให้เกิดประสิทธิภาพ จึงกำหนดแนวทางการสอบสวนดังนี้

ในคดีอาญาที่ผู้ต้องหาถูกเรียก หรือส่งตัวมา หรือเข้าหาพนักงานสอบสวนเอง หรือปรากฏว่าผู้ซึ่งมาอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวนเป็นผู้ต้องหา เมื่อพนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาแล้วปล่อยตัวไป ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาดังนี้

1. คดีอาญา ...

- 2 -

1. คดีอาญาทั่วไป ให้พนักงานสอบสวนทำการสืบสวนสอบสวนให้เสร็จสิ้น ภายใน 2 เดือน นับตั้งแต่วันที่รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ

2. คดีอุกฉกรรจ์ ให้พนักงานสอบสวนทำการสืบสวนสอบสวนให้เสร็จสิ้น ภายในกำหนด 3 เดือน นับตั้งแต่วันที่รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ

เมื่อพนักงานสอบสวนสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้ดำเนินการตาม พ.ร.บ. อาญา ต่อไป ในกรณีที่มีดำเนินการจนครบระยะเวลาที่กำหนดแล้วแต่การสอบสวนยังไม่แล้วเสร็จ หรือมีความจำเป็นที่ต้องสอบสวนเกินระยะเวลาที่กำหนด ให้พนักงานสอบสวนเสนอหนังสือ ขออนุมัติขยายระยะเวลาการสอบสวนตามลำดับชั้นไปยังผู้บังคับการที่รับผิดชอบการ สอบสวนในเขตพื้นที่นั้นพิจารณาอนุมัติต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้แจ้งพนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้องทราบและ ถึงปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป.

พล.ต.ท. _____

(นายวุฒิ อัครยุทธ์)

ผู้ช่วย ผบ.ตร. ปภท. ผบ.ตท.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ศษ.

โทร. ๐ ๒๕๐๕ ๓๔๖๖

ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๐5777

วันที่ ๑6 กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ถ้า ขับการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับการทำงานการสอบสวนตามคำสั่ง ศษ.ที่

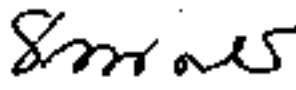
๕๖๐/๒๕๓๗ ถึง ๑๐ ศ.ศ.๒๕๓๗

ผบ.ร.ม., พล.๑-ร.๒, ศษต., ก., ปล.๑, ศค.ม. และ จศ.

ด้วย สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน มีหนังสือ แจ้งว่า สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ได้รับหนังสือให้หน่วยงานในสังกัด ศษ.ชี้แจงข้อเท็จจริงและส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณากรณี นายคุณันท์ พรหมสาร ขึ้นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน ขอให้พิจารณาสอบสวนหาข้อเท็จจริงกรณี ผู้ร้องเรียนและพนักงาน บริษัท เอส ซี อาร์ ที ออเนอรัลจัน จำกัด ไม่ได้รับเงินเดือนจากการทำงาน จึงได้เข้าร้องเรียนกับสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดอุดรธานี และสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดอุดรธานี ได้ลงเรื่องให้ สภ.เมืองอุดรธานี ดำเนินคดีกับบริษัท เอส ซี อาร์ ที พรอมพร จำกัด จำกัด แต่ผลคดีไม่มีความเสียหาย ต่อ สภ.เมืองอุดรธานี ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและส่งเอกสารหลักฐานให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินแล้ว ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน (พลเอก ชีรเดช มีเพียร) ได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากหนังสือชี้แจงของ สภ.เมืองอุดรธานี และเอกสารที่เกี่ยวข้องของแล้ว เห็นว่า คำสั่ง ศษ.ที่ ๕๖๐/๒๕๓๗ เรื่อง มาตรการควบคุม ตรวจสอบ แจ้งราชการสอบสวนคดีอาญา ลง ๑๐ ศ.ศ. ๒๕๓๗ กำหนดว่า ในกรณีที่เกิดข้อสงสัยผู้ตั้งผู้ร้องจะทำคดีหนึ่งหรือข้อสงสัยข้อใดไม่ได้ ให้พนักงานสอบสวน ทำการสืบสวนสอบสวนให้เสร็จสิ้นภายในกำหนด ๒ เดือน (คดีอาญาทั่วไป) และภายในกำหนด ๑ เดือน (คดีอุกฉกรรจ์) นับตั้งแต่วันที่รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ หากพนักงานสอบสวน ทำการสืบสวนสอบสวนตามเวลาที่กำหนดแล้ว แต่ไม่สามารถนำตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้ โดยได้รวบรวมพยานหลักฐานเสร็จสิ้นแล้ว หรือมีความจำเป็นต้องสอบสวนเกินระยะเวลาที่กำหนด ให้พนักงานสอบสวนเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นตามลำดับชั้นไปยัง ผบ.ก.หรือ พล.จ.แล้วแต่กรณีที่ได้รับสิทธิการสอบสวนในเขตพื้นที่นั้น ตรวจสอบและดำเนินการตาม พ.ร.บ.อาญา มาตรา ๑๕๑ ภายในกำหนดระยะเวลา ๑๐ วัน นับแต่วันที่ตรวจกำหนดข้างต้น แต่ทว่าข้อเท็จจริงปรากฏว่า พนักงานสอบสวน ไม่ได้ดำเนินการสอบสวนให้เป็นไปตามคำสั่ง ศษ.ดังกล่าวข้างต้น ผู้บังคับการได้เคยได้กล่าวตักเตือนหน่วยงานสอบสวนแล้ว จึงมีปณิธานที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการแก้ไขความผิดที่ตนให้แก่ผู้ร้องเรียนอย่างเหมาะสมแล้ว ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินจึงวินิจฉัยให้ผู้พิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าว และมีข้อเสนอแนะให้ ศษ.แจ้งเวียนหน่วยงานในสังกัด ให้เพิ่มความระมัดระวังและรอบคอบ รวมทั้งแจ้งราชการดำเนินคดีต่างๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ระเบียบ และกฎหมาย เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาในลักษณะเดียวกันนี้ขึ้น และให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหาร

ศิริการ.

กิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.๒๕๕๖ อีกทั้งรบกวนพนักงานสอบสวนมีการรายงานและควารับผิดชอบมากขึ้นขอให้
 ผู้บังคับบัญชาบริหารราชการส่วนที่มีอัตราส่วนที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป
 ดังนั้นเพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาในลักษณะเดียวกันนี้ขึ้น และให้การปฏิบัติเป็นไปตาม
 พระราชบัญญัติการว่าด้วยเขตปกครองและวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.๒๕๕๖ จึงกำชับให้พนักงาน
 สอบสวนและผู้บังคับบัญชาให้เพิ่มความระมัดระวังและรอบคอบ รวมทั้งเร่งรัดการดำเนินคดีต่างๆ ให้
 เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ระเบียบ และกฎหมาย หากผู้บังคับบัญชาพบว่าพนักงานสอบสวนใดมีสำนวน
 การสอบสวนอยู่ในความรับผิดชอบจำนวนมากเกินไปจะเกิดความเสียหายต่อราชการ ให้
 ดำเนินการแก้ไขเพื่อมิให้เกิดปัญหาในชั้นนี้ หากผู้ใดปล่อยปละละเลยเป็นเหตุให้เกิดความบกพร่อง
 จะสั่งพิจารณาโทษตามสมควร
 จึงแจ้งมอบเพื่อทราบ และให้กำชับข้าราชการตำรวจที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบและถือปฏิบัติ
 โดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ.
 (นาย สมบูรณ์ทรัพย์)
 รอง ผบ.ตจ.ว.รท.ตจ.จ.

ด่วนที่สุด

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เลขที่: 36246
วันที่: 28 ก.ค. 2552
เวลา: 11-00

ร. ศ. ๑๑/ ๒๐๑๖/๒๕๕๒

กองคดีอาญา
เลขที่: 03826
วันที่: 28 ก.ค. 2552

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน
๑๕๘๓ อาคารเก๊กฮิม ชั้น ๒๐ ถนนพหลโยธิน
สามเสนใน พญาไท กทม. ๑๐๕๐๐

๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง แจ้งผลการวินิจฉัยของประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

- อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน: ด่วนที่สุด ร. ศ. ๑๑/๑๔๗๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๒
๒. หนังสือตำรวจภูธรภาค ๔ ที่ ตท ๑๐๒๖.๑๔๖/๒๗๙๕ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ แจ้งว่า สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้มีหนังสือสอบถามผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๔ เพื่อให้แจ้งข้อเท็จจริง และส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาเพิ่มเติม และมีหนังสือเตือนขอให้ชี้แจงข้อเท็จจริง และส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณา ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ แล้ว แต่ยังไม่ได้รับการชี้แจงข้อเท็จจริง และส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาในเรื่องดังกล่าว แต่ประการใด อันเป็นเหตุให้ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินไม่สามารถพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนดังกล่าวได้ ซึ่งเป็นกรณีไม่ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๗ เรื่องการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐในการแก้ปัญหาความทุกข์ร้อนให้แก่ประชาชน ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี ในการแก้ปัญหาความทุกข์ร้อนของประชาชนให้เป็นไปโดยเร็วตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี จึงขอให้ท่านได้เร่งรัดติดตาม และพิจารณาจัดส่งคำชี้แจง และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อประกอบการพิจารณา รวมทั้งให้ถือถือหลักการว่าหากหน่วยงานภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รับหนังสือจากสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินแล้ว ขอให้พิจารณาดำเนินการโดยเร็ว หากมีข้อขัดข้องประการใด ก็ขอให้แจ้งให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินทราบโดยเร็วต่อไป ต่อมาตามหนังสือที่อ้างถึง ๒ ตำรวจภูธรภาค ๔ แจ้งว่า ได้สั่งการให้ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานี ดำเนินการแล้ว และสถานีตำรวจภูธรเมืองอุดรธานี ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและส่งเอกสารหลักฐานให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินทราบแล้ว ทางรายละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินขอเรียนว่า ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน (พล.ร.อ. อี.ศษ. มีเพียง) ได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากหนังสือชี้แจงของสถานีตำรวจภูธรเมืองอุดรธานี และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า คำสั่งกรมตำรวจ ที่ ๙๖๐/๒๕๓๗ เรื่องมาตรการควบคุม ตรวจสอบ เฝ้าระวังการสอบสวนคดีอาญา ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๗ กำหนดว่า ในกรณีคดีที่รู้ตัวผู้กระทำผิดแต่เรียกหรือจับกุมตัวยังไม่ได้ ให้พนักงานสอบสวนทำการสืบสวนสอบสวนให้เสร็จสิ้นภายในกำหนด ๒ เดือน (คดีอาญาทั่วไป) และภายในกำหนด ๓ เดือน (คดีอุกฉกรรจ์) นับตั้งแต่วันที่รับสำนวนทุกข์หรือสำนวนโทษ หากพนักงานสอบสวนทำการสืบสวนสอบสวนตามเวลาที่กำหนดแล้ว ยังไม่สามารถนำตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้ โดยได้รวบรวม

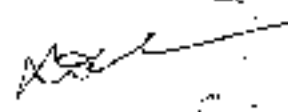
/พยานหลักฐาน...

พยานหลักฐานเสร็จสิ้นแล้ว หรือมีความจำเป็นต้องสอบสวนเกินระยะเวลาที่กำหนด ให้พนักงานสอบสวน
เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นสมควรลำดับชั้นไปยังผู้บังคับการ หรือหัวหน้าตำรวจภูธรจังหวัดแล้วแต่
กรณีที่ได้รับผิดชอบการสอบสวนในเขตพื้นที่นั้น ตรวจและดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาชญา มาตรา ๕๕๑ ภายในกำหนดระยะเวลา ๑๐ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดข้างต้น แต่หากข้อเท็จจริง
ปรากฏว่า ร้อยตำรวจโท สรพงษ์ อินสันเทียะ มิได้ดำเนินการสอบสวนให้เป็นไปตามคำสั่งกรมตำรวจดังกล่าว
ข้างต้น รวมทั้งผู้กำกับการดำเนินตำรวจภูธรเมืองอุดรธานี ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้ว เห็นว่าการดำเนินการ
สอบสวนของร้อยตำรวจโท สรพงษ์ อินสันเทียะ เป็นการกระทำที่เกินหรือต่อหน้าที่ มีมูลเป็นการกระทำความ
ผิดวินัยไม่ร้ายแรง ตามมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดว่า
การกระทำความผิดวินัยของตำรวจไม่ร้ายแรงได้แก่การไม่รักษาน้ำใจตาม ที่บัญญัติเป็นข้อปฏิบัติ และข้อห้ามคือ
“ข้าราชการตำรวจต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม เป็นไปตามกฎหมาย กฎ
ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี จรรยาบรรณของตำรวจ และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหาย
แก่ราชการ” แต่ร้อยตำรวจโท สรพงษ์ อินสันเทียะ ไม่เคยบอกรับหมายมาก่อน และการบอกพร่องในครั้งนี้ ยังมีได้
ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ และผู้ถูกกล่าวถึงคดีเองได้รับสารภาพว่าได้กระทำผิด จึงมีเหตุอันควร
งดโทษ ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเมืองอุดรธานี จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจ
แห่งชาติดังกล่าว ว่ากล่าวตักเตือนร้อยตำรวจโท สรพงษ์ อินสันเทียะ แล้ว จึงเป็นกรณีที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ดำเนินการแก้ไขความผิดพร้อมให้แก่ผู้รับเรียนกล่าวเหมาะสมแล้ว ดังนั้น ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน
จึงวินิจฉัยให้ยุติการพิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าวตามมาตรา ๒๕ (๙) แห่งพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของวิุสสภา พ.ศ. ๒๕๕๒

ในการนี้ เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาในลักษณะเดียวกันนี้อีก และให้การปฏิบัติเป็นไปตาม
พระราชกฤษฎีกาว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๗ ประธานผู้ตรวจการ
แผ่นดินจึงมีข้อเสนอแนะให้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แจ้งเวียนหน่วยงานในสังกัด ให้เพิ่มความระมัดระวัง
และรอบคอบ รวมทั้งเร่งรัดการดำเนินงานคดีต่างๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ระเบียบ และกฎหมาย อีกทั้ง
หากพนักงานสอบสวนมีภาระงานและความรับผิดชอบมาก ก็ขอให้ผู้บังคับบัญชาในระดับที่เหนือขึ้นไป
พิจารณากระจายงานให้มีอัตราส่วนที่เหมาะสม และเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอขอบคณาที่ได้ให้ความร่วมมือด้วยดีมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ศรีราชา จริตญาภิช)
เลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

สำนักสอบสวน ๕
โทร. ๐ ๒๒๓๓๙ ๐๔๙๙, ๐๖๖๖๖ ๕๖ ๕๕๙
โทรสาร ๐ ๒๑๖๖๖ ๐๔๘๖, ๐๖๖๖๖ ๕๑ ๕๖๖
www.oic.go.th | อีเมล: ส.ป. ๕๕๙๖๖

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ _____ กรมตำรวจ โทร. 2511087

ที่ ๑๑๐๓(ต)/14649 _____ วันที่ 15 พฤษภาคม 2526

เรื่อง ผลการพิจารณาข้อหาหรือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่สั่งให้ พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม

ผบ.จ. 4

ตามบันทึกที่ ๐๑๒๕ (ทท.4) /2642 ลงวันที่ 5 เมษายน 2526 ตาม ผ.ศ. หรือปัญหาข้อกฎหมายกรณีพนักงานอัยการจังหวัดจึงมีคำสั่งไม่ให้ฟ้องผู้ต้องหาเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมคำสั่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาพิพากษาเขต งบประมาณกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 145 ข้อความผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบสวนยังไม่เหมาะสมจึงสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมปัญหาว่าผู้ว่าราชการจังหวัดจังหวัดจะมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้หรือไม่ ดังความละเอียดข้างนี้

ผล ได้พิจารณาข้อหาหรือสำนวนคดี พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ให้ฟ้องผู้ต้องหา ซึ่งจะต้องเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมคำสั่งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร เพื่อมีความเห็นชอบหรือมีคำสั่งไม่ให้ฟ้องของพนักงานอัยการ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 145 กรณีนี้หากผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า การสอบสวนยังไม่เหมาะสมควรสอบสวนเพิ่มเติม ก็ย่อมจะมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้เช่นเดียวกับอธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ สำหรับในกรุงเทพมหานคร และหากมีความเห็นแย้งคำสั่งของพนักงานอัยการเสนอไปยังอธิบดีกรมอัยการ ถ้าอธิบดีกรมอัยการเห็นว่า การสอบสวนยังไม่เหมาะสม ก็ย่อมจะสั่งเรื่องคืนมาเพื่อสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้

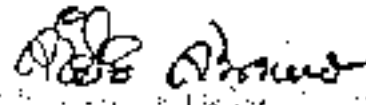
ส่วนปัญหาเกี่ยวกับกรณีที่กรมอัยการได้เคยชี้แจงว่าในกรณีที่พนักงานอัยการได้พิจารณาสำนวนการสอบสวนแล้วสั่งไม่ให้ฟ้องผู้ต้องหา นั้น ตามหลักปฏิบัติคือต้องถือว่าพนักงานอัยการ เห็นว่าการสอบสวนนั้นไม่บกพร่อง หรือมันจะบกพร่องก็ไม่ใช่ข้อสำคัญในขั้นที่จะสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม ฉะนั้น การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นและสั่งให้ พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม จึงต้องถือว่าเป็นความเห็นขัดแย้งกับคำสั่งไม่ให้ฟ้องของพนักงานอัยการโดยเหตุนี้เมื่อพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมตามคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัด ก็เป็นเรื่องที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะพิจารณาสั่งการ ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการที่ในส่วนการสอบสวนที่ได้รับการสอบสวนเพิ่มเติมแล้วนั้นมาพิจารณาสั่งให้หมิ่นตั้งระการโคตติ นอกจาก

ผลกระทวจาณาป้อหาหรือมีเหตุหาบักฎหมายเกี่ยวกับอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ๑

นั้นตามหนังสือกรมอัยการที่ นว.๔๐๑๓/๒๔๑๗ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๔๑๗ (คำขอเอกสารที่
แนบมา) ยังแสดงให้เห็นว่าผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม
เต็มได้ เพียงแต่เห็นสมควรให้พนักงานอัยการเป็นผู้จัดทำหนังสือสอบสวนเพิ่มเติม ในนามของผู้
ว่าราชการจังหวัด ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกและรักษาความลับของสำนวนการสอบสวน ดังนั้นจึงเห็น
ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมในกรณีเช่นนี้ได้

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ

พล.ต.ท.

(จัสสิต จิตทรบง)

ผู้ช่วย-อ.ตร.ป.

ปศุสัตว์กรมฯ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ตจ.

วันที่ ๒๒๒๐๕๓๖๖๖

ที่ ๐๐๒๑.๓๓๒/ 4423

วันที่ 17 พฤษภาคม ๒๕๕๑

เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรณีผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าควบคุมการสอบสวนคดีวิสามัญฆาตกรรม.

พ.ร.บ. ๑-๘. ก. และ จตร.

ด้วย สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี มีหนังสือ ที่ นร ๐๔๑๐/๒๖๓๓๓ ลง ๑๕ มี.ค. ๕๑
 แจ้ง ตร ทราบว่ากระทรวงมหาดไทยมีหนังสือที่ มท ๐๓๐๗ ๑/๑๑๑ ลง ๔ มี.ค. ๕๑ กรณที่ยื่น นายกรัฐมนตรี
 ขอให้แจ้งให้ ตร. ทราบและถือปฏิบัติ กรณีกระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือที่ มท ๐๓๐๗.๑/๑๑๑๔ ลง
 ๔ มี.ค. ๕๑ เว้นแ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าควบคุมการสอบสวนคดีวิสามัญฆาตกรรมทุกคดี โดย
 มีสาระสำคัญคือ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าควบคุมการสอบสวนคดีวิสามัญฆาตกรรมทุกคดี โดย
 ดำเนินการตามที่เห็นสมควร รวมทั้งการสั่งอนุญาตหรือไม้อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว หรือจะสั่งให้
 เปลี่ยนตัวพนักงานสอบสวน หรือให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเข้าร่วมทำการสอบสวนเรื่องนั้นด้วย
 ก็ได้ เว้นแต่ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีตามประมวล
 กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ บรรทัดท้าย และเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ
 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๐ มีอำนาจเกี่ยวกับการสอบสวนความผิด
 อาญาในเขตอำนาจของจังหวัด การที่จะสั่งแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงโดยอำนาจของผู้บังคับการ
 ตำรวจภูธรหรือผู้บัญชาการตำรวจภูธรให้เป็นอันขาด ตั้งแต่เป็นอำนาจของอธิบดีกรมตำรวจ (ผู้บัญชาการ
 ตำรวจแห่งชาติ) ตาม ร้อยบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๑๓
 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๑๒.๕ และไม่ถือปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๑/๑ ๓๑๖๑๔
 ลง ๘ พ.ย. ๕๗ เรื่อง การสอบสวนคดีอาญาที่ ๑ ในอำนาจหน้าที่พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง
 โทศเคร่งครัด

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการสอบสวนคดีวิสามัญฆาตกรรมเป็นไปด้วยความ
 เรียบร้อย จึงให้ทำเนียบการ ดังนี้

๑. ให้แจ้งพนักงานสอบสวนและผู้ถือครองหลักฐาน และถือปฏิบัติตามบัญญัติกฎหมายยก
 รัฐมนตรีดังกล่าว

๒. เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าควบคุมการสอบสวนคดีวิสามัญฆาตกรรม ให้พนักงาน
 สอบสวนดำเนินการตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะหัวหน้าพนักงานสอบสวนได้สั่งการและเมื่อ
 ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้น ให้ส่งสำนวนคดีดังกล่าวไม่ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาแล้วจึงส่ง
 สำนวนให้ยึดการลงจุดพิจารณาสั่งตรวจประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ข้อ ๒

/ต. หัวหน้างาน...

๓. ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบรายงานรายละเอียดคดีแก่พนักงานอัยการภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ผู้เสียหายหรือพยานหลักฐานเข้าควบคุมการสอบสวน

พร้อมนี้ ได้แนบสำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๔๑๐/๓1๗๒๓๓ ลง ๑๕ มี.ค.๕๑ สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ปร ๐๓๐๙.๑/๑๑๑ ลง ๔ มี.ค.๕๑ และ ที่ มท ๐๓๐๙.๑/1๑๑๔๗ ลง ๔ มี.ค.๕๑ มาด้วยแล้ว

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และใช้ข้อปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

ทส.ภ.อ.

(ธานี สมบูรณ์ทรัพย์)

รอง อ.บ.ตร.ปวท.สบ.ตร.

8

3

กลุ่มงานอภิบาล
 วันที่ ๒๗/๓/๒๕๖๑
 วันที่ ๒๗-๓-๖๑
 เวลา ..... เรื่อง .....

566

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
 ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ มกราคม ๒๕๖๑

เรื่อง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าควบคุมการสอบสวนคดีวิสามัญฆาตกรรม

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๑/๑๑๑ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๓

ด้วย กระทรวงมหาดไทย กราบเรียนรายงานนายกรัฐมนตรี เพื่อทราบ กรณี กระทรวงมหาดไทยได้สั่งการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าควบคุมการสอบสวนคดีวิสามัญฆาตกรรม ซึ่งความตายเกิดขึ้นโดยการทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ โดยให้ถือตราผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘ บรรดักัด และเป็นพนักงานสอบสวน ตามมาตรา ๑๖๑ และแต่งตั้งพนักงานฝ่ายปกครองตำแหน่งปลัดอำเภอหรือเทียบเท่าขึ้นไปแห่งท้องที่ เป็นพนักงานสอบสวนร่วมถึงมีอาชญากร ตามมาตรา ๑๕๐ บรรดักัด รวบรวมรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ได้นำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีทราบแล้ว มีบัญชาให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติทราบและถือปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายชยเลิศ นูนาค)

รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร
 ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานเลขานุการนายกรัฐมนตรี

โทร. ๐-๒๓๕๖-๐๗๗๗

โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๐๗๗๗

กส.ร. ๕

ที่ มท ๐๓๐๗.๗ ๑๑๐

กระทรวงมหาดไทย
ถนนรัชฎวงศ์ กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

มกราคม ๒๕๕๒

ผู้รับทราบ	ปล.อ.กมส.
เลขที่	๑๒
วันที่	๑๒ ส.ค. ๒๕๕๒
ชื่อ	///

เรื่อง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าควบคุมการสอบสวนคดีวิสามัญฆาตกรรม
เรื่อง ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๗ ๑๑๐ ลงวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๒
- ๒. หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๒๗/๑๓๓๒๒๐ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๑
- ๓. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๙๙๕๐/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๐๑

ตัวกระทรวงมหาดไทยได้รับการประสานจากสำนักงานอัยการสูงสุด กรณีการสลายตัว
ลัทธิฆาตกรรม ซึ่งความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติตามหน้าที่
หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติตามหน้าที่
(คดีวิสามัญฆาตกรรม) ว่าพนักงานสอบสวนนครสงฆ์สงฆ์ดังกล่าวไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัด
ได้รับทราบและพิจารณา ก่อน เมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว จึงส่งสำนวนให้อัยการสูงสุดพิจารณาซึ่งตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๕๓ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๙๙๕๐/๒๕๐๑
ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๐๑ และกระทรวงมหาดไทยมีนโยบายด้านสังคมที่เน้นการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ
ของประชาชน เพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคมและให้ประชาชนซึ่งกระบวนการณ์ยุติธรรมได้โดยง่าย
สะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ เป็นที่เชื่อมั่นของประชาชนตามหลักนิติธรรม ซึ่งขณะนี้มีหลายกรณี
โศกวิสามัญฆาตกรรมที่อาจทำให้เกิดความเคลือบแคลงในข้อเท็จจริง และระทบต่อการอำนวยความสะดวก
ยุติธรรม ทั้งเป็นเรื่องที่สำเคัญเกี่ยวกับาการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ ของประชาชน กระทรวงมหาดไทย
ได้สั่งการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (เว้นกรุงเทพมหานคร) ถือเป็นนโยบายที่สำคัญในการ
อำนวยความสะดวกแก่ประชาชน เน้นความสำคัญในการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพของประชาชนในพื้นที่
และแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด เข้าควบคุมการสอบสวนคดีวิสามัญฆาตกรรม ทุกคดี

/โลกาศัย.สำนักงาน

ที่ มท ๐๓๐๗.๑/๓๑๐๓

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอิสรภาพ กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

มกราคม ๒๕๕๑

เรื่อง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าประชุมการสอบสวนคดีวิสามัญฆาตกรรม

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

- อ้างถึง ๑. นโยบายคณะรัฐมนตรี และกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๙
- ๒. ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ และแก้ไขเพิ่มเติม
- ๓. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๑/๓๑๒๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๗
- ๔. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๐๘๘๕๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๐๑

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๑๐๒๓/๑๓๓๑๐๐ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๐
- ๒. บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๓๘๓/๒๕๔๙

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ในด้านสังคมที่จะปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมให้เหมาะสมกับยุคการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพของประชาชน เพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคมประกอบกับกระทรวงมหาดไทยมีนโยบายในการเสริมสร้างศักยภาพและประสิทธิภาพการอำนวยความสะดวกความเป็นธรรมของกระทรวงมหาดไทย จังหวัดและอำเภอ ยึดถือความเป็นธรรม กระบวนการยุติธรรมตามหลักนิติธรรมและข้อบังคับว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๓ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๕ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๖ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๗ และ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๘ ได้กำหนดอำนาจควบคุมการสอบสวนคดีอาญาของ ส.ต.ท.กระทรวงมหาดไทย ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอและปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ให้แก่หรือเรียกส่วนการสอบสวนตรวจสอบพิจารณาและให้คำแนะนำ เรงรัดให้ดำเนินการให้เป็นลลิตและเป็นไปในทางที่ชอบและเหมาะสม หากการดำเนินการดังกล่าวไม่ได้อาจจะเข้าควบคุมการสอบสวนโดยมีอำนาจหน้าที่งานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔ วรรคท้าย และเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๐ มีอำนาจเกี่ยวกับการสอบสวนความผิดอาญาในเขตท้องที่ที่ตนรับผิดชอบ และกระทรวงมหาดไทยมีหนังสือ ที่ มท ๐๓๐๗.๑/๓๑๒๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ เรื่อง การสอบสวนคดีอาญาทั่วไป ในอำนาจหน้าที่พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง

เพื่อให้...

เพื่อให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองปฏิบัติภารกิจในการกำเริบทุกข์บำรุงสุข รักษาความสงบเรียบร้อย ให้มี ระเบียบวินัย เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนและเป็นผลดีแก่ทางราชการ นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้รับการประสานจากสำนักงานอัยการสูงสุดกรณีการสอบสวนคดี มาฆกรรม ซึ่งความตายเป็นเหตุขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ (คดีวิสามัญฆาตกรรม) ในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ (คดีวิสามัญฆาตกรรม) มีหลายกรณีที่น่าจะก่อให้เกิดความเคลือบแคลงในข้อเท็จจริงและกระทบต่อความยุติธรรม ทั้งเป็นเรื่องที่สำคัญเกี่ยวข้องกับความรู้สึกของประชาชน ดังนั้นเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก เป็นธรรมให้กับฝ่ายผู้ต้องหาที่เป็นเจ้าพนักงานผู้ทำให้ตายและฝ่ายผู้ตาย จึงขอให้จังหวัดถือปฏิบัติ และแจ้งให้อำเภอถือปฏิบัติ ดังนี้

๑ กรณีเกิดคดีฆาตกรรม ซึ่งความตายเป็นเหตุขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่า ปฏิบัติราชการตามหน้าที่ หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการ ตามหน้าที่ ที่เรียกว่า "คดีวิสามัญฆาตกรรม" เป็นกรณีที่ผู้ทำให้ตายจะต้องมีเจตนาฆ่า โดยพิจารณาจากข้อหา ที่ตั้งเป็นหลักและฐานความผิดนั้นจะต้องมีเจตนาฆ่า โดยให้พนักงานฝ่ายปกครองตำแหน่งตั้งแต่ปลัดอำเภอ หรือเทียบเท่าขึ้นไปแห่งท้องที่ที่ศพนั้นอยู่ซึ่งเข้าเวรรับสุตราพดติกศพและเป็นผู้ร่วมในการชันสูตรพลิกศพ ภายใต้อาณัติหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๑๕๖ วรรคสาม เป็นผู้รายงานโดยใช้สำเนาแบบ รายงานเหตุเบื้องต้น (ชค. ๒ - ชค. ๖) และเขียนข้อความว่า "วิสามัญฆาตกรรม" ที่มุมบนด้านขวา ของแบบรายงานฯ ได้คำว่าแบบ ชค. ๒ - ชค. ๖ หัวตัวหนังสือสีแดง ทุกฉบับ ไปให้ผู้ว่าราชการ จังหวัดทราบโดยด่วน

๒. ให้ที่ทำการปกครองจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบรับรายงานตามสำเนานแบบรายงาน เหตุเบื้องต้น (ชค.๒-ชค.๖) ในคดีวิสามัญฆาตกรรมแล้ว ให้เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าควบคุม การสอบสวนคดีดังกล่าวทุกคดี เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าควบคุมการสอบสวนมีอำนาจสั่งให้พนักงาน สอบสวนดำเนินการพยานที่เห็นสมควร รวมทั้งการส่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว หรือจะสั่งให้ เปลี่ยนตัวพนักงานสอบสวน หรือให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเข้าร่วมทำการสอบสวนเรื่องนั้นด้วย ก็ได้ กรณีดังกล่าวนี้ให้ถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๖ วรรคท้าย และเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๐ มีอำนาจเกี่ยวกับการสอบสวนความผิดอาญา ในเขตอำนาจของจังหวัด การที่จะสั่งแก้ไข หรือเปลี่ยนแปลงโดยอำนาจของผู้บังคับการตำรวจภูธร หรือ ผู้บัญชาการตำรวจภูธรให้.เป็นอันงด เว้นแต่ที่เป็นอำนาจของอธิบดีกรมตำรวจ (ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ) ตามข้อบังคับข้าราชการกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รัช ๑๖.๕ และให้ถือปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๑๗๖๗ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ โดยเคร่งครัด

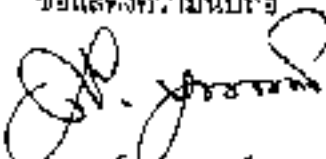
(๓. ในกรณี...

๓. ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาแต่งตั้งพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง เข้าร่วมทำการสอบสวน ให้แต่งตั้งพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองตำแหน่งตั้งแต่ปลัดอำเภอหรือเทียบเท่าขึ้นไปแห่งท้องที่ อำเภอที่เกิดเหตุ เป็นพนักงานสอบสวนร่วมกับฝ่ายตำรวจ พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองผู้นั้นต้องไม่เป็นผู้ร่วมชั้นสูตรพิกศพลวามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๖ วรรคสาม

๔. ให้ที่ทำการปกครองจังหวัด บันทึกลงโสตสารบบคดีขานยาของผู้ว่าราชการจังหวัด เข้าควบคุมการสอบสวนคดีสามัญอาชกรรมในฐานะหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ เพื่อให้เป็นหลักฐานและจัดทำรายงานกระทรวงมหาดไทยทราบโดยเร็ว และรายงานกรมศึกรหน้าทุก ๑๕ วัน จนกว่า การสอบสวนเสร็จสิ้นและส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ สำหรับกรเข้าควบคุมการสอบสวนคดีสามัญอาชกรรมให้ทำเนิการตั้งแต่วันที่นับตั้งไป หากมีใญหาข้อขัดข้อง ให้แจ้งกระทรวงมหาดไทยทราบ

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา ดำเนินการต่อไป

พลเอก

ขอแสดงความนับถือ

 (สุรยุทธ์ รัตานนท์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

สำนักงานสอบสวนและนิติการ

ส่วนการสอบสวนคดีอาญา

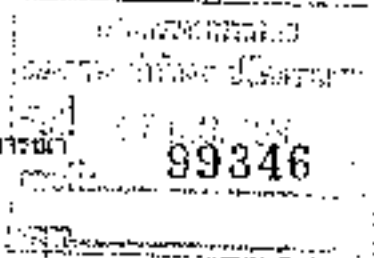
โทร. โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๓๕๕๕

ที่ กส 0223/ 13720

สำนักงานอัยการสูงสุด
ถนนหน้าพลับ เขต กรุงเทพมหานคร 10200

๒๖ กันยายน 2550

เรื่อง ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนคดีวิสามัญฆาตกรรมให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุมา

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ 19850/2501 ลงวันที่ 12 ธันวาคม 2501

ตามหนังสือที่อ้างถึง ปลัดกระทรวงมหาดไทยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (เว้นจังหวัดพระนคร และจังหวัดธนบุรี) ส่งพนักงานสอบสวนให้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีฆาตกรรมซึ่งความหายเกิดขึ้น โดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่หรือคาบในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ (คดีวิสามัญฆาตกรรม) ไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเสนออธิบดีกรมอัยการ (อัยการสูงสุด) เพราะผู้ว่าราชการจังหวัดควรจะได้รับรู้และพิจารณา นั้น

ปรากฏว่าขณะนี้มีพนักงานสอบสวนหลายรายที่ได้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีวิสามัญฆาตกรรมไปให้อัยการสูงสุดพิจารณาโดยไม่เสนอสำนวนการสอบสวนจากผู้ว่าราชการจังหวัด อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามหนังสือที่อ้างถึง และผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ได้พิจารณาสำนวนการสอบสวนดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดให้กำชับพนักงานสอบสวนส่งสำนวนคดีวิสามัญฆาตกรรมให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา และส่งสำนวนให้อัยการสูงสุดพิจารณาซึ่งความประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา มาตรา 143 ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่อ้างถึงต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมศักดิ์ บุญทอง)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานอัยการสูงสุด
โทร / โทรสาร 0 224 1553
e-mail : lag@ago.go.th

AGU

(สำเนา)

ที่ 13850/2601

กระทรวงมหาดไทย

๑ ธันวาคม 25๐1

เรื่อง แผนปฏิบัติงานสอบสวนที่ สอสรพลศึกษา สหวิสามัญสมาคม

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด (เว้นจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี)

ข้าพเจ้ากรมอัยการได้รับรวบรวมข้อบกพร่องที่มีจะปรากฏในการสอบสวนในสำนวนคดีวิสามัญสมาคม ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดได้ส่งไป เพื่อให้อธิบดีกรมอัยการมีคำสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องอยู่สมควรยกต่อกระทรวง และทั้งปรากฏว่าเหตุแห่งความบกพร่องนั้นเป็นการซ้ำซากในหลายกรณี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องทำการยื่นสูตรพินัยคดีฟ้องมิได้ใช้แพทย์ให้ถูกต้องตามบทบัญญัติของกฎหมาย ซึ่งแม้ว่าจะได้มีการตั้งเตือนขึ้นจนมาแล้ว ก็ยังปรากฏว่ามีการบกพร่องอยู่ต่อมา กรมอัยการจึงเสนอขอตรวจยึดข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้กระทรวงมหาดไทยแจ้งมาขึ้นแนวทางปฏิบัติให้ถูกต้องต่อไป

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้ว เห็นชอบตามที่กรมอัยการเสนอ จึงได้ประมวลข้อบกพร่องต่าง ๆ ดังที่กล่าวต่อไปนี้ แจ้งมาให้ทราบ ให้ท่านสั่งพนักงานสอบสวนปฏิบัติกรณเพื่อให้เกิดความถูกต้อง ดังต่อไปนี้

1. พนักงานสอบสวน เมื่อได้รับสำนวนการสอบสวนและสำนวนการไต่สวนของศาลจากพนักงานอัยการแล้ว ต้องส่งสำนวนนั้นไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาส่งเสนออธิบดีกรมอัยการตามระเบียบปฏิบัติ เพราะผู้ว่าราชการจังหวัดควรจะได้รับรู้และพิจารณา (๒) ๒๕๐

2. ในกรณีที่มีการตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ นั้น ต้องสอบสวนผู้ที่ทำให้ตาย เป็นผู้ต้องหา

3. ในกรณีผู้ตายตายในระหว่างกระบวนการควบคุมของเจ้าพนักงาน โดยไม่มีผู้ใดทำให้ตาย เช่น บ่ายตาย ไม่ควรสอบสวนเจ้าพนักงานที่ควบคุมเป็นผู้ต้องหาเพราะไม่มีผู้ที่ทำให้ตาย จึงไม่มีผู้ต้องหา

4. ในกรณีที่ผู้ร่วมกับผู้ที่ถูกสอบสวนเป็นผู้ต้องหากกระทำให้ผู้ตายตายต้องสอบสวนผู้ร่วมกระทำเป็นผู้ต้องหาด้วย

5. พนักงานสอบสวนต้องทำการชันสูตรและมีความเห็นว่าควาสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้อง

6. รายงานการชันสูตรพลิกศพ ถ้าให้เจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุขประจำท้องที่หรือแพทย์ประจำตำบลร่วมทำการชันสูตรพลิกศพ ต้องมีบันทึกชี้แจงไว้ในทำนวยางงานการชันสูตรพลิกศพโดยชัดเจนว่า เหตุใดจึงมิได้ให้นามายจัดหรือแพทย์ประจำตำบลหรือแพทย์ประจำโรงพยาบาลร่วมทำการชันสูตรพลิกศพ

7. สำนวนที่ผู้ตายตายในระหว่างกระบวนการควบคุมของเจ้าพนักงาน โดยไม่มีใครทำให้ตาย เช่น บ่ายตาย ไม่ไต่สวนตาม ไม่ผู้ต้องหา แต่พนักงานสอบสวนต้องส่งสำนวนการสอบสวนไปให้พนักงานอัยการพิจารณาหรือต่อศาลไปสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา นั้น ไม่เป็นคดีวิสามัญสมาคมที่อธิบดีกรมอัยการหรือผู้รักษาแทนจะฟ้องหรือไม่ฟ้อง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 149 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. 2499 มาตรา ๕ จึงเมื่อพนักงานอัยการส่งสำนวนการไต่สวนของศาลและสำนวนการสอบสวนคืนไปยังพนักงานสอบสวน ๆ ส่งไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา นั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดย่อมพิจารณาได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕8 ที่เดียว ไม่ต้องส่งไปให้อธิบดีกรมอัยการพิจารณาเป็นคดีวิสามัญสมาคม

๒. ในกรณีที่ท่าน ผู้ใหญ่บ้าน ไปจับกุมคนร้ายตามเขตท้องที่ของตน และไม่มีเหตุจะสามารถจับกุมได้ก็ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 มาตรา ๑7 และ มาตรา ๑7 และ มาตรา ๑๗ และ มาตรา ๑๗ นี้ ไม่ไปคดีวิสามัญฆาตกรรม เพราะเป็นการนอกเหนืออำนาจและหน้าที่ ไม่เป็นการกระทำในลักษณะเจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติราชการตามหน้าที่ และเป็นเพียงคดีฆาตกรรมธรรมดา จะสอบสวนเป็นคดีวิสามัญฆาตกรรมไปเพื่ออับตีกรรมอัยการหรือผู้รักษาการแทนเจ้าพนักงานไม่ได้ ต้องสอบสวนส่งให้พนักงานอัยการจังหวัดพิจารณานะ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

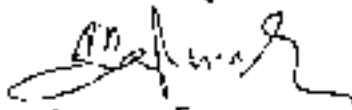
(ลงชื่อ) พ.ต.อ. นครรัฐเขตต์

(ขุนนครรัฐเขตต์)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สำเนา อันลูกต้อง

(นายจรูญ โลทะกะสิน)

หัวหน้ากองการสอบสวน ส่วนการปกครองภูมิภาค
กรมมหาดไทย

ร.ต.

(สุวิชัย สรวนายม)

อัยการพิเศษฝ่ายคดีอัยการสูงสุด

ที่ มท ๐๓๐๗/๑/ว ๓๐/๒๕

กระทรวงมหาดไทย
ถนนสีลมวังสัจจะ กทม. ๑๐๒๐๐

๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ภาวชอบชาวเผด็จการทั่วไปในอำนาจหน้าที่พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

อ้างถึง ๑. ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒. หนังสือออกกระทรวงมหาดไทย ส่วนมาท ที่ มท ๐๒๐๗/ว ๓๕๓ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๒๖

๓. พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗

๔. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ตัวอย่างหนังสือแจ้งการมอบหมายให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเข้าร่วมการสอบสวน

ทำเนียบคดีอาญา	จำนวน ๕ แผ่น
๒. ตัวอย่างหนังสือแจ้งการเข้าร่วมการสอบสวน	จำนวน ๓ แผ่น
๓. ตัวอย่างการบันทึกสารมอบคดีอาญา	จำนวน ๑ แผ่น
๔. แบบรายงานการปฏิบัติงานการสอบสวนคดีอาญา	จำนวน ๑ แผ่น

ตามที่ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๓ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๔ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๖ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๗ และ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๗ ได้กำหนดอำนาจของพนักงานสอบสวนคดีอาญาของพนักงานสอบสวนตำรวจ ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือ นายอำเภอและปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอในทางวิญญูชนนการสอบสวนคดีพิเศษเฉพาะและให้คำแนะนำ เจริญใจไม่ดำเนินการให้เป็นคดี และยื่นไปให้ทางวิญญูชนนการสอบสวน หากการดำเนินการดังกล่าวไม่ได้ผลจะพิจารณาความชอบด้วย โฉงเข้าเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้วิญญูชนนการสอบสวนคดีพิเศษพิจารณาว่าคดีอาญา มาตรา ๑๕ วรรคท้าย และเมื่อพนักงานสอบสวนผู้วิญญูชนนการสอบสวนคดีพิเศษพิจารณาว่าคดีอาญา มาตรา ๑๕๐ มีอำนาจที่จะยื่นการสอบสวนความผิดอาญาในคดีอาญาที่ตนรับผิดชอบและกระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสืออ้างมาท ที่ มท ๐๒๐๗/ว ๓๕๑ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๒๖ เรื่องการควบคุมการสอบสวนคดีพิเศษเกี่ยวกับป้าไม่ประสงค์รับทราบของชาติอื่น ๆ เพื่อให้การพิจารณาควบคุมการสอบสวนคดีพิเศษเกี่ยวกับป้าไม่ประสงค์รับทราบของชาติอื่น ๆ เพื่อให้มีความพร้อมหรือ มีประสิทธิภาพและเป็นไปโดยวิญญูชนนการสอบสวนคดีพิเศษที่กระทรวงมหาดไทย

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่าภารกิจการสืบสวนสอบสวนคดีอาญาของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเป็นภารกิจที่สำคัญในการนำผิดกฎหมายมาสู่ความสงบเรียบร้อยของสังคม รัชชาความสงบเรียบร้อยของสังคมของชาติอื่นต่อไปเป็นภาระของรัฐที่รัฐเสรีภาพให้ประชาชน ดังนั้น จึงขอให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีปฏิบัติและแจ้งให้ข้าพเจ้าถึงอำนาจถือปฏิบัติ ดังนี้

1. ให้ถือว่าหน้าที่ในกฎหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย กลุ่มของสิทธิเสรีภาพของบุคคล คำเนินการบรรณาการยุติธรรมในความวิญญูชนนการสอบสวนให้มีประสิทธิภาพ อำนาจความมีนธรรมแก่ประชาชนอย่างจริงจังและเท่าเทียมกัน เป็นภารกิจหลักของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งข้าราชการ พนักงานฝ่ายปกครองทุกคนต้องปฏิบัติให้บังเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเต็มที่

๒. ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเป็นผู้ลงนามในกรณีการควบคุมสัตว์หรือเลี้ยงสัตว์ตามตอนสวนผ้ายป่าดงหอนเข้าร่วมสวนสาธารณะในกรณีที่เกิดขึ้นเป็นกรณีสำคัญกรณีที่อยู่ในความสนใจของประชาชนรวมทั้งสัตว์ที่ก่อความเดือดร้อนแก่ประชาชน โดยให้พิจารณาประเภทของสัตว์ต่อไปให้ด้วย

๒.๑. ได้พิจารณาเรื่องคดีที่เข้าควบคุมสัตว์ป่าผิดกฎหมายเป็นคดีพิเศษตามพระราชบัญญัติการควบคุมสัตว์พิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือไม่ หากเป็นคดีพิเศษจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการควบคุมสัตว์พิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ และอยู่ภายใต้กฎหมายแห่งพระราชบัญญัติการควบคุมสัตว์พิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ อย่างเคร่งครัด

๒.๒ หากเป็นเรื่องที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือผู้ถูกกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้สำเนาติดกับเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพิจารณาการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกิดผลของปี ว่าจะกระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความเสียหายต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำผิดวินัยต่อตำแหน่งหน้าที่ในความผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอาญาอื่นหรือไม่ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงแห่งคดี และให้ส่งสำเนาการสอบสวนไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวัน นับแต่วันรับคำร้องทุกข์ หรือกล่าวโทษและเขียนพนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และ ผู้อำนวยการพนักงานสอบสวนยื่นข้อกล่าวหาต่อศาลในทันที ในกรณีบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่เจ้าพนักงานของรัฐร่วมกระทำผิดกับเจ้าพนักงานของรัฐ ไม่ควรจะยื่นคำกล่าวหาผู้ใด ผู้เสียหายขอให้พนักงานสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานที่ตรวจค้นและเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ผู้อำนวยการพนักงานสอบสวนยื่นข้อกล่าวหาต่อศาลในทันที

๓. ให้จัดทำสารบบคดีอาญาของผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอหรือเจ้าพนักงานควบคุมการสวนสาธารณะในขณะกล่าวโทษพนักงานสอบสวนผู้เกี่ยวข้องอยู่กับไว้ที่จังหวัด อำเภอ หรือกิ่งอำเภอแล้วคัดกรณคดีใช้เป็นหลักฐานและจัดทำรายงาน (สารบบคดี) รายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบโดยวิธีและระยะเวลาตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

๔. กรมส่งเสริมให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเข้าร่วมสอบสวนคดีอาญาเกี่ยวกับพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจ ให้ถือปฏิบัติดังนี้

๔.๑. ส่งผู้บังคับพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เข้าร่วมสอบสวนคดีอาญาตามความเหมาะสม โดยถ้าไม่มีความสามารถและให้มีพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองที่มีประสบการณ์ หรือผ่านการศึกษาอบรมจากโรงเรียนสืบสวนสอบสวนฝ่ายปกครองอย่างน้อย ๑ คน เป็นหลักและให้พิจารณาความสมควรที่จะมีพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองอีกสองถึงสามคน เข้าร่วมสอบสวน ทั้งนี้ เพื่อเป็นกำลังเสริมดูแลประนีประนอมในการสอบสวนและไม่ควรออกคำสั่งมอบหมายให้ปลัดอำเภอเป็นผู้ประสานงานประจำตำบลเป็นกรณีงานสอบสวนในคดีที่เกิดขึ้นในตำบลที่ตนรับผิดชอบไว้เป็นการถาวรหรือพิจารณาซึ่งตั้งเป็นรายคดี

๔.๒. มีหนังสือแจ้งหัวหน้าพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจทราบว่าได้มอบหมายให้บุคคลใดเป็นพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองที่จะเข้าร่วมการสอบสวนกับพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจ หรือมอบให้เจ้าพนักงานหัวหน้าพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจแจ้งเป็นหนังสือมอบหมายพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเข้าร่วมการสอบสวนคดีถึงต้น ก.กล่าวคือตั้งแต่การตั้งรูปคดี การกำหนดประเด็นการสอบสวน ๑๓๒ จนกระทั่งการสรุปสำนวนสำนวนการสอบสวนส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ

3

3

๔.๓ ถ้ามีพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองที่ได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมการสอบสวนคดีอาญากับ พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจที่กระทำความผิดตามระเบียบ ข้อบังคับฯ ให้เข้าใจโดยสองฝ่ายที่เกี่ยวกับพฤติการณ์ ความผิดทางอาญาหรือทั้งของคดีอาญาซึ่งมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะฟ้องคดีอาญา และจะต้องเข้าร่วมการ สอบสวนอย่างจริงจัง ตามที่พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจนัดหมาย มิใช่ให้เบี่ยงเบนสำนวนหรือฟังสำนวนการ สอบสวนที่พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจยื่นไว้ก่อนให้ฟัง และร่วมลงลายมือชื่อในสำนวนการสอบสวนเท่านั้น

๕. การนำควบคุมการสอบสวนคดีอาญา ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ผู้มีอำนาจหน้าที่ประจำกิ่งอำเภอถือปฏิบัติตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบพยานเงินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๑๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ วันที่ ๑๒-๔ หรือข้อ ๑๒-๕ หรือข้อ ๑๒-๖ ตามลำดับ โดยเคร่งครัด ดังนี้

๕.๑ กติกาผู้ทำไป

กรณีผู้ต้องหา ผู้กล่าวโทษ ผู้ต้องหาหรือขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับสารเข้าเป็นคดีอาญา หรือกรณีที่มีผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเห็นเป็นกรณี ความจำเป็นที่สมควรเร่งรัด พิจารณาการสอบสวนคดีอาญาเร่งรัดหนึ่งเรื่องใด

๕.๑.๑ ให้นำหนังสือแจ้งหัวหน้าพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจสำนวนการสอบสวน มาขึ้นลงมือให้คำแนะนําเร่งรัดการดำเนินคดีให้ถึงผลดี เป็นไปโดยทางที่สมควรและเหมาะสมและไม่ให้พนักงานสอบสวนสำรวจงานผลคดีบุบผาของอาชญากรรมให้ทราบทุกกระบวน

๕.๑.๒ ไม่กรณีที่ได้ดำเนินการตามข้อ ๕.๑.๑ แล้วไม่ได้ผล ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี เข้าควบคุมการสอบสวนคดีอาชญากรรม หรือหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๑๘ วรรคท้าย มาตรา ๑๙๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญากรรมและให้ถึงขั้นนี้ ดังนี้

(๑) มีหนังสือแจ้งหัวหน้าพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจทราบถึงสาเหตุของการสอบสวน การมอบหมายให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเข้าร่วมการสอบสวน หรือการเปลี่ยนแปลงพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจ (ถ้ามี)

(๒) ตั้งกำกับพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจให้มีหนังสือแจ้งนัดหมายให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเข้าร่วมการสอบสวนทุกกระบวนตั้งแต่คดีจนถึงการสอบสวนเสร็จสิ้น

- (๓) ตั้งกำกับพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองให้เข้าร่วมการสอบสวนอย่างจริงจัง
- (๔) เรียกสำนวนการสอบสวนมาเพื่อตรวจพิจารณาสั่งการทุกกระบวน ๑๔ วัน
- (๕) เร่งรัดการสอบสวน การควบคุม ฝ่ายผู้ต้องหา ให้มีผลไปครบระยะเวลา ที่กฎหมายกำหนดโดยเคร่งครัด

(๖) เป็นผู้สั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว

(๗) เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการคุ้มครองในการสอบสวนคดีอาชญากรรมให้ถึงขั้นนี้

(๘) เป็นผู้กระทำความเห็นควรสั่งฟ้องหรือไม่สั่งฟ้อง หรือลงความเห็นการอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว การคืนของกลาง การส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานผู้บังคับการให้ พนักงานสอบสวนตรวจความผิดให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำ กิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณีในฐานะหัวหน้าพนักงานสอบสวนพิจารณาสั่งการทุกคดี

3

3

๕.๒ ทบวงปฏิบัติกิจการตำรวจป้องกันปราบปรามการลักลอบค้ายาเสพติดในท่าอากาศยานและการสอบสวนคดี
ป่วนไม่ละเมิดสิทธิของชาติอื่น ๆ

๕.๒.๑ ทบวงจัดแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบให้ใหม่ใหม่ ดังนี้

(๑) ในระดับจังหวัด ให้ป้อมกั้นจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบและเป็นเจ้าของเรื่อง
การปฏิบัติกิจการตำรวจป้องกันปราบปรามการลักลอบค้ายาเสพติดในท่าอากาศยาน และให้เจ้าจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบและเป็น
เจ้าของเรื่องการสอบสวนคดีป่วนไม่ละเมิดสิทธิของชาติอื่น ๆ

(๒) ในระดับอำเภอ ถึงตำบล ให้ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายความมั่นคงเป็น
ผู้รับผิดชอบและเป็นเจ้าของเรื่องการปฏิบัติกิจการป้องกันปราบปรามการลักลอบค้ายาเสพติดในท่าอากาศยาน และให้
ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายบริหารงานปกครองเป็นผู้รับผิดชอบและเป็นเจ้าของเรื่องการสอบสวนคดีป่วนไม่
ละเมิดสิทธิของชาติอื่น ๆ

๕.๒.๒ เมื่อมีคดีการกระทำผิดตามกฎหมายอาญาไม่พึงหรือการกระทำของชาติอื่น ๆ เกิดขึ้น
นอกชายฝั่งจังหวัด อำเภอ ถึงตำบล จะต้องดำเนินการตามข้อ ๕.๑ และ ยังต้องถือปฏิบัติเช่นเดียวกับ
กระทรวงมหาดไทย สำหรับที่ มท ๒๒๐๙/ว ๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๑๒ โดยกระทรวงนี้

(๑) กรณีที่เกิดขึ้นเป็นคดีในภูมิลำเนาของผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอหรือ
ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณีให้ดำเนินการตามข้อ ๕.๑.๑ จะไม่ใช้โดยคดีให้
เจ้าพนักงานสอบสวนในฐานะหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามข้อ ๕.๑.๒

(๒) กรณีที่เกิดขึ้นเป็นคดีที่พนักงานฝ่ายปกครอง (ตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๒๖)) เป็นผู้จับกุมหรือร่วมจับกุมไว้กับผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ
หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี เจ้าพนักงานสอบสวนในฐานะหัวหน้า
พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดี

(๓) กรณีที่เกิดขึ้นเป็นคดีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้จับกุมให้ผู้ว่าราชการจังหวัด
นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอหรือผู้คุมหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจแห่งศาลตามความเหมาะสม
หรือดำเนินการตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบอัตรากำลังพลตำรวจ พ.ศ. ๒๕๑๓
และระเบียบที่เกี่ยวข้อง

(๔) กรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้า
ประจำกิ่งอำเภอเข้าควบคุมการสอบสวนในฐานะหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ให้ในจังหวัดงาน
อำนวยการที่รับผิดชอบร่วมกันเป็นที่ยึดถือในการควบคุมการสอบสวนทุกคดี และดำเนินการตามข้อ ๕.๑.๒

๓. ให้มีพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองทุกชั้นเมื่อปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าฝ่ายปกครอง (ทบ.๒๐) และจัดทำ
บันทึกไม่ผูกมัดให้ดูตามคำแนะนำโดยบุคคลผู้มิใช่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ที่กองอำนวยการ
กระทรวงมหาดไทย โดยให้ใช้ทั้งคดีอาญาบางประเภทและคดีอาญาทั่วไป

๔. กระทรวงมหาดไทย ได้จัดคำตัวอย่างหนังสือแจ้งข่าวเข้าร่วมสอบสวนคดีอาญา การนำหลักฐาน
การสอบสวนคดีอาญา ตัวอย่างการบันทึกสารบบคดีอาญา ให้จังหวัด อำเภอ ถึงอำเภอใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ

สัตว์แพะตัว สำหรับมอบถวายพระบาทเจ้ากรมขุนการสอบสวนพฤกษศาสตร์ให้ตั้งเงินการตั้งสัตว์แพะตัว เป็นอันไป
และหากมีปัญหาคือสัตว์หรือข้อสงสัยอะไรประการใด ขอได้แจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบต่อไปด้วย
จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชัยคุณ ศรีสุจำนง)

รองปลัดกระทรวง รัชกาลที่ ๑๐

สำนักงานผู้ว่าการจัดการที่ดินและการพัฒนาที่ดิน

9

กรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ

ส่วนการสอบสวนคดีอาญา

โทร. ๐-๒๒๕๐๒-๕๕๕๕

โทรสาร ๐-๒๒๕๐๒-๕๕๖๐

3

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมตำรวจ โทร. ๒๕๒๖๗/๙๑๓
ที่ ๑๕๐๓(พ) / ๑๕๖๔๕ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๒๔
เรื่อง ให้ทำหลักการบริหารปฏิบัติของพนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้อง

พบช.ก . . พ . . จ . . ๑ , ๒ , ๓ , ๔

ด้วยว่า กฎเกณฑ์จำนวนการสอบสวนที่พนักงานอัยการส่งมาให้ ดร.พิจารณา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๔ หรือตาม พ.ร.บ. จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา ในศาลแขวง พ.ศ.๒๕๑๗ มาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๑๗ มาตรา ๔ นั้น มีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนอยู่หลายประการ เป็นต้นว่า

๑.๓ ที่พนักงานอัยการมีหนังสือแจ้งให้สอบสวนเพิ่มเติม มีรายละเอียดที่พนักงานอัยการตั้งมีหนังสือเตือนเสียหลายครั้งเพราะไม่ทราบเหตุข้อข้อง บางคดีต้องเตือนถึงครั้งที่ ๑ นับระยะเวลาได้ ๗ - ๘ เดือน จึงได้รับแจ้งผลการสอบสวนเพิ่มเติม

๒.๓ คดีที่พนักงานสอบสวนส่งหมายเรียกของศาลให้ผู้เสียหายหรือพยานไปเบิกความตามศาลนัดไม่ได้เป็นเหตุให้ศาลสั่งตั้งพยานและพิพากษาจำคุก เกิดการเสียหายแก่คดี พนักงานสอบสวนอาจทราบได้หรือตามข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งคดี แต่ละเลย ผู้เสียหายหรือพยานตั้งการหลีกเลี่ยงหรืออาจจะมีความสงสัยถึงการเบิกความต่อศาลเพียงใดหรือไม่ ข้อบกพร่องที่พบมีดังนี้

๒.๑ พนักงานสอบสวนขาดการติดต่อ หรือไม่มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้เสียหายหรือพยาน

๒.๒ ไม่ปรากฏในบันทึกคำให้การของผู้เสียหาย หรือพยานว่าสถานที่พักอาศัยเป็นภูมิลำเนาจริงหรือชั่วคราว ถ้าเป็นสถานที่เช่าก็ควรได้ปรากฏว่าภูมิลำเนาเดิม บ้านบิดามารดา ญาติพี่น้องอยู่ที่ใด และจะย้ายไปที่ใด เมื่อใด หรือไม่ เท่าที่พบจะมีบันทึกไว้เพียงว่า " มีภรรยาหรือสามีหรืออะไร มีบุตรกี่คน "

๒.๓ ไม่บันทึกบัตรประจำตัวประชาชนไว้ปรากฏชื่อ ที่อยู่ เลขที่บัตรออกให้ที่ใด เมื่อใด คงมีบันทึกไว้เพียงว่า " ไม่ได้นำบัตรประจำตัวประชาชนติดตัวมา ได้ว่ากล่าวไปแล้ว "

๒.๔ ผู้เสียหายหรือพยานอยู่แยกสถานที่อยู่ เมื่อส่งหมายเรียกไม่ได้ไม่มีการติดตามสืบสวนให้ได้ข้อเท็จจริง หรือประสานงานกับตำรวจ ของที่ผู้ส่งหมาย ปลอบยให้เป็นหนังสือของตำรวจทั้งนี้ ซึ่งผู้เสียหายหรือพยานพักอาศัยอยู่เป็นผู้จัดส่งหมายไปตามคำสั่ง

๒.๕ พนักงานสอบสวน.เจ้าของคดีได้รับใบ传唤แต่งตั้งโยกย้ายไปดำรงตำแหน่งที่อื่นขาดผู้สนใจเป็นเหตุขาดผล เพราะเรียกไว้ใช้พนักงานสอบสวนเจ้าของคดี

๓.พิณพีลาชวินธุ์มือของผู้ต้องหาถูกถอนส่งไปตรวจสอบ ไม่ได้ได้รับการตรวจจากพนักงานสอบสวน คงปล่อยให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องดำเนินการไปตามลำพัง การกรอกข้อความในแผ่นพิณพีลาชวินธุ์มือเกี่ยวกับชื่อ ที่อยู่ อายุ มิได้กรอกตามบัตรประจำตัวประชาชน จึงไม่ต้องยึดตรงตามความจริงและอาจแตกต่างจากพนักงานสอบสวนบันทึกไว้จนทำให้การของผู้ต้องหา นอกจากนี้เป็นของ วัน.สีทอง ปิเกิด มักจะเขียนอายุลงไว้เป็นเลขสี่ หลักท้ายของอายุที่มีอยู่แล้ว

๔.เจ้าพนักงานตำรวจที่ได้รับหมายเรียกของศาลให้ไปเปิดความเป็นพยานแล้ว ไม่ไปเปิดความตามศาลมักจะมีอันจะอ้างเหตุผลและความจำเป็นต่าง ๆ เช่น อ้างว่าติดราชการกรณีในเหตุนี้ศาลตั้งผู้เชี่ยวชาญมาตีพิมพ์อยู่ ๆ ส่วนมากจะเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือพนักงานสอบสวนบางราย ถูกศาลขอหมายจับไว้เพราะมีคดีหลายครั้งโดยไม่มีแจ้งเหตุคดีของศาลทราบ

ฉะนั้น จึงให้สั่งกำกับการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชาผู้เกี่ยวข้องรับผิดชอบอย่างใกล้ชิดขอยกพรรคในการวินิจฉัยชี้แจงอีก มิฉะนั้นจะได้พิจารณาแก้ไขบทบัญญัติผู้เกี่ยวข้องรับผิดชอบตามกฎหมายการแก้ไข

(ลงชื่อ) พล.ต.ท. กิตติ เสรีบุตร

(กิตติ เสรีบุตร)

ผู้แทน อ.ต.ร. (ป.๑) ปฏิบัติราชการแทน อ.ต.ร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี กรมตำรวจ

โทร. 2511058

ที่ 0503.31/747

วันที่ 28 มกราคม 2540

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการสอบสวนคดีอาญา

สบข.น., รพช.ภ., สดข., ปส., ภ. : 9

ที่ข้อ สภามีคำกราบทูลขอ เสนายักษ์ยัน ได้มีหนังสือที่ 0514.482 (32)/6202 และ 0514.482 (33)/6 เล.ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2539 หรือกรมตำรวจ กรณี ศติยหญิงไทยไม่ทราบชื่อหรือชานไม่ทราบชื่อเป็นผู้ต้องหา โฆษกตำรวจร่วมกับนักปรัชญาในเวลากลางคืน หรือลักทรัพย์ปรากฏว่าในส่วนของพนักงานอัยการ มีความเห็นแตกต่างกันโดยพนักงานอัยการ กองคดีภาคบุรี กอง 4 มีความเห็น ให้พนักงานสอบสวนพิจารณาออกหมายจับผู้ต้องหา และตั้งฟ้องผู้ต้องหา ส่วนพนักงานอัยการกองคดีเบงกนงศ์ จึงชันมีความเห็น ให้ทำสำนวนการสอบสวนเป็นสำนวนไม่รู้ตัวผู้กระทำความผิด พนักงานสอบสวน จึงทำตามที่พนักงานอัยการมีความเห็น และขอทราบแนวทางปฏิบัติในการดำเนินกระเนตรังต่อไป

กรมตำรวจได้พิจารณาแล้ว กรณีชายไทยหรือหญิงไทย ไม่ทราบชื่อเป็นผู้ต้องหา นั้น เป็นกรณีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140(1) พนักงานสอบสวนจะต้องสืบสวนสอบสวนให้ได้ความว่าชายหรือหญิงนั้นเป็นผู้ใด ถ้ายังไม่ทราบว่าเป็นผู้ใด พนักงานสอบสวนจะต้องสรุปสำนวนและมีความเห็นคงหรือให้คงการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140 (1) วรรคแรกหรือวรรคสองแล้วแต่กรณี หากกระสืบสวนสอบสวนในเวลาต่อมาทราบว่าชายหรือหญิงเป็นผู้ใดจึงจะเป็นสำนวนรู้ตัวผู้กระทำความผิด ซึ่งพนักงานสอบสวนจะต้องมีความเห็นตั้งฟ้องหรือตั้งไม่ฟ้อง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 141 , 142 แล้วแต่กรณี

กรณีการสอบสวนไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดแต่ผู้กระทำผิดมีคำหาญุาพรรณที่มีลักษณะอันบ่งบอกว่าเป็นพิเศษ เช่น ลักษณะพิการ แผลเป็น, รอยสัก ซึ่งแตกต่างจากที่พบเห็นโดยทั่วไป และตั้งฟ้องที่จะออกหมายจับได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 57 ซึ่งเป็นกรณีที่ขะขอกหมายจับบุคคลที่ยังไม่รู้ตัวชื่อนั้น เป็นขะขอบัญญัติของกฎหมายเกี่ยวการระคอกหมายจับ เพื่อนำไปใช้ในการจับบุคคล เนื่องจากเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจะจับผู้ใด โดยไม่มีหมายจับนั้นไม่ได้ เว้นแต่จะเข้าขะขอกเว้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 78 เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวน เห็นว่าการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วและไม่ปรากฏว่า บุคคลที่ยังไม่รู้จัก

ชื่อตามหมายจับเป็นข้อใด เป็นกรณีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140(1) เช่นเดียวกัน ซึ่งพนักงานสอบสวนจะต้องสรุปสำนวนและมีความเห็นขอหรือให้งดการสอบสวนตาม ป.วิอาญา มาตรา 140(1) บรรทัดแรก หรือบรรทัดสอง แล้วแต่กรณี เมื่อจับกุมบุคคลที่ยังไม่รู้จักชื่อตามหมายจับได้ จึงจะเป็นกรณีผู้ต้องหากระทำความผิด และพนักงานสอบสวนมีความเห็นสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้อง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 142

ฉะนั้น จึงส่งสำเนาเอกสาร รวม ๘ แผ่น มาเพื่อ โปรดทราบและขอให้ท่านแจ้งเวียนแนวปฏิบัติข้อหาหรือตั้งกล่าว ให้พนักงานสอบสวนทราบโดยทั่วกันต่อไป

พต.ต.ท. วุฒิชัย สวีรัตน์วุฒิ

(วุฒิชัย สวีรัตน์วุฒิ)

ผู้ช่วย อ.ตร.(สส.) ประท.อ.ตร.

บันทึกข้อความ

584

ส่วนราชการ

พร

โทร. 0 2205 3466 โทรสาร 0 2251 2652

ที่ 0031.212/กค 0013

วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ทารือแนวทางการปฏิบัติในการส่งสำนวนคดีอาญาที่ผู้ต้องหาเข้าพบพนักงานสอบสวนเอง

จตข. รอง ผบ.ตร. หรือ ผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

รอง จตข. ผู้ช่วย ผบ.ตร. หรือ ผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ผบ.ช. และ ผบ.ก. ในสังกัด สภ.ผบ.ตร. หรือ ผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ตามที่ ตร. มีหนังสือ ที่ สช 0031.212/2091 ลง 6 มี.ค.2551 ทารืออัยการสูงสุดเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติในการส่งสำนวนคดีอาญาที่ผู้ต้องหาเข้าพบพนักงานสอบสวนเอง สรุปความว่ากรณีผู้ต้องหาเข้าพบพนักงานสอบสวนเอง พนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อหาและทำการสอบสวนแล้วแต่ไม่ได้ควบคุมตัวผู้ต้องหา คือน่าเมื่อพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จ โดยมีความเห็นควรส่งฟ้องผู้ต้องหา กรณีเช่นนี้พนักงานสอบสวนจะส่งสำนวนการสอบสวนต่อพนักงานอัยการ โดยไม่มีตัวผู้ต้องหาเนื่องจากเห็นว่าบันทึกที่ผู้ต้องหากระทำความคิดแต่ยังไม่มีการจับกุมหรือควบคุมตัวได้หรือไม่

สำนักงานอัยการสูงสุด มีหนังสือ ที่ อส 0027(ปม)/1062 ลง 29 ม.ค.2552 ตอบข้อหารือว่ากรณีนี้เป็นปัญหาที่กฎหมายซึ่งสำนักงานอัยการสูงสุดได้กำหนดไว้ในแนวทางการปฏิบัติไว้แล้วในระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยกวดขันเนืงคดีอาญ ของพนักงานอัยการ พ.ศ.2547 ข้อ 14 ว่าสำนวนรู้ตัวผู้กระทำผิดคดีและผู้นั้นถูกควบคุมหรือขังอยู่หรือปล่อยชั่วคราว หรือชี้ว่าคงได้ตัวเมื่อออกหมายเรียกตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 142 หมายถึง สำนวนที่มีตัวผู้ต้องหาอยู่ในอำนาจควบคุม ขัง หรือปล่อยชั่วคราวของศาลหรือพนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนสามารถได้ตัวมาเมื่อถูกหมายเรียก หากพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบมีความเห็นควรส่งฟ้องต้องมีตัวผู้ต้องหาปรากฏต่อพนักงานสอบสวนและได้ทำการสอบสวนผู้ต้องหาแล้ว พนักงานอัยการจะรับสำนวนดังกล่าวไว้พิจารณาได้ต่อเมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบส่งตัวผู้ต้องหาหรือมอบสำนวนสอบสวนหรือผู้ต้องหาถูกขังอยู่ในอำนาจศาลที่พนักงานอัยการจะยื่นฟ้องได้ ถ้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบไม่สามารถส่งตัวผู้ต้องหาได้ โดยผู้ต้องหาหลบหนีประกันหรือไม่สามารถคืนเงินประกันให้ผู้ต้องหาขังอยู่ในอำนาจศาลที่พนักงานอัยการจะยื่นฟ้องได้ กรณีเช่นนี้ไม่ทำให้สำนวนดังกล่าวเปลี่ยนเป็นสำนวนรู้ตัวผู้กระทำผิดคดีแต่เรียกหรือจับตัวผู้ต้องหาไม่ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 141 พนักงานอัยการจะรับสำนวนดังกล่าวไว้พิจารณาไม่ได้ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่แนบมานี้

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและแจ้งให้พนักงานสอบสวนรวมทั้งผู้ต้องหาที่เกี่ยวข้องปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.อ.

(รอง ผบ.ตร.)

รอง ผบ.ตร. ประท.จตข.

ที่ อส 0027(นคท) 1062

สำนักงานอัยการสูงสุด

ถนนหน้าพิบูลย์ แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10200

๑๑ มกราคม 2552

ของคดีอวดญา	1540
เลขที่	๒๒๑๓/๒๕๕๒
วันที่	๑๑/๑/๒๕๕๒
ผู้ขอ	อ.อ.อ.อ.
เลขที่	๒๒๑
วันที่	๑๑/๑/๒๕๕๒

เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติในการส่งสำนวนคดีอาญาที่ผู้ต้องหาเข้าพบพนักงานสอบสวนเอง

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ตช.๓๐31.212/2091 ลงวันที่ 6 มีนาคม 2551

ความหนังสือที่ยังถึง สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ขอหารือสำนักงานอัยการสูงสุดกรณีผู้ต้องหาเข้าพบพนักงานสอบสวนตนเอง พนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อหาและทำการสอบสวนแล้ว แต่ไม่ได้ควบคุมตัวผู้ต้องหา ต่อมาเมื่อพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จแล้ว โดยมีความเห็นควรส่งฟ้องผู้ต้องหา กรณีเช่นนี้พนักงานสอบสวนจะส่งสำนวนการสอบสวนต่อพนักงานอัยการ โดยไม่มีตัวผู้ต้องหา เนื่องจากเห็นว่า เป็นคดีที่รู้ตัวผู้กระทำผิดคดีนี้ยังไม่มีการจับกุมหรือควบคุมตัวได้หรือไม่

สำนักงานอัยการสูงสุด ขอเรียนว่า กรณีนี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายซึ่งสำนักงานอัยการสูงสุดได้กำหนดเป็นแนวทางปฏิบัติไว้แล้ว ในระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. 2547 ข้อ ๒4 ว่า สำนวนรู้ตัวผู้กระทำผิดคดีนี้ไม่ถูกควบคุมหรือขังอยู่หรือปล่อยชั่วคราว หรือเช็ดว่าคงได้ตัวมาเมื่อออกหมายเรียกตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 142 หมายถึง สำนวนที่มีตัวผู้ต้องหาอยู่ในอำนาจควบคุม ขัง หรือปล่อยชั่วคราวของศาลหรือพนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนสามารถได้ตัวมาเมื่อออกหมายเรียก หากพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบมีความเห็นควรส่งฟ้อง ย่อมต้องมีตัวผู้ต้องหาปรากฏต่อพนักงานสอบสวนและได้ทำการสอบสวนผู้ต้องหาแล้ว พนักงานอัยการจะรับสำนวนดังกล่าวไว้พิจารณาได้ต่อเมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบส่งตัวผู้ต้องหาพาพร้อมสำนวนสอบสวน หรือผู้ต้องหาถูกขังอยู่ในอำนาจศาลที่พนักงานอัยการ จะยื่นฟ้องได้ ถ้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบไม่สามารถส่งตัวผู้ต้องหาได้ โดยผู้ต้องหาหลบหนีประกันหรือไม่สามารถดำเนินการให้ผู้ต้องหาพาสู่อำนาจศาลที่พนักงานอัยการจะยื่นฟ้องได้ กรณีเช่นนี้ไม่ทำให้สำนวนดังกล่าวเปลี่ยนเป็นสำนวนรู้ตัวผู้กระทำผิดคดีนี้แล้วเรียกหรือจับตัวผู้ต้องหาไม่ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 141 พนักงานอัยการจะรับสำนวนดังกล่าวไว้พิจารณาไม่ได้

อนึ่ง แนวทางปฏิบัติที่สำนักงานอัยการสูงสุดได้กำหนดไว้เกี่ยวกับเรื่องนี้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เคยมีหนังสือ ส่วนที่ตช. ที่ ตช. 0004.๑/10386 ลงวันที่ 1 ธันวาคม 2543 ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอหารือปัญหาข้อขัดข้องของพนักงานสอบสวน กรณีพนักงานอัยการไม่รับสำนวนการสอบสวนที่

ทำการศึกษาและวิจัยแล้วเนื่องจากสำนักงานอัยการสูงสุดได้วางแผนทางปฏิบัติในการรับสำนวนการสอบสวนจากพนักงานสอบสวนในลักษณะดังกล่าวข้างต้น ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยที่ประชุมใหญ่ได้มีความเห็นด้วยกับแนวทางปฏิบัติที่สำนักงานอัยการสูงสุด ได้วางไว้ ทั้งนี้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติซึ่งเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องดึงถือปฏิบัติให้เป็นไปเพื่อความเห็นชอบของคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าว ทั้งนี้ ตาม นัยมติคณะรัฐมนตรี ในหนังสือ กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.11310/2482 ลงวันที่ 2 มีนาคม 2482

ดังนั้น พนักงานอัยการจึงไม่อาจที่จะรับสำนวนการสอบสวนจากพนักงานสอบสวนตามข้อหาหรือมีได้ เนื่องจากมีกฎหมายบัญญัติไว้และสอดคล้องกับระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการและสำนวนคดีของที่ประชุมใหญ่คณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางอนุชชาติ คงมาสัย)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานวิชาการ

โทร 0-2515-4142

โทรสาร 0-2515-4141 E-mail:eva@ago.go.th

ที่ ตท 0031.2/๒ 2091

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ถนนพระรามที่ 1 เขตปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร 10330

6 มีนาคม 2551

เรื่อง ทหารเรือแนวทางปฏิบัติในการส่งสำนวนคดีอาญาที่ผู้ต้องหาเข้าพบพนักงานสอบสวนเอง

เรียน ชัยการสูงสุด

- อ้างถึง 1. สำเนาหนังสือ กงบงบังคับการปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี
ที่ ตท 0026.84/1291 ลงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2550
- 2. สำเนาหนังสือ สำนักงานคดีอาญากรุงเทพใต้ ที่ อต 0020/กตท/460 ลงวันที่
13 พฤศจิกายน 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึง : กงบงบังคับการปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี ได้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญา ที่ สป 17/2549 (คดีทุกลาบแก้ว) ไปยังสำนักงานชัยการฝ่ายคดีอาญากรุงเทพใต้ และตามหนังสือที่อ้างถึง 2 สำนักงานคดีอาญากรุงเทพใต้ ได้คืนสำนวนการสอบสวนมายัง กงบงบังคับการปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี โดยให้เหตุผลว่าสำนวนการสอบสวนคดีนี้เป็นคดีที่ผู้ต้องหาทำผิด และเชื่อว่าคงได้ตัวผู้ต้องหาที่ 1 มาเมื่อออกหมายเรียกตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 142 เป็นกรณีที่พนักงานสอบสวนมีตัวผู้ต้องหาที่ 1 ปรากฏต่อพนักงานสอบสวน และได้มีการแจ้งข้อหาและสอบสวนผู้ต้องหาที่ 1 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 134 แล้ว แม้ต่อมาผู้ต้องหาที่ 1 จะหลบหนีไปก็ไม่มีผลทำให้สำนวนการสอบสวนคดีนี้เปลี่ยนแปลงเป็นสำนวนการสอบสวนที่ผู้ต้องหากระทำความผิด แต่เรียกหรือจับกุมตัวผู้กระทำความผิดยังไม่ได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 141 ดังนั้น พนักงานชัยการจึงไม่มีอำนาจรับสำนวนการสอบสวนไว้พิจารณา และจะรับไว้พิจารณาได้ก็ต่อเมื่อพนักงานสอบสวนส่งตัวผู้ต้องหาไปพร้อมสำนวนการสอบสวน นั้น

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีที่ผู้ต้องหาเข้าพบพนักงานสอบสวนเองเมื่อพนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแล้วไม่ได้ควบคุมตัวผู้ต้องหา ต่อมาเมื่อพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วมีความเห็นควรสั่งฟ้อง ได้ออกหมายเรียกตัวผู้ต้องหาแล้ว แต่ไม่ไปพบพนักงานสอบสวนสอบถามความหมายเรียก ประกอบกับปัจจุบันนี้ ได้มีประมวลกฎหมายพิจารณา

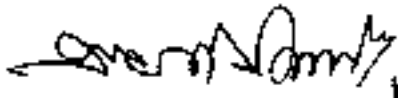
ความอาญา...

ความหมายมาตรา 134 วรรคแรก บัญญัติว่า "เมื่อผู้ต้องหาถูกเรียกรับหรือส่งตัวมาหรือเข้าหาพนักงานสอบสวนเอง หรือปรากฏว่าผู้ใดซึ่งมาอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวนเป็นผู้ต้องหาให้ตามชื่อตัว ชื่อจริง ชื่อสกุล สัญชาติ ปีตามารดา อายุ อาชีพ ที่อยู่ ที่เกิด และแจ้งให้ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดแล้ว จึงแจ้งข้อหาให้ทราบ ." และวรรคท้าย บัญญัติว่า "เมื่อได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว ถ้าผู้ต้องหาไม่รับผู้ถูกจับและยังไม่ได้มีการออกหมายจับ แต่พนักงานสอบสวนเห็นว่ามิใช่เหตุที่จะออกหมายจับผู้ต้องหาได้ตามมาตรา 71 พนักงานสอบสวนมีอำนาจสั่งให้ผู้ต้องหาไปศาลเพื่อขอออกหมายจับโดยทันที..." เมื่อพนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาแล้วแต่ไม่ได้ควบคุมตัวผู้ต้องหา จึงถือว่าเป็นกรณีที่ไม่ได้ควบคุมตัวผู้ต้องหาอยู่ในความควบคุมเป็นประเด็นที่ทำให้เกิดความเข้าใจไม่ตรงกัน ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการคดีกับผู้กระทำผิดเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว และสำเร็จลุล่วง สมควรนำกรณีของกฎหมาย ดังนี้ เพื่อเป็นการพิสูจน์ความผิดและความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา จึงเรียนหรือแนวทางในการส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญา ดังเช่น คดีอาญา ที่ รบ 117/2549 (คดีอุทธรณ์แล้ว) และคดีที่... ว่ากรณีผู้ต้องหาเข้าพบพนักงานสอบสวน เมื่อพนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อหา และทำการสอบสวนแล้วแต่ไม่ได้ควบคุมตัวผู้ต้องหา ต่อมาเมื่อพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จแล้วโดยมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหา กรณีเช่นนี้พนักงานสอบสวนจะส่งสำนวนการสอบสวนต่อพนักงานอัยการโดยไม่มีตัวผู้ต้องหา เนื่องจากเป็นคดีที่ผู้ต้องหาผู้กระทำผิดแต่ยังไม่มีการจับกุมหรือควบคุมตัว ได้หรือไม่ว่างไร ทั้งนี้ เพื่อจะได้นำผลการหารือแจ้งพนักงานสอบสวนเมื่อปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

พลตำรวจโท

(วันชัย ศรีนวลมิต) 5 มี.ย. 2551

ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

กองคดีอาญา

สำนักงานกฎหมายและสอบสวน

โทร. 0 2205 5466

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ พล.

โทร. ๐๒ ๒๐๔ ๓๓๖๖

ที่ ๐๐๑๓๒๖/ พล.๒๑๑

วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๔

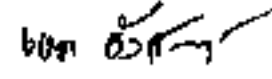
เรื่อง กักขังการปฏิบัติหน้าที่ การประสานงานและการส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิจารณา

ผ.ช.บ. ๓.๑-๘, ศกต., ก., ป.ร., สดม., สพต., และ จ.ตร. (ทบ.จต.)

ด้วย สำนักงานอัยการสูงสุดได้จัดโครงการฝึกอบรมหลักสูตร "นักบริหารงานยุติธรรมระดับอัยการพิเศษสาย" ในวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึง ๒๓ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งในระหว่างการอบรมพนักงานอัยการ ได้มีการหยิบยกปัญหาเกี่ยวกับการส่งสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนไปให้พนักงานอัยการพิจารณาในระยะเวลาที่สั้นที่สุดให้ผู้ต้องหาจะครบอำนาจควบคุมฝากขังครั้งสุดท้ายเป็นเหตุให้พนักงานอัยการพิจารณาสำนวนด้วยความเร่งรีบ จึงขอให้ สร. ได้พิจารณาแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ดร.พิจารณาแล้ว เห็นว่า กรณีการส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาให้พนักงานอัยการพิจารณาให้มีแนวทางปฏิบัติ ตามหนังสือ กรมตำรวจ (กองคดี) ที่ ๐๖๐๓.๒/๒๓๓๘ ลง ๓๗ เม.ย.๒๕๓๒ สรุปความว่า ในกรณีที่ผู้ต้องหาควบคุมหรือฝากขังในระหว่างสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนไปให้พนักงานอัยการพิจารณา ก่อนครบกำหนดฝากขังครั้งสุดท้าย ๓ ครั้ง ในกรณีที่มีความจำเป็นอย่างแท้จริงไม่อาจทำการสอบสวนให้เสร็จสิ้นตามกำหนดดังกล่าว ให้ประสานงานกับพนักงานอัยการเพื่อทราบถึงเหตุผลและความจำเป็น และเสนอสำนวนไปให้พนักงานอัยการพิจารณา ก่อนครบกำหนดฝากขัง ๓ วัน จึงให้กำกับพนักงานสอบสวนปฏิบัติตามหนังสือดังกล่าวอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ ดร.ได้แจ้งพนักงานอัยการทราบว่า หากพนักงานสอบสวนไม่ได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการตามกำหนดเวลาดังกล่าวและเป็นเหตุให้พนักงานอัยการไม่อาจพิจารณาสำนวนการสอบสวนได้อย่างรอบคอบ อันอาจส่งผลเสียหายต่อรูปคดี ขอให้พนักงานอัยการแจ้งข้อบกพร่องของพนักงานสอบสวนดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อพิจารณา ข้อบกพร่องและหากผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวน ไม่แจ้งผลการดำเนินการพิจารณาข้อบกพร่องไปยังพนักงานอัยการ ขอให้พนักงานอัยการแจ้งมายัง ดร. เพื่อจะได้พิจารณาข้อบกพร่องต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและแจ้งให้พนักงานสอบสวนรวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องในสังกัดทราบ เพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

พล.ต.อ.
(เชก อังชนานนท์)
รอง ผ.บ.ตร. รรท.ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมตำรวจ กทม. โทร. ๒๕๕-๗๗๑๓

ที่ ๑๖๐๓.๒/๒๗๗๗

วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง การประสานงานและส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิจารณา

สมร. และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า ผบ.พล.พล.ที่ตรงต่อ จร. (ที่มีหน้าที่สอบสวนคดีอาญา)

ตามคำสั่ง จร. ที่ ๒๑๖๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๒ ได้กำหนดมาตรฐานในการควบคุมตรวจลงตราเร่งรัดการสอบสวนคดีอาญา ให้ดำเนินการด้วยความรวดเร็วไม่เกิดความล่าช้าโดยเฉพาะในข้อ ๓.๓ ของคำสั่ง จร. ดังกล่าว ในกรณีที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมตัว หรือถูกฝากขังในระหว่างการสอบสวนได้กำหนดแนวทางให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ และผู้บังคับบัญชาเร่งรัดการสอบสวนให้เสร็จสิ้นไปก่อนที่จะครบกำหนดฟ้องหรือฝากขัง ตามที่พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้อำนาจไว้ การกีดกันฟ้องหรือฝากขังผู้ต้องหาในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อให้การสอบสวนเสร็จสิ้นเท่านั้น เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วให้รีบสรุปสำนวนมีความเห็นเสนอผู้บังคับบัญชาผู้ที่มีอำนาจสั่งคดีหรือพนักงานอัยการพิจารณาต่อไปทันทีไม่ล่าช้า

บัดนี้ ข้าราชการประจำและผู้ประสานงานระหว่างกรมตำรวจกับกรมอัยการ ได้พิจารณาปัญหาควบคุมสรุคดีข้อร้องเรียนในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนกับพนักงานอัยการ โดยคณะผู้ประสานงานอัยการได้หยิบยกปัญหาเกี่ยวกับพนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนไปให้พนักงานอัยการพิจารณาในระยะกระชั้นชิดที่ผู้ต้องหาจะครบกำหนดควบคุมฝากขังครั้งสุดท้าย ทำให้การตรวจสำนวนของพนักงานอัยการต้องกระทำด้วยความเร่งรีบมีเวลาจำกัด อาจมีข้อผิดพลาดอันจะเกิดความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชนหรือผู้กระทำความผิด จึงขอให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนไปให้พิจารณาก่อนผู้ฟ้องจะครบกำหนดอำนาจควบคุมฝากขังครั้งสุดท้าย ๑ ครั้ง

๓. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าพนักงานอัยการมีความจำเป็นต้องตรวจสอบสำนวนการสอบสวน ว่าคดีนี้มีมูลความผิดตามที่ผู้ต้องหาถูกกล่าวหา ผู้ต้องหาควรจะถูกฟ้องหรือให้ศาลลงโทษหรือไม่ ระยะเวลาจึงมีความจำเป็น เพราะพนักงานอัยการจะได้มีเวลาในการตรวจพิจารณาเกี่ยวกับพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนว่า มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะฟ้องผู้ต้องหาหรือไม่ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงให้พนักงานสอบสวนถือเป็นทางปฏิบัติเพิ่มเติมจากคำสั่ง จร. ที่ ๒๑๖๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๒ อีกดังนี้

๒. ในกรณีที่ผู้ตั้งศาลอุทธรณ์แล้วหรือผู้ถูกฟ้องร้องในระหว่างการสอบสวน ได้พนักงานสอบสวนหรือ สอบสวนแล้วเสร็จสิ้นโดยเร็ว โดยให้พนักงานสอบสวนส่งสำเนารายการสอบสวนไปให้พนักงานอัยการพิจารณาว่าคนที่ผู้ตั้งศาลอุทธรณ์ ยื่นมาสมควรอุทธรณ์หรือไม่หรือไม่สมควรที่จะอุทธรณ์หรือไม่

๓. ในกรณีที่มิอาจรับสำเนารายการสอบสวนได้หรือผู้ตั้งศาลอุทธรณ์ไม่อาจทำการสอบสวนให้เสร็จสิ้นไปทันตามกำหนดไว้ในข้อ ๑. เช่น มีขบวนการเป็นต้นไปติดขัดจนพนักงานผู้เกี่ยวข้องนั้นคดีมาสอบสวนได้ครบถ้วน เป็นต้น ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนรีบไปประสานกับพนักงานอัยการไว้ทราบบ้างเหตุผลและความจำเป็นที่ไม่อาจส่งสำเนารายการสอบสวนได้ทันกำหนด แต่อย่างไรก็ดีพนักงานสอบสวนจะต้องทำการสอบสวนให้เสร็จสิ้น และเสนอสำเนารายการสอบสวนไปให้พนักงานอัยการก่อนครบกำหนดอีก ๓ วัน

๓. ในกรณีที่มิอาจรับสำเนารายการสอบสวนได้หรือผู้ตั้งศาลอุทธรณ์ไม่อาจทำการสอบสวนให้เสร็จสิ้นไปทันตามกำหนดที่กำหนดไว้ในข้อ ๑. เช่น มีขบวนการเป็นต้นไปติดขัดจนพนักงานผู้เกี่ยวข้องนั้นคดีมาสอบสวนได้ครบถ้วน เป็นต้น ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนรีบไปประสานกับพนักงานอัยการไว้ทราบบ้างเหตุผลและความจำเป็นที่ไม่อาจส่งสำเนารายการสอบสวนได้ทันกำหนด แต่อย่างไรก็ดีพนักงานสอบสวนจะต้องทำการสอบสวนให้เสร็จสิ้น และเสนอสำเนารายการสอบสวนไปให้พนักงานอัยการก่อนครบกำหนดอีก ๓ วัน

จึงแจ้งมาให้ท่านตั้งพนักงานสอบสวนให้เป็นทางปฏิบัติในการประสานและส่งสำเนารายการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิจารณาโดยเคร่งครัดด้วย หากความปรากฏว่าพนักงานสอบสวนคนใดจะเลยไม่ปฏิบัติหรือ คร. ได้รับแจ้งจากพนักงานอัยการว่าพนักงานสอบสวนคนใดไม่ให้ความร่วมมือ คร. จะพิจารณาทัณฑ์ทางวินัยตามกฎเกณฑ์ต่อไป

(ลงชื่อ) พล.ต.อ. เกอ สารสิน
 (เกอ สารสิน)
 อ.ร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 2052368

ที่ 0004.ธ/19๕๑๕

วันที่ ๕/ ธันวาคม 2542

เรื่อง กำชับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน

ผบช.ภ. , ผบช.น. , ผบช.ต. , ผบช.ป.ส. , ผบช.ภ. 1 - 9 , ผบช.สตม.

ด้วย สำนักงานอัยการสูงสุด มีหนังสือ ที่ คส. (สผอ.ล.2) 0015/13479 ลง 23 ก.ย. 2542 ขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติแนะนำพนักงานสอบสวน ทั้งนี้เนื่องมาจากปรากฏอยู่เดิมว่า พนักงานอัยการสั่งสอบสวนเพิ่มเติม พนักงานสอบสวนจะไม่รวบรวมรายละเอียดตามพยานมาศตามขอบ โดยแจ้งว่าสอบสวนเพิ่มเติมไม่ได้และอ้างเหตุว่าพยานไม่มาพบ หรือเมื่อเมื่อสอบพยานแล้วพยานขอให้การเพียงเท่าที่พอใจจะให้การ โดยเจตนาพยานที่เป็นผู้เสียหาย โดยไม่ขอตอบคำถามของพนักงานสอบสวนในคำถามอื่น พนักงานสอบสวนก็จะไม่ห้ห้คำถามสืบตามกฎหมาย เพื่อให้พยานมาให้ข้อเท็จจริง หรือให้ให้ข้อเท็จจริง ทำให้การสอบสวนไม่ได้ข้อเท็จจริงที่เพียงพอแก่การพิสูจน์ความผิด อันเป็นผลให้การอ้างความยุติธรรมแก่ประชาชนไม่ได้ผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

สำนักงานอัยการสูงสุด พิจารณาเห็นว่า การสอบสวนเป็นทั้งอำนาจและหน้าที่ของพนักงานสอบสวนที่จะต้องรวบรวมพยานหลักฐาน ทั้งที่ จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิด มีอยู่ เมื่อพยานไม่มาตามหมายเรียกก็ไม่สอบสวน หรือเมื่อผู้เสียหายส่งพยานไว้ก็ไม่สอบสวนพยานปากนั้น โดยไม่เคยปรากฏว่าพนักงานสอบสวนจะออกคำสั่งให้พยานมาให้การ หรือให้ให้ข้อเท็จจริง สอบคำถาม เพื่อให้การสอบสวนได้ข้อเท็จจริงที่ครบถ้วนถูกต้องดังที่พนักงานอัยการสั่งสอบสวนเพิ่มเติม จึงขอให้ ตร. แนะนำพนักงานสอบสวนให้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ให้ถูกต้องตามกฎหมายในโอกาสต่อไป

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงให้ท่านตั้งกำกับพนักงานสอบสวนให้ปฏิบัติหน้าที่ และผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น ตลอดจนจัดชั้นดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนให้เป็นไปตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดแนะนำมา หากยังปรากฏความบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ที่ตนเองชี้แจง สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะถือว่าพนักงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชาไม่เข้าใจในการปฏิบัติหน้าที่ อาจถูกพิจารณาถึงโทษความเหมาะสมต่อไป

พลตำรวจโท

(จรต. สิตติชัยชัย)

ผู้ช่วย ผ.บ.ตร.ป.ส.ผ.บ.ต.ร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 0 2205 3458-60
 ที่ 00046/ 10346 วันที่ 3 กันยายน 2545
 เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการทำสำนวนการสอบสวนเพิ่มเติม

รอง ผบ.ตร., ผู้ช่วย ผบ.ตร., ผบ.ช., ผบ.ภ. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการทำสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ตามคำสั่ง
 ตร.ที่ 753/2541 ลง 28 พ.ค. 2541 ในบางครั้งยังไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ขกสารในส่วนราชการ
 สอบสวนบางราชการ ไม่ได้กำหนดรูปแบบไว้ นางราชการอาจบันทึกรวมไว้ในบันทึกเดียวกันได้ และเพื่อ
 ให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการทำสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนในสังกัดสำนักงานตำรวจ
 แห่งชาติ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็ว มีรูปแบบเดียวกัน จึงวางแนวทางปฏิบัติในการทำ
 สำนวนการสอบสวนเพิ่มเติมดังนี้

1. การบันทึกคำให้การผู้ต้องหา-ผู้ต้องหา-พยาน

1.1 การบันทึกคำให้การผู้กล่าวหา-พยาน ควรตั้งคำถามในการสอบถามทำให้ครบ
 ถ้วนตามประเด็นพหุคดี โดยมีแนวคำถามดังนี้

1.1.1 มีภูมิลำเนาและพักอาศัยอยู่ที่ใด (โดยเฉพาะที่พักอาศัยจริง) สถานที่ทำงาน
 อยู่ที่ใด นอกจากสถานที่ดังกล่าวแล้วสามารถติดต่อได้ที่ใดอีกหรือไม่ (ถ้ามีให้ระบุ) รวมทั้งให้ระบุการ
 ติดต่อสื่อสารด้วยวิธีอื่น ๆ (ถ้ามี) เช่น ทางโทรศัพท์หมายเลข..., วิทยุคมนาคมคิวหมายเลข... หรือทางสื่อ
 อิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ

1.1.2 เกี่ยวข้องกับคดีนี้อย่างไร

1.1.3 ทราบหรือรู้เห็นเหตุการณ์อย่างไร (โดยละเอียด)

1.1.4 มีผู้ใดทราบ ร่วมรู้เห็นเหตุการณ์ หรือมีพยานหลักฐานอื่นอีกหรือไม่

1.1.5 คำถามอื่น ๆ เพื่อให้ครบถ้วนสมบูรณ์

1.2 การบันทึกคำให้การผู้ต้องหา

1.2.1 ไม่ต้องบันทึกการแจ้งสิทธิ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
 มาตรา 7 หรือ บันทึกเกี่ยวกับการแจ้งถึงสิทธิของผู้ต้องหาที่จะให้ทนายความหรือบุคคลที่ตน
 ไว้ใจจะเข้าร่วมพิจารณาคำถาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 34)

1.2.2 การแจ้งข้อหาจะต้องบันทึกรายละเอียดการกล่าวหาว่าผู้ต้องหาทำขณะที่
 ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร อันเป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่ผู้ต้องหาได้ก่อขึ้น และยืนยันให้ผู้ต้องหาทราบ
 ว่าจะให้การกระทำของผู้ต้องหายืนยันเข้าข่ายเป็นความผิดฐานใด

ในกรณีที่ไม่สามารถ...

ในกรณีที่ไม่สามารถบันทึกการแจ้งข้อหาลงใบบันทึกตรวจพรรค "เจ้าพนักงานได้แจ้งแก่ข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าต้องหาว่า..." ได้หมดผลให้ใช้วิธีบันทึกลงใบบันทึกการบันทึกคำให้การผู้ต้องหา ตามข้อ 1.4 ของคำสั่ง ตร. ที่ 753/2541 ลง 28 พ.ค. 2541

1.2.3 กรณีผู้ร่วมถามปากคำ หรือร่วมฟังการสอบปากคำผู้ต้องหา ให้บันทึกรายละเอียด ชื่อ ชื่อสกุล สถานภาพ ที่อยู่ ของผู้เข้าร่วมไว้ในคำให้การโดยละเอียดชัดเจน เพียงพอที่จะสามารถติดตามตัวในภายหลังได้

2. พยานผู้ชำนาญการพิเศษ หรือแพทย์ผู้ตรวจชันสูตรบาดแผล หรือศพ ซึ่งได้ผลรายงานผลการตรวจไว้แล้ว ไม่จำเป็นต้องสอบปากคำอีก เว้นแต่มีประเด็นที่ต้องสอบสวนนอกเหนือจากรายงานผลการตรวจ หรือมีประเด็นขึ้นที่ยังไม่สิ้นสุดสงสัย

3. บันทึกพนักงานสอบสวน ให้จัดทำตามแบบที่กำหนดท้ายหนังสือมี (เอกสารประกอบ 1) เพื่อที่จะไม่ต้องพิมพ์ข้อความซ้ำซ้อน แต่ให้บันทึกโดยมีรายละเอียดในขั้นตอนการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนในการสอบสวนคดีนั้น เช่นเดียวกับที่พนักงานสอบสวนไม่มีความในศาล เริ่มตั้งแต่การรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ (ได้รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษจากใคร กล่าวหาผู้ใด ในเรื่องอะไร หลังจากรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษแล้วได้ดำเนินการอย่างไร) การสอบสวนผู้ต้องหา (แจ้งข้อหาว่าอะไร ผู้ต้องหาให้การอย่างไร ความคุมหรือปล่อยตัวชั่วคราว การขอคัดฟ้องฝากขัง หรือ ขอคัดฟ้องหรือขอฝากขัง) การรวบรวมพยานหลักฐานอื่น ๆ (ให้ระบุถึงสารได้มาของพยานหลักฐาน แต่ละชนิดว่าได้อะไรมาอย่างไร และคำให้การเกี่ยวกับพยานหลักฐานนั้น ๆ อย่างไร เช่น การส่งตรวจพิสูจน์ ผลการตรวจพิสูจน์เป็นอย่างไร เป็นต้น) จนกระทั่งการสอบสวนเสร็จสิ้น (มีความเห็นทางคดีอย่างไร) ซึ่งการบันทึกโดยมีรายละเอียดในบันทึกพนักงานสอบสวนดังกล่าว ขอบเขตจะแสดงให้เห็นว่าพนักงานสอบสวนได้ปฏิบัติในสำนวนนั้นอย่างต่อเนื่องและรวดเร็วแล้ว ยังจะเป็นประโยชน์ในกรณีพิจารณาคดีต่อเนื่อง โดยหมายจำเลย หรือจำเลยและโจทก์พิจารณาการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนจากบันทึกพนักงานสอบสวนแล้วทราบว่าพนักงานสอบสวนได้ปฏิบัติอะไรบ้างในสำนวนการสอบสวนนั้น หมายจำเลยหรือจำเลยและโจทก์ ขาดแคลนรับฟังว่าไม่ต้องนำพนักงานสอบสวนไปเปิดความเป็นพยานในชั้นศาลได้

4. การปฏิบัติเกี่ยวกับแบบพิมพ์บัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้าย บัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้าย ได้คืนและบัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้ายไม่ได้คืน ให้เป็นดุลยพินิจของ พนักงานสอบสวน หากสามารถบันทึกพร้อมไว้ในแบบพิมพ์บัญชีเดียวกัน ก็ได้ให้บันทึกไว้ในแบบพิมพ์บัญชีเดียวกันตามแนวทางปฏิบัติท้ายหนังสือมี (เอกสารประกอบ 2) แต่ถ้าบันทึกพร้อมไว้ในแบบพิมพ์บัญชีเดียวกันไม่ได้ก็ให้แยกบันทึก เช่น กรณีได้ทรัพย์สินคืนขณะจำนวนอยู่ในระหว่างการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาระดับ กก., กช. หรือ ดร. รวมทั้งในชั้นพิจารณาอัยการ ให้ทำบัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้าย ได้คืนแยกจากบัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้าย ไม่ได้คืน

ร. บ. ท. ก. ก. ร. ก. ก. ก.

5. บันทึกการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพและบันทึกการชี้ตัวผู้ต้องหา ให้จัดทำบันทึกพร้อมภาพถ่ายการนำชี้ หรือชี้ตัวผู้ต้องหาแล้วแต่กรณีรวมเป็นบันทึกเดียวกันโดยไม่ได้แยกอธิบายอีกต่างหาก แต่จัดห้ามแยกเป็นแต่ละรายละเอียดที่กำหนดแบบข้างหนึ่งเสียนี้ (เอกสารประกอบ 3) และภายหลังการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ หรือชี้ตัวผู้ต้องหา ซึ่งได้มีการจัดทำบันทึกพร้อมภาพถ่ายไว้แล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องสอบสวนเพิ่มเติม ในเรื่องเดียวกันนั้นอีก

6. การบันทึกประวัติการต้องโทษของผู้ต้องหา ถ้าเป็นประวัติในสถานีดำรงหรือหน่วยงานที่พนักงานสอบสวนสังกัดอยู่ ให้พนักงานสอบสวนคัดลอกประวัติการต้องโทษของผู้ต้องหาลงในรายการประวัติแล้วลงชื่อรับรองไว้ หากมีในประวัติการต้องโทษต่างสถานีตำรวจหรือหน่วยงานจะดังกล่าวมีหลักฐานไว้ด้วยเป็นหนังสือ

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนอ้างประวัติการต้องโทษของผู้ต้องหาเพื่อขอให้ขังโทษ ความ ป.อาญา มาตรา 58 ขอให้เพิ่มโทษตาม ป.อาญา มาตรา 92, 93 หรือตามกฎหมายอื่น ให้พนักงานสอบสวนตรวจสอบรายการประวัติและผลคดีว่าเป็นของผู้ต้องหาหรือไม่ด้วย

7. การทำบันทึกการควบคุม ในกรณีที่มีการควบคุมผู้ต้องหาหลายคนและถูกควบคุมพร้อมกันในคดีเดียวกัน หากแยกทำเป็นบันทึกการควบคุมคนละฉบับจะไม่สะดวก อาจบันทึกรวมไว้ในบันทึกการควบคุมฉบับเดียวกันก็ได้ เช่น การควบคุมผู้ต้องหากรณีการพยานพร้อมกัน 20 คน ในคดีเดียวกัน อาจทำบันทึกการควบคุมฉบับเดียวกันก็ได้ เป็นต้น

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.ย.
 (สันต์ สุครานนท์)
 พล.ต.ร.

บันทึกการจัดผู้ต้องหา

สถานที่บันทึก .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

1. ชื่อ ตำแหน่งผู้อำนวยการจัดผู้ .....
.....

2. จัดให้มีการจัดผู้ต้องหาในคดีที่ ..... ชื่อหา .....
.....

โดยจัดให้ นายนาง/นางสาว ..... ผู้ต้องหา
.....

จัดที่ ..... ผู้กล่าวหา ..... พนักงานเจ้าพนักงาน
.....

เมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .... เวลา ..... น.
.....

3. ก่อนทำการจัดผู้ ..... ผู้อำนวยการจัดผู้ ..... ผู้ต้องหาหรือรูป หรือ
.....

คำทนายหรือทนายของ ..... ได้จัดให้ผู้ต้องหาสวมเสื้อลายขดสีกับข้อมือเหล็ก และจัดให้ยื่นประปรนกับ
.....

บุคคลอื่นที่มีเพศ รูปร่าง ขนาด อายุ และแต่งกายคล้ายคลึงกับผู้ต้องหา จำนวน ..... คน
.....

คือ - (แต่ต้องไม่น้อยกว่า 5 คน)
.....

(1) ..... (2) .....

(3) ..... (4) .....

(5) ..... (6) .....

ผู้อำนวยการจัดผู้ ..... ตามที่จัดเพื่อจัดผู้ ..... เป็นที่พอใจหรือไม่ หรือจะ
.....

จัดการอย่างไร .....
.....

แล้วจึงให้ นายนาง/นางสาว .....
.....

จัดผู้ต้องหาที่ละคน
.....

4. ผลการจัดผู้ .....
.....

พนักงานสอบสวนได้ถ่ายภาพการจัดผู้ ..... ไว้แล้ว ปรากฏความเรียบร้อยตามบันทึกนี้ และได้ลงหลักฐานการจัด
.....

ผู้จัดไว้ตาม ป.จ.ว. ข้อ ..... เวลา ..... น. วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....
.....

อ่านบันทึกนี้ให้ผู้ ..... ผู้กล่าวหา ..... พนักงานทั้งแล้วรับว่าถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้เป็น
.....

หลักฐาน
.....

(ลงชื่อ) ..... ผู้ต้องหา

(ลงชื่อ) ..... ผู้กล่าวหา

(ลงชื่อ) ..... พยานจัดผู้

(ลงชื่อ) ..... พยาน

(ลงชื่อ) ..... พยาน

(ลงชื่อ) ..... ผู้อำนวยการจัดผู้

(ลงชื่อ) ..... พนักงานสอบสวนบันทึก/อ่าน

(ตัวอย่างบัญชีทรัพย์สินศึกษา)

บัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้าย / ใต้ดิน / ไม่ได้คืน

สถานีตำรวจ.....

คดีที่..... ลงวันที่.....

ผู้กล่าวหา.....

คดีระหว่าง.....

ผู้ต้องหา.....

ข้อหา.....

ลำดับ ที่	รายการ	จำนวน	ราคา		ของใคร	วัน เดือน ปี ที่ ถูกประทุษร้าย	หมายเหตุ
			บาท	สต.			
1	เสื้อผ้า						
100		รวม 100 รายการ	ราคา	บาท			
	ข้าพเจ้าขอรับรองว่าทรัพย์สินรายการดังกล่าวข้างต้น เป็นทรัพย์สินของข้าพเจ้า ซึ่งถูกคนร้ายลักเอาไป						
	เป็นความจริง		ข้าพเจ้าให้จึงแล้วถูกฟ้อง				
		(ลงชื่อ)				ผู้กล่าวหา	
		(ลงชื่อ)				พนักงานสอบสวน	บันทึก/อ่าน
			พงศ. (ส.บ.)				
	ข้าพเจ้าขอรับรองว่าทรัพย์สินรายการที่ 1 - 50 เป็นทรัพย์สินของข้าพเจ้า ที่ได้คืนมาเมื่อวันที่.....						
	โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม นาย..... ผู้ต้องหา ได้พร้อมทรัพย์สินรายการดังกล่าว และผู้ต้องหา						
	มีใบแจ้งกรรมสิทธิ์ในข้อข้างต้น เห็นควรแจ้ง						
			ข้าพเจ้าให้จึงแล้วถูกฟ้อง				
		(ลงชื่อ)				ผู้กล่าวหา	
		(ลงชื่อ)				พนักงานสอบสวน	บันทึก/อ่าน
			พงศ. (ส.บ.)				

หมายเหตุ เมื่อลงรายการสุจริตแล้วให้ลงชื่อพนักงานสอบสวนกำกับด้วย

(ตัวอย่างบันทึกพนักงานสอบสวน)

สถานีตำรวจ.....

วัน เดือน ปี	รายการปฏิบัติ	ลงชื่อ พงส. (ทุกสายการ)
๑ ๒๒.๕.๕๕		ร.ต.จ. พงส.(ตบ ๑)

(ตัวอย่างบันทึกการนำชี้ที่สถานที่เกิดเหตุ)

599

บันทึกการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้ เวลา.....น.

นามพนักงานสอบสวนที่จัดให้ผู้ต้องหา นำชี้ที่เกิดเหตุ.....

ตำแหน่ง.....พร้อมด้วย.....

ได้จัดให้ นายนาง.....

ผู้ต้องหาคดีเรื่อง.....

วัน เดือน ปี ที่เกิดเหตุ.....

ซึ่งให้การรับสารภาพ นำไปชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพที่.....

ปรากฏผลการนำชี้สถานที่เกิดเหตุของผู้ต้องหา ตามลำดับ ดังนี้ คือ-

1. ....

2. ....

3. ....

4. ....

พนักงานสอบสวนได้ถ่ายภาพนำชี้สถานที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพตามลำดับชั้นตอน

ข้างต้นไว้แล้ว ปรากฏตามภาพถ่ายแนบท้ายบันทึกนี้

(ลงชื่อ).....ผู้ต้องหา

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พนักงานสอบสวน/บึงทีก/อาน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองลี้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 0 2205 3468
ที่ 0004.๒/ 8051 วันที่ 11 สิงหาคม 2548
เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับอำนาจการสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานอัยการ

รอง ผบ.ตร., ผู้ช่วย ผบ.ตร., ผบ.ช., ผบ.ก.ชนว.ช.ที่ตรงต่อ ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วย ก.9 มีหนังสือหารือเกี่ยวกับอำนาจการสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานอัยการที่สั่งให้พนักงานสอบสวนพิจารณาสอบสวนเพิ่มเติมและแจ้งข้อกล่าวหาแก่พนักงานเป็นผู้ต้องหา เนื่องจากพนักงานอัยการเห็นว่ากรณีดังกล่าวพนักงานสอบสวนจะต้องดำเนินการและปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการ ทั้งนี้เป็นไปตามกฎหมายที่กำหนดไว้ใน ป.วิ.อาญา มาตรา 143 แม้พนักงานสอบสวนจะไม่ได้สอบปากคำในฐานของผู้ต้องหาที่ขึ้นแรก เมื่อได้ส่งสำนวนการสอบสวนมาให้พนักงานอัยการพิจารณาแล้ว พนักงานสอบสวนไม่อาจมีความเห็นเป็นอย่างไรในส่วนคดีดังกล่าวได้ การที่พนักงานอัยการจะพิจารณาเห็นว่าผู้ใดกระทำผิดตามผิดหรือควรกระทำผิดอย่างไรได้อีกหรือไม่ เป็นอำนาจตามกฎหมายของพนักงานอัยการ เมื่อแจ้งให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามคำสั่งแล้ว พนักงานสอบสวนจึงต้องปฏิบัติตามคำสั่งดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานอัยการเท่านั้น จึงมีความเห็นเป็นอย่างอื่นอีกหาได้ไม่

ตร. จึงมีหนังสือหรือสำนักงานอัยการสูงสุดไปประเด็นดังกล่าว ต่อมาสำนักงานอัยการสูงสุดตอบข้อหารือว่า หากพนักงานอัยการพิจารณาเห็นควรดำเนินการคดีกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดีไม่ว่าจะเป็นพยานหรือบุคคลภายนอกที่ขาดพียงถึง พนักงานอัยการมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ต้องหาเพิ่มเติมแล้วให้ส่งตัวไปยังพนักงานอัยการเพื่อดำเนินการคดีได้ เนื่องจากบุคคลดังกล่าวยังไม่เคยถูกดำเนินคดีมาก่อน แต่ ตร. เห็นว่าตามระเบียบกรมอัยการ พ.ศ. 2528 ไร่ 2* และข้อ 38 เมื่อพิจารณาสำนวนการสอบสวนแล้วเห็นว่าควรจะได้ดำเนินการคดีกับพยานในคดีนั้นบางคนหรือบุคคลภายนอกอื่นที่ขาดพียงถึง ให้พนักงานอัยการแนะนำพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับบุคคลดังกล่าว หากพนักงานสอบสวนพิจารณาเห็นว่าไม่สมควรกระทำภายในเวลาอันสมควร ให้พนักงานอัยการทำหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมและวิธีแก้ไขหรือฟ้องกัน โดยพิจารณาเป็นความเห็นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดหรือกรมอัยการ เพื่อแจ้งกรมตำรวจแล้วแต่กรณี ตร.จึงมีหนังสือหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าอำนาจการสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานอัยการในกรณีนี้ พนักงานสอบสวนส่งสำนวนให้พนักงานอัยการไปแล้ว หากพนักงานอัยการเห็นควรดำเนินการคดีกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดี ไม่ว่าจะพยานหรือบุคคลภายนอกที่ขาดพียงถึง พนักงานอัยการมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ต้องหาเพิ่มเติมได้หรือไม่ อย่างนี้

บัดนี้ ...

บัดนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีหนังสือตอบข้อหาหรือว่า คณะกรรมการ
 กฤษฎีกา (คณะที่ 1) เห็นว่าพยานหลักฐานไม่มีอำนาจตามกฎหมาย 143 วรรคสอง (ก) แห่ง
 บ.วิ.อาญา ที่จะสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมโดยแจ้งข้อหาแก่พยานได้ ปรากฏ
 ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร 0901/0547 ลง 4 มี.ย. 2546 ที่แนบมานี้
 จึงจึงมาเพื่อทราบและใช้แจ้งหัวหน้าพนักงานสอบสวนและพนักงานสอบสวนใน
 ตั้งก็ทราบเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

พล.ต.อ.

(วุฒิชัย / ศิริรัตนวุฒิชัย)

รอง ผบ.ตร. ยรร. ผบ.ตร.

11 ส.ย. 46

๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๕ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๕ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง ทาหรือเกี่ยวกับอำนาจสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานอัยการ

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

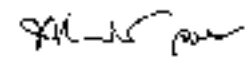
อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ส่วนที่สี่ที่ นร ๐๗๐๑/ป ๕๑๑๔
ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง อำนาจสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมของ
พนักงานอัยการ

ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้พลหาหรือเกี่ยวกับอำนาจสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติม
ของพนักงานอัยการ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติและ
สำนักงานอัยการสูงสุด แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงชี้แจงจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวและ
มีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วยนี้ สำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบระเบียบข้อแล้ว
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวพรทิพย์ จาละ)

รองเลขาธิการฯ

รักษาการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักข่าวกรม
โทร. ๐ ๒๒๖๒ ๕๕๐๖-๘
ฝ่ายกฎหมายกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
โทร. ๐ ๒๒๖๒ ๐๒๐๖-๘ ต่อ ๕๐๕-๕๐๗
โทรสาร ๐ ๒๒๖๖ ๖๒๖๑
www.krisdika.go.th

เรื่องเสรีที่ ๘๐๒/๒๕๖๖

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง อำนาจสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานอัยการ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือที่ พช. ๐๑๐๕.๖/๑๗๕๕ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า สำนักงานกฤษฎีกาจังหวัดปัตตานีมีหนังสือที่ อส.(ปน) ๐๐๓๑/๕๓๕๕ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ แจ้งให้พนักงานสอบสวนจัดการให้ได้ตัว นายเพ็ญพงศ์ ตันวิมลรัตน์ พยานในคดีอาญาที่ ๑๘๘/๒๕๕๐ แล้วส่งตัวมายังพนักงานอัยการภายในวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ เนื่องจากกรณีดังกล่าวพนักงานอัยการมีคำสั่งร้องหมายเชิญพ้องฯ จึงแจ้งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาแก่นายเพ็ญพงศ์ฯ และให้ส่งตัวมาเพื่อฟ้อง นอกจากนี้ ตามหนังสือดังกล่าวยังได้ระบุให้พนักงานสอบสวนจัดตั้งตัวเป็นกวางและปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการ ทั้งนี้ เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๓ อนึ่ง แม้พนักงานสอบสวนจะไม่ได้สละปากคำของนายเพ็ญพงศ์ฯ ในฐานะของผู้ต้องหาแต่ชั้นแรก แต่เมื่อได้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีมาให้พนักงานอัยการพิจารณาแล้ว พนักงานสอบสวนไม่อาจมีความเห็นเป็นอย่างอื่นในสำนวนคดีดังกล่าวได้อีก และการที่พนักงานอัยการจะพิจารณาเห็นว่าผู้ใดกระทำความผิดหรือร่วมกระทำผิดอย่างไรอีกหรือไม่ นั้น เป็นอำนาจตามกฎหมายของพนักงานอัยการ เมื่อแจ้งให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามคำสั่งแล้ว พนักงานสอบสวนจำต้องถือปฏิบัติและดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานอัยการเท่านั้น จึงมีความเห็นเป็นอย่างไรอีกหาได้ไม่ การที่พนักงานสอบสวนหรือสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองปัตตานีมีความเห็นเป็นอย่างอื่นในสำนวนคดีดังกล่าวอีก จึงไม่ถูกต้องและเป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนดไว้

สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า กรมอัยการได้เคยตอบข้อหารืออัยการจังหวัดพิษณุโลก ความว่า “ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๓ (๑) ซึ่งระบุว่า “ในกรณีที่มีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง” นั้น หมายถึง ในกรณีที่พนักงานสอบสวนเห็นว่าควรสั่งไม่ฟ้อง การที่พนักงานสอบสวนไม่ดำเนินการสอบสวนผู้ต้องหาคนใดเป็นผู้ต้องหา จะถือว่าพนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องนั้นหาได้ไม่ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนส่งสำนวนมายังพนักงานอัยการ พนักงานอัยการเห็นว่าบุคคลบางคนได้กระทำความผิดในคดีนั้น แต่พนักงานสอบสวนมิได้ทำการสอบสวนเป็นผู้ต้องหา ดังนี้ หากว่าพนักงานอัยการเห็นว่าบุคคลนั้นเป็นบุคคลที่ควรสั่งถูกฟ้องตัวก็เป็นเรื่องที่พนักงานอัยการเห็นว่าพนักงานสอบสวนปฏิบัติบกพร่อง พนักงานอัยการควรเสนอข้อบกพร่องต่อพนักงานสอบสวน ต่อขึ้นไปเป็นหนังสือแจ้งหัวหน้าพนักงานสอบสวนจะสั่งเอง หาใช่เป็นหน้าที่ของ

สั่งพร้อมหนังสือที่ นร ๐๕๐๑/๐๕๕๖ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

พนักงานอัยการจะสั่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๓ (๑) ประกอบกับระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๘ ข้อ ๓๘ กำหนดว่า “เมื่อพิจารณาสำนวนการสอบสวนแล้ว เห็นว่าควรจะได้ดำเนินคดีกับพยานในคดีนั้นบางคนหรือบุคคลภายนอกอื่นที่ขาดฟังถึง ให้พนักงานอัยการแนะนำพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับบุคคลดังกล่าว...”

ดังนั้น ในกรณีที่พนักงานสอบสวนส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ โดยมีความเห็นทางคดีสั่งฟ้องผู้ต้องหาไปแล้ว พนักงานอัยการไม่มีอำนาจให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาพยานเพื่อเป็นผู้ต้องหาเพิ่มเติม แล้วให้ส่งตัวพยานดังกล่าวไปยังพนักงานอัยการโดยไม่ต้องให้พนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องแต่อย่างใด พนักงานอัยการมีอำนาจเพียงแนะนำให้พนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้อง และพนักงานสอบสวนมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่จะพิจารณาว่าจะดำเนินการกับพยานดังกล่าวตามคำแนะนำของพนักงานอัยการหรือไม่ก็ได้ ประกอบกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือบทบัญญัติของกฎหมายมิได้บัญญัติให้พนักงานสอบสวนต้องเรียกตัวผู้ต้องหามาพบเพื่อแจ้งข้อหาทุกครั้ง ดังนั้น ในกรณีที่พนักงานสอบสวนเห็นว่าผู้ต้องหาใดมิได้กระทำความผิด พนักงานสอบสวนก็สามารถสั่งไม่ฟ้องและส่งสำนวนให้พนักงานอัยการได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๒ วรรคหนึ่งและวรรคสอง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงมีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๔๖/๑๐๓๓๓ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๕ หรือสำนักงานอัยการสูงสุดในประเด็นดังนี้

๑. ในกรณีที่พนักงานสอบสวนส่งสำนวนให้พนักงานอัยการมีความเห็นทางคดีสั่งฟ้องผู้ต้องหาไปแล้ว พนักงานอัยการมีอำนาจให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาพยานเพื่อเป็นผู้ต้องหาเพิ่มเติมแล้วให้ส่งตัวพยานดังกล่าวไปยังพนักงานอัยการ โดยไม่ต้องให้พนักงานสอบสวนมีความเห็นสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องได้หรือไม่

๒. ในกรณีที่พนักงานสอบสวนได้รับคำสั่งจากพนักงานอัยการตามข้อ ๑ แล้ว พนักงานสอบสวนไม่ปฏิบัติตาม แต่กลับทำความเห็นสั่งไม่ฟ้องส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการ พนักงานสอบสวนสามารถกระทำได้โดยชอบหรือไม่

สำนักงานอัยการสูงสุด มีหนังสือ ที่ อช(สศปส.) ๐๐๑๔/๕๕๔ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๖ ตอบข้อหารือดังนี้

ประเด็นข้อ ๑ หากพนักงานอัยการพิจารณาเห็นควรดำเนินคดีกับบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยคดีไม่จำเป็นพยานหรือบุคคลภายนอกที่ขาดฟังถึง พนักงานอัยการมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ต้องหาเพิ่มเติมแล้วให้ส่งตัวไปยังพนักงานอัยการเพื่อดำเนินคดีได้ เนื่องจากบุคคลดังกล่าวทั้งไม่เคยถูกดำเนินคดีมาก่อนและพนักงานสอบสวนยังมิได้มีความเห็นควรสั่งฟ้องหรือควรสั่งไม่ฟ้อง ทั้งนี้ พนักงานสอบสวนต้องทำความเห็นควรสั่งฟ้องหรือควรสั่งไม่ฟ้อง แล้วส่งการสอบสวนเพิ่มเติมดังกล่าวไปยังพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาถึงต่อไป

ประเด็นข้อ ๒ พนักงานสอบสวนสามารถกระทำตามความเห็นได้ แต่เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งประการใด ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๑ กำหนดให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามไปเท่านั้น หากพนักงานอัยการเห็นว่าควรสั่งฟ้องและให้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อให้ได้ตัวผู้ต้องหา ก็ให้พนักงานสอบสวนส่งตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการเพื่อดำเนินการต่อไป

สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาประเด็นข้อหาหรือของสำนักงานอัยการสูงสุด
 ข้อ ๑ แล้ว ยังไม่เห็นฟ้องด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๓
 ได้บัญญัติให้พนักงานอัยการมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้ แต่ปัญหาที่ว่า
 การสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติม นั้น จะหมายความว่ารวมถึงการสั่งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่พยานหรือ
 บุคคลอื่นอีกได้หรือไม่ ซึ่งเห็นว่าควรจะหมายถึงการสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อตัวเบ็ดเตล็ดกับผู้ต้องหาที่
 ถูกกล่าวหาไว้แล้วเท่านั้น ไม่ควรจะหมายความว่ารวมถึงการสั่งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่พยานหรือ
 บุคคลอื่นแยกกันจากผู้ต้องหาแต่อย่างใด เพราะการที่จะพิจารณาแจ้งข้อหาแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด
 เป็นอำนาจหน้าที่และดุลยพินิจของพนักงานสอบสวนเท่านั้น

สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงขอหรือว่าอำนาจการสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมของพนักงาน
 อัยการในกรณีที่พนักงานสอบสวนส่งสำนวนให้พนักงานอัยการไปแล้ว หากพนักงานอัยการเห็นควร
 ดำเนินคดีกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดีไม่ว่าจะเป็นพยานหรือบุคคลภายนอกที่พาดพิงถึง พนักงานอัยการ
 มีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ต้องหาเพิ่มเติมได้หรือไม่ อย่างไร
 เนื่องจากแนวระเบียนปฏิบัติเดิมเพียงแต่ให้พนักงานอัยการแนะนำไปยังพนักงานสอบสวนว่าควรจะ
 สอบสวนบุคคลนั้นในฐานะผู้ต้องหา และส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการตมประมวลกฎหมายวิธี
 พิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๒ เท่านั้น

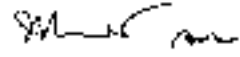
คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยมีผู้แทน
 สำนักงานตำรวจแห่งชาติและผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว
 มีความเห็นว่า พนักงานอัยการจะมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม
 ตามมาตรา ๑๕๓ ววรรคสอง (ก)* แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยสั่งให้พนักงาน
 สอบสวนแจ้งข้อหาบุคคลใดได้ บุคคลนั้นจะต้องเป็นผู้ต้องหาและพนักงานสอบสวนมีความเห็นควร
 สั่งไม่ฟ้องบุคคลนั้นไปยังพนักงานอัยการตามมาตรา ๑๕๓ (๑) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ

* มาตรา ๑๕๓ เมื่อให้รับทราบเห็นและสำนวนจากพนักงานสอบสวนดังกล่าวในมาตราตอน
 ให้พนักงานอัยการปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรณีที่มีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ให้ออกคำสั่งไม่ฟ้อง แต่ถ้าไม่เห็นชอบด้วย ก็ให้สั่งฟ้อง และแจ้งให้พนักงานสอบสวนส่งผู้ต้องหาเพื่อฟ้องต่อไป
- (๒) ในกรณีมีความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้ออกคำสั่งฟ้องและฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล ถ้าไม่เห็นชอบด้วย ก็ให้สั่งไม่ฟ้อง
- ในกรณีเห็นควรมิได้สั่งต้น พนักงานอัยการมีอำนาจ
- (ก) สั่งตามที่ได้เห็นควร ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม หรือส่งพยานคนใด
 มาให้สัมภาษณ์เพื่อสั่งต่อไป
- (ข) วินิจฉัยว่าควรปล่อยผู้ต้องหา ปล่อยชั่วคราว ควบคุมไว้ หรือขอให้ศาลสั่ง แล้วแต่กรณี
 และจัดการหรือสั่งการให้เป็นไปตามนั้น

อาชญา แล้ว ดังเช่นกรณีที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย)^๖ ได้เคย
วินิจฉัยไว้ว่า เมื่อพนักงานสอบสวนได้กระทำการสอบสวนแล้วเห็นว่าพยานหลักฐานทางคดียังฟังไม่ได้ว่า
ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา พนักงานสอบสวนจึงไม่ได้แจ้งข้อหาแก่ผู้ต้องหา และได้มี
กรรมเห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา^๗ ให้พนักงานอัยการพิจารณา ดังนี้ พนักงานอัยการมีอำนาจสั่งให้
พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๔๓ วรรคสอง (ก)^๘ แห่งประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา โดยให้ทำการแจ้งข้อหาแก่ผู้ต้องหาตามมาตรา ๑๓๔^๙ แห่งประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญาได้

แต่ในกรณีที่หาหรือมานับบุคคลที่พนักงานอัยการสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมและแจ้งข้อหา
เป็นเพียงพยานโมครมิใช่ผู้ต้องหา ดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) จึงเห็นว่า พนักงาน
อัยการไม่มีอำนาจตามมาตรา ๑๔๓ วรรคสอง (ก) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
ที่จะสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมโดยแจ้งข้อหาแก่พยานดังกล่าวได้

(นางสาวพรทิพย์ จงสง)
รองเลขาธิการฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มิถุนายน ๒๕๕๖

^๖ บันทึกเรื่อง อำนวยของพนักงานอัยการในการสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวน
เพิ่มเติมตามมาตรา ๑๔๓ วรรคสอง (ก) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (เรื่องเสร็จที่ ๗๖๐/๒๕๓๔)
^๗ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ๕-๗
^๘ มาตรา ๑๓๔ เมื่อผู้ต้องหาถูกเรียก หรือส่งตัวมา หรือเข้าหาพนักงานสอบสวนเอง หรือปรากฏว่า
ผู้ใดซึ่งมาอยู่ต่อหน้าเจ้าพนักงานเป็นผู้ต้องหา ให้ถามชื่อตัว นามสกุล ช.ต. นังคับ บิสามารถ อายุ ๕-สิษ ที่อยู่ ที่เกิด
และแจ้งชื่อนำให้ทราบ และต้องบอกให้ทราบก่อนว่าข้อหาที่ผู้ต้องหาอ้างนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานยื่นเจ้าในกร
พิจารณาได้ เมื่อผู้ต้องหาเต็มใจให้การอย่างไร ก็ให้จดจำคำให้การไว้ ถ้าผู้ต้องหาไม่เต็มใจให้การเลย ก็ให้บันทึกไว้

ที่ พย 0004.6/ 2746

สำนักงานสำรวจแห่งชาติ
ถนนพระราม 1 ปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10300

๑๕ กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับอำนาจสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานอัยการ
เรียน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาหนังสือสำนักงานอัยการจังหวัดปัตตานี ที่ อส.(ป.น)0031/4353
ลงวันที่ 16 ตุลาคม 2544 จำนวน ๖ แผ่น
- 2. สำเนาทะเบียนคดีอัยการจังหวัดปัตตานี ที่ อส.(ป.น)0031/3946
ลงวันที่ ๑๖ กันยายน 2544 จำนวน ๑ แผ่น
- 3. สำเนาทำเนียบคดีอัยการจังหวัดปัตตานี (อัยการพิเศษ นบับที่ 1
ที่ 2490)
- 4. สำเนาทะเบียนสำนักงานสำรวจแห่งชาติ ที่ สข 0004.6/10237 ลงวันที่ 20 สิงหาคม 2545
จำนวน 3 แผ่น
- 5. สำเนาหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส(สอ.ป.ม.)0018/458 ลงวันที่ 17 มกราคม 2546
จำนวน 2 แผ่น

ด้วยสำนักงานอัยการจังหวัดปัตตานี มีหนังสือ อส.(ป.น) 0031/4353 ลงวันที่ 16 ตุลาคม 2544 แจ้งให้พนักงานสอบสวนจัดการให้ไว้ตัว นายพิชญพงศ์ ตันวิมลรัตน์ พยานในคดีอาญาที่ 188/2540 แล้วส่งตัวมายังพนักงานอัยการภายในวันที่ 19 ตุลาคม 2544 เนื่องจากกรณีดังกล่าวพนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้อง นายพิชญพงศ์ฯ ซึ่งแจ้งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาแก่นายพิชญพงศ์ฯ และให้ส่งตัวมาเพื่อพิทักษ์นอกคดี ตามหนังสือดังกล่าวทั้งได้ระบุให้พนักงานสอบสวนจัดตั้งจำเนียงกร และปฏิบัติความตามเห็นของพนักงานอัยการ ทั้งนี้เป็นไปตามกฎหมายที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 143 ยั้ง แม้พนักงานสอบสวนจะไม่ได้สรุปปากคำของ นายพิชญพงศ์ฯ ในฐานะของผู้ต้องหาแต่ชั้นแรก แต่เมื่อได้ส่งทำนวนการสอบสวนคดีนี้ให้พนักงานอัยการพิจารณาแล้ว พนักงานสอบสวนไม่อาจมีความเห็นเป็นอย่างอื่นในสำนวนคดีดังกล่าวได้ อีกทั้ง และกรณีที่พนักงานอัยการจะพิจารณาเห็นว่าผู้ใดกระทำความผิด

หรือร่วมกระทำ...

หรือร่วมกระทำผิดอย่างใดอีกหรือไม่ นั้น เป็นอำนาจตามกฎหมายของพนักงานอัยการ เมื่อแจ้งให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามคำสั่งแล้ว พนักงานสอบสวนจำต้องถือปฏิบัติและดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานอัยการเท่านั้น ถ้ามีความเห็นเป็นอย่างอื่นอีก หากได้ไม่ การที่พนักงานสอบสวนหรือสถานีตำรวจชั้นต้นจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่นในสำนวนคดีดังกล่าวอีก จึงไม่ถูกต้องและเป็นกรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนดไว้ (รายละเอียดครบถ้วนตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1 และ 2)

สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า กรมอัยการและกองอัยการจังหวัด พิษณุโลก (อัยการนิเทศ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2530 หน้า 17 (สิ่งที่ส่งมาด้วย 3) ความว่า "ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 143 (1) ซึ่งระบุว่า "ในกรณีที่มีความจำเป็นหรือเหตุจำเป็นที่พนักงานสอบสวนเห็นว่าควรสั่งไม่ฟ้อง การที่พนักงานสอบสวนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานอัยการจะถือว่าผิดหรือไม่" ในกรณีที่พนักงานสอบสวนสั่งสำนวนมาซึ่งพนักงานอัยการ พนักงานอัยการเห็นว่ามีความเห็นสมควรได้กระทำตามคดีนั้น แต่พนักงานสอบสวนมิได้ทำการสอบสวนเป็นผู้ต้องหาครั้งนี้ หากว่าพนักงานอัยการเห็นว่าบุคคลนั้นเป็นบุคคลที่ควรต้องถูกฟ้องด้วย ก็เป็นเรื่องที่พนักงานอัยการเห็นว่าพนักงานสอบสวนปฏิบัติบกพร่อง พนักงานอัยการควรเสนอข้อบกพร่องต่อหัวหน้าพนักงานสอบสวน คือนั้นไปเป็นหน้าที่ของหัวหน้าพนักงานสอบสวนจะสั่งเอง หากเป็นหน้าที่ของพนักงานอัยการจะสั่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 143 (1) ไม่" ประกอบกับระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. 2528 ข้อ 38 กำหนดว่า "เมื่อพิจารณาสำนวนการสอบสวนแล้ว เห็นว่าควรระงับคดีมีคดีกำหนดโทษในคดีนั้น บางตนหรือบุคคลภายนอกอื่นที่หาคนถึงให้พนักงานอัยการแนะนำพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีก็ทำบุคคลดังกล่าว..."

ดังนั้น ในกรณีที่พนักงานสอบสวนสั่งสำนวนให้พนักงานอัยการ โดยมีความเห็นทางคดีสั่งฟ้องผู้ต้องหาไปแล้ว พนักงานอัยการ ไม่มีอำนาจให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาพยานเห็นเป็นผู้ต้องหาเพิ่มเติม แต่ถ้าให้แจ้งสำนวนดังกล่าวไปยังพนักงานอัยการ โดยไม่ต้องให้พนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องแต่อย่างใด พนักงานอัยการมีอำนาจเห็นสมควรให้นำพนักงานสอบสวนดำเนินการพิจารณาสั่งกล่าวหาตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ที่จะพิจารณาว่าจะดำเนินคดีกับพยานดังกล่าวตามคำแนะนำของพนักงานอัยการหรือไม่ก็ได้ ประกอบกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือบทบัญญัติของกฎหมายใดมิได้บัญญัติให้พนักงานสอบสวนต้องเรียกตัวผู้ต้องหามาพบเพื่อแจ้งข้อหาบุคคลใด ดังนั้น ในกรณีที่พนักงานสอบสวนเห็นว่าผู้ต้องหาใดมิได้กระทำผิด พนักงานสอบสวนก็สามารถสั่งไม่ฟ้องและสั่งถอนให้พนักงานอัยการได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 142 วรรคหนึ่งและวรรคสอง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงมีหนังสือ ที่ คช 0004.6/10237 ลงวันที่ 20 สิงหาคม 2545 (ตามที่ส่งมาด้วย 4) หาหรือสำนักงานอัยการสูงสุดไปประณินดังนี้

1. ในกรณีพนักงานสอบสวนส่งสำนวนให้พนักงานอัยการมีความเห็นทางคดีตั้งฟ้องผู้ต้องหาไปแล้ว พนักงานอัยการมีอำนาจให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาพยาน เพื่อเป็นผู้ต้องหาเพิ่มเติม แล้วให้ส่งตัวพยานดังกล่าวไปยังพนักงานอัยการ โดยไม่ต้องให้พนักงานสอบสวนเห็นตั้งฟ้องหรือสิ่งไม่ฟ้องได้หรือไม่

2. ในกรณีที่พนักงานสอบสวนได้รับคำสั่งจากพนักงานอัยการ ตามข้อ 1 แล้ว พนักงานสอบสวนไม่ปฏิบัติตาม แต่กลับทำกรรมที่ละเมิดไปฟ้องตั้งสำนวนฟ้องพนักงานอัยการ พนักงานสอบสวนสามารถกระทำได้โดยชอบหรือไม่

สำนักงานอัยการสูงสุด มีหนังสือ ที่ อต(ตส)ร.๖) 0018/458 ลงวันที่ 17 มกราคม 2546 (สาระสำคัญของ 5) ตอบข้อหาหรือดังนี้

1. ตามประเด็นหารือ ข้อ 1. หากพนักงานอัยการพิจารณาเห็นควรดำเนินคดีกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดีไม่ว่าจะเป็นพยานหรือบุคคลภายนอกที่ขาดห้วงถึง พนักงานอัยการมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ต้องหาเพิ่มเติมแล้วให้ส่งตัวไปยังพนักงานอัยการเพื่อมีความเห็นคดีได้ เนื่องจากบุคคลดังกล่าวยังไม่เคยถูกดำเนินคดีมาก่อนและพนักงานสอบสวนยังไม่ได้มีความเห็นควรตั้งฟ้องหรือควรตั้งไม่ฟ้อง ทั้งนี้พนักงานสอบสวนต้องทำความเห็นควรตั้งฟ้องหรือควรตั้งไม่ฟ้อง แล้วส่งการสอบสวนเพิ่มเติมดังกล่าวไปยังพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาตั้งต่อไป

2. ตามประเด็นหารือ ข้อ 2. พนักงานสอบสวนสามารถทำความเห็นได้ แต่เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งประการใด ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 141 กำหนดให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามนั้น หากพนักงานอัยการเห็นว่าควรตั้งฟ้องและให้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อให้ได้ตัวผู้ต้องหา ก็ให้พนักงานสอบสวนส่งตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการเพื่อดำเนินการต่อไป

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พิจารณาแล้วเห็นว่า ความประเด็นสองข้อหารือของอัยการสูงสุด ข้อ 1. ยังไม่เป็นที่สงสัย ซึ่งเนื่องจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 143 ได้บัญญัติให้พนักงานอัยการมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้ แต่ปัญหามีว่าการสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติม นั้น จะหมายความว่ารวมถึงการสั่งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาพยานหรือบุคคลอื่นอีกได้หรือไม่ ซึ่งเห็นว่า น่าจะหมายถึง การสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อดำเนินคดีกับผู้ต้องหาที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเท่านั้น ไม่อาจหมายความว่า การสั่งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาพยานหรือบุคคลอื่นนอกเหนือจากผู้ต้องหาแต่อย่างใด มาตรการที่จะพิจารณาแจ้งข้อหาแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นอำนาจหน้าที่และดุลยพินิจของพนักงานสอบสวนเท่านั้น เพื่อให้ได้ข้อยุติและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป จึงขอหารืออำนาจการสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานอัยการในกรณีที่พนักงานสอบสวนส่งสำนวนให้พนักงานอัยการไปแล้ว หากพนักงานอัยการเห็นควรดำเนินคดีกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดีไม่ว่าจะเป็นพยานหรือบุคคลภายนอกที่ขาดห้วงถึง พนักงานอัยการมีอำนาจ

สั่งให้พนักงาน...

ที่ อร(ส.ป.ม.)๑๐18๙ 458

สำนักงานอัยการสูงสุด
ถนนหน้าทับเพช กรุงเทพฯ 10200

17 มกราคม 2548

เรื่อง ทวีตเกี่ยวกับอำนาจสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานอัยการ

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ศช 0004.5/10237 ลงวันที่ 20 สิงหาคม 2545

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานตำรวจแห่งชาติแจ้งว่ากรณีที่มีพนักงานอัยการ
จังหวัดปัตตานี สั่งให้พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองปัตตานี ดำเนินการ
สอบสวนเพิ่มเติมโดยใช้เรื่องชื่อนายแพทย์หญิง ศันวิมลรัตน์ พยานในสำนวนการสอบสวนคดี
อาญาที่ 188/2540 เป็นผู้ต้องหาในข้อหาร่วมกันลักทรัพย์หรือฉ้อโกงโจร ปลอมและได้เอกสาร
ปลอม แล้วให้ส่งตัวผู้ต้องหาไปให้พนักงานอัยการเพื่อยื่นฟ้องต่อศาลโดยพนักงานสอบสวน
ต้องมีความเห็นอย่างใดในทางคดีอีก เป็นการถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ และเพื่อให้ได้ข้อยุติ
และเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการต่อไป สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงขอหารือในประเด็น
ดังกล่าวนี้

1. ในกรณีพนักงานสอบสวนส่งสำนวนให้พนักงานอัยการมีความเห็นทางคดี สั่ง
ฟ้องผู้ต้องหาไปแล้ว พนักงานอัยการมีอำนาจให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาพยาน เพื่อเป็น
ผู้ต้องหาเพิ่มเติม แล้วให้ส่งตัวพยานดังกล่าวไปยังพนักงานอัยการ โดยไม่ต้องให้พนักงาน
สอบสวนมีความเห็นสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องหรือไม่

2. ในกรณีที่พนักงานสอบสวนได้รับคำสั่งจากพนักงานอัยการ ตามข้อ 1 แล้ว
พนักงานสอบสวนไม่ปฏิบัติตาม แต่กลับทำความเห็นสั่งไม่ฟ้องส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการ
พนักงานสอบสวนสามารถกระทำได้โดยชอบหรือไม่

สำนักงานอัยการสูงสุด ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า

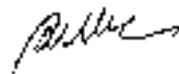
1. ตามประเด็นหารือ ข้อ 1. หากพนักงานอัยการพิจารณาเห็นควรดำเนินคดีกับ
บุคคลที่เกี่ยวข้องในคดีไม่ว่าจะเป็นพยานหรือบุคคลภายนอกที่พาดพิงถึง พนักงานอัยการ
มีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ต้องหาเพิ่มเติมแล้วให้ส่งตัวไปยัง

พนักงานอัยการเพื่อดำเนินคดีได้ เนื่องจากบุคคลดังกล่าวยังไม่เคยถูกดำเนินคดีมาก่อนและพนักงานสอบสวนคงมิได้มีความเห็นควรสั่งฟ้องหรือควรสั่งไม่ฟ้อง ทั้งนี้พนักงานสอบสวนต้องทำความเข้าใจเห็นว่าควรสั่งฟ้องหรือควรสั่งไม่ฟ้อง แล้วส่งการสอบสวนเพิ่มเติมดังกล่าวไปยังพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาส่งต่อไป

2. ตามประเด็นหารือ ข้อ 2. พนักงานสอบสวนสามารถทำความเข้าใจได้ แต่เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งประการใด ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 141 กำหนดให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามนั้น หากพนักงานอัยการเห็นว่าควรสั่งฟ้องและใช้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อให้ได้ตัวผู้ต้องหาแล้ว ก็ให้พนักงานสอบสวนส่งตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการเพื่อดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสัมฤทธิ์ แก้วเจริญ)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานวิชาการ

โทร. 0 2541 2770-9 ต่อ 1316

โทรสาร. 0-2541-2884

ที่ นร ๐๘๐๑/ ๑๑๒๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระยาภิรมย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ทาหรือเกี่ยวกับอำนาจสอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานสอบสวน

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ส่วนที่ ๑๒/ป ๐๕๖
ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๖

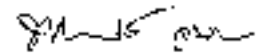
สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ทาหรือเกี่ยวกับอำนาจสอบสวนเพิ่มเติม
ของพนักงานสอบสวน

ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ขอทาหรือเกี่ยวกับอำนาจสอบสวนเพิ่มเติมของ
พนักงานสอบสวน และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวง
มหาดไทย สำนักงานศาลยุติธรรม และสำนักงานอัยการสูงสุด แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงทูลเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาข้อทาหรือดังกล่าวและมี
ความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบ
ด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวพรทิพย์ จาละง)

รองเลขาธิการ

รักษาการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักผู้ช่วยการ
โทร ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๑
มีนาคมทศวรรษงานการยุติธรรมทางอาญา
โทร ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๕ ต่อ ๓๕๖
โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๖๕๐๗
www.scj.go.th

เรื่องเสร็จที่ ๗๖๖/๒๕๕๖

บันทึกส่วนงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ทาหรือเกี่ยวกับอำนาจสอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานสอบสวน

สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือ ที่ ทช ๐๖๐๕๖/๖๕๕๓ ลงวันที่ ๕๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอหารือเกี่ยวกับอำนาจสอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานสอบสวน สรุปความได้ว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติรับทราบปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง กรณีพนักงานสืบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานในคดีอาญา เรื่อง คนร้ายใช้อาวุธปืนยิงนายพรหม จันทสุข ถึงแก่ความตาย เหตุเกิดที่ หมู่ ๓ ตำบลโพรงจระเข้ อำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง และได้ออกหมายจับนายสุวิษ จิตร์บุญ ผู้ต้องหาแล้วสรุปสำนวนโดยมีกรรมเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาซึ่งเรียกหรือจับตัวไม่ได้ และได้ส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมนายสุวิษ ผู้ต้องหาได้ พนักงานสอบสวนจึงสอบสวนเพิ่มเติมหลายประการ และได้นำผลการสอบสวนเพิ่มเติมส่งให้พนักงานอัยการ แต่พนักงานอัยการได้แจ้งให้พนักงานสอบสวนไปพบแล้วสั่งให้เอาเอกสารการสอบสวนเพิ่มเติมออก โดยให้เหตุผลว่าพนักงานสอบสวนไม่มีอำนาจสอบสวนและเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพราะเป็นการสอบสวนหลังจากการสอบสวนเสร็จแล้ว พร้อมกับอ้างสำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๕๕๕๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ในกรณีเรื่องจับกุมสอบสวนหรือฟ้องผิดตัว ถึงอธิบดีกรมอัยการ ซึ่งรายละเอียดเป็นเรียงศาลลงโทษจำเลยผิดตัว และต่อมาพนักงานสอบสวนได้สอบสวนเพิ่มเติมอีก จึงเป็นการสอบสวนโดยมิชอบ เมื่อพนักงานสอบสวนพิจารณาสำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวแล้วจึงขอมเอาเอกสารการสอบสวนเพิ่มเติมออกตามที่พนักงานอัยการสั่ง แต่ผู้บัญชาการตำรวจภูธร ๘ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนพิจารณาการดำเนินการของพนักงานสอบสวนในส่วนการสอบสวนเพิ่มเติมแล้ว เห็นว่า ไม่น่าจะเป็นการดำเนินการโดยมิชอบ เพราะเป็นการยืนยันสภาพทางคดีซึ่งจะได้เป็นข้อมูลในการออกหมายเรียกพยานได้ถูกต้อง และไม่ทำให้เสียหายต่อรูปคดีของพนักงานอัยการแต่อย่างใด ผู้บัญชาการตำรวจภูธร ๘ จึงได้หารือมา ดังนี้

- (๑) พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง ดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมถูกต้องและชอบด้วยระเบียบกฎหมายหรือไม่
- (๒) กรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับได้ภายหลังจากส่งสำนวนมา การสอบสวนไปยังพนักงานอัยการแล้ว พนักงานสอบสวนสามารถดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้หรือไม่ เพียงใด

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๖๕๐๑/๑๑๖๒ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาปัญหาข้อขัดข้องดังกล่าวแล้ว เห็นว่า การดำเนินการของพนักงานสอบสวนหลังการสอบสวนเสร็จและได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการแล้ว ต่อมามีการจับผู้ต้องหาได้นั้น จะมีผลดีต่อการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน เช่น ตัวผู้ต้องหาผิดตัว พนักงานสอบสวนมีอำนาจปล่อยตัวผู้ต้องหาแล้วส่งผลการสอบสวนเพิ่มเติมให้พนักงานอัยการพิจารณาได้ ซึ่งจะดีกว่ารอให้พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องก่อนแล้วจึงปล่อยตัวผู้ต้องหาไป หรือผู้ต้องหาได้รับสารภาพและให้การเป็นประโยชน์ต่อการรวบรวมพยานหลักฐาน ซึ่งพนักงานสอบสวนจะต้องดำเนินการในทันที หากรอให้พนักงานอัยการมีคำสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมจะเกิดผลเสียหลายแก่คดี เพราะพยานหลักฐานอาจถูกทำลายหรือถูกทำให้เสียหายได้ และหากพนักงานอัยการเห็นว่าเป็นการสอบสวนที่ไม่ชอบก็ยังสามารถสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมได้และถือเป็นการสอบสวนที่ชอบ การดำเนินการของพนักงานสอบสวนจึงไม่น่าจะเป็นการดำเนินการโดยมิชอบแต่ประการใด ประกอบกับกรณีดังกล่าวก็คล้ายกับสภาพปัญหาที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติประสบอยู่ในชั้นการทำความเห็นแย้งเสนออัยการสูงสุดเพื่อพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๔ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคriminalในความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๑๒ ซึ่งแต่เดิมก่อนทำความเห็นแย้งสำหรับสำนวนการสอบสวนที่พนักงานอัยการมีความเห็นสิ่งไม่ฟ้องผู้ต้องหานั้น โดยสภาพของการทำความเห็นแย้ง หากเห็นว่ายังมีสิ่งใดเคลือบคลุมไม่ชัดเจน ซึ่งหากได้มีการสอบสวนเพิ่มเติมแล้วจะเป็นประโยชน์ต่อรูปคดีในการดำเนินการฟ้องร้องคดีของพนักงานอัยการ พนักงานสอบสวนก็จะสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมก่อนทำความเห็นแย้ง แล้วส่งผลการสอบสวนเพิ่มเติมประกอบความเห็นแย้งพร้อมสำนวนการสอบสวนทั้งหมดไปยังอัยการสูงสุดเพื่อชี้ขาด แต่ต่อมาในระยะหลัง อัยการสูงสุดมีหนังสือแจ้งตอบมายังสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่า หลังจากพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาแล้ว ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติไม่มีอำนาจสั่งสอบสวนเพิ่มเติมก่อนทำความเห็นแย้ง เพราะไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายให้ทำเช่นนั้นได้ โดยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๐ ถึงมาตรา ๑๔๑ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบไว้ กล่าวคือ เมื่อเห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้ว พนักงานสอบสวนจะต้องทำความเห็นและส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการเพื่อสั่งการต่อไปเท่านั้น ดังนั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงขอหารือว่า

(๑) เมื่อพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่มีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาซึ่งได้เกิด หรืออ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตอำนาจของตน หรือผู้ต้องหาที่มีที่อยู่ หรือถูกจับภายในเขตอำนาจของตน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔ หรือพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ ได้สรุปสำนวนการสอบสวนโดยมีความเห็นควรสั่งฟ้องหรือควรสั่งไม่ฟ้องส่งพนักงานอัยการไปแล้วตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๒ ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจได้จับหรือรับตัวผู้ต้องหาไว้ควบคุม พนักงานสอบสวนจะดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมในส่วนที่เป็นประโยชน์ต่อรูปคดี โดยไม่ทำให้อัยการเสียหลายได้หรือไม่เพียงใด

(๒) กรณีพนักงานอัยการมีความเห็นสิ่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาแล้วส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมคำสั่งเสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๔ หรือพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคriminalในความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๑๒

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติในฐานะผู้ตรวจสอบยังสามารถสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมตามแนวเดิมที่กรมอัยการเคยตอบข้อหาหรือไว้ว่า มีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม และวัตถุประสงค์ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาก็เป็นเช่นนั้น หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยมีผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) ผู้แทนสำนักงานสภยุติธรรม และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่ ๑ เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเห็นว่า การสอบสวนเสร็จแล้วและได้ส่งสำนวนการสอบสวนที่ยังเรียกหรือจับตัวผู้ต้องหาไม่ได้ไปให้พนักงานอัยการแล้ว ต่อมามีการจับหรือจับตัวผู้ต้องหาไว้ พนักงานสอบสวนจะมีอำนาจดำเนินการสอบสวนคดีดังกล่าวอีกต่อไปหรือไม่ เพื่อขใด

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๑๔๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งกำหนดขั้นตอนการดำเนินการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบกรณีให้เห็นว่าการสอบสวนได้เสร็จสิ้นแล้วมี ๒ กรณี คือ

๑. กรณีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำอาชญากรรม สามารถแยกออกได้เป็น ๒ กรณี คือ

(๑) ความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินสามปี ให้พนักงานสอบสวนงดการสอบสวนและบันทึกเหตุผลทั้งหมดนั้นไว้ แล้วให้ส่งบันทึกพร้อมสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ

(๒) ความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าสามปี ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการพร้อมทั้งความเห็นที่ควรงดการสอบสวน

ทั้งสองกรณีดังกล่าวข้างต้น เมื่อพนักงานอัยการสั่งประการใด ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามนั้น

มาตรา ๑๔๐ เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้วให้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำอาชญากรรมและความผิดนั้นมิใช่โทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินสามปี ให้พนักงานสอบสวนงดการสอบสวน และบันทึกเหตุผลทั้งหมดนั้นไว้ แล้วให้ส่งบันทึกพร้อมสำนวนไปยังพนักงานอัยการ

ถ้าอัตราโทษอย่างสูงเกินกว่าสามปี ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการพร้อมทั้งความเห็นที่ควรให้งดการสอบสวน

ถ้าพนักงานอัยการสั่งให้หรือให้ทำการสอบสวนต่อไป ให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามนั้น

(๒) ถ้ารู้ตัวผู้กระทำผิด ให้ใช้บทบัญญัติในอัตราค่าต่อไป

๒. กรณีที่รู้ตัวผู้กระทำความผิด ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดำเนินการตาม มาตรา ๑๔๑^๑ มาตรา ๑๔๖^๒ มาตรา ๑๔๓^๓ และมาตรา ๑๔๔^๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา

๑ มาตรา ๑๔๑ ถ้ารู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ เมื่อได้รับความสามทางสอบสวน อยู่แล้ว ไม่ทำความเห็นว่าเป็นหรือสิ่งไม่ฟ้องส่งไปพร้อมผู้ต้องหา พนักงานอัยการ

ถ้าพนักงานอัยการเห็นชอบด้วยว่าควรสั่งไม่ฟ้อง ให้ยุติการสอบสวนคดีสิ่งไม่ฟ้อง และให้แจ้ง คำสั่งนี้ให้พนักงานสอบสวนทราบ

ถ้าพนักงานอัยการเห็นว่าควรสอบสวนต่อไป ก็ให้ส่งพนักงานสอบสวนปฏิบัติเช่นนี้

ถ้าพนักงานอัยการเห็นว่าควรสั่งฟ้อง ก็ให้จัดทำหมายอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อให้ได้ตัวผู้ต้องหา

ถ้าผู้ต้องหาอยู่ต่างประเทศ ให้พนักงานอัยการแจ้งการเพื่อขอให้ส่งตัวข้ามแดนมา

๒ มาตรา ๑๔๒ ถ้ารู้ตัวผู้กระทำความผิดและผู้ต้องหาถูกควบคุมหรือขังอยู่ หรือปล่อยชั่วคราว หรือ เชื่อว่าคงได้ตัวมาเมื่อออกหมายเรียก ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเห็นตามฟ้องสำนวนการสอบสวนว่า ควรสั่งฟ้อง หรือสั่งไม่ฟ้องส่งไปยังพนักงานอัยการพร้อมตัวผู้ต้องหา

ในกรณีที่เสนอความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ให้ส่งสำนวนพร้อมด้วยความเรียงไปยังพนักงานอัยการ ส่วนตัวผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจปล่อยหรือปล่อยชั่วคราว ถ้าผู้ต้องหาถูกขังอยู่ ให้ขอเองหรือขอให้ พนักงานอัยการขอต่อศาลให้ปล่อย

ในกรณีที่เสนอความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนพร้อมกับผู้ต้องหาไปยัง พนักงานอัยการ เว้นแต่ผู้ต้องหาเป็นถูกขังอยู่แล้ว

แต่ถ้าเป็นความผิดซึ่งพนักงานสอบสวนเปรียบเทียบได้ และผู้กระทำความผิดได้ปฏิบัติตาม เปรียบเทียบนั้นแล้ว ให้บันทึกการเปรียบเทียบนั้นไว้ แล้วส่งไปให้พนักงานอัยการพร้อมตัวผู้ต้องหา

๓ มาตรา ๑๔๓ เมื่อได้รับความเห็นและสำนวนจากพนักงานสอบสวนดังกล่าวในมาตราอื่น ให้พนักงานอัยการปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ให้ออกคำสั่งไม่ฟ้อง แต่จะไม่เห็นชอบด้วย ก็ให้สั่งฟ้อง และสั่งให้พนักงานสอบสวนส่งผู้ต้องหาเพื่อฟ้องต่อไป

(๒) ในกรณีมีความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้ออกคำสั่งฟ้องและฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล ถ้าไม่เห็นชอบด้วย ก็ให้สั่งไม่ฟ้อง

ในกรณีหนึ่งกรณีใดข้างต้น พนักงานอัยการมีอำนาจ

(ก) สั่งตามที่เห็นควร ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม หรือส่งพยานคนใด มาให้ซักถามเพื่อส่งต่อไป

(ข) วินิจฉัยว่าควรปล่อยผู้ต้องหา ปล่อยชั่วคราว ควบคุมไว้ หรือขอให้ศาลขัง แล้วแต่กรณี และจัดการหรือสั่งการให้เป็นไปตามนั้น

ในคดีอาชญากรรม ซึ่งผู้ต้องหาถูกเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ฆ่าตาย หรือตาย ในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ อธิบดีอัยการหรือผู้รักษาการ แทนที่นั้นมีอำนาจออกคำสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้อง

๔ มาตรา ๑๔๔ ในกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้อง ถ้าความผิดนั้นเป็นความผิดซึ่งจะเปรียบเทียบ ได้ ถ้าเห็นสมควรพนักงานอัยการมีอำนาจตั้งข้อไปนี้

(๑) สั่งให้พนักงานสอบสวนพยานเปรียบเทียบคดีนั้นและพยานที่จะส่งผู้ต้องหาไปยังพนักงาน อัยการ

(๒) เมื่อผู้ต้องหาถูกส่งมายังพนักงานอัยการแล้ว สั่งให้ส่งผู้ต้องหาพร้อมด้วยสำนวนกลับไปยัง พนักงานสอบสวน ให้พยานเปรียบเทียบคดีนี้ หรือถ้าเห็นสมควรจะสั่งให้พนักงานสอบสวนอื่นที่มีอำนาจจัดการ เปรียบเทียบก็ได้

ความอาญา กล่าวคือ ให้พนักงานเห็นว่าควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องส่งไปยังพนักงานอัยการพร้อมด้วย
สำนวนการสอบสวน

กรณีตามปัญหาเมื่อพนักงานสอบสวนสรุปสำนวนการสอบสวนและมีความเห็นควร
สั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องตามมาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๕๑ หรือมาตรา ๑๕๒ และสั่งให้พนักงานอัยการแล้ว
พนักงานสอบสวนย่อมหมดอำนาจที่จะทำการสอบสวนเพิ่มเติมในคดีนั้นอีก แม้อต่อมาในภายหลังจะ
ได้พยานหลักฐานที่เป็นประโยชน์ต่อรูปคดีก็ตาม ทั้งนี้เพราะบทบัญญัติในวรรคสามของมาตรา ๑๕๑
และมาตรา ๑๕๓ (๒) (ก) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ไม่ได้ให้อำนาจพนักงาน
สอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม เว้นแต่พนักงานอัยการจะสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติม ประกอบกับ
คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙/๒๔๔๑ ก็มีวินิจฉัยว่า เมื่อพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จและได้ส่ง
สำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการแล้ว พนักงานสอบสวนย่อมหมดอำนาจที่จะทำการสอบสวน
คดีต่อไป เพราะหากให้พนักงานสอบสวนเข้าเกี่ยวข้อโดยสั่งฟ้องได้ต่อไป อาจทำให้เสียหายแก่คดี
โดยพนักงานอัยการผู้รับผิดชอบมิได้รู้เห็นตามควรแก่หน้าที่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) จึงเห็นว่า พนักงานสอบสวนไม่มีอำนาจ
สอบสวนเพิ่มเติมภายหลังจากที่ได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้แก่พนักงานอัยการแล้ว เพราะพนักงาน
สอบสวนหมดอำนาจที่จะทำการสอบสวนคดีต่อไป ทั้งนี้ ตามนัยคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙/๒๔๔๑
ส่วนการแจ้งข้อหาและการสอบสวนผู้ต้องหาที่จับได้ในภายหลังนั้น พนักงานสอบสวนจะตั้งดำเนินการ
ตามมาตรา ๑๑๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยเมื่อพนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อหา
แล้ว ให้ส่งบันทึกการแจ้งข้อหาไปยังพนักงานอัยการ โดยไม่ต้องทำความเห็นอีก

ประเด็นที่ ๒ กรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาแล้วส่งสำนวนการสอบสวน
พร้อมคำสั่งเสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ช่วยผู้บัญชาการ
ตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๑๕๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา หรือมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง
พ.ศ. ๒๔๙๙ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจ
แห่งชาติ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด จะมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้หรือไม่

มาตรา ๑๓๙ เมื่อผู้ต้องหาถูกเรียก หรือส่งตัวมา หรือเรียกพนักงานสอบสวนเอง หรือปรากฏว่า
ผู้ใดซึ่งมีเหตุต่อหน้าเจ้าพนักงานเป็นผู้ต้องหา ให้ถามชื่อตัว บานสกุล ชาติ บังคับ บิดามารดา อายุ อวัยวะ ที่อยู่ ที่เกิด
และแจ้งข้อหาให้ทราบ และต้องบอกให้ทราบก่อนว่า ชื่อคนที่ผู้ต้องหาคนนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานยื่นขอในการ
พิจารณาคดี เมื่อผู้ต้องหาเต็มใจให้การอย่างใดก็ให้จดคำให้การไว้ ถ้าผู้ต้องหาไม่เต็มใจให้การแล้วก็ให้บันทึกไว้

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๑๕๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ

อาญา และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งกำหนดไว้ในทำนองเดียวกันว่า ในกรณีที่มีคำสั่งไม่ฟ้อง และคำสั่งนั้นไม่ใช่ของ อัยการสูงสุด ถ้าในกรุงเทพมหานคร ให้รับส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งเสนอผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ถ้าในจังหวัดอื่น ให้รับส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่ผู้บัญชาการตำรวจ แห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ว่าราชการ จังหวัด แล้วแต่กรณี แจ้งคำสั่งของพนักงานอัยการ ให้ส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับความเห็นที่ แยกกันไปยังอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณา แต่ถ้าคดีจะขาดอายุความหรือมีเหตุอย่างอื่นอันจำเป็นต้อง รับฟ้อง ก็ให้ฟ้องคดีนั้นตามความเห็นของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดไปก่อน ซึ่งเห็นได้ว่าบทบัญญัติดังกล่าว ไม่ได้กำหนดให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจ แห่งชาติ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจสั่งสอบสวนเพิ่มเติมได้แต่อย่างใด ประกอบกับได้วินิจฉัย ในประเด็นแรกแล้วว่า เมื่อพนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนและความเห็นให้พนักงานอัยการ แล้ว อำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในคดีนี้ย่อมหมดลง

มาตรา ๑๔๕ ในกรณีที่มีคำสั่งไม่ฟ้อง และคำสั่งนั้นไม่ใช่ของอัยการชั้นการ ดำเนินการของ กรุงเทพมหานคร ให้รับส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งไปเสนออธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ช่วย อธิบดีกรมตำรวจ ถ้าในจังหวัดอื่น ให้รับส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งไปเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด แต่ทั้งนี้ มิได้ตัดอำนาจพนักงานอัยการที่จะจัดการอย่างใดแก่ผู้ต้องหาตั้งแต่วันที่ไว้มาตรา ๑๔๓

ในกรณีที่อธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจในนครหลวงกรุงเทพ นคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัดในจังหวัดอื่น แจ้งคำสั่งของพนักงานอัยการ ให้ส่งสำนวนพร้อมกับความเห็นที่แยกกัน ไปยังอธิบดีกรมอัยการเพื่อพิจารณา แต่ถ้าคดีจะขาดอายุความหรือมีเหตุอย่างอื่นอันจำเป็นต้องรับฟ้อง ก็ให้ฟ้องคดีนั้น ตามความเห็นของอธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ ผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดไปก่อน

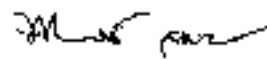
บทบัญญัติในมาตรานี้ ให้มีผลบังคับใช้การที่พนักงานอัยการจะอุทธรณ์ ฎีกา หรือขอปล่อย ปล่อยอุทธรณ์ และถอนฎีกา โดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ในคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะพิจารณาคดีหากษาได้ ในกรณีที่มีคำสั่งไม่ฟ้อง และคำสั่งนั้นไม่ใช่ของอัยการชั้นการ ดำเนินการของ กรุงเทพมหานคร ให้รับส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งเสนออธิบดี กรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ ถ้าในจังหวัดอื่น ให้รับส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับ คำสั่งเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด แต่ทั้งนี้ มิได้ตัดอำนาจพนักงานอัยการที่จะจัดการปล่อยผู้ต้องหา ปล่อยชั่วคราว ตรวจคุม ไว้ หรือขอให้ศาลสั่ง แล้วแต่กรณี และจัดการหรือจัดการให้เป็นไปตามนั้น

ในกรณีที่อธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจในกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัดในจังหวัดอื่น แจ้งคำสั่งของพนักงานอัยการ ให้ส่งสำนวนพร้อมกับความเห็นที่แยกกันไปยัง อธิบดีกรมอัยการเพื่อพิจารณา แต่ถ้าคดีจะขาดอายุความหรือมีเหตุอย่างอื่นอันจำเป็นต้องรับฟ้อง ก็ให้ฟ้องคดีนั้นตาม เห็นความเห็นของอธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ ผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดไปก่อน

บทบัญญัติในมาตรานี้ ให้มีผลบังคับใช้การที่พนักงานอัยการจะไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกา หรือถอนฟ้อง ปล่อยอุทธรณ์ และถอนฎีกา โดยอนุโลม

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) จึงเห็นว่า กรณีที่พนักงานอัยการ มีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาแล้วส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมคำสั่งเสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อทำความเห็นแย้งตามมาตรา ๑๕๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๕๔ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ไม่มีอำนาจสอบสวนเพิ่มเติมหรือสั่งให้ พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีดังกล่าวสอบสวนเพิ่มเติมได้อีก

(นางสาวพรทิพย์ จาละ)

รองเลขาธิการ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๕๖

บันทึกข้อความ

621

ส่วนราชการ   ทร.

โทร. 0-2205-3466

ที่ 0031 212/ 1984

วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2549

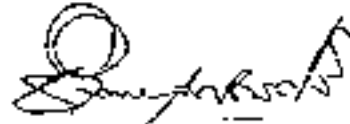
เรื่อง กักขังการปฏิบัติ และพิจารณาข้อบกพร่องพนักงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชาที่รับผิดชอบ
ส่วนการสอบสวนคดี ค.ร. ได้สั่งการให้สอบสวนเพิ่มเติมตามคำสั่งอัยการสูงสุดแต่ไม่ดำเนินการ
ให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว

สห.ล., น., ป.ส. และ ส.ต.ม.

ด้วย ทร. ได้ตรวจตอบสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง
และเสนอให้ ผ.บ.ตร. พิจารณาดำเนินการ ป.วิ อาญา มาตรา 145 ซึ่ง ผ.บ.ตร. ได้พิจารณาเห็นว่าเห็น
ไปยังอัยการสูงสุด และอัยการสูงสุดได้สั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมก่อนมีคำสั่งชี้ขาด ซึ่ง ทร. ได้สั่งการให้
ดำเนินการตามคำสั่งอัยการสูงสุด ปรากฏว่ามีสำนวนการสอบสวนในกรณีดังกล่าวจำนวนมาก
ที่ดำเนินการไปด้วยความล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร อันอาจเกิดความเสียหายต่อทางราชการ
และไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 มาตรา 241 ที่กำหนด
เกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญาว่าจะต้องกระทำด้วยความรวดเร็ว คัดเลือก และเป็นธรรม

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการในกรณีดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว
เกิดประสิทธิภาพ จึงให้ดำเนินการดังนี้

1. ทราบคุณ กากับ คุณแดง การปฏิบัติของพนักงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชาที่รับผิดชอบ
ให้ทำการสอบสวนเพิ่มเติมตามคำสั่งอัยการสูงสุดให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว
2. กรณีพบว่ามี การสอบสวนเพิ่มเติมเป็นไปด้วยความล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
ให้พิจารณาข้อบกพร่องพนักงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชาที่รับผิดชอบไปตามอำนาจหน้าที่
ซึ่งแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ.
(อำนาจ เพชรศิริ)
รอง ผ.บ.ตร.ปรท.ผ.บ.ตร.

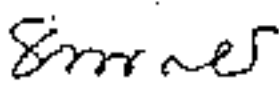

๒. เมื่ออัยการสูงสุดสั่งให้มีการสอบสวนเพิ่มเติมตามข้อ ๑. และส่งเรื่องมายัง ตร. ให้ ตร. จัดส่งเรื่องดังกล่าวในนาม ตร. ให้ถึงหน่วยงานระดับ บช. สำนักงานสอบสวน คำนินการ และให้หน่วยงานระดับ บช. ส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมผลการสอบสวนเพิ่มเติม ไปยังอัยการสูงสุดพิจารณาชี้ขาดโดยตรง แล้วรายงาน ตร. (ผ่าน พล.ต.) ทราบ

๓. หากอัยการสูงสุดสั่งสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องเดียวกัน มายัง ตร. อีก ให้ ตร. จัดส่งเรื่องดังกล่าวในนาม ตร. ให้ถึงหน่วยงานระดับ บช. สำนักงานสอบสวน คำนินการ และให้หน่วยงานระดับ บช. ส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมผลการสอบสวนเพิ่มเติม ไปยังอัยการสูงสุดพิจารณาชี้ขาดโดยตรง แล้วรายงาน ตร. (ผ่าน พล.ต.) ทราบเช่นเดียวกัน

๔. หากการสอบสวนเพิ่มเติมกระทำไปอย่างซ้ำๆ จนกระทั่งอัยการสูงสุดทวงถามมายัง ตร. ให้ ตร. สนทนาร้องให้ ตร. ตั้งหน่วยงานระดับ บช. เดิมสังกัดของพนักงานสอบสวน ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า เป็นความบกพร่องของผู้ใด และให้คำวินิจฉัย ไปตามอำนาจหน้าที่ แล้วรายงาน ตร. (ผ่าน พล.ต.) ทราบ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการเร่งรัดการสอบสวนเพิ่มเติม

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องให้ถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.อ.
(งาม วิจิตร)
รอง ผบ.ตร. ประท.ผบ.ตร.

สำเนาถูกต้อง
ที่ 0031.22/ 2515
เรียน ผบ.ช.ปส.

เพื่อโปรดทราบ แนวทางปฏิบัติในเรื่องการทวงถามความเห็นทางคดี ตาม ป.วิอาญา มาตรา 145 ความหวังถือ ตร. ความที่สุดที่ 0031.22/5782 ลง 4 ธ.ค. 2550
หนึ่ง สำหรับกรณีนี้ ตร. ได้แจ้งหนังสืออัยการสูงสุด ให้ บช. ทำเนียบการสอบสวนเพิ่มเติม ไปก่อนหน้าแล้ว ขอให้ส่งผลการสอบสวนเพิ่มเติมพร้อมสำนวนการสอบสวนทั้งหมดให้ ตร. (ผ่าน พล.ต.) เพื่อนำเสนอ ตร. ความที่สั่งการไว้ด้วย
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

พล.ต.ต.
(วิชาญ วัฒนธรรม)
ค.ม.ก.ต.

ได้รับแจ้งแล้ว

12.09.50

ส่วนราชการ .....

ที่ ๐๐๑๑.๒๒/๒๐๒๒

วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง การขอสอบสวนเพิ่มเติมตามคำสั่งของอัยการสูงสุด

ผบ.ชน., ก., น.ส., สท.ม., ก.๑, ก. ๗ และ ก.ม.ก.

ตามหนังสือ ตร. ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๓๕ ๒๒/๕๓๖๒ ลง ๙ ก.ค. ๒๕๕๖ กำหนดแนวทางปฏิบัติในเรื่องการทำความเข้าใจทางคดีตาม ป.วิ.อาญา มาตรา ๓๔๕ โดยกำหนดว่ากรณีให้อัยการสูงสุดมีคำสั่งให้ทำการสอบสวนเพิ่มเติม ให้ คต. จัดส่งเรื่องให้หน่วยงานระดับ บช. ส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการแล้วส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมผลการสอบสวนเพิ่มเติมไปยังอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณาแจ้งข้อหาโดยตรง และรายงานให้ ตร. (ผ่าน คต.) ทราบ นั้น

จากการตรวจสอบรายงานผลการสอบสวนเพิ่มเติมตามคำสั่งของอัยการสูงสุดพบว่าพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนและส่งผลการสอบสวนเพิ่มเติมใบให้อัยการสูงสุดพิจารณาล่าช้า บางคดีอัยการสูงสุดต้องมีหนังสือขอร้องหลายครั้ง โดยไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการตรวจสอบเร่งรัด ซึ่งอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่คดี จึงให้ถือปฏิบัติดังนี้

๑. กรณีอัยการสูงสุดมีคำสั่งให้ทำการสอบสวนเพิ่มเติมคดีใด ให้พนักงานสอบสวนรีบดำเนินการสอบสวนให้เสร็จสิ้นภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง หากไม่เสร็จตามกำหนดให้ขอขยายเวลาต่อ ผบ.ก. ได้ครั้งละ ๑๕ วัน แต่ไม่เกิน ๒ ครั้ง เมื่อ ผบ.ก. ขยายเวลาแล้วยังสอบสวนไม่แล้วเสร็จให้ขอขยายเวลาไปยัง ผบ.ช. และ ผบ.ช. มีอำนาจขยายเวลาได้ตามความจำเป็น

๒. รายงานผลการดำเนินการตามข้อ ๑ ให้ ตร. (ผ่าน คต.) ทราบ เมื่อครบกำหนด ๓๐ วัน และครบกำหนดการขยายเวลาในแต่ละครั้ง พร้อมแนบเอกสารหลักฐานที่แสดงว่ามีความจำเป็นไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้เสร็จสิ้นตามกำหนดได้ โดยให้ คต. ตรวจสอบและติดตามรายงานดังกล่าว

๓. กรณีพบว่ามี การสอบสวนเพิ่มเติมล่าช้าโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาข้อบกพร่องแก่ผู้รับผิดชอบไปตามอำนาจหน้าที่ แล้วรายงานให้ ตร. (ผ่าน คต.) ทราบ

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

พล.ต.ท. *Ferdinand*

(เจตน์ มงคลหัตถ์)

ผู้ช่วย ผอ.ตร.รท ผบ.ตร.

บทที่ 9

การปฏิบัติระหว่าง

การพิจารณาคดีในชั้นศาล

การสืบพยานต่อเนือง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 02-205-3466

ที่ 0004.6/ 9952 วันที่ ๑๕ กันยายน 2545

เรื่อง แนวทางการปฏิบัติในการพิจารณาพิพากษาคดีของเมือง และการใช้สิทธิประกันในชั้น
สอบสวนเป็นหลักประกันในชั้นศาล

รอง ผบ.ตร., ผู้ช่วย ผบ.ตร.

ผบ.ช. และ ผบ.ก. หน่วยในตรงต่อ ตร.

ด้วยพระราชานุญาตฯ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประสานงานและพัฒนา
ระบบงานยุติธรรม เพื่อดำเนินการร่วมกันถึงแนวทางในการดำเนินงานแก้ไขปัญหาคดีที่เกิดจาก
การปฏิบัติงานและการประกอบังคับใช้กฎหมายแต่ละระดับต่าง ๆ ที่ได้บัญญัติขึ้นใหม่
ซึ่ง คณะกรรมการฯ ดังกล่าวประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานในระบบงานยุติธรรมได้ร่วม
กันพิจารณาและกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

1. การปฏิบัติหน้าที่ราชการของข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการพิจารณาคดี
ต่อเนื่องให้ถือปฏิบัติดังนี้

1.1 ก่อนส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการ ให้หัวหน้า
พนักงานสอบสวนจัดให้มีการบันทึกรายชื่อพยานแต่ละสำนวน พร้อมที่อยู่หรือช่องทาง
ที่สามารถติดต่อพยานได้ไว้ในสมุดคุมพยานประจำสถานีตำรวจ เพื่อให้ตรวจสอบเมื่อ
ต้องการตั้งหมายเรียกให้พยาน

1.2 ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนมีหน้าที่รับผิดชอบในกรณีที่
หมายเรียกให้พยานแล้วรายงานผลการส่งใบยังศาลและพนักงานอัยการแล้วแต่คดี ถ้ามี
เหตุขัดข้องซึ่งจะทำให้ยากแก่การนำพยานไปศาลตามที่นัดไว้ให้แจ้งพนักงานอัยการเพื่อ
ร้องขอศาลให้สั่งพยานนั้นไว้ล่วงหน้า

1.3 ให้สถานีตำรวจแต่ละแห่งจัดให้มีสมุดคุมวันนัดของเจ้าพนักงาน
ตำรวจที่ต้องไปเบิกความเป็นพยาน และการจัดเวรต่าง ๆ สั่งพยานมาจัดไม่ให้ทับซ้อนกับ
วันที่ศาลนัดไว้

1.4 ถึงก่อนถึง ..

1.4 ผู้กำกับจนถึงวันนัด เจ้าพนักงานตำรวจทราบว่าจะต้องย้ายไปปฏิบัติราชการที่อื่น ให้รีบแจ้งพนักงานอัยการเพื่อขอตัวพยานไว้ก่อน จะได้ไม่ต้องเดินทางกลับไปที่ศาลเดิมอีก

2. การปฏิบัติของพนักงานสอบสวนในการใช้หลักประกันในชั้นสอบสวน โดยกำหนดให้พนักงานสอบสวน หรือผู้เกี่ยวข้องดำเนินการดังนี้

2.1 ในรับหลักทรัพย์ที่พนักงานสอบสวนออกให้แก่ผู้ขอประกันให้ ผู้ขอประกันแสดงความจำนงไว้ให้ชัดเจนว่า จะใช้หลักประกันชั้นสอบสวนเป็นหลักประกันในชั้นศาลด้วยหรือไม่ หากมีความประสงค์เช่นนั้น การขอคืนหลักประกันหลังจากผู้ต้องหาถูกฟ้องแล้ว จะต้องแสดงหลักฐานว่าศาลมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหารายนั้นหรือสั่งให้คืนหลักประกันแก่ผู้ขอประกันได้ ให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้ทั่วไปรับหลักทรัพย์

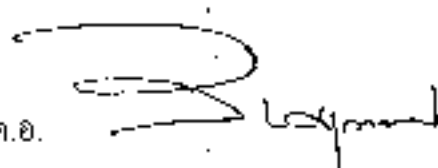
"ข้าพเจ้า.....ผู้ขอประกันมีความประสงค์จะใช้หลักประกันตามใบรับนี้ เป็นหลักประกันในการขอปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหา หรือจำเลยรายนี้ในชั้นพนักงานอัยการ ชั้นศาล และยินยอมให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการเก็บรักษาหลักประกัน รวมทั้งหนังสือสำคัญแสดงสิทธิฯ ไว้จนกว่าจะได้ส่งมอบตัวผู้ต้องหาต่อพนักงานอัยการ หรือต่อศาล หรือพนักงานอัยการหรือศาล ไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว หรือสั่งให้คืนหลักประกันดังกล่าว"

2.2 การส่งจำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวนต้องระบุรายละเอียดของหลักประกันให้พนักงานอัยการทราบ

2.3 เมื่อศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว โดยใช้หลักประกันเดิม พนักงานสอบสวนจะต้องส่งหลักประกันต่อศาลภายใน 3 วันทำการ ตามที่ศาลมีคำสั่งให้ พนักงานสอบสวนส่งหลักประกันต่อศาล เว้นแต่มีเหตุขัดข้องให้แจ้งเหตุขัดข้องนั้นต่อศาลเพื่อขอยกอายุระยะเวลาดังกล่าว

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้แจ้งพนักงานสอบสวนและผู้ที่เกี่ยวข้องในสังกัดทราบ และเรื่องปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ.

(สยาม สุครตานนท์)

ก.ม.ศ.ร.

ด้านที่ ๓ บันทึกข้อความ

627

ส่วนราชการ   คร. (สค.)   โทร. ๐-2205 3466
 ที่ ๐๐๐4.๘/ 5619   วันที่ ๑๒   กรกฎาคม 2547
 เรื่อง การจัดตั้งงานส่งหมายและติดตามพยานในคดีอาญา

ผบช.ก., ผบช.น., ผบช.ภ.1 9, ผบช.ป.ส. และ ผบช.ตม.

ด้วยการดำเนินคดีอาญาจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากพยาน ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความสำคัญและติดตาม รวมทั้งปฏิบัติตามข้อบัญญัติของคณะตุลาการศาลฎีกาว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของพยาน ซึ่งการนัดพิจารณาคดีจะไปพิพากษาตัดสินเสร็จ คู่ความจะต้องนำพยานมาศาลเพื่อเบิกความในคราวเดียวกันกับต้องกันไป ซึ่งจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการแสวงหาข้อเท็จจริง แต่ปรากฏว่ายังมีกรณีการเลื่อนคดีพยานในคดีอาญาไม่มาศาลอยู่เป็นจำนวนมาก กระทรวงยุติธรรมของผู้ต้องหาและจำเลย ขอบประมาณ และผู้เกี่ยวข้อง ประกอบกับมีการแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่ผ่านการพิจารณาของรัฐสภา ซึ่งกำหนดให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนแห่งคดีเป็นผู้จัดส่งหมายเรียกให้พยานและติดตามพยาน ให้มาศาลตามกำหนด ทาง คร. และศาลยุติธรรม จึงได้ตั้งคณะทำงานร่วมหาวิธีในการประสานความร่วมมือ เพื่อติดตามพยานในคดีอาญาขึ้น

จากผลการหารือโดยคำนึงถึงความเร่งด่วน ได้ดำเนินการปฏิบัติ เพื่อให้การติดตามพยานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ได้ที่ยุติ โดยในส่วนของหน่วยใน คร. ให้ดำเนินการ ดังนี้

1. ให้ ผบช.น. และ ภ.๑-9 ส่งการให้สถานีตำรวจภูธรแห่งจำหนัคดีให้มี "งานส่งหมายและติดตามพยาน" ขึ้น (จากเดิมซึ่งมีงานส่งหมายอยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่คดีอยู่แล้ว) โดยสถานีที่มี รอง ผบช.น.(สช.) ให้ รอง ผบช.น. (สช.) มีหน้าที่หน้าที่หัวหน้างาน ส่วนสถานีที่ไม่มี รอง ผบช.น.(สช.) ให้พิจารณาจากบุคคลที่มีอาวุโสรองจากหัวหน้าสถานีในจำนวนสอบสวน เช่น พงส. ผู้ชำนาญการพิเศษ (สช 3) หรือ พงส. ผู้ชำนาญการ (สช 2) และให้มีผู้รับผิดชอบระดับรองลงมา โดยพิจารณาความเหมาะสมในการติดต่อบุคคลและจำนวนผู้รับผิดชอบจากปัจจัยทางคดี กระบวนการ และสถานะกำลังพล

2. ให้ ผบช.ก., ผบช.ป.ส. และ สตม. จัดตั้ง "งานส่งหมายและติดตามพยาน" โดยพิจารณากำหนดบุคคลผู้รับผิดชอบ จำนวนผู้รับผิดชอบ และสถานที่ตั้ง ตามความเหมาะสม เนื่องจากงานที่ทำหน้าที่สภาส่วนของแต่ละ บช. มีชื่อแตกต่างกัน

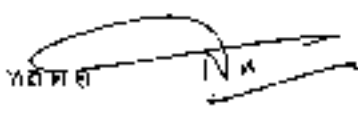
3. หากหน่วยงาน ...

3. หากหน่วยใดมีความประสงค์จัดตั้ง "งานส่งหมายและติดตามหมาย" ในหน่วย
 ใด ๆ ก็ตาม ให้ยื่นเรื่องไปจากชั้น 1 และ 2. เช่น ระดับ บ.ช. หรือ บ.ก. หรือหากมีความพร้อมสามารถ
 จัดตั้งเป็น "ศูนย์ส่งหมายและติดตามหมาย" ได้ ก็ให้สามารถดำเนินการได้ โดยแจ้งไปยังศาล
 ที่มีคดีอำนาจเหนือการสอบสวนของตน และแจ้ง ดร. ทราบ ทั้งนี้ หากหน่วยระดับ บ.ช. หรือ บ.ก.
 มีความพร้อมสามารถดำเนินการได้ จะทำให้การทำงานระโชนคดีการสอบสวนมีความชัดเจน
 และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

4. ตามข้อ 2. และ 3. เมื่อดำเนินการแล้ว ให้แจ้งชื่อผู้รับผิดชอบ มาตาม
 โทรทัศน์ และการติดต่อสื่อสารทางอื่น (ถ้ามี) รวมถึงที่ตั้ง ไปยังศาลที่มีเขตอำนาจเหนือการ
 สอบสวนของตน โดยให้ดำเนินการจัดตั้งงานส่งหมายและติดตามหมาย และกำหนดตัว
 ผู้รับผิดชอบ รวมถึงการแจ้งรายชื่อไปยังศาล ให้เสร็จสิ้น พร้อมเริ่มปฏิบัติงานได้ตั้งแต่ 1 ต.ค. 2547
 พร้อมรายงานผลการจัดตั้งให้ ดร. ทราบด้วย

5. ให้ผู้รับผิดชอบงานส่งหมายและติดตามหมายมีหน้าที่กำกับดูแล ควบคุมชี้แจง
 ดำเนินการส่งหมายเรียกและติดตามหมาย และประสานการปฏิบัติ โดยเฉพาะปัญหาอุปสรรค
 ต่าง ๆ กับศาล เพื่อให้การส่งหมายเรียกและติดตามหมายมาศาลทันตามกำหนด เป็นไปอย่างมี
 ประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

เพื่อทราบและถือปฏิบัติ

(สุนทร ชัยขวัญ)
 รอง ผอ.ตร. รรท.ตบ.ตร.

ถ้อยแถลง บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ตร.

โทร. ๐ 2205 3466

ที่ ๐๐31.212/๒๕๖1

วันที่ ๒/ สิงหาคม 2561

เรื่อง กำกับการจัดตั้งงานสงฆ์และติดตามพยานในคดีอาญา การเป็นพยานศาล การส่งหมายเรียกพยาน การควบคุมพยาน การติดตามพยาน และการรายงานผลการดำเนินการตามหมายศาล

ผบช.ด., น., น.1-9, ปต., สดม., ๙๓., สนว., ศยส., ส., และ ศ.

ม.ก. ในสังกัดสำนักงาน ม.ศ.ร.

ตามหนังสือ ตร. ส่วนที่๒๓ ที่ ๐๐๐4.๖/๕๕19 ลงวันที่ 1๘ กรกฎาคม 25๕7 กำหนดให้ สดม.มีสำราจทุกแห่ง, บช.ด., บช.ปต. และ สดม. จัดตั้งงานสงฆ์และติดตามพยาน พร้อมแจ้งชื่อผู้รับผิดชอบ หมายเลขโทรศัพท์ และการติดต่อสื่อสารทางอื่น (ถ้ามี) รวมทั้งที่ตั้งและศาลที่มีสหคํานวณเหนือ การสอบสวนของคณะ และให้ผู้รับผิดชอบงานสงฆ์และติดตามพยาน มีหน้าที่กำกับดูแล รวบรวม ข้อมูลสำเนียงการส่งหมายเรียกและติดตามพยานและประสานการปฏิบัติ โดยเฉพาะปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ที่ศาล เพื่อให้การส่งหมายเรียกและติดตามพยานมาศาลทันตามกำหนด ประกอบกับหนังสือ ตร. ส่วนที่ ๒๐๐4.๖/4๕๑2 ลงวันที่ 17 มิถุนายน 25๕7 ได้กำกับการปฏิบัติกรเป็นพยานศาล การส่งหมายเรียก พยาน การควบคุมพยาน การติดตามพยาน และการรายงานผลการดำเนินการตามหมายศาล ให้เป็นแนวทางปฏิบัติแล้ว นั้น

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้รับการประสานจากศาลอาญาว่าในการปฏิบัติของ พนักงานสอบสวนและเจ้าพนักงานตำรวจ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่ได้วางไว้ เป็นเหตุให้เกิดความสับสนในการพิจารณาพยานขึ้นศาล ส่งผลให้คดีความต้องเลื่อนการพิจารณาคดีไปเป็นเวลานาน ซึ่งไม่เป็นผลดี แก่ผู้ความเนื่องมาจากความล่าช้าในการพิจารณา ทำให้พยานอาจหลงลืมข้อเท็จจริงได้ ซึ่งเหตุที่เกิดความล่าช้าสืบเนื่องมาจากพนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานตำรวจผู้เกี่ยวข้องไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่กล่าวข้างต้น ซึ่งทั้งการพิจารณาคดีของคดีและต่อเนื่อง ศาลจะนัดสืบพยานวันละ 1 เรื่อง และสืบให้เสร็จเป็นเรื่องๆ ไป เพื่อไม่ให้ปัญหาค้างกล่าวติดขัดอีก จึงกำชับให้พนักงานสอบสวนและเจ้าพนักงาน ตำรวจต้องปฏิบัติตามระเบียบ

1. ให้พนักงานสอบสวนเจ้าของสำนวน ติดตามพยานที่สอบทราบและนำมาสืบจนเสร็จ โดยให้ปฏิบัติตาม ประมวลระเบียบการกรมตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๘ บทที่ ๖ การคุมพยานและการ ใช้งานพยานสำคัญในคดีอาญาและให้ดำเนินการ

1.1 ในการสอบเขตน ควรบันทึกชื่อผู้ร้องพยาน ที่ทำงาน และสถานที่ติดต่อแห่งใด
กรณีไปทำงานถึงจังหวัดหนึ่งหรือนอกพื้นที่ หากมีหมายเลขโทรศัพท์ที่บ้าน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่ทำงาน ให้
บันทึกไว้ในบันทึกคำให้การพยาน หรือสำนวนสอบสวนด้วย หรือหมายเลขโทรศัพท์ของญาติ ผู้ใกล้ชิดที่
สามารถติดต่อพยานได้

1.2 ก่อนสืบพยาน ให้ระสานงานพยานที่เป็นราษฎร และนำมาเบิกความที่ศาล
หากมีเหตุรัฐต้องให้แจ้งศูนย์ประสานงานก่อนสืบพยานของศาล

2. ให้จัดเจ้าหน้าที่งานตำรวจผู้ส่งหมาย ที่มีคุณภาพและรับผิดชอบในการปฏิบัติ
งานส่งหมาย โดยต้องส่งหมายด้วยตนเอง ห้ามมิให้ใช้บุคคลอื่นไปส่งแทนและต้องรายงานผลด้วยศาล
และช้ขการทั้งสองทาง เพื่อประสานในการติดตามพยาน

3. เนื่องจากระบบการพิจารณาคดีแบบต่อเนื่องจะไม่มีการส่งประเด็นไปสืบพยาน
พนักงานสอบสวนและผู้จำคุก จึงต้องเดินทางไปเบิกความต่อศาลอย่างเคร่งครัด และถือว่าการไม่
เปิดความตทศาลเป็นวาทกรรมสำคัญ หากโยกย้ายตำแหน่ง สถานที่ทำงานให้ประสานงานอัยการ
ขอสืบพยานล่วงหน้า โดยเฉพาะคดีที่จำเลยต้องแจ้งถือเป็นคดีเร่งรัด หากเลื่อนคดีออกไปอาจใช้เวลานาน
ยาวนานซึ่งกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของจำเลย

4. หากพยานที่เป็นราษฎรตั้งถิ่นฐาน เช่น คนงานก่อสร้าง นักร้อง หรือชาว
ต่างชาติ ให้ประสานงานอัยการขอสืบพยานล่วงหน้า

5. พนักงานสอบสวนไม่จำเป็นต้องสืบพยานเป็นภาคสุดท้าย จึงสืบไว้ทันทีโดย
ผู้พิพากษาจะบันทึกในรายงานว่า "หากพยานสืบคำให้การหรือเบิกความเป็นผลเสียต่อรัฐคดีศาล
จะอนุญาตให้โจทก์นำพยานปากหน้างานสอบสวนกลับมาสืบใหม่ได้ ก่อนสืบพยานจำเลย"

6. กรณีเจ้าพนักงานตำรวจไปราชการหรือไปอบรม ตันมณั ให้ผู้บังคับบัญชาสอบสวน
ว่าจะต้องไปเบิกพยานเป็นพยานศาลหรือไม่ เพราะการไม่ไปศาลอาจไม่มีวันนัดให้สืบได้อีก จะทำให้เสีย
ความยุติธรรมโดยเฉพาะในคดีที่จำเลยต้องรับ

7. ให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งหัวหน้างานสอบสวนและเจ้าพนักงานตำรวจปฏิบัติโดย
เคร่งครัดในการไปเป็นพยานศาลและนำพยานอื่นที่เป็นราษฎรมาศาลด้วย

8. ให้หัวหน้าสถานีตำรวจทุกแห่ง หน่วยงาน บจ.ก., บช.ปส และ สตม. ตั้งนายตำรวจ
ชั้นสัญญาบัตร 7 เป็นผู้รับผิดชอบการส่งหมายเรียกพยาน และให้แจ้งหมายเลขโทรศัพท์ที่สายตรง โทรศัพท์
เคลื่อนที่ เพื่อสะดวกในการติดต่อ ติดตามหาผู้รับผิดชอบไม่อยู่ ให้มีผู้รับผิดชอบแทน โดยปฏิบัติตาม
หนังสือ ตร. ต่อ.ที่ ๑๐๐4 6/5619 ลง 16 กรกฎาคม 2547 โดยเคร่งครัด

จึงแจ้งยกเพื่อทราบ และให้ผู้บังคับบัญชาภาคต้นชี้แจงให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติ
อย่างเคร่งครัด หากเกิดความบกพร่องให้พิจารณาโทษตามความเหมาะสมทั้งผู้บกพร่องและผู้บังคับ
บัญชาด้วย.

พล.ต.ช.

(เสวีหิสุทธี เตมียาเดช)

๒๖๓.๘๖.๓๗.

ด่วนที่สุด บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

โทร 0-2205-3463

ที่ 0004.5 / 1931

วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ให้งำรับสารปฏิบัติกรณีพยานศาลของพนักงานสอบสวนและอัยการจังหวัดฉะเชิงเทรา

ยศ. ผบก. หน่วยขึ้นตรงต่อ ตร. และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

สั่งยส่งพนักงานศาลยุติธรรม ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คย 016/31453 ลง 30 ค.ค. 44 ขอความร่วมมือและแจ้งผลการประชุมร่วมกับหัวหน้าสำนักงานศาลยุติธรรมกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อหารือถึงแนวทางสนับสนุนการพิจารณาคดีของศาลยุติธรรมในการนั่งพิจารณาคดี ต่อเนื่องตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ผลการประชุมได้ข้อสรุปว่า การนั่งพิจารณาคดีต่อเนื่องจะเป็นผลสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับความเคร่งครัดในการกำหนดวันนัดพิจารณาคดีและการนัดพิจารณาคดีแบบต่อเนื่องจะเป็นการนัดคดีเรื่องเดียวกันไปทีละคดีจนเสร็จ คู่ความจะเดินทางมาทุกปากมาเบิกความในคราวเดียวต่อเนื่องกันไป โดยเมื่อถึงวันที่ศาลนัดสืบพยานวันดังกล่าว ต้องไม่มีการเลื่อนคดีโดยไม่จำเป็น เพราะหากมีบางเรื่องคดีใดจะล่าให้คดีนั้นต้องไปเรียงลำดับ การนัดพิจารณาคดีใหม่ต่อจากคดีขึ้นที่ได้นัดพิจารณาเรียงลำดับไว้ก่อนแล้ว ทำให้คดีต้องล่าช้าไปประมาณ ในส่วนของคดีอาญานั้น สาเหตุสำคัญของกรณีเลื่อนคดีของฝ่ายโจทก์เกิดจากพยานไม่มาศาล หากสามารถให้พยานมาศาลตามกำหนดนัดได้ก็จะทำให้การพิจารณาคดีต่อเนื่องประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของรัฐธรรมนูญ

โดยที่พยานโจทก์ส่วนใหญ่เป็นเจ้าพนักงานตำรวจ ส่วนพยานอื่นที่มีให้เจ้าพนักงานตำรวจนั้น ก็อยู่ในตำแหน่งหน้าที่ของพนักงานสอบสวนที่จะติดตามพยานมาเบิกความต่อศาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงเป็นหน่วยงานสำคัญที่จะช่วยในการนำพยานมาศาลตามกำหนดนัด หากสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ความร่วมมือในการประสานงานกับสำนักงานศาลยุติธรรมเพื่อติดตามพยานอย่างเป็นทางการก็จะช่วยให้การนั่งพิจารณาคดีต่อเนื่องมีผลในทางปฏิบัติได้จริง ที่ประชุมจึงได้เป็นขอบแนวทางในการดำเนินงานดังนี้

1. ขอให้เจ้าพนักงานตำรวจที่เป็นพยาน ไปเบิกความความที่ศาลนัดโดยเคร่งครัด โดยถือเป็นงานราชการสำคัญ
2. ในกรณีที่เจ้าพนักงานตำรวจที่เป็นพยานถูกโยกย้ายไปดำรงตำแหน่งในที่อื่น นอกเขตอำนาจศาล ขอให้เจ้าพนักงานตำรวจเดินทางไปเบิกความที่ศาลเดิม โดยต้องเป็นภาคีพยาน

ไปปฏิบัติราชการ...

ไปปฏิบัติราชการเพราะในการพิจารณาคดีต่อเนื่องศาลจะไม่ส่งประเด็นไปสืบพยานที่อื่น

3. ในส่วนของพยานที่ไม่ใช่เจ้าพนักงานตำรวจ ควรชี้แจงเหตุในการควบคุม และติดตามพยานอย่างใกล้ชิดเป็นรายคดี เพราะในการพิจารณาคดีต่อเนื่องนั้นเมื่อถึงกำหนดวันนัดสืบพยานในคดีใดแล้วจะต้องนำพยานทุกปากในคดีนั้นมาเบิกความต่อเนื่องกันไปในวันเดียวมิใช่ นำพยานบางปากมาเบิกความทีละนัดดังเช่นในระบอบเดิม

4. ขอให้เจ้าพนักงานตำรวจรายงานผลการส่งหมายเรียกพยานคดีมาซึ่งศาลผู้ออกหมายเรียก เพื่อประโยชน์ในการประสานงานกับศาลผู้ออกหมายเรียก ในกรณีมีเหตุรั้งข้อในการส่งหมาย

5. หากมีพยานสำคัญที่จำเป็นต้องนำมาเบิกความก่อนถึงวันนัดสืบพยานหรือมีเหตุจำเป็นเกี่ยวกับความปลอดภัยของพยาน ขอให้เจ้าพนักงานตำรวจประสานงานกับพนักงานอัยการเพื่อขอให้ศาลนัดสืบพยานดังกล่าวเป็นกรณีพิเศษ

6. ขอให้สถานีตำรวจแต่ละแห่ง กำหนดบุคคลใดบุคคลหนึ่งในหน่วยงานเป็นผู้รับผิดชอบในการติดตามพยานและประสานงานกับศาลชั้นต้นแต่ละศาลโดยตรง ซึ่งศาลชั้นต้นแต่ละศาลจะได้จัดบุคคลหรือหน่วยงานภายในเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องดังกล่าวในลักษณะเดียวกัน

ฉะนั้น จึงขอกำชับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่ไปเป็นพยานตลอดจนผู้บังคับบัญชาที่เกี่ยวข้องขอรับผิดชอบ ให้ความร่วมมือกับศาล ตามที่สำนักงานศาลยุติธรรมขอความร่วมมือดังกล่าวข้างต้นเพิ่มเติมจากหนังสือ ตร. ที่ 0503(ด) / 15685 ลง 8 ก.ค. 2524 ข้อ 2 และ 4 โดยให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบพยานของแต่ละสำนักงานเป็นผู้รับผิดชอบในการติดตามพยานและประสานงานกับศาลชั้นต้นแต่ละศาลโดยตรง ทั้งนี้ให้ปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีลักษณะที่ 8 บทที่ 6 และประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีลักษณะที่ 57 บทที่ 13 ข้อ 3 บรรดสองและบรรดท้าย โดยเคร่งครัด

พล.ต.จ.

(พล.ต.จ. (พล.ต.จ.))

รอง ผบ.ตร. (ม.๒) ปภ.ระบ.๑๑

๗ มิ.ย. ๒๕๕๕

ราชการแทน เป็นข้ออนุมัติต่อไปได้อีกครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน แต่รวมระยะเวลาตามแล้วร้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่
ออก. หรือผู้รักษาราชการแทนได้ขออนุมัติการคุ้มครองพยาน

๒.๑ หากมีความจำเป็นต้องให้ความคุ้มครองพยานเกินกว่าหนึ่งปี ให้ขออนุมัติต่อ ผบ.ร.
หรือผู้รักษาราชการแทน

การขออนุมัติตาม ๒.๒ และ ๒.๓ ให้รายงานเหตุผลความจำเป็นพร้อมมติการ
ดำเนินการคืออาญาประกอบกับการขออนุมัติ และเมื่อได้รักษาปฏิบัติให้คุ้มครองพยานหรือยกเลิกการคุ้มครองพยาน
รายใด ให้ผู้ขอกทอนุมัติรายงานผลการดำเนินการให้ ดร. ทราบ

๒.๔ สำหรับกรณีที่พยานร้องขอหรือพนักงานสอบสวนเห็นว่าควรให้ความคุ้มครองพยาน
ตามมาตรการพิเศษแก่พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ.๒๕๕๓ ให้ดำเนินการตามข้อ ๑.๑ -
๒.๓ ไปพลางก่อน แล้วให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบรายงานตามลำดับชั้นถึง ผบ.ร. เพื่อกทอนุมัติต่อ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และให้รายงานผลการดำเนินการให้ ดร. ทราบ

๒.๕ ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนเพื่อการคุ้มครองพยาน ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการ
ขออนุมัติให้ความคุ้มครองพยานทางโทรศัพท์ โทรสาร หรือเครื่องมือสื่อสารที่ปลอดภัยได้ แล้วรายงานเป็นหนังสือ
ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้มีอำนาจอนุมัติ

๓. เมื่อผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ ๒. ได้ขออนุมัติการคุ้มครองพยานให้รับดำเนินการคุ้มครองพยาน
ทันที และให้ผู้คุ้มครองพยานแจ้งผู้รักษาการคุ้มครองพยานทราบโดยเร็ว

๔. ผู้มีหน้าที่ให้ความคุ้มครองพยาน

๔.๑ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจที่รับผิดชอบคดีอาญาที่มีการร้องขอให้ความคุ้มครองพยาน
จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจไปให้ความคุ้มครอง ณ สถานที่ที่พยานอยู่หรือสถานที่อื่นใดที่เห็นสมควร

กรณีพยานมีที่อยู่หรือพักอาศัยอยู่นอกเขตพื้นที่รับผิดชอบ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจ
ที่รับผิดชอบพื้นที่ที่พยานอยู่หรือพักอาศัยจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจไปให้ความคุ้มครองแก่พยาน เมื่อมีการร้องขอ
จากหัวหน้าสถานีตำรวจที่รับผิดชอบในคดีอาญาที่ต้องให้ความคุ้มครองพยาน

หากกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เพียงพอในการคุ้มครองพยานให้รายงานเหตุผลและความ
จำเป็นให้ผู้บังคับการทราบ และให้ผู้บังคับการใช้ดุลยพินิจในการจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มคุ้มครองพยาน
ดังกล่าว หรืออาจร้องขอต่อ ดร. ซึ่งให้หน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใดเป็นหน่วยงานกลางเจ้าพนักงานที่
คุ้มครองพยานก็ได้

ในกรณีจำเป็นหรือพิจารณาเห็นว่า หากพยานพักอาศัยอยู่ที่ที่พักอาศัยของบุคคล
อาจไม่ได้รับความปลอดภัย ให้จัดสถานที่ที่ปลอดภัยให้พยานอยู่ก็ได้

๔.๒ กรณีหน่วยงานผู้ตั้งการให้ความคุ้มครองพยานไม่ได้เป็นสถานีตำรวจหรือ
สถานีตำรวจนครบาลให้หัวหน้าหน่วยงานพิจารณาจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ตั้งกักในหน่วยงานนั้น ไปคุ้มครองพยาน
หรืออาจดำเนินการตามข้อ ๔.๑ บรรทัดสอง ก็ได้ โดยให้คำนึงถึงพฤติการณ์ทางคดีและความปลอดภัยที่เกี่ยวเนื่องเป็น
สำคัญ

๔.๓ ในกรณีที่หน่วยงานอื่นนอกสังกัด ดร. ร้องขอให้คุ้มครองพยานให้ส่งเรื่องให้ผู้
อำนาจหน้าที่ตาม ๒ ดำเนินการต่อไป

ถ้าพระภิกษุที่หน่วยงานอื่นนอกสังกัด ศร. หรือพยาน ร้องขอให้คุ้มครองหน่วยงานใดของหน่วยงานในสังกัด ศร. ที่อยู่นอกเขตอำนาจการของ ศบช. ในพื้นที่รับผิดชอบ เช่น นช.ก. บร.บ.ต. ให้ ศร. เป็นผู้พิจารณาตามหมาย โดยให้คำนึงถึงหลักฐานทางคดีและความผิดที่เกี่ยวข้องเป็นสำคัญ

๕. คำร้องขอรับการคุ้มครองพยานให้ทำเป็นหนังสือความแบบที่กำหนดไว้ท้ายหนังสือนี้

๖. ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานที่พยานได้มา ให้ชื่อเท็จจริงและมีชื่อของพยานระบุไว้ในสำนวนการสอบสวน เป็นผู้สั่งจ่ายคำขอขมแทนแก่พยาน ตามระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยคำขอขมแทน และค่าใช้จ่ายแก่พยาน ตามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๗

๗. ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานที่พยานได้มา ให้ชื่อเท็จจริงเป็นผู้สั่งจ่ายคำค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองพยานตามระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยคำขอขมแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน ตามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๗

๘. ก่อนดำเนินการให้ความคุ้มครองพยานให้พนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ผู้ให้ความคุ้มครองแจ้งแก่พยานหรือบุคคลที่ตามมาตรา ๘ ว่าในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพชื่อเสียง หรือทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของพยาน ตามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยาน หรือบุคคลอื่น ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานเพราะมีการกระทำผิดอาญาใดก็ตาม เนื่องจากการทำงานตามหรือได้มาเป็นพยานบุคคลนั้นนิติสิทธิได้รักษาตอบแทนที่จำเป็นและสมควรตามระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยคำขอขมแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน ตามี ภริยา หรือผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๗

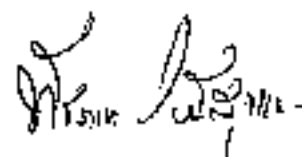
๙. การควบคุมและกำกับดูแลการคุ้มครองพยาน

๙.๑ ให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองพยานจัดทำระเบียบการคุ้มครองพยานและเก็บรักษาไว้ที่หน่วยงานระดับของบังคับการและรายงานตามลำดับชั้นจนถึงกองบัญชาการ

๙.๒ ให้ แต่ละ บช. ทำการตรวจสอบและประเมินผลการคุ้มครองพยานของหน่วยงานในสังกัดและรายงานผลให้ ศร. ทราบ ทุกวันที่ ๓๑ มีนาคม และ ๓๐ กันยายน ของทุกปี ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายหนังสือนี้

๑๐. การดำเนินการตามหนังสือสั่งการนี้ให้ถือเป็นความลับ

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

พล.ต.อ.
(พิชิต รตนพร)

ผย ศร.

แบบฟอร์มบัญชีรายเดือน
ระหว่างเดือน (ตุลาคม - มีนาคม) (เมษายน - กันยายน)
ของ ปี, พ.ศ. ....

ศักราช	หน้า ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ค่าตอบแทน	จำนวนครั้ง ที่มาที่เกาะ	หมายเหตุ	
1/2550	1	นาย.....	200	1	ถ่ายใบรังไข่	
	2	นาย.....	400	2	ถ่ายใบรังไข่	
	3	นาย.....	1,000	2	ถ่ายรังไข่	
	รวมเป็นเงิน		1,600			
	รวมเดือน: ต.ค., พ.ย., ธ.ค., ม.ค., ก.พ., มี.ค., (แยกแต่ละเดือน)					
รวมทั้งสิ้น ส.ค. 2549 - มี.ค. 2550						

ผู้รับ ..... เจ้าหน้าที่หน่วยงาน
(.....)

ฝ่ายหนึ่ง .....

หมายเหตุ ให้หัวหน้าหน่วยงาน บจ. ส่วน บก. และ ให้ บจ. รวบรวมรายงาน คร. 6 ณ ค.ล. ทุก 6 เดือน
โดยมอบให้ บจ. สรุปยอดจำนวนขายนและค่าตอบแทนแยกแต่ละ ก.จว.

แบบรายงานค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองชน
ระหว่างเดือน (ตุลาคม - มีนาคม) (เมษายน - กันยายน)
ของ ร.น., ส.น. ....

ลำดับที่	คดีหมายเลข	ชื่อ - สกุล พยาน	ระยะเวลา การคุ้มครอง	วิธีการคุ้มครอง	ค่าใช้จ่าย	หมายเหตุ

๓๐

ลงชื่อ ..... หัวหน้าหน่วยงาน ผู้รายงาน
(.....)
ตำแหน่ง .....

หมายเหตุ ให้ไว้หลักฐานหน่วยงาน บช. ค่าย บค. และ ให้ บช. รบร.ร.รายงาน คร. ค่าย บค. ทุก 6 เดือน
โดยมอบให้ บช. สรรพคดีรับรวมคดีและค่าใช้จ่ายแยกแต่ละ ก.จว.

ตัวต่อมา คำสั่งราชวิทยาลัยผู้ปกครองฯ และให้ความเห็นชอบ

640

จึงขอแจ้งผู้บังคับบัญชาผู้ปกครอง

- ๑. ชื่อ ..... จังหวัด.....
- ๒. อายุ.....ปี
- ๓. ที่อยู่.....
..... โทรศัพท์.....
- ๔. บัญชีไปรษณีย์ที่ตามจดหมายได้
ชื่อ..... จังหวัด.....
ที่อยู่.....
..... โทรศัพท์.....

๕. วิธีการที่จะรับราชการผู้ปกครอง

- ติดเจ้าหน้าที่ไปให้ทราบก่อนก่อนส่งหมาย
- จัดเจ้าหน้าที่อยู่ในสถานที่ที่ปลอดภัย
- อื่นๆ (ระบุ).....

ผลดีที่อาจไม่ได้รับการปกป้องด้วย ไม่เช่นนั้น

ความดีของพนักงานสอบสวน เจ้าหน้าที่

การปรากฏในภายหลังว่าพบว่ามีคน ไม่ให้ถือธงหรือ ไม่ปิดกรรมเป็นงานใหม่ไม่มีเหตุความกลัว หรือมีสิทธิหากเข้าถึงที่ชุมชน
ไปกิจโรงเรียนในความดีความดีหรือความดีเป็นทั้ง ทราบผิดฐานเป็นความดีเป็นเจ้าหน้าที่จัดการจัดการคนก็ต่อศาล หรือ
ความดีที่หาพบการฝึกงานอันดีในคดีที่บุคคลนั้นเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นคืนหรือคดีใช้ศาลอาญา หรือคดีใช้
ให้ร้ายในการไม่การไม่ครบถ้วนและดูแลอันดีในตัวคดี ที่รัฐได้ดำเนินการในทางสืบค้นจับกุมตัวที่ได้รับคำสั่งจาก
ตัวผู้ปกครองผู้ปกครองท่าน

ลงชื่อ..... ผู้ช่วยผู้ปกครองและให้กรรมการสืบข้อ

ลงชื่อ..... ผู้บังคับ

ลงชื่อ.....

ลงชื่อ..... พจน

ลงชื่อ..... พจน

ความเห็นผู้บังคับ

ลงชื่อ..... ผู้บังคับ

ลงชื่อ.....

๑/ ๑๑๕

1. กลุ่มผู้มีอิทธิพลเรียกรับผลประโยชน์จากโรงงานร้านค้า สถานบริการรวมกระทั่งถึงหน่วยงานราชการต่าง ๆ
2. กลุ่มผู้มีอิทธิพลลักลอบจัดให้รับอบการพนัน จัดให้มีการพนันหลายกลุ่มคอบอก หวยใต้ดิน หวยสุ่ม จับฉั้ล ตู้เกมสีไฟฟ้า
3. กลุ่มผู้มีอิทธิพลในการซื้อตั๋วรถเมล์ และจัดขบวนการเสนอ / มั่นใจรับราคาในการประมูลงานของทางราชการ
4. กลุ่มผู้มีอิทธิพลลักลอบนำคนเข้า - ออกร และอยู่ในราชอาณาจักรโดยผิดกฎหมาย
5. กลุ่มผู้มีอิทธิพลหลอกลวงประชาชนไปทำงานต่างประเทศ
6. กลุ่มผู้มีอิทธิพลรับจ้างทวงหนี้ด้วยการข่มขู่หรือใช้กำลัง
7. กลุ่มผู้มีอิทธิพลลักลอบค้าอาวุธ
8. กลุ่มผู้มีอิทธิพลบุกรุกที่ดินสาธารณะหรือทำสาธารณูปโภคสาธารณะและสิ่งแวดล้อม
9. กลุ่มผู้มีอิทธิพลลักลอบขนสินค้าหนีภาษี น้ำมันเถื่อน น้ำมันปาล์มเถื่อน บุหรี่ สุราเถื่อน และรับเคลียร์ค่านำเข้าสินค้าผิดกฎหมาย
10. กลุ่มผู้มีอิทธิพลมือปืนรับจ้าง
11. กลุ่มผู้มีอิทธิพลเกี่ยวข้องกับเพศผิด
12. กลุ่มผู้มีอิทธิพลหลอกลวงจัดตั้งศูนย์นัดท่องเที่ยว
13. กลุ่มผู้มีอิทธิพลลักลอบหญิงและเด็กบังคับค้าประเวณี โสเภณีมีลัก
14. กลุ่มผู้มีอิทธิพลเรียกรับผลประโยชน์จากตำรวจจราจรชนวนต์ และรถยนต์รับจ้างผิดกฎหมาย
15. กลุ่มผู้มีอิทธิพลเรียกรับผลประโยชน์จากกรรับเคลียร์หรือคุ้มครองการกระทำผิดบนถนนทางหลวงหรือทางสาธารณะ

สำนักงานปลัดกระทรวง

ส่วนราชการ

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี โทร 2052285

ที่ 2004.3 ๗201

วันที่ 30 ธันวาคม 2543

เรื่อง ขอมติขอมติปฏิบัติงานสำนักงานปลัดกระทรวง ว่าด้วยการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา พ.ศ. 2543

มยอ.๓ , มยอ.๔ , มยอ.๕๓ , มยอ.๖๓ , ๖๔ , มยอ.๖๕

ด้วยสำนักงานปลัดกระทรวงมีหนังสือส่วนที่จด ที่ จร (ลปปด.) 001811459
จ.จ.ค.ค. 2543 ส่งสำนักงานปลัดกระทรวงสำนักงานปลัดกระทรวง ว่าด้วยการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา
พ.ศ. 2543 ซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงขอความเห็นชอบหลักการปฏิบัติราชการในการดำเนินงานคดีอาญาของ
หน่วยงานราชการ เพื่อเป็นการรองรับการแก้ไข พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติม ปร.อาญา (ฉบับที่ 20)
พ.ศ. 2542 ทั้งนี้เพื่อให้การคุ้มครองเด็กในคดีอาญาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว
โดยสอดคล้องกับภาคธุรกิจข้อ 12 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก พ.ศ. 2532 และบทบัญญัติใน
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 4 และมาตรา 53 ให้ ตร. ทนายเพื่อเป็นการประสาน
งานปฏิบัติราชการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

ขอ จึงขอส่งสำนักงานปลัดกระทรวงขอความเห็นชอบหลักการคุ้มครองเด็ก
ในคดีอาญา พ.ศ. 2543 มาเป็นต้นแบบของโครงการปฏิบัติราชการต่อไป

จึงส่งเอกสารนี้ขอทราบ

วิ.ล.ค.ท

(คุณ. โสภิตพันธ์)

ผู้ช่วย ผบ.๓๗ ปตท.ผบ.จ

ด่วนที่สุด

643

ที่ กฐ(สพป) 00187/1459

สำนักงานอัยการสูงสุด

ถนนพหลโยธิน แขวงสามยุค เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10200

๙ สิงหาคม 2543

เรื่อง ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา พ.ศ. 2543

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา พ.ศ. 2543

ด้วยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2542 ได้มีบทบัญญัติในการคุ้มครองเด็กในคดีอาญาเพิ่มขึ้น และได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการในการคุ้มครองเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี ทั้งในชั้นสอบสวนและชั้นศาลของศาลประการ สำนักงานอัยการสูงสุดจึงได้กำหนดระเบียบ ว่าด้วยการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา พ.ศ. 2543 ขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อให้การคุ้มครองเด็กในคดีอาญาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว สอดคล้องกับมาตรฐาน ข้อ 12 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก พ.ศ. 2532 (ค.ศ. 1989) และบทบัญญัติในมาตรา 4 และมาตรา 53 บรรดาหนึ่งของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

เนื่องจากการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา จะต้องมีการประสานงานกับหลายหน่วยงาน สำนักงานอัยการสูงสุดจึงได้ส่งสำเนาระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา พ.ศ. 2543 ให้นิตยหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทราบแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

งานธุรการและคำถึงแก่ ค.อ. จด.
กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
รับเลขที่ 01274
วันที่ 16 ส.ค. 2543
เวลา 15:15 ชื่อผู้รับ

ขอแสดงความนับถือ

(ลายเซ็น)

(นายพันธ์ สุริยพร)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน
อัยการสูงสุด

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
รับจนครบ
วันที่ 16 ส.ค. 2543
15:20

งานคดี

กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
วันที่ 16/8/03
ชื่อผู้รับ
เวลา

สำนักงานอัยการ
โทร. 5492821

ระเบียบสำนักงานข้าราชการสูงสุด
ว่าด้วยการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยเหตุที่ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้มีบทบัญญัติที่บ่งบอบทนายของพนักงานอัยการ ในการคุ้มครองเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี ทั้งในชั้นสอบสวนและชั้นศาลหลายประการ กล่าวคือในชั้นสอบสวนได้กำหนดให้พนักงานอัยการเข้าร่วมในการจดบันทึกคำร้องทุกข์ในกรณีที่เป็นผู้เสียหาย การถามทนายจำคุกในฐานะผู้เสียหายหรือพยาน การที่ผู้เสียหายหรือพยานซึ่งเป็นเด็กหรือผู้ต้องหาและการสอบสวนผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็ก ส่วนในชั้นศาลได้มีการกำหนดกระบวนการถามและสืบพยานในศาล ได้ส่วนการตาย การได้สวนมูลฟ้องและการพิจารณาคดีสำหรับเด็กเป็นพิเศษ นอกจากนี้ยังได้มีการปรับปรุงขยายผลและวิธีการเกี่ยวกับการสืบพยานไว้ก่อนการฟ้องคดีต่อศาลอย่างกว้างขวาง รวมทั้งให้นำวิธีสืบพยานสำหรับเด็กในชั้นศาล ไปใช้กับการสืบพยานไว้ก่อนการฟ้องคดีต่อศาลอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อให้การคุ้มครองเด็กในคดีอาญามีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็วสอดคล้องกับมาตรฐาน ข้อ ๑๒ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก พ.ศ. ๒๕๓๒ (ก.ศ. ๑๕๘๘) และบทบัญญัติในมาตรา ๕ และมาตรา ๕๑ วรชดแห่งของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ กรณีจึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดองค์กรเพื่อรองรับภารกิจและบทบาทดังกล่าวและสมควรกำหนดหลักปฏิบัติราชการในชั้นคดีอาญาของพนักงานอัยการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๒ อัยการสูงสุด จึงวางระเบียบนี้ไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๓"

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้และให้ใช้ระเบียบนี้แทน

การปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คำนึงถึงข้อบังคับและระเบียบของส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อให้การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กในคดีอาญามีไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีความยุติธรรมตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๐๕ (ร.พ. ๑๕๖๖) และตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

ข้อ ๓ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นต้นไป
ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ศูนย์อำนาจการ" หมายถึง ศูนย์อำนวยความสะดวกคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

"ผู้บัญชาการศูนย์" หมายถึง อธิบดีอัยการฝ่ายคดีอาญา หรือ อัยการจังหวัดผู้ปฏิบัติหน้าที่ประจำ ณ สำนักงานอัยการจังหวัดนั้น หรืออัยการจังหวัดประจำศาลจังหวัดแล้วแต่กรณี

"รองผู้บัญชาการศูนย์" หมายถึง รองอธิบดีอัยการฝ่ายคดีอาญา หรือ พนักงานอัยการที่อัยการจังหวัดมอบหมาย

"เลขานุการศูนย์" หมายถึง

- (๑) ในกรุงเทพมหานคร อัยการพิเศษฝ่ายที่ได้รับมอบหมาย
- (๒) ในต่างจังหวัด พนักงานอัยการที่อัยการจังหวัดมอบหมาย

"หัวหน้าพนักงานอัยการ" หมายถึง อัยการพิเศษฝ่ายหรืออัยการจังหวัดที่รับผิดชอบในคดี

"พนักงานอัยการ" หมายถึง

- (๑) ในกรุงเทพมหานคร พนักงานอัยการที่ได้รับมอบหมาย
- (๒) ในต่างจังหวัด พนักงานอัยการประจำสำนักงานอัยการต่าง ๆ

"เด็ก" หมายความว่าเด็กอายุไม่เกินสิบเจ็ดปี

"การคุ้มครองเด็ก" หมายความว่า การเข้าร่วมในการจัดบันทึกคำร้องทุกข์ ในกรณีให้เด็กเป็นผู้เสียหาย การตามล่าเด็กในฐานเป็นผู้เสียหายหรือพยาน การชี้ตัวผู้ต้องหา การสอบสวนผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กในชั้นสอบสวน และ การตามล่าเด็กหรือสืบพยานในการไต่สวนการตาย การไต่สวนมูลฟ้องและการพิจารณาคดีสำหรับเด็กเป็นพิเศษในชั้นศาล

ข้อ ๕ พนักงานอัยการมีหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกและพึงให้ความคุ้มครองสิทธิของเด็กทางารใช้ตัวแบบแรง การแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบและการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรมต่อเด็ก โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

หมวด ๒

ศูนย์อำนาจการ

ข้อ ๖ ให้จัดตั้งศูนย์อำนาจการคุ้มครองเด็กในคดีอาญาขึ้นในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด มีหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางในการติดต่อประสานงานรวมทั้งปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับการขานมาขอ กรณีพนักงานอัยการต้องแจ้งคุ้มครองเด็ก ให้ศูนย์อำนาจการคุ้มครองเด็กในคดีอาญากรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางพัฒนาระบบการคุ้มครองเด็ก และจัดระบบการสำรวจ การเก็บ การใช้ประโยชน์ข้อมูลการคุ้มครองเด็กทั่วราชอาณาจักร การศึกษาวิจัยเชิงประจักษ์ผล โดยพัฒนารูปแบบ วิธีการและแนวทางปฏิบัติในการดำเนินการคุ้มครองเด็กของสำนักงานอัยการสูงสุด

ให้ศูนย์อำนาจการศูนย์ เป็นผู้รับผิดชอบอำนาจการให้การคุ้มครองเด็กโดยการเข้าร่วมจัดบันทึกคำร้องทุกข์ การตามล่าเด็กในฐานเป็นผู้เสียหายหรือพยาน การชี้ตัวผู้ต้องหา การสอบสวนผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กในการไต่สวนการตาย การไต่สวนมูลฟ้องหรือการสืบพยานในคดีที่พยานเป็บเด็ก และการสืบพยานไว้ก่อนในคดีที่พยานนั้นเป็นเด็ก หรือคดีอื่นใดที่เด็กเป็นผู้เสียหายหรือผู้ต้องหาให้ไว้ไว้ด้วยความเร็วหรือ โดยให้รองผู้อำนวยการศูนย์มีหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนาจการศูนย์ และให้เลขาธิการศูนย์ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการ

ข้อ ๗ ศูนย์อำนาจการ มีหน้าที่ดำเนินการดังต่อไปนี้

ชั้นสอบสวนด้วยวิธีเช่นนี้ และให้พนักงานสอบสวนลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีจำเป็นให้แจ้งทางโทรสารได้

ให้เจ้าพนักงานผู้ประจำศูนย์ส่งมอบการเสกนันทนาการรับแจ้งตั้งกล่าวต่อผู้ อำนวยการศูนย์ และแจ้งพนักงานอัยการผู้มีความรู้พิชิตคดีดำเนินการต่อไป

ข้อ ๓๐ พนักงานอัยการและเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับตำรวจผู้ร่วม ร้องเด็กในชั้นสอบสวนมีสิทธิได้รับค่าตอบแทน ค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทางและค่า เช่าที่พักตามระเบียบที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

หมวด ๓

การคุ้มครองเด็กในชั้นสอบสวน

ข้อ ๓๑ การเข้าร่วมในการจัดบันทึกคำร้องทุกข์ การถามปากคำคดีใน สถานะผู้เสียหายหรือพยาน การชี้ตัวผู้ต้องหา การสอบสวนผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กในชั้น สอบสวน ให้พนักงานอัยการ ศึกษานและภวษาที่เหมาะสม โดยให้คำแจ้งถึงสิทธิพร่่าง ภายและจิตใจของเด็ก โดยไม่ทำให้เกิดผลกระทบต่อจิตใจของเด็กและส่งผลให้ข้อเท็จ จริงคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง อีกทั้งต้องไม่จลยบังจิตใจเด็กซึ่งบอกรู้ให้เล่าร้าย ยิ่งขึ้น

กรณีจำเป็นโดยมีเหตุจำเป็นควร พนักงานอัยการอาจถามปากคำเด็กผ่านนัก จิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ก็ได้

ข้อ ๓๒ ให้พนักงานอัยการผู้ได้รับมอบหมายเข้าร่วมในการจัดบันทึกคำ ร้องทุกข์ การถามปากคำคดีในสถานะผู้เสียหายหรือพยาน การชี้ตัวผู้ต้องหาหรือสอบสวน ผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กในชั้นสอบสวน ยังสถานที่และวันเวลาที่ให้รับแจ้งจาก พนักงานสอบสวน

ก่อนดำเนินการคุ้มครองเด็กในชั้นสอบสวนตามวรรคแรก ให้พิจารณาดัง นี้

(๑) สถานที่ที่ทำการสอบสวนได้แก่กรณีจำเป็นส่วนสักและมีความเหมาะสมสำหรับเด็กรวมทั้งจัดให้มีการบันทึกภาพและเสียงการสัมภาษณ์คำ ซึ่ง สามารถนำออกสู่สาธารณะได้อย่างต่อเนื่องไม่ว่าเป็นพยานแล้วหรือไม่

(๒) สถานที่ที่จัดให้มีการจัดผู้ต้องหา นั้น มีกรรมที่เหมาะสมและสามารถจะป้องกันมิให้ผู้ต้องหาเห็นตัวผู้เสียหายหรือพยานได้หรือไม่

(๓) มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอแล้วหรือไม่

ถ้าพนักงานสอบสวนยังไม่ได้ดำเนินการให้ไปไปตาม (๑) หรือ (๒) ให้แจ้งพนักงานสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้อง หากพนักงานสอบสวนพิจารณาแล้ว ให้ทำบันทึกคัดค้านแจ้งพนักงานสอบสวนทราบและงดการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในชั้นสอบสวน แล้วรายงานพร้อมสำเนานักจิตวิทยาและสอบผู้อำนวยความสะดวกทราบ

ในกรณีไม่มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอตาม (๓) ให้พิจารณาว่าเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่งซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอนุเคราะห์ดังกล่าวหรือไม่ ถ้ามีหลักฐานว่าเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่ง โดยมีเหตุอันควรก็ให้ดำเนินการเข้าคุ้มครองเด็กต่อไป หากไม่เป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่ง โดยไม่มีเหตุอันควรให้ดำเนินการตามวรรคก่อน

ข้อ ๑๓ กรณีที่พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนไปก่อนโดยไม่รอนุเคราะห์พนักงานอัยการ ให้พนักงานอัยการพิจารณาว่ามีเหตุจำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่งซึ่งมีเหตุอันควรหรือไม่ หากเห็นว่าไม่เป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่ง โดยไม่มีเหตุอันควร ให้ทำบันทึกคัดค้านแจ้งพนักงานสอบสวนทราบ แล้วรายงานพร้อมสำเนานักจิตวิทยาและสอบผู้อำนวยความสะดวกทราบ

ข้อ ๑๔ ให้พนักงานอัยการทำบันทึกรายงานการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในชั้นสอบสวนตามแบบรายงานที่กำหนด ให้ได้รับความเพียงพอที่ทราบว่าได้ดำเนินการดังกล่าวในวันใด ครั้งใด ร่วมกับผู้ใด และดำเนินการไปอย่างไร ส่วนเหตุที่ได้จัดการไปนั้นสมควรจะให้ปรากฏถึงเจตนาที่ขอใด ๆ ให้บันทึกเหตุอันให้ปรากฏไว้ด้วย แล้วเสนอผู้อำนวยความสะดวกทราบ

ในคดีสำคัญตามนัยแห่งระเบียบกรมอัยการว่าด้วยจรรยาบรรณคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ.๒๕๒๘ ให้ศูนย์อำนาจการของาผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงอัยการสูงสุด

ให้ศูนย์อำนาจการเป็นรักษาแบบรายงานการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในชั้นสอบสวน เพื่อส่งให้พนักงานอัยการผู้รับผิดชอบรวบรวมทำไว้ในสำนวนคดีอาญาต่อไป

ข้อ ๑๕ การเข้าร่วมในการคุ้มครองเด็กในชั้นศาลอาญา หากพนักงานอัยการ ไม่ได้รับความร่วมมือจากพนักงานสอบสวนหรือพบข้อบกพร่องของพนักงานสอบสวน อันอาจทำให้คดีเสียหายได้ ให้พนักงานอัยการแจ้งพนักงานสอบสวนให้ดำเนินการ ถ้าพนักงานสอบสวนเพิกเฉยให้บันทึกไว้ในแบบรายงานตามข้อ ๑๔ แล้วรายงานต่อผู้อำนวยการศูนย์ เพื่อแจ้งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี

หมวด ๔

การคุ้มครองเด็กในชั้นพนักงานอัยการ

ข้อ ๑๖ เมื่อพนักงานอัยการได้รับสำนวนการสอบสวนแล้ว ให้พิจารณาในเบื้องต้นว่าเป็นคดีที่ต้องคุ้มครองตามกฎหมายหรือไม่ หากเป็นคดีที่ต้องคุ้มครองเด็กแล้วพนักงานสอบสวน ไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ให้สั่งไม่รับสำนวนการสอบสวนและส่งคืนพนักงานสอบสวนให้ดำเนินการให้ถูกต้อง

กรณีเป็นสำนวนการสอบสวนที่พนักงานอัยการเข้าคุ้มครองเด็กตามหมวด ๓ ให้พนักงานอัยการแจ้งขอสำนวนขอรับแบบรายงานตามข้อ ๑๔ வருகตามมารวมเข้าไว้ในสำนวนการสอบสวนดังกล่าว เพื่อใช้ประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๗ ในกรณีถ้าเห็นสมควรขอหลักฐานจากผู้เสียหายหรือพยานที่ประสงค์เป็นศิษย์เก่าจากกรมเพื่อสั่ง จะกระทำคดีก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยการแล้ว

ในการซักถามเพื่อตั้งคำถาม ให้หัวหน้าพนักงานอัยการตั้งพนักงานสอบสวนส่งผู้เสียหายหรือพยาน ซึ่งเป็นเด็กหรือมีจิตวิเศษ หรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอมา และให้นำความในหมวด ๓ ของระเบียบนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๕

การสืบพยานไว้ก่อนเพื่อการคุ้มครองเด็ก

ข้อ ๑๘ เมื่อมีเหตุที่จะดำเนินการสืบพยานไว้ก่อน คณะประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา คือ พระราชบัญญัติรัศมีศาลราชวิธีพิจารณาคดีระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีที่รัศมีศาลราชวิธีพิจารณาคดีระหว่างประเทศ

พ.ศ. ๒๕๓๕ กิติ พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์และ
เด็ก พ.ศ. ๒๕๕๐ กิติ หรือตามกฎหมายอื่น ให้พนักงานอัยการดำเนินการไปตามบท
บัญญัติแห่งกฎหมายนั้นและระงับสำนักงานอัยการสูงสุดที่จำกัดการสืบพยานไว้ก่อน
ในเรื่องนี้ ให้แก่กรณีที่ระเบียบนี้กำหนดให้เป็นพิเศษ ให้นำความในระเบียบดังกล่าว
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีพิเศษจะต้องดำเนินการสืบพยานไว้ก่อนตามวรรคแรกและมี
พยานซึ่งเป็นเด็กจะสืบไว้ก่อนหรือเด็กเป็นผู้เสียหายหรือผู้ต้องหา ให้พนักงานอัยการ
ดำเนินการเข้าคุ้มครองเด็กตามระเบียบในสามข้อต่อไปนี้

ข้อ ๑๕ เมื่อศูนย์อำนาจการได้รับคำร้องขอจากผู้เสียหายให้สืบพยานไว้
ก่อน ให้ตรวจสอบในเบื้องต้นว่าเป็นเรื่องอยู่ระหว่างการสอบสวนหรือไม่ หากปรากฏว่า
พนักงานสอบสวนยังไม่ได้รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ ให้สอบปากคำบุคคลที่เกี่ยวข้อง
ซึ่งมีชื่อทราบชื่อที่จริงเกี่ยวกับพฤติการณ์และเหตุอันควรที่จะดำเนินการสืบพยานไว้
ก่อนตามข้อ ๑๔ และรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง(ถ้ามี) เมื่อเห็นว่ามิใช่เหตุอัน
ควรเข้าคุ้มครองเด็ก ให้ส่งเรื่องไปยังสำนักงานคดีหรือสำนักงานอัยการที่มีอำนาจหน้าที่
รับผิดชอบการดำเนินคดีนั้นแล้วแต่กรณีโดยเร็ว เพื่อพิจารณาต้นฉบับการให้มีการสืบ
พยานไว้ก่อนหรือศูนย์อำนาจการอาจดำเนินการเองก็ได้

เมื่อสำนักงานคดีหรือสำนักงานอัยการได้รับเรื่องตามวรรคแรก ให้
พนักงานอัยการผู้รับผิดชอบตรวจสอบข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ามีเหตุที่จะสืบ
พยานไว้ก่อนตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ หากเห็นว่ามิใช่พยานหลักฐานเพียงพอและมี
เหตุอันสมควรก็ให้ดำเนินการสืบพยานไว้ก่อน แต่ถ้าหากเห็นว่าไม่มีเหตุอันควรดำเนินการ
ให้หัวหน้าพนักงานอัยการเสนอเรื่องต่ออธิบดีอัยการเพื่อพิจารณาสั่ง

ในกรณีพิเศษอำนาจการเห็นว่าไม่มีมูลเหตุอันควรดำเนินการ ให้ส่งชุด
การดำเนินการ เว้นแต่ในต่างประเทศให้ศูนย์อำนาจการเสนอเรื่องต่ออธิบดีอัยการขอเพื่อ
พิจารณาสั่ง

คำสั่งของอธิบดีอัยการให้ถือเป็นที่สุด แล้วให้ศูนย์อำนาจการแจ้งคำสั่ง
ให้ผู้ร้องขอทราบตามแบบที่กำหนด

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ศูนย์อำนาจการตรวจสอบในเบื้องต้นตามข้อ ๑๕ วรรค
แรกและปรากฏว่าพนักงานสอบสวนได้รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษไว้แล้ว แต่ยังไม่
ได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการ ให้ศูนย์อำนาจการส่งเรื่องไปยังสำนักงาน

คดีหรือตำแหน่งงานชั่วคราวที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานคดีเรื่องนั้นแล้วแต่กรณี
เช่น พิจารณาตำแหน่งการ

เมื่อได้รับเรื่องจากศูนย์อำนาจการตามวรรคแรกให้นำความในข้อ ๓๕
วรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ก่อนที่พนักงานสอบสวนจะส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการ
พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการผู้เข้าร่วมคุ้มครองเด็กในชั้นสอบสวนในคดีนั้น
อาจร้องขอให้ศูนย์อำนาจการดำเนินคดีสืบพยานไว้ก่อน และให้นำความในสองวรรค
ก่อนมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ศูนย์อำนาจการตรวจสขยในเบื้องต้นตามข้อ ๑๙ วรรค
แรกและปรากฏว่าพนักงานสอบสวนได้รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษและได้ส่ง
สำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการไว้แล้ว ให้ศูนย์อำนาจการส่งเรื่องไปยังสำนัก
งานคดีหรือสำนักงานอัยการที่ได้รับสำนวนการสอบสวนเพื่อพิจารณาตำแหน่งการ

เมื่อได้รับเรื่องจากศูนย์อำนาจการตามวรรคแรก ให้พนักงานอัยการตรวจ
พิจารณาสำนวนโดยละเอียดรอบคอบและให้นำความในข้อ ๑๙ วรรคสองและวรรคสาม
ใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงาน
อัยการไว้แล้ว หากพนักงานอัยการเจ้าของสำนวน โดยตนเองหรือพนักงานสอบสวนผู้รับ
คดีขอหรือผู้เสียหายร้องขอให้ดำเนินการสืบพยานไว้ก่อนต่อสำนักงานคดีหรือสำนัก
งานอัยการที่ได้รับสำนวนการสอบสวนโดยตรงให้นำความในวรรคก่อนมาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

ข้อ ๒๒ การพิจารณาทำความเข้าใจและตั้งดำเนินการสืบพยานไว้ก่อนเพื่อ
การคุ้มครองเด็กตามข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑ หรือกรณีในคดีสำคัญให้นำความใน
ข้อ ๑๓ และข้อ ๓๒ แห่งระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงาน
อัยการ พ.ศ. ๒๕๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๓ เมื่อได้รับแจ้งจากศาลในกรณีที่มีอนุญาตให้ผู้เสียหายสืบพยานไว้
ก่อน หากพนักงานอัยการยังไม่ได้รับสำนวนการสอบสวน ให้ประสานงานไปยัง
พนักงานสอบสวนเพื่อขอทราบข้อเท็จจริงอันเกี่ยวกับมูลคดีและพฤติการณ์แห่งคดีเท่าที่จำเป็น
หรือในกรณีที่พนักงานอัยการได้รับสำนวนการสอบสวนแล้ว อาจแจ้งพนักงาน
สอบสวนเพื่อขอทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๒๔ ก่อนเริ่มสืบพยานไว้ก่อน ให้เป็นกรณีที่มีผู้ตั้งหาฎกาสืบหาว่า
 กระทบความผิดอาญา ซึ่งหากการฟ้องคดีจะเป็นคดีซึ่งศาลจะต้องตั้งทนายความให้หรือ
 ข่าเลขนิติกรฟ้องขอให้ศาลตั้งทนายความ ให้พนักงานอัยการตรวจสอบว่าได้มีการตั้ง
 ทนายความแล้วหรือยัง หากยังไม่มีการตั้งทนายความ

ให้พนักงานอัยการเข้าดำเนินอาชกรรมก่อนคดีจะดำเนินขึ้นที่การ
 ดำเนินการทุกเรื่องในรายงานการคดี (แบบ ข.ค 13) ให้ละเอียดถี่ถ้วนพอที่จะทราบว่า ได้
 ดำเนินการตั้งทนายในวันใด ครั้งใด พนักงานอัยการคนใด ได้จัดการไปอย่างไร ถ้าเหตุที่
 ได้จัดการไปนั้นสมควรจะให้ปรากฏถึงจดหมายเพื่อผลใด ๆ ก็ให้บันทึกเหตุผลนั้นไว้ว่าถูก
 ไว้ด้วย ทั้งนี้เพื่อใช้ประโยชน์ในการดำเนินคดีต่อไป และให้รายงานหัวหน้าพนักงาน
 อัยการเพื่อทราบด้วย

ข้อ ๒๕ กรณีสืบพยานไว้ก่อนตามข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐ เมื่อดำเนินการ
 เสร็จแล้วให้ส่งสำเนาบันทึกการดำเนินการตั้งทนายไปยังศูนย์อำนาจศาลเพื่อเก็บรักษา

กรณีสืบพยานไว้ก่อนตามข้อ ๒๑ ให้หัวหน้าพนักงานอัยการรายงานผล
 การดำเนินการให้ศูนย์ทราบเพื่อเป็นข้อมูลทางวิชาการต่อไป

หมวด ๖

การคุ้มครองเด็กในชั้นศาล

ข้อ ๒๖ ในการฟ้องคดีของพนักงานอัยการ หากปรากฏว่ากระบวนการใน
 การดำเนินคดีเรื่องนั้น จะส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจเด็กและเป็นการซ้ำซากที่จะตอกย้ำ
 จิตใจเด็กซึ่งชอบขำให้สรวลยิ่งขึ้น อันจำเป็นต้องมีการคุ้มครองเด็ก ให้พนักงานอัยการ
 ระบุไว้ในคำฟ้องเพื่อขอให้ศาลใช้กระบวนการตามปกติและการสืบพยานสำหรับเด็ก
 เป็นกรณีพิเศษด้วย

การนำเด็กเข้าสืบพยานหรือรับสารคดีของศาลนั้น ให้พนักงานอัยการเจ้า
 ของสำนวนระบุไว้ในบัญชีพยานว่าพยานนั้นเป็นเด็ก และในการขอหมายเรียกพยานเด็ก
 ดังกล่าว ให้ระบุไว้ในคำร้องด้วยว่าพยานที่จะนำเข้าสืบพยานเด็ก

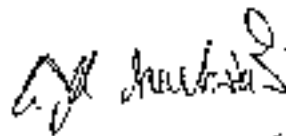
ข้อ ๒๗ ก่อนการสืบพยานเด็ก หากปรากฏเหตุอันสมควรในข้อ ๒๖
 บรรดาบทหรือมีเหตุอันควร ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนขอตั้งศาลขอให้จัดให้มี
 มิตรร่วมหรืออาสาสมัคร ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนขอตั้งศาลขอให้จัดให้มี
 มิตรร่วมหรืออาสาสมัครและเสียงคำให้การพยานที่ได้บันทึกไว้ให้ชั้นสอบสวน หรือชั้นไต่

สวนบุตรที่ยงต่อหน้าคู่ความก่อน และหากจับเป็นต้องตามพยานเด็กเห็นเห็น หรือมีกรรมา
 คำนหรือตามตั้ง ให้นำความไปข้อ ๑๑ แห่งระเบียบนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๘ กรณีที่ไม่ได้ตัวเด็กซึ่งเป็นพยานมาเบิกความในชั้นพิจารณาคดีของ
 ศาลเพราะมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น ให้พนักงานอัยการดำเนินการให้ศาลรับฟังชื่อมาพบและ
 เชิญคำให้การของพยานนั้นในชั้นสอบสวน ทั้งนี้เพื่อให้ศาลรับฟังประกอบพยานอื่นใน
 การพิจารณาคดีพิพากษาคดีต่อไป

ข้อ ๒๙ ในกรณีได้สวนการตาย เมื่อปรากฏว่าพยานที่นำเข้าได้สวนเป็น
 เด็ก ให้นำความไปหมวดนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

(นายสุชาติ ไกรระสิทธิ์)

อัยการสูงสุด

นายอนุชิต

(นายอนุชิต ไกรระสิทธิ์)

เลขาธิการสำนักงานอัยการ

แบบรับแจ้งการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

ณ วันที่..... ๒๕.....

เขต ผู้ดำเนินการศูนย์อำนาจการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

เมื่อวันที่ .. .. ได้รับแจ้งจาก.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

โทรศัพท์..... ซึ่งเป็น

พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจ.....

ศาล.....

.....

ให้พนักงานอัยการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา โดยเข้าร่วม

ขอบพื้นที่คำร้องทุกข์

ตามปากคำผู้เสียหาย

ตามภาคอำนาจ

ชี้ตัวผู้ต้องหา

สอดสวนผู้ต้องหา

สืบพยานไว้ก่อน

ได้สวนผู้ต้องหา

ในวันที่..... เวลา..... นาฬิกา ณ.....

ลงชื่อ.....ผู้รับแจ้ง

(.....)

ตำแหน่ง.....

ขอรับรองว่า ข้าพเจ้าได้แจ้งขอให้พนักงานอัยการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญาคงถูกต้องแล้ว โดยได้แนบเอกสารประกอบคำร้องจำนวน..... ฉบับมาพร้อมนี้

ลงชื่อ.....ผู้แจ้ง

(.....)

ตำแหน่ง.....

อติ. กณ. ๑ - ๒

หนังสือมอบหมายให้เข้าร่วมกิจกรรมของเด็กในคดีอาญา

เลขรับที่.....๒๕.....

ที่.....

เรื่อง .....

ด้วยศูนย์อำนาจร่วมคดีอาญา ได้รับการร้องขอจาก.....

.....ให้พนักงานอัยการเข้าร่วมคดี โดยให้เข้าร่วม

- จดบันทึกคำร้องทุกข์
- การปากคำผู้เสียหาย
- การปากคำพยาน
- ชี้นำผู้ต้องหา
- สอบสวนผู้ต้องหา
- ได้ความมูลฟ้อง

ในวันที่.....เวลา.....นาฬิกา ณ.....

รับพยานไว้ก่อน

ศูนย์อำนาจร่วมคดีอาญา จึงขอให้ท่านเข้าร่วมคดี

- ตามรับพยานและสถานที่ดังกล่าวฯ ไปด้วย
- โดยตรวจสอบข้อเท็จจริงและพิจารณาเกี่ยวกับการรับพยานไว้ก่อนต่อไป

อนึ่ง ศูนย์อำนาจร่วมคดีอาญาฯ ได้แจ้งให้ทราบทางโทรศัพท์หมายเลข.....

เมื่อวันที่.....แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

(.....)
เลขานุการศูนย์อำนาจร่วมคดีอาญา

แบบรายงานการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

เลขรับที่...../๒๕.....

เลข ผู้อำนาจการคุ้มครองอำนาจการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

ตามที่ศูนย์อำนาจการคุ้มครองเด็กฯ

ได้มอบหมายให้.....ไปเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญาตาม

หนังสือขอหมายให้เข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา ที่.....ฉบับลงวันที่.....

โดยให้ใบคำเนิมนการเข้าร่วม

ฉบับที่กล่าวร้องทุกข์

ตามใบคำผู้เสียหาย

ใตหมปิ่นที่พยาน

ที่ตัวผู้ต้องหา

สภาสวนผู้ต้องหา

สืบพยานไว้ก่อน

ใต้สวนมูลฟ้อง

ในวันที่ ..... เวลา ..... น.เลิก ณ ..... ปี

บัดนี้ ได้สำเนียงการแล้ว โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

๑. สถานที่ ที่ทำการสอบสวนหรือตามปราศ

เหมาะสม

ไม่เหมาะสม เพราะ .....

๒. สถานที่ ที่จัดให้มีการจับตัวผู้ต้องหา

เหมาะสม

ไม่เหมาะสม เพราะ .....

๓. ผู้ที่มาเข้าร่วมตามใบคำหรือตัวผู้ต้องหาคือ

นักจิตวิทยา ชื่อ.....

นักสังคมสงเคราะห์ ชื่อ.....

บุคคลที่เรียกชื่อชื่อ.....

ในกรณีที่ไม่มีผู้มาเข้าร่วมตามใบคำหรือตัวผู้ต้องหา นั้น พนักงานสอบสวน

แข็งแรง แต่ไม่มาก เพราะ.....

ไม่จริง เพราะ.....

๔. การสำเนียงการเกี่ยวข้องกับกรณีใช้มีกระบวนที่ทักท้วงและเสียงกรณามปราศฯ ซึ่งสามารถถ่ายทอดได้อย่างลุ่มมือเป็นพยาน ไว้ พนักงานสอบสวน

คำนึงมารแล้ว และสามารถใช้ได้

ไม่ได้คำนึงการ เพราะ.....

๕. การคำนึงการที่บุตรของเด็กไปคดีอาญาที่ได้รับมอบหมาย

ได้ไปคำนึงการเรียบร้อยแล้ว ซึ่งผลการคำนึงการ รายละเอียดปรากฏตามใบต่อแบบ
รายงาน.....รวม จำนวน.....ฉบับ

ไม่สามารถคำนึงการได้เพราะ.....

และได้แจ้งให้นักงานสอบสวนคำนึงการแล้ว โดย.....

แล้ว พร้อมกับนัดสำเนียงการครั้งต่อไปในวันที่.....

จึงเรียนมาเพื่อทราบ.

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ เอกสารประกอบรายงานให้ใช้แบบประกอบดังนี้

จดบันทึกคำร้องทุกข์ ใช้แบบ อส. ๓๗. ๒ - ๑

ตามปกคำผู้เสียหาย ใช้แบบ กต. ๓๑. ๑ - ๒

กรมปากคำพยาน ใช้แบบ กต. ๓๑. ๒ - ๒

สวชนผู้ต้องหา ใช้แบบ อส. ๓๑. ๑ - ๒

ชี้ตัวผู้ต้องหา ใช้แบบ กต. ๓๑. ๒ - ๑

สืบพยานไว้คดี ใช้แบบ อส. ๓๑. ๒ - ๕ และ กต. ๑๓ (ในการสืบพยาน)

ได้ตรวจถูกต้อง ใช้แบบ อว. ๓๓

เบตขสวียงรพภวรกข | รสมขุมภรตงคตภคพคช ภคข |

ผู้ร้องทุกข์ ชื่อ.....อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่.....

เลขที่.....รตอ.....ถนน.....ตำบลเขต.....

อำเภอเขต.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

โดยเรื่องทุกข์ไว้.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ทราบว่าพนักงานสอบสวนได้ดำเนินการผู้เข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ใบต่อรายงานการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

ผู้ชี้ตัวผู้ต้องหา ชื่อ.....อายุ.....ปี เพศ ผู้เสียหาย พยาน
อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ต...... อ. .... จ. ....
สามารถแสดง..... ยืนยัน..... จังหวัด.....
โทรศัพท์.....

ในกรณีชี้ตัวผู้ต้องหาในชั้น พยานสอบสวน ได้จัดให้ผู้ต้องหา ประชุมอยู่กับบุคคลอื่นจำนวน .....คน ซึ่ง
กลุ่มคนดังกล่าวเป็น.....

(ระบุรายละเอียดข้อควรระวังหรือข้อควรระวัง ที่อาจมีผลต่อการดำเนินคดีว่ามีความแตกต่างกับผู้ต้องหาคนอื่นหรือไม่
โดยมีสิ่งใดที่จะบ่งชี้เฉพาะของผู้ต้องหาคนผู้ชี้ตัวบุคคลหรือ ไม่ เป็นต้น)

ความเห็นพนักงานอัยการผู้เข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

เลขรับที่.....๒๕.....

ใบต่อรายงานการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

ผู้ร้องขอ ชื่อ.....อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... โทรศัพท์.....

โดยร้องขอให้สืบหาตามคดีนี้

๑) ชื่อ.....อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... โทรศัพท์.....

๒) ชื่อ.....อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... โทรศัพท์.....

๓) ชื่อ.....อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ได้พิจารณาแล้ว

ไม่ดำเนินการให้เพราะ.....

ดำเนินการให้ โดยมีรายชื่อผู้สมัครดำเนินการและภาระกิจวางดังปรากฏใน ธก.๑๗ ที่แนบมาที่..... จำนวน.....แผ่น

ที่ ๔๒๒ / ๒๕๐๘

ศาลอาญา

๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๘

เรื่อง การไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกขาน

เรียน อธิบดีกรมตำรวจ

ตัวรายนุเมฆะมา เจ้าพนักงานตำรวจถูกอ้างเป็นพยานโจทก์ในคดีศาลอาญา
 ของศาลนี้ ได้รับหมายเรียกให้ไปยื่นพยานแล้วไม่ไปศาลตามกำหนดนัดของศาลโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้อง
 ให้ทราบ เป็นเหตุให้การพิจารณาคดีต้องล่าช้าไปโดยไม่สมควร ซึ่งในทางปฏิบัติศาลนี้ก็ได้
 ละลุ่มหล่อมพยายามติดต่อเจ้าพนักงานผู้ถูกอ้างเป็นพยานโจทก์ โดยให้พนักงานอัยการโจทก์
 โทรศัพท์ถามตัวไปเบิกความ ในบางครั้งก็ติดต่อไปเบิกความและรับว่าได้รับหมายเรียกของศาลแล้ว
 หากแต่ลืมวันกำหนดนัด จึงมิได้ไปศาลตามกำหนดอันเป็นเหตุผลที่ไม่สมควรจะรับฟัง ในบางคราวก็
 ไม่ได้ไปเบิกความ โดยได้รับแจ้งรายชื่อพนักงานสอบสวนแล้ว ไม่ทราบว่าเป็น สืบตามตัวไม่พบ
 บ้าง ซึ่งเกินการปฏิบัติไม่ชอบ หรือมิฉะนั้นก็แจ้งว่าติดราชการด่วน ซึ่งในกรณีติดราชการด่วนหรือมี
 เหตุขัดข้องอย่างไร สมควรจะได้ทำหนังสือแจ้งมอบหมายให้เจ้าพนักงานตำรวจยื่นแจ้งเหตุขัดข้องให้
 ศาลหรือพนักงานอัยการโจทก์ได้รับทราบไว้ เพื่อเป็นเหตุผลที่พนักงานอัยการจะได้ตรวจสอบหา
 ค้นหาได้ปฏิบัติไม่

อนึ่ง การอ้างติดราชการนั้น สมควรจะได้พิจารณาคณะที่ผู้ว่า เป็น
 ราชการส่วนที่จำเป็นจริง ๆ ที่ไม่อาจให้บุคคลอื่นกระทำแทนได้เท่านั้น จึงจะเป็นเหตุผลที่สมควรจะ
 ได้รับการพิจารณา ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการใช้เหตุผลติดราชการเป็นข้ออ้างที่เพ้อฝันและการไป
 เกินพยานศาล นอกจากนี้จะเป็นการปฏิบัติที่ควรให้ขึ้นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
 อาญาแล้ว ซึ่งถือว่าเป็นการปฏิบัติราชการเช่นเดียวกัน

ข้อขัดข้องอีกประการหนึ่ง ทางเจ้าพนักงานตำรวจมีหน้าที่ส่งหมายเรียก
 พยานไว้แก่เจ้าพนักงานตำรวจผู้ถูกอ้างเป็นพยานโจทก์ ไม่รีบส่งใบรับหมายเรียกคืนแก่พนักงาน
 อัยการโจทก์ก่อนกำหนดนัด มีขจนถึงกำหนดนัดสืบพยาน พนักงานอัยการจึงไม่สามารถแถลงต่อ
 ศาล หรือโต้แย้งคำตัดคำของฝ่ายจำเลยถึงเหตุขัดข้องที่พยานไม่สามารถไปศาลได้ เพราะไม่มี
 ใบรับจะทราบได้ว่า เจ้าพนักงานตำรวจผู้ถูกอ้างเป็นพยานนั้น ได้รับหมายเรียกแล้วหรือไม่ หรือว่า
 มีเหตุขัดข้องประการใด เป็นเหตุให้โจทก์ต้องขอเลื่อนคดีต่อไป

ด้วยเหตุนี้ข้ออ้างดังกล่าวนี้... นอกจากจะทำให้การพิจารณาคดีล่าช้าไปโดยไม่สมควรแล้ว หากปล่อยปละละเลยก็จะทำให้คดีไปไม่ได้ว่า หมายถึงเสียกษณซึ่งได้ขอกโดยอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา นั้น จะปฏิบัติหรือไม่ก็ชอบที่ผู้นั้นจะกระทำได้ดีสุดแล้วแต่ความพอใจของผู้ขึ้น และยังเป็นพฤติการณ์ที่สื่อแสดงให้เห็นได้ว่าผู้นั้นจงใจขัดหมายเรียกของศาล อันเป็นความผิดซึ่งกฎหมายหนึ่งซึ่งขงขอหมายจับตัวมาศาลได้ ใช้แต่เท่านั้นหากหลายครั้งหลายหนก็ถึงเป็นเหตุให้ฟ้องจำเลยได้แล้วขอใช้ศาลนัดหมายพิจารณาคดีได้ อันเป็นการเสียผลในทางคดี เสียหายราชการของกรมตำรวจอีกด้วย

ฉะนั้น ด้วยความปรารถนาดี และพิจารณาประณานงาน จึงเรียนมาเพื่อได้คำชี้แจงเจ้าพนักงานตำรวจได้ปฏิบัติการตามหมายเรียกของศาลโดยเคร่งครัดต่อไป ฉะนั้น ศาลก็จำเป็นต้องดำเนินการไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาโดยเคร่งครัด เมื่อท่านได้พิจารณาสั่งการเรื่องนี้ประการใด แล้วขอทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) อรรถ ไภสาลครุฑ
(หลวงอรรถ ไภสาลครุฑ)
อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมตำรวจ

ที่ ๐๕๐๓ / ๒๗๑๒

วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๐๘

เรื่อง การไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกพยาน

ค.บ.น. , ก. , ก.

ด้วย ตร. ได้รับหนังสือศาลอาญา ที่ ๕๒๒/๒๕๐๘ ลง ๑๒ มี.ค.๒๕๐๘ จากเจ้าพนักงานตำรวจได้รับหมายเรียกพยานใช้ไปศาลแล้วไม่ไปศาลตามกำหนดนัดของศาล โดยไม่แจ้งเหตุขัดข้องให้ทราบ ทั้งความละเอียดตามสำเนาซึ่งแนบมา

การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจลูกจ้างเป็นพยานในคดีอาญา ตร. ได้ออกแจ้งความที่ ๒ / ๒๕๐๓ ลง ๒๐ มี.ค.๒๕๐๓ กำชับไว้แล้ว แต่ก็ยังมีเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับหมายเรียกพยานแล้วไม่ไปศาลตามกำหนดนัดของศาลอยู่ถึงจนถึงศาลอาญาตั้งขอให้ ตร. กำชับให้เจ้าพนักงานที่ตำรวจปฏิบัติตามหมายเรียกของศาลโดยเคร่งครัด มิฉะนั้น ศาลอาญาจะต้องทำเนิการตาม ป.ร. อาญา

ฉะนั้น ให้ท่านสั่งกำชับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับหมายเรียกพยานของศาลแล้วให้ไปเป็นพยานศาลตามกำหนดนัดของศาลกับให้รับลงใบรับหมายพยานที่พนักงานเนี้ยการกำหนดนัดเพื่อพนักงานสืบการจะได้ตกลงต่อศาลหรือโต้แย้งคำตัดสินของจำเลย ทั้งนี้ ให้สืบปฏิบัติตามแจ้งความที่ ๒ / ๒๕๐๓ ลง ๒๐ มี.ค.๒๕๐๓ โดยเคร่งครัดและในโอกาสต่อไป ตร. ได้ขอให้ศาลแจ้งใช้ ตร. ทราบในเรื่องมีเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับหมายแล้วไม่ไปเป็นพยานศาลตามหมายเรียกด้วย เพื่อให้จะได้ดำเนินการพิจารณาทัณฑ์หากไม่มีเหตุผลโดยสมควร

(ลงชื่อ) พล.ต.ท. พระเชียร ตฤตานนท์

(พระเชียร ตฤตานนท์)

รอง อ.ตร. ทำการแทน อ.ตร.

ที่ ๒๗. ๑๐๐๓ / ๒๕๖๕

กรมอัยการ

๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ได้พยานโศกโทกไปศาลตามนัด

เรียน อธิบดีกรมตำรวจ

เนื่องจากกรมอัยการได้รับรายงานจากอัยการพิเศษฝ่ายคดีจังหวัดว่า อธิบดีผู้พิพากษา ศาลอาญาปรารภว่าพยานพนักงานอัยการจังหวัดทั้งที่เป็นราษฎรและเป็นเจ้าพนักงาน เมื่อได้รับหมายเรียกของศาลอาญาลัง ไม่ใคร่จะไปศาลโดย ไม่แจ้งที่นัดของให้พนักงานอัยการโจทก์ทราบ และมีบ่อยครั้งที่พนักงานสอบสวนส่งหมายเรียกให้พยานรับไม่ได้ อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา จึงขอความร่วมมือจากอัยการพิเศษฝ่ายคดีฯ ขอให้ได้พยานไปศาลตามนัดตามนัด ถ้าพยานคนใดไม่ไปศาลตามนัดโดยพยานได้รับหมายเรียกแล้ว หรือพยานไม่ได้รับหมายเรียกก็ให้ตกลงเหตุผลข้อเท็จจริงให้ศาลทราบโดยชัดแจ้ง

กรมอัยการได้พิจารณาแล้ว เห็นพ้องกับข้อปรารภนาที่จะให้คดีเสร็จลุ่วงไปโดยเร็ว แต่การที่พนักงานอัยการจะตกลงให้ศาลทราบข้อเท็จจริงตามเหตุที่กล่าวได้ก็ได้อาศัยได้รู้ รายงานในเรื่องดังกล่าวจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในฐานะที่เป็นพนักงานสอบสวนเป็นผู้จัดการส่งหมายเรียกให้แก่พยานไปศาลตามที่ศาลนัด

เพราะฉะนั้น จึงเรียนขอความร่วมมือมายังท่าน ขอให้สั่งกำชับพนักงานสอบสวนให้จัดการส่งหมายเรียกให้แก่พยานได้หรือไม่ได้ประการใด ก็ขอไว้รับสั่งไปรับหมายเรียกหรือแจ้งเหตุขัดข้อง โดยชี้แจงรายละเอียดของเรื่องให้พนักงานอัยการทราบโดยเร็วที่สุด โดยให้ส่งพนักงานอัยการก่อนวันนัดพิจารณาคดีของศาลไม่น้อยกว่า ๕ วัน เพื่อให้พนักงานอัยการจะได้แจ้งให้ศาลทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) .ศักดิ์ จุณณานนท์
(เสีก จุณณานนท์)
อธิบดีกรมอัยการ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมตำรวจ

ที่ ๐๖๐๓.๒ / ๘๑๑๑

วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๓๐

เรื่อง ก่อร่างรับให้ไปเป็นพยานศาลในคดีอาญา

คปช.ก., น., ก.๑ - ๕ และหมายเลขชั้นตรงตช ตร. ที่มีหน้า ที่ชอบสงวน

เนื่องด้วยปรากฏว่าพนักงานสอบสวนหรือข้าราชการตำรวจ เมื่อได้รับหมายเรียกของศาลให้ไปเบิกความเป็นพยานโจทก์ มักจะไม่ค่อยไปศาล และไม่แจ้งเหตุขัดข้องไปให้ศาลทราบ จึงเป็นเหตุให้ศาลตั้งข้อสงสัยว่าการพิจารณาคดีไปอย่าง ง่าย ๆ ...และยังเป็นการให้การพิจารณาคดีของศาลต้องล่าช้า เกิดการเสียหายแก่ราชการศาลและตัวผู้ต้องหาด้วย ทั้งนี้เพราะคดีบางเรื่อง หากพยานไปศาลตามกำหนดนัดแล้ว อาจทำให้การพิจารณาคดีหากษาเสร็จไปในรอบปีนั้นไม่เกิดคดีค้างคั่งพิจารณา

ในเรื่องการไปเป็นพยานศาลในคดีอาญานี้ ตร.ได้เคยวางแนวทางการปฏิบัติเมื่อข้าราชการตำรวจได้รับหมายเรียกให้ไปเบิกความเป็นพยานโจทก์ในคดีอาญา จะต้องไปศาลตามกำหนดนัด หากมีข้อขัดข้องติดราชการสำคัญหรือเจ็บป่วยอย่างร้ายแรง ให้รับแจ้งผู้บังคับบัญชาทราบทันทีว่าจะไปศาลได้เมื่อใด ทั้งนี้เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเหตุขัดข้องนั้นว่าเป็นการสมควรหรือไม่ หากเห็นว่าไม่สมควรก็ให้แจ้งผู้รับหมายไปศาลตามกำหนดนัด หากเห็นว่าเหตุขัดข้องนั้นจำเป็นและสมควรก็ส่งคำทบทวนได้ให้ได้รับรอง และรีบแจ้งไปยังพนักงานอัยการหรือศาลแล้วแต่กรณี ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยที่ ๒ ๒๑๖๓ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๐๓ คำสั่ง ตร.ที่ ๓๔ / ๒๕๐๓ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๐๓ และบันทึกสั่ง ตร.ที่ ๐๕๐๓(๑) / ๑๖๖๘๔ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๑๗ ไปแล้ว แต่ยังมีปรากฏอยู่เสมอว่าพนักงานสอบสวนหรือข้าราชการตำรวจได้รับหมายเรียกไปให้เบิกความเป็นพยานศาลแล้วไม่ไปศาล โดยไม่แจ้งเหตุขัดข้องไว้ล่วงหน้าให้เสียหายแก่คดีและงานราชการของกรมอาจจับต้อง

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติในเรื่องนี้ได้บรรลุผลอย่างจริงจัง และยังมีผลดีต่อทางราชการเดิมมากยิ่งขั้นและเห็นดีให้การพิจารณาของศาลดำเนินไปได้รวดเร็ว ไม่เกิดการล่าช้า จึงแจ้งมาตติยเป็นทางปฏิบัติดังนี้ขอคัดลอกดังต่อไปนี้

๑. เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้ใดได้รับหมายเรียกของศาลให้ไปเบิกความเป็นพยาน โจทก์ไม่ว่าจะเป็นผู้รับหมายเรียกให้ไปเบิกความเป็นพยานโจทก์ด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้รับหมายรีบรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ เพื่อแจ้งให้ผู้มีหน้าที่ไปเบิกความเป็นพยานศาลในวันเวลาที่ศาลนัดให้ไปเบิกความเป็นพยานโดยเร็ว

และให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาจะต้องควบคุมดูแลให้ข้าราชการตำรวจที่ได้รับหมายไปเปิดความ ตามที่ศาลกำหนดนัดทุกครั้ง

๓. ให้เป็นหน้าที่ของ สวญ. , สวส. ร่วมกันทำบัญชีข้าราชการตำรวจในปกครองว่ามี ผู้ใด ใครบ้างที่ศาลได้ออกหมายเรียกให้ไปเปิดความเป็นพยานศาล ในวันเวลาใดให้ทำบัญชีควบคุม ไว้ให้เรียบร้อย พร้อมกับให้ตรวจสอบว่าผู้ที่ศาลมีหมายเรียกให้ไปเปิดความตามที่ได้อำนาจชี้ไว้ นั้น ได้ไปเปิดความตามที่ศาลนัดหรือไม่ การไม่ไปเปิดความตามที่ศาลนัด มีเหตุผลและสมควรจำเป็น หรือไม่ใช่ และได้แจ้งเหตุชัดชองไปให้พนักงานอัยการ หรือศาล แล้วแต่กรณีได้ทราบก่อนนัดหรือไม่

๓. หากความปรากฏว่ายังมีข้าราชการตำรวจ เมื่อได้รับหมายเรียกให้ไปเปิดความแล้ว ไม่ไปเปิดความใด ๆ ไม่มีเหตุอันสมควรแล้ว นอกจากผู้ชี้หน้าที่ไปเปิดความตามหมายเรียกจะถูก พิจารณาที่เกณฑ์ทางวินัยโดยตรงแล้ว สวญ. , สวส. หรือผู้บังคับบัญชาที่ปล่อยปละละเลยไม่ ควบคุมดูแลให้ข้าราชการตำรวจที่ศาลออกหมายเรียกไปเปิดความตามที่ศาลนัด จะต้องถูกพิจารณา โทษทางวินัยตามควรแก่กรณีอีกด้วย

จึงขอคำสั่งและให้ท่านแจ้งผู้ใต้บังคับบัญชาในปกครองให้ต้องเป็นแนวทางปฏิบัติโดย เกร่งครัดต่อไปด้วย

(ลงชื่อ) พล.ต.ท. แสง ชีระสวัสดิ์

(แสง ชีระสวัสดิ์)

ผู้ช่วย ย.ตร.(ป.๑)ปฏิบัติราชการแทน ค.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ   ดร.

โทร. 0 - 2205 - 2466

ที่   0831.212/ 00244

วันที่   ๕ มกราคม 2552

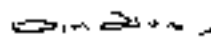
เรื่อง   การแจ้งพนักงานอัยการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา

พษ.น.ก.ก.1-9.ปศ., สดม และ จค (ทน.จค.)

ด้วย สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายอำนาจความยุติธรรมชั้นสอบสวน สำนักงานคดีอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด มีหนังสือที่ อส 0019.(อช)/950 ลง 25 พ.ค.2551 เรื่องขอความร่วมมือ ใ้พนักงานอัยการคุ้มครองเด็กในคดีอาญา ถึง ดร. ขอให้กำกับพนักงานสอบสวน ด้วยว่ากรณีที่จะต้องสอบสวนเด็กในฐานะผู้เสียหาย พยาน หรือผู้ต้องหา ในการแจ้งให้พนักงาน อัยการเข้าร่วมถามปากคำเด็กในคดีเดียวกันที่ต้องสอบสวนเด็กหลายครั้ง หากจะต้องมีการแจ้งให้ พนักงานอัยการเข้าร่วมถามปากคำเด็กในครั้งต่อมา ขอให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อมูลในใบแจ้ง วัตถุประสงค์ว่ามีประวัติการสอบสวนเด็กมาแล้วจำนวนกี่ครั้ง เมื่อใด เพื่อเป็นข้อมูลแก่พนักงานอัยการ ที่เข้าร่วมถามปากคำเด็กในครั้งถัดมา และมีโอกาสสัมภาษณ์ละเอียดแห่งคดีล่วงหน้า

ดร. พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องงานในสังกัด สำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งรับผิดชอบในการจัดพนักงานอัยการเข้าร่วมถามปากคำเด็กตามกฎหมาย ขอความร่วมมือ เพื่อให้การเข้าร่วมถามปากคำเด็กในคดีอาญาบรรลุผลความเจตนารมณ์ของกฎหมาย และทำให้ สำนักงานสอบสวนมีความละเอียดครบถ้วน จึงเห็นควรให้หน่วยที่มีอำนาจสอบสวนในปัจจุบัน ดำเนินการตามที่อัยการขอความร่วมมือดังกล่าว

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและแจ้งพนักงานสอบสวนรวมทั้งผู้เกี่ยวข้องในสังกัดทราบ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

พช.ค.ย.

(นางต. มณีรินทร์)

รอง ผ.น.ดร.ปพร.พช.ดร.

ที่ อส ๐๒๑๙.๒๒๓๕.๕๕๖

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายอำนาจตุลาการยุติธรรมชั้นสอบสวน
สำนักงานคดีอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด
ถนนรัชดาภิเษก เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 1090๐

๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอลงความร่วมมือในการแจ้งพนักงานอัยการเข้าร่วมคุ้มครองเด็กในคดีอาญา
เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้กำหนดไว้ว่า ในการสอบสวนคดีอาญาที่จะต้อง
สอบสวนเด็กในฐานะผู้เสียหาย พยาน หรือผู้ต้องหา ให้พนักงานสอบสวนแจ้งพนักงานอัยการและสหวิชาชีพ
ร่วมตามประกาศเด็กฯ มาปฏิบัติที่ผ่านมามีหน่วยงานสอบสวนปฏิบัติตามกฎหมายได้แจ้งพนักงานอัยการเข้าร่วมคุ้มครอง
เด็กตลอดมา แต่ปรากฏว่าในบางกรณีสำหรับการสอบสวนเด็กในคดีอาญาที่การกระทำผิดคดีเยาวชนต้องสอบสวน
ผู้เสียหาย พยาน หรือผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กหลายครั้ง ส่วนใหญ่พนักงานสอบสวนจะแจ้งไปยังพนักงานอัยการให้
เข้าร่วมตามประกาศเด็กฯ โดยมีได้แจ้งถึงรายละเอียดว่า ในคดีเยาวชนนี้เคยมีการแจ้งให้พนักงานอัยการเข้าร่วมตามประกาศ
เด็กฯ ก่อนหน้าแล้ว จึงทำให้พนักงานอัยการซึ่งได้รับแจ้งให้เข้าร่วมตามประกาศเด็กฯ ในครั้งต่อมาไม่อาจทราบถึง
รายละเอียดและข้อเท็จจริงที่พนักงานสอบสวนขอทำการสอบสวนมาแล้ว ซึ่งทำให้การสอบสวนปรากฏคดีในครั้งถัด
มา พนักงานอัยการที่เข้าร่วมตามประกาศเด็กฯ ไม่มีข้อมูลรายละเอียดเพียงพอที่จะให้คำแนะนำปรึกษาแก่พนักงาน
สอบสวนผู้รับผิดชอบ ได้ครบถ้วนรอบด้าน จึงส่งผลให้สำนวนการสอบสวนไม่ครบถ้วนถูกต้อง และต้องมีการเรียก
เสาะมาสอบสวนเพิ่มเติมอีกอันจะมีผลกระทบต่อจิตใจของเด็ก อีกทั้งมีต้องช่วยพยามมุ่งประสงค์ในการให้ความ
คุ้มครองเด็ก

ดังนั้น เพื่อให้การเข้าร่วมตามประกาศเด็กฯ ในคดีอาญาบรรลุผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและทำให้
สำนวนการสอบสวนมีความละเอียดครบถ้วน สำนักงานคดีอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด จึงรับผิดชอบในการจัด
พนักงานอัยการเข้าร่วมตามประกาศเด็กฯ ตามกฎหมายซึ่งได้โปรดแจ้งให้ทุกหน่วยงานในสังกัด
ได้กำกับพนักงานสอบสวนช่วยดำเนินการแจ้งให้พนักงานอัยการเข้าร่วมตามประกาศเด็กฯ ในคดีเด็กตามที่ต้องสอบสวน
เด็กหลายครั้ง หากจะต้องมีการแจ้งให้พนักงานอัยการเข้าร่วมตามประกาศเด็กฯ ในครั้งต่อมา ขอให้พนักงานสอบสวนแจ้ง
ข้อมูลในใบแจ้งว่าคดีดังกล่าวมีการสอบสวนเด็กมาแล้วจำนวนกี่ครั้ง เมื่อไร เพื่อเป็นข้อมูลแก่พนักงานอัยการที่เข้าร่วม
ตามประกาศเด็กฯ ในครั้งถัดมาและมีโอกาสที่จะทราบรายละเอียดแห่งคดีล่วงหน้า

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้ทุกหน่วยงานสังกัดได้ดำเนินการตามที่ได้ขอความร่วมมือดังกล่าวมา

ขอแสดงความนับถือ

(นางภาณุสิทธิ์ พิสงปรากฏ)
อัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา

ผู้อำนวยการศูนย์อำนาจตุลาการคุ้มครองเด็กในคดีอาญาสูงให้พิมพ์ท่านคะ

บทที่ ๑๐

การทำสำนวน

การสอบสวน

ด่วนมาก

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ศร.

โทร. 0-2205-3466

ที่ 0031.212/ 3501

วันที่ 3 ตุลาคม 2550

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ การบันทึกคดี(ออกเลขคดี) การสอบสวนคดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความคิด และการรายงานคดี

สนร.น., ม., 1-9, ก., ปท., ตคท., จด. และ กมส.

ตามประมวลระเบียนการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 13 ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติของพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับการบันทึกคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษไว้โดยสมบูรณ์แต่กรณีที่ได้กำหนดรายละเอียดในการบันทึกคดี(ออกเลขคดี) ว่าจะต้องบันทึกคดี(ออกเลขคดี) ที่ใด ในทางปฏิบัติพนักงานสอบสวนจะบันทึกคดี(ออกเลขคดี) ไว้ในสมุดบันทึกคดีพร้อมๆ กับการบันทึกคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษที่สถานีตำรวจหรือหน่วยงานของพนักงานสอบสวนซึ่งรับผิดชอบในการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษและสอบสวนคดีนั้น ยกเว้นกรณีหนึ่งแห่งสอบสวนผู้รับผิดชอบมิใช่พนักงานสอบสวนห้องที่เกิดเหตุ เช่น พนักงานสอบสวน บก.ป. จะบันทึกคดี(ออกเลขคดี) ไว้ที่ บก.ป. ไม่ได้บันทึกคดี(ออกเลขคดี) ที่สถานีตำรวจท้องที่เกิดเหตุ หรือบนกรณีมีการบันทึกคดี(ออกเลขคดี) จำกัณ คือบันทึกคดี(ออกเลขคดี) หนึ่งที่ บก.ป. และสถานีตำรวจท้องที่เกิดเหตุ ข้อมูลสถิติจึงไม่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง ส่งผลให้การวิเคราะห์และการวางแผนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม รวมถึงการวางแผนทางด้านการผลิตและงบประมาณคลาดเคลื่อนไปด้วย

นอกจากนี้ หอวกำหนดแนวทางปฏิบัติในการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษและการสอบสวนในคดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความคิดเสียใหม่ เพื่อให้มีผู้รับผิดชอบในการสืบหาตัวคนร้ายหรือที่อยู่ประทุษร้าย ตลอดจนพยานหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดี ทั้งนี้เพื่อให้การสืบสวนสอบสวนในคดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความคิดมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติในการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ การบันทึกคดี(ออกเลขคดี) การสอบสวนคดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความคิด และการรายงานคดี ดังนี้

1. การรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ

1.1 เมื่อมีผู้มาแจ้งความกับพนักงานสอบสวน ถ้าการแจ้งความนั้นเป็นคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษตาม ป.วิ อาญา มาตรา 2(7) หรือ (8) พนักงานสอบสวนมีหน้าที่ต้องรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษไว้

1.2 ให้พนักงานสอบสวน ...

2 ให้พนักงานสอบสวนบันทึกคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษไว้ในสมุดสารบบการดำเนินคดีตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 177 ซึ่งสมุดสารบบการดำเนินคดี มี 2 ประเภท คือ

2.1 สมุดสารบบการดำเนินคดีอาญาทั่วไป(เล่มสีแสด)สำหรับบันทึกคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษคดีความผิดที่ประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดตามกฎหมายอื่นที่วิ.โทษทางอาญา ยกเว้นคดีที่บันทึกในสมุดสารบบการดำเนินคดีจรทางบก

2.2 สมุดสารบบการดำเนินคดีจราจรทางบก(เล่มสีน้ำเงิน) สำหรับบันทึกคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษคดีความผิดที่กล่าวหาว่าผู้ขับขี่รถในทาง โดยประมาณเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคล และทรัพย์สินอันเสียหาย ตาม พ.ร.บ.จราจรทางบก ม.43(4), 78 และ ป.สาญา ม.291,300,390

2. การบันทึกคดี(ออกเลขคดี)

หลังจากพนักงานสอบสวนรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษลงในสมุดสารบบการดำเนินคดีอาญาทั่วไปและคดีจราจรทางบกแล้ว การบันทึกคดี(ออกเลขคดี) ให้ปฏิบัติดังนี้

2.1 กรณีผู้ต้องหาทำผิด

2.1.1 กรณีความผิดให้เกิด ย่าง หรือเชื่อว่าได้เกิดในเขตอำนาจ ให้บันทึกคดีลงในสมุดบันทึกคดี(ออกเลขคดี)ผู้ต้องหากระทำผิด โดยมีช่องความแนบตัวอย่างท้ายหนังสือ(ผนวก ก.) สมุดบันทึกคดี(ออกเลขคดี)ผู้ต้องหากระทำผิด แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ สมุดบันทึกคดีอาญาทั่วไป (ผู้ต้องหากระทำผิด) และสมุดบันทึกคดีจราจรทางบก(ผู้ต้องหากระทำผิด)

ในกรณีพนักงานสอบสวนหน่วยงานอื่นซึ่งมิใช่พนักงานสอบสวนที่องค์เกิดเหตุเป็นผู้รับผิดชอบการสอบสวน ให้บันทึกคดีลงในสมุดบันทึกคดี(ออกเลขคดี)ที่สถานีตำรวจที่เกิดเหตุ โดยไม่ต้องบันทึกคดี (ออกเลขคดี)ที่หน่วยงาน เพื่อให้มีการบันทึกคดี(ออกเลขคดี)ที่เดียว ไม่เกิดความซ้ำซ้อน โดยให้หน่วยงานดังกล่าวจัดทำสมุดคู่มือแนวทางการสอบสวน เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาตรวจได้ถูกต้อง และให้สถานีตำรวจที่เกิดเหตุซึ่งบันทึกคดี(ออกเลขคดี)จดหมายเหตุไว้ในสมุดบันทึกคดี(ออกเลขคดี)ว่าคดีดังกล่าวพนักงานสอบสวนหน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบทำการสอบสวน เพื่อประโยชน์ในการติดตามผลคดีและการติดตามประสานงาน เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบแจ้งผลคดีไปยังสถานีตำรวจที่เกิดเหตุที่ทราบ และจดบันทึกเลขคดีในสมุดบันทึกคดี(ออกเลขคดี)ไว้เป็นหลักฐาน กรณีนี้ให้รวมถึงการแจ้งผลคดีซึ่งพนักงานอัยการและศาลด้วย

2.1.2 กรณีเป็นการไม่แน่ชัดว่าการกระทำผิดอาญาได้กระทำในท้องที่ใดในระหว่างหลายท้องที่ และกรณีอื่น ๆ ดังที่บัญญัติไว้ตาม ป.วิ อาญา มาตรา 19 ให้บันทึกคดี (ออกเลขคดี) ที่สถานีตำรวจของพนักงานสอบสวนซึ่งกฎหมายกำหนดให้เป็นผู้รับผิดชอบทำการสอบสวนคดีนั้น ตามมาตรา 19 (ค)

หรือ (ข) ตามมาตรา ๕๕ เว้นแต่เป็นกรณีที่พนักงานสอบสวนจากส่วนกลางเป็นผู้รับผิดชอบ การสอบสวนให้
บันทึกคดี(ออกเลขคดี)ในท้องที่ใดท้องที่หนึ่งที่เกี่ยวข้องกับความผิดดังกล่าวได้

2.1.3 กรณีความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมาย ราชโองการ ได้กระทำการส่งมอบหมายงาน ๖ ๖๖ และ
อัยการสูงสุดได้มอบหมายให้พนักงานสอบสวนของ ตร. เป็นผู้รับผิดชอบทำการสอบสวนตาม ป.วิ อาญา
มาตรา 20 ให้บันทึกคดีลงในสมุดบันทึกคดี(ออกเลขคดี) ที่ บก.ป. โดยให้ใช้เลขกำกับ คือ ป.(คต)...../.....

2.2 กรณีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความคิด

เมื่อพนักงานสอบสวนรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษลงในสมุดสารบบสืบสวน
ทั่วไปและคดีจรรยาบรรณแล้ว ยังไม่ตั้งบันทึกคดี(ออกเลขคดี)จนกว่าการสืบสวนจะครบถ้วนตาม
หลักเกณฑ์ของ ๙5. ต่อมาเมื่อพนักงานสอบสวนสรุปสำนวนเสร็จจึงบันทึกคดี(ออกเลขคดี)ก่อนส่งสำนวน
ไปให้พนักงานอัยการพิจารณา และให้บันทึกคดี(ออกเลขคดี)ตามแนวทางที่กำหนดไว้ในข้อ 2.1.1 - 2.1.3

3. การสอบสวนคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความคิด

3.1 ให้พนักงานสอบสวนผู้รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษดำเนินการสอบสวนและ
รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่สามารถรวบรวมได้ในเบื้องต้นรวมเข้าสำนวนไว้ จากนั้นให้ส่งมอบสำนวนการ
สอบสวนดังกล่าวพร้อมสำเนาให้กับหัวหน้าสถานีตำรวจหรือผู้รับผิดชอบงานสอบสวนในหน่วยงานนั้น
ภายใน 48 ชั่วโมง นับจากเวลาที่รับสำร้องทุกข์ หรือ คำกล่าวโทษ เพื่อให้ หัวหน้าสถานีตำรวจหรือ
ผู้รับผิดชอบงานสอบสวนตรวจสำนวนกรณีสอบสวน หากเห็นว่าพนักงานสอบสวนได้รวบรวม
พยานหลักฐานเบื้องต้นไว้ครบถ้วนแล้ว ให้มอบสำเนาสำนวนการสอบสวนให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนสอบสวน
ของสถานีตำรวจหรือหน่วยงานเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการสืบสวนตัวผู้กระทำผิด หรือผู้ที่ถูกประณามไว้และ
พยานหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดี ในระหว่างนี้หากเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนเห็นว่ามีความผิดปกติ พยาน
เอกสารหรือพยานวัตถุใด ซึ่งจำเป็นต้องจะทำการสอบสวนและรวบรวมโดยพนักงานสอบสวนที่ให้มีแจ้ง
พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีนั้นดำเนินการสอบสวนและรวบรวมทั้งสำนวนไว้

3.2 ให้หัวหน้าผู้รับผิดชอบงานฝ่ายสืบสวนจัดทำสมุดขุดยสำนวนการสืบสวนคดีไม่
ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความคิดตามที่ได้รับมอบหมายข้างต้นไว้เป็นหลักฐาน เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาตรวจ
ไว้ทุกเวลา โดยมีช่องตามแบบตัวอย่างที่แนบมานี้ (ผนวก ก.) และให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนจัดทำสำนวน
การสืบสวนตามรูปแบบที่กำหนด(ผนวก ง.)

3.3 กรณีที่สืบสวนแล้วยังไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความคิด ให้เจ้าหน้าที่ฝ่าย
สืบสวนจัดทำรายงานผลการสืบสวนพร้อมทั้งข้อมูลและหลักฐานที่รวบรวมมาได้ ส่งให้กับพนักงาน
สอบสวนก่อนครบกำหนดระยะเวลาการสอบสวนคดีไม่ผู้ใดผู้กระทำผิด ตามคำสั่ง ตร.ที่ 960/2537 ลง
1 พ.ค.2537 ไม่น้อยกว่า 7 วัน เพื่อให้พนักงานสอบสวนสรุปสำนวนมีความเห็นทางคดีเสนอให้พนักงาน
อัยการพิจารณาตาม ป.วิ อาญา มาตรา 40 โดยก่อนส่งสำนวนการสอบสวนไปให้พนักงานอัยการพิจารณา

ให้พนักงานสอบสวนบันทึกคดีลงในสมุดบันทึกคดี(ออกเลขคดี) ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความคิด
โดยมีช่องความแบบตัวอย่างข้างหนังสือนี้(ผนวก ข) และแบ่งสมุดบันทึกคดี(ออกเลขคดี) ไม่ปรากฏว่าผู้ใด
เป็นผู้กระทำความคิด. ๒๒๖ เป็น 2 ประเภท คือ สมุดบันทึกคดีออกให้ไป (ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำ
ความคิด) และสมุดบันทึกคดีวางรอทางบก(ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความคิด)

๑.4 กรณีให้สืบสวนแล้วรู้ตัวผู้กระทำผิด ให้ฝ่ายสืบสวนส่งมอบถึงที่รวบรวมหรือ
แสวงหา "มา" ไว้ไว้กับพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีนั้น เพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป และให้พนักงาน
สอบสวนบันทึกคดีลงในสมุดบันทึกคดี(ออกเลขคดี)รู้ตัวผู้กระทำผิด ตามแนวทางการข้อ 2.1

4. การรายงานคดี

ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบการสอบสวนเป็นผู้รายงานคดีตามประมวลระเบียบ
การตำรวจเกี่ยวกับคดี รัตนวงษ์ ๑๓ บทที่ 4 ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการรายงานคดี และอีกขณะ ๑๓ บทที่ 1 ว่า
ด้วยการรายงานเหตุฉุกเฉิน และระเบียบงานวิจัยและเหตุที่สื่อรายงานส่วน

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และขอมิให้พนักงานสอบสวนรวมทั้งผู้มีการเข้าที่เข้าของถือปฏิบัติโดย
เคร่งครัด ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2550 เป็นต้นไป

พล.ต.อ.

(เสรีวิฑูรย์ เชมชาเวต)

สบ.ตร.

ผนวก ก.

(หน้าปก)

สมุดบันทึกคดี
รู้ตัวผู้กระทำผิด
(คดีอาญาทั่วไป)

สมุดบันทึกคดี
รู้ตัวผู้กระทำผิด
(คดีจราจร)

ผนวก ข.

(หน้าปก)

สมุดบันทึกคดี
ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด
(คดีอาญาทั่วไป)

สมุดบันทึกคดี
ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด
(คดีจราจร)

ผนวก ค.

(หน้าปก)

สมุดคู่มือสำนวน
การสืบสวน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

สง.ผู้ช่วย ผบ.ตร.(สส 4)

โทร.0 2205 3822-28

ที่ 0001(สส 4)/ 143

วันที่ 25 กันยายน 2550

เรื่อง ขอสั่งตัวอย่างรูปแบบการทำด้านงานการสืบสวน

เรียน ผู้ช่วย ผบ.ตร (สส 2)

ตามที่ท่านให้ กระทบ พิจารณา กำหนดรูปแบบการทำด้านงานการสืบสวน โดยกำหนด ตัวอย่างรายงานการสืบสวน เอกสารประกอบในด้านงานการสืบสวนคดีต่าง ๆ และการสืบสวน คดีที่สำคัญ เพื่อเป็นแบบให้ ตร.กำหนดใช้ นั้น

กระทบจึงขอส่งตัวอย่างดังกล่าวมายังท่าน เพื่อประกอบการพิจารณา ดำเนินการในส่วนที่ เกี่ยวข้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

พร.ศ.ย.

(มานพพงศ์ สิงห์ท่า เณ อยุธา)

ผู้ช่วย ผบ.ตร.(สส 4)

1. รายงานการสำนวน (ตามแบบฟอร์ม)
2. เอกสารข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้กล่าวหา / ผู้เสียหาย / ผู้ตาย
(ข้อมูลทะเบียนราษฎร ประวัติส่วนตัว สำเนาบันทึกคำให้การ)
3. เอกสารข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ต้องหา / ผู้ต้องสงสัย
(ข้อมูลทะเบียนราษฎร ประวัติส่วนตัว สำเนาบันทึกคำให้การผู้ต้องหา หรือบันทึกคำให้การผู้ต้องสงสัย รวมถึงคำนิรूपพรรณคนร้าย หรือ ผู้ต้องสงสัย)
4. เอกสารข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพยานที่เกี่ยวข้อง
(ข้อมูลทะเบียนราษฎร ประวัติส่วนตัว บันทึกคำให้การ)
5. เอกสารข้อมูลเกี่ยวกับพยานเอกสาร และพยานวัตถุ
(พยานเอกสาร หรือพยานวัตถุ ที่ได้จากการตรวจพบในที่เกิดเหตุ หรือได้จากการสืบสวนหลังเกิดเหตุแล้ว)
6. เอกสารข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้าย (ให้ระบุรายการทรัพย์สินที่ถูประทุษร้าย โดยปรากฏลักษณะ รูปร่าง และคำนิรूपพรรณของทรัพย์สินนั้นด้วย)
7. บันทึกพนักงานสืบสวน
8. บันทึกการตรวจสถานที่เกิดเหตุ (ตามแบบฟอร์ม)
9. แผนที่เกิดเหตุ
10. เอกสารอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อมูลท้องถิ่น ประวัติต้องโทษของบุคคลต้องสงสัย หรือคนร้าย เป็นต้น
11. เอกสารโต้ตอบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
12. สำเนาการรับคำร้องทุกข์
13. บัญชีท้ายสำนวนการสืบสวน (ตามแบบฟอร์ม)

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
รายงานการสืบสวน

คดีสืบสวนที่ .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตาม.....

คดีอาญาที่.....ของสถานีตำรวจ.....

พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ.....

ผู้กล่าวหา

คดีระหว่าง

ผู้ต้องหา

ข้อหา.....

วันเวลาที่เกิดเหตุ.....

ที่เกิดเหตุ.....

เวลาทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้าย.....

บาทเศษ.....

วันเวลาที่เริ่มดำเนินคดีสืบสวน วันที่.....เดือน..... พ.ศ..... เวลา..... น.

วันเวลาที่เสร็จสิ้นการสืบสวน วันที่.....เดือน..... พ.ศ..... เวลา..... น.

รวมระยะเวลาในการสืบสวน.....วัน ตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ..... ถึง

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ผลการสืบสวน คดีนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน ได้ดำเนินการสืบสวนแล้ว มีพยานหลักฐานพอสมควร
ว่า.....ได้กระทำความผิด เห็นสมควรขออนุมัติศาลออกหมายจับ
มาดำเนินคดีตามกฎหมาย (จากการสืบสวนยังไม่ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด)

การปฏิบัติและผลการสืบสวน

(การปฏิบัตินี้ให้ใช้สำหรับแจ้งลำดับขั้นตอนการสืบสวน ส่วนผลการสืบสวนให้แจ้งพยานบุคคล พยานเอกสาร และพยานวัตถุ พร้อมหลักฐานประกอบกรณีพิจารณา)

ก. การปฏิบัติ

1. ผู้รับผิดชอบสืบสวน

ชื่อ.....ตำแหน่ง.....

สังกัด.....

2. ผู้ร่วมสืบสวน

ชื่อ.....ตำแหน่ง.....

สังกัด.....

ชื่อ.....ตำแหน่ง.....

สังกัด.....

ชื่อ.....ตำแหน่ง.....

สังกัด.....

ชื่อ.....ตำแหน่ง.....

สังกัด.....

3. การดำเนินการสืบสวน

3.1 วันเวลารับแจ้งเหตุ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น

3.2 เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวนที่ร่วมไปทำการสืบสวนบริเวณที่เกิดเหตุ มีดังนี้

3.2.1.....

3.2.2.....

3.2.3.....

3.2.4.....

3.3 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กล่าวหา / เสียหาย

3.3.1 ชื่อ.....อายุ.....ปี อาชีพ.....

ที่อยู่.....โทรศัพท์.....

ที่ทำงาน.....โทรศัพท์.....

การติดต่อที่สะดวก.....

จากกรซักถามได้ความว่า.....

.....
.....
.....

3.3.2 ชื่อ.....อายุ.....ปี อาชีพ.....

ที่อยู่.....โทรศัพท์.....

ที่ทำงาน.....โทรศัพท์.....

การติดต่อที่สะดวก.....

จากการซักถามได้ความว่า.....

3.4 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ขาย

3.4.1 ชื่อ.....อายุ.....ปี อาชีพ.....

ที่อยู่.....โทรศัพท์.....

ที่ทำงาน.....โทรศัพท์.....

การติดต่อที่สะดวก.....

3.4.2 ชื่อ.....อายุ.....ปี อาชีพ.....

ที่อยู่.....โทรศัพท์.....

ที่ทำงาน.....โทรศัพท์.....

การติดต่อที่สะดวก.....

3.5 หยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง (ให้ระบุชื่อ อายุ ที่อยู่ (หรือภูมิจำแน) โทรศัพท์ติดต่อ)

3.5.1 ชื่อ.....อายุ.....ปี อาชีพ.....

ที่อยู่.....โทรศัพท์.....

ที่ทำงาน.....โทรศัพท์.....

การติดต่อที่สะดวก.....

จากการซักถามได้ความว่า.....

3.5.2 ชื่อ.....อายุ.....ปี อาชีพ.....

ที่อยู่.....โทรศัพท์.....

ที่ทำงาน.....โทรศัพท์.....

การติดต่อที่สะดวก.....

จากการซักถามได้ความว่า.....

จำนวนคนร้าย.....คน จับกุมได้.....คน

3.6.1 คนร้ายที่จับกุมตัวได้

3.6.1.1 ชื่อ.....อายุ.....ปี

ชื่อรอง.....นาม.....อาชีพ.....

ที่อยู่.....โทรศัพท์.....

ที่ทำงาน.....โทรศัพท์.....

ตำแหน่ง/บรรณ.....

การติดต่อที่สะดวก.....

จากการซักถามได้ทราบว่า.....

.....

.....

.....

3.6.1.2 ชื่อ.....อายุ.....ปี

ชื่อรอง.....นาม.....อาชีพ.....

ที่อยู่.....โทรศัพท์.....

ที่ทำงาน.....โทรศัพท์.....

ตำแหน่ง/บรรณ.....

การติดต่อที่สะดวก.....

จากการซักถามได้ทราบว่า.....

.....

.....

.....

3.6.2 คนร้ายที่ยังจับกุมไม่ได้

3.6.2.1 ชื่อ.....อายุ.....ปี

ชื่อรอง.....นาม.....อาชีพ.....

ที่อยู่.....โทรศัพท์.....

ที่ทำงาน.....โทรศัพท์.....

ตำแหน่ง/บรรณ.....

3.6.2.2 ชื่อ.....อายุ.....ปี

ชื่อรอง.....นาม.....อาชีพ.....

ที่อยู่.....โทรศัพท์.....

ที่ทำงาน.....โทรศัพท์.....

ตำแหน่ง/บรรณ.....

3.7 ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ผูกประทุมร้าย

3.7.1 รายการทรัพย์สินที่ผูกประทุมร้าย

3.7.1.1.....จำนวน.....

มูลค่า.....บาท

3.7.1.2.....จำนวน.....

มูลค่า.....บาท

รวม.....รายการ มูลค่าทั้งสิ้น.....บาท

3.7.2 การติดตามทรัพย์สินที่ผูกประทุมร้าย

3.7.2.1.....จำนวน.....

มูลค่า.....บาท

3.7.2.2.....จำนวน.....

มูลค่า.....บาท

รวม.....รายการ มูลค่าทั้งสิ้น.....บาท

3.8 ข้อมูลเกี่ยวกับอาวรุทักคนร้ายใช้กระทุมผิด

3.8.1 ประเภท.....

สำหณรูปพรรณ.....

3.8.2 ประเภท.....

สำหณรูปพรรณ.....

3.9 ข้อมูลเกี่ยวกับยานพาหนะที่คนร้ายใช้กระทุมผิด

3.9.1 ประเภท.....

สำหณรูปพรรณ.....

3.9.2 ประเภท.....

สำหณรูปพรรณ.....

3.10 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่เกิดเหตุ

3.10.1 สถานที่ไป.....

.....
.....
.....
.....

3.10.2 พยานเอกษารและขณามวัตถุที่ตรวจพบในสถานที่เกิดเหตุ

3.10.2.1.....จำนวน.....

สำหณนิ่งที่พบ.....

3.10.2.2.....จำนวน.....

สำหณนิ่งที่พบ.....

เช่น รอยเท้า รอยมือเปื้อน รอยนิ้วมือ รอยฝ่ามือ รอยนิ้วเท้า ฝ่าเท้า เป็นต้น

3.10.3.1.....

ตำแหน่งที่พบ.....

3.10.3.2.....

ตำแหน่งที่พบ.....

3.11 ข้อมูลที่ได้จากกระบวนการสอบสวน ตรวจยึด ตรวจค้น เกี่ยวกับความสัมพันธ์ ความเชื่อมโยง ระหว่างกลุ่มผู้กระทำความผิด กลุ่มผู้ต้องสงสัย และผู้เสียหาย เช่น การติดต่อสื่อสาร ที่พักอาศัย รวมถึงข้อมูลทั้งทางดีและทางๆ เป็นต้น

3.11.1.....

ตำแหน่งที่พบ.....

ผลการตรวจ.....

3.11.2.....

ตำแหน่งที่พบ.....

ผลการตรวจ.....

3.12 ผลการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์

3.12.1 รากฐานที่.....

ผลการตรวจสรุปได้ว่า.....

3.12.2 ประเภท.....

ผลการตรวจสรุปได้ว่า.....

3.13 ข้อเท็จจริงที่ได้จากการสืบสวน

คดีนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน ได้ดำเนินการสืบสวนแล้ว ข้อเท็จจริงมีดังนี้

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ข. ผลการสืบสวน

คดีนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน ได้ร่วมกันดำเนินการสืบสวนพยานหลักฐาน ทั้งพยานบุคคล พยานเอกสาร และพยานวัตถุ แล้ว มีพยานหลักฐานพอสมควร น่าเชื่อได้ว่า..... เป็นผู้ (จ้างวาน ใช้) ให้..... จนถึงแก่ความตาย โดยมีพยานหลักฐานยืนยันดังนี้

1. พยานบุคคล.....ยืนยันว่า.....

2. พยานวัตถุ.....ยืนยันว่า.....

3. พยานเอกสาร.....ยืนยันว่า.....

จึงขอขอร้องเห็นพร้อมทำนองการสืบสวนมายังพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในคดีนี้
มาเพื่อพิจารณา และดำเนินการขออุทธรณ์คดีออกหมายจับ.....มาดำเนินคดี
ตามกฎหมายต่อไป รวบ.เอกสาร จำนวน.....แผ่น

(ลงชื่อ).....เจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวน

(.....)

ตำแหน่ง.....

การสืบสวนคดีจ้างวานใช้ (นำผู้อื่น)

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดคดีจ้างวานใช้

1.1.1 ผู้จ้างวานใช้

1.1.2 ผู้รับงาน

1.1.3 คนจี้เป้า

1.1.4 คนจัดหาอุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำผิด

1.1.5 ผู้ร่วมลงมือกระทำ

1.2 ข้อมูลที่นำมาใช้ในการสืบสวน

1.2.1 ข้อมูลท้องถิ่นเกี่ยวกับสถานที่ทั่วไป เช่น บ้านพักบุคคลสำคัญ โรงแรม
 ภัตตาคาร เป็นต้น

1.2.2 ข้อมูลท้องถิ่นเกี่ยวกับสถานที่ที่อาจเกี่ยวข้องกับกับการกระทำผิด เช่น แหล่งมั่ว
 สุข อยาอมุข สถานบริการ แหล่งรับซื้อของเก่า โรงรับจำนำ เป็นต้น

1.2.3 ข้อมูลทั่วไป เช่น หมายจับคดีต่างๆ เหตุลึกลับหรือหายสาบสูญ เป็นต้น

1.2.4 แพ้มาประวัติบุคคลที่เคยถูกจับกุม บุคคลพันไทย บุคคลที่มีแนวโน้มว่าจะ
 กระทำผิดความผิด เช่น ผู้คิดยาเสพติด ผู้มีอิทธิพล มือปืนรับจ้าง พวกมั่วสมตั้งเป็นแก๊งต่างๆ เป็นต้น

2. แนวทางการปฏิบัติการสืบสวน

2.1 การสืบสวนหลังรับแจ้งเหตุ (ในวันเกิดเหตุ)

2.1.1 การตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ

2.1.1.1 รีบเดินทางไปยังสถานที่เกิดเหตุโดยเร็ว

2.1.1.2 รายงานเหตุเบื้องต้นให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

2.1.1.3 ถ่ายภาพนิ่งหรือวิดีโอเกี่ยวกับสถานที่เกิดเหตุรวมถึงกลุ่มคน และ

ยานพาหนะที่เกิดเหตุหรือบริเวณใกล้เคียง ซึ่งอาจมีคนร้ายหรือยานพาหนะที่คนร้ายใช้กระทำ
 ความผิดอยู่บริเวณดังกล่าวด้วย

2.1.1.4 ตรวจสอบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดบริเวณสถานที่เกิดเหตุหรือ
 ใกล้เคียง

2.1.1.5 จัดชุดสืบสวนหาข่าวจากพยานบุคคลที่พบบริเวณที่เกิดเหตุ
 หรือที่เกี่ยวข้อง

- 2.1.1.6 ประสานงานกับพนักงานสอบสวน เจ้าหน้าที่นิติวิทยาศาสตร์ หรือแพทย์ เกี่ยวกับสารตรวจหาพยานหลักฐานต่างๆ ที่พบในสถานที่เกิดเหตุ
- 2.1.2 หลังจากตรวจสถานที่เกิดเหตุแล้วให้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากสารตรวจสถานที่เกิดเหตุเพื่อตั้งสมมุติฐานหรือประเด็นทางคดี
- 2.1.3 ในกรณีที่เป็นคดีสำคัญให้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการสั่งการและควบคุม การสืบสวนคดีและจัดชุดต่างๆ ดังนี้
- 2.1.3.1 ชุดตรวจสอบข้อมูลบุคคล เกี่ยวกับข้อมูลการติดต่อสื่อสารและข้อมูลทางด้านนิติวิทยาศาสตร์
- 2.1.3.2 ชุดวิเคราะห์ความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงระหว่างบุคคลทางคดีทั้งก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุ
- 2.1.3.3 ชุดบันทึกการดำเนินการสืบสวน โดยให้บันทึกการปฏิบัติตลอดระยะเวลาของการทำงาน
- 2.1.3.4 ชุดซักถามบุคคลต้องสงสัย ผู้ต้องหา พยานบุคคล รวมถึงการประสานงานกับจิตแพทย์หรือนักจิตวิทยาในกรณีที่ต้องพิสูจน์เกี่ยวกับอารมณ์ทางจิตของผู้ที่เกี่ยวข้อง
- 2.1.3.5 ชุดปฏิบัติการในภาคสนาม สามารถที่จะออกปฏิบัติหน้าที่ได้ทันทีเมื่อผู้บังคับบัญชาสั่งการ
- 2.1.3.6 ชุดตรวจค้น ทั้กุม โดยให้ดำเนินการตามยุทธวิธี และข้อกฎหมาย โดยเฉพาะการเข้าถึงให้คำนึงว่ามีความจำเป็นหรือมี เป็นอันตรายหรือไม่ และสิ่งกมยอมรับได้หรือไม่
- 2.1.3.7 ชุดจัดเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ ที่จะสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทั้งหมด
- 2.1.3.8 ชุดประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 2.1.3.9 ชุดรับแจ้งข่าวและประชาสัมพันธ์ให้รับแจ้งข่าวทุกเรื่องและบันทึกไว้อย่างละเอียดเพื่อเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณา และต้องทราบข้อมูลต่างๆ ที่สามารถตอบข้อซักถาม ขาดผู้สื่อข่าวและผู้สื่อข่าวได้

2.2 การทำรายงานการสืบสวน

2.2.1 สภาพที่เกิดเหตุ โดยให้ระบุข้อมูลให้ทราบถึงลักษณะภายในและภายนอกสถานที่เกิดเหตุรวมถึงสถานที่ใกล้เคียงหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับเหตุดังกล่าว

2.2.2 การตรวจพบพยานหลักฐานต่างๆ ในบริเวณที่เกิดเหตุที่อาจเป็นประโยชน์ต่อรูปคดี เช่น ข้อมูลการติดต่อสื่อสาร ฉายนิ้วมือแฝง รอยเท้า อุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำความผิด เป็นต้น โดยให้ระบุถึงลักษณะ จำนวน ขนาด ปริมาณ และบริเวณที่ตรวจพบพยานหลักฐานดังกล่าวไว้ให้ละเอียด

2.2.3 สภาพศพ ให้ระบุถึงลักษณะร่องรอยบาดแผลของศพที่ตรวจพบ

2.2.4 รายการทรัพย์สินที่สูญหาย

2.2.5 แผนที่เกิดเหตุ

2.2.6 อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง กับคดี

2.3 การสืบสวนเพื่อทราบเหตุการณ์ก่อนเกิดเหตุ

2.3.1 สืบหาประเด็นความขัดแย้งของผู้เสียหาย

2.3.2 สืบหาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้กระทำความผิดหรือสงสัยว่าจะกระทำความผิด

2.3.3 สืบหาข้อมูลการติดต่อสื่อสารระหว่างกลุ่มผู้กระทำความผิดหรือสงสัยว่าจะ

กระทำความผิด

2.3.4 สืบหาข่าวความเคลื่อนไหวของบุคคลที่สงสัยว่าจะเกี่ยวข้องกับกระทำความผิด ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ร่วมลงมือกระทำความผิด หรือผู้จัดหาอุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำความผิด เป็นต้น

2.3.5 สืบหาถิ่นที่อยู่ของกลุ่มผู้กระทำความผิดหรือสงสัยว่าจะกระทำความผิด ก่อนเกิดเหตุ

2.3.6 สืบหาพฤติการณ์ที่ผิดปกติของกลุ่มผู้กระทำความผิดหรือสงสัยว่าจะกระทำความผิดที่เคยปฏิบัติมา เช่น การเข้ามาติดสนิทซึ่งๆ ที่เคยมีสาเหตุโครงการเดียวกันมาก่อน เป็นต้น

2.3.7 สืบหาข้อมูลจากพยานบุคคลหรือพยานแวดล้อมว่ากลุ่มผู้กระทำความผิดหรือสงสัยว่าจะกระทำความผิด มีการวางแผนกระทำความผิดอย่างไร

2.3.8 สืบหาข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดี

2.4 การสืบสวนเพื่อทราบเหตุการณ์ขณะและหลังเกิดเหตุ

2.4.1 สืบหาพฤติการณ์ความสัมพันธ์เชื่อมโยงของกลุ่มผู้ต้องสงสัยทั้งช่วงก่อนขณะและหลังเกิดเหตุ

2.4.2 ตรวจสอบหาเส้นทางและจุดพักของผู้ร่วมกระทำผิดทุกคนรวมถึงตรวจสอบยานพาหนะและอุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำควมผิดด้วย

2.4.3 ตรวจสอบภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่ได้จากสถานที่เกิดเหตุ หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้อง

2.4.4 ตรวจสอบพฤติกรรมของผู้ตายในช่วงก่อนเกิดเหตุ โดยให้จัดทำตารางเหตุการณ์และตารางเวลา (Timeline) ของผู้ตายไว้โดยละเอียด

2.4.5 บันทึกทำเนียบรูปพรรณของคนร้าย ยานพาหนะ อาวุธ ตลอดจนบนเส้นทางหลบหนีของคนร้ายไว้โดยละเอียด

2.4.6 ตั้งประเด็นการสืบสวนในคดีที่อาจเป็นไปได้ทั้งหมด เช่น มูลเหตุจูงใจและประเด็นความขัดแย้งต่างๆ

2.4.7 หาข้อมูลจากแหล่งข่าวทุกแห่ง

2.4.8 ตรวจสอบความเชื่อมโยง ความสัมพันธ์และตำแหน่งที่อยู่ของกลุ่มผู้ต้องสงสัย โดยให้จัดทำตารางเวลา (Timeline) ในห้วงเวลาเกิดเหตุ

2.4.9 ดำเนินการตรวจสอบกลุ่มผู้ต้องสงสัยตามรายการตรวจสอบ (Checklist)

2.4.10 ติดตามภาพทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้าย

2.4.11 เมื่อพยานหลักฐานเพียงพอให้ประสานพนักงานสอบสวนเพื่อขออนุมัติออกหมายจับผู้กระทำผิด

2.4.12 การดำเนินการวางแผนต่างๆ เช่น จับกุม ตรวจค้น เป็นต้น ให้คำนึงถึงความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่และทุกฝ่าย

2.4.13 เมื่อติดตามจับกุมผู้กระทำผิดได้แล้วให้จัดทำบันทึกการจับกุม บันทึกคำรับสารภาพ บันทึกการตรวจยึดของกลางหรือทรัพย์สินส่วนตัวของผู้ต้องหาไว้ให้ละเอียดชัดเจน

2.4.14 นำตัวผู้ต้องหาพร้อมของกลางไปส่งพนักงานสอบสวนภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด

2.4.15 ประสานงานกับพนักงานสอบสวน กรณีที่มีการให้ผู้ต้องหาไปนัระที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ

- 2.4.16 สืบสวนขยายผลเครือข่าย
- 2.4.17 ติดตามตรวจยึดอุปกรณ์ที่ใช้กระทำความผิดของคณาจารย์ที่สิ้นที่ถูกต้องของรัฐ
- 2.4.18 นำผู้ต้องหาไปพบแพทย์เพื่อตรวจร่างกาย
- 2.4.19 ชุมล กลุ่มทรงพยานบุคคลอย่างใกล้ชิดจนกว่าจะเสร็จสิ้นคดี
- 2.4.20 ติดตามผลคดีในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการและศาล จนกว่าจะ

มีคำพิพากษาตัดสินคดี

การสืบสวนคดีเรียกค่าไถ่

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดคดีเรียกค่าไถ่

1.1.1 ผู้จ้างวาน ไซ้

1.1.2 ผู้รับงาน

1.1.3 คนซื้เปื้อา

1.1.4 คณ.จัดหาสถานที่ แคนพาหนะ อุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำผิด

1.1.5 ผู้ร่วมลงมือกระทำ

1.2 ข้อมูลที่นำมาใช้ในการสืบสวน

1.2.1 ข้อมูลท้องถิ่นเกี่ยวกับสถานที่ทั่วไป เช่น บ้านพักบุคคลสำคัญ โรงแรม
ชนบทฯ เป็นต้น

1.2.2 ข้อมูลท้องถิ่นเกี่ยวกับสถานที่ที่อาจเกี่ยวข้องกับบรรดากระทำผิด เช่น แหล่งมั่ว
สุข อบต.ชุมชน สถานบริการ แหล่งรับซื้อของเก่า โรงรับจำนำ เป็นต้น

1.2.3 ข้อมูลทั่วไป เช่น หมายจับคดีต่างๆ เป็นต้น

1.2.4 แฟ้มประวัติบุคคลที่เคยถูกจับกุม บุคคลหันโทษ บุคคลที่มีแนวโน้มว่าจะ
กระทำความคิด เช่น ผู้มีประวัติเรียกค่าไถ่ กระร โขกทรัพย์ เป็นต้น

2. แนวทางการปฏิบัติการสืบสวน

2.1 การสืบสวนหลังรับแจ้งเหตุ (ในวันเกิดเหตุ)

2.1.1 การตรวจสถานที่เกิดเหตุ

2.1.1.1 รีบเดินทางไปยังสถานที่เกิดเหตุโดยเร็ว

2.1.1.2 รายงานเหตุเบื้องต้นให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

2.1.1.3 สอบถามญาติพี่น้องแจ้งให้หน่วยงานอื่นใดทราบบ้างและให้ยุติ

การแจ้ง โดยให้ประสานงานหน่วยที่รับแจ้งหน่วยเดียวรับผิดชอบเพื่อป้องกันการซ้ำใจผิดในการ
ดำเนินการสืบสวนแนวเดียวกัน

2.1.1.4 การสืบสวนต้องเป็นไปด้วยความลับเพื่อความปลอดภัยของเหยื่อ
ให้พิจารณาหาวิธีช่วยเหลือแก่ผู้เสียหายความปลอดภัยเป็นอันดับแรก

2.1.1.5 จัดชุดสืบสวนดูแลญาติพี่น้องที่รับการติดต่อจากคนร้าย ควบคุม
การปฏิบัติในการติดต่อกลับมาของคนร้าย

2.1.1.6 ทบทวนและตรวจสอบทั้งทางภาคีคดีต่อสื่อสารระหว่างคนร้ายกับผู้เสียหาย เช่น โทรศัพท์บ้าน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ให้วางระบบเพื่อทราบหมายเลขและตำแหน่งการโทรเข้า พร้อมบันทึกเสียงการสนทนา

2.1.1.7 ถ่ายภาพนิ่งหรือวิดีโอเกี่ยวกับสถานที่เกิดเหตุรวมถึงกลุ่มคนและยานพาหนะที่เกิดเหตุหรือบริเวณใกล้เคียง ซึ่งอาจมีคนร้ายหรือยานพาหนะที่คนร้ายใช้กระทำความผิดลอบอยู่บริเวณดังกล่าวด้วย

2.1.1.8 ตรวจสอบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดบริเวณสถานที่เกิดเหตุหรือใกล้เคียง

2.1.1.9 จัดชุดสืบสวนหาข่าวซักถามพยานบุคคลที่พบบริเวณที่เกิดเหตุหรือที่เกี่ยวข้อง

2.1.1.10 ประสานงานกับพนักงานสอบสวน เจ้าหน้าที่นิติวิทยาศาสตร์หรือแพทย์ เกี่ยวกับภารตรวจหาพยานหลักฐานต่างๆ ที่พบในสถานที่เกิดเหตุ

2.1.2 หลังจากตรวจสถานที่เกิดเหตุแล้วให้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการตรวจสถานที่เกิดเหตุเพื่อตั้งสมมุติฐานหรือประเด็นทางคดี

2.1.3 ในกรณีที่เป็นคดีสำคัญให้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการตั้งการและควบคุมการสืบสวนคดีและจัดชุดต่างๆ ดังนี้

2.1.3.1 ชุดตรวจสอบข้อมูลบุคคล เกี่ยวกับข้อมูลการติดต่อสื่อสารและข้อมูลทางด้านนิติวิทยาศาสตร์

2.1.3.2 ชุดวิเคราะห์ความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงระหว่างบุคคลทางคดี ทั้งก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุ

2.1.3.3 ชุดบันทึกการดำเนินการสืบสวน โดยให้บันทึกการปฏิบัติงานตลอดระยะเวลาของการทำงาน

2.1.3.4 ชุดซักถามบุคคลต้องสงสัย ผู้ต้องหา พยานบุคคล รวมถึงการประสานงานกับจิตแพทย์หรือนักจิตวิทยาในกรณีที่ต้องพิสูจน์เกี่ยวกับอารมณ์ทางจิตของผู้ที่เกี่ยวข้อง

2.1.3.5 ชุดปฏิบัติการในภาคสนาม สามารถที่จะออกปฏิบัติหน้าที่ได้ทันทีเมื่อผู้บังคับบัญชาสั่งการ

2.1.3.6 ชุดตรวจค้น จับกุม โดยให้ดำเนินการตามยุทธวิธี และข้อกฎหมาย โดยเฉพาะการใช้กำลังให้คำนึงว่ามีความจำเป็นหรือไม่ เป็นอันตรายหรือไม่ และตั้งหมยขมรับได้หรือไม่

2.1.3.7 ชุดจัดเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ ที่จะตามับสนามการปฏิบัติงาน
ของเจ้าหน้าที่ทั้งหมด

2.1.3.8 ชุดประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.1.3.9 ชุดรับมือเชิงข่าวและประชาสัมพันธ์ให้รับแจ้งข่าวทุกเรื่องและบันทึก
ไว้อย่างละเอียดเพื่อเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณา และต้องทราบข้อมูลต่างๆ ที่สามารถตอบข้อ
ซักถามจากผู้สื่อข่าวและผู้อื่นได้

2.2 การทำรายงานการสืบสวน

2.2.1 ภาพที่กัศเหตุ โดยให้ระบุข้อมูลว่าห้ทราบถึงลักษณะภายในและภายนอก
สถานที่เกิดเหตุรวมถึงสถานที่ใกล้เคียงหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับเหตุดังกล่าว

2.2.2 การตรวจพบพยานหลักฐานต่างๆ ในบริเวณที่เกิดเหตุที่อาจเป็นประโยชน์
ต่อรูปคดี เช่น ข้อมูลการติดต่อสื่อสาร ลายนิ้วมือแฝง รอยเท้า อุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำผิด เป็น
ต้น ใคย์ให้ระบุถึงลักษณะ จำนวน ขนาด ปริมาณ และบริเวณที่ตรวจพบพยานหลักฐานดังกล่าว
ไว้ให้ละเอียด

2.2.3 รายการทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้าย

2.2.4 แผนที่เกิดเหตุ

2.2.5 อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดี

2.3 การสืบสวนเพื่อทราบเหตุการณ์ก่อนเกิดเหตุ

2.3.1 สืบหาพฤติการณ์ของผู้ต้องสงสัยแล้วตั้งประเด็นเช่น ต้องการทรัพย์สิน
ความแค้นส่วนตัว ผู้สาว ข้อมูลลับ

2.3.2 สืบหาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้กระทำผิดหรือสงสัยว่าจะกระทำคามผิด
ซึ่งหากกลุ่มผู้กระทำผิดรู้จักกันเพื่อย่อมมีแนวโน้มจะมาปิดปาก

2.3.3 สืบหาข้อมูลการติดต่อสื่อสารระหว่างกลุ่มผู้กระทำผิดหรือสงสัยว่าจะ
กระทำคามผิด

2.3.4 สืบหาข่าวความเคลื่อนไหวของบุคคลที่สงสัยว่าจะเกี่ยวข้องกับกรกระทำ
ผิด ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ร่วมลงมือกระทำผิดหรือผู้จัดหาอุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำผิด เป็นต้น

2.3.5 สืบหาถิ่นที่อยู่ของกลุ่มผู้กระทำผิดหรือสงสัยว่าจะกระทำคามผิด ก่อนเกิด
เหตุ

- 2.3.6 สืบหาพฤติกรรมที่ผิดปกติของกลุ่มผู้กระทำผิด หรือสงสัยว่าจะกระทำ ความผิดที่กบฏปฏิบัติมา เช่น การเข้ามาตัดสินใจ ทั้งๆที่เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกันมาก่อน เป็นต้น
- 2.3.7 สืบหาข้อมูลจากพยานบุคคลหรือพยานแวดล้อมว่ากลุ่มผู้กระทำผิด หรือ สงสัยว่าจะกระทำ ความผิดมีการวางแผนกระทำผิดอย่างไร
- 2.3.8 สืบหาข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องรับคดี
- 2.4 การสืบสวนเพื่อทราบเหตุการณ์ขณะและหลังเกิดเหตุ**
- 2.4.1 สืบหาพฤติการณ์ความสัมพันธ์เชื่อมโยงของกลุ่มผู้ต้องสงสัยทั้งช่วงก่อน ขณะและหลังเกิดเหตุ
- 2.4.2 ตรวจสอบภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่ได้จากสถานที่เกิดเหตุ หรือ สถานที่ที่เกี่ยวข้อง
- 2.4.3 ตรวจสอบพฤติกรรมของเหยื่อในช่วงก่อนเกิดเหตุ โดยให้จัดทำตาราง เหตุการณ์ และตารางเวลา (Timeline) ไว้โดยละเอียด
- 2.4.4 บันทึกคำให้การปรัพรรณของคนร้าย ยานพาหนะ อาวุธ ตลอดจนเส้นทาง หลบหนีของคนร้ายไว้โดยละเอียด
- 2.4.5 ตั้งประเด็นการสืบสวนในคดีที่อาจเป็นไปได้ทั้งหมด เช่น มูลเหตุจูงใจและ ประเด็นความขัดแย้งต่างๆ
- 2.4.6 ซื่อเรียกร่องของคนร้ายเพื่อแลกเปลี่ยนกับความปลอดภัยของเหยื่อ โดย กำหนดเส้นตายให้ญาติต่อรองหรือช่วงเวลาที่ให้นานที่สุด
- 2.4.7 หาข้อมูลจากแหล่งข่าวทุกแห่ง
- 2.4.8 ตรวจสอบความเชื่อมโยง ความสัมพันธ์และตำแหน่งที่อยู่ของกลุ่มผู้ต้อง สงสัย โดยให้จัดทำตารางเวลา (Timeline) ในหัวขบวนเกิดเหตุ
- 2.4.9 ดำเนินการตรวจสอบกับกลุ่มผู้ต้องสงสัยตามรายการตรวจสอบ (Checklist)
- 2.4.10 ติดตามหาทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้าย
- 2.4.11 เมื่อพยานหลักฐานเพียงพอให้ประสานพนักงานสอบสวนเพื่อขออนุมัติ จับกุมผู้กระทำผิด
- 2.4.12 การดำเนินการวางแผนต่างๆ เช่น จับกุม ตรวจสอบ เป็นต้น ให้คำนึงถึง ความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่และทุกฝ่าย

2.4.13 พิจารณาตามสถานการณ์ อาจจัดชุดสะกดรอยหรือค้นบ้านกลุ่มผู้ต้องสงสัย เพื่อกดดันให้ทราบว่าเจ้าหน้าที่รู้ตัวกลุ่มคนร้ายแล้ว ในกรณีแน่ใจว่าคนร้ายอาจปล่อยตัวเหยื่อ

2.4.13 เมื่อติดตามจับกุม ผู้กระทำผิดได้แล้วให้จัดทำบันทึกการจับกุม บันทึกคำรับสารภาพ บันทึกการตรวจยึดของกลางหรือทรัพย์สินส่วนตัวของผู้ต้องหาไว้ให้ละเอียดชัดเจน

2.4.14 นำตัวผู้ต้องหาพร้อมของกลางไปส่งพนักงานสอบสวนภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด

2.4.15 ประสานงานกับพนักงานสอบสวน กรณีที่มีการนำผู้ต้องหาไปปล่อยที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ

2.4.16 สืบสวนขยายผลเครือข่าย

2.4.17 ติดตามตรวจยึดอุปกรณ์ที่ใช้กระทำความผิดตลอดจนทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้าย

2.4.18 นำผู้ต้องหาไปพบแพทย์เพื่อตรวจร่างกาย

2.4.19 ดูแลคุ้มครองพยานบุคคลอย่างใกล้ชิด จนกว่าจะเสร็จสิ้นคดี

2.4.20 ติดตามผลคดีในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการและศาล จนกว่าจะ

มีคำพิพากษาตัดสินคดี

การสืบสวนคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ข้อมูลที่นำมาใช้ในการสืบสวน

- 1.1.1 ข้อมูลที่ยังมีขึ้นเกี่ยวกับสถานที่ทั่วไป เช่น บ้านพักบุคคลเสียหาย โรงแรม
ร้านอาหาร เป็นต้น
- 1.1.2 ข้อมูลท้องถิ่นเกี่ยวกับสถานที่ที่อาจเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม เช่น แหล่งมั่ว
สุม อพวยมุข สถานบริการ แหล่งรับซื้อของเก่า โรงรับจำนำ เป็นต้น
- 1.1.3 ข้อมูลทั่วไป เช่น หมายจับคดีต่างๆ เหตุคดีทรัพย์สินหาย เป็นต้น
- 1.1.4 แผนที่ประวัติบุคคลที่เคยถูกจับกุม บุคคลพันโท บุคคลที่มีแนวโน้มว่าจะ
กระทำความผิด เช่น ผู้เคยทำผิดฐานลัก ชิง ชิง ปล้นทรัพย์ ผู้ติดยาเสพติด พงกมั่วถูกตั้งเป็นแก๊ง
ต่างๆ เป็นต้น

2. แนวทางการปฏิบัติการสืบสวน

2.1 การสืบสวนหลังรับแจ้งเหตุ (ในวันเกิดเหตุ)

- 2.1.1 ตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ
- 2.1.1.1 รีบเดินทางไปยังสถานที่เกิดเหตุโดยเร็ว
- 2.1.1.2 รายงานเหตุเบื้องต้นให้ผู้บังคับบัญชาทราบ
- 2.1.1.3 ถ่ายภาพนิ่งหรือวีดีโอเกี่ยวกับสถานที่เกิดเหตุรวมถึงกลุ่มคน และ
ยานพาหนะที่เกิดเหตุหรือบริเวณใกล้เคียง ซึ่งอาจมีคนร้ายหรือยานพาหนะที่คนร้ายใช้กระทำ
ความผิดอยู่บริเวณดังกล่าวด้วย
- 2.1.1.4 ตรวจสอบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดบริเวณสถานที่เกิดเหตุหรือ
ใกล้เคียง
- 2.1.1.5 จัดชุดสืบสวนหาข่าวรั่วรั่วจากพยานบุคคลที่พบบริเวณที่เกิดเหตุ
หรือผู้เกี่ยวข้อง
- 2.1.1.6 ประสานงานกับพนักงานสอบสวน เจ้าหน้าที่นิติวิทยาศาสตร์
หรือแพทย์ เกี่ยวกับการตรวจหาพยานหลักฐานต่างๆ ที่พบในสถานที่เกิดเหตุ
- 2.1.2 หลังจากตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุแล้วให้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตรวจ
สถานที่เกิดเหตุเพื่อตั้งสมมติฐานหรือประเด็นทางคดี

2.1.3 ในกรณีที่เป็นคดีสำคัญให้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการสั่งการและควบคุมการสืบสวนคดีและจัดชุดต่างๆดังนี้

2.1.3.1 ชุดตรวจสอบข้อมูลบุคคล เกี่ยวกับข้อมูลการติดต่อสื่อสารและข้อมูลทางค่านิติวิทยาศาสตร์

2.1.3.2 ชุดวิเคราะห์ความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงระหว่างบุคคลทางคดีที่ก่อเหตุเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุ

2.1.3.3 ชุดบันทึกการดำเนินกรสืบสวน โดยให้บันทึกการปฏิบัติตลอดระยะเวลาของการทำงาน

2.1.3.4 ชุดซักถามบุคคลต้องสงสัย ผู้ต้องหา พยานบุคคล รวมถึงการประสานงานกับจิตแพทย์หรือนักจิตวิทยาในกรณีที่ต้องพิสูจน์เกี่ยวกับอารมณ์ทางจิตของผู้ที่เกี่ยวข้อง

2.1.3.5 ชุดปฏิบัติการในภาคสนาม สามารถที่จะออกปฏิบัติหน้าที่ได้ทันทีเมื่อผู้บังคับบัญชาสั่งการ

2.1.3.6 ชุดติดตามทรัพย์สินที่ถูกประทุรร้าย

2.1.3.7 ชุดตรวจค้น จับกุม โดยให้ดำเนินการตามยุทธวิธี และข้อกฎหมาย โดยเฉพาะการใช้กำลังให้คำเฝ้าระวังมีความจำเป็นหรือไม่ เป็นอันตรายหรือไม่ และตั้งคมขอมรับได้หรือไม่

2.1.3.8 ชุดจัดเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ ที่จะสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทั้งหมด

2.1.3.9 ชุดประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.1.3.10 ชุดรับแจ้งข่าวและประชาสัมพันธ์ให้รับแจ้งข่าวทุกเรื่องและบันทึกไว้อย่างละเอียดเพื่อเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณา และต้องทราบข้อมูลต่างๆ ที่สามารถขอข้อซักถามจากผู้สื่อข่าวและผู้อื่นได้

2.2 การสืบสวนเพื่อทราบเหตุการณ์ก่อนเกิดเหตุ

2.2.1 สืบหาประเด็นของการกระทำผิด

2.2.2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้กระทำความผิด หรือสงสัยว่าจะกระทำความผิด

2.2.3 สืบหาข้อมูลการติดต่อสื่อสารระหว่างกลุ่มผู้กระทำความผิด หรือสงสัยว่าจะกระทำความผิด

2.2.4 สืบหาข่าวความเคลื่อนไหวของบุคคลที่สงสัยว่าจะเกี่ยวข้องกับกรกระทำผิด ไม่ว่าจะเป็นผู้ร่วมลงมือกระทำความผิด หรือผู้จัดหาอุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำความผิด เป็นต้น

2.2.5 สืบหาต้นตอที่อยู่ของกลุ่มผู้กระทำผิด หรือสงสัยว่าจะกระทำความผิด ก่อนเกิดเหตุ

2.2.6 ศึกษาพฤติการณ์ที่ผิดปกติของกลุ่มผู้กระทำผิด หรือสงสัยว่าจะกระทำความผิดที่เคยปฏิบัติมา เช่น การเข้ามาที่สนิท ทั้งๆที่เคยมีสาเหตุ โกรธเคืองกับมาก่อน เป็นต้น

2.2.7 สืบหาข้อมูลจากพยานบุคคล หรือพยานแวดล้อม ว่า กลุ่มผู้กระทำผิด หรือสงสัยว่าจะกระทำความผิด มีตารางแผนการกระทำผิดอย่างไร

2.2.8 สืบหาข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดี

2.3 การทำรายงานการสืบสวน

2.3.1 สภาพที่เกิดเหตุ โดยให้ระบุข้อมูลให้ทราบถึงลักษณะภายในและภายนอก สถานที่เกิดเหตุรวมถึงสถานที่ใกล้เคียงหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับเหตุดังกล่าว

2.3.2 ตรวจสอบพยานหลักฐานต่างๆ ในบริเวณที่เกิดเหตุที่อาจเป็นประโยชน์ต่อรูปคดี เช่น ข้อมูลการติดต่อสื่อสาร สายนิ้วมือแฝง รอยเท้า อุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำความผิด เป็นต้น โดยให้ระบุถึงลักษณะ จำนวน ขนาด ปริมาณ และบริเวณที่ตรวจพบพยานหลักฐานดังกล่าวไว้ให้ละเอียด

2.3.3 รายการทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้าย

2.3.4 แผนที่เกิดเหตุ

2.3.5 อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดี

2.4 การสืบสวนเพื่อทราบเหตุการณ์ขณะและหลังเกิดเหตุ

2.4.1 สืบหาพฤติการณ์ความสัมพันธ์เชื่อมโยงของคู่ผู้สงสัยทั้งช่วงก่อนขณะและหลังเกิดเหตุ

2.4.2 ตรวจสอบเส้นทางเข้าออกของที่เกิดเหตุเพื่อหิข ระยะเวลาความชำนาญพื้นที่ของกลุ่มผู้สงสัยสงสัย

2.4.3 ตรวจสอบภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่ได้จากระบบที่เกิดเหตุหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้อง

2.4.4 บันทึกคำพินิจาพินิจของคนร้าย ยานพาหนะ อาวุธ ตลอดจนเส้นทางหลบหนีของคนร้ายไว้โดยละเอียด

2.4.5 ตรวจสอบเปรียบเทียบแผนผังระบุมุขกรรมของคนร้ายกับคดีที่ผ่านมา

2.4.6 ตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เสียหายในช่วงก่อนเกิดเหตุ โดยให้จัดทำตารางเหตุการณ์และตารางเวลา (Timeline) ของผู้เสียหายไว้โดยละเอียด

- 2.4.7 ตั้งประเด็นการสืบสาวในคดีที่อาจเป็นไปได้ทั้งหมด เช่น มูลเหตุขงใจและประเด็นความขัดแย้งต่างๆ
- 2.4.8 หาข้อมูลจากแหล่งข่าวทุกแห่ง
- 2.4.9 ตรวจสอบความเชื่อมโยง ความสัมพันธ์และตำแหน่งที่อยู่ของกลุ่มผู้ต้องสงสัย ใ้จัดทำตารางเวลา (Timeline) ในห้วงเวลาเกิดเหตุ
- 2.4.9 ดำเนินการตรวจสอบกลุ่มผู้ต้องสงสัยตามรายการตรวจสอบ (Checklist)
- 2.4.10 ติดตามหาทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้าย
- 2.4.11 เมื่อพยานหลักฐานเพียงพอให้ประสานพนักงานสอบสวนเพื่อขออนุมัติหมายจับผู้กระทำความผิด
- 2.4.12 การคำนวณการวางแผนต่างๆ เช่น จับกุม ตรวจสอบ เป็นต้น ให้คำนึงถึงความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่และทุกฝ่าย
- 2.4.13 เมื่อติดตามจับกุมผู้กระทำความผิดได้แล้วให้จัดทำบันทึกการจับกุม บันทึกคำให้การสารภาพ บันทึกการตรวจยึดของกลางหรือทรัพย์สินส่วนตัวของผู้ต้องหาไว้ให้ละเอียดชัดเจน
- 2.4.14 นำตัวผู้ต้องหาพร้อมของกลางไปส่งพนักงานสอบสวนภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด
- 2.4.15 ประสานงานกับพนักงานสอบสวน กรณีที่มีการให้ผู้ต้องหาไปนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ
- 2.4.16 สืบสวนขยายผลเครือข่าย
- 2.4.17 ติดตามตรวจยึดอุปกรณ์ที่ใช้กระทำความผิดของขบทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้าย
- 2.4.18 นำผู้ต้องหาไปพบแพทย์เพื่อตรวจร่างกาย
- 2.4.19 ดูแลคุ้มครองพยานบุคคลอย่างใกล้ชิด จนกว่าจะเสร็จสิ้นคดี
- 2.4.20 ติดตามผลคดีในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการและศาล จนกว่าจะมีคำพิพากษาตัดสินคดี

ด่วนที่สุด บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คร.

โทร. 0 2205 3466

ที่ 0031.212/ 5183

วันที่ 13 พฤศจิกายน 2550

เรื่อง แนวทางปฏิบัติการเรื่องเอกสารในสำนวนการสอบสวนคดีอาญา และการออกเลขคดี (เพิ่มเติม)

ผบช.น., ภ.1 - 9, ก., 118., 119., 120., 121. และ กยส.

ตามคำสั่ง คร. ที่ 472/2550 ลงวันที่ 21 สิงหาคม 2550 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่ง คร. ที่ 753/2541 ลงวันที่ 28 พฤษภาคม 2541 ได้กำหนดเกี่ยวกับการเรื่องเอกสารในสำนวนการสอบสวนคดี โดยให้จัดแบ่งกลุ่มพยานเป็นกลุ่มพยานของผู้กล่าวหา กลุ่มพยานของผู้ต้องหา และกลุ่มพยานที่พนักงานสอบสวนจัดหาได้เอง และ คร. ได้มีหนังสือด่วนมาก ที่ 0031.212/4501 ลงวันที่ 3 ตุลาคม 2550 เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ การบันทึกคดี (ออกเลขคดี) การสอบสวนคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำอาชญากรรมและการรายงานคดี เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของพนักงานสอบสวน นั้น

จากการแนะนำแนวทางปฏิบัติตามคำสั่งและหนังสือสั่งการดังกล่าวข้างต้นพบว่า มีบางกรณีที่ต้องกำหนดแนวทางปฏิบัติเพิ่มเติม เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงให้ดำเนินการดังนี้

1. การดำเนินการตามคำสั่ง คร. ที่ 472/2550 ลงวันที่ 21 สิงหาคม 2550 ให้ปฏิบัติเพิ่มเติมดังนี้

1.1 การสอบสวนผู้กล่าวหาหรือผู้ต้องหา ให้พนักงานสอบสวนถามปากคำผู้กล่าวหาหรือผู้ต้องหาก่อนขบคำให้การว่า "จะอ้างผู้ใด เอกสารใด หรือ วัตถุใด เป็นพยานหรือไม่" ถ้ามีการอ้างให้พนักงานสอบสวนบันทึกไว้ในคำให้การและดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานเข้าสำนวนการสอบสวนตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

1.2 การให้เลขหมายเอกสารในสำนวนการสอบสวนให้พนักงานสอบสวนให้เลขหมายเอกสารในสำนวนการสอบสวนทุกแผ่น จากแผ่นสุดท้ายถึงบัญชีสำนวนซึ่งอยู่บนสุด โดยไม่เว้นบัญชีพยานหลักฐานของผู้กล่าวหา ผู้ต้องหา และที่พนักงานสอบสวนรวบรวมได้เอง

1.3 การทำบัญชีของกลางที่ผู้กล่าวหาหรือผู้ต้องหาอ้าง/ส่งมอบให้พนักงานสอบสวนทำบัญชีของกลางเมื่อไว้ในแต่ละกลุ่ม การเรื่องเอกสาร ต่อกจากบัญชีของกลางให้เรียงพยานเอกสาร และวัตถุพยาน(ภาพถ่ายหรือภาพวาด)ของแต่ละกลุ่ม

2. การดำเนินการตามหนังสือ ตร. ต่วนมาก ที่ 0031.212/4501 ลงวันที่ 3 ตุลาคม 2550 เกี่ยวกับกรบันทึกคดี (ออกเลขคดี) ให้ปฏิบัติเพิ่มเติม ดังนี้

2.1 การบันทึกคำร้องทุกข์หรือฟ้องกล่าวโทษ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2550 เป็นต้นมา ให้บันทึกต่อเนื่องจากการบันทึกคำร้องทุกข์หรือฟ้องกล่าวโทษของเดือนก่อนหน้าขึ้น (ไม่ต้องใช้สมุดสารบบการดำเนินคดีเล่มใหม่ ยกเว้นเล่มเดิมใช้บันทึกหมดแล้ว) และให้เพิ่มเลขลำดับการรับคำร้องทุกข์หรือฟ้องกล่าวโทษลงในบันทึกคำร้องทุกข์หรือฟ้องกล่าวโทษ โดยระบุเลขลำดับคำร้องทุกข์หรือฟ้องกล่าวโทษที่... ..ไว้ที่มุมบนด้านซ้ายเหนือข้อความเลขคดีอาญาที่...../..... หรือเลขคดีจราจรทางบกที่...../..... สำหรับการให้เลขลำดับการรับคำร้องทุกข์หรือฟ้องกล่าวโทษ ให้เลขลำดับต่อจากเลขลำดับคดีเดิมเช่น ก่อนวันที่ 1 ตุลาคม 2550 บันทึกคำร้องทุกข์หรือฟ้องกล่าวโทษไว้ตามเลขคดีอาญาที่ 123/2550 หลังจากวันที่ 1 ตุลาคม 2550 เป็นต้นมา ถ้ามีการบันทึกคำร้องทุกข์หรือฟ้องกล่าวโทษ ให้ระบุเลขลำดับการรับคำร้องทุกข์หรือฟ้องกล่าวโทษเป็น เลขลำดับที่ 124/2550 125/2550 126/2550 ... .. เป็นต้น ส่วนการบันทึกคดี (ออกเลขคดี) ให้ดำเนินการตามแนวทางที่กำหนดไว้ในหนังสือ ตร. ต่วนมาก ที่ 0031.212/4501 ลงวันที่ 3 ตุลาคม 2550 หลังจากบันทึกคดี(ออกเลขคดี)แล้ว จึงนำเลขคดีมาบันทึกไว้ในบันทึกการรับคำร้องทุกข์หรือฟ้องกล่าวโทษ

การรายงานคดีครั้งแรก ให้ระบุเลขลำดับการรับคำร้องทุกข์หรือฟ้องกล่าวโทษแทนเลขคดี ส่วนการรายงานเลขคดีให้รายงานเพิ่มเติมในภายหลัง

2.2 การบันทึกคดี(ออกเลขคดี) สำหรับคดีที่รู้ตัวผู้กระทำความผิด ให้ออกเลขคดีโดยกำหนดไว้ (ต) เป็นประเภทคดีรู้ตัวผู้กระทำความผิด และมีเครื่องหมาย / แล้วตามด้วยปี พ.ศ. เช่น คดีที่ 1(ต)/2550 , 2(ต)/2550, ...ต่อเนื่องไปจนถึงปีปฏิทิน เมื่อเริ่มปีใหม่ให้เริ่มคดีที่ 1(ต)ใหม่

คดีรู้ตัวผู้กระทำความผิด หมายถึง คดีที่รู้จักชื่อ ชื่อสกุล หรือรู้จักชื่อ แต่ไม่รู้จักชื่อสกุล และมีคำหมายรูปพรรณเพื่อขอให้ศาลออกหมายจับได้ รวมทั้งคดีที่ไม่รู้จักชื่อ ชื่อสกุล แต่มีคำหมายรูปพรรณเพียงพอจนสามารถเสาะหาผู้กระทำความผิดเพื่อขอให้ศาลออกหมายจับได้

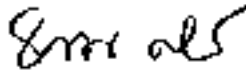
2.3 การบันทึกคดี (ออกเลขคดี) สำหรับคดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด ให้ออกเลขคดีโดยกำหนดไว้ (ส 1) เป็นประเภทคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด และมีเครื่องหมาย / แล้วตามด้วยปี พ.ศ. เช่น คดีที่ 1 กำหนดเป็น 1(ส 1)/2550, 2(ส 1)/2550..... ต่อเนื่องไปจนถึงปีปฏิทิน เมื่อเริ่มปีใหม่ให้เริ่มคดีที่ 1(ส 1)ใหม่

คดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด หมายถึง คดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด รวมทั้งคดีที่ไม่รู้จักชื่อ ชื่อสกุล และไม่มีคำหมายรูปพรรณเพียงพอที่จะเสาะหาผู้กระทำความผิดเพื่อขอให้ศาลออกหมายจับได้

2.4 คดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความคิดซึ่งพนักงานสอบสวน
 ตรวจค้นพบมีความเห็นควรลงหรือให้ส่งศาลสอบสวนและส่งสำนวนไปซึ่งพนักงานอัยการ
 พิจารณาแล้วด้วยว่าผู้ใดผู้กระทำผิดให้ดำเนินการสอบสวนต่อไป และให้บันทึกคดี(ออกเลขคดี)
 สำหรับคดีที่รู้ตัวผู้กระทำความคิดใหม่ โดยหมายเหตุในสมุดบันทึกคดี(ออกเลขคดี) สำหรับคดีที่
 ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำ ความคิดว่าป็นคดีที่รู้ตัวผู้กระทำผิดแล้ว คดีเลขที่เท่าใด

2.5 เนื่องจากปัจจุบันผู้ปฏิบัติงานในฝ่ายสืบสวนสอบสวนต้อง
 รับผิดชอบการสืบสวนสอบสวนและการทำสำนวนสืบสวนคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำ
 ความคิด จำนวนผู้ปฏิบัติงานอาจจะมีจำนวนไม่เพียงพอกับปริมาณงานที่เพิ่มขึ้น ให้ผู้บังคับบัญชา
 ระดับ สน. หรือ บก/ภ.จว.หรือ บช. พิจารณาจัดกำลังพลสนับสนุนให้เพียงพอกับการปฏิบัติงานใน
 ฝ่ายสืบสวนสอบสวน ย่อมให้เกิดความเสียหายแก่การสืบสวนสอบสวน

จึงแจ้งบันทึกขอทราบและแจ้งให้พนักงานสอบสวนรวมทั้งผู้เกี่ยวข้องทราบ
 เป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ตต.ต.อ.
 (ธานี สมบูรณ์ทรัพย์)
 รอง ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

เลขที่.....

เพื่อแจ้งข้อเท็จจริงของบุคคลหรือหน่วยงานใหม่ที่มีคุณสมบัติไม่

เลขที่.....

ตามข้อ 1 ของกฎกระทรวงว่าด้วยระเบียบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ 1 ของกฎกระทรวงว่าด้วยระเบียบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

ชื่อ..... นามสกุล..... เลขที่..... ที่อยู่.....

ชื่อ..... นามสกุล..... เลขที่..... ที่อยู่.....

ชื่อ..... นามสกุล..... เลขที่..... ที่อยู่.....

ขอแจ้งข้อเท็จจริงของบุคคลหรือหน่วยงานใหม่ที่มีคุณสมบัติไม่

ตามข้อ 1 ของกฎกระทรวงว่าด้วยระเบียบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

ขอแจ้งข้อเท็จจริงของบุคคลหรือหน่วยงานใหม่ที่มีคุณสมบัติไม่

ตามข้อ 1 ของกฎกระทรวงว่าด้วยระเบียบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

ขอแจ้งข้อเท็จจริงของบุคคลหรือหน่วยงานใหม่ที่มีคุณสมบัติไม่

ตามข้อ 1 ของกฎกระทรวงว่าด้วยระเบียบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

ชื่อ..... นามสกุล..... เลขที่..... ที่อยู่.....

ชื่อ..... นามสกุล..... เลขที่..... ที่อยู่.....

ชื่อ..... นามสกุล..... เลขที่..... ที่อยู่.....

ชื่อ..... นามสกุล..... เลขที่..... ที่อยู่.....

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ตจ.

โทร. 0 2205 3466

ที่ 0031.212/ 09086

วันที่ 29 ธันวาคม 2551

เรื่อง แจ้งแนวทางปฏิบัติในการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ การบันทึกคดี (ออกเลขคดี) การสอบสวนคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิดและการรายงานคดี และภาวะกำหนดแนวทางปฏิบัติในการเพิ่มประสิทธิภาพงานสอบสวน

มข.น., ก., ก.1-9, ปล., ศตม., จสร.(หน.จต.) และ กมส.

ตามหนังสือ ตจ.ด่วนมาก ที่ 0031.212/4501 ลง 3 ต.ค.2550 เรื่องแนวทางปฏิบัติในการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ การบันทึกคดี (ออกเลขคดี) การสอบสวนคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิด และการรายงานคดี และหนังสือ ตจ.ด่วนที่สุด ที่ 0031.212/5163 ลง 13 พ.ย.2550 เรื่องแนวทางในการปฏิบัติภาระกิจของเจ้าหน้าที่ส่วนการสอบสวนและการขอเลขคดี (เชิงเดิม) ได้กำหนดวิธีการและขั้นตอนการดำเนินการให้พนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้องเพื่อถือปฏิบัติแล้ว นั้น

ปรากฏว่าจากผลการประเมินผลการดำเนินการตามหนังสือดังกล่าวและการรายงานผลการปฏิบัติจากหน่วยงานในสังกัด ตจ. พบว่าเกิดปัญหาและข้อขัดข้องหลายประการ เช่น 1. การบันทึกคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิด การไม่บันทึกคดี (ออกเลขคดี) จนกว่าการสอบสวนจะคลี่คลายหมด ตามหลักเกณฑ์ของ ตจ. ทำให้การลงเลขคดีไม่ครบถ้วน ไม่เป็นปัจจุบัน ไม่เรียงตามลำดับก่อนหลัง ทำให้สถิติคดีขาดต่อเนื่องและไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างถูกต้อง ทั้งการขอเลขคดีไม่รู้จักผู้กระทำผิด 2. ฝ่ายสืบสวนไม่ดำเนินการสืบสวนเป็นกรณีพิเศษที่ความลับ มีลักษณะและปริมาณงานให้กับฝ่ายสืบสวนโดยที่มีกำลังพลฝ่ายสืบสวนมีจำนวนน้อย เป็นกรณีพิเศษและไม่สอดคล้องกับปริมาณงาน ส่งผลให้งานสืบสวนและงานสอบสวนขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ดังนั้น เพื่อให้ข้อบัญญัติข้อขัดข้องดังกล่าวข้างต้นและการเพิ่มประสิทธิภาพงานสอบสวนให้เกิดประโยชน์ต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนอย่างแท้จริง จึงให้ยกเลิกการปฏิบัติตามหนังสือ ตจ.ด่วนมาก ที่ 0031.212/4501 ลง 3 ต.ค.2550 และหนังสือ ตจ.ด่วนที่สุด ที่ 0031.212/5163 ลง 13 พ.ย. 2550 เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ การบันทึกคดี (ออกเลขคดี) และการสอบสวนคดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิด

และให้...

และให้ถือแนวทางปฏิบัติในการรับคำร้องทุกข์หรือ คำกล่าวโทษ การบันทึกเลขคดี(ออกเลขคดี) การสอบสวนคดีอาญาจากร่าง ดังนี้

1. การรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ และการบันทึกคดี (ออกเลขคดี) ให้ถือปฏิบัติ ตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 13 บทที่ 1

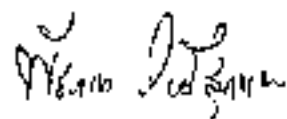
2. คดีไม่ปรากฏตัวผู้ใด เป็นผู้กระทำ ความผิดฯ เกิดภายในวันที่ 31 ธ.ค.2551 ซึ่ง พนักงานสอบสวนมอบหมายให้ฝ่ายสืบสวนไปดำเนินการตามหนังสือ ตร. ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งยังไม่ได้ออก เลขคดี โดยอยู่ระหว่างรอครบกำหนดการสอบสวนตามหลักฐานเกณฑ์ของ ตร. ใช้พนักงานสอบสวนนำ กลับมาบันทึกคดี (ออกเลขคดี) ในสมุดบันทึกเลขคดีกรณีนี้ ผู้ตั้งผู้กระทำ ความผิดฯ แล้วเสร็จในวันที่ 31 ธ.ค. 2551 โดยไม่ได้ส่งมาให้ครบกำหนด แล้วให้เป็นผู้ทำการสอบสวนต่อไป

3. การสอบสวนคดีของพนักงานสอบสวนทั้งที่รู้ตัวผู้กระทำ ความผิดหรือไม่ รู้ตัว ผู้กระทำ ความผิด ให้พนักงานสอบสวนมีหน้าที่คลุกไต่ ทักการสืบสวนและสอบสวนรวบรวม พยานหลักฐานทุกชนิด และดำเนินการทั้งหลายที่สมควรปฏิบัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา ด้วยตนเอง เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่ ถูกกล่าวหา เมื่อจะรู้ตัวผู้กระทำผิดและพิสูจน์ให้เห็นความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา ทั้งนี้ให้ เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 131 และมาตราอื่นที่เกี่ยวข้อง

สำหรับคดีที่มีความยุ่งยากซับซ้อนซึ่งต้องอาศัยความชำนาญและความสามารถในการ สืบสวนเป็นพิเศษ ให้ฝ่ายสืบสวนรับทำหน้าที่ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานโดยประสานงาน กับพนักงานสอบสวนอย่างใกล้ชิด

4. การรายงานคดี ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบขอการสอบสวน เป็นผู้รายงานคดีและ การปฏิบัติเกี่ยวกับรายงานคดีอาญา โดยถือปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 13 บทที่ 2 และบทที่ 4 การรายงานเหตุประชุมพรรคและละเมิดขวัญและเหตุที่ต้องรายงานด่วน ให้ถือปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 13 บทที่ 1

ระเบียบ คำสั่ง หรือหนังสือโดยของ ตร. ที่ขัดหรือแย้งกับหนังสือสั่งการนี้ ให้ยกเลิกและ ถือปฏิบัติตามหนังสือนี้แทน ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2552 เป็นต้นไป

พล.ต.อ.
(ผู้ตรวจหา พงษ์สุวรรณ)

สบ.ตร.

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๕๕๒/๒๕๕๐

เรื่อง การทำสำนวนการสอบสวน (เพิ่มเติม)

ตามคำสั่งกรมตำรวจ ที่ ๗๕๓/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๑ เรื่อง การทำสำนวนการสอบสวน ได้กำหนดแนวทางการทำสำนวนการสอบสวน รวมถึงการเรียงลำดับเอกสาร การให้หมายเลข การลงชื่อในสำนวนการสอบสวนและการรวบรวมสำนวนการสอบสวน ประกอบด้วยความเห็นเป็นแนวทางปฏิบัติของพนักงานสอบสวนไว้แล้ว แต่ปรากฏว่าการเรียงเอกสารในสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนมักจะเรียงเอกสารที่ได้จากการสอบสวนปะปนกัน โดยไม่แยกให้ชัดเจนว่าเป็นพยานหลักฐานของฝ่ายผู้ต้องหา ฝ่ายผู้ต้องหา และพยานหลักฐานที่พนักงานสอบสวนรวบรวมได้เองในการสืบสวนสอบสวน ทำให้ยากแก่การพิจารณาวินิจฉัยพยานหลักฐานทางคดี จึงควรปรับปรุงแก้ไขแนวทางการปฏิบัติให้ถูกต้อง ชัดเจนและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ผลการนี้ควรกำหนดแนวทางปฏิบัติในการเก็บสำนวนและสำเนาสำนวนการสอบสวนให้เป็นไปอย่างมีระบบสามารถค้นหาได้ง่ายยิ่งขึ้นได้โดยสะดวกรวดเร็ว และไม่เสียสายแก่คดี

อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๑ จึงให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๑๑ และ ข้อ ๑๒ ของคำสั่ง กรมตำรวจที่ ๗๕๓/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๑ และให้ข้อความต่อไปนี้แทน

"๑๑. การเรียงลำดับเอกสาร การให้หมายเลข การลงชื่อในสำนวนการสอบสวน และการรวบรวมสำนวนการสอบสวนประกอบด้วยความเห็น

เมื่อได้ทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วให้รวบรวมบันทึกและเอกสารต่างๆ ในการสอบสวนรวมเข้าสำนวนไว้ ถ้าเป็นสิ่งที่ของอย่างอื่นให้ทำบัญชีรายละเอียดรวมไว้ด้วย โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

11.1 การเรียงลำดับเอกสารในสำนวนการสอบสวน ให้เรียงตามลำดับดังนี้

11.1.1 ปกสำนวน

11.1.2 หนังสือเสนอพนักงานอัยการ

11.1.3 บัญชีสำนวนการสอบสวน

11.1.4 รายงานการสอบสวน

11.1.5 พยานหลักฐานฝ่ายผู้กล่าวหา

11.1.5.1 คำให้การผู้กล่าวหา (ถ้ามีหลายคนให้เรียงลำดับผู้กล่าวหา)

ผู้กล่าวหา)

11.1.5.2 คำให้การพยานฝ่ายผู้กล่าวหา ถ้ามีหลายคนให้

เรียงตามลำดับเหตุการณ์ ก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุ และถ้าในแต่ละเหตุการณ์มีพยานหลายคนให้เรียงตามลำดับความสำคัญของพยาน

11.1.5.3 พยานเอกสารฝ่ายผู้กล่าวหา ถ้ามีหลายรายการ

ให้มีหมายเลขกำกับเป็น ก 1, ก 2, ก 3 จนครบทุกรายการ

11.1.5.4 บัญชีพยานวัตถุฝ่ายผู้กล่าวหา ถ้ามีพยานวัตถุ

หลายรายการให้มีหมายเลขกำกับเป็น ข 1, ข 2, ข 3 จนครบทุกรายการ

การเรียงลำดับพยานเอกสารและบัญชีพยานวัตถุของผู้กล่าวหา

ให้มีลักษณะเชื่อมโยงสัมพันธ์ตลอดทั้งกับคำให้การพยานบุคคลหรือตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ให้จัดทำบัญชีพยานบุคคล พยานเอกสารและพยานวัตถุปะติดไว้

ด้านหลังของพยานแต่ละประเภทด้วย

11.1.6 พยานหลักฐานฝ่ายผู้ต้องหา

11.1.6.1 คำให้การผู้ต้องหา (ถ้ามีหลายคนให้เรียงลำดับผู้ต้องหา)

11.1.6.2 คำให้การพยานฝ่ายผู้ต้องหา ถ้ามีหลายคนให้เรียง

ลำดับตามลำดับเหตุการณ์ ก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุ และถ้าในแต่ละเหตุการณ์มีพยานหลายคนให้เรียงตามลำดับความสำคัญของพยาน

11.1.6.3 พยานเอกสารฝ่ายผู้ต้องหา ถ้ามีหลายรายการให้มี

หมายเลขกำกับเป็น ค 1, ค 2, ค 3 จนครบทุกรายการ

11.1.6.4 บัญชีพยานวัตถุฝ่ายผู้ต้องหา ถ้ามีพยานวัตถุหลาย

รายการให้มีหมายเลขกำกับเป็น ง 1, ง 2, ง 3 จนครบทุกรายการ

การเรียงลำดับพยานเอกสารและบัญชีพยานวัตถุของฝ่ายผู้ต้องหาให้มีลักษณะเชื่อมโยงสอดคล้องกับคำให้การของพยานบุคคลหรือตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ให้จัดทำบัญชีพยานบุคคล พยานเอกสาร และพยานวัตถุ ประติดไว้ด้านหน้าของพยานแต่ละประเภทด้วย

11.1.7 พยานหลักฐานที่พนักงานสอบสวนรวบรวมได้เอง

11.1.7.1 คำให้การพยานบุคคล ถ้ามีหลายคนให้เรียงลำดับตามลำดับเหตุการณ์ ก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุ และถ้าในแต่ละเหตุการณ์ มีพยานหลายคนให้เรียงตามลำดับความสำคัญของพยาน

11.1.7.2 พยานเอกสาร ถ้ามีหลายรายการให้มีหมายเลขกำกับ เป็น พ 1, พ 2, พ 3 จนครบทุกรายการ

11.1.7.3 บัญชีพยานวัตถุ ถ้ามีหลายรายการให้มีหมายเลขกำกับ เป็น รพ 1, รพ 2, รพ 3 จนครบทุกรายการ

การเรียงลำดับพยานเอกสารและบัญชีพยานวัตถุที่พนักงานสอบสวนรวบรวมได้เอง ให้มีลักษณะเชื่อมโยงสอดคล้องกับคำให้การพยานบุคคลหรือตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ให้จัดทำบัญชีพยานบุคคล พยานเอกสาร และพยานวัตถุประติดไว้ด้านหน้าของพยานแต่ละประเภทด้วย

11.1.8 เอกสารที่พนักงานสอบสวนรวบรวมหรือจัดทำเพื่อประกอบคดี

11.1.8.1 บันทึกพนักงานสอบสวน

11.1.8.2 บัญชีทรัพย์สินต่าง ๆ ให้เรียงลำดับดังนี้

- (1) บัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้าย
- (2) บัญชีทรัพย์สินถูกระงับหรือระงับไว้ได้คืน
- (3) บัญชีทรัพย์สินถูกระงับไว้ไม่ได้คืน
- (4) คำหนังสือพรรณนทรัพย์สินหาย

11.1.8.3 เอกสารซึ่งทำขึ้นเพื่อแสดงถึงสถานที่เกิดเหตุ เรียงลำดับดังนี้

(1) บันทึก...

- (1) บันทึกการตรวจสถานที่เกิดเหตุ
- (2) แผนที่เกิดเหตุ
- (3) ภาพถ่ายที่เกิดเหตุ
- (4) บันทึก แผนที่ ภาพถ่ายของกองพิสูจน์หลักฐานที่

มาตรวจสถานที่เกิดเหตุ

- (5) บันทึกการนำชี้ที่เกิดเหตุระดมคำพิเคราะห์ภาพ
- (6) ภาพถ่ายการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ

11.1.8.4 เอกสารที่จัดทำเพื่อแสดงถึงพยานเอกสารและพยานวัตถุ

เรียงลำดับดังนี้

(1) ส่วนฉบับที่กหรือหนังสือที่ส่งพยานเอกสารและพยานวัตถุไปตรวจและผลการตรวจพิสูจน์พยานเอกสารและพยานวัตถุ เช่น ผลการตรวจเปรียบเทียบลายมือชื่อ ผลการตรวจพิสูจน์อาวุธปืน รายงานการชันสูตรบาดแผล รายงานชันสูตรพลิกศพ บันทึกการตรวจพิสูจน์สภาพและเครื่องอุปโภคบริโภคค้นเกิดเหตุ เป็นต้น โดยให้นำผลการตรวจดังกล่าวประกอบคู่ไปกับสำเนาหรือหนังสือที่ส่งพยานเอกสารและพยานวัตถุไปตรวจ (เรียงคู่ไปกับบันทึกหรือหนังสือที่ส่งไปตรวจอยู่ข้างบน ส่วนผลการตรวจอยู่ข้างล่าง)

(2) ภาพถ่ายพยานเอกสารหรือพยานวัตถุ เช่น ภาพถ่ายทรัพย์สินที่ถูกละหาย ภาพถ่ายบาดแผลผู้ตายหรือผู้บาดเจ็บ เป็นต้น

11.1.8.5 เอกสารที่แสดงถึงการปฏิบัติในส่วนของที่เกี่ยวกับตัวผู้ต้องหา

เรียงลำดับดังนี้

- (1) บันทึกการชี้ตัวผู้ต้องหา
- (2) ภาพถ่ายการชี้ตัวผู้ต้องหา
- (3) บันทึกการจับกุม
- (4) หมายจับ
- (5) คำบัญชาพระธรรมนูญผู้ต้องหา
- (6) รูปถ่ายของผู้ต้องหา
- (7) บันทึกขอความเห็นชอบจับกุมหรือออกหมายจับ

//(8) หมายเรียก...

- (8) หมายถึงผู้ต้องหา
- (9) หนังสือหรือบันทึกแจ้งอาัยตตัวและกนอาัยตตัวผู้ต้องหา
- (10) บันทึกการตรวจค้น
- (11) หมายถึง

11.1.8.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพยานบุคคลให้เรียงตามลำดับดังนี้

- (1) นหมายเรียกพยาน
- (2) หนังสือแจ้งเหตุขัดข้องของพยาน
- (3) สำเนาใบมรณบัตรของพยาน

11.1.8.7 สำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคดีเรียงลำดับดังนี้

- (1) สำเนาเอกสารเกี่ยวข้องกับผู้ตาย เช่น ใบมรณบัตร

สำเนาทะเบียนบ้านผู้ตาย

- (2) สำเนาเอกสารเกี่ยวข้องกับผู้เสียหาย เช่น สำเนายัตตร

ประชาชน ใบอนุญาตขับขี่ สำเนาทะเบียนโฉนดที่ดินผู้เสียหายขับขี่

- (3) สำเนาเอกสารเกี่ยวข้องกับผู้ต้องหา เช่น สำเนายัตตร

ประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาใบอนุญาตขับขี่ สำเนาทะเบียนรถคันที่ผู้ต้องหาขับขี่ สำเนาทะเบียนอาวุธปืนของผู้ต้องหา

- (4) สำเนาเอกสารอื่น ๆ

11.1.8.8 บันทึกอื่น ๆ ที่พนักงานสอบสวนได้ทำขึ้นเกี่ยวกับการสอบสวน

ให้เรียงลำดับดังนี้

- (1) บันทึกการตกลงค่าเสียหาย
- (2) บันทึกการคืนของกลางและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- (3) บันทึกขออนุมัติคืนของกลางพร้อมคำส่งอนุมัติหรือไม่อนุมัติ

11.1.8.9 หนังสือติดต่อได้ตอบ สืบถาม ระหว่างพนักงานสอบสวนกับ

หน่วยงานต่าง ๆ โดยให้นำหนังสือที่ตอบกลับมาประกอบด้วยสำเนาหนังสือที่พนักงานสอบสวนทำไปโดยปกติ เช่น พนักงานสอบสวนมีหนังสือขอใบรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลจากนายทะเบียน นายทะเบียนมีหนังสือตอบพร้อมกับส่งสำเนาใบรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล

มาให้...

มาให้ ให้เรียงสำเนาหนังสือที่หน่วยงานสอบสวนทำไปสอบถามอยู่ข้างบนส่วนหนังสือตอบของ นายทะเบียนพร้อมสำเนาใบรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลอยู่ข้างล่าง กรณีพนักงานสอบสวน ทำหนังสือสอบถามไปหลายแห่ง ให้เรียงลำดับตามวันเวลาที่พนักงานสอบสวนทำไปสอบถาม เป็นหลัก ส่วนหนังสือตอบจะตอบกลับหนังสือไม่ต้องคำนึงถึง ถ้าเป็นการสอบถามในเรื่องเดียวกัน หลายครั้ง ให้เรียงลำดับตามวันเวลาที่สอบถามและเรียงอยู่ในเรื่องเดียวกัน

11.1.6 10 สำเนาเอกสารต่าง ๆ ตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี เช่น แผนประทุษกรรม (ในกรณีที่มีเหตุฆาตกรรมเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนคดี)

11.1.8.11 เอกสารที่ได้มาซึ่งอำนาจการสอบสวนให้เรียงลำดับดังนี้

- (1) คำสั่งผู้บังคับบัญชาหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อนุญาตให้ทำการสอบสวน (กรณีต้องขออนุญาตทำการสอบสวน)
- (2) บันทึกของพนักงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชา ตามลำดับที่เห็นชอบอนุญาตสอบสวน
- (3) สำเนาระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย อนุญาตสอบสวน
- (4) หนังสือมอบอำนาจและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการมอบ อำนาจให้มาวิจัย ภั้ หรือขอคำร้องทุกข์หรือการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน
- (5) หนังสือร้องทุกข์ หรือกล่าวโทษซึ่งผู้เสียหายหรือผู้กล่าวโทษ ได้มีถึงพนักงานสอบสวน

11.1.8.2 เอกสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการกับผู้ต้องหาหลังจากถูกจับกุม ให้เรียงลำดับดังนี้

- (1) บันทึกการควบคุม
- (2) สำเนาคำร้องขอคัดฟ้องหรือฝากขัง เรียงตามลำดับ ตั้งแต่ครั้งที่ 1 เป็นต้นไป (เรียงครั้งที่ 1 อยู่ข้างบน ครึ่งดขไปอยู่ข้างล่างตามลำดับ)
- (3) บันทึกเสนอสัตยาบันพร้อมคำสั่งอนุญาตหรือ ไม่อนุญาตให้ประกัน
- (4) คำร้องและสัตยาบันพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น หนังสือมอบอำนาจ เป็นต้น

(5) หนังสือ...

- (5) หนังสือแจ้งให้นายบวระกันนำตัวผู้ตั้งนามมาส่ง
- (6) หลักฐานการรับ-ส่งตัวทนายผู้กระทำผิด
- (7) หลักฐานการส่งเว้าหรือละยวชนผู้กระทำผิดไปยัง

สถานพินิจ

(8) หลักฐานการแจ้งกวางจัตุมเด็กหรือเยาวชน ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจและบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่รักหรือเยาวชนนั้น อาศัยอยู่ทราบ

(9) รายงานแสดงซังเท็จจริงเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน

(10) ผลการตรวจสอบประวัติการต้องโทษและพิมพ์

ลายนิ้วมือของผู้ต้องหา .

11.7.8.13 ผลการตรวจสอบประวัติและพิมพ์นิ้วผู้ตาย

สำหรับเอกสารนอกเหนือจากที่กล่าวไว้แล้ว ใ้พนักงานสอบสวน พิจารณาเทียบเคียงว่าควรที่จะจัดอยู่ในลำดับใด แต่ให้จัดเรียงอยู่ในลำดับนั้น ๆ

11.2 การให้เลขหมายเอกสารในสำนวนการสอบสวน เนื่องจากการทำสำนวน การสอบสวนบางสำนวนไม่สิ้นสุดอยู่ที่พนักงานสอบสวน จำเป็นต้องเสนอสำหรับการสอบสวน ตามลำดับชั้นขึ้นไปอีกและอาจมีการสอบสวนเพิ่มเติม จึงทำให้สำนวนการสอบสวนมีเอกสาร เพิ่มอยู่เรื่อย ๆ การเรียงลำดับ จึงควรเรียงจากลำดับแรกผ่านส่งสุดขึ้นมา เพราะเพื่อให้เมื่อมีการสอบสวนเพิ่มเติม

สำหรับกรณีที่มีการสอบสวนบางเรื่องมีคำให้การหรือเอกสารหลายแผ่นให้ใช้ เลขลำดับตามบัญชีสำนวนการสอบสวนเพียงเลขเดียวแล้วใช้ทับ (/) ตามจำนวนแผ่น โดยให้ใช้ / ในแผ่นท้ายเป็น 1 ขึ้นมาก่อน เพื่อป้องกันมิให้จำนวนลำดับเอกสารมีการเพิ่มเติมขึ้นมา

11.3 การลงชื่อในท้ายรายงานการสอบสวน ใ้พนักงานสอบสวนผู้สอบสวน รวบรวมหลักฐานหลักฐานทางคดีเป็นผู้ลงนามมีความเห็นเสนอเพียงคนเดียว จากนั้นเสนอ สำนวนให้หัวหน้างานสอบสวน และหัวหน้าพนักงานสอบสวนพิจารณามีความเห็นทางคดี ตามลำดับ โดยให้หัวหน้างานสอบสวนและหัวหน้าพนักงานสอบสวนมีความเห็นทางคดีเป็น ของตนเอง

/11.4 เมื่อรวม...

11.4 เมื่อรวมบันทึกต่าง ๆ เข้าสำนวนเรียบร้อยแล้ว ให้ทำรายงานการสอบสวน
คดีหรือสำนวนตามแบบพิมพ์ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด (ด. 147-ด. 155) รายงานการ
สอบสวนนี้จะตั้งเขาข้อเท็จจริงออกมาจากที่มีปรากฏอยู่ในสำนวนการสอบสวน ข้อเท็จจริง
และความเห็นจำเป็นต้องกล่าวตามหัวข้อดังต่อไปนี้

11.4.1 วัน เวลา ตำบลที่เกิดเหตุ และข้อหาอันเป็นมูลให้เกิดความผิด

11.4.2 คำให้การผู้กล่าวหา พยานฝ่ายผู้กล่าวหา ผู้ต้องหา และพยาน
ฝ่ายผู้ต้องหา โดยย่อเฉพาะข้อเท็จจริงที่เป็นประเด็นสำคัญ และเรียงตามลำดับ
เช่นเดียวกับสารเรียงเอกสารในสำนวนการสอบสวนตาม ข้อ 11.1.5 และ 11.1.9

11.4.3 พยานเอกสารและพยานวัตถุ ถ้ามีหลายรายการให้ระบุเลขลำดับ

11.4.4 หลักฐานทางคดีและการทำความเห็นทางคดีของพนักงาน

สอบสวน ให้สรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นในทางคดีของพนักงานสอบสวนว่าควรเชื่อ
หรือไม่ควรเชื่อเพราะเหตุผลอย่างไร รวมทั้งเหตุผลในการสร้างควรสิ่งที่ไม่เชื่อหรือควรสิ่งที่ไม่เชื่อ
เพราะเหตุใด โดยความเห็นนี้ให้อ้างถึงข้อเท็จจริง ซึ่งกฎหมาย (บทกฎหมายและมาตราที่ยก
ขึ้นไว้) ประกอบด้วย และวินิจฉัยไปตามเหตุและผลที่ควรจะเป็น แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นย่อหน้าที่ย่อข้อเท็จจริงทั้งหมด เริ่มจากข้อความว่า คดีนี้
สอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า... จากนั้นย่อข้อเท็จจริงตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุด
เรียงตามลำดับเหตุการณ์ตั้งแต่ก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุและหลังเกิดเหตุ โดยให้ระบุ
วัน เดือน ปี เวลาและตำบลที่เกิดเหตุ (ถ้ากระทำความผิดวัน เดือน ปี เวลาและสถานที่เดียว
ให้ระบุว่าตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุ) อากาการวิพากษ์ของผู้กระทำผิดนั้นหรือแต่ละคน
เป็นอย่างไร ทำอย่างไร ตลอดจนพฤติการณ์ต่างๆ อันเกี่ยวแก่เหตุการณ์นั้น ข้อเท็จจริงนี้
เป็นข้อเท็จจริงที่ได้จากคำให้การผู้กล่าวหา ผู้ต้องหา และพยาน ซึ่งแต่ละคนอาจจะให้ข้อเท็จจริง
คนละตอนแล้วนำมาผสมผสานเชื่อมโยงเป็นข้อเท็จจริงที่ต่อเนื่องกัน ซึ่งถ้าได้อ่านข้อเท็จจริง
นี้แล้ว สามารถเข้าใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในคดีนี้ได้ทั้งหมด

ส่วนที่ 2 เป็นย่อหน้าที่ชี้แจงถึงพยานหลักฐานทางคดี ว่ามีพยาน
หลักฐานใด (พยานบุคคล พยานเอกสารหรือพยานวัตถุ) ที่ยืนยันว่าผู้ต้องหาเป็นผู้กระทำผิด
หรือไม่เพียงพอ ถ้ามีระบุให้ชัดเจน ผู้ต้องหาให้การว่าอย่างไร รับสารภาพหรือต่อสู้คดีอย่างไร

มีเหตุผล...

มีเหตุผลเพียงพอหรือไม่ เช่น หลักฐานหรือคดีมีผู้กล่าวหาและพยานยืนยันยืนยันว่าคำพิพากษากลาง
จากในคดีผู้ต้องหาและผู้ต้องหารับรองของกลางเป็นของของผู้ต้องหาซึ่งมีไว้ในครอบครองโดย
ไม่ได้รับอนุญาตจริง

ส่วนที่ 3 หากคดีมีพยานหลักฐานในการสั่งคดีว่า พ้องหรือไม่พ้องกับผู้
ผู้ต้องหา เหตุผลที่พนักงานสอบสวนหยิบยกขึ้นอ้าง ควรเชื่อไม่เชื่อเพราะเหตุผลอย่างไรทั้งใน
ปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายรวมทั้งเหตุผลในการชี้แจงให้ฟ้องหรือไม่ให้ฟ้องในความมี
ฐานใด (ตามที่ได้แจ้งให้ผู้ต้องหาทราบในบันทึกคำให้การผู้ต้องหา) ตามบทกฎหมายใด
ถ้าบทกฎหมายใดมีบทแก้ไขเพิ่มเติม ให้ชี้แจงบทกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมไว้ครบถ้วน จากนั้น
จึงระบุว่าเห็นควรสั่งฟ้องหรือควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาตามตัวบทกฎหมายที่อ้างถึงดังกล่าว
ข้างต้น

ถ้าเป็นคดีไม่ปรากฏจำเลยใดเป็นผู้กระทำความผิด ให้ระบุว่าเหตุพิจารณา
และการกระทำของคนร้ายมีความผิดฐานใด ตามบทกฎหมายใด (ถ้าบทกฎหมายใดมีการ
แก้ไขเพิ่มเติมให้อ้างบทกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมให้ครบถ้วน) จากนั้นระบุว่าได้ดำเนินการ
สืบสวนสอบสวนตลอดมาภายในเวลานานพอสมควรแล้ว แต่ยังไม่ทราบว่าคนร้ายเป็นใคร
ชี้ให้เห็นควรตรวจหาหรือตรวจในเชิงการสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา มาตรา 140 (1) บรรณบทหรือบรรณบทของ แล้วแต่กรณี

ส่วนที่ 4 ถ้าคดีใดในส่วนของการสอบสวนปรากฏกรณีดังต่อไปนี้ เช่น

ก. มีใบแจ้งแจ้งโทษของผู้ต้องหาเข้าหลักเกณฑ์ที่จะฟ้องคดี
ขอให้ฟ้องเพิ่มโทษฐานไม่เชื่อศาลหรือโทษกักกันหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นผู้ร้ายค้นควรเพิ่มโทษ
หรือกักกันผู้ต้องหาผู้ต้องหาหลายคดี ให้กล่าวไว้ให้ชัดแจ้งว่าคดีในสำนวนการไป ณ ศาลใด
เพื่อพนักงานอัยการจะได้แถลงต่อศาลได้สะดวก ถ้ามาทราบภายหลังก็แจ้งให้พนักงาน
อัยการเจ้าของสำนวนแรกทราบ

ข. ในกรณีที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมโดยเจ้าพนักงานอยู่แล้วให้
กล่าวไว้ให้ชัดแจ้งว่า ถูกควบคุมแต่เมื่อใด ครบกำหนดเมื่อใด

ค. ในกรณีที่วิญญูชนผู้ต้องหาที่จะไม่ปล่อยชั่วคราว เช่น
จะหลบหนีหรือจะไปก่อคดีร้ายแก่พยานหรือจะไปทำให้คดีเสียหาย ให้เขียนบรรยาย
เหตุผลในสำนวน ไว้เพื่อพนักงานอัยการจะได้ทราบและอาจอาศัย เหตุผลนั้นแถลงคัดค้าน
ต่อศาล

๘ ผู้ต้องหาเป็นคนที่ต่างตัวและเข้าหลักเกณฑ์ในเขตให้เขียน
ไว้ให้พนักงานอัยการทราบว่าได้เงินอรรถนร.ศ.ไปทางหนึ่งด้วยแล้ว

๙. ถ้ามีของกลางก็ต้องใส่ปรากฏในจำนวนว่า เก็บรักษาไว้หรือ
ส่งพนักงานอัยการพร้อมด้วยสำเนาหรือได้คืนให้ใครไปเพราะเหตุใด

๑๐. ในคดีที่ต้องให้สืบเบาะแสวิศกัให้กล่าวไว้ด้วยว่า ควรขอ
สืบเบาะแสไว้แก่ผู้ใด ตามกฎหมายใด เป็นจำนวนเท่าใด

๑๑. คดีที่ศาลได้รับมอบเป็นเจ้าหน้าที่อนุญาตตามกฎหมาย
ให้เขียนไว้ด้วยว่า "เหตุเกิดในเขตศาล" เพื่อพนักงานอัยการจะได้กล่าวในฟ้อง

12. การเก็บสำนวนและสำเนาสำนวนการสอบสวน

12.1. สำนวนการสอบสวนต้องมี 2 ชุด ชุดที่ 1 เป็นต้นฉบับ
สำหรับส่งพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาดำเนินการ สำหรับชุดที่ 2 (สำเนาสำนวนการ
สอบสวน) ต้องมีรายละเอียดครบถ้วนเช่นเดียวกับสำนวนการสอบสวน

12.2. สำเนาสำนวนการสอบสวน ให้ตัวพนักงานที่มีหน้าที่เก็บรักษา
เก็บรักษาไว้ที่ห้องหรือตู้ที่จัดทำไว้สำหรับเก็บสำนวนการสอบสวนโดยเฉพาะ โดยให้
ระมัดระวังรักษาสำนวนการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย

12.3. การขอสืบสำนวนการสอบสวน ให้จัดทำหลักฐานการยื่นไว้
ทุกครั้งที่สำนวนถูกนำออกจากรูเก็บ

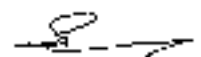
12.4. การจัดเก็บ ให้แยกเก็บสำนวนการสอบสวนเรียงลำดับตาม
ปี พ.ศ. และหมายเลขคดีโดยมีสมุดบัญชีสำนวนที่ตนเองเก็บเกี่ยวกับสมุดออกเลขคดีของ
สถานีตำรวจหรือหน่วยงานไว้ด้วย"

บรรดาระเบียบ หรือคำสั่งใดที่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ให้เป็นอันยกเลิกและให้
ถือปฏิบัติตามคำสั่งนี้โดยเคร่งครัด

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2550 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2550

พลตำรวจเอก

(เสรีพิศุทธ์ เตมียาเวส)

รักษาราชการแทน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อำนาจคดีตั้ง

พลตำรวจเอก

(ถาวร เวชชาชีวะ)

รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ผู้บังคับการกองบังคับการ

ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ว่าด้วย ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี
ลักษณะ ๑๘
กรณีบางเรื่องที่มีวิธีปฏิบัติเป็นพิเศษ
(ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๕

ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้วางระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๑๘ กรณีบางเรื่องที่มีวิธีปฏิบัติเป็นพิเศษ บทที่ ๑๓ สามีภริยาวิวาทกัน ข้อ ๕๘๓ ไว้แล้ว นั้น

เนื่องจากปัจจุบันได้มีพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว อันมีลักษณะพิเศษแตกต่างจากการทำร้ายบุคคลทั่วไป โดยได้กำหนดรูปแบบ วิธีการ และขั้นตอนที่มีลักษณะแตกต่างจากการดำเนินคดีอาญาตามปกติ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้กระทำผิดมีโอกาสดับตัวและยับยั้งการกระทำความผิดซ้ำ รวมทั้งสามารถรักษาความสัมพันธ์ อันดีในครอบครัวไว้ได้ ซึ่งทำให้ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีดังกล่าวไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมาย ประกอบกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติดังกล่าวไว้แล้ว จึงสมควรยกเลิกประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีข้างต้นเสีย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๘๓ บทที่ ๑๓ สามีภริยาวิวาทกัน ของลักษณะ ๑๘ กรณีบางเรื่องที่มีวิธีปฏิบัติเป็นพิเศษ แห่งประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี เสียทั้งหมด

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕

พลตำรวจเอก เปรี้ยวพันธ์ ดามาพงศ์
(เปรี้ยวพันธ์ ดามาพงศ์)
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

คำนำ

ตามที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาและมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นต้นมา สำนักงานตำรวจแห่งชาติในฐานะหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติงานและบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้ ได้ดำเนินการร่วมกับหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมและถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายให้เกิดประสิทธิผลในการบังคับใช้กฎหมายตามวัตถุประสงค์อย่างยั่งยืนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสร้างความเข้าใจในพระราชบัญญัตินี้ ระเบียบ และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง อันเป็นการเสริมสร้างศักยภาพให้แก่กลไกที่ปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติที่กำหนดรูปแบบ วิธีการและขั้นตอนในการดำเนินการต่างจากการดำเนินคดีอาญาโดยทั่วไป ทั้งนี้เพื่อให้ผู้กระทำความผิด มีโอกาสกลับตัวและยับยั้งการกระทำความผิดซ้ำ รวมทั้งสามารถรักษาความสัมพันธ์อันดีในครอบครัวไว้ได้ ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง เป็นไปโดยถูกต้องครบถ้วนและเหมาะสม สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงได้จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นแนวทางให้เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้ปฏิบัติงานต่อไป

สำนักงานตำรวจแห่งชาติหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือปฏิบัติงานฉบับนี้จะเอื้อต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจตลอดจนผู้สนใจทั่วไป และเป็นเครื่องมือที่มีส่วนช่วยลดปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สารบัญ

๑. บทนำ	๒
.....	
๒. บทนิยามศัพท์.....	๒
๓. พนักงานเจ้าหน้าที่	๓
.....	
๔. พนักงานสอบสวน	๔
.....	
๑. การรับคำร้องทุกข์.....	๕
๒. การสอบสวน.....	๖
๓. มาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์.....	๘
๔. การไกล่เกลี่ยให้ยอมความ.....	๘
๕. การทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์.....	๙
๖. การทำความเข้าใจทางคดี	๑๐
.....	
๕. หัวหน้าสถานีตำรวจ	๑๐
.....	
๖. ภาคผนวก ๑ กฎหมายและระเบียบ คำสั่ง ที่เกี่ยวข้อง	๑๑
.....	
๑. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐.....	๑๒
๒. ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวนและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะ เทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ในการคุ้มครอง ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๑.....	๑๘
๓. ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อพบเห็นหรือได้รับแจ้งเหตุความ รุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๑.....	๒๑
๔. ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการสอบสวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงใน ครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ศ. ๒๕๕๑.....	๒๕
๕. ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความถอนคำร้องทุกข์ในชั้น สอบสวน พ.ศ. ๒๕๕๑.....	๓๐
๖. ระเบียบอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาการดำเนินการแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวแทนการ ลงโทษและเงื่อนไขการยอมความการถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้อง พ.ศ.	๓๔

๒๕๕๐.....	
๗. คำสั่งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่ ๐๘๘/๒๕๕๓ เรื่อง มอบหมายการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์.....	๓๘
๗. ภาคผนวก ๒ แบบ คร.	๔๐
.....	
๑. แบบ คร.๕	๔๑
๒. แบบ คร.๖	๔๒
๓. แบบ คร.๗	๔๓
๔. แบบ คร.๘	๔๕
๕. แบบ คร.๙	๔๗
๖. แบบ คร.๑๐.....	๔๙

คู่มือการปฏิบัติงาน
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐
ของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คู่มือการปฏิบัติงาน
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐
ของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๑. บทนำ

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยความคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว มีการกำหนดรูปแบบ วิธีการ และขั้นตอนที่มีลักษณะแตกต่างจากการดำเนินคดีอาญาทั่วไป โดยให้ผู้กระทำ ความผิดมีโอกาสกลับตัวและยับยั้งการกระทำผิดซ้ำ รวมทั้งสามารถรักษาความสัมพันธ์อันดีในครอบครัวไว้ ได้ ประกอบกับเด็ก เยาวชน และบุคคลในครอบครัว มีสิทธิได้รับความคุ้มครองโดยรัฐจากการใช้ความ รุนแรงและการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม แต่เนื่องจากมีกฎหมาย ระเบียบ คำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่

๑. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๐
  ๒. ระเบียบกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
  ๓. ระเบียบกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้ง พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่าย ปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ในการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๐
  ๔. ระเบียบกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ ดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อพบเห็นหรือได้รับแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๐
  ๕. ระเบียบกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ สอบสวน ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๐ พ.ศ.๒๕๕๐
  ๖. ระเบียบกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ ทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ ถอนคำร้องทุกข์ในชั้นสอบสวน พ.ศ.๒๕๕๐
  ๗. ระเบียบอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาการดำเนินการแก่ผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวแทนการลงโทษและเงื่อนไขการยอม ความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้อง พ.ศ.๒๕๕๐
  ๘. คำสั่งกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่ ๐๘๘/๒๕๕๓ ลง ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓
  ๙. หนังสือ ตร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๒๐๕๖ ลง ๒๐ พ.ค.๒๕๕๔ แนวทางปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓
- ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงสมควรจัดทำคู่มือการปฏิบัติ สำหรับข้าราชการตำรวจ

๒. บทนิยามศัพท์

“ความรุนแรงในครอบครัว” หมายความว่า การกระทำใด ๆ โดยมุ่งประสงค์ให้เกิด อันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพ หรือกระทำโดยเจตนาในลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพของบุคคลในครอบครัว หรือบังคับหรือใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรมให้บุคคล

ในครอบครัวต้องกระทำการ ไม่กระทำการ หรือยอมรับการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดโดยมิชอบแต่ไม่รวมถึงการกระทำโดยประมาท

“บุคคลในครอบครัว” หมายความว่า คู่สมรส คู่สมรสเดิม ผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส บุตร บุตรบุญธรรม สมาชิกในครอบครัว รวมทั้งบุคคลใด ๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยและอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน

“ศาล” หมายความว่า ศาลเยาวชนและครอบครัวตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓

“เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์” หมายความว่า ค่าทดแทนความเสียหายเบื้องต้นสำหรับเงินหรือทรัพย์สินใด ๆ ที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวสูญเสียไป โดยผลของการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว และให้หมายความรวมถึงรายได้ที่สูญเสียไป ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายในการหาที่อยู่ใหม่ และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น

“นักจิตวิทยา” หมายความว่า นักจิตวิทยาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“นักสังคมสงเคราะห์” หมายความว่า นักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้และให้หมายความรวมถึงพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีให้เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในท้องที่ใดไม่มีพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี ให้พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นพนักงานสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้

๓. พนักงานเจ้าหน้าที่

เจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สำคัญยิ่งในการปฏิบัติหน้าที่เพราะจะต้องทำหน้าที่ร่วมกับพนักงานสอบสวนและพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องได้รับการอบรมและได้รับบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ตาม แบบ.คร.๑ จากสำนักกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ถึงจะปฏิบัติหน้าที่ตามคู่มือนี้ได้ เว้นแต่เป็นการดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งหากพบเห็นเหตุ หรือได้รับทราบเหตุ หรือรับแจ้งเหตุกระทำความรุนแรงในครอบครัวแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการ ดังนี้

(๑) เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ที่เกิดเหตุเพื่อสอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือบุคคลอื่นที่อยู่ในสถานะนั้น โดยไม่ต้องขอหมายศาล

ก่อนที่จะเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ที่เกิดเหตุ ให้แสดงบัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตาม แบบ คร.๑ ต่อเจ้าของหรือผู้ที่อยู่ในเคหสถานหรือสถานที่เกิดเหตุ นั้น เพื่อยอมให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปและแจ้งให้ทราบถึงเหตุของการเข้าไป

(๒) เพื่อช่วยยุติการกระทำด้วยความรุนแรง หรือระงับเหตุ หรือการเข้าค้นและช่วยเหลือ ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวในที่รโหฐาน หากผู้กระทำไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ อาจใช้กำลังบังคับได้ทันที

(๓) การเข้าไปค้นหาพยานหลักฐาน บุคคล เพื่อช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงใน ครอบครัวหรือเพื่อจับกุมผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ให้ดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา

(๔) หากปรากฏว่าผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับอันตรายแก่กายและ จิตใจ ให้รีบส่งตัวผู้ขึ้นไปรับการรักษาพยาบาลทันที

(๕) ประสานงานกับจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ เพื่อให้คำแนะนำแก่ ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวโดยผ่านศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำ ความรุนแรงใน ครอบครัว

(๖) บันทึกรายละเอียดแห่งการแจ้งเหตุ การเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่เกิดเหตุและ การดำเนินการแก่ผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวไว้เป็น หลักฐาน ตามแบบ คร.๕ และให้ผู้ที่เกี่ยวข้องลงลายมือชื่อรับรองไว้ หากผู้ขึ้นไม่ยินยอมลงลายมือชื่อ ให้ พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกเหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อไว้

(๗) ชี้แจงผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวให้ทราบถึงสิทธิในการได้รับการ ค้ำครองในการกำหนดมาตรการหรือการบรรเทาทุกข์เบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ชั่วคราว(ตามที่หัวหน้าสถานีกำหนด)

(๘) ในกรณีที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะดำเนินคดี ให้จัดให้ผู้ขึ้น ร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ถ้าผู้ขึ้นไม่อยู่ในวิสัยหรือไม่มีโอกาสที่จะร้องทุกข์ ได้ด้วยตนเองให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ร้องทุกข์แทนได้

(๙) ถ้ามิได้มีการแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือมิได้มีการร้องทุกข์ ภายในสามเดือนนับ แต่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวอยู่ในวิสัยและมีโอกาสที่จะแจ้งหรือร้องทุกข์ได้ ให้ถือว่าคดีเป็น อันขาดอายุความ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้มีส่วนได้เสียจะร้องขอ ค้ำครองสวัสดิภาพตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓

(๑๐) รวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่ได้ดำเนินการ ผลความคืบหน้าแล้ว รายงานให้สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ทราบโดยเร็ว ตามแบบ คร.๖ (ดำเนินการตามหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๐๗.๒๓/๐๗๕๑ ลง ๑ ธ.ค. ๒๕๕๒ เรื่อง รายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว(แบบ คร.๖)) พร้อมทั้งจัดส่งข้อมูล ดังกล่าว ให้พนักงานสอบสวนหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ หรือศาลแล้วแต่กรณี หากจะต้องมีการพิจารณาออกคำสั่ง กำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์เป็นการชั่วคราว หรือออกคำสั่งใด ๆ หรือคำพิพากษาโดยศาล

(๑๑) เมื่อมีการแจ้งเหตุหรือมีการร้องทุกข์แล้ว ห้ามมิให้เผยแพร่ต่อสาธารณชนด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งภาพ เรื่องราว หรือข้อมูลใด ๆ อันน่าจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว หรือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวในคดีตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๒) หากจะต้องมีการจับกุมหรือควบคุมเด็กหรือเยาวชน ซึ่งเป็นผู้กระทำ ความรุนแรงใน ครอบครัว ให้ปฏิบัติตามหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๒๐๕๖ ลง ๒๐ พ.ค.๒๕๕๔ เรื่อง แนวทางปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓

๔. พนักงานสอบสวน

พระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดลักษณะพิเศษของพนักงานสอบสวนและการดำเนินคดีแตกต่างจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยกำหนดให้มีพนักงานสอบสวน ๒ ประเภท

๑. พนักงานสอบสวนซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี

๒. พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

อำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวนตามกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว มีดังต่อไปนี้

๑ การรับคำร้องทุกข์

(๑) กรณีผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องทุกข์ด้วยตนเอง ผู้ร้องทุกข์สามารถร้องทุกข์เป็นหนังสือหรือร้องด้วยปากก็ได้ โดยให้พนักงานสอบสวนดำเนินการดังนี้

(๑.๑) รับคำร้องทุกข์ตามกฎหมายและระเบียบ

(๑.๒) แจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบถึงกระบวนการและขั้นตอนในการดำเนินคดี ตลอดจนสิทธิที่ได้รับการคุ้มครองของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว การดูแลบุตร หรือบรรเทาทุกข์ตามกฎหมาย เช่น สิทธิที่จะได้รับค่าทดแทนจากรัฐ สิทธิในการได้รับความคุ้มครองความปลอดภัย เป็นต้น

(๑.๓) แจ้งให้ ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ให้การคุ้มครองสิทธิหรือช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ตามสมควรแก่กรณี

(๑.๔) แจ้งให้ ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการประมวลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสุขภาพกาย อารมณ์ จิตใจ ภาวะความเป็นอยู่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและสาเหตุที่ก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว เพื่อประกอบดุลพินิจของพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการหรือศาล แล้วแต่กรณี ตามแบบ คร. ๗

(๑.๕) ในกรณีมีการจัดการแทนผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้นำความใน(๑.๑)-(๑.๔)มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒) กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ร้องทุกข์แทน ตามมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ด้วยเหตุที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวไม่อาจร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง เนื่องจากผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมีสภาพร่างกายหรือจิตใจไม่อยู่ในวิสัยหรือโอกาสที่จะร้องทุกข์ได้ หรือในกรณีที่ไม่มีผู้จัดการแทนผู้เสียหาย หรือมีผู้จัดการแทนผู้เสียหายแต่มีผลประโยชน์ขัดกันกับผู้เยาว์ หรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น **ต้องร้องทุกข์เป็นหนังสือ**และให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ ดังนี้

(๒.๑) รับคำร้องทุกข์ตามกฎหมายและระเบียบ โดยให้ปรากฏเหตุที่ไม่อาจร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง

(๒.๒) ให้แนบหนังสือร้องทุกข์รวมไว้กับสำนวนการสอบสวน

(๒.๓) การดำเนินการตาม(๒.๑) - (๒.๒) ให้นำความในข้อ (๑.๒) - (๑.๔) มาใช้

บังคับโดยอนุโลม

(๓) ออกหลักฐานการรับคำร้องทุกข์ให้แก่ผู้ร้องทุกข์เพื่อประโยชน์ในการติดตามคดี

(๔) ประสานงานกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในกรณีที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงฯ ประสงค์จะยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์เพื่อทำบันทึกข้อตกลงตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้

(๕) จัดให้มีคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ในความผิดอื่น หากสอบสวนแล้วพบว่า เป็นกรรมเดียวกับความผิดฐานกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ให้พนักงานสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนเดียวกับความผิดฐานกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

ทั้งนี้ พนักงานสอบสวนต้องคำนึงถึงการนับอายุความร้องทุกข์ในความผิดฐานกระทำการอันเป็นความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งแตกต่างจากอายุความร้องทุกข์ในความผิดอันยอมความได้ทั่วไป กล่าวคือ ในความผิดฐานกระทำการอันเป็นความรุนแรงในครอบครัวเป็นความผิดอันยอมความได้รูปแบบพิเศษ ซึ่งพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๗ กำหนดให้ผู้เสียหายต้องร้องทุกข์ภายใน ๓ เดือนเริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว(ผู้เสียหาย)อยู่ใน "วิสัย" และ "มีโอกาส" ที่จะแจ้งหรือร้องทุกข์ได้ มิเช่นนั้นคดีจะขาดอายุความ

-วิสัย หมายความว่า ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมีสภาพร่างกายหรือจิตใจที่สามารถร้องทุกข์หรือแจ้งความ

-โอกาส หมายความว่า ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการที่จะร้องทุกข์หรือแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ดังนั้น ระยะเวลาร้องทุกข์ภายใน ๓ เดือนให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่ ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงฯ อยู่ในวิสัยหรือมีโอกาที่จะร้องทุกข์ได้ มิเช่นนั้นคดีจะขาดอายุความ

(๖) กรณีผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมีอายุไม่เกินสิบแปดปีในวันร้องทุกข์ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (มาตรา ๑๒๔/๑)

(๗) ให้พนักงานสอบสวน บันทึกการรับแจ้งเหตุตามแบบบันทึกการรับแจ้งเหตุ (แบบ ๑) (ตามหนังสือ สยส. ตร. ที่ ๐๐๐๗.๒๓/๓๑๔๔ ลง ๑๒ ต.ค. ๒๕๕๔)

๒ การสอบสวน

(๑) ต้องสอบสวนด้วยความรวดเร็ว ต่อเนื่องและเป็นธรรม

(๒) แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ส่งข้อเท็จจริงทั้งปวงที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมารวมเป็นพยานหลักฐานไว้ในสำนวน

(๓) การรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิดที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เฉพาะความผิดฐานกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ถ้าผู้กระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวรับสารภาพ พนักงานสอบสวนไม่ต้องรวบรวมพยานหลักฐานแต่ให้แนบรายงานข้อเท็จจริงตาม (๒) ไว้ในสำนวนการสอบสวนและสรุปสำนวนพร้อมความเห็นให้พนักงานอัยการดำเนินการ

(๔) ก่อนสอบปากคำผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการดังนี้

(๔.๑) แจ้งเป็นหนังสือให้จิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอ ทราบวันเวลาและสถานที่ที่จะสอบปากคำ เพื่อให้บุคคลที่ได้รับแจ้งอยู่ร่วมด้วย เพื่อให้คำปรึกษาขณะสอบปากคำผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

(๔.๒) ในกรณีมีความจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอ แต่มีเหตุจำเป็นต้องสอบปากคำผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ก็ให้พนักงานสอบสวนสอบปากคำผู้เสียหายไปได้แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอบุคคลดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวน แล้วรายงานให้ผู้บังคับบัญชาเพื่อทราบ

(๔.๓) แจ้งแก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวให้ทราบถึงกระบวนการในการดำเนินคดีอาญารัฐธรรมนูญกระทำผิดด้วยความรุนแรงในครอบครัวและสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาความเสียหายหรือการบรรเทาทุกข์เบื้องต้น สิทธิในการมีล่ามกระบวนการทำบันทึกข้อตกลงและเงื่อนไข รวมถึงผลของการยอมความ ถอนคำร้องทุกข์หรือถอนฟ้อง

(๕) หากผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นบุคคลต่างด้าวและประสงค์จะร้องขอผ่อนผันอยู่ในราชอาณาจักรชั่วคราวระหว่างการดำเนินคดี ให้แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขออนุญาตตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือกฎหมายอื่นกำหนด

(๖) ในกรณีที่พนักงานสอบสวนเห็นสมควร หรือได้รับการร้องขอจากผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนในสถานที่ที่เหมาะสม

(๗) การสอบปากคำผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่เป็นผู้หญิง และเป็นกรกระทำ ความรุนแรงเกี่ยวกับเพศให้จัดพนักงานสอบสวนซึ่งเป็นหญิงเป็นผู้สอบปากคำ เว้นแต่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวยินยอมให้ใช้พนักงานสอบสวนชายเป็นผู้สอบปากคำหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น ให้บันทึกความยินยอมหรือเหตุจำเป็นนั้นไว้ในสำนวนด้วย

(๘) การสอบปากคำ บุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีในฐานะที่เป็นผู้ต้องหา ผู้เสียหาย หรือพยาน ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๒๐๕๖ ลง ๒๐ พ.ค.๒๕๕๔ แนวทางปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓

(๙) การสอบปากคำผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวและบุคคลอื่นที่ร่วมกระทำความผิด ในฐานะผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๑๐) การตรวจพยานหลักฐาน

(๑๐.๑) การตรวจตัวหญิงผู้ถูกระทำ ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวหรือบุคคลอื่นที่ร่วมกระทำความผิดซึ่งเป็นหญิง ให้จัดเจ้าพนักงานซึ่งเป็นหญิงหรือหญิงอื่นเป็นผู้ตรวจ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร บุคคลดังกล่าวจะขอ นำบุคคลใดมาอยู่ร่วมในการตรวจนั้นด้วยก็ได้

กรณีการตรวจตัวผู้หญิงที่เป็นผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ต้องให้ได้รับความยินยอม

(๑๐.๒) พนักงานสอบสวนมีอำนาจสั่งให้ทำการตรวจพิสูจน์บุคคล วัตถุ หรือเอกสารโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ได้

(๑๑) การควบคุม และปล่อยชั่วคราว

(๑๑.๑) การควบคุมและปล่อยชั่วคราวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยพนักงานสอบสวนอาจเสนอเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อ

ความปลอดภัยของผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและเสี่ยงที่จะเกิดการกระทำรุนแรงซ้ำ โดยถือ
ว่าเป็นเงื่อนไขในการป้องกันการก่อเหตุร้าย

(๑๑.๒) ในการควบคุม และปล่อยชั่วคราวบุคคลที่กระทำความผิดฐานกระทำ
ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พนักงานสอบสวนต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและ
ครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓

(๑๒) ระหว่างการสอบสวนห้ามมิให้พนักงานสอบสวน

(๑๒.๑) จัดหรือยินยอมให้ผู้อื่นจัดให้มีการแถลงข่าวการกระทำ ความรุนแรงใน
ครอบครัว โดยนำตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมาแถลง
ข่าวหรือปรากฏตัวต่อสื่อมวลชนเพื่อให้ข่าว

(๑๒.๒) จัดให้มีการชี้ตัว หรือทำแผนประทุษกรรมประกอบคำรับสารภาพในที่
สาธารณะหรือโดยเปิดเผย

(๑๒.๓) เปิดเผยข้อเท็จจริงที่ได้จากสำนวนการสอบสวนคดีความรุนแรงใน
ครอบครัวแก่ผู้ใด เว้นแต่เป็นเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีหรือเจ้าพนักงานในการยุติธรรม

๓ มาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์

(๑) ระหว่างการสอบสวนหากมีกรณีจำเป็นเร่งด่วนต้องคุ้มครองสวัสดิภาพผู้ถูกระทำ
ด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือบุคคลที่อาศัยอยู่ในครอบครัวเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นการร้องขอโดย
ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือข้อเสนอของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนเห็นเอง
ให้พนักงานสอบสวนรีบทำการประมวลข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง พอชี้ให้เห็นได้ว่าผู้ถูกระทำด้วยความ
รุนแรงในครอบครัวจำเป็นต้องได้รับการบรรเทาทุกข์เบื้องต้นหรือมีข้อเท็จจริงน่าเชื่อว่าผู้กระทำความรุนแรงใน
ครอบครัวอาจก่อเหตุกระทำความรุนแรงแก่บุคคลในครอบครัวซ้ำอีก หรือมีเหตุอื่น ๆ จำเป็นต้องกำหนด
มาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว
ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการดังนี้

(๑.๑) เสนอรายงานและความเห็นให้ตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา(ซึ่งได้รับมอบหมายตามคำสั่งกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่
๐๘๘/๒๕๕๓ ลง ๒๙ มี.ค.๒๕๕๓)ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคล
ผู้ถูกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือ

(๑.๒) จะร้องขอต่อศาลที่มีเขตอำนาจให้ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการ
เพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็ได้

(๒) เมื่อตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ได้ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่
บุคคลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวแล้ว ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้ที่ต้องหา
ว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัว ปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อกำหนดมาตรการคุ้มครองดังกล่าว

(๓) ให้พนักงานสอบสวนเสนอคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ ต่อศาล
ที่มีเขตอำนาจเพื่อพิจารณาภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่วันออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อ

บรรเทาทุกข์ดังกล่าวตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

๔ การไกล่เกลี่ยให้ยอมความ

(๑) ในระหว่างการสอบสวน หากพนักงานสอบสวนเห็นว่า ข้อหากระทำความรุนแรงในครอบครัวหรือการกระทำความรุนแรงในครอบครัวเป็นกรรมเดียวกับความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๕ และพฤติการณ์แห่งคดี ไม่ร้ายแรง พอมิทางปรองดองกันได้ หรือ คู่กรณีร้องขอ พนักงานสอบสวนอาจจัดให้มีการไกล่เกลี่ยให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวกับผู้ต้องหาซึ่งต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวได้ยอมความกัน

ให้พนักงานสอบสวนแจ้งนัดให้คู่กรณีได้พูดคุยเจรจาไกล่เกลี่ยยอมความกัน โดยอาจตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลทำการไกล่เกลี่ยตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็ได้

(๒) ในการไกล่เกลี่ยนอกจากคู่กรณีทั้งสองฝ่ายแล้ว ถ้ามีเหตุจำเป็นและสมควรก็ให้ผู้ทำการไกล่เกลี่ยเรียกบุคคลในครอบครัวหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมาให้ความคิดเห็นหรือร่วมไกล่เกลี่ยด้วยก็ได้ แล้วแต่เหตุผลและความจำเป็นแต่ละกรณี

เมื่อคู่กรณีตกลงยอมความกันได้ และเงื่อนไขหรือข้อตกลงยอมความไม่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายและความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานสอบสวนแล้วแต่กรณี จัดให้มีการการทำสัญญายอมความ แล้วนำสัญญายอมความดังกล่าวพร้อมคู่กรณี ไปทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือ ถอนคำร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

(๓) การทำสัญญายอมความให้เป็นไป ตามแบบ คร. ๙

๕ การทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์

(๑) ในระหว่างสอบสวนหากผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ในความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัวไม่ว่าจะเป็นผลมาจากการไกล่เกลี่ยยอมความหรือไม่ หากความปรากฏชัดว่าเป็นการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ด้วยความสมัครใจของผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว และมีได้เกิดจากการบังคับ ช่มชู้ หรือหลอกลวงจากบุคคลใดและผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวรับที่จะปฏิบัติตามเงื่อนไข ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็ให้พนักงานสอบสวนจัดทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้น ก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ เพื่อให้ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินกว่าอายุความ แล้วให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัว ลงลายมือชื่อตามแบบ คร. ๑๐

ในกรณีมีการแจ้งข้อกล่าวหาว่าผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกายตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๙๕ ด้วย และเป็นกรรมเดียวกับ ข้อกล่าวหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวและเป็นบทที่มีโทษสูงสุด หากคู่กรณีมีความประสงค์ที่จะยอมความกันภายใต้

เงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง ก็ให้พนักงานสอบสวน จัดให้มีการไต่ถามเกี่ยให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวได้มีการยอมความกัน โดยจัดทำเป็นบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความให้

เมื่อทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี ให้พนักงานสอบสวนส่งสำเนาให้ ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ที่มีเขตอำนาจและพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทราบเพื่อติดตามผลการปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นดังกล่าว หากคดีดังกล่าวอยู่ระหว่างการขอผิดฟ้องก็แจ้งให้ศาลที่อนุญาตให้ผิดฟ้องทราบด้วย

(๒) เมื่อปรากฏว่าผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นไปยังพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่งโดยมิชักช้า

ในกรณีที่ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ ไม่ว่าจะปรากฏจากการรายงานของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือพนักงานสอบสวนเห็นเอง ก็ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนต่อไป แล้วส่งตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวและสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นไปยังพนักงานอัยการ เพื่อพิจารณาสั่ง

(๓) บันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ หรือก่อนการถอนคำร้องทุกข์ให้พนักงานสอบสวนแนบไว้ในสำนวนสอบสวน

๖ การทำความเห็นทางคดี

(๑) เมื่อสอบสวนเสร็จสิ้นให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบสรุปสำนวนการสอบสวนพร้อมเสนอความเห็นควรสั่งฟ้อง ควรสั่งไม่ฟ้อง หรือเสนอยุติคดีต่อพนักงานอัยการ โดยสรุปสำนวนการสอบสวนต้องประกอบด้วยข้อเท็จจริงและความเห็นในข้อเท็จจริงที่ได้จากพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๔๘ ชั่วโมง นับแต่ได้ตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว

(๒) ในกรณีที่ไม่อาจฟ้องผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวได้ภายใน ๔๘ ชั่วโมง พนักงานสอบสวนต้องขอผิดฟ้องต่อศาลได้คราวละไม่เกิน ๖ วัน โดยขอผิดได้ไม่เกิน ๓ ครั้ง และให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาบังคับใช้โดยอนุโลม

(๓) ในกรณีที่พนักงานสอบสวนไม่อาจทำการสอบสวนเสร็จสิ้น หลังจากพ้นกำหนดระยะเวลาผิดฟ้องให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบบันทึกเหตุผลความจำเป็นไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

๕.หัวหน้าสถานีตำรวจ

ตามที่กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีคำสั่ง ที่ ๐๘๘/๒๕๕๓ ลง ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓ มอบหมายให้ **หัวหน้าสถานีตำรวจ** เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจในการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ ให้แก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว ไว้แล้วนั้น จึงให้ดำเนินการดังนี้

(๑) เมื่อได้รับรายงานและความเห็นของพนักงานสอบสวนแล้ว หากเห็นชอบด้วยก็ให้ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีข้อชี้แจงตาม แบบ คร. ๘

(๒) ก่อนออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวตาม (๑) ถ้ามีเหตุสมควรจะเรียกพนักงานสอบสวน หรือเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องมาสอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติม เพื่อประกอบดุลพินิจการออกคำสั่งก็ได้

(๓) การออกคำสั่งใด ๆ ก็ตามให้ทำเท่าที่จำเป็นและเห็นสมควร เช่น

(๓.๑) ให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการตรวจรักษาจากแพทย์

(๓.๒) ให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวงดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เบื้องต้น

ตามสมควรแก่ฐานะ

(๓.๓) ออกคำสั่งห้ามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้าไปในที่พำนักของครอบครัวหรือเข้าไปใกล้ตัวบุคคลในครอบครัว

(๓.๔) ออกคำสั่งกำหนดวิธีการดูแลบุตร

(๔) ผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับคำสั่งตาม (๓) สามารถยื่นอุทธรณ์คำสั่งเป็นหนังสือต่อศาล เพื่อให้ศาลทบทวนคำสั่งได้ภายในสามสิบวันนับแต่ทราบคำสั่ง ให้คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลเป็นที่สุด

(๕) ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตาม (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๖) เมื่อออกคำสั่งตาม (๓) แล้ว ให้พนักงานสอบสวนแจ้งการออกคำสั่งดังกล่าว ให้ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ทราบ

ภาคผนวก ๑
กฎหมายและระเบียบ คำสั่ง
ที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงใน
ครอบครัว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความ
รุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"ความรุนแรงในครอบครัว" หมายความว่า การกระทำใด ๆ โดยมุ่งประสงค์ให้เกิด
อันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพ หรือกระทำโดยเจตนาในลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่
ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพของบุคคลในครอบครัว หรือบังคับหรือใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรมให้บุคคล
ในครอบครัวต้องกระทำการ ไม่กระทำการ หรือยอมรับการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดโดยมิชอบแต่ไม่รวมถึง
การกระทำโดยประมาท

"บุคคลในครอบครัว" หมายความว่า คู่สมรส คู่สมรสเดิม ผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามี
ภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส บุตร บุตรบุญธรรม สมาชิกในครอบครัว รวมทั้งบุคคลใด ๆ ที่ต้องพึ่งพา
อาศัยและอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน

"ศาล" หมายความว่า ศาลเยาวชนและครอบครัวตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาล
เยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

"เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์" หมายความว่า ค่าทดแทนความเสียหายเบื้องต้นสำหรับเงิน
หรือทรัพย์สินใด ๆ ที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวสูญเสียไป โดยผลของการกระทำด้วยความ
รุนแรงในครอบครัว และให้หมายความรวมถึงรายได้ที่สูญเสียไป ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าใช้จ่าย
ในการหาที่อยู่ใหม่ และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น

"นักจิตวิทยา" หมายความว่า นักจิตวิทยาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

"นักสังคมสงเคราะห์" หมายความว่า นักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้และให้หมายความรวมถึงพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีให้เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในท้องที่ใดไม่มีพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี ให้พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นพนักงานสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ผู้ใดกระทำการอันเป็นความรุนแรงในครอบครัว ผู้นั้นกระทำความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ให้ความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นความผิดอันยอมความได้ แต่ไม่ลบล้างความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น หากการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดฐานทำร้ายร่างกายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๕ ด้วย ให้ความผิดดังกล่าวเป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา ๕ ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือผู้ที่พบเห็นหรือทราบการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว มีหน้าที่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

การแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้กระทำโดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครองและไม่ต้องรับผิดทั้งทางแพ่ง ทางอาญา และทางปกครอง

มาตรา ๖ การแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ อาจกระทำโดยวาจา เป็นหนังสือทางโทรศัพท์ วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใด

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้พบเห็นการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือได้รับแจ้งตามมาตรา ๕ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ที่เกิดเหตุเพื่อสอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือบุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่นั้นเกี่ยวกับการกระทำที่ได้รับแจ้ง รวมทั้งให้มีอำนาจจัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการรักษาจากแพทย์ และขอรับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ ในกรณีที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะดำเนินคดี ให้จัดให้ผู้นั้นร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ถ้าผู้นั้นไม่อยู่ในวิสัยหรือมีโอกาสที่จะร้องทุกข์ได้ด้วยตนเองให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ร้องทุกข์แทนได้

หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๗ ถ้ามิได้มีการแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ หรือมิได้มีการร้องทุกข์ตามมาตรา ๖ ภายในสามเดือนนับแต่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวอยู่ในวิสัยและมีโอกาสที่จะแจ้งหรือร้องทุกข์ได้ ให้ถือว่าคดีเป็นอันขาดอายุความ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้มีส่วนได้เสียจะร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

มาตรา ๘ เมื่อมีการร้องทุกข์ภายในอายุความตามมาตรา ๗ แล้ว ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนโดยเร็วและส่งตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว สำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นไปยังพนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีต่อศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่ได้ตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว

แต่หากมีเหตุจำเป็นทำให้ไม่อาจยื่นฟ้องได้ทันภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ขอผิดฟ้องต่อศาลได้คราวละไม่เกินหกวัน แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามคราวโดยให้น่ากฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่การกระทำความผิดตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง เป็นความผิดกรรมเดียวกับความผิดตามกฎหมายอื่น ให้ดำเนินคดีความผิดตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง ต่อศาลรวมไปกับความผิดตามกฎหมายอื่นนั้น เว้นแต่ความผิดตามกฎหมายอื่นนั้นมีอัตราโทษสูงกว่าให้ดำเนินคดีต่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาความผิดตามกฎหมายอื่นนั้น โดยให้นำบทบัญญัติทั้งหลายแห่งพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการสอบปากคำผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พนักงานสอบสวนต้องจัดให้มีจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอร่วมอยู่ด้วยในขณะสอบปากคำเพื่อให้คำปรึกษา

ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอ ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบปากคำไปก่อนโดยไม่ต้องมีบุคคลดังกล่าวร่วมอยู่ด้วย แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอบุคคลดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวน

หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการของพนักงานสอบสวน ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๙ เมื่อมีการแจ้งตามมาตรา ๕ หรือมีการร้องทุกข์ตามมาตรา ๖ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดลงพิมพ์โฆษณา หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งภาพ เรื่องราว หรือข้อมูลใด ๆ อันน่าจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวในคดีตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐ ในการดำเนินการตามมาตรา ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว ไม่ว่าจะมีการร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ โดยให้มีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ได้เท่าที่จำเป็นและสมควร ซึ่งรวมถึงการให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการรักษาจากแพทย์ การให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวขอใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เบื้องต้นตามสมควรแก่ฐานะ การออกคำสั่งห้ามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้าไปในที่พำนักของครอบครัวหรือเข้าไปใกล้ตัวบุคคลใดในครอบครัว ตลอดจนการกำหนดวิธีการดูแลบุตร

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เสนอมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ต่อศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่วันออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ หากศาลเห็นชอบกับคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ดังกล่าว ให้คำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์มีผลต่อไป

ในกรณีที่ศาลไม่เห็นชอบด้วยกับคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือมีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป ให้ศาลทำการไต่สวนและมีคำสั่งโดยพลัน หากข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์เพียงพอแก่การวินิจฉัยออกคำสั่ง ศาลอาจแก้ไขเพิ่มเติม

เปลี่ยนแปลง หรือเพิกถอนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์หรือออกคำสั่งใด ๆ รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมก็ได้

ผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลตามมาตรา ๑๐ สามารถยื่นอุทธรณ์คำสั่งเป็นหนังสือขอให้ศาลทบทวนคำสั่งได้ภายในสามสิบวันนับแต่ทราบคำสั่ง ให้คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลเป็นที่สุด

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑ ในระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี ให้ศาลมีอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา ๑๐ หรือออกคำสั่งใด ๆ ได้ตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่เหตุการณ์หรือพฤติการณ์เกี่ยวกับผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว หรือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเปลี่ยนแปลงไป ศาลมีอำนาจแก้ไขเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง หรือเพิกถอนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ หรือคำสั่งใด ๆ รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมก็ได้

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ศาลพิพากษาว่า ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมีความผิดตามมาตรา ๔ ศาลมีอำนาจกำหนดให้ใช้วิธีการฟื้นฟู บำบัดรักษา คุ้มครองประพฤติกผู้กระทำความผิดให้ผู้กระทำความผิดชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ ทำงานบริการสาธารณะ ละเว้นการกระทำอันเป็นเหตุให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัว หรือทำทัณฑ์บนไว้ ตามวิธีการและระยะเวลาที่ศาลกำหนดแทนการลงโทษผู้กระทำความผิดก็ได้

ในกรณีที่มีการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้องในความผิดตามมาตรา ๔ ให้พนักงานสอบสวนหรือศาล แล้วแต่กรณี จัดให้มีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้องนั้น และกำหนดให้นำวิธีการตามวรรคหนึ่งเป็นเงื่อนไขในการปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงดังกล่าวโดยอนุโลม โดยอาจรับฟังความคิดเห็นของผู้เสียหายหรือบุคคลในครอบครัวประกอบด้วยก็ได้ หากได้ปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงและเงื่อนไขดังกล่าวครบถ้วนแล้วจึงให้มีการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้องในความผิดตามมาตรา ๔ ได้ หากผู้ต้องหาหรือจำเลยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าวให้พนักงานสอบสวนหรือศาลมีอำนาจยกคดีขึ้นดำเนินการต่อไป

หลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา หรือรัฐมนตรีประกาศกำหนด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๓ ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดให้มีระบบงานเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและการบังคับให้เป็นไปตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ โดยกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ วิธีพิจารณา การยื่น และการรับฟังพยานหลักฐาน หากพระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะ ให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ ไม่ว่าจะการพิจารณาคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัวจะได้ดำเนินไปแล้วเพียงใด ให้ศาลพยายามเปรียบเทียบให้คู่ความได้ยอมความกัน โดยมุ่งถึงความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันในครอบครัวเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงหลักการดังต่อไปนี้ ประกอบด้วย

- (๑) การคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
- (๒) การสงวนและคุ้มครองสถานภาพของการสมรสในฐานะที่เป็นศูนย์รวมของชายและหญิงที่สมัครใจเข้ามาอยู่กินฉันสามีภริยา หากไม่อาจรักษาสถานภาพของการสมรสได้ ก็ให้การหย่าเป็นไปด้วยความเป็นธรรมและเสียหายน้อยที่สุด โดยคำนึงถึงสวัสดิภาพและอนาคตของบุตรเป็นสำคัญ
- (๓) การคุ้มครองและช่วยเหลือครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะที่ครอบครัวนั้นต้องรับผิดชอบในการดูแลให้การศึกษาแก่สมาชิกที่เป็นผู้เยาว์
- (๔) มาตรการต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือสามีภริยาและบุคคลในครอบครัวให้ปรองดองกันและปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างกันเองและกับบุตร

มาตรา ๑๖ เพื่อประโยชน์ในการยอมความในคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาล แล้วแต่กรณี อาจตั้งผู้ประนีประนอมประกอบด้วยบุคคลหรือคณะบุคคลซึ่งเป็นบิดามารดา ผู้ปกครอง ญาติของคู่ความหรือบุคคลที่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือศาลเห็นสมควรเพื่อให้คำปรึกษา หรือช่วยเหลือในการไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ยอมความกัน หรืออาจมอบหมายให้นักสังคมสงเคราะห์ หน่วยงานสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลใดช่วยเหลือไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ยอมความกันก็ได้

เมื่อผู้ประนีประนอมหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งได้ดำเนินการไกล่เกลี่ยตามคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลแล้ว ให้รายงานผลการไกล่เกลี่ยต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลแล้วแต่กรณีด้วย ในกรณีที่มีการไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จ บุคคลดังกล่าวจะจัดให้มีการทำสัญญายอมความขึ้นหรือจะขอให้เรียกคู่ความมาทำสัญญายอมความกันต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือศาลก็ได้

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลเห็นว่าสัญญายอมความไม่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายและความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลดำเนินการให้เป็นไปตามสัญญายอมความนั้น

มาตรา ๑๗ ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปีแสดงจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ และจำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ และรายงานต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบปีละครั้ง

มาตรา ๑๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัญหาการแก้ไขการใช้ความรุนแรงในครอบครัวมีความละเอียดอ่อนซับซ้อนเกี่ยวพันกับบุคคลใกล้ชิด มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากการ

ทำร้ายร่างกายระหว่างบุคคลโดยทั่วไป การใช้มาตรการทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญามาบังคับกับการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวจึงไม่เหมาะสม เนื่องจากกฎหมายอาญามีเจตนารมณ์ที่จะลงโทษผู้กระทำความผิดมากกว่าที่จะแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดหรือปกป้องคุ้มครองผู้ที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ดังนั้น การมีกฎหมายคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จึงมีความเหมาะสมกว่าการใช้กระบวนการทางอาญา เพราะสามารถกำหนดรูปแบบ วิธีการ และขั้นตอนที่มีลักษณะแตกต่างจากการดำเนินคดีอาญาโดยทั่วไป โดยให้ผู้กระทำความผิดมีโอกาสกลับตัวและยับยั้งการกระทำผิดซ้ำ รวมทั้งสามารถรักษาความสัมพันธ์อันดีในครอบครัวไว้ได้ประกอบกับเด็ก เยาวชน และบุคคลในครอบครัว มีสิทธิได้รับความคุ้มครองโดยรัฐจากการใช้ความรุนแรงและการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน
และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่า
พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่
ในการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๑

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน
และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่
ในการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ในการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

"กระทรวง" หมายความว่า กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

"ผู้อำนวยการ" หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

ข้อ ๔ บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) มีความประพฤติเหมาะสมในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของสตรีและสถาบันครอบครัว

(๔) เป็นผู้สำเร็จการศึกษา ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และเคยปฏิบัติงานเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิสตรีและสถาบันครอบครัวมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

(๕) ได้รับการรับรองการตรวจสุขภาพจิตจากจิตแพทย์

(๖) ผ่านการอบรมการเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ตามหลักสูตรที่กระทรวงกำหนด โดยผ่านการประเมินจากคณะกรรมการประเมินที่ผู้อำนวยการแต่งตั้ง สำหรับผู้มีประสบการณ์ทำงานเป็นที่ประจักษ์ ไม่ต้องผ่านการอบรม แต่ต้องได้รับการประเมินตามที่ผู้อำนวยการกำหนด

ข้อ ๕ บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๔ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ต้องหาหรือจำเลยตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นบุคคลผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัวหรือบุคคลล้มละลาย

(๔) ถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากหน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชน เนื่องจากได้กระทำความผิดเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว

(๕) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นความผิดลหุโทษหรือกระทำโดยประมาท

ข้อ ๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีให้เป็นพนักงานสอบสวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๔ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๕ และต้องได้รับการฝึกอบรมความรู้และการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการสอบสวนการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ตามหลักสูตรที่กระทรวงกำหนด

ข้อ ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี ได้แก่

- (๑) ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสถานีตำรวจขึ้นไป
- (๒) นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ
- (๓) พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ต้องมีความรู้ความเข้าใจในระบบการบริหารงานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว และต้องได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงกำหนด

ข้อ ๘ ให้สำนักงานประกาศให้ยื่นคำขอเพื่อแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ซึ่งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการ สำหรับจังหวัดอื่นให้ยื่นคำขอต่อพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด หรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ แล้วแต่กรณี เมื่อผู้รับคำขอพิจารณาเห็นว่า ผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติครบถ้วน ตามข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ หรือข้อ ๗ ให้ผู้รับคำขอเสนอให้รัฐมนตรีแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ แต่ถ้าไม่มีการแต่งตั้งผู้ยื่นคำขอเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ดังกล่าว ให้ผู้รับคำขอแจ้งเหตุผลที่ไม่แต่งตั้งนั้นให้ผู้ยื่นคำขอรับทราบ

ข้อ ๙ สำนักงานต้องจัดให้มีการอบรมความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ทุกกระยะสามปี

ข้อ ๑๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๔) รัฐมนตรีสั่งให้พ้นจากตำแหน่งเพราะเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตาม

ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ หรือข้อ ๗

ข้อ ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่
เมื่อพบเห็นหรือได้รับแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๑

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่
เมื่อพบเห็นหรือได้รับแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงได้วางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อพบเห็นหรือได้รับแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

“ศูนย์ปฏิบัติการ” หมายความว่า ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว

“ผู้อำนวยការ” หมายความว่า ผู้อำนวยការสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

ข้อ ๔ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พบการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงตัวชี้แจงว่ากล่าวแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว เพื่อให้ยุติการกระทำโดยดีก่อนถ้าผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวยังขัดขืนอยู่อีก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ขอความช่วยเหลือจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเพื่อดำเนินการระงับเหตุ

ข้อ ๕ ผู้ใดพบเห็นหรือทราบการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวให้แจ้งโดยวาจา เป็นหนังสือ ทางโทรศัพท์ วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการระงับเหตุโดยมิชักช้า

แพทย์ พยาบาล นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่รับผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวไว้รักษาพยาบาล ครู หรือนายจ้าง ซึ่งมีหน้าที่ดูแลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่เป็นศิษย์หรือลูกจ้าง จะต้องแจ้งหรือรายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่โดยมิชักช้า

ข้อ ๖ กรณีมีผู้พบเห็นหรือทราบการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว และแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยวาจา เป็นหนังสือ ทางโทรศัพท์ วิธีการอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใดที่สื่อสารให้รู้ว่ามี การกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวเกิดขึ้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกวันเวลาที่ได้รับแจ้งไว้ทันที พร้อมรายละเอียดวัน เวลา สถานที่เกิดเหตุ ชื่อผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวและผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว เท่าที่ผู้แจ้งสามารถระบุได้ รวมทั้งพฤติการณ์ที่น่าเชื่อว่า มีการใช้ ความรุนแรงในครอบครัวหรือมีการกระทำความรุนแรงในครอบครัวเว้นแต่ในกรณีเร่งด่วนอันมีเหตุที่เชื่อได้ว่ามีการใช้ความรุนแรงในครอบครัวให้ดำเนินการตามข้อ ๔ ทันที แล้วจึงจัดทำบันทึกในทันทีที่ดำเนินการได้

ในกรณีที่ผู้แจ้งไม่ยอมบอกชื่อ โดยไม่มีเหตุอันควร หรือแจ้งชื่อหรือที่อยู่อันเป็นเท็จ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่งก็ได้

ข้อ ๗ กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้ง หรือรายงานการกระทำความรุนแรงในครอบครัว หรือเป็นผู้พบเห็นหรือประสบพบเหตุการณ์ที่น่าเชื่อว่ามีกรกระทำความรุนแรงในครอบครัว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่เกิดเหตุ เพื่อดำเนินการยุติการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ถ้าผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวยังขัดขืนอยู่อีก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ขอความช่วยเหลือจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเพื่อดำเนินการระงับเหตุ

ก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่เกิดเหตุ ให้แสดงบัตรประจำตัวต่อเจ้าของหรือผู้ที่อยู่ในเคหสถานหรือสถานที่เกิดเหตุ นั้น เพื่อยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไป และแจ้งให้ทราบถึงเหตุของการเข้าไป

ถ้าเจ้าของหรือผู้อยู่ในเคหสถานหรือสถานที่เกิดเหตุด้วยความรุนแรงในครอบครัวออกมาพบเพื่อสอบถาม หากไม่มีผู้ใดออกมาพบ หรือไม่สามารถเปิดประตูให้เข้าไปในสถานที่นั้นได้ ให้ขอความช่วยเหลือจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เพื่อเข้าไปช่วยผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

ข้อ ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซักถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือบุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่นั้นถึงข้อเท็จจริงที่ได้รับแจ้ง สาเหตุของการกระทำที่ได้รับแจ้ง ผลของการกระทำความรุนแรงในครอบครัวแล้วหาแนวทางการช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวต่อไป

หากกรณีปรากฏว่าผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจให้รีบส่งตัวผู้ต้องหาไปรับการรักษาพยาบาลทันที

ข้อ ๙ หลังจากการดำเนินการตามข้อ ๘ วรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประสานงานกับจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พร้อมรายงานผลและความเห็นส่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อยุติความรุนแรงในครอบครัวดังกล่าว

ข้อ ๑๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกรายละเอียดแห่งการแจ้งเหตุตามข้อ ๖ การเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่เกิดเหตุตามข้อ ๗ และการดำเนินการแก่ผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวไว้เป็นหลักฐาน ตามแบบ คร. ๕ ทำยระเบียบนี้

การทำบันทึกตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องลงลายมือชื่อรับรองไว้ หากผู้ที่ไม่ยินยอมลงลายมือชื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกเหตุที่ไม่มีลายมือชื่อไว้

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับอันตรายแก่กาย หรือจิตใจ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ชี้แจงให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวทราบถึงสิทธิในการได้รับความคุ้มครอง ในการกำหนดมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์เบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวชั่วคราว รวมทั้งการออกคำสั่งห้ามผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัวเข้าไปที่พำนักของครอบครัว หรือการออกคำสั่งห้ามเข้าใกล้ตัวบุคคลในครอบครัว หรือการดูแลบุตร เป็นต้น ตลอดจนให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประสานงานเพื่อให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายเบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวด้วย

ข้อ ๑๒ หากผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับจัดการให้ผู้ต้องหาพบกับพนักงานสอบสวนเพื่อร้องทุกข์ ในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน พนักงานเจ้าหน้าที่จะจดบันทึกเสียเองก็ได้ แล้วให้รีบส่งไปยังพนักงานสอบสวนและจะจดแจ้งพฤติการณ์อันเป็นประโยชน์ต่อพนักงานสอบสวนไว้ก็ได้

ถ้าผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะร้องทุกข์แต่ไม่อยู่ในวิสัย หรือโอกาสที่จะร้องทุกข์ได้เอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการร้องทุกข์แทนต่อพนักงานสอบสวน

ในกรณีผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์กระทำความรุนแรงในครอบครัวต่อผู้เยาว์หรือคนวิกลจริตหรือคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือกระทำการอันขัดกับผลประโยชน์ของผู้เยาว์หรือคนวิกลจริตหรือคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือผู้เยาว์หรือคนวิกลจริตหรือคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถไม่อยู่ในวิสัยหรือโอกาสที่จะร้องทุกข์ได้เอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการร้องทุกข์แทนต่อพนักงานสอบสวน

ข้อ ๑๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่ได้ดำเนินการผลความคืบหน้าของการนั้น แล้วรายงานให้สำนักงานทราบโดยเร็ว ตามแบบ คร. ๖ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๔ หากผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวไม่ประสงค์จะร้องทุกข์ หรือรับบริการทางการแพทย์ หรือจิตแพทย์ หรือนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐานในการเข้าระงับเหตุความรุนแรงในครอบครัวครั้งนั้น ณ สถานีตำรวจท้องที่เกิดเหตุ และคัดสำเนาบันทึกประจำวันนั้นไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงเองหรือขอให้ศูนย์ปฏิบัติการรวบรวมข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำความรุนแรงในครอบครัว สาเหตุของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว และบันทึกรายงานของผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องทุกฉบับ รวมถึงสรุปประมวลผลเพื่อประกอบดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาตามมาตรา ๑๐ หรือ พนักงานสอบสวนหรือศาล เพื่อพิจารณาออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว หรือคำสั่งใด ๆ หรือคำพิพากษา ตามพระราชบัญญัตินี้

ข้อ ๑๖ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

[เอกสารแนบท้าย]

๑. หนังสือแจ้งเหตุเข้าไปในเคหสถาน/สถานที่เกิดเหตุ เพื่อดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (แบบ คร. ๕)

๒. บันทึกรายงาน (แบบ คร. ๖)

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวน
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงใน
ครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐
พ.ศ. ๒๕๕๑

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ
ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐
พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ วรรคห้า และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีให้เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“ศูนย์ปฏิบัติการ” หมายความว่า ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ข้อ ๔ การสอบสวนความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ดำเนินการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่ระเบียบนี้มีได้กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติไว้เป็นการเฉพาะ ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีในศาลแขวง และกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

หมวด ๑
การร้องทุกข์

ข้อ ๕ เมื่อผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนเป็นหนังสือหรือด้วยปาก ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการดังนี้

(๑) บันทึกรายชื่อร้องทุกข์ให้ปรากฏเจตนาโดยแจ้งชัดว่าประสงค์จะดำเนินคดีกับผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว พร้อมกับลงวันเดือนปีและลงลายมือชื่อผู้บันทึกและผู้ร้องทุกข์ไว้

(๒) แจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบถึงกระบวนการและขั้นตอนในการดำเนินคดีความรุนแรงในครอบครัว ตลอดจนสิทธิที่ได้รับการคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและการดูแลบุตร หรือบรรเทาทุกข์ตามกฎหมาย

(๓) แจ้งให้ศูนย์ปฏิบัติการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ให้การคุ้มครองสิทธิหรือช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวตามสมควรแก่กรณี

(๔) แจ้งให้ศูนย์ปฏิบัติการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการประมวลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสุขภาพกาย อารมณ์ จิตใจ ภาวะความเป็นอยู่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและสาเหตุที่ก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว เพื่อประกอบดุลพินิจของพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการหรือศาล แล้วแต่กรณีตามแบบ คร. ๗ ท้ายระเบียบนี้

ในกรณีมีการจัดการแทนผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ร้องทุกข์แทนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ด้วยเหตุที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวไม่อาจร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง เนื่องจากผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมีสภาพร่างกายหรือจิตใจไม่อยู่ในวิสัยหรือโอกาสที่จะร้องทุกข์ได้ หรือในกรณีที่ไม่มีผู้จัดการแทนผู้เสียหาย หรือมีผู้จัดการแทนผู้เสียหายแต่มีผลประโยชน์ขัดกันกับผู้เยาว์ หรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น ต้องร้องทุกข์เป็นหนังสือและให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ ดังนี้

(๑) บันทึกรายชื่อร้องทุกข์ให้ปรากฏชัดว่าผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะดำเนินคดีกับผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว และเหตุที่ไม่อาจร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง พร้อมวันเดือนปีและลงลายมือชื่อผู้บันทึกและพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ร้องทุกข์แทนไว้

(๒) ให้แนบหนังสือคำร้องทุกข์รวมไว้กับสำนวนการสอบสวน
การดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้นำความในข้อ ๕ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) และ (๔) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗ กรณีผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีในวันร้องทุกข์ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๒

การสอบสวน

ข้อ ๘ การสอบปากคำผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวให้พนักงานสอบสวนดำเนินการดังนี้

(๑) แจ้งเป็นหนังสือให้จิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอ ทราบวันเวลาและสถานที่ที่จะสอบปากคำ เพื่อให้บุคคลที่ได้รับแจ้งอยู่ร่วมด้วย เพื่อให้คำปรึกษาขณะสอบปากคำผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

(๒) ในกรณีมีความจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอ แต่มีเหตุจำเป็นต้องสอบปากคำผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ก็ให้พนักงานสอบสวนสอบปากคำผู้เสียหายไปได้แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอบุคคลดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวนโดยละเอียด แล้วรายงานให้ผู้บังคับบัญชาเพื่อทราบ

ข้อ ๙ การสอบปากคำผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีในขณะที่สอบปากคำให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๓

การออกคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองชั่วคราวหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์

ข้อ ๑๐ เมื่อผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้ร้องทุกข์ หรือมีการร้องทุกข์แทนแล้ว หรือระหว่างการสอบสวนหากมีกรณีจำเป็นเร่งด่วนต้องคุ้มครองสวัสดิภาพผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือบุคคลที่อาศัยอยู่ในครอบครัวเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นการร้องขอโดยผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือข้อเสนอของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนเองให้พนักงานสอบสวนรีบทำการประมวลข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง พอชี้ให้เห็นได้ว่าผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวจำเป็นต้องได้รับการบรรเทาทุกข์เบื้องต้นหรือมีข้อเท็จจริงน่าเชื่อว่าผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว อาจก่อเหตุกระทำความรุนแรงแก่บุคคลในครอบครัวซ้ำอีก หรือมีเหตุอื่น ๆ จำเป็นต้องกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว แล้วเสนอรายงานและความเห็นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีที่มีเขตอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือจะร้องขอต่อศาลที่มีเขตอำนาจให้ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็ได้

ข้อ ๑๑ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีได้รับรายงานและความเห็นตามข้อ ๑๐ หรือได้รับรายงานและความเห็นจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศูนย์ปฏิบัติการที่มีเขตอำนาจ หากเห็นชอบด้วยก็ให้ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีชักช้า ตามแบบคร. ๘ ท้ายระเบียบนี้

ก่อนออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีเหตุสมควรจะเรียกพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบหรือเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องมาสอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติม เพื่อประกอบดุลพินิจออกคำสั่งก็ได้ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๒ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือ ตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีได้ออก คำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระงับด้วยความรุนแรงในครอบครัว เป็นการชั่วคราวแล้ว ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบแจ้งให้ผู้ต้องหาว่ากระทำ ความรุนแรงในครอบครัวปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อกำหนดมาตรการคุ้มครองแล้ว ให้พนักงานสอบสวนเสนอ คำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองดังกล่าวต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อพิจารณาภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่วัน ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ดังกล่าวตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่ง พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระงับด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๑๓ ให้ปลัดกระทรวงรักษาการตามระเบียบนี้และมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มี ปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

อนุสรณ์ วงศ์วรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

[เอกสารแนบท้าย]

๑. แบบรายงานประมวลข้อเท็จจริงในการออกคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองหรือ วิธีการบรรเทาทุกข์เพื่อคุ้มครองผู้ถูกระงับด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว (แบบ คร. ๓)

๒. คำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองหรือบรรเทาทุกข์ชั่วคราวตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระงับด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ (แบบ คร. ๘)

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการ
ยอมความ ถอนคำร้องทุกข์ในชั้นสอบสวน
พ.ศ. ๒๕๕๑

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ
ถอนคำร้องทุกข์ในชั้นสอบสวน
พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ วรรคสามและมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ ถอนคำร้องทุกข์ในชั้นสอบสวน
พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี
ให้เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและพนักงานสอบสวนตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“ศูนย์ปฏิบัติการ” หมายความว่า ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงใน
ครอบครัว

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ
มนุษย์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ
มนุษย์

หมวด ๑
การไกล่เกลี่ยให้ยอมความ

ข้อ ๔ ในระหว่างการสอบสวน หากพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเห็นว่า ข้อหากระทำความ
รุนแรงในครอบครัวหรือการกระทำความรุนแรงในครอบครัวเป็นกรรมเดียวกับความผิดฐานทำร้าย
ร่างกาย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๕ และพฤติการณ์แห่งคดี ไม่ร้ายแรงพอ มีทางปรองดอง
กันได้ หรือคู่กรณีร้องขอ พนักงานสอบสวนอาจจัดให้มีการไกล่เกลี่ยให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงใน
ครอบครัวกับผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวได้ยอมความกัน

ให้พนักงานสอบสวนแจ้งนัดให้คู่กรณีได้พูดคุยเจรจาไกล่เกลี่ยยอมความกัน โดยอาจตั้ง
บุคคลหรือคณะบุคคลทำการไกล่เกลี่ยตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ
ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็ได้

ข้อ ๕ ในการไกล่เกลี่ยนอกจากคู่กรณีทั้งสองฝ่ายแล้ว ถ้ามีเหตุจำเป็นและสมควรก็ให้ผู้ทำการไกล่เกลี่ยเรียกบุคคลในครอบครัวหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมาให้ความคิดเห็นหรือร่วมไกล่เกลี่ยด้วยก็ได้ แล้วแต่เหตุผลและความจำเป็นแต่ละกรณี

เมื่อคู่กรณีสามารถยอมความกันได้ และเงื่อนไขหรือข้อตกลงยอมความไม่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายและความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้จัดให้มีการไกล่เกลี่ยทำสัญญายอมความให้ แล้วเสนอสัญญายอมความดังกล่าวให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบพร้อมคู่กรณี ไปทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือ ถอนคำร้องทุกข์ต่อหน้าพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

การทำสัญญายอมความให้เป็นไปตามแบบ คร. ๙ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๖ เมื่อผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้ร้องทุกข์ หรือมีการร้องทุกข์แทนแล้ว หากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเห็นสมควรจะดำเนินการไกล่เกลี่ยให้คู่กรณีได้ยอมความกันก็ได้ โดยให้นำความในข้อ ๔ วรรคสอง และข้อ ๕ มาใช้บังคับ

ในกรณีผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ยังไม่ได้ร้องทุกข์หรือไม่ประสงค์จะร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว หากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเห็นสมควรและคู่กรณียินยอมจะดำเนินการไกล่เกลี่ยให้คู่กรณีได้ยอมความกันตามวรรคหนึ่งก็ได้

หมวด ๒

บันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์

ข้อ ๗ ในระหว่างสอบสวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ในความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัวไม่ว่าจะเป็นผลมาจากการไกล่เกลี่ยยอมความหรือไม่ หากความปรากฏชัดว่าเป็นการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ด้วยความสมัครใจของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว และไม่อยู่ในอาณัติ ช่มชู้ หรือหลุดลงจากบุคคลใดและผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัว รับผิดชอบปฏิบัติตามเงื่อนไข ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็ให้พนักงานสอบสวนจัดทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้น ก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ เพื่อให้ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินกว่าอายุความฟ้อง แล้วให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัว ลงลายมือชื่อตามแบบ คร. ๑๐ ท้ายระเบียบนี้

ในกรณีมีการแจ้งข้อกล่าวหาว่าผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกายตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๙๕ ด้วย และเป็นกรรมเดียวกับ ข้อกล่าวหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวและเป็นบทที่มีโทษสูงสุด หากคู่กรณีมีความประสงค์ที่จะยอมความกันภายใต้เงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง ก็ให้พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาจัดให้มีการไกล่เกลี่ยให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวได้มีการยอมความกัน โดยจัดทำเป็นบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความให้

เมื่อทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี ให้พนักงานสอบสวนส่งสำเนาให้ศูนย์ปฏิบัติการที่มีเขตอำนาจและพนักงาน

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทราบเพื่อติดตามผลการปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นดังกล่าว หากคดีดังกล่าวอยู่ระหว่างการขอผิดฟ้องก็แจ้งให้ศาลที่อนุญาตให้ผิดฟ้องทราบด้วย

ข้อ ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบหรือผู้ได้รับมอบหมายจากศูนย์ปฏิบัติการที่มีเขตอำนาจทำการติดตามและสอดส่องให้ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ตามที่พนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจจัดทำขึ้น ในการนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบมีหน้าที่ให้คำแนะนำให้ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวปฏิบัติตามเงื่อนไขบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นดังกล่าวได้ตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๙ ในกรณีผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวจงใจฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานไปยังพนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจ หรือศูนย์ปฏิบัติการที่มีเขตอำนาจ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๐ เมื่อปรากฏว่าผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นไปยังพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่งโดยมิชักช้า

ในกรณีที่ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ ไม่ว่าจะปรากฏจากการรายงานของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือพนักงานสอบสวนเห็นเอง ก็ให้พนักงานสอบสวนยกคดีดังกล่าวขึ้นทำการสอบสวนโดยมิชักช้า แล้วส่งตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นไปยังพนักงานอัยการ เพื่อพิจารณาสั่ง

ข้อ ๑๑ ให้ปลัดกระทรวงรักษาการตามระเบียบนี้และมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับอำนาจฝ่ายบริหาร

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

อนุสรณ์ วงศ์วรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

[เอกสารแนบท้าย]

๑. สัญญายอมความในคดีกระทำความรุนแรงในครอบครัวตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ (คร. ๙)

๒. บันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ ถอนคำร้องทุกข์คดีความรุนแรงในครอบครัว ในชั้นสอบสวนตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ (คร. ๑๐)

ระเบียบอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาการดำเนินการ
แก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวแทนการลงโทษ
และเงื่อนไขการยอมความ
การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้อง
พ.ศ. ๒๕๕๐

ระเบียบอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาการดำเนินการแก่ผู้กระทำความรุนแรง
ในครอบครัวแทนการลงโทษและเงื่อนไขการยอมความ
การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้อง
พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง เห็นควรออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาการดำเนินการแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว แทนการลงโทษและเงื่อนไขการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์หรือการถอนฟ้องเพื่อให้การดำเนินการ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามบทบัญญัติดังกล่าวไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาการดำเนินการแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว แทนการลงโทษและเงื่อนไขการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์หรือการถอนฟ้อง พ.ศ. ๒๕๕๐"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ศาลใช้ดุลพินิจพิจารณากำหนดว่าจะใช้วิธีการฟื้นฟู บำบัดรักษา คุ้มครองประพฤติกู้กระทำความผิด ให้ผู้กระทำความผิดชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ ทำงานบริการสาธารณะ ละเว้นการกระทำอันเป็นเหตุให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัวหรือทำทัณฑ์บนไว้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน แทนการลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดนั้นก็ได้โดยให้พิจารณาถึงสาเหตุแห่งการกระทำความผิด พฤติการณ์แห่งคดี อายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญหาการศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ และฐานะของผู้กระทำความผิด ตลอดจนสิ่งแวดล้อมทั้งปวงเกี่ยวกับผู้กระทำความผิด ประกอบดุลพินิจที่จะใช้วิธีการดังกล่าวให้เหมาะสมกับผู้กระทำความผิดแต่ละราย และเหมาะสมกับพฤติการณ์เฉพาะเรื่อง โดยมุ่งถึงความสงบสุข และการอยู่ร่วมกันในครอบครัวเป็นสำคัญ และศาลอาจสอบถามหรือรับฟังความคิดเห็นของผู้เสียหายหรือบุคคลในครอบครัวประกอบดุลพินิจด้วยก็ได้

ข้อ ๔ วิธีการฟื้นฟูและบำบัดรักษาผู้กระทำความผิดแทนการลงโทษนั้น ศาลอาจกำหนดข้อเดียวหรือหลายข้อ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ฟื้นฟูโดยการอบรมผู้กระทำความผิด ด้วยการว่ากล่าวตักเตือนหรือให้เข้าร่วมโครงการฝึกอบรมทางศีลธรรมหรือฝึกวินัยหรือโครงการอื่น เป็นระยะเวลาและในสถานที่ที่เหมาะสมตามที่ศาลเห็นสมควร แต่ทั้งนี้เป็นเวลาไม่เกิน ๗ วัน

(๒) ให้เข้ารับการฟื้นฟูบำบัดรักษาเกี่ยวกับอาการติดยาเสพติดให้โทษ ในสถานพยาบาล สถานที่ของราชการ หรือสถานที่อื่นที่เห็นสมควร จนกว่าจะครบขั้นตอนการบำบัด แต่ทั้งนี้เป็นเวลาไม่เกิน ๖ เดือนนับแต่วันถูกส่งตัวเข้ารับการฟื้นฟู บำบัดรักษา เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นโดยคำนึงถึงอายุ เพศ ประวัติ พฤติกรรมในการกระทำความผิดที่เกิดจากการติดยาเสพติดให้โทษตลอดจนสภาพแวดล้อมทั้งปวงของผู้กระทำความผิดประกอบด้วย และอาจจะให้ผู้กระทำความผิดอยู่ภายใต้การดูแลของพนักงานคุมประพฤติด้วยก็ได้

(๓) ให้ส่งตัวผู้กระทำความผิด ซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกายและจิตใจ หรือความเจ็บป่วยอย่างอื่น ไปบำบัดรักษายังโรงพยาบาล สถานที่ของราชการหรือสถานที่อื่นที่เห็นสมควรหรือมอบ

ให้แก่ผู้อื่นที่เต็มใจรับไปดูแลรักษาก็ได้ตามแต่ศาลจะเห็นสมควรจนกว่าผู้นั้นจะหาย หรือตามระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควรกำหนดเป็นเวลาไม่เกิน ๑ ปี เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอย่างอื่น

(๔) ให้ส่งตัวผู้กระทำความผิดเข้ารับการรักษาอาการติดสุราหรือของมีเมมาอย่างอื่น ในสถานพยาบาล สถานที่ของราชการหรือสถานที่อื่นที่เห็นสมควร จนกว่าจะหายจากการติดสุราหรือของมีเมมาอย่างอื่น แต่ทั้งนี้เป็นเวลาไม่เกิน ๖ เดือนนับแต่วันที่ถูกส่งตัวเข้ารับการรักษาเว้นแต่มีเหตุจำเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๕ วิธีการคุมความประพฤติผู้กระทำความผิดแทนการลงโทษนั้น ให้ศาลกำหนดให้ผู้กระทำความผิดไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติหรือพนักงานสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลอื่นที่ศาลเห็นสมควรทุก ๓ เดือนต่อครั้งเป็นเวลาไม่เกิน ๑ ปี หรือระยะเวลาที่เห็นสมควรแต่ไม่เกิน ๑ ปี เพื่อให้คำแนะนำช่วยเหลือ ตักเตือนในเรื่องความประพฤติและการประกอบอาชีพ โดยอาจจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติข้อเดียวหรือหลายข้อ ดังต่อไปนี้ด้วยก็ได้

(๑) ห้ามมิให้ผู้กระทำความผิดเข้าไปในสถานที่อันจูงใจให้ประพฤตินิสัยหรือกระทำการใดอันเป็นเหตุให้ประพฤตินิสัย

(๒) ให้ฝึกหัดหรือประกอบอาชีพอันเป็นกิจจะลักษณะ

(๓) ให้ละเว้นการคบหาสมาคมหรือการประพฤติดังกล่าวไปสู่อการกระทำความผิดอื่น

(๔) ห้ามเล่นการพนันหรือห้ามดื่มสุราหรือเสพสิ่งเสพติดทุกชนิดและอาจให้ไปรับการรักษาอาการติดสุราหรือสิ่งเสพติดหรือความบกพร่องทางร่างกายและจิตใจ หรือความเจ็บป่วยอย่างอื่น ณ สถานพยาบาลหรือสถานที่อื่นที่เห็นสมควร ตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด เป็นเวลาไม่เกิน ๖ เดือนนับแต่วันที่ถูกส่งตัวเข้ารับการรักษา เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอย่างอื่น

(๕) เงื่อนไขอื่นๆ ตามที่ศาลเห็นสมควรกำหนด เพื่อแก้ไขฟื้นฟู หรือป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดกระทำความผิดซ้ำหรือมีโอกาสกระทำความผิดซ้ำขึ้นอีก

เงื่อนไขตามที่ศาลได้กำหนดดังกล่าวมานั้น ถ้าภายหลังความปรากฏแก่ศาลว่าพฤติการณ์เกี่ยวแก่การคุมความประพฤติได้เปลี่ยนแปลงไป ศาลอาจแก้ไขเพิ่มเติมหรือเพิกถอนข้อหนึ่งข้อใดหรือกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมที่ยังไม่ได้กำหนดอีกก็ได้

ข้อ ๖ วิธีการให้ผู้กระทำความผิดชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์แทนการลงโทษนั้น ให้ศาลกำหนดให้ผู้กระทำความผิดชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้น สำหรับเงินหรือทรัพย์สินใดๆ ที่ผู้เสียหายได้สูญเสียไป เพราะผลของการกระทำความผิดนั้น ตามจำนวนเงินและระยะเวลาที่กำหนดให้ชำระตามที่ศาลเห็นสมควรกำหนด โดยเฉพาะค่าเสียหายดังต่อไปนี้ ให้กำหนดดังนี้

(๑) สำหรับรายได้ที่สูญเสียไป ให้ชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นในวงเงินที่สูญเสียไป แต่ทั้งนี้ไม่เกินวงเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท เว้นแต่มีเหตุสมควรอย่างอื่น

(๒) ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ให้ชดใช้เบื้องต้นเท่าที่ผู้เสียหายได้ใช้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ไม่เกินวงเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท เว้นแต่มีเหตุสมควรอย่างอื่น

(๓) ค่าใช้จ่ายในการหาที่อยู่ใหม่ ให้ชดใช้เบื้องต้นเท่าที่ผู้เสียหายได้ใช้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ไม่เกินเดือนละ ๔,๐๐๐ บาท เป็นเวลาไม่เกิน ๑ ปี เว้นแต่มีเหตุสมควรอย่างอื่น

(๔) ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่จำเป็น ให้ชดใช้เบื้องต้นตามที่จำเป็น ตามจำนวนเงินและระยะเวลาที่กำหนดให้ชำระตามที่ศาลเห็นสมควรกำหนด แต่ทั้งนี้ไม่เกินวงเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท เว้นแต่มีเหตุสมควรอย่างอื่น

ข้อ ๗ การให้ทำงานบริการสาธารณะแทนการลงโทษนั้น ให้ศาลกำหนดประเภทของการทำงานบริการสาธารณะประโยชน์ สถานที่ และระยะเวลาตามที่ศาลและผู้กระทำความผิดเห็นสมควร แต่ทั้งนี้ ไม่ควรกำหนดให้เกินวันละสามชั่วโมง และไม่เกินเจ็ดวัน โดยให้พิจารณาด้วยว่าการทำเช่นนั้น ต้องไม่ก่อความเสียหายแก่สังคมหรือบุคคลอื่นและไม่ก่อให้เกิดภาระเกินสมควรทั้งให้พิจารณาจากวิถีชีวิต การดำรงชีพ ความรับผิดชอบต่อครอบครัวและพิจารณาจากลักษณะหรือประเภทและความเหมาะสมของงาน รวมทั้งระยะทางและความสะดวกในการเดินทางไปทำงานด้วย

ข้อ ๘ การให้ละเว้นการกระทำอันเป็นเหตุให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัวแทนการลงโทษ เมื่อศาลเห็นว่าตามพฤติการณ์แห่งคดี ยังไม่สมควรลงโทษผู้กระทำความผิด แต่การกระทำของผู้กระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นเหตุให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ศาลมีอำนาจที่จะสั่งห้ามมิให้ผู้กระทำความผิดกระทำหรือให้ละเว้นการกระทำดังกล่าว หรือมีคำสั่งอื่นใดในอันที่จะบรรเทาความเดือดร้อนเสียหายที่ผู้เสียหาย อาจได้รับต่อไปเนื่องจากการกระทำของผู้กระทำความผิด ตามที่ศาลเห็นสมควรได้ โดยศาลอาจกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมให้ผู้กระทำความผิดปฏิบัติเพื่อป้องกันมิให้ผู้ผู้นั้นกระทำความผิดขึ้นอีกก็ได้ตามแต่ศาลจะเห็นสมควร ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑ ปี เว้นแต่มีเหตุสมควรเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๙ การทำทัณฑ์บนแทนการลงโทษ เมื่อศาลเห็นว่าตามพฤติการณ์แห่งคดียังไม่สมควรลงโทษผู้กระทำความผิด แต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้กระทำความผิดอาจจะก่อเหตุร้าย ให้เกิดอันตรายแก่บุคคลในครอบครัวขึ้นอีก ให้ศาลมีอำนาจที่จะสั่งให้ผู้ผู้นั้นทำทัณฑ์บนไว้โดยกำหนดจำนวนเงินไม่เกินห้าพันบาท ว่าผู้นั้นจะไม่ก่อเหตุร้ายดังกล่าวอีกตลอดระยะเวลาที่ศาลกำหนดแต่ไม่เกินสองปี และจะสั่งให้มีประกันด้วยหรือไม่ก็ได้

ถ้าผู้ทำทัณฑ์บนกระทำผิดทัณฑ์บน ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ผู้นั้นชำระเงินไม่เกินจำนวนที่ได้กำหนดไว้ในทัณฑ์บน ถ้าผู้นั้นไม่ชำระให้นำทรัพย์สินในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับ เว้นแต่ผู้ทำผิดทัณฑ์บนเป็นเด็กหรือเยาวชนให้นำทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๐๗ มาใช้บังคับ

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่มีการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์หรือการถอนฟ้องในความผิดตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ศาลจัดให้มีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์หรือการถอนฟ้องนั้น และกำหนดให้นำวิธีการตามข้อ ๔ ถึงข้อ ๙ ข้อเดียวหรือหลายข้อ มาเป็นเงื่อนไขในการปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงดังกล่าวโดยอนุโลม โดยอาจรับฟังความคิดเห็นของผู้เสียหายหรือบุคคลในครอบครัวประกอบด้วยก็ได้ หากได้ปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงและเงื่อนไขดังกล่าวครบถ้วนแล้วจึงให้มีการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้องในความผิดดังกล่าวได้ หากจำเลยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าว ในข้อนี้หรือข้ออื่นๆ ข้อใดข้อหนึ่ง ให้ศาลมีอำนาจยกคดีขึ้นดำเนินการต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐

สนิท ตระกูลพรายงาม

อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง

คำสั่งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ที่ ๐๘๘/๒๕๕๓
เรื่อง การมอบหมายการออกคำสั่งกำหนดมาตรการ
หรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์

คำสั่งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ที่ ๐๘๘/๒๕๕๓

เรื่อง มอบหมายการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์

เพื่อให้การดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เหมาะสมและเกิดผลสัมฤทธิ์ ตามเจตนารมณ์แห่งกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับข้อ ๗ ของระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ในการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จึงมอบหมายการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและหรือได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

๑. หัวหน้าสถานีตำรวจ
๒. นายอำเภอ และปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ
๓. พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวข้างต้นมีอำนาจหน้าที่ในการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

นายอิสสระ สมชัย
(นายอิสสระ สมชัย)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ภาคผนวก ๒

แบบ คร.

หนังสือแจ้งเหตุเข้าไปในเคหสถาน/สถานที่เกิดเหตุ
เพื่อดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

เรื่อง แจ้งเหตุเข้าไปในที่รโหฐานเพื่อดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

เรียน .....

(ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว/ผู้เกี่ยวข้อง)

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....อายุ.....ปี ในฐานะเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ หมายเลขทะเบียน.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .... ออกโดย.....ขอแจ้งให้ทราบว่า อาศัยอำนาจตามมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ พนักงานเจ้าหน้าที่พบเห็น/หรือได้รับแจ้งมีการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว มีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน/สถานที่เกิดเหตุเพื่อดำเนินการ ดังนี้

- ระวังเหตุและสอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
- จัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับการเข้ารับรักษาจากแพทย์
- จัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์
- จัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องทุกข์ หากผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะดำเนินคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ลงชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่
(.....)
...../...../.....

ลงชื่อ..... ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว
(.....) /ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
...../...../..... /ผู้เกี่ยวข้อง

บันทึกรายงาน

ส่วนราชการของรัฐ/เอกชน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ที่.....

เรื่อง การดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

ด้วยเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....ข้าพเจ้า(นาย/นาง/นางสาว) .....

ในฐานะเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หมายเลขทะเบียน

.....ออกโดย.....ได้ดำเนินการเข้าไปในเคสสถาน/สถานที่เกิดเหตุเพื่อระงับเหตุความ

รุนแรงในครอบครัวที่บ้านเลขที่.....หมู่ที่..... ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง

.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....โดยมีนาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง

.....อายุ.....ปี เป็นผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงและมีนาย/นาง/นางสาว/

เด็กชาย/เด็กหญิง.....อายุ.....ปี เป็นผู้กระทำความรุนแรง ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

ดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังต่อไปนี้

- เข้าไประงับเหตุความรุนแรงในครอบครัว
- ให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการรักษาจากแพทย์
- ให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับคำปรึกษาจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา

หรือนักสังคมสงเคราะห์

- จัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวดำเนินการร้องทุกข์
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงนาม.....

( )

พนักงานเจ้าหน้าที่

แบบรายงานประมวลข้อเท็จจริงในการออกคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครอง
หรือวิธีการบรรเทาทุกข์เพื่อคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว

ด้วยเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....
ข้าพเจ้า.....พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๐ ได้รับแจ้งจาก.....
พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาล...../สถานีตำรวจภูธร
...../ศูนย์ปฏิบัติการ.....
ศาล ..... ให้ทำการประมวลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคู่กรณีในคดีความรุนแรงใน
ครอบครัวระหว่าง นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล
.....ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวกับ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง
..... นามสกุล ..... ผู้ถูกกล่าวหาว่า
กระทำความรุนแรงในครอบครัว

จึงขอรายงานข้อเท็จจริงดังนี้

๑. ข้อมูลทั่วไป

นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล
.....เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....อายุ.....ปี สัญชาติ.....เชื้อชาติ
.....ศาสนา.....อาชีพ.....ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่.....หมู่ที่
.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....
เป็นผู้เสียหาย/ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล
.....เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....อายุ.....ปี สัญชาติ
.....เชื้อชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่.....หมู่ที่
.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....
เป็นผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัว

๒. สุขภาพกาย/สุขภาพจิต

๑. สุขภาพของผู้เสียหาย.....

เคยมีประวัติการรักษาหรือไม่ (ถ้ามีระบุ).....

๒. สุขภาพของผู้ถูกกล่าวหา.....

เคยมีประวัติการรักษาหรือไม่ (ถ้ามีระบุ).....

๓. การศึกษาและอาชีพ

๑. การศึกษาและอาชีพของผู้เสียหาย.....

การศึกษา .....

อาชีพ/ลักษณะงาน .....

รายได้ .....

๒. การศึกษาและอาชีพของผู้ถูกกล่าวหา.....

การศึกษา.....

อาชีพ/ลักษณะงาน.....

รายได้.....

๔. ความสัมพันธ์ในครอบครัว

๑. กรณีทั้งสองฝ่ายเป็นสามีภริยากัน สมรสกันมา.....ปี มีบุตร.....คน

ฝ่ายใดเคยสมรสมาก่อนหรือไม่ (ถ้ามีระบุ).....

มีบุตรติดมากับคู่สมรสเดิมหรือไม่ (ถ้ามีระบุ).....

ขณะเกิดเหตุอยู่ด้วยกันหรือแยกกันอยู่ (ระบุ) .....

.....

๒. กรณีทั้งสองฝ่ายเป็นบิดา/มารดากับบุตร ระบุความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

.....

.....

๓. กรณีทั้งสองฝ่ายเป็นญาติหรืออาศัยอยู่ด้วย ระบุความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

.....

.....

๕. ความเห็น

จากการประมวลข้อเท็จจริง เห็นว่า

๑. ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการก่อความรุนแรงในครอบครัว

๑.๑.....

๑.๒.....

๒. แนวทางแก้ไข

๒.๑.....

๒.๒.....

๓. มาตรการคุ้มครองชั่วคราว (ถ้ามีเหตุจำเป็นให้เสนอ).....

๓.๑.....

๓.๒.....

ลงชื่อ.....ผู้ประมวลข้อเท็จจริง

พนักงานเจ้าหน้าที่

หมายเหตุ : เอกสารนี้เป็นความลับใช้เฉพาะประกอบการใช้ดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่
พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการและศาลเท่านั้น ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง
ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

คำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองหรือบรรเทาทุกข์ชั่วคราว
 ตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ
 ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

ออกคำสั่งที่ ..... (หน่วยสังกัดของผู้ออกคำสั่ง)
 เมื่อวันที่..... เดือน ..... พ.ศ. ....
 ได้รับรายงานจาก..... พนักงานเจ้าหน้าที่/พนักงานสอบสวนว่า
 นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง ..... นามสกุล.....
 เกิดเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. .... อายุ ..... ปี สัญชาติ.....
 เชื้อชาติ..... ศาสนา..... อาชีพ..... ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่.....
 หมู่ที่..... ตรอก/ซอย ..... ถนน ..... ตำบล/แขวง .....
 อำเภอ/เขต ..... จังหวัด ..... รหัสไปรษณีย์ ..... โทรศัพท์ .....
 ได้ร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง..... นามสกุล
 ..... เกิดเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. .... อายุ ..... ปี สัญชาติ
 ..... เชื้อชาติ..... ศาสนา..... อาชีพ..... ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่..... หมู่
 ที่..... ตรอก/ซอย ..... ถนน ..... ตำบล/แขวง ..... อำเภอ/เขต
 ..... จังหวัด ..... รหัสไปรษณีย์ ..... โทรศัพท์ ..... ในข้อหา
 กระทำความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัวโดยได้ร้องทุกข์แทนไว้ที่.....
 ..... เมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....
 ตามคดีหมายเลขที่.....

ซึ่งข้อเท็จจริงสรุปโดยย่อได้ความว่า.....
 .....
 .....

เห็นว่าข้อเท็จจริงดังกล่าวจำเป็นและมีเหตุสมควรกำหนดมาตรการคุ้มครองชั่วคราวและ
 หรือวิธีการบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว อาศัยอำนาจตาม
 ความในมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
 พ.ศ. ๒๕๕๐

จึงออกคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองชั่วคราวและหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ให้แก่
 ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ดังนี้

๑. ให้ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง..... นามสกุล
 ..... ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการตรวจรักษา
 สุขภาพกาย/จิตใจ/อาการป่วย..... จาก.....
 สถานพยาบาล .....เป็นระยะเวลา..... วัน ..... เดือน ..... ปี และ/หรือ

๒. ห้ามมิให้ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล
..... ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัว เข้าที่พำนักหรือที่อยู่
อาศัยของ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล..... เป็น
การชั่วคราว เป็นเวลา ..... วัน..... เดือน .....ปี และ/หรือ

๓. ห้ามมิให้ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล
..... เข้าใกล้ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....
นามสกุล .....ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือบุคคลที่อาศัยอยู่ใน
ครอบครัว และ/หรือ

๔. ให้ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง..... นามสกุล
..... ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัว และ/หรือนาย/นาง/นางสาว/
เด็กชาย/เด็กหญิง..... นามสกุล..... ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงใน
ครอบครัว ร่วมกันให้การอุปการะเลี้ยงดู.....ภายใต้คำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่
หรือของนักจิตวิทยา/นักสังคมสงเคราะห์ เป็นระยะเวลา..... วัน ..... เดือน .....ปี และ/หรือ

๕. ให้ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง..... นามสกุล
..... ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวจ่ายค่ารักษาพยาบาลหรือ
ความเจ็บป่วยอันเป็นผลมาจากการถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเบื้องต้น เป็นเงิน
..... บาท หรือค่าใช้จ่ายบรรเทาทุกข์เบื้องต้นอันจำเป็นแก่การดำรงชีพประจำวัน เป็นเงิน
..... บาท

ให้ นาย/นาง/นางสาว.....นามสกุล.....
พนักงานสอบสวน แจ้งคำสั่งให้ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวปฏิบัติตามโดยไม่ชักช้า
สั่ง ณ วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

(.....)

พนักงานเจ้าหน้าที่

ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่

หมายเหตุ: หากผู้รับคำสั่งไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้างต้น หรือฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
สามเดือนหรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา ๑๐ วรรคห้า
แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

สัญญายอมความในคดีกระทำความรุนแรงในครอบครัว
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

ระหว่าง { ..... ผู้เสียหาย
..... ผู้ต้องหา

สัญญายอมความในคดีกระทำความรุนแรงในครอบครัว ทำขึ้นที่ .....
..... ศูนย์ปฏิบัติการ/สถานีตำรวจ .....
วันที่..... เดือน ..... พ.ศ. ....
นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล.....
เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .... อายุ.....ปี สัญชาติ .....เชื้อชาติ
.....ศาสนา.....อาชีพ.....ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ .....
ตรอก/ซอย ..... ถนน .....ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต
.....จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์ ..... โทรศัพท์ .....ได้ร้องทุกข์หรือได้
มีการร้องทุกข์แทนให้ดำเนินคดีแก่ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....
นามสกุล..... ในข้อหากระทำความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัว โดยร้อง
ทุกข์ไว้ที่ ..... เมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .... คดีหมายเลขที่
.....ซึ่งเป็นผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเรียกว่าเป็นผู้เสียหายฝ่ายหนึ่ง
นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง..... นามสกุล
..... เกิดเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. .... อายุ ..... ปี สัญชาติ
..... เชื้อชาติ ..... ศาสนา.....อาชีพ.....ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่
..... หมู่ที่ ..... ตรอก/ซอย ..... ถนน ..... ตำบล/แขวง .....
อำเภอ/เขต ..... จังหวัด ..... รหัสไปรษณีย์ ..... โทรศัพท์ .....
ซึ่งเป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวเรียกว่าเป็นผู้ต้องหาอีกฝ่ายหนึ่ง
โดยวันนี้เวลา..... นาฬิกา ทั้งสองฝ่ายได้มาพบ นาย/นาง/นางสาว
..... นามสกุล..... ซึ่งเป็นพนักงาน
เจ้าหน้าที่ หรือพนักงานสอบสวน
ทั้งสองฝ่ายแจ้งว่าได้ตกลงประนีประนอมยอมความกันได้ในปีปัญหาความรุนแรงใน
ครอบครัว และให้ทำสัญญายอมความให้ มีสาระสำคัญ ดังนี้
ฝ่ายผู้ต้องหาตกลงว่า.....
.....
.....

.....
ฝ่ายผู้เสียหายตกลงว่าจะไม่กระทำการอันเป็นเหตุกระตุ้นให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัว และถ้าฝ่ายผู้ต้องหาได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขสัญญายอมความครบถ้วนจะไปทำการถอนคำร้องทุกข์หรือยอมความต่อพนักงานสอบสวน ไม่ติดใจดำเนินคดีกับฝ่ายผู้ต้องหาอีกต่อไป

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานสอบสวน เห็นว่าข้อตกลงสัญญายอมความไม่ฝ่าฝืนต่อกฎหมาย และความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนจึงทำสัญญายอมความให้ ตามมาตรา ๑๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้อ่านสาระสำคัญในสัญญายอมความให้ทั้งสองฝ่ายฟังเข้าใจตรงกันแล้ว จึงให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ ..... ผู้เสียหาย
(.....)
ลงชื่อ ..... ผู้ต้องหา
(.....)
ลงชื่อ ..... พนักงานเจ้าหน้าที่
/พนักงานสอบสวน
(.....)

หมายเหตุ: สัญญายอมความนี้เป็นสัญญายอมความในคดีอาญา มีใช้สัญญาประนีประนอมยอมความตามมาตรา ๘๕๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ คู่ความไม่อาจนำไปฟ้องร้องทางแพ่งได้

บันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ ถอนคำร้องทุกข์

คดีความรุนแรงในครอบครัว ในชั้นสอบสวน

ตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง

แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๐

ระหว่าง { ..... ผู้เสียหาย
..... ผู้ต้องหา

บันทึกนี้ทำที่.....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล.....

เกิดวันที่ ..... เดือน.....พ.ศ. .... อายุ.....ปี สัญชาติ.....เชื้อชาติ

.....ศาสนา.....อาชีพ.....ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่ ..... หมู่ที่.....

ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด

..... รหัสไปรษณีย์ ..... โทรศัพท์ .....ได้ร้องทุกข์หรือได้มีการร้องทุกข์แทนให้

ดำเนินคดีแก่ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล

.....ในข้อหากระทำความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัวโดยร้องทุกข์ไว้ที่

.....เมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

คดีหมายเลขที่ .....ซึ่งเป็นผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเรียกว่าเป็น

ผู้เสียหายฝ่ายหนึ่ง

นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล

.....เกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .... อายุ ..... ปี สัญชาติ

.....เชื้อชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่.....หมู่ที่....

ตรอก/ซอย ..... ถนน ..... ตำบล/แขวง .....อำเภอ/เขต .....

จังหวัด ..... รหัสไปรษณีย์ ..... โทรศัพท์ ..... ซึ่งเป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความ

รุนแรงในครอบครัวเรียกว่าเป็นผู้ต้องหาอีกฝ่ายหนึ่ง

โดยวันนี้เวลา.....นาฬิกา ทั้งสองฝ่ายได้มาพบพนักงานสอบสวนและ

ขอให้พนักงานสอบสวนทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ ถอนคำร้องทุกข์ด้วยสมัครใจ

ทั้งสองฝ่าย โดยฝ่ายผู้ต้องหายินยอมปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อใด ข้อหนึ่งหรือหลายข้อ ดังนี้

๑. ยอมรับการบำบัดรักษาอาการป่วยหรือตามแพทย์สั่งที่.....

๒. ยอมเข้ารับการฟื้นฟูอาการป่วยหรือตามแพทย์สั่งที่.....

๓. ยอมให้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์แก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็น

จำนวน.....บาท

๔. จะไม่เสพสุราหรือสิ่งเสพติดหรือกระทำ.....

อันเป็นเหตุให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

๕. ยอมให้คุณความประพฤติโดย.....

๖. ทำงานบริการสาธารณะโดย.....

๗. ยอมทำทัณฑ์บนโดย.....

๘. อื่นๆ (ที่ไม่ขัดต่อสิทธิขั้นพื้นฐานหรือความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน)

ผู้เสียหายซึ่งถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้าใจและยินยอมให้ผู้กระทำความรุนแรงให้ครอบครัวรับเงื่อนไขดังกล่าว เมื่อผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวปฏิบัติตามเงื่อนไขครบถ้วนภายในระยะเวลา.....เดือน.....ปี ผู้เสียหายซึ่งถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมีเจตนายอมความหรือถอนคำร้องทุกข์และให้มีผลตามกฎหมายทันทีตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

พนักงานสอบสวนได้อ่านข้อความในบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นให้ข้าพเจ้าทั้งสองฝ่ายทราบและเข้าใจแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้

ลงชื่อ.....ผู้เสียหาย
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา/ถูกกล่าวหา
(.....)

ลงชื่อ.....พนักงานผู้ทำบันทึกข้อตกลง
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน (ถ้ามี)
(.....)

หมายเหตุ : หากผู้รับเงื่อนไขไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติฝ่าฝืนเงื่อนไข พนักงานสอบสวนมีอำนาจ ยกคดีขึ้นสอบสวนต่อไปได้ตามมาตรา ๑๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

บทที่ ๔

การรวบรวม

พยานหลักฐาน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร.0-2205-3466

ที่ 0004.6/ 1374 วันที่ ๑ มีนาคม 2548

เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ป.จ.อาญา" (ฉบับที่ 22) พ.ศ.2547

ผบช.ก. , น. , ก.1-9 , ปล. , รตม. , ดชต. , ส. , ศ. และ จศร

ด้วยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา(ฉบับที่ 22)พ.ศ.2547 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 23 ธันวาคม 2547 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 24 ธันวาคม 2547 พระราชบัญญัติดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานตำรวจหลายประการ ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย จึงกำหนดแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจดังนี้

1. การจับ

1.1 เจ้าพนักงานตำรวจจะจับผู้ใดโดยไม่มีหมายจับหรือคำสั่งของศาลไม่ได้เว้นแต่

1.1.1 เมื่อบุคคลนั้นได้กระทำความผิดซึ่งหน้าตาม ป.จ.อาญา มาตรา 80

(1) ความผิดซึ่งหน้าได้แก่ ความผิดซึ่งเห็นคำสั่งกระทำความผิดหรือพบใบอาภรณ์ซึ่งแทนจะไม่มีคำสั่งเลยว่าเขาได้กระทำความผิดมาแล้ว

(2) แต่ยังมีกรณีที่กฎหมายได้ถือว่า เป็นความผิดซึ่งหน้าได้เช่นกัน หากเป็นความผิดอาญาที่ระบุไว้ท้าย ป.จ.อาญา ตาม บัญชีท้ายบันทึกนี้ กล่าวคือ

- เมื่อพบบุคคลหนึ่งถูกไล่จับตั้งผู้กระทำโดยมีเสียงร้องเอะอะ
- เมื่อพบบุคคลหนึ่งแยกจะหนีที่ทันใดหลังจากกระทำความผิด ในลักษณะใกล้เคียงกับที่เกิดเหตุนั้นและมีสิ่งของที่ได้มาจากการกระทำความผิด หรือมีเครื่องมือ อาวุธหรือวัตถุอย่างอื่นอันสามารถ

ใช้กระทำความผิด หรือมีร่องรอยพิรุธเห็นสมควรจะจับได้ หรือมีสิ่งของของผู้ใด

1.1.2 เมื่อพบบุคคลโดยมีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่าน่าจะก่อเหตุร้ายได้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นโดยมีเสียงร้อง อาวุธ หรือวัตถุอย่างอื่นอันสามารถอาจใช้ในการกระทำความผิด

1.1.3 เมื่อมี...

1.1.3 เมื่อมีเหตุที่จะออกหมายจับบุคคลนั้นตาม ป.วิ อาญา มาตรา 65(2) แต่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่อาจขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลนั้นได้ (เหตุที่จะออกหมายจับตาม ป.วิ อาญา มาตรา 65(2) นั้น เป็นกรณีเมื่อมีพยานหลักฐานตามสมควรว่าบุคคลใดน่าจะได้กระทำความผิดอาญา และมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะหลบหนีหรือจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือก่อเหตุอันตรายร้ายแรงขึ้น)

เจ้าพนักงานตำรวจจะจับศาลกรณีนี้ได้ นั้น จะต้อง มีพยานหลักฐานตามสมควรว่าผู้นั้นน่าจะกระทำความผิดอาญา และมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะหลบหนี หรือจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือก่อเหตุอันตรายร้ายแรงขึ้น และมีความจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่อาจขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลนั้นได้ทันที ทั้งนี้เป็นไปตามหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 มาตรา 237 ที่มุ่งประสงค์จะให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพแก่บุคคลโดยกำหนดให้กรณีที่เจ้าพนักงานตำรวจจะจับกุมบุคคลได้นั้น จะต้องปรากฏหลักฐานตามสมควรก่อนจึงจะจับกุมได้ ดังนั้นในกรณีที่มีผู้เสียหายชี้ให้จับ หากเป็นกรณีที่ได้มีการสืบสวนสอบสวนจนปรากฏหลักฐานตามสมควรว่าผู้ที่จะถูกจับนั้นจะได้กระทำความผิดอาญา และมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะหลบหนีหรือจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐานหรือก่อเหตุอันตรายร้ายแรงขึ้น ทั้งเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่อาจขอให้ศาลออกหมายจับได้ทันที พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจก็มีอำนาจจับกุมได้ทันที โดยไม่ต้องมีหมายจับหรือคำสั่งของศาล แต่ถ้าเป็นกรณีที่ยังไม่ได้เริ่มทำการสืบสวนสอบสวนเจ้าพนักงานตำรวจจะต้องตรวจสอบข้อมูลหรือหลักฐานจากผู้เสียหายก่อน หากปรากฏหลักฐานที่เชื่อถือได้ตามสมควรว่าผู้ที่จะถูกจับนั้นจะได้กระทำความผิดอาญา และกำลังจะหลบหนีหรือจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐานหรือก่อเหตุอันตรายร้ายแรงขึ้น และไม่มีโอกาสที่จะไปขอให้ศาลออกหมายจับได้ทันที เจ้าพนักงานตำรวจก็มีอำนาจจับกุมบุคคลนั้นได้โดยไม่ต้องมีหมายจับ (ข้อสังเกตของคณะกรรมการอำนวยการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....)

1.1.4 เป็นการจับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หนี หรือจะหลบหนี ระหว่างถูกปล่อยชั่วคราวตาม ป.วิ อาญา มาตรา 117 (เหตุตาม ป.วิ อาญา มาตรา 117 นั้น เป็นกรณี เมื่อผู้ต้องหาหรือจำเลยหนีหรือจะหลบหนี กฎหมายให้อำนาจเจ้าพนักงานตำรวจที่พบการกระทำ

(ดังกล่าว .

ดังกล่าวมีอำนาจจับผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นได้ แต่ในกรณีที่มีบุคคลซึ่งทำสัญญาประกันหรือเป็นหลักประกันเป็นผู้พบเห็นการกระทำดังกล่าว ขอขอร้องให้เจ้าพนักงานตำรวจที่ใกล้ที่สุดจับผู้ต้องหาหรือจำเลยได้ ถ้าไม่สามารถจะขอความช่วยเหลือจากเจ้าพนักงานตำรวจได้ทันเวลาที่ ก็ให้มีอำนาจจับผู้ต้องหาหรือจำเลยได้เอง แล้วส่งไปยังพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ใกล้ที่สุด และให้เจ้าพนักงานนั้นรีบจัดส่งผู้ต้องหาหรือจำเลยไปยังเจ้าพนักงานหรือศาล โดยคิดค่าพาหนะจากบุคคลซึ่งทำสัญญาประกันหรือหลักประกันนั้น)

1.5 ในกรณีนั้น เจ้าพนักงานตำรวจ หรือราชทัณฑ์ซึ่งทำการจับ ต้องแจ้งแก่ผู้ที่จะถูกจับว่ามีเวลาเขาต้องถูกจับ แล้วส่งให้ผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนส่วนแห่งท้องที่ที่ถูกจับพร้อมด้วยผู้จับทันที เว้นแต่สามารถนำไปที่ทำการพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้ในขณะนั้น ให้นำไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบนั้น แต่ไม่จำเป็นที่จะให้รับสารไว้

1.6 ต้องแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกจับทราบ หากมีหมายจับให้แสดงต่อผู้ถูกจับ และแจ้งด้วยว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้ หากให้ความโดยค้ำประกันอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ และผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความได้

โดยให้เจ้าพนักงานตำรวจพูดข้อความในลักษณะต่อไปนี้

ก. กรณีเป็นการจับโดยไม่มีหมายจับ

" คุณ(ท่าน)ถูกจับแล้วในข้อหา.....คุณ(ท่าน)มีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้ ถ้าคุณ(ท่าน)ให้การด้วยค้ำประกันจะใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ และคุณ(ท่าน)มีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนาย หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความได้ "

ข. กรณีเป็นการจับโดยมีหมายจับหรือคำสั่งของศาล

"คุณ(ท่าน)ถูกจับตามหมายจับของศาล..... ที่..... ๖๒๕..... วันที่..... ในข้อหา..... คุณ(ท่าน) มีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้ ถ้าคุณ(ท่าน) ให้การด้วยค้ำประกันจะใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ คุณ(ท่าน)มีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนาย หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความได้ "

นอกจากนี้ ให้เจ้าพนักงานผู้จับเรอหรือที่เกี่ยวกับการแจ้งสิทธิดังกล่าวข้างต้นไว้ในบันทึกการจับด้วย โดยให้ปรากฏข้อความว่า "ผู้จับได้แจ้งให้ผู้ถูกจับทราบแล้วว่า ท่านต้อง..... /ถูกจับ....."

ถูกจับในข้อหาขโมยเอกสารและมีสิทธิที่จะไต่ถามหรือไม่ได้ไต่ถามก็ได้ ถ้าไต่ถามกระตือรือร้นอาจใช้เป็น
พยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ และมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็น
ทนายความได้" จากนี้จึงบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาลงในบันทึกการจับ

1.7 ถ้าผู้ถูกจับประสงค์จะแจ้งให้ญาติ หรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจทราบถึงการจับ
หากเป็นการสะดวกและไม่เป็นการขัดขวางการจับหรือการควบคุมผู้ถูกจับหรือทำให้เกิดความไม่
ปลอดภัยแก่บุคคลใด ให้เจ้าพนักงานอนุญาตให้ผู้ถูกจับดำเนินการได้ตามสมควรแก่กรณี

1.8 ให้เจ้าพนักงานตำรวจผู้จับบันทึกการจับไว้ (ตามตัวอย่างบันทึกการจับ
ท้ายหนังสือนี้)

1.9 หากบุคคลซึ่งจะถูกจับขัดขวางหรือจะขัดขวางการจับ หรือหลบหนี หรือ
พยายามจะหลบหนีผู้ใดว่าการจับมีอำนาจใช้กำลังหรืออาวุธกับคนที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งเรื่อง
ในการจับนั้น

1.10 เมื่อเจ้าพนักงานตำรวจผู้จับ หรือราษฎรผู้ทำการจับเอาตัวผู้ถูกจับ ไปถึง
ที่ทำการของพนักงานสอบสวน ตาม ป.วิ. ควบคุม มาตรา 83 (พนักงานสอบสวนห้องที่ที่ถูกจับ
หรือพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบแล้วแต่กรณี) แล้วให้ส่งตัวผู้ถูกจับแก่เจ้าพนักงานตำรวจ
ของวิทำการของพนักงานสอบสวนดังกล่าวเพื่อดำเนินการดังต่อไปนี้

1.10.1 กรณีเจ้าพนักงานเป็นผู้จับ ให้เจ้าพนักงานตำรวจผู้จับดำเนินการ
แจ้งข้อกล่าวหาและรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุแห่งการจับให้ผู้ถูกจับทราบ ถ้ามีหมายจับให้แจ้งให้
ผู้ถูกจับทราบ และอ่านให้ฟัง โดยบันทึกไว้ในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีจับตัวผู้ถูกจับไว้
ควบคุมโดยให้ผู้ถูกจับลงลายมือชื่อรับทราบไว้ และมอบสำเนาบันทึกการจับแก่ผู้ถูกจับนั้น โดย
ให้ผู้ถูกจับลงลายมือชื่อรับสำเนาไว้ในบันทึกการจับ

1.10.2 กรณีราษฎรเป็นผู้จับ ให้เจ้าพนักงานตำรวจซึ่งรับมอบตัวผู้ถูกจับ
จากราษฎรบันทึกชื่อ อาชีพ ที่อยู่ของผู้จับ และข้อความและพฤติการณ์แห่งการจับนั้น รวมทั้ง
แจ้งข้อกล่าวหาและรายละเอียดแห่งการจับให้ผู้ถูกจับทราบและแจ้งให้ผู้ถูกจับทราบว่า ผู้ถูก
จับมีสิทธิที่จะไม่ไต่ถามหรือไม่ให้การก็ได้ และถ้อยคำของผู้ถูกจับอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการ
พิจารณาคดีได้ โดยบันทึกไว้ในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีจับตัวผู้ถูกจับไว้ควบคุม และให้
ผู้ถูกจับลงลายมือชื่อรับทราบไว้

2. การควบคุม

2.1 ให้เจ้าพนักงานตำรวจซึ่งรับมอบตัวผู้ถูกจับ หรือผู้ต้องหาไว้ควบคุม แจ้งสิทธิของผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาซึ่งถูกควบคุม ตาม ป.วิ. หมาย มาตรา 7/1 ให้ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาทราบในโอกาสแรก รวมถึงจัดให้ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหามีสิทธิติดต่อกับญาติหรือผู้ซึ่งผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาไว้วางใจเพื่อแจ้งให้ทราบถึงการจับ และสถานที่ที่ถูกควบคุม ถ้าผู้ถูกจับร้องขอให้เจ้าพนักงานตำรวจเป็นผู้แจ้งตามสิทธิดังกล่าว ก็ให้จัดการตามคำร้องขอขึ้นโดยเร็ว และให้มีบันทึกการติดต่อดังกล่าวไว้ในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีเป็นหลักฐานไว้ในกรณีที่มีห้ามไม่ให้ติดต่อใช้สอยใดๆ จากผู้ถูกจับ

สิทธิของผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหา ตาม ป.วิ. หมาย มาตรา 7/1 มีดังนี้

1. มีสิทธิแจ้งหรือขอให้เจ้าพนักงานแจ้งให้ญาติ หรือผู้ซึ่งผู้ถูกจับ หรือผู้ต้องหาไว้วางใจทราบถึงการถูกจับและสถานที่ที่ถูกควบคุม ในโอกาสแรก
2. มีสิทธิพบและปรึกษาผู้ซึ่งจะเป็นทนายความเป็นการเฉพาะตัว
3. มีสิทธิให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการสอบสวนปากคำตนในชั้นสอบสวน
4. มีสิทธิได้รับการเยี่ยมหรือติดต่อกับญาติได้ตามสมควร
5. มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็วเมื่อเกิดอาการเจ็บป่วย

โดยการแจ้งสิทธิดังกล่าวให้บันทึกไว้ในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีข้อเท็จจริงกับบันทึกรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีข้อที่รับตัวผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาไว้ควบคุม โดยไม่ต้องบันทึกเรื่องการแจ้งสิทธิดังกล่าวไว้ในบันทึกคำให้การ และไม่ต้องจัดทำบันทึกการแจ้งสิทธิอีกตามนัยคำสั่ง กรมตำรวจ ที่ 753/2541 ลงวันที่ 28 พฤษภาคม 2541 เรื่อง การทำสำนวนการสอบสวน ข้อ 8 โดยให้มีข้อความปรากฏดังนี้

..... (๒๓ ซีพ สกุด ตำแหน่ง) ..... เจ้าพนักงานตำรวจผู้รับตัว นายนาง/น.ส. .... ผู้ต้องหา ไว้ควบคุมได้แจ้งสิทธิของผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหามาตามกฎหมายไว้แล้วดังนี้

1. มีสิทธิแจ้งหรือขอให้เจ้าพนักงานแจ้งให้ญาติ หรือผู้ซึ่งผู้ถูกจับ หรือผู้ต้องหาไว้วางใจทราบถึงการถูกจับและสถานที่ที่ถูกควบคุมในโอกาสแรก

- 2. มีสิทธิพบและปรึกษาผู้ซึ่งจะเป็นนายความเป็นการเฉพาะตัว
- 3. มีสิทธิให้นายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจ เข้าฟังการสอบสวนปากคำตน

ในชั้นสอบสวน

- 4. มีสิทธิได้รับการเยี่ยมหรือติดต่อกับญาติได้ตามสมควร
- 5. มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็ว เมื่อเกิดการเจ็บป่วย

นายนาง/น.ส. .... ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาซึ่งถูกควบคุมตัว
ทราบสิทธิของตนแล้ว จึงลงลายมือชื่อที่รับทราบสิทธิตามกฎหมายฉบับนี้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้ถูกจับ/ผู้ต้องหา

(ลงชื่อ).....ผู้รับมอบตัว

หากพนักงานอัยการต้องกล่าวบันทึกการแจ้งสิทธิ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับ
ผิดชอบ นำแนบบันทึกรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีข้อที่แจ้งสิทธิใน คม ให้พนักงานอัยการ

2.2 เจ้าหน้าที่งานที่ตรวจผู้รับตัวผู้ถูกจับ จะปล่อยผู้ถูกจับชั่วคราวหรือควบคุม
ผู้ถูกจับไว้ก็ได้ แต่ถ้าเป็นการจับโดยมีหมายของศาลให้รับดำเนินการตาม ป.วิ อาญา มาตรา 64
และในกรณีที่ต้องส่งผู้ถูกจับไปยังศาล แต่ไม่สามารถส่งไปได้ในขณะนั้น เนื่องจากเป็นเวลาที่ศาล
ปิดหรือใกล้จะปิดทำการ ให้เจ้าพนักงานตำรวจที่รับตัวผู้ถูกจับไว้มีอำนาจปล่อยผู้ถูกจับชั่วคราว
หรือควบคุมผู้ถูกจับไว้ได้จนกว่าจะถึงเวลาศาลเปิดทำการ

2.3 ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าความจำเป็นแก่พฤติการณ์แห่งคดี และ
ให้พนักงานสอบสวนฟังทราบถึงอำนาจการควบคุม ของพนักงานสอบสวนและศาล กล่าวคือ

2.3.1 ในขณะยึดตัวโทษ จะควบคุมผู้ถูกจับไว้ได้เท่าเวลาที่จะตาม
คำฟ้อง และจะรู้ตัวว่าเป็นใคร และมีชื่อผู้ต้องหาที่นั้น

2.3.2 ในกรณีผู้ถูกจับไม่ได้รับการปล่อยชั่วคราว และมีเหตุจำเป็นเพื่อ
ทำการสอบสวนหรือการฟ้องคดี ให้นำตัวผู้ถูกจับไปศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่
ผู้ถูกจับถูกนำตัวไป ถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน ตาม ป.วิ อาญา มาตรา 83 เว้นแต่มีเหตุ
สุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นอย่างอื่นอันไม่อาจก้าวล่วงเสียบได้ และให้พนักงานสอบสวนยื่นคำร้อง
ต่อศาลขอหมายจับผู้ต้องหาไว้

2.3.3 ในกรณีศาลมีคำอนุญาตที่ได้กระทำลงมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูง

ไม่เกิด...

ไม่เกินหกเดือน หรือรับไปเกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำกัดปรับ ศาลมีอำนาจสั่งขังได้ครั้งเดียวมีกำหนดไม่เกินเจ็ดวัน

2.3.4 ในกรณีมีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าหกเดือน แต่ไม่ถึงสิบปี หรือปรับเกินกว่าห้าร้อยบาท หรือทั้งจำกัดปรับ ศาลมีอำนาจสั่งขังหลายครั้งติดต่อกันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวัน และรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินสี่สิบแปดวัน

2.3.5 ในกรณีมีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป จะมีโทษปรับได้ด้วยหรือไม่ก็ตาม ศาลมีอำนาจสั่งขังหลายครั้งติดต่อกันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวัน และรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินแปดสิบสี่วัน

2.3.6 กรณีตามข้อ 2.3.5 เมื่อศาลสั่งขังครบสี่สิบแปดวันแล้ว หากพนักงานสอบสวนยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอขังต่อไปอีกโดยอ้างเหตุจำเป็น ศาลจะสั่งขังต่อไปได้ ก็ต่อเมื่อพนักงานสอบสวนได้แสดงถึงเหตุจำเป็น และนำพยานหลักฐานมาให้ศาลได้พิจารณาเป็นที่พอใจแก่ศาล

2.3.7 ถ้าพนักงานสอบสวนต้องไปทำการสอบสวนในที่ซึ่งอยู่นอกเขตของศาลซึ่งสั่งขังผู้ต้องหาไว้ พนักงานสอบสวนจะยื่นคำร้องขอให้โอนการขังไปยังศาลในท้องที่ที่จะต้องไปทำการสอบสวนนั้นก็ได้ เมื่อศาลที่สั่งขังได้เห็นเป็นการสมควรก็ให้สั่งโอนไป

2.4 เมื่อมีการอ้างว่าบุคคลใดต้องถูกคุมขังในคดีอาญาหรือในกรณีอื่นใด โดยมีขอด้วยกฎหมาย พนักงานสอบสวนมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลท้องที่ที่มีอำนาจพิจารณาคดีอาญา ขอให้ปล่อยผู้ถูกคุมขังโดยมิชอบได้

3. การค้น

3.1 เจ้าพนักงานตำรวจจะค้นในที่หรือในฐานโดยไม่มีหมายหรือคำสั่งของศาลไม่ได้ เว้นแต่

3.1.1 เมื่อมีเสียงร้องให้ช่วยมาจากข้างในหรือในฐาน หรือมีเสียง หรือพฤติการณ์อื่นใดอันแสดงให้เห็นเหตุร้ายเกิดขึ้นในที่หรือในฐานนั้น

3.1.2 เมื่อปรากฏความผิดซึ่งหน้ากำลังกระทำลงในที่หรือในฐาน

3.1.3 เมื่อบุคคลที่ใช้กระทำความผิดซึ่งหน้า ถูกไล่จับและหนีเข้าไปในที่หรือมีเหตุอันแน่นแฟ้นควรสงสัยว่าได้เข้าไปอยู่กับคนตัวอยู่ในที่หรือในฐานนั้น

3.1.4 เมื่อมีพยานหลักฐานตามสมควรว่าสิ่งของที่มีไว้เป็นความมิด หรือ ได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือมีไว้เพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด หรืออาจเป็น พยานหลักฐานพิสูจน์การกระทำความผิดได้ก่อนหรืออยู่ในนั้น ประกอบทั้งต้องมีเหตุอันควรเชื่อ ว่าหากระงับอายคั้น สิ่งของนั้นจะถูกโยกย้ายหรือทำลายเสียก่อน

การใช้อำนาจตรวจค้นตามข้อ 3.1.4 นี้ ให้ผู้ตรวจค้นจัดทำบันทึกการตรวจ ค้น โดยแสดงเหตุผลวิธีทำให้สามารถเข้าค้นได้ แล้วมอบบันทึกการตรวจค้นและมีบัญชีทรัพย์สินที่ได้ จากการตรวจค้น(ตามตัวอย่างท้ายหนังสือนี้) ไว้ไว้แก่ผู้ครอบครองสถานที่ที่ถูกตรวจค้น แต่หากไม่ มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น ให้ส่งมอบบันทึกดังกล่าวแก่บุคคลเช่นว่านั้นในทันทีที่กระทำได้ และรับ รายงานเหตุผลและผลการตรวจค้นเป็นหนังสือต่อผู้บังคับ ท้องถิ่นเหนือขึ้นไปชั้น

3.1.5 เมื่อที่รื้อฐานนั้น ผู้ที่จะตั้งถูกจับเป็นเจ้าของร้านและกาจับนั้น มีหมายจับหรือเป็นการจับตาม ป.วิ อาญา มาตรา 73

3.2 การค้นที่รื้อฐานต้องกระทำระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก มีข้อยกเว้น ดังนี้

3.2.1 เมื่อลงมือค้นแล้วในเวลากลางวัน ถ้ายังไม่เสร็จจะค้นต่อไปในเวลา กลางคืนก็ได้

3.2.2 ในกรณีฉุกเฉินอย่างยิง หรือซึ่งมีกฎหมายอื่นบัญญัติให้ค้นได้เป็น พิเศษ จะทำการค้นในเวลากลางคืนก็ได้

กรณีฉุกเฉินอย่างยิง หมายความว่ารวมถึง กรณีเข้าเหตุที่เจ้าพนักงานตำรวจ สามารถตรวจค้นที่รื้อฐานโดยไม่มีหมายค้นหรือคำสั่งของศาล ตามป.วิ อาญา มาตรา 92 (ข้อ 3.1) หรือกรณีมีกฎหมายอื่นบัญญัติให้ตรวจค้นได้เป็นพิเศษ เช่น การตรวจค้นตาม พ.ร.บ บังคับและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519 มาตรา 14(1) หรือ พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน พ.ศ.2542 มาตรา 38(3)

3.2.3 การค้นเพื่อจับผู้ร้ายหรือผู้ร้ายสำคัญจะกระทำในเวลากลางคืนก็ได้ แต่ต้องได้รับอนุญาตพิเศษจากศาลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของประธาน ศาลฎีกา

3.3 กรณีการตรวจค้นไม่มีหมายค้น หรือคำสั่งของศาลนั้น ผู้มีอำนาจเป็น

หน้า

หัวหน้าในการไปจัดการตามหมายนั้นคือ เจ้าพนักงานผู้ชี้ชื่อในหมายค้นหรือผู้รักษาการแทนซึ่ง จะต้องเป็นเจ้าของงานตำรวจที่มียศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรีขึ้นไปเท่านั้น

3.4 การตรวจค้นเมื่อมีหลักฐาน ให้เจ้าพนักงานตำรวจปฏิบัติดังนี้

3.4.1 เจ้าพนักงานตำรวจที่จะทำการตรวจค้นต้องแต่งเครื่องแบบ วันแต่ มีเหตุจำเป็นหรือเป็นเจ้าพนักงานตำรวจที่มีตำแหน่งตั้งแต่ผู้วิพากษ์การขึ้นไปจะไม่แต่งเครื่องแบบ ก็ได้ แต่ต้องแจ้งยศ ชื่อ ตำแหน่งพร้อมทั้งแสดงบัตรประจำตัวให้เจ้าบ้านหรือผู้ครอบครองสถานที่ นั้นทราบ

3.4.2 ก่อนลงมือตรวจค้นให้เจ้าพนักงานตำรวจที่จะทำหน้าที่ในการตรวจ ค้นแสดงความเป็นปึกแผ่น เช่น การแสดงสิ่งของที่มีอยู่โดยตัว หรือให้ตรวจดูเครื่องมีอุปกรณ์ใช้ใ้ ในการตรวจค้น เป็นต้น จนเป็นที่พอใจกับเจ้าบ้านหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นแล้วจึงลงมือตรวจค้น ต่อหน้าเจ้าบ้านหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น หรือถ้าหาบุคคลอื่นที่นั้นไม่ได้ หรือสถานที่นั้นไม่มี ผู้ใดอยู่ก็ให้ตรวจค้นต่อหน้าบุคคลอื่นนอกกำแพงละสองคนที่เจ้าพนักงานตำรวจได้ขอรับรองมาเป็น พยาน

3.4.3 หากเป็นกรณีตรวจค้นที่อยู่หรือสำนักงานของผู้ต้องหาหรือจำเลย ซึ่ง ถูกควบคุมหรือขังอยู่ให้ทำตลหน้าบุคคลนั้น ถ้าบุคคลนั้นไม่ยินยอมหรือไม่สามารถมากำกับ จะตั้ง ผู้แทนหรือพยานมากำกับก็ได้ ถ้าผู้แทนหรือพยานไม่มี ให้ตรวจค้นต่อหน้าบุคคลในครอบครัวหรือ ต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนที่เจ้าพนักงานตำรวจได้ขอรับรองมาเป็นพยาน

3.4.4 ในการตรวจค้นหรือเหตุอื่น ให้เจ้าพนักงานตำรวจสั่งเจ้าคงหรือคนที่ อยู่ในนั้น หรือผู้รักษาสถานที่ที่จะตรวจค้นยอมให้เข้าไปโดยมีหนังสือ อีกทั้งให้ตรวจสอบตรวจ ตามสมควรทุกประการในชั้นที่จะจัดการตามหมายนั้น ถ้าบุคคลดังกล่าวในขณะให้เข้าไป ให้ เจ้าพนักงานตำรวจชี้แจงเหตุผลความจำเป็นแก่ตน ถ้ายังไม่ยินยอมอีก เจ้าพนักงานตำรวจมีอำนาจ ใช้กำลังเข้าไป ในกรณีจำเป็นจะต้องเปิดหรือทำลายประตูบ้าน ประตูเรือน หน้าต่าง รั้ว หรือ สิ่งกีดขวางอย่างอื่น ให้ทำได้แต่จะทำให้เสียหายเกินกว่าความจำเป็นไม่ได้

3.4.5 ในการตรวจค้นต้องพยายามมิให้เกิดการเสียหายและกระจัด กระจายทรัพย์สินที่จะทำได้

3.4.6 สิ่งของใดที่ยึดได้ ต้องไว้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลใน

/ครอบครัว...

ครอบครัว ผู้ด้อยค่า จำเลย ผู้แทน หรือพยาน แล้วแต่กรณี ต้องให้รับรองว่าถูกต้อง ถ้าบุคคลเช่น
นั้นรับรองหรือไม่ยินยอมรับรองอย่างใดให้มีรายละเอียดปรากฏไว้ในบันทึกการตรวจค้น

5.4.7 เมื่อเจ้าพนักงานตำรวจตรวจค้นเสร็จสิ้นแล้วต้องบันทึกการตรวจค้น
ณ สถานที่ตรวจค้น โดยให้ปรากฏรายละเอียดแห่งการตรวจค้นและสิ่งของที่ตรวจค้น โดยสิ่งของ
ที่ตรวจค้นให้หิ้วหิ้วบรรจุหีบห่อ ตีตราไว้ หรือให้หิ้วหิ้วของหมายไว้เป็นสำคัญ

3.4.3 บันทึกการตรวจค้นนั้นให้อ่านให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่
บุคคลในครอบครัว ผู้ต้องหา จำเลย ผู้แทน หรือ พยาน แล้วแต่กรณีฟัง แล้วให้บุคคลเช่นนี้
ลงลายมือชื่อรับรองไว้หากไม่ยินยอมให้บันทึกเหตุผลไว้

4. การปล่อยชั่วคราว

4.1 การวินิจฉัยคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวต้องพิจารณาและสั่งอย่างรวดเร็ว
ต้องพิจารณาเหตุผลเหล่านี้ประกอบด้วย

4.1.1 ความหนักเบาแห่งข้อหา พิจารณาอัตราโทษของความผิดที่ถูก
กล่าวหาใน สูงหรือต่ำเพียงใด กรณีมีอัตราโทษสูงหากปล่อยชั่วคราวแล้วโอกาสที่ผู้ต้องหาจะ
หลบหนีหรือไม่

4.1.2 พยานหลักฐานที่ปรากฏแล้วมีเพียงใด พิจารณาจากภาระของพยาน
พยานหลักฐานที่พิสูจน์ความผิดที่ผู้ต้องหาถูกกล่าวหาในมีมากน้อยเพียงใด หาก
ปล่อยชั่วคราวแล้วโอกาสที่ผู้ต้องหาจะยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐานให้เสียรูปคดีมีหรือไม่มี

4.1.3 พฤติการณ์ต่างๆ แห่งคดีเป็นอย่างไร พิจารณาข้อเท็จจริงในการ
กระทำความผิดของผู้ต้องหา นั้น เกิดจากอารมณ์ จำเอน ถูกบังคับ ทุเบียดเบียนหรือกระทำโดยประมาท

4.1.4 เชื้อติดผู้ร้องขอประกันหรือพลัดพลากกันได้เพียงใด ผู้ร้องขอประกันมี
ความน่าเชื่อถือเพียงใด โดยให้ดูความถูกต้องของเอกสาร เช่น บัตรประจำตัว หรือหนังสือรับรอง
ตำแหน่งหน้าที่ว่าถูกต้องครบระเบียบที่กำหนดไว้หรือไม่ เป็นฉบับจริงหรือมี ฯลฯ ชื่อ สกุล
ตำแหน่งหน้าที่ ในบัตรประจำตัว กับระบุในหนังสือรับรองถูกต้องตรงกันหรือไม่ หากไม่ตรงกันมี
หนังสือใดมารับรองประกอบหรือไม่ หากเป็นกรณีพิพาทพยาน นำเชื่อว่าผู้ร้องขอประกันเป็น
เจ้าของหลักทรัพย์หรือไม่ หากเป็นกรณีควบคุมตัวอาจมีหลักฐานประกอบอำนาจถูกต้องหรือไม่

4.1.5 ผู้ต้องหา...

4.1.5 ผู้ต้องหาลงจะหลบหนีหรือไม่

4.1.6 ก้อนอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดจากการปล่อยชั่วคราวมี
เพียงใดหรือไม่

4.2 ในการอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสั่งให้ปล่อยชั่วคราว
จะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับที่อยู่ของผู้ถูกปล่อยชั่วคราว หรือกำหนดเงื่อนไขอื่นใดให้ผู้ถูกปล่อย
ชั่วคราวปฏิบัติเพื่อป้องกันการหลบหนีหรือเพื่อป้องกันภัยอันตราย หรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น
จากการปล่อยชั่วคราวก็ได้ และจะกำหนดเงื่อนไขให้ปฏิบัติเกินความจำเป็นแก่กรณีมิได้

4.3 การสั่งไม่ปล่อยชั่วคราว จะกระทำได้ต่อเมื่อมีเหตุหนึ่งเหตุใดดังนี้

4.3.1 ผู้ต้องหาจะหลบหนี

4.3.2 ผู้ต้องหาจะไปยุ่งเกี่ยวกับพยานหลักฐาน

4.3.3 ผู้ต้องหาจะไปก่อเหตุอันร้ายประการอื่น

4.3.4 ผู้ต้องหาขอประกันหรือสลักประกันไม่มาเชื่อย

4.3.5 การปล่อยชั่วคราวจะเป็นอุปสรรคหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อ
การสอบสวนของเจ้าพนักงาน

4.4 คำสั่งไม่ปล่อยชั่วคราวต้องแสดงเหตุผล และต้องแจ้งเหตุดังกล่าว
ให้ผู้ต้องหา และผู้ยื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราวทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว โดยให้ปฏิบัติตามนี้

4.4.1 ให้พนักงานสอบสวนผู้รับคำร้องปรึกษากับพนักงานสอบสวนเวร รับแจ้ง
คำสั่งไม่ปล่อยชั่วคราวพร้อมเหตุผลให้ผู้ต้องหาและผู้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวทราบ
โดยเร็ว

4.4.2 บันทึกคำสั่งไม่ปล่อยชั่วคราวพร้อมเหตุผล ไว้ในรายงานประจำวัน
เกี่ยวกับคดี และให้ผู้ต้องหาและผู้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็น
หลักฐาน

4.4.3 สำนักงานที่กเสนอสัญญาประกันซึ่งปรากฏคำสั่งไม่ปล่อยชั่วคราว
พร้อมเหตุผลหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่ปล่อยชั่วคราวและเหตุผล มอบให้ผู้ต้องหาและผู้ยื่น
คำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวโดยเร็ว

4.5 ในคดีมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกิน 5 ปีขึ้นไป ผู้ที่ถูกปล่อยชั่วคราวต้องมี

ประกัน...

ประกัน และจะมีหลักประกันด้วยหรือไม่ก็ได้ ส่วนคดีอื่นจะปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกันเลย หรือ มีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันด้วยก็ได้

4.6 การเรียกประกัน หรือหลักประกัน จะเรียกจนเกินควรเกินควรนี้ไม่ได้ ซึ่งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือ ข้อบังคับของประธาน ศาลฎีกาแล้วแต่กรณี

4.7 ในสัญญาประกันจะกำหนดภาระหน้าที่หรือเงื่อนไขให้ผู้ปล่อยชั่วคราว หรือผู้ประกันต้องปฏิบัติเป็นความจำเป็นไม่ได้เช่น การนัดหมายให้มารายงานกับพนักงาน , ลกขบวน, คกรครั้ง จนผู้ถูกปล่อยชั่วคราวหรือผู้ประกันไม่สามารถจะทำการงานอย่างอื่นได้ ตามปกติ เป็นต้น

4.8 ในกรณีที่มีการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในวันลอบสงวนโดยมีการวางเงินคด หรือหลักทรัพย์ขึ้นเป็นประกัน และยังไม่ได้รับคืน ผู้ต้องหาหรือจำเลยหรือผู้ที่มีประโยชน์เกี่ยวข้อง ส่วนการยื่นคำร้องต่อพนักงานอัยการหรือศาล ขอให้ถือเอาทรัพย์สินดังกล่าวเป็นหลักประกัน ต่อไป เมื่อพนักงานอัยการหรือศาลเห็นสมควรอนุญาตแล้ว พนักงานอัยการหรือศาลจะแจ้ง พนักงานสอบสวนให้ส่งหลักประกันดังกล่าว ให้พนักงานสอบสวนรับดำเนินการส่งหลักประกัน นั้นให้พนักงานอัยการหรือศาลภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยเร็ว ทั้งนี้ ให้รวมถึงกรณีการ ปล่อยชั่วคราวโดยมีบุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันด้วย

4.9 หากความปรากฏต่อมา หรือเนื่องจากกลฉ้อฉลหรือผิดหลง ปรากฏว่า สัญญาประกันต่ำไป หรือหลักประกันไม่เพียงพอ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ไม่เหมาะสม ให้ เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสั่งเปลี่ยนสัญญาประกัน ให้จำนวนเงินสูงขึ้น หรือเรียกหลักประกันเพิ่ม หรือไว้ค้ำประกัน หรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขที่กำหนดไว้ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นหรือหากภายหลัง มีคำสั่งปล่อยชั่วคราวแล้ว พฤติการณ์แห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป เช่น คดีที่มีการขอใช้ค้ำเสียหายจน เป็นที่พอใจกับผู้เสียหาย และผู้เสียหายไม่ติดใจดำเนินคดีกับผู้ต้องหาแล้ว เป็นต้น ให้ เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจมีอำนาจสั่งลดหลักประกันได้ตามที่เห็นสมควร

5. การสอบสวน

5.1 พนักงานสอบสวนต้องรวบรวมหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถจะทำได้เพื่อ ประสงค์จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่ถูกละเมิด เพื่อจะรู้ตัว ผู้กระทำผิด...

ผู้กระทำผิด และพิสูจน์ให้เห็นความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา และสรุปพยานด้วยความรวดเร็ว ต่อเนื่องและเป็นธรรม

5.2 เมื่อผู้ต้องหาถูก เรียก หรือส่งตัวมา หรือเข้าหาพนักงานสอบสวนเอง หรือปรากฏว่าผู้ใดมาขอทำหน้าที่พนักงานสอบสวนเป็นผู้ต้องหา ไปพนักงานสอบสวนตาม ชื่อตัว ชื่อจริง ชื่อสกุล สัญชาติ บิดา มารดา อายุ อาชีพ ที่อยู่ ที่เกิด และแจ้งให้ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำผิด แล้วบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาไว้ในแบบพิมพ์บันทึกคำให้การของผู้ต้องหา สำหรับข้อความตรงบรรทัด " เจ้าพนักงานได้แจ้งแก่ข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้า ต้องหาว่า..... " ให้ขีดวงข้อความ "ข้าพเจ้าต้องหาว่า....." ออก แล้วใช้ข้อความ "มีผู้กล่าวหาว่า....." แทน จากนั้นให้ระบุข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่ผู้กล่าวหาได้กล่าวหา โดยไม่ต้องแจ้งข้อหา(ฐานความผิด) ให้ผู้ต้องหาทราบแต่อย่างใด เมื่อมีหลักฐานตามสมควรพอเชื่อได้ว่าผู้ต้องหา นั้นได้กระทำผิดจึงแจ้งข้อหาให้ทราบ และต้องให้อาสาผู้ต้องหาที่จะแก้ข้อหาและแสดงข้อเท็จจริงอันเป็นประโยชน์แก่ตนได้

5.3 เมื่อมีการแจ้งข้อหาแล้ว ถ้าผู้ต้องหาไม่ขอผู้ถูกจับและยังไม่มีการออกหมายจับ แต่พนักงานสอบสวนเห็นว่ามีความที่จะออกหมายจับได้ตาม -ป.วิ.อาญา มาตรา 7 พนักงานสอบสวนมีอำนาจสั่งให้ผู้ต้องหาไปศาลเพื่อขอให้ศาลออกหมายจับทันที ถ้าขณะนั้นเป็นเวลาศาลปิดทำการ ศาลจะปิดทำการ พนักงานสอบสวนมีอำนาจสั่งให้ผู้ต้องหาไปศาลในโอกาสแรกที่ศาลเปิดทำการ ในการนี้ให้พนักงานสอบสวนลงลายชื่อนี้ที่ประจำวันเกี่ยวกับคดีเพื่อเป็นหลักฐานโดยให้ปรากฏรายละเอียดเกี่ยวกับการแจ้งข้อหาผู้ต้องหา หากขณะนั้นเป็นเวลาศาลปิดหรือใกล้จะปิดทำการ ก็ให้มีข้อความนี้ต่อท้ายดังนี้ " เนื่องจากระยะนี้เป็นเวลาที่ศาลปิด/ใกล้จะปิดทำการ พนักงานสอบสวนจึงนัดหมายให้ นาย/นาง/น.ส. ....ผู้ต้องหา ในคดีอาญาหรือคดีจราจรที่ .....ไปศาล.....เพื่อขอให้ศาลออกหมายจับ นาย/นาง/น.ส. .... ในวันที่.....เวลา.....น. นาย/นาง/น.ส. ....ได้ทราบคำสั่งของพนักงานสอบสวนแล้วยืนยันว่า จะไปศาลตามที่พนักงานสอบสวนสั่ง จึงให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน" จากนั้นให้ผู้ต้องหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐาน หากผู้ต้องหาไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานสอบสวนดังกล่าวให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจจับผู้ต้องหา นั้นได้ โดยถือว่าเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนที่จะจับผู้ต้องหา
ได้โดย...

ได้โดยไม่มีหมายจับ และมีอำนาจปล่อยชั่วคราว หรือควบคุมตัวผู้ต้องหา นั้น หากกรณีไม่ใช้เวลาที่ศาลนัดหรือใกล้จะปิดทำการ เมื่อพนักงานสอบสวนให้ผู้ต้องหาไปศาลเพื่อขอให้ศาลขอหมายจับ หากผู้ต้องหาไม่ปฏิบัติตาม ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจจับผู้ต้องหาดำเนินคดีตามจักกล่าวหาที่ได้แจ้งชื่อนั้น โดยถือว่าเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนที่สามารถจับได้โดยไม่ต้องมีหมายจับ และมีอำนาจปล่อยชั่วคราวได้

แต่กรณีดังกล่าวข้างต้นหากพนักงานสอบสวนเห็นว่า ไม่มีเหตุที่จะออกหมายจับผู้ต้องหา ตาม บ.พ.ฉ.อาญา มาตรา 71 หลังจากแจ้งข้อหาให้ผู้ต้องหาทราบแล้ว พนักงานสอบสวนจะจับกุมและควบคุมผู้ต้องหาไม่ได้ การบันทึกเกี่ยวกับการแจ้งข้อหาในรายงานบันทึกประจำวันเกี่ยวกับคดี กับบันทึกพนักงานสอบสวน หรือเอกสารอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน "ผู้พนักงานสอบสวนบันทึกไว้ปรากฏข้อความว่า "แจ้งข้อหา (ฐานควบคุมผิด) ให้ผู้ต้องหาทราบแล้ว จะได้สอบสวนต่อไปโดยไม่มีหมายจับกุมและควบคุมผู้ต้องหาแต่อย่างใด" ห้ามมิให้บันทึกว่า "แจ้งข้อหา (ฐานควบคุมผิด) ให้ผู้ต้องหาทราบแล้วปล่อยตัวไป" เพราะจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดว่ามีการจับกุมและควบคุมตัวผู้ต้องหา นอกจากนั้น ในกรณีนี้พนักงานสอบสวนไม่ต้องแจ้งสิทธิ ตาม บ.พ.ฉ.อาญา มาตรา 71 เพราะผู้ต้องหาในฐานะแจ้งข้อหาในกรณีนี้ ไม่ใช่ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหา ซึ่งถูกควบคุมหรือขัง และไม่ต้องทำบันทึกการควบคุมประกอบสำนวนการสอบสวนแต่อย่างใด

5.4 การรวมทำให้การผู้ต้องหา ห้ามมิให้พนักงานสอบสวนทำ หรือจัดให้ทำ การใด ๆ ซึ่งเป็นกรณีให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับ หรือกระทำการใด ๆ มิชอบประการใด ๆ เพื่อมุ่งใจให้เขาให้การอย่างใด ๆ ในเรื่องที่ต้องหา นั้น กรณีตามคำให้การไว้ พนักงานสอบสวนแจ้งสิทธิตาม มาตรา 134/4 บรรทัดหนึ่ง ให้ผู้ต้องหาทราบก่อนว่า ผู้ต้องหา มีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ก็ได้ ถ้าผู้ต้องหาให้การ ต้องคำที่ผู้ต้องหาให้การนั้น อาจใช้เป็นพยาน หลักฐานในกรณีพิจารณาคดีได้ และผู้ต้องหา มีสิทธิให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการสอบสวน" การจัดทำข้อยกเว้นให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงและในเงื่อนไข ดังนี้

(1) นับตั้งแต่วันที่ 24 ธันวาคม 2547 เป็นต้นมา ในคดีที่มีอัตราโทษ

ประหารชีวิต หรือในคดีที่ผู้ต้องหาไม่เกินสิบแปดปีในวันที่พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหา ก่อน

/เริ่มถาม

เริ่มถามคำให้การให้พนักงานสอบสวนถามผู้ต้องหาว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มีให้พนักงานสอบสวนจัดหาทนายความให้

(2) เมื่อตั้งแต่วันที่ 27 มิถุนายน 2548 เป็นต้นไป ในคดีที่มีอัตราโทษจำคุก ก่อนเริ่มถาม คำให้การให้พนักงานสอบสวนถามผู้ต้องหาว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มีและผู้ต้องหาต้องกล่าวทนายความให้พนักงานสอบสวนจัดหาทนายความให้

ให้พนักงานสอบสวนบันทึกการแจ้งสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้ปรากฏไว้ในบันทึกคำให้การผู้ต้องหาตรงบรรทัด "และได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบด้วยว่า..." ในส่วนที่ผู้ต้องหาปฏิเสธให้ทนายความเข้าฟังการสอบสวนนั้น หลังจากแจ้งข้อความตามวรรคหนึ่ง (1) และ (2) ดังกล่าวแล้ว ให้พนักงานสอบสวนสอบถามผู้ต้องหาว่า ผู้ต้องหาประสงค์ให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้ใจเข้าฟังการสอบสวนหรือไม่ หากต้องการให้ทนายความหรือผู้ซึ่งผู้ต้องหาไว้ใจมาเข้าฟังการสอบสวนด้วย หากไม่ต้องการก็ให้บันทึกไว้ในบันทึกคำให้การผู้ต้องหา

เมื่อได้จัดหาทนายความให้แก่ผู้ต้องหาดังกล่าวแล้ว กรณีจำเลยเร่งตัวหากทนายความไม่อาจมาทนายผู้ต้องหาได้ โดยไม่แจ้งเหตุขัดข้องให้พนักงานสอบสวนทราบ หรือแจ้งแต่ไม่มาพบผู้ต้องหาภายในเวลาอันสมควร ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนผู้ต้องหาไปได้โดยไม่ต้องรอทนายความ แต่พนักงานสอบสวนต้องบันทึกเหตุผลไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

การสอบสวนผู้ต้องหาอายุไม่เกินสิบแปดปี ให้มีบทบัญญัติในมาตรา 133 ทวิ และมาตรา 133 ตริ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

5.5 ให้พนักงานสอบสวนบันทึกรายชื่อของพยานบุคคลทั้งหมดพร้อมชื่ออยู่หรือสถานที่ติดต่อ หมายเลขโทรศัพท์ หรือช่องทางอื่นที่ใช้ในการติดต่อพยานเหล่านั้นไว้ในสมุดคุมพยาน ประจำที่ทำการของพนักงานสอบสวน และเก็บไว้ ณ ที่ทำการของพนักงานสอบสวน

กรณีสอบสวนโดยคณะพนักงานสอบสวน ให้หัวหน้าคณะพนักงานสอบสวนจัดการให้บันทึกรายชื่อของพยานบุคคลทั้งหมด พร้อมที่อยู่หรือสถานที่ติดต่อ หมายเลขโทรศัพท์ หรือช่องทางอื่นที่ใช้ในการติดต่อพยานเหล่านั้นไว้ในสมุดคุมพยาน ประจำที่ทำการของพนักงานสอบสวนซึ่งมีคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษระบุในสำนวนการดำเนินคดีอาญาไว้ทำการสอบสวนคดีนั้น

6. แบบบันทึก คำให้การของผู้ต้องหา บันทึกการจับกุม บันทึกการตรวจค้นและ
บัญชีทรัพย์สินที่ได้จากการตรวจค้นพร้อม ป.วิ อาญา มาตรา 92(4) ให้เป็นไปตามตัวอย่างที่แนบมา
พร้อมหนังสือนี้

จึงขอให้แจ้งพนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ในปกครองทราบ เพื่อเป็นแนวทาง
ในการปฏิบัติหน้าที่โดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ
(กิตติ วัฒนนะ)

ม.ป.ตร.

ป.จ.ว. ซัก. . . . . (ฉบับ) . . . . .

คดีหมายเลข . . . . .

วัตถุประสงค์ของคำสั่งคดี . . . . .

ใบสั่งการตรวจค้นโดยไม่มีหมายค้นตาม ป.วิอาญา ม.92(4)

สถานที่อันที่ก

วันเดือนปี ที่ออก

วันเดือนปี ที่ตรวจค้น

สถานที่ตรวจค้น

นามเจ้าพนักงานตำรวจที่ทำการตรวจค้น (บพ ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง ลังกัด)

ได้ร่วมกับตรวจค้นสถานที่ดังกล่าวข้างต้น เนื่องจากซึ่งมีพยานหลักฐานตามสมควรว่าที่แห่งนั้นมีไว้เป็นความผิด หรือได้มา โดยการกระทำความผิด หรือได้ให้หรือมีไว้เพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด หรืออาจใช้เป็นยานหลักฐานพิสูจน์การกระทำความผิด ได้ซ่อนอยู่หรืออยู่ในนั้น และมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะหากค้นเข้าข้างจะหาพบแน่แท้ ได้ทรัพย์สินเงินจะถูกโยกย้ายหรือทำลายเสียก่อน โดยมี (ระบุชื่อ นามสกุล อายุ ที่อยู่ของ ผู้ครอบครองหรือผู้ดำเนินการตรวจค้น)

เป็นผู้ดำเนินการตรวจค้น

ผลการตรวจค้นปรากฏว่า (พบหรือไม่พบทรัพย์สินตามที่เข้าตรวจค้นโดยไม่มีหมายค้นแต่พบทรัพย์สินที่ควรนำส่งพนักงานสอบสวน)

สถานที่เข้าตรวจค้น ซึ่งมีรายละเอียดตามบัญชีทรัพย์สินที่แนบมาพร้อมกับใบสั่งการตรวจค้นนี้

เสร็จสิ้นการตรวจค้นเวลา

คำสั่งในการตรวจค้นครั้งนี้ เจ้าพนักงานตำรวจผู้ตรวจค้นมิได้ทำให้ทรัพย์สินของผู้ใด

เสียหาย สูญหาย หรือเสื่อมค่าแต่ประการใด และมีได้เอาทรัพย์สินของผู้ใดผู้ใดมาไว้ที่มหรโงงของระแวงตนเองแต่อย่างใด

ได้กำนันที่กมิให้ผู้นำการตรวจค้นไปแล้ว รับปากลูกมือ และได้มอบสำเนาใบสั่งการ

ตรวจค้นแก่ตำรวจที่หมาย(ถ้ามี) ให้ผู้นำการตรวจค้นไว้แล้ว จึงใช้ลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ) . . . . . เจ้าพนักงานตำรวจ/ผู้ดำเนินการตรวจค้น

(ลงชื่อ) . . . . . ผู้ตรวจค้นไปที่/ช่าง

ตำแหน่ง . . . . .

(ลงชื่อ) . . . . . ผู้ตรวจค้น

ได้รับสำเนาบันทึกการตรวจค้นนี้ไว้แล้ว
(ลงชื่อ) . . . . . เจ้าพนักงานหรือผู้ครอบครอง
: :
.....

บัญชีแนบท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
 ความผิดในประมวลอาญาเทียบกฎหมายลักษณะอาญาที่มาตรา 79 อ้างถึง
 ซึ่งราษฎรวิอำนาจจับได้โดยไม่มีหมาย

ความผิดของข้าพระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์	มาตรา 107 ถึงมาตรา 112
ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร	มาตรา 113 ถึงมาตรา 116
ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายนอกราชอาณาจักร	มาตรา 119 ถึงมาตรา 129
ความผิดต่อสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ	มาตรา 130 ถึงมาตรา 135
ความผิดต่อเจ้าพนักงาน	มาตรา 138 ถึงมาตรา 142 และมาตรา 145
ความผิดต่อเจ้าพนักงานในกรรมาธิการ	มาตรา 190 และมาตรา 191
ความผิดเกี่ยวกับศาสนา	มาตรา 206 และมาตรา 207
ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน	มาตรา 215 และมาตรา 216
ความผิดเกี่ยวกับภรรยาผู้ใหญ่เกิดกับในครอบครัวประชาชน	มาตรา 217 ถึงมาตรา 224 มาตรา 226 มาตรา 229 ถึงมาตรา 232 มาตรา 235 และมาตรา 237
ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา	มาตรา 240 ถึงมาตรา 247 และมาตรา 249
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	มาตรา 276 ถึงมาตรา 280 มาตรา 282 ถึงมาตรา 285
ความผิดต่อชีวิต	มาตรา 288 ถึงมาตรา 297
ความผิดต่อร่างกาย	มาตรา 295 ถึงมาตรา 298
ความผิดต่อเสรีภาพ	มาตรา 309 ถึงมาตรา 310 ทวิ
ความผิดฐานลักทรัพย์และฉ้อราษฎร์	มาตรา 334 ถึงมาตรา 336 ทวิ
ความผิดฐานขโมยรถจักรยานยนต์ จี๊ปหรือรถจักรยานยนต์ และปล้นทรัพย์	มาตรา 337 ถึงมาตรา 340 ทวิ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ศร.

โทร. ๑ 22๐5 3466

ที่ ๐๐31.212/ 3951

วันที่ ๓๐ เมษายน 2551

เรื่อง ให้สถานพยาบาลของรัฐถึงนายทุน หรือผู้คุ้มครองหลัง เมื่อจับกุมไม้พะยูน ไม้ประจักษ์ และไม้แดง
ผิดกฎหมาย

ผบ.ช.ต., น.อ. ก.๑ และ ก.๑๓.

ด้วยปรากฏข้อเท็จจริง และเป็นข่าวทางสื่อมวลชนอยู่เนืองๆ ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ให้ทำการจับกุมผู้ลักลอบนำ ไม้พะยูน ไม้ประจักษ์ และไม้แดงผิดกฎหมายส่งออกนอกประเทศ
และใบการสอบสวนดำเนินคดีพนักงานสอบสวนมีจะสอบสวนดำเนินคดีเฉพาะแต่ผู้รับจ้างขนส่ง
เท่านั้น ไม่ได้ทำการสอบสวนขยายผล ไปถึงผู้มีส่วนร่วมกระทำผิดที่อยู่เบื้องหลังด้วย หรือให้
ไม่สามารถหยุดยั้งผู้กระทำผิด หรืออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้อย่างได้ผล

ฉะนั้น เมื่อมีการจับกุม ไม้พะยูน ไม้ประจักษ์ หรือไม้แดงผิดกฎหมายที่มีปริมาณ
1 ลูกบาทแล้วควรขึ้นไป ให้ดำเนินการ ดังนี้

1. รายงานรายละเอียดของคดีพร้อมสำเนาบันทึกจับกุมให้ ศร. (ผ่าน ผบ.ช.ต.)
ทราบภายใน ๖๕ วัน นับแต่วันจับกุม และรายงานความคืบหน้าการสืบสวนสอบสวนให้ ศร.
(ผ่าน ผบ.ช.ต.) ทราบทุก 45 วัน จนกว่าการสืบสวนสอบสวนจะเสร็จสิ้น
2. ให้พนักงานสืบสวนสอบสวนทำการสืบสวนสอบสวนขยายผลไปถึงนายทุน หรือ
ผู้คุ้มครองหลังให้จงได้
3. ตามข้อ 1 ให้ ผบ.ช.ต.คอยติดตามเร่งรัด และดำเนินการให้เป็นไปตามกำหนดซึ่ง
จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และดำเนินการต่อไป

พล.ต.อ. *Sirakul*
(ธานี สมนุรักษ์ทรัพย์)
รอง ผบ.ตร. ป.ร.ท.ผ.๑๕

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ จ.จ.

โทร. 02-205 3486

ที่ 0011.25/ 0305.2

วันที่ ๒ สิงหาคม 2553

เรื่อง การดำเนินคดีกับกลุ่มบุคคลที่กระทำผิดในฐานความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชน

ฉบับร.น., ก.1-๑, สขต. และ ๑.

ด้วยกรมสอบสวนคดีพิเศษ มีหนังสือที่ สข 0900/2125 ลง 16 มิ.ย. 2553 ขอความร่วมมือ ดร.สังการฐ์ ศักดิ์ขันธ์บัญชา โดยเฉพาะพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้ดำเนินการตรวจสอบและพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในการจัดทำผิดในรูปแบบของกรณีศึกษาต่าง ๆ ให้ประชาชนทั่วไปเข้าร่วมลงทุนกับบริษัทที่ไม่ได้มีกิจกรรมเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดในรูปของกรณีศึกษา โดยบริษัทเหล่านี้ไม่มีวัตถุประสงค์ที่จะดำเนินงานธุรกิจจริง แต่ประสงค์จะให้เงินจากผู้ลงทุนเพื่อเข้าร่วมลงทุนหมุนเวียนจ่ายเป็นค่าตอบแทนให้สมาชิกรายอื่น เมื่อประชาชนหลงเชื่อเข้ามาลงทุนระดับหนึ่งก็จะปิดกิจการแล้วนำเงินที่ได้หลบหนีไป จากนั้นจะไปเปิดบริษัทแห่งใหม่ในที่อื่นและจะกระทำคามผิดลักษณะดังกล่าวอีก รวมทั้งเร่งรัดดำเนินคดีกลุ่มบุคคลผู้กระทำความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนและติดตามจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับ ในฐานะความผิดดังกล่าว เนื่องจากกรมสอบสวนคดีพิเศษสืบสวนพบการกระทำผิดในรูปแบบดังกล่าว ซึ่งปัจจุบันเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากและก่อความเสียหายต่อประชาชน ซึ่งคดีดังกล่าวยังไม่ชำระเป็นคดีพิเศษ

ดังนั้นเพื่อป้องกันกรณีการกระทำคามผิดของขบวนการฉ้อโกงประชาชนในลักษณะดังกล่าว จึงให้ท่านตั้งการเจ้าหน้าที่สำรวจในภาคท้องถิ่นระดับปัญหาให้ดำเนินการตรวจสอบและพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในการจัดทำผิดในเขตพื้นที่รับผิดชอบ รวมทั้งเร่งรัดดำเนินคดีกลุ่มบุคคลผู้กระทำความผิดฐานฉ้อโกงประชาชน และติดตามจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับดังกล่าวต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติได้แก่ครั้งต่อไป

พล.ต.อ.

(ปานศิริ ประภากรัต)

รอง พล.ตร. ร.ร.ท.ผ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ..... โทร. ....

ที่ ๑๐๓๓.๒๔/ ก.พ.ร. วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการออกหมายเรียกและขอหมายจับผู้ต้องหา

จตช., รอง ผบ.ตร., ผู้ปฎิ. ผบ.ตร. หรือตำแหน่งเทียบเท่า
ผบ.ช. หรือตำแหน่งเทียบเท่า
ผบก.ในสังกัด ส. ผบ.ตร.

ด้วยในการประชุมบริหาร ตร. ครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๕ ก.ค. ๒๕๕๔ สำนักงานกฎหมาย และคดีได้รายงานให้ที่ประชุมว่าได้รับรายงานเกี่ยวกับการจับกุมผู้ต้องหาผิดตัว ซึ่งได้ตรวจสอบแล้วพบว่าเป็น ความบกพร่องของพนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับกุม และสามารถแยกลักษณะของความบกพร่อง ได้ ๒ กรณี กรณีแรก เป็นกรณีพนักงานสอบสวนเสนอพยานหลักฐานต่อศาลเพื่อขอออกหมายจับผิดที่ไม่ได้ ตรวจสอบกลั่นกรองให้ชัดเจนว่าบุคคลนั้นเป็นบุคคลที่ใช่ศาลออกหมายจับ เช่น การออกหมายจับบุคคลตาม ภาพถ่ายหรือภาพสเก็ต กรณีที่สอง เป็นการจับกุมความหมายจับบุคคลที่ชื่อและนามสกุลซ้ำกันโดยไม่ได้ ตรวจสอบหลักฐานยืนยันตัวบุคคลว่าผู้ถูกจับเป็นคนเดียวกันกับบุคคลตามหมายจับหรือไม่ นอกจากนี้ยังได้รับการร้องเรียนขอความเป็นธรรมจากผู้ต้องหาหลายรายเกี่ยวกับการออกหมายเรียกบุคคลในฐานะผู้ต้องหาให้ไป พบพนักงานสอบสวนเพื่อแจ้งข้อกล่าวหา ทั้งที่การสอบสวนยังไม่มีความพยานหลักฐานตามสมควรว่าผู้ถูกจับจะได้ กระทำความผิดตามข้อหา เป็นเหตุให้ได้รับความเดือดร้อนจากการใช้อำนาจของพนักงานสอบสวน ซึ่ง ชัดมีผลกระทบดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคล ความเชื่อถือศรัทธาใน กระบวนการยุติธรรมของประชาชน ตลอดจนภาพลักษณ์และเกียรติยศที่อ.ส.ส.ของ ตร

เพื่อให้การปฏิบัติของพนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการ สอบสวนและการจับกุมเป็นไปโดยถูกต้องและสอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมาย มีประสิทธิภาพ รัดกุม และเป็นหลักประกันการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน จึงขอชักชวนและกำหนดแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

๓. ให้พนักงานสอบสวนและผู้บังคับบัญชาซึ่งมีหน้าที่ในการควบคุม ตรวจสอบ เฝ้าระวังการ สอบสวนคดีอาญา ตามคำสั่ง ตร. ที่ ๔๖๐/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๗ ดำเนินการตรวจสอบสำนวนการ สอบสวนทุกสำนวนตามที่กำหนดไว้ในคำสั่งดังกล่าว โดยให้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานต่างๆ ทั้งพยานบุคคล พยานเอกสาร และพยานวัตถุ เพื่อพิสูจน์ว่ามีที่การกระทำผิดเกิดขึ้นและผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด พร้อม กับแนะนำสั่งการเพื่อให้การสอบสวนเป็นไปโดยถูกต้องครบถ้วนและรัดกุม
๒. ในคดีรู้ตัวผู้กระทำความผิดและมีเหตุที่จะขอหมายจับ ก่อนยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอ ออกหมายจับผู้ต้องหา ให้เป็นหน้าที่ของหัวหน้าสถานีตำรวจ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน ตรวจสอบ พยานหลักฐานในสำนวนว่ามีหลักฐานแน่ชัดแล้วเพียงพอว่าบุคคลที่แจ้งยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอออก หมายจับนั้นน่าจะได้กระทำความผิดตามข้อหา หากเห็นว่าพยานหลักฐานยังไม่หนักแน่นเพียงพอให้สั่ง ทำการสอบสวนเพิ่มเติมเสียก่อน ทั้งนี้ให้หัวหน้าสถานีตำรวจ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน แล้วแต่กรณีบันทึกการตรวจสอบพยานหลักฐานดังกล่าวรวมสำนวนการสอบสวนไว้ด้วย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๓๔๗/๒

ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๖๒ วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔

เรื่อง แนวทางการปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายของรัฐบาล

รอง ผบ.ตร. (ปป ๑) (ปป ๒) (ปป ๓) และ (ปป ๔)

ผู้รักษา (ปป ๕) และ (กม)

ผู้ช่วย ผบ.ตร. (ปฝ ๑๑) (ปป ๒๑) (ปป ๓๑) (ปป ๔๑) (ปป ๕๑) ผู้ช่วย ผบ.ตร. (กม ๑) (กม ๒)

ผบ.ร.น. ก. ๑ - ๔, คชต., ปส., กผด. และ ขพ.

ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๓๖๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ กำหนดแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหายาเสพติดระดับชาติเป็นแผนงานหลักเรียกกว่า “ปฏิบัติการประเทศไทยเข้มแข็ง” ขณะยาเสพติดยังขึ้น ภายใต้ ยุทธศาสตร์ ๔ ระดับทั้งในระดับที่ ๓ เพื่อเร่งรัดการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้เป็นไปอย่างจริงจังและต่อเนื่องสามารถลดระดับปัญหายาเสพติด และขจัดความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ประจำปี ๒๕๕๔ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ ข้อ ๓ พ. ๑) การสืบสวนปราบปรามเครือข่ายการค้ายาเสพติด (ก) ระดับสถานีตำรวจ (๕) สถานะพนักงานสอบสวนรับผิดชอบการสอบสวนผู้เสียหายเสด็จตามบัญชีรายชื่อ เพื่อย้ายผลไปสู่ผู้เสียหายเสด็จรายย่อย พร้อมกับจัดทำบัญชีผู้มีพฤติการณ์เป็นนักค้ายาเสพติดรายย่อย (๖) ทำสำนวนการสืบสวนที่รวบรวมด้วยคำให้การผู้เสียหายเสด็จที่ระดับสถานีตำรวจรายย่อยในพื้นที่ ๒-๓ ราย และผลการตรวจพิสูจน์สารผู้เสียหายเสด็จ ใช้เป็นพยานหลักฐานการกระทำผิดคดีของนักค้ายาเสพติดรายย่อยในพื้นที่ และรวบรวมพยานหลักฐานของนิติจับกุมตัวเงินคดี เพื่อให้หน่วยปฏิบัติดำเนินการแล้ว มีมี

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติในการสืบสวนและรวบรวมตัวเงินคดีผู้เสียหาย ผู้ต้องหา เศรษฐีรายย่อยการค้ายาเสพติด ตามแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหายาเสพติดระดับชาติดังกล่าว เป็นไป ในแนวทางเดียวกัน จึงให้ทุกหน่วยถือปฏิบัติ ดังนี้

- ๑. การกำจัดความรับผิดชอบของหน่วย
  - ๑.๑ ระดับสถานีตำรวจ ดำเนินการกับผู้เสียหายเสด็จ และสืบสวนปราบปรามผู้ค้ายาเสพติดรายย่อย
  - ๑.๒ ระดับกองบังคับการ สืบสวนปราบปรามเครือข่ายรายย่อย และติดตามจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับคดียาเสพติดต่างเจ้า

1๑.๐ ระดับ...

๑.๓ ระดับกองบัญชาการ สืบสวนปราบปรามเครือข่ายใหญ่ ๗ ชุดผู้ค้ายาเสพติด รายสำคัญ และดำเนินการต่อทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

๑.๔ ระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติโดยกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด สืบสวนปราบปรามเครือข่ายระดับประเทศ และเครือข่ายการค้ายาเสพติดระหว่างประเทศ

โดยให้หน่วยระดับต่างๆ ทำการรวบรวมข้อมูลและจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีพฤติการณ์ กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดทั้งต่อเนื่องเป็นปัจจุบัน แล้วสืบสวนอย่างเป็นระบบ โดยรวบรวม ข้อมูลพยานหลักฐานต่างๆ ไว้ในรูปแบบเบาะแสสำนวนการสืบสวน และติดตามจับกุมตัวมาดำเนินคดี

๒. แนวทางการปฏิบัติ

ให้หัวหน้าสถานีตำรวจ ตำรวจ ตำรวจ ดังนี้

๒.๑ จัดทำบัญชีรายชื่อผู้ค้ายาเสพติดในพื้นที่(ตามแบบบัญชีผู้เสพยา/ผู้ติดยาเสพติด เอกสาร ๑) โดยให้หาข้อมูลจากสารสืบสวนของฝ่ายสืบสวน หรือประสานหาข้อมูลจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ปกครอง โรงเรียนบาลและสาธารณสุข

๒.๒ จัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีพฤติการณ์เป็นผู้ค้ายาเสพติดในพื้นที่ (ตามแบบบัญชีผู้มีพฤติการณ์เป็นผู้ค้ายาเสพติด เอกสาร ๒) โดยให้หาข้อมูลจากบุคคลตามข้อ ๒.๑ โดยเฉพาะผู้ให้ ยาเสพติดซึ่งเป็นผู้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้ค้ายาเสพติด

๒.๓ จัดทำสมุดคู่มือสำนวนการสืบสวนคดียาเสพติดไว้เป็นหลักฐาน เพื่อให้ ผู้บังคับบัญชาตรวจพบคดีได้ตลอดเวลา (ตามแบบสมุดคู่มือสำนวนการสืบสวนคดียาเสพติด เอกสาร ๓)

๓. แนวทางการทำสำนวนการสอบสวนขยายผลคดียาเสพติด

กรณีมีการจับกุมผู้กระทำความผิดฐานเสพยาเสพติดให้โทษให้ทำเนิมาท ดังนี้

๓.๑ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจทำการซักถามผู้ถูกจับกุมด้วยตนเองเพื่อทราบถึง ผู้ค้ารายย่อย รายใหญ่ ผู้ผลิต หรือเครือข่ายกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด (ตามแบบบันทึกซักถาม เอกสาร ๔) หากมีมูลเพียงพอ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจสั่งการให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนรวบรวม พยานหลักฐานและเมื่อมีพยานหลักฐานเพียงพอ ซึ่งได้ว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิด ก็ทำเนิมาท ให้มีการ ร้องทุกข์ดำเนินคดีและยื่นคำร้องต่อศาลขอออกหมายจับเพื่อติดตามตัวมาดำเนินคดีตามกฎหมาย ต่อไป (ตามตัวอย่างสำนวน เอกสาร ๕ และแนวทางการทำสำนวนการสอบสวนขยายผล เอกสาร ๖)

๓.๒ หากการซักถามตามข้อ ๓.๑ ไม่มีข้อมูลหรือจากการสืบสวนสอบสวนของ พนักงานสอบสวนตามสั่งการของหัวหน้าสถานีตำรวจไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินคดีได้ ให้ฝ่ายสืบสวนรวมข้อมูล จัดทำเนิมาทสำนวนสืบสวนไว้ก่อนเป็นระบบ

๔. การจำหน่ายคดีจากสมุดคุมจำเลยและการสืบสวนคดีอาญาเสียดิต

กรณีที่ว่า การสืบสวนขยายผลจนสามารถดำเนนคดีกับผู้ร้ายรายย่อย รายใหญ่ ผู้ผลิต หรือเครือข่ายกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดได้ตามข้อ ๓.๑ รายใดแล้ว ให้จำหน่ายเรื่องนั้นไปลงคุมในสมุดคุมจำนวนการสอบสวนและดำเนินการตามระบบงานสอบสวนต่อไป

๕. การอำนวยการ

๕.๑ ให้ รอง ผบ.ตร.(ปป ๑) (ปป ๒) (ปป ๓) และ (ปป ๔) ที่ไปศึกษา (ปป ๔) และ ผู้ตรวจ ผบ.ตร.(ป. ๑๑)(ป. ๒๑) (ป. ๓๑)(ป. ๔๑)(ปป ๕๑) เป็นผู้รับผิดชอบควบคุมและกำกับดูแล การปฏิบัติในด้านการสืบสวนสอบสวนของหน่วยที่อยู่ในความรับผิดชอบ

๕.๒ ให้ ที่ไปศึกษา (กม) เป็นผู้รับผิดชอบควบคุมกำกับดูแลและแนะนำให้ความรู้ในการทำสำนวนการสืบสวนสอบสวนของเขตคดีอาญาเสียดิตให้กับทุกหน่วย

๕.๓ ให้ผู้บังคับบัญชาระดับ ผบ.ช.-ผ.บ. กวดขันควบคุมตรวจสอบการดำเนินการของหัวหน้าสถานีตำรวจตาม ข้อ ๒ และข้อ ๓ ทุกวันละ ๓๐ วัน

๖. การตรวจประเมินผลและการรายงาน

๖.๑ ให้ ผ.บ.น. ก. ๑ ๗. ศชต. รวบรวมและประเมินผลการดำเนินการของ กองบังคับการ และสถานีตำรวจโมสิงกัต แล้วสรุปในบทสรุปรายงาน ตร.ผ่าน ศตส.ตร.ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ผบ.ตร.ลงนาม และครั้งต่อไป ให้รายงานภาคในพื้นที่ สายคงทุกเดือน

๖.๒ ให้ ศตส.สร.สรุปผลการปฏิบัติตาม ข้อ ๖.๑ รายงาน ผบ.ตร.ทราบทุกครั้ง

๖.๓ ให้ เจ้าหน้าที่ตรวจ ตรวจสอบการปฏิบัติของทุกหน่วยตามแผนการตรวจประจำปี

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.อ.

(วิเชียร พงษ์โพธิ์ศรี)

ผบ.ตร.

നം	പേര്	പദവി	സംസ്ഥാനം	ജില്ല	താലൂക്ക്	വിലാസം	സംസ്ഥാനം	ജില്ല	താലൂക്ക്	വിലാസം	സംസ്ഥാനം	ജില്ല	താലൂക്ക്	വിലാസം
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														
15														
16														
17														
18														
19														
20														

.....

.....

บัญชีรายชื่อ ผู้มีพฤติการณ์เป็นผู้นำเข้าน้ำมัน (รายชื่อ.....)

สงวนลิขสิทธิ์: ๒๕๖๓/๒๕๖๔/๒๕๖๕/๒๕๖๖/๒๕๖๗/๒๕๖๘/๒๕๖๙/๒๕๗๐/๒๕๗๑/๒๕๗๒/๒๕๗๓/๒๕๗๔/๒๕๗๕/๒๕๗๖/๒๕๗๗/๒๕๗๘/๒๕๗๙/๒๕๘๐/๒๕๘๑/๒๕๘๒/๒๕๘๓/๒๕๘๔/๒๕๘๕/๒๕๘๖/๒๕๘๗/๒๕๘๘/๒๕๘๙/๒๕๙๐/๒๕๙๑/๒๕๙๒/๒๕๙๓/๒๕๙๔/๒๕๙๕/๒๕๙๖/๒๕๙๗/๒๕๙๘/๒๕๙๙/๒๖๐๐

ลำดับ	ชื่อ ชื่อสกุล	อายุ	เพศ	อาชีพ	ตำแหน่ง	ที่อยู่	พฤติการณ์โดยสังเขป	ผู้ตรวจ REC-5 REC-5	หมายเหตุ
๑									
๒									
๓									
๔									
๕									
๖									
๗									
๘									
๙									
๑๐									
๑๑									
๑๒									
๑๓									
๑๔									
๑๕									

(แบบสาร ๕)

บันทึกผลการสัมภาษณ์

ผู้มีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับ .....

ที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

๑. ประวัติย่อ

- ๑.๑ ชื่อจริงสกุล .....
- ๑.๒ ที่เคยส่งชื่ออื่น .....
- ๑.๓ วัน เดือน ปีเกิด .....
- ๑.๔ สถานที่เกิด .....
- ๑.๕ บิดาชื่อ .....
- มารดาชื่อ .....
- ที่อยู่บิดา - มารดา .....
- บิดา/มารดา อยู่ด้วยกัน
- บิดา/มารดา แยกต่างหาก
- อื่น ๆ .....
- ๑.๖ ที่อยู่ปัจจุบัน .....
- อยู่กับบิดา - มารดา
- อยู่หอพัก ชื่อหอพัก .....
- อยู่ทำงานเช่า
- อยู่กับผู้ปกครอง ชื่อ .....
- ๑.๗ สถานศึกษาชั้นมัธยมศึกษา .....
- ๑.๘ วิชาหรือวิชาชีพที่เรียน .....
- ๑.๙ เชื้อชาติ .....
- ๑.๑๐ มีพี่น้องรวมบิดามารดา .....
- ๑.๑๑ ผู้ปกครองให้ค่าใช้จ้าง .....
- มีงานอื่นทำพิเศษ .....
- ๑.๑๒ หลักการยึดถือ .....

ลงชื่อ .....

ผู้ให้สัมภาษณ์

ลงชื่อ .....

ผู้จัดทำแบบบันทึกสัมภาษณ์

๒. ....ต่อไปมีรายงานว่าแหล่งข่าว(๑๖) จะให้ถือเอาคำต่อหมัด
.....ด้วยความสมัครใจ เต็มใจ และสมัครใจ ดังนี้

๒.๑ กรณคดีว่าไปและเริ่มเข้าสู่กระบวนการเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างไร

คช. หลังทราบจากเพื่อน.....สถานศึกษา.....

เจ้าศึกษาตัวที่สถานศึกษา.....เข้าสู่วงการยาเสพติดโดย

เพื่อนชักชวน สมัครใจ อยากรลอง

อื่น ๆ .....

บุหรี่สูบเมื่ออายุ.....ปี .....ระดับศึกษาระดับชั้น.....

ัญญาเมื่ออายุ.....ปี .....ระดับศึกษาระดับชั้น.....

ยาบ้าเมื่ออายุ.....ปี .....ระดับศึกษาระดับชั้น.....

เซโรนีนเมื่ออายุ.....ปี .....ระดับศึกษาระดับชั้น.....

อื่น ๆ.....เมื่ออายุ.....ปี .....ระดับศึกษาระดับชั้น.....

๒.๒ เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมหรือไม่ และเลขสวยเลขสีทาประเภท.....
ครั้งสุดท้ายเมื่อใด.....

๒.๓ ขอทราบแหล่งซื้อขายยาเสพติดผู้จำหน่ายที่อยู่ ธุรกรรมซื้อขาย
.....
.....
.....
.....

๒.๓* กลุ่มเพื่อนเสพยาเสพติด - เพื่อน มีใครบ้าง ชนุอยู่ที่ไหน
.....
.....
.....
.....

๒.๔ เวลา คช. ต้องการเสพยาเสพติด จะมีอาการอย่างไร ใช้ยาเสพติดประเภทใดพบแทนได้หรือไม่
.....
.....
.....
.....

ได้ตรวจปัสสาวะแล้วปรากฏเป็นสี.....

๓. วันจันทร์ จนท.ดร.ได้นำ สท. มาทำประวัติ ให้คำมั่นสัญญาว่าต่อไปนี้ จข. จะเลิกโดยเด็ดขาด ถ้าหากมาตรวจโสตสภาวะแล้วพบว่ามีการเสกติดในโสตสภาวะ ขั้นที่ ๖) จนท.ดร.ดำเนินการตามกฎหมาย เพื่อเป็นการฟื้นฟูกับเวลา สท. หุดเสกอย่างจริงจัง จข. ยินดีมาลงชื่อควบคุมความประพฤติและให้ จนท.ดร. ตรวจโสตสภาวะทุก ๑๕ วัน โดย เริ่มวันที่..... และทาง จนท.ดร.ได้แจ้งให้ทราบว่าหากไม่ยอมเลิกเสกหรือสมัครใจเข้ารับการบำบัด จะดำเนินการคดีตามกฎหมายต่อไป จข. รับทราบตามกระบวนการข้างต้นแล้ว
๔. สท. ไม่มีทักษะเพิ่มเติมเชิงคุณธรรม ศาสนา และขงคืนตัวรดา ถ้อยคำให้ไว้เป็นจริงทุกประการ ไม่มี การบังคับ ชูเชิญ หลอก หรือให้สัญญาแต่ประการใด ๆ อำนวยให้ฟังแล้วรับรองว่าถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้ให้ข้อคิด

(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ชักชวน/บันทึก/อ่าน

(.....)

ด่วนที่สุด บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. ๐ ๒๒๖๕ ๓๔๗๒

ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๐๔๓๗ วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๔

เรื่อง แนวทางการปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายของรัฐบาล (เพิ่มเติม)

รอง ผบ.ตร.(ปป ๑) (ปป ๒) (ปป ๓) และ (ปป๔)

ที่ปรึกษา (ปป๕) และ (กม)

ผู้ช่วย ผบ.ตร.(ปป ๑๑)(ปป ๑๑) (ปป ๑๑)(ปป ๑๑)(ปป ๑๑) ผู้ช่วย ผบ.ตร.(ก. ๓)(ก. ๒)

ผ.ช.น., ก. ๑ - ๙ , ศชต., ปล., วมท. และ จต.

ตามหนังสือ ตร.ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๖๕ ลง ๖ ม.ค.๒๕๕๔ กำหนดแนวทางปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายรัฐบาล และเพื่อให้การปฏิบัติในการสืบสวนสอบสวนดำเนินคดีกับผู้เสพ ผู้ค้า ผู้ผลิต หรือช่วย/กลุ่มการค้ายาเสพติด ตามแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหายาเสพติดระดับชาติ เป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงกำหนดการปฏิบัติไว้ตามข้อ ๓.และข้อ ๔ รวมทั้งแนวทางการทำสำนวนการสอบสวนขยายผลคดียาเสพติด (เอกสาร ๖) ไว้ ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว

เนื่องจากการปฏิบัติตามข้อ ๓.และข้อ ๔.รวมทั้งแนวทางการทำสำนวนการสืบสวนสอบสวนขยายผลคดียาเสพติด (เอกสาร ๖) ยังไม่ครอบคลุมการปฏิบัติทั้งหมด จึงเป็นต้นสังกัดกำหนดการปฏิบัติเพิ่มเติม จึงให้ยกเลิกการปฏิบัติตามข้อ ๓.และข้อ ๔.ของหนังสือ ตร.ที่ ๐๐๑๑.๒๕/๖๕ ลง ๖ ม.ค.๒๕๕๔ เรื่อง กำหนดแนวทางปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายรัฐบาล และแนวทางการทำสำนวนการสืบสวนสอบสวนขยายผลคดียาเสพติด (เอกสาร ๖) โดยให้ปฏิบัติตามข้อ ๓.และข้อ ๔.ที่แก้ไข รวมทั้งดำเนินการตามแนวทางการทำสำนวนการสืบสวนสอบสวนขยายผลคดียาเสพติด (เอกสาร ๖) ดังนี้

๓. แนวทางการทำสำนวนการสืบสวนสอบสวนขยายผลคดียาเสพติด

๓.๑ เมื่อจับกุมผู้ต้องหาในความผิดฐาน เสนยา.เสพติด หรือมียาเสพติดไว้เพื่อเสพ หรือเพื่อจำหน่าย ให้หัวหน้าสถานีตำรวจ หรือหัวหน้าหน่วยงาน นำตัวผู้ต้องหา มาซักถามตามแบบบันทึกการซักถาม(เอกสาร ๔)ด้วยตนเอง เพื่อขยายผลถึงผู้ค้ารายย่อย รายใหญ่ ผู้ผลิต หรือเครือข่ายกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด

/๓.๒ ให้หัวหน้า...

๓.๒ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานบันทึกเรื่องให้มีการสืบสวนขยายผลลงในสมุดคู่มือสำนวนการสืบสวนคดีอา.เสพติด (ยส.) ประจำสถานีตำรวจหรือหน่วยงาน

๓.๓ เมื่อซักถามผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมตามข้อ ๓.๑ แล้ว มีข้อมูลถึงผู้ค้ารายย่อย รายใหญ่ ผู้ผลิต หรือเครือข่ายกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานมอบสำนวนการสืบสวนให้พนักงานสอบสวนดำเนินการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษตามระเบียบ

กรณีซักถามแล้วไม่มีข้อมูลถึงผู้ค้ารายย่อย รายใหญ่ ผู้ผลิต หรือเครือข่ายกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด ให้เสนอผู้บังคับการเพื่อพิจารณาสั่งให้ทำการสืบสวนต่อไปหรือตกการสืบสวน

ถ้าผู้บังคับการสั่งให้ทำการสืบสวนเพิ่มเติมแล้วมีข้อมูลถึงผู้ค้ารายย่อย รายใหญ่ ผู้ผลิต หรือเครือข่ายกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานมอบสำนวนการสืบสวนให้พนักงานสอบสวนดำเนินการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษตามระเบียบ

๓.๔ ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำผิดของ ผู้ค้ารายย่อย รายใหญ่ ผู้ผลิต หรือเครือข่ายกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด เมื่อมีหลักฐานตามสมควรว่าบุคคลดังกล่าวจะได้กระทำความผิด จึงยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อขอให้ออกหมายจับผู้กระทำความผิด

๓.๕ กรณีศาลออกหมายจับให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานดำเนินการให้ทำการสืบสวนติดตามจับกุมตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีตามกฎหมาย

เมื่อพนักงานสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้สรุปสำนวนการสอบสวนและมีความเห็นทางคดีส่งไปยังพนักงานอัยการเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายต่อไป

๓.๖ กรณีศาลไม่ได้ออกหมายจับ ให้พนักงานสอบสวนเสนอสำนวนการสอบสวนถึงผู้บังคับการ เพื่อพิจารณาสั่งให้ทำการสืบสวนเพิ่มเติม ถ้ามีพยานหลักฐานเพิ่มเติมตามสมควรว่าบุคคลดังกล่าวได้กระทำความผิด ให้พนักงานสอบสวนยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อขอให้ศาลออกหมายจับอีกครั้ง หากศาลออกหมายจับให้ดำเนินการตามข้อ ๓.๕

ถ้าจากการสืบสวนเพิ่มเติมไม่มีพยานหลักฐานตามสมควรว่าบุคคลดังกล่าวได้กระทำความผิด และพนักงานสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้สรุปสำนวนการสอบสวนและมีความเห็นทางคดีส่งไปยังพนักงานอัยการเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายต่อไป

-๓-

๔. การจำหน่ายเรื่องที่มีการสืบสวนขยายผลออกจากสมุดคู่มือสำนวนการสืบสวนคดีอาชญากรรมคดี

กรณีที่ทำการสืบสวนขยายผลจนสามารถดำเนินคดีกับผู้ร้ายย่อย รายใหญ่ ผู้ผลิต หรือเครือข่ายกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดตามข้อ ๓.๓ รายใดได้แล้ว ให้จำหน่ายเรื่องนั้นไปลงในสมุดคู่มือสำนวนการสอบสวนและดำเนินการระบบงานสอบสวนต่อไป."

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พ.ร.อ.
(วิเชียร พงษ์โพธิ์ศรี)

ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ตร.

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๓๔๘๖

ที่ ๐๐๑๑.๒๕/ ๕๕๔

วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔

เรื่อง กำชับการปฏิบัติของพนักงานสอบสวน

มบชน., ก.๑-๔, ศษ๓., ก., บ.๕., สดม และ จตร.(ทพ.จต.)

ด้วย ที่ปรึกษา (ปป.๕) ได้รายงานผลการประชุมคณะกรรมการคดีพิเศษ (กคพ.) ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๔ ว่าในการประชุมมีการกล่าวถึงกรณีที่ทำให้ภาพลักษณ์ของ ตร.เสียหาย เกี่ยวกับกรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจปล่อยปละละเลยการปฏิบัติหน้าที่ เช่น การทำสำนวนการสอบสวนที่ไม่ละเอียดเพียงพอ ไม่สืบสวนด้วยความอุทสาหะคล่องแคล่วแท้จริง การสืบสวนสอบสวนอย่างไม่เป็นธรรม ซึ่งประชาชนทราบข้อเท็จจริงแต่เจ้าหน้าที่ตำรวจเฉยเมย เป็นเหตุให้ประชาชนร้องเรียนไปยังหน่วยงานอื่น จึงควรมีมาตรการกดดันที่ชัดเจนต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจและผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติหน้าที่อย่างถูกต้องเกิดความเป็นธรรม และเก็บที่ฟังของประชาชน

ตร.พิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบสวนคดีอาญาเป็นภารกิจสำคัญในการอำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชน จึงได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการอำนวยความยุติธรรมไว้ตามคำสั่ง ตร. ที่ ๕๗๒/๒๕๓๘ ลง ๑๖ ส.ค.๒๕๓๘ เรื่อง การอำนวยความยุติธรรมในการสอบสวนคดีอาญารวมถึงได้กำหนดมาตรฐานการควบคุม ตรวจสอบ เฝ้าระวังการสอบสวนคดีอาญา ไว้ตามคำสั่ง ตร. ที่ ๘๖๐/๒๕๓๗ ลง ๑๐ ส.ค.๒๕๓๗ เรื่อง มาตรฐานการควบคุม ตรวจสอบ เฝ้าระวังการสอบสวนคดีอาญานอกจากนี้ยังได้กำหนดจรรยาบรรณของพนักงานสอบสวน ไว้ตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๘ บทที่ ๓๗ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางให้พนักงานสอบสวนถือปฏิบัติ เพื่อให้การสอบสวนคดีอาญาเป็นไปด้วยความโปร่งใส สุจริต รวดเร็ว และเป็นธรรม ดังนั้น จึงให้ผู้บังคับบัญชาทุกระดับควบคุม กำกับ ดูแล และกวดขันการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนรวมถึงข้าราชการในสังกัด ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการสอบสวนคดีอาญา ให้ถือปฏิบัติตามแนวทางข้างต้นโดยเคร่งครัด หากพบข้อบกพร่องก็ให้พิจารณาดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และแจ้งให้พนักงานสอบสวนและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทราบ
เพื่อถือปฏิบัติ

พล.ต.อ.
(เขียว พจนีพรศิริ)
ม.๑.๕.๖.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คร. โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๓๔๔๘
 ที่ ๐๐๑๑.๒๓/๑๑๑๒ วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕
 เรื่อง แนวทางการปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายรัฐบาล (เพิ่มเติม ครั้งที่ ๒)

รอง ผบ.ตร., จตท., ผู้ช่วย ผบ.ตร., หรือตำแหน่งเทียบเท่า
 ผบ.ชน., 11, 1๑๑-๙, ศษค., บส., กยพ., และ จต.

ตามหนังสือ คร. ที่ ๐๐๑๑.๒๓/๑๑๑๒ ลง ๒ ม.ค.๒๕๕๕ และหนังสือ คร. ส่วนที่ ๑๐๑๑.๒๓/๑๑๑๒ ลง ๓๑ ม.ค.๒๕๕๕ กำหนดแนวทางปฏิบัติการสืบสวนสอบสวนคดีความผิดเกี่ยวกับผู้เสพ ผู้ค้า ผู้ผลิต เครือข่าย/กลุ่มการค้ายาเสพติด ตลอดจนการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาพรวมแล้ว

ด้วยเหตุที่ในปัจจุบันปัญหายาเสพติดยังมีความรุนแรงและมีแนวโน้มที่จะมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น สาเหตุสำคัญประการหนึ่งเนื่องจากยังมีแหล่งผลิตอยู่ในต่างประเทศและส่งยาเสพติดเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทยตลอดเวลา เมื่อพิจารณาข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าแม้การกระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจะกระทำความผิดอาชญากรรม จักกร แต่ก็มีบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติให้ ผู้กระทำต้องรับโทษในราชอาณาจักร ตาม พ.ร.บ. มาตราการในการปราบปรามผู้กระทำความผิด เกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๕ และ ป.อาญา มาตรา ๕ จึงเป็นกรณีที่สามารถทำการสอบสวนคดีความผิดได้ แต่ในการสอบสวนคดีความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายมิใช่ได้กระทำลงนอก ราชอาณาจักรไทย เป็นอำนาจหน้าที่ของอัยการสูงสุดหรือผู้รักษาราชการแทน ในฐานะเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตาม ป.อาญา มาตรา ๒๐ นอกจากนี้การดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ตาม พ.ร.บ. ส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๓ และ การขอความช่วยเหลือทางอาญา ตาม พ.ร.บ. ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็อยู่ในอำนาจหน้าที่ของอัยการสูงสุด เช่นเดียวกัน แต่ยังมีได้มีภารกิจของแนวทางปฏิบัติสำหรับการดำเนินการสืบสวนสอบสวนของกองคดี ยาเสพติดที่มีภาระกระทำคดีนอกราชอาณาจักรรวมทั้งต่างประเทศด้วย ดังนั้น เพื่อให้การทําส่งผู้ร้ายข้ามแดน การสืบสวนสอบสวนของกองคดี ยาเสพติดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงให้ยกเลิก ความในข้อ ๓. แนวทางการดำเนินการสืบสวนสอบสวนคดียาเสพติดตามหนังสือ คร.ข้างต้นเสีย ทั้งหมด และกำหนดแนวทางปฏิบัติเรื่องดังกล่าวเสียใหม่ ดังนี้

๓. แนวทางการดำเนินการสืบสวนสอบสวนคดียาเสพติด

- ๓.๑ เมื่อจับกุมผู้ต้องหาในความผิดฐาน เสพยาเสพติด หรือมียาเสพติด ไว้เพื่อเสพ หรือเพื่อจำหน่าย ให้หัวหน้าสถานีตำรวจ หรือหัวหน้าหน่วยงาน บัญชีผู้ต้องหาตาม ความแบบบันทึกการจับกุม (เอกสาร ๕) ด้วยตนเอง เพื่อขยายผลถึงผู้ค้ารายย่อย รายใหญ่ ผู้ผลิต หรือ เครือข่ายกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด
- ๓.๒ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานบันทึกเรื่องที่มีการสืบสวน ขยายผลลงในส่วนคดีฐานการสืบสวนคดียาเสพติด (ส.ส.) ประจำสถานีตำรวจหรือหน่วยงาน

๓.๓ เมื่อซักถามผู้ต้องหาที่บุกเข้ากุมตามข้อ ๓.๑ แล้ว มีข้อมูลถึงผู้ค้ารายย่อย รายใหญ่ ผู้ผลิต หรือเครือข่ายกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงาน มอบสำนวนการสืบสวนให้พนักงานสอบสวนดำเนินการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษตามระเบียบ

กรณีซักถามแล้วไม่มีข้อมูลถึงผู้ค้ารายย่อย รายใหญ่ ผู้ผลิต หรือเครือข่าย กลุ่มผู้ค้ายาเสพติด ให้เสนอผู้บังคับการเพื่อพิจารณาสั่งให้ทำการสืบสวนต่อจังหวัดหรือตำรวจสอบสวน

ถ้าผู้บังคับการสั่งให้ทำการสืบสวนเพิ่มเติมแล้วมีข้อมูลถึงผู้ค้ารายย่อย รายใหญ่ ผู้ผลิต หรือเครือข่ายกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานมอบสำนวนการ สืบสวนให้พนักงานสอบสวนดำเนินการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษตามระเบียบ

๓.๔ ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำผิดของผู้ค้ารายย่อย รายใหญ่ ผู้ผลิต หรือเครือข่ายกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด เมื่อมีหลักฐาน ตามสมควรว่าบุคคลดังกล่าวจะได้กระทำความผิด จึงยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อขอให้ออกหมายจับ ผู้กระทำความผิด

๓.๕ กรณีศาลออกหมายจับให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงาน ดำเนินการสืบสวนติดตามจับกุมตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีตามกฎหมาย

เมื่อพนักงานสอบสวนเห็นว่ากระสอบสวนเสร็จแล้ว ให้สรุปสำนวนการสอบสวน และมีความเห็นทางคดีส่งไปยังพนักงานอัยการเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายต่อไป

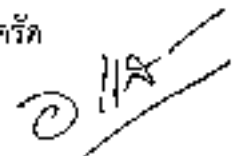
๓.๖ กรณีศาลไม่ออกหมายจับให้พนักงานสอบสวนเสนอสำนวนการสอบสวน ถึงผู้บังคับการ เพื่อพิจารณาสั่งให้ทำการสืบสวนเพิ่มเติม ถ้ามีพยานหลักฐานเพิ่มเติมตามสมควรว่า บุคคลดังกล่าวได้กระทำความผิด ให้พนักงานสอบสวนยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อขอให้ศาลออกหมายจับ อีกครั้ง หากศาลออกหมายจับให้ดำเนินการตามข้อ ๓.๕

ถ้าจากการสืบสวนเพิ่มเติมไม่มีพยานหลักฐานตามสมควรว่าบุคคลดังกล่าว ได้กระทำความผิด และพนักงานสอบสวนเห็นว่ากระสอบสวนเสร็จแล้ว ให้สรุปสำนวนการสอบสวนและ มีความเห็นทางคดีส่งไปยังพนักงานอัยการเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายต่อไป

๓.๗ ในการดำเนินคดียาเสพติดโดยเฉพาะในความผิดฐานจำหน่ายหรือมีไว้ เพื่อจำหน่ายให้ทำการสืบสวนสอบสวนขยายผลถึงแหล่งผลิต ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ให้ได้ความว่าใคร เป็นผู้ผลิต แหล่งผลิตอยู่ที่ใด ใครเป็นผู้นำเข้า นำเข้ามาในราชอาณาจักรอย่างไร และมีผู้ใดเกี่ยวข้องบ้าง หากได้ความว่ามีแหล่งผลิตอยู่ในราชอาณาจักรหรือมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเกิดขึ้น นอกราชอาณาจักร และเข้าหลักเกณฑ์ตาม พ.ร.บ. มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิด เกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.๒๕๓๔ มาตรา ๕ หรือตาม ป.อาญา มาตรา ๕ ให้รวบรวมพยานหลักฐาน เกี่ยวกับพฤติการณ์ในการกระทำความผิดและบุคคลที่กระทำความผิด แล้วส่งเรื่องไปยังอัยการสูงสุด เพื่อพิจารณาดำเนินการตาม ป.อาญา มาตรา ๒๐ ต่อไป

๓.๘ ให้แต่ละ บช. จัดชุดพนักงานสอบสวนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ในการสืบสวนสอบสวนความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด บช. ฉบ ๓ ชุด เพื่อทำหน้าที่สืบสวนสอบสวน ขยายผลการดำเนินคดีแก่ผู้ผลิต ผู้นำเข้าหรือผู้กระทำความผิดนอกราชอาณาจักรตาม ข้อ ๓.๗ กรณีอัยการสูงสุดขอหมายจับให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้รับผิดชอบคดีความผิดดังกล่าว

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

พล.ต.อ.
(อุตัญ แสงสิงแก้ว)
ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ตร

โทร

ที่ 0007.34/4011

วันที่ 24 ตุลาคม 2555

เรื่อง เรื่องมาตรการป้องกันและปราบปรามการแข่งขันรถจักรยานยนต์ในทางสาธารณะ

ผบช.น. ก. 1-9 และ ผบช.ก.

ด้วยปรากฏสถานการณ์การแข่งขันรถในทางสาธารณะเกิดขึ้นทั้งในพื้นที่ยุทธศาสตร์ กทม. 1. บริเวณชาน และเขตเมืองใหญ่หลายแห่ง ซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดจากความรู้สึกของประชาชนทั่วไป แม้การปฏิบัติกรปราบปรามของเจ้าหน้าที่ตำรวจจะทำให้การแข่งขันรถในทางสาธารณะลด ความรุนแรงลงในระดับหนึ่ง แต่ปัญหาดังกล่าวยังดำรงอยู่ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการป้องกัน และปราบปรามการแข่งขันรถจักรยานยนต์ในทางสาธารณะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีกระบวนการ การปฏิบัติของหน่วยที่เกี่ยวข้องอย่างสอดคล้องประสานกัน จึงให้หน่วยดำเนินการ ตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการแข่งขันรถจักรยานยนต์ในทางสาธารณะ ดังนี้

1. แนวทางปฏิบัติ แบ่งออกเป็น 3 ช่วงคือ

1.1 ช่วงก่อนแข่งขัน ให้แต่ละหน่วยกำหนดผู้รับผิดชอบระดับ รอง ผบช. และ รอง ผบ.ก. เพื่อควบคุมกำกับ ดูแล บริหารจัดการวางแผนการดำเนินงาน และตรวจสอบ ติดตามการปฏิบัติงานตรงชัดเจน และให้ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นเอาใจใส่ ควบคุม อำนวยการ และแก้ไข้ปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิด

1.2 ให้จัดเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนออกสืบสวนหาข่าวรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวรถ กลุ่มแข่งรถ ร้านค้ารับตัดแปะองศาพรวด ความเคลื่อนไหวของกลุ่ม โดยให้บันทึกภาพนิ่ง หรือ ภาพเคลื่อนไหวได้ด้วย เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการดำเนินคดีกับผู้เกี่ยวข้องทั้งผู้ขับขี่ ผู้ ชัยนท้าย รวมทั้งผู้สนับสนุนจัดการแข่งขัน

1.3 ให้จัดสายตรวจออกตรวจตราป้องกันอาชญากรรมที่ผิด หรือตรวจสลับการรวมกลุ่ม ตามเบาะแสที่ได้รับแจ้งจากประชาชน โดยประสานกำลังเป็นชุดปฏิบัติการ และหลีกเลี่ยงการ ปฏิบัติการโดยลำพัง

1.4 ใช้กระดาษจับกุมผู้รับขี้อวดจักรยานยนต์ที่กระทำผิดตามกฎหมายในทุกข้อหาที่ เกี่ยวข้องขององค์กรคริสต์และค่อเนือง และให้รวมเงินร่วมจับข้อมพระจักรยานยนต์ คัดแปลงสภาพ หรือตกแดงรถเพื่อการแข่งขัน การใช้หรือจำหน่ายอุปกรณ์ส่วนควบที่ไม่ได้มาตรฐาน

1.5 ให้ หน่วยงานความร่วมมือกับทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ เช่น สถานศึกษา เพื่อให้ความรู้และช่วยการปรับปรุงทัศนคติแก่เยาวชนให้ตระหนักถึงโทษภัยของการ แข่งรถ การทวงผลวง หรือองค์ประกอบของส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการปรับสภาพ ฉนวนให้สีสภาพไม่เหมาะสมกับการแข่งขัน และการขอรับการสนับสนุนอุปกรณ์ เสริมมิต สำหรับ ใช้ในกาปฏิวัติการ เป็นต้น

1.6 ให้แต่ละหน่วยแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนโดยกำหนดช่องทางสื่อสารใน การรับแจ้งและมาตรการกระทำผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีพบเห็นว่ากำลังมีการรวมตัว เพื่อจะ ทำการแข่งขันให้รับแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบในพื้นที่ทางช่องทางสื่อสารที่กำหนด แล้ว 1. ระชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบอย่างทั่วถึง

1.7 ให้โฆษก ตร.และกองสารนิเทศ (สท.) ประชาสัมพันธ์การลาดตระเวนการแข่ง รดจักรยานยนต์ในทางสาธารณะของเจ้าหน้าที่ในทุกพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบทาง สื่อมวลชน รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองหมั่นสอดส่อง ควบคุมเด็ก และเยาวชนในปกครองมิให้นำรถจักรยานยนต์มาขับขี่เพื่อการแข่งขัน หรือเข้าไปมีส่วนร่วมใน การแข่งขัน

2. ช่วงการแข่งขั้

2.1 ให้วางแผนบูรณาการการใช้กำลังในการปฏิบัติร่วมกับทุกฝ่ายในพื้นที่ทั้ง สส. ปป. จร. พงส. และบูรณาการสนธิกำลังจากหน่วยงานที่มีพื้นที่ใกล้เคียง เช่น ในเขตพื้นที่ บข.น. ที่มีพื้นที่ติดต่อกับ ก.1 หรือ ก.7 และ 1.ก.ทล. หรือ บ.จ.ร. โดยให้ 1.ก.ทล. สนธิกำลังเข้า ปฏิบัติการในพื้นที่รอยต่อ และให้กำหนดผู้บังคับบัญชาเหตุการณ์อย่างชัดเจน รวมถึงจัดเตรียม ห้องควบคุม และสถานที่เก็บของกลางไว้รองรับการดำเนินการด้วย

2.2 การใช้อุปกรณ์เพื่อลดความเร็วของรถ และลดความรุนแรงในขณะจับกุม ใช้คำสั่งถึงความปลอดภัยของทุกฝ่ายทั้งเจ้าหน้าที่และผู้กระทำผิด ทั้งนี้ ให้พิจารณาตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ๓.83 บรรดสาม

2.3 ให้บันทึกภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหวในทุกขั้นตอนขณะดำเนินการทั้งหมด ใช้เป็นหลักฐานเพื่อใช้ประกอบสำนวนการขอ สอน. ลวน. หรือติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีใน ภายหลัง

2.4 ให้จับกุมและดำเนินคดีกับผู้แข่งขัน ผู้จัด ผู้สนับสนุน และผู้ส่งเสริมในทุก
ข้อกล่าวหา ตรวจสอบประวัติอาชญากรรมและหมายเลขผู้กระทำผิดทุกราย และส่งห้องศาล
ทุกคดี และให้ประสานรับพนักงานอัยการอย่างใกล้ชิดในการส่งฟ้อง

2.5 เมื่อจับกุมแล้วให้ประสาน สท. และสื่อมวลชน เพื่อนำเสนอผลการปฏิบัติ
ต่อสาธารณชน ซึ่งเป็นการสร้างแนวร่วมทางมวลชน เพื่อผลในการป้องกันการกระทำผิดใน
อนาคต

3. ช่วงหลังการแข่งขัน

3.1 สยบ ส่วนขยายผลให้เกิดค่าเงินการบำบัดรักษาหรือซ่อมตัวแปลงสภาพรถ หรือ
ทดแทนรถเพื่อใช้ในการแข่งขัน จัดทำประวัติบุคคล และขยายความระงับการกระทำผิดไว้ทุกราย เพื่อ
เป็นข้อมูลอ้างอิง และใช้เป็นข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการควบคุมต่อไป

3.2 ดำเนินการด้านมวลชนสัมพันธ์ตามแหล่งสถานีศึกษาหรือที่พักอาศัยของผู้
ผู้กระทำผิด เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง และแสวงหาแนวร่วมในการป้องกันไม่ให้เกิด
กระทำผิดซ้ำหรือเกิดพฤติกรรมเลียนแบบอีก

3.3 กำชับให้ทุกท้องที่ดำเนินการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและต่อเนื่อง

3.4 รวบรวมสภาพปัญหาในการปฏิบัติงาน ข้อเสนอแนะและวิเคราะห์สาเหตุ
เพื่อวางแผนทางบริหารจัดการแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ที่รับผิดชอบ และจัดวางรูปแบบ
และการปฏิบัติเพื่อทำการฝึกซ้อมหรือซ้อมเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเกิดเหตุในครั้งต่อไป

ระยะเวลาในการดำเนินการ ตั้งแต่เดือน ต.ค.-พ.ค.2555

ชื่อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

บุคคลที่รับผิดชอบหรือควรพิจารณาคำเนินคดีมี 4 กลุ่ม ได้แก่

1. ผู้ขับขี่
2. ผู้จัด ผู้สนับสนุน หรือผู้ส่งเสริมให้มีการแข่งขัน
3. ตำรวจจราจร หรือผู้ปกครอง
4. ผู้จำหน่ายอุปกรณ์แต่งรถ

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมแข่งรถ ได้แก่ พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ.2522 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 พ.ร.บ.มาตรฐานอุตสาหกรรม พ.ศ.2511 พ.ร.บ.รถยนต์ พ.ศ.2522 พ.ร.บ.รักษา
ความสะอาด และความเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535 และประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา

การรายงาน

ให้ ราช.น. ก. 1 9 และ มษ.ก. รายงานให้ สร.ทราบ การปฏิบัติทุกอันเมื่อมี
การจับกุม รายงานสรุปผลการปฏิบัติในภาพรวมเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาดำเนินการ ภายในวันที่ 3
ก.ค.2555

เพื่อทราบและถือปฏิบัติ

พล.ต.อ. อุดมย์ แสงสิงแก้ว

(อุดมย์ แสงสิงแก้ว)

ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองฯ ที่ กรมตำรวจ โทร. 2511089

ที่ 0603.บร 1644๕ วันที่ 11 ธันวาคม 2539

เรื่อง คำรับและรับข้อความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะที่ตัวผู้ต้องหา การนำผู้ต้องหาซึ่งเกิดเหตุประกอบ คำรับสารภาพ และการแถลงข่าวต่อสื่อมวลชน

รอง อ.ตร. ผู้ช่วย อ.ตร.ภาค 1-9, ผบ.ช.ภาค 1-9, ผบ.ช.น., ผบ.ช.ก., ผบ.ช.ปส., ผบ.ช.สทม., ผบ.ช.สทท., จ.ตร., ผบ.ก.วช. และ ผบ.ก.คค.

ในปัจจุบันปรากฏว่ามีข้าราชการตำรวจตลอดจนผู้ชำนาญการตรวจพิสูจน์ในเรื่องต่าง ๆ ของกรมตำรวจ ได้ขอยกแถลงข่าวหรือให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนในลักษณะเปิดเผยรูปคดีหรือพยานหลักฐาน ซึ่งอาจเป็นพยานบุคคล พยานวัตถุ หรือพยานเอกสาร รวมตลอดถึงผลการตรวจพิสูจน์ต่างๆ เช่น ผลการตรวจพิสูจน์ทางนิติเวช หรือผลการตรวจทางเคมี ผลการตรวจทางชีววะ ฯลฯ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการแถลงข่าวเกี่ยวกับการนำตัวผู้ต้องหาไปนำซึ่งเกิดเหตุประกอบ คำรับสารภาพ การชี้ตัวผู้ต้องหา ทำให้ปรากฏภาพที่ไม่เหมาะสมตามหน้าหนังสือพิมพ์หรือทางโทรทัศน์ในแง่มุมต่างๆ อาทิเช่น ผู้เสียหายที่เป็นเด็ก, ยาวชน หรือสตรีในคดีเกี่ยวกับเพศ หรือภาพช่วยเด็กเข้าชี้ตัวผู้ต้องหา ฯลฯ โดยมีได้คำนึงถึงระเบียบปฏิบัติอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อรูปคดี เป็นเหตุให้มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม ทั้งที่กรมตำรวจได้เคยมีหนังสือ ตร.ที่ 0610.3/7632 ลงวันที่ 27 พ.ค.2528 เรื่อง คำรับวิธีการชี้ตัวผู้ต้องหา หนังสือ ตร.ที่ 0610.๓/2787 ลงวันที่ 24 มี.ค. 2530 เรื่อง คำแนะนำแนวทางการปฏิบัติในการนำตัวผู้ต้องหามาแถลงข่าวต่อสื่อมวลชน และหนังสือ ตร.ที่ ๐๖๐๒.๒/4๖46 ลงวันที่ 19 พ.ค.2531 เรื่อง คำรับการปฏิบัติและข้อรับความเข้าใจเกี่ยวกับแถลงข่าว หรือแพร่ภาพต่อสื่อมวลชน ให้ข้าราชการตำรวจหน่วยงานต่าง ๆ ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติของพนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้องเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมายระเบียบ และคำสั่งของกรมตำรวจดังกล่าวโดยเคร่งครัด จึงขอคำชี้แจงให้พนักงานสอบสวนทุกหน่วยถือปฏิบัติ ดังนี้

1. การแถลงข่าวหรือแพร่ภาพต่อสื่อมวลชน
  - 1.1 ห้ามใช้วิธีการหรือแสดงข้อความในการแถลงข่าวหรือแพร่ภาพที่อาจทำให้เกิดความเสียหายแก่พยาน ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือรูปคดีโดยเด็ดขาด
  - 1.2 ไม่ควรเปิดเผยถึงเรื่องเกี่ยวกับคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ที่ถือเป็นความลับ

1.3 ให้ระมัดระวังเรื่องที่จะเกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงหรือผลประโยชน์ของผู้ใช้
เช่น คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดฐานทำให้แจ้งลูก ความผิดฐานฉ้อโกง หมาย ๗๗ เป็นต้น

1.4 ห้ามนำมรดกหรือทรัพย์สินส่วนบุคคลหรือความเห็นมาแถลงข่าวหรือใช้ข่าวต่อ
สื่อมวลชนไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ เพราะจะทำให้เสียรูปคดีหรือทำให้พยานหลักฐานถูกเปิดเผยออกไป

1.5 ห้ามเปิดเผยถึงแผนประทุษกรรมซึ่งอาจเป็นแบบอย่างในทางไม่ดี เช่น วิธีวาง
ฉ้อโกง การกระทำผิดวินัยปกครอง หรือวิธีการอันชั่วร้ายอื่น ๆ ที่หากมีผลเสียหายต่อประชาชน
อาจนำไปใช้เป็นแบบอย่าง

1.6 ห้ามเปิดเผยถึงชื่อความ หรือรูปภาพ อันอาจจะทำให้บุคคลอื่นรู้จักตัว ผู้จัดหรือ
ที่อยู่ ที่ทำงาน สถานศึกษา หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคดี หรือพยาน เป็นต้นในจำนวนการสอบสวน

1.7 คดีที่ต้องมีการชี้ตัวหรือชี้ผู้ต้องหา ห้ามนำตัวผู้ต้องหาออกแถลงข่าวหรือ
แพร่ภาพต่อสื่อมวลชนก่อนทำการชี้ตัวหรือชี้รูป ถ้าจะทำการแถลงข่าวก็ไม่น่าเป็นต้องให้ผู้ต้องหา
กล่าวในทันทีด้วย

1.8 การแถลงข่าวห้ามใช้ถ้อยคำหรือกิริยาท่าทางที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือระราน
ดูหมิ่นเหยียดหยามผู้ต้องหาหรือผู้อื่น

2. การนำผู้ต้องหาไปที่ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ

2.1 ในการนำผู้ต้องหาไปที่สถานที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ ให้มีเงื่อนไข
มิให้ผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปในที่นั้น และให้ทิ้งระยะระหว่างการใช้ถ้อยคำหรือกิริยาท่าทางที่เห็นว่า
เป็นการข่มขู่หรือการปฏิบัติที่ไม่สมควรแก่ผู้ต้องหา

2.2 ควรหลีกเลี่ยงการให้สัมภาษณ์ใด ๆ ในลักษณะเป็นการตอบโต้ระหว่างพนักงาน
สอบสวนกับผู้ต้องหาหรือบุคคลใด ๆ โดยมีสื่อมวลชนเป็นผู้สัมภาษณ์ เนื่องจากอาจเป็นเหตุให้ผู้ต้องหา
เสียหาย

3. การชี้ตัวผู้ต้องหา

3.1 ให้พนักงานสอบสวนหรือผู้บังคับมีอำนาจผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการชี้ตัว พิจารณา
เสมอว่า การชี้ตัวผู้ต้องหาเป็นไปตามประมวลกฎหมายอาญาหรือไม่ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย
โดยปราศจากอคติและอคติบังคับ จึงห้ามจัดให้มีการชี้ตัวโดยผู้ชี้ตัวไม่เต็มใจหรือไม่สมัครใจ
โดยเด็ดขาด

3.2 ในการนำผู้ต้องหาที่มีคดีจะชี้ตัวผู้ต้องหา หรือสมัครใจจะชี้ตัวโดยสมัครใจหน้ากับ
ผู้ต้องหาให้ดำเนินการไปตามระเบียบการสำแดงชื่อตนคดี ลักษณะ 6 บพท: 8 เว้นแต่ผู้ชี้ตัว

แสดงตัวว่าจะไม่ได้รับความปลอดภัยในขณะที่นั่งหรือเกาะหลัง หรือพนักงานสอบสวนพิจารณาแล้ว เห็นว่าจะเป็นอันตรายต่อผู้ชี้ตัว ก็ให้หลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากันระหว่างผู้ต้องหากับผู้ชี้ตัว ทั้งนี้ให้ พนักงานสอบสวนพิจารณาใช้วิธีการและสถานที่ชี้ตัวให้เหมาะสมด้วย เช่น จัดสถานที่สำหรับผู้ชี้ตัว โดยมีให้ผู้ต้องหาของเห็นผู้ชี้ตัวได้ ทั้งนี้เพื่อความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ต้องหา พนักงานสอบสวนจะต้องจัด บุคคลที่เป็นกลางเข้าดูการชี้ตัว แล้วจัดให้ลงชื่อรับรองในบันทึกการชี้ตัวด้วย

3.3 การชี้ตัว ให้พนักงานสอบสวนถามผู้ต้องหาว่าตามเหตุข้อกล่าวหาเพื่อให้ชี้ตัวนั้น เป็นที่พอใจของผู้ต้องหาหรือไม่ หรือจะให้จัดการอย่างไร เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม เมื่อการชี้ตัว เสร็จสิ้น ให้พนักงานสอบสวนบันทึกรายละเอียดและผลการชี้ตัว โดยให้ผู้ต้องหา ผู้ชี้ตัวพนักงานสอบสวน และผู้ที่เข้าร่วมรู้เห็นการชี้ตัว ลงชื่อไว้ในบันทึกด้วย

3.4 การชี้ตัวผู้ต้องหา ให้ชี้ตัว ณ ที่ตั้งหรือสถานที่ที่เตรียมการไว้

ดังนั้น จึงขอคำสั่ง พนักงานสอบสวน และผู้บังคับบัญชาที่เกี่ยวข้องให้ถือปฏิบัติ อย่างเคร่งครัด โดยให้ จต. ตีตราตรวจสอบและภาคสนามปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หน่วยต่าง ๆ ให้เป็นไปตาม ระเบียบ คำสั่ง และหนังสือ ตร. ดังกล่าวข้างต้น หากพบว่ามีกรณีฝ่าฝืน ให้พิจารณาแก่โทษอย่างจริงจัง

พ.ต.ช.

(พจน์ บุญยะจินดา)

ช.ตจ.

ส่วนราชการ กรมสวัสดิการ บพธ. 2052358

ที่ มท 0606.6/527

วันที่ 16 มกราคม 2541

เรื่อง การปฏิบัติราชการชี้ตัวผู้ต้องหา

รอง ผ.ต.ร., ผู้ช่วย ผ.ต.ร., ผ.ต.ร., ผ.ร.น., จ.ร., ผ.ร.น., ก., ปล., ส., ส.ท.ม., ก 1-9, น.ต.ต.ช.
และ ผ.ก.ว.ช.

ตามประมวลระเบียบการตำรวจที่เกี่ยวกับคดี วิชาหน้าที่ 9 วันที่ 21 ว่าด้วยทางจัดการชี้ตัวและ
ชี้ตัวผู้ต้องหา ข้อ 281 และกรมหนังสือกรมตำรวจ ที่ 0509.6/16442 ลง 11 ธ.ค.39 ข้อ 3 กำหนด
วิธีการชี้ตัวผู้ต้องหาเพื่อคดีอาญาไว้ 2 วิธี คือ 1. จำนำผู้ต้องหาหรือขานเข้าชี้ตัวผู้ต้องหาในลักษณะที่
ผู้ชี้ตัว เสนอหน้ากับผู้ต้องหา และวิธีชี้ตัวผู้ต้องหาโดยนำผู้ต้องหาตนเอง ให้ผู้ชี้ตัวชี้ตัวนี้ เนื่องจากการชี้ตัวโดย
วิธีการที่ให้ผู้กล่าวหาหรือพยานเข้าชี้ตัวผู้ต้องหาในลักษณะให้ผู้ชี้ตัวชี้ตัวผู้ต้องหา เสนอหน้ากับผู้ต้องหา เป็นวิธีการ
ที่ง่ายเหมาะสม อาจก่อให้เกิดความแก่ผู้กล่าวหาหรือพยานผู้ชี้ตัวผู้ต้องหา ในการชี้ตัวผู้ต้องหาผิดหลัง
ผู้เสียหายหรือพยานอาจไม่กล้าชี้หรือ เจตนาเข้าให้ผิดตัว เนื่องจากเกรงกลัวว่าจะได้รับอันตราย เป็นเหตุ
ไม่ให้ความคุ้มครองแก่ผู้เสียหายหรือพยานและระดับ เจตนาของอัยการซึ่งเป็นผู้ที่เสียหายมาติดตามร่วม
มือต่อรัฐ และบางครั้งผู้เสียหายที่เข้าชี้ตัวผู้ต้องหาที่ทนายความผู้ต้องหาโดยที่ผู้ช่วยราชการชี้ตัว
ผู้ต้องหาน่าจะป้องกันได้ เป็นการเสียหายต่อภาพพจน์ของ ตร. ซึ่งในการจัดการให้ผู้กล่าวหาหรือพยานเข้า
ชี้ตัวผู้ต้องหาในลักษณะที่ผู้ชี้ตัวชี้ตัวผู้ต้องหาซึ่งไม่เป็นการสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทย หมวดสิทธิตาม 2540 มาตรา 244 ที่มีผู้กล่าวหาหรือพยานเป็นพยานในคดีอาญามีสิทธิได้รับการ
คุ้มครองและการปฏิบัติที่เหมาะสม

อนึ่ง ในการจัดการชี้ตัวผู้ต้องหา (รวมทั้งในการชี้ตัวผู้ต้องหา) ให้ระมัดระวังเฉพาะวิธี
ชี้ตัวผู้ต้องหาโดยนำผู้ต้องหาตนเอง ให้ผู้ชี้ตัวชี้ตัวเท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้กล่าวหาและพยานผู้เสียหาย
ชี้ตัวผู้ต้องหา โดยวิธีปฏิบัติ ดังนี้

1. กรณีผู้กล่าวหาและพยานให้การว่าผู้ต้องหาเป็นกลุ่ม กษหรือเป็นผู้จักแต่ เห็นหน้าอัยการที่
ตามตัวตัวตำรวจที่คนหรือบุคคลหรือบุคคลอื่นใดจะเอื้ออำนวยให้การ ชี้ตัวผู้ต้องหาหรือกล่าวหา
ผู้ต้องหาจะ เริ่มและดำเนินการส่งก็สามารถจัดทนายและก่อนหน้าทนายผู้ต้องหาจะปรากฏตัวที่ตมวพจน เมื่อ
อัยการผู้กล่าวหาหรือพยานชี้ตัวผู้ต้องหาหรือกล่าวหาผู้ต้องหาแล้ว ให้สอบสวนภาคอย่าปฏิบัติตามที่ให้การไว้
ด้วย ทั้งนี้ เพื่อพิสูจน์ว่าผู้กล่าวหาหรือพยานกล่าวผู้ต้องหาตามที่มอบหมายให้ดำเนินการไว้

/ การจัดการชี้ตัว...

ภาคเจ้าหน้าที่ตัวทึบภาพถ่ายผู้ต้องหาคงกระทำให้ล้มใบสถานีการวางหรือสถานที่อื่น สำหรับผู้ท
 หน้าให้ผู้ชำนาญการชี้ตัวหรือภาพถ่าย ำให้พนักงานสอบสวน เจ้าชงงคดีหรือผู้บังคับบัญชา เป็นผู้ดำเนินการ
 สถานที่ที่จะหาการชี้ตัวผู้ต้องหา ต้องเป็นห้องที่มีที่กำบังพอที่จะกำกับมาไม่ให้บุคคลภายนอก
 เห็นบุคคลที่อยู่ภายในห้องให้จากทางอื่นนอกจาก ช่องกระจก (มีบานทกลมทวทซึ่งมยง เจ้าบภาษาแพ่ง
 ำโดยระจก) กระจกที่ใช้เป็นกระจกมองทง เรียว (one - way mirror) โดยคคคั้งให้ผู้ชี้ตัว
 ผู้ต้องหาเองผ่านเข้ามาแมทงชี้ตัวผู้ต้องหาได้ แต่บุคคลภายในห้องชี้ตัวผู้ต้องหาไม่สามารถมองเห็นบุคคล
 ใหอยู่ภายนอกห้องชี้ตัวได้ และภายในห้องชี้ตัวผู้ต้องหาต้องมีแสงสว่าง เรียงพอที่จะเห็นบุคคลภายในห้องได้
 อย่างชัดเจน

2. วิธีชี้ตัวผู้ต้องหาได้ปฏิบัติดังนี้

2.1 เพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้ประติ ด้านเจ้าหน้าที่ที่จะหาการชี้ตัวผู้ต้องหาต้องมีเอกสารเห็นตัว
 ภาพถ่ายหรือคำพิรูมพรรณผู้ต้องหาทบทวารชี้ตัว

2.2 พยายามจัดให้ผู้ต้องหาแต่งกายสะอาดและคล้อยคลึงกับเวลาที่เกิดเหตุเริ่มระบบกับบุคคล
 อื่นเพื่อเสียวกับ ซึ่งมีรูปร่าง ขนาด อายุ และแต่งกายคล้อยคลึงกับกับผู้ต้องหาจำนวนไม่น้อยกว่า 5 คน
 และอยู่รวมกับผู้ต้องหาในที่เดียวกัน

2.3 ำผู้ต้องหาและบุคคลที่จัดไว้ยืนเรียงแถวอยู่รวมกัน หรือเดินผ่านผู้ชี้ตัวทีละคน และให้ผู้
 ผู้ต้องหาเลือกที่สืบหรือลำดับที่เดินผ่านผู้ชี้ตัวแล้วแต่กรณี ตามความประสงค์ของผู้ต้องหาทงจ้ง และ เมื่อ
 ผู้ต้องหาพอใจอย่างใดแล้ว ให้บันทึกรับทราบการชี้ตัวของผู้ต้องหาไว้ด้วย

บันทึกรับทราบการชี้ตัวของผู้ต้องหา ให้เป็นแบบกรมแบบที่แนบท้ายหนังสือนี้

2.4 ในกรชี้ตัวผู้ต้องหา ำผู้ทงคคคั้งที่อานวยการเพการชี้ตัวผู้ต้องหาทงคคคั้งบุคคลภาษา
 นอกซึ่งมิใช่การจและเป็นผู้คคคั้งที่เลือกไถงบุคคลทงคคคั้งด้วย เช่น อาราชการฝ่ายปกครอง อาราชการจ
 กายัน ผู้บชบ้าน ลือมวลชน หรือบุคคลซึ่งไว้บที่ยอมรับบันทึกของบุคคลทงคคคั้งที่ชี้ตัว อย่างน้อย 2 คน
 เป็นพยานการชี้ตัวผู้ต้องหา

2.5 ำผู้คคคั้งการการอิมเป็นเบงแบะบร่ำให้ผู้ชี้ตัวผู้ต้องหาคคคั้ง

2.6 เมื่อชี้ตัวผู้ต้องหาแล้ว ำให้เจ้าพนักงานชี้ตัวรับใบหลักฐานคดี. ยาทาวิทัก เป็นราย
 บุคคลของผู้เข้าชี้ตัว แล้วให้ผู้ทงคคคั้งที่อานวยการชี้ตัว ผู้ชี้ตัว และพยานเบการชี้ตัวลงลายมือชื่อรับรอง
 การชี้ตัวไว้ด้วย

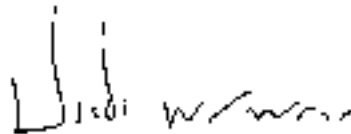
แก้คำผิดการชี้ตัวผู้ต้องหา เพื่อให้เป็นความเรียบร้อยเกี่ยวกับหนังสือ

เมื่อชี้ตัวผู้ต้องหาแล้ว ให้ลงบันทึก รายงานประจำวันที่ ในหลักฐานและให้สอบสวนปาก
คำผู้ชี้ตัวด้วย

2.7 ในการชี้ตัวผู้ต้องหา จะจัดไปรายการบันทึกภาพด้วยก็ได้

3. ระเบียบหรือคำสั่งของกรมตำรวจที่ขัดหรือแย้งกับหนังสือสั่งการนี้ ให้ใช้หนังสือสั่งการ
นี้เป็น

จึงขอแจ้งว่าเพื่อทราบและรับแจ้งผู้บังคับบัญชาต้นทางที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด จึง
ออกคำสั่งเป็นต้น

พล.ต.อ.
(ประภา พรหมผล)

อ.ตร.

บันทึกรับทราบการชี้ตัวของผู้ต้องหา

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

- 1. ชื่อ ตามหนังสือกล่าวหาหรือคำฟ้องผู้ต้องหา.....
- 2. จำนวนให้การชี้ตัวในครั้งระหว่าง..... ผู้กล่าวหา..... ผู้ต้องหา.....

3. ผู้อำนวยความสะดวกชี้ตัวแก่เจ้าพนักงานผู้ต้องหาซึ่งเป็นผู้ต้องหา
 ที่..... ซึ่งมีแสงสว่าง เป็นอย่างสิ้นและมีคำแจ้งว่ามีผู้ชี้ตัวที่ขังมีชื่อตัว.....เห็นผู้
 หักง่ามก่อนจะเข้าชี้ตัวเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....น.

4. ก่อนชี้ตัว ผู้อำนวยความสะดวกชี้ตัวมีคำสั่งที่จะหาการชี้ตัวเห็นตัวผู้ต้องหา รูปภาพหรือภาพถ่าย
 หรือของของผู้ต้องหา และสถานที่นั้นผู้ต้องหาไม่เห็นผู้ชี้ตัว ชี้ตัวผู้ต้องหาแก่ทาง สำนัดและลักษณะสิ่งกับเวลา
 ที่เกิดเหตุ ขยายให้และกับบุคคลอื่นเห็นด้วยกับ ซึ่งมีรูปร่าง ขนาด อายุ และแต่งกายคล้ายคลึงกับของผู้ต้องหา
 จำนวน.....คน คือ

- (1)..... (2).....
- (3)..... (4).....
- (5)..... (6).....
- (7)..... (8).....

5. ผู้อำนวยความสะดวกชี้ตัวแก่เจ้าพนักงานผู้ต้องหา ยิน/เกินผ่านที่จะคบ และเจ้าพนักงานผู้ต้องหาว่า ตามที่จับ
 ใจชี้ตัวนี้เป็นที่พอใจหรือไม่ หรือจะนำจัดการอย่างไร.....

6. ผู้ต้องหาไม่มีความพอใจในการจับเห็นตัว เจ้าพนักงานผู้ต้องหาและผู้ต้องหาและพนักงานสอบสวนผู้ต้องหา
 แล้ว รับทราบถูกต้อง จึงให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้ต้องหา

(.....)

(ลงชื่อ).....พนักงาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พนักงาน

(.....)

(ลงชื่อ).....หมาย

(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้อำนวยการชี้ตัว

(.....)

(ลงชื่อ).....หม่อมราชวงศ์สงวน/บัณฑิต/อ่าน

(.....)

ใบรับรองผลการซื้อตัวผู้ต้องหา

สถานที่จับกุม.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. ชื่อ ตามหนังสืออำนาจการซื้อตัวผู้ต้องหา.....

2. เจ้าหน้าที่การซื้อตัวในคดีระหว่าง..... ผู้ต้องหา..... ผู้ต้องหา.....

คดีอาญาที่..... ข้อหา.....

โดยจับกุมที่ นาย/นาง/นางสาว..... ผู้ซื้อตัว.....

เจ้าพนักงานซื้อตัว นาย/นาง/นางสาว..... ผู้ต้องหา.....

ที่..... ซึ่งมีแสงสว่าง เป็นอย่างดี และมีที่กำบังมิให้ผู้ซื้อตัวที่ยังมีตัวซื้อตัว เป็นผู้ต้องหา ก่อนจะเข้าซื้อตัว เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... เวลา..... น.

3. กัมบ์ซื้อตัว ผู้อำนาจการซื้อตัวมีคำใส่ผู้ต้องหาการซื้อตัว เห็นตัวผู้ต้องหา รูปร่างหรือภาพหรือพรรณของผู้ต้องหา และสถานที่เห็นผู้ต้องหานำให้ผู้ซื้อตัว ได้จับผู้ต้องหาแก่กายลักษณะคล้ายคลึงกับเวลาที่เกิดเหตุ โดยไม่กระทบบุคคลอื่นเห็นเหมือนกัน ซึ่งมีรูปร่าง ขนาด อายุ และแต่งกายคล้ายคลึงกับผู้ต้องหาจำนวน..... คน

4. อำนาจการซื้อตัว จึงแจ้งเจ้าหน้าที่ นาย/นาง/นางสาว..... ผู้กล่าวหา/พยาน ซื้อตัวผู้ต้องหา.....

5. ผลการซื้อตัวผู้ต้องหาปรากฏว่า.....

6. เจ้าหน้าที่จับกุมและผู้ซื้อตัวและพยานอำนาจการซื้อตัวผู้ต้องหา จึงแล้ว รับว่าถูกต้อง จึงให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ)..... ผู้ซื้อตัว

(.....)

(ลงชื่อ)..... พยาน

(.....)

(ลงชื่อ)..... พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....ประธาน
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้อำนวยการชี้ตัว
(.....)

(ลงชื่อ).....พนักงานสอบสวน/บันทึก/อ่าน
(.....)

หมายเหตุ 1.ได้ลงหลักฐานการชี้ตัวผู้ต้องหาไว้ตาม 1.จ.ว. ข้อ..... เวลา..... น. วันที่.....
เดือน..... พ.ศ..... ของสถานีตำรวจ.....

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (กองคดี) โทร. ๐ ๒๒๐๕-๑๔๘๖

ที่ ๐๒๐๕.พ.๗/๑๒๑๑๙

วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕

เรื่อง การจัดทำภาพถ่ายในคดีเกี่ยวด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา

มบร.ก. , ลปท.ม มบร.ก.๑ - ๙

ด้วยสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศได้ส่ง
สำนวนการสอบสวนคดีอาญารื้อฟื้นเนื่องด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญามาถึง ดร. เพื่อ
พิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕

ดร. ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าการทำสำนวนการสอบสวนคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา
เช่นคดีการละเมิดเครื่องหมายการค้าทำโดยการผลิตสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอม หรือเลียนแบบ
เครื่องหมายการค้าของผู้อื่น เป็นต้น เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนได้จัดทำแผนที่
เกิดเหตุ ถ่ายภาพสถานที่เกิดเหตุ และถ่ายภาพของกลาง เพื่อแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดเกี่ยวกับ
สถานที่เกิดเหตุ และสภาพของกลางประกอบในสำนวนการสอบสวน ซึ่งมีผลต่อการพิจารณาลังคดีของ
พนักงานอัยการ เนื่องจากไม่สามารถไปถึงสถานที่เกิดเหตุที่แท้จริงได้ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความ
ละเอียดและรอบคอบ จึงให้เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนดำเนินการจัดทำแผนที่เกิด
เหตุ ถ่ายภาพสถานที่เกิดเหตุรายละเอียดและสภาพของกลางประกอบสำนวนการสอบสวนด้วย

จึงแจ้งมายังท่าน เพื่อสั่งการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนคดี
ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาดำเนินการตามที่สั่งการข้างต้น ทั้งนี้เพื่อให้การอำนวยความสะดวกธุรกรรมใน
ภารกิจของ ดร. เป็นไปด้วยความละเอียดรอบคอบ และเป็นธรรม ได้รับการเชื่อถือศรัทธายิ่งขึ้น และ
เป็นประโยชน์ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมโดยรวม

พล.ต.อ. ลีณรงค์ ศรีตานนท์

(ลีณรงค์ ศรีตานนท์)

มบ.ดร

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ดร. โทร. 0 2205 3466

ที่ 0031.212/ว ๒๖ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม 2549

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับอำนาจของพนักงานสอบสวน ตาม ป.วิ อาญา มาตรา 132 และการปิดกั้นเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมทางอินเทอร์เน็ต

เรียน ผบ.ตจ., จตช., รอง ผบ.ตจ., ผู้ช่วย ผอ. ตร. หรือ ตำแหน่งเทียบเท่า
ผบ.ช. หรือ ตำแหน่งเทียบเท่า
ผ.ก.ในสังกัด สง ผบ.ตจ.หรือ ตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วย ตร. ได้หารือมีเนื้อหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจของพนักงานสอบสวน ตาม ป.วิ อาญา มาตรา 132 และการปิดกั้นเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมทางอินเทอร์เน็ต ต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา ในประเด็นดังนี้

1. กรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจแจ้งไปยังผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตให้ทำการปิดกั้นเว็บไซต์ ที่มีการเผยแพร่ภาพลามกอนาจารหรือการกระทำผิดกฎหมายอย่างอื่น แต่ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตไม่ทำการปิดกั้นเว็บไซต์ดังกล่าว จะถือว่าผู้ให้บริการฯ มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดในเรื่องนั้นหรือไม่ และการสั่งปิดเว็บไซต์จะต้องมีหมายศาลตามที่บริษัท เอ.ซี.ซี. อินเทอร์เน็ต จำกัด ร้องขอหรือไม่ประการใด

2. กรณีพนักงานสอบสวนขอหมายเรียกเอกสาร หรือพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 132 นั้น พนักงานสอบสวนจะมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลโทรคมนาคมได้หรือไม่ เพียงใด กรณีบริษัทฯ ผู้ครอบครองข้อมูลไม่ยินยอมโดยอ้างว่าพนักงานสอบสวนทั่วไปไม่ควรมีอำนาจมากกว่าหน่วยงานพิเศษ เช่น กรมสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่งต้องอาศัย คำสั่งศาลเพื่อเข้าถึงข้อมูลโทรคมนาคม โดยต้องยื่นคำร้องผ่านอธิบดีฯ หรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา เพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษได้เข้าถึงข้อมูล จึงขอหารือว่าอำนาจของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 132 นั้น สามารถเข้าถึงข้อมูลทางโทรคมนาคมและอินเทอร์เน็ต โดยไม่ต้องมีคำสั่งจากศาล เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนกรมสอบสวนคดีพิเศษได้หรือไม่ หรือจะตั้งเรื่องขอต่อศาลเพื่อมีคำสั่งอนุญาตเสียก่อน

สำนักงาน...

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีหนังสือ กฤษฎีกา จปร ๖๑๐๖/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๘
 กรกฎาคม 25๖๕ แจ้งว่าคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 11) พิจารณาข้อหาหรือของ ตร.โดย
 มีผู้แทน ตร. และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เป็นผู้ชี้แจง
 ชัดแจ้งจริงแล้ว เห็นว่า มีปัญหาข้อกฎหมายสามประเด็น...และได้รวมเห็นในแต่ละประเด็น
 ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในกรณีที่เจ้าพนักงานตำรวจแจ้งไปยังผู้ให้บริการ
 อินเทอร์เน็ต เพื่อให้ปิดกั้นเว็บไซต์ที่มีการเผยแพร่ภาพลามกอนาจารหรือมีการกระทำผิด
 กฎหมายอย่างอื่น แต่ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตไม่ปิดกั้นเว็บไซต์ดังกล่าว จะถือว่าผู้ให้บริการ
 อินเทอร์เน็ตมีส่วนร่วมในการกระทำผิดในเรื่องนี้หรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า ในกรณีที่
 ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเปิดเว็บไซต์เพื่อเผยแพร่ภาพลามกอนาจาร เพื่อให้มีภาพเสียหาย
 โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือเพื่อกระทำความผิดอื่น ถ้าการกระทำดังกล่าวเข้าองค์ประกอบ
 ความผิดตามกฎหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อเจ้าพนักงานตำรวจได้แจ้งให้ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต
 ทราบเพื่อทำการปิดกั้นเว็บไซต์ดังกล่าวแล้วแต่ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตไม่ปฏิบัติตาม
 เจ้าพนักงานตำรวจแจ้งก็อาจเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตกระทำความผิด
 ข้างต้นโดยใช้บริการของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตกระทำความผิดนั้น ซึ่งอาจถือว่าผู้ให้
 บริการอินเทอร์เน็ตให้ความช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตในการ
 กระทำความผิด ซึ่งเข้าข่ายเป็นผู้สนับสนุนให้มีการกระทำความผิดเกิดขึ้นตามมาตรา 86
 แห่ง ป.อาญา

ประเด็นที่สอง ในกรณีที่เจ้าพนักงานตำรวจสั่งปิดเว็บไซต์ที่มีการเผยแพร่
 ภาพลามกอนาจารหรือมีการกระทำผิดกฎหมายอย่างอื่น จะต้องมีหมายศาลหรือไม่ อย่างไร
 นั้น เห็นว่าการสั่งปิดเว็บไซต์ที่มีการเผยแพร่ภาพลามกอนาจารหรือมีการกระทำผิดกฎหมาย
 อย่างอื่นเป็นการกระทำที่กระทบกระเทือนต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคล ต้องมีกฎหมายบัญญัติไว้
 อย่างชัดแจ้ง เจ้าพนักงานของรัฐจึงจะมีอำนาจกระทำได้ ดังเช่น มาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติ
 การพิมพ์ พุทธศักราช 2484 ที่ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์ที่จะมีคำสั่งเป็นหนังสือแก่
 ผู้หนึ่งผู้ใดโดยเฉพาะหรือมีคำสั่งทั่วไปโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาหรือหนังสือพิมพ์
 รายวันห้ามการขายหรือจ่ายแจกสิ่งพิมพ์นั้น ทั้งจะให้มีสิ่งพิมพ์และแม่พิมพ์นั้นด้วยก็ได้
 เมื่อปรากฏว่าได้มีการโฆษณาหรือเตรียมการโฆษณาสิ่งพิมพ์ใด ๆ ซึ่งเจ้าพนักงานการพิมพ์

// หรือว่าอาจ...

เห็นว่าอาจจะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างไรก็ตาม จาก การตรวจเอกสารกฎหมายต่าง ๆ ไม่พบว่าฎีกาหมายใดให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานตำรวจที่จะ สั่งปิดเว็บไซต์ที่มีภาพเผยแพร่ภาพลามกอนาจารหรือมีการกระทำความผิดกฎหมายอย่างอื่น ดังนั้น เมื่อไม่มีกฎหมายใดให้อำนาจไว้ เจ้าพนักงานตำรวจจึงไม่อาจสั่งปิดเว็บไซต์นั้นเองหรือขอ ให้ศาลสั่งปิดได้

อนึ่ง แม้เจ้าพนักงานตำรวจไม่อาจสั่งปิดเว็บไซต์ดังกล่าวได้ แต่อาจแจ้งให้ คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติในฐานะผู้ควบคุมและผู้อนุญาตในการประกอบ กิจการโทรคมนาคมดำเนินการเพิกถอนใบอนุญาตการให้บริการอินเทอร์เน็ตได้ตามมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 ประกอบกับข้อ 13 และข้อ 16 แห่งประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการขอรับ ใบอนุญาตการให้บริการอินเทอร์เน็ต ลงวันที่ 20 มิถุนายน 2548 ที่กำหนดให้คณะกรรมการ กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติมีอำนาจระงับ ยกเลิก หรือเพิกถอนใบอนุญาตการให้บริการ อินเทอร์เน็ตได้ในกรณีมีความจำเป็นต้องปกป้องความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของ ประชาชน หรือในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตละเลยมาตรการเพื่อสังคมที่จะต้องพึงระมัดระวัง มิให้ผู้ให้บริการนำเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไปใช้โดยมิชอบ หรือเผยแพร่ข้อมูลอันอาจทำลาย ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ประเด็นที่สาม ในกรณีที่พนักงานสอบสวนใช้อำนาจตามมาตรา 132 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ขอหมายเรียกเอกสารหรือพยานบุคคล ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เข้าถึงข้อมูลทางโทรคมนาคมหรือข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตนั้น พนักงาน สอบสวนจะต้องมีหมายศาลหรือจะต้องร้องขอต่อศาลเพื่อมีคำสั่งอนุญาตก่อน ดังเช่น พนักงานสอบสวนคดีพิเศษของกรมสอบสวนคดีพิเศษหรือไม่ อย่างไร นั้น ประมวลจาก คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่า ตามที่หาหรือมานี้เป็นเรื่องที่สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติได้ขอร้องทราบข้อมูลจากบริษัท เอเชีย อินโฟเวิสต์ จำกัด เกี่ยวกับชื่อ ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ที่ใช้เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ตลอดจนรายละเอียดการเชื่อมต่อที่ระบุ ระยะเวลา Login และ Logout ของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตซึ่งเปิดเว็บไซต์ที่เผยแพร่ภาพ ลามกอนาจารหรือมีการกระทำความผิดกฎหมายอื่น เพื่อที่จะรู้ตัวผู้กระทำ ความผิดเท่านั้น มิได้

ต้องการทราบ...

ตั้งกระทบบรรณาระยะเยียดในข้อมูลส่วนบุคคลดังแนบกรณีของกรมสอบสวนคดีพิเศษแต่
 สภากลาง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 1) พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวมิใช่
 ข้อความในสิ่งสื่อสารที่บุคคลใดต่อกันซึ่งต้องห้ามตามมาตรา 37 บรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ
 แห่งราชอาณาจักรไทย หรือเป็นข้อมูลข่าวสารอันเป็นรายละเอียดที่ถูกใช้หรืออาจถูกใช้
 เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิด ตามที่พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.2547
 กำหนดไว้ ดังนั้น ถ้าปรากฏว่าข้อมูลที่หน่วยงานสอบสวนตั้งกระทบบ่าถูกอยู่ในเอกสาร
 ก็อาจอนุมายเรียกบุคคลซึ่งครอบครองเอกสารนั้นจัดส่งเอกสารนั้นมาให้โดยอาศัยอำนาจ
 ตามมาตรา 132(3) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือถ้ามีบุคคลใดทราบ
 ข้อมูลนั้น ก็อาจออกหมายเรียกให้บุคคลนั้นมาให้ด้วยคำ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 133
 แห่ง ป.วิ.อาญา ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบผลการตอบข้อหาเท็จของคณะกรรมการกฤษฎีกา
 ดังกล่าว และแจ้งผู้เกี่ยวข้องทราบ เพื่อยึดเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

พล.ต.ท. _____

(ชาญวุฒิ วัชรพงศ์)

ผู้ช่วย ผบ.ตร.ปท.ผ.ตร.

บันทึกชี้แจงความ

ส่วนราชการ คร.

โทร. 02 205 3466

ที่ 0051.212/ 08810

วันที่ 1, ธันวาคม 2553

เรื่อง กำชับกรมปฏิวัติหน้าที่ให้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายและระเบียบ

ผบ.ช.น., ก., ก. 1-9, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

ตัวผู้มีผู้ร้องเรียนตลอดคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
อื่นๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการสืบสวน ควบคุม จับกุม รวมตลอดถึง
การสอบสวนดำเนินคดีว่ามีการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพ ทำให้เกิดความเสียหายแก่
ผู้ร้อง ซึ่งผู้ตั้งกล่าวหรือจำเลยได้หวั่นวิตกประณามการละเมิดสิทธิและเสรีภาพดังกล่าวเป็นข้อกล่าวหา
การดำเนินคดีและที่ผิดในทางคดี ชาวได้พิจารณาจากข้อเท็จจริงของการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่
ตำรวจ เช่น ความขัดแย้งกันเกี่ยวกับคดีที่เกิดขึ้น การมุ่งเชิญจำเลยไปฟ้องความจริงกับตำรวจ
รวมทั้งการควบคุมตัวจำเลยเกินกว่าความจำเป็นตามบทบัญญัติแห่งคดี มีผู้ได้พิจารณาโดยที่ของ

พิจารณาแล้วเห็นว่า การพิพากษาออกฟ้องของศาลอาญากระทำความผิดต่าง ๆ
ดังกล่าวเป็นเหตุให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่รับเรื่องร้องเรียน
เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ นำข้อพิจารณาและผลการตัดสินคดีของศาลดังกล่าวมานำ
บทหนักในการพิจารณาปรับในร้องมีการร้องเรียน อันอาจส่งผลกระทบต่อการควบคุมจับกุมการปฏิบัติ
หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจและความเสียหายต่อตัวพนักงานตำรวจแห่งชาติในภาพรวม ประกอบกับ
ปัจจุบันมีหน่วยงานหลายหน่วยงานมีอำนาจในการตรวจสอบเกี่ยวกับการกระทำของเจ้าหน้าที่รัฐ และโดย
สภาพลักษณะการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่รักษาความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของ
ประชาชน ซึ่งจะต้องมีการใช้กฎหมายแก่ประชาชนโดยตรง จึงอาจเกิดผลกระทบต่อสิทธิและ
เสรีภาพของประชาชนได้ ทำให้มีการร้องเรียนเกี่ยวกับการกระทำของเจ้าหน้าที่ตำรวจผ่านหน่วยงาน
ต่าง ๆ จำนวนมาก ดังนั้น จึงให้ท่านกำชับเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดศึกษาระเบียบกฎหมายที่ให้ความ
รับรอง หรือคุ้มครอง สิทธิและเสรีภาพของประชาชนให้ละเอียดรอบคอบ และให้ระมัดระวังการ
ปฏิบัติหน้าที่ให้อยู่ภายใต้ขอบเขตของระเบียบและกฎหมายดังกล่าว อย่างเคร่งครัด

จึงแจ้งมา เพื่อยุติการดำเนินการต่อไป

พล.ท.
(พระชัย พันธุ์วัฒนา)
รอง ผบ.ช.ป.ร.ส.บ.คร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ   คร.
ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๒๐๖

โทร.จ. ๐๕ ๒๐๕ ๓๕๖๖
วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

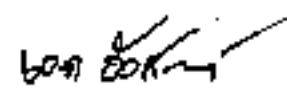
เรื่อง กำชับการดำเนินงานคดีกับผู้ต้องหา กลุ่มมิจฉาชีพปลอมแปลงของรูปพรรณแล้วนำมาหลอกขาย
          ร้านค้าทองคำ

ผ.จ.น., ก.๓-๖, ศพท., ก.

เนื่องจากในปัจจุบันได้มีกลุ่มมิจฉาชีพผลิตของปลอม ทองชุบ ทองใส่สีน้ำระสวนทอง
มากผิดปกติ ทองยัดใส่โลหะเงินในปล้องหรือลูกตุ้มทองคำของกรมการปกครองตรายี่ห้อของร้านค้าส่งแล้วนำไป
หลอกขายให้กับร้านค้าทองวางๆ ทั่วประเทศ จำนวนกว่า ๗,๐๐๐ ร้าน โดยทำเป็นกระบวนการ แหวนทุกร้าน
เคยรับซื้อทองบดขนาดก้ำวไว้ทั้งสิ้น มูลค่าความเสียหายเฉลี่ยร้านละ ๒๐๐,๐๐๐ - ๓๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี
สร้างความเสียหายต่อประเทศปีละกว่า ๒,๐๐๐ ล้านบาท และส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์และความเชื่อมั่น
ของผู้บริโภคและประชาชนเป็นอย่างมาก โดยแก๊งมิจฉาชีพเหล่านี้จะมีผู้มีอิทธิพลหนุนหลังและมีหน้าตา
ที่ชำนาญด้านคดีคือจะให้การสนับสนุนช่วยเหลือด้านคดีความ ประจบกับ เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องเห็นว่า
คดีลักษณะดังกล่าวเป็นคดีความทั่วไป ไม่ได้ให้รายละเอียดการดำเนินคดีจึงดำเนินการตามปกติของ
คดีทั่วไป เมื่อมีการปล่อยชั่วคราว ผู้ต้องหาเหล่านี้จะหลบหนีประกันแทบทุกราย จากนั้นก็จะกลับมาข่มขู่
ร้านค้าทอง ผู้เสียหาย เจ้าของร้านค้าจะเกรงว่าจะเกิดอันตรายจึงมีไม่ติดตามการดำเนินคดี

คร. พิจารณาแล้ว เห็นว่า เพื่อให้การป้องกันปราบปรามกลุ่มมิจฉาชีพปลอมแปลงของรูปพรรณ
แล้วนำมาหลอกขายให้กับร้านค้าทองเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงให้ทุกหน่วยยกระดับความสำคัญ
ในการดำเนินคดีกับผู้ต้องหากลุ่มดังกล่าว โดยเฉพาะการปล่อยตัวชั่วคราวให้พิจารณาถึงปัญหาดังกล่าวข้างต้น
และสอบสวนขยายผลถึงผู้ร่วมขบวนการ ผู้มีอิทธิพลที่อยู่เบื้องหลังเพื่อต้นเน้นคดีทุกราย และให้จัดทำแผน
ประชุมกรรมวิธีทุกคดี

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและแจ้งให้พนักงานสอบสวนรวมทั้งผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทราบ และถือปฏิบัติ
โดยเคร่งครัด

พล.ต.อ.
(เอก อังสนานนท์)
รอง ผบ.ตร.ปรท.ผ.บ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ตร.

โทร. 0 2205 3466 โทรสาร 0 2251 2662

ที่ 0031.212/ส 0003

วันที่ ๕ มกราคม 2552

เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ฯพณฯ รอง ผบ.ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

รอง ผบ.ตร., ผู้ช่วย ผบ.ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ผบ.ช. และ ผบ.ก. ในสังกัด ตร., ผบ.ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ตามที่ พ.ร. มีหนังสือ ที่ ตร 0031 212/5814 ลง 30 มี.ค. 2551 พะริศคณะกรรมการกฤษฎีกา
ปัญหาข้อกฎหมายตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 เกี่ยวกับอำนาจในการควบคุม
ผู้ถูกจับของเจ้าพนักงานตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 ระบุว่า

1. เจ้าพนักงานตำรวจที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. สามารถใช้อำนาจควบคุม
ผู้ถูกจับตามมาตรา 15 แห่ง พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 ก่อนส่งตัวผู้ถูกจับต่อ
พนักงานสอบสวนได้หรือไม่

2. หากสามารถควบคุมตัวได้ตาม 1. ถือเป็นอำนาจเฉพาะของผู้จับกุม หรือไม่รวมถึงอำนาจ
การควบคุมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาของพนักงานสอบสวน ดูต้องหรือไม่

3. เมื่อ พ.ร.บ. วิธีพิจารณาความอาชญา พ.ศ. 2550 มีผลใช้บังคับโดย พ.ร.บ. ดังกล่าวไม่มี
บทบัญญัติในเรื่องการควบคุมผู้ถูกจับไว้โดยเฉพาะ แต่ได้บัญญัติให้นำบทบัญญัติหรือวิธีพิจารณาแห่ง
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญามาใช้บังคับหาที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ พ.ร.บ. นี้ ดังนั้น ผู้จับกุมจะต้อง
นำตัวผู้ถูกจับส่งพนักงานสอบสวนในทันทีตามมาตรา 84 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
หรือไม่ อย่างไร

บันทึก สทท. มีหนังสือ ที่ นร 0901/1334 ลง 4 ธ.ค. 2551 เวียน ผบ.ตร. แจ้งว่าคณะกรรมการ
กฤษฎีกา (คณะที่ 10) ได้พิจารณาคำขอหรือตั้งคำถามแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่าเจ้าพนักงานตำรวจ
แห่งชาติมีความประสงค์ที่จะทราบว่าหลักการและแนวทางการปฏิบัติในการควบคุมตัวผู้ถูกจับในคดีความผิด
เกี่ยวกับยาเสพติดตาม พ.ร.บ. วิธีพิจารณาความอาชญา พ.ศ. 2550 เป็นสำคัญ เนื่องจากเป็นกฎหมายใหม่ที่มี
ความสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์และกระบวนการวิธีพิจารณาในคดีอาชญาคดีไว้โดยเฉพาะ และส่งผล
กระทบต่อทั้งสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่มีเกี่ยวข้องของ
คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 10) จึงตอบข้อหารือเพียงสองประเด็น โดยรวมประเด็นที่หนึ่งและประเด็น
ที่สองเข้าด้วยกัน ดังนี้

/ ประเด็นที่ :

ประเด็นที่ 1 เห็นว่า คำว่า "เจ้าพนักงาน" ในมาตรา 3¹ แห่ง พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม พ.ศ. 2519 หมายความว่า ผู้ซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งให้ปฏิบัติกรตามกฎหมายดังกล่าว เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับการแต่งตั้งเป็น "เจ้าพนักงาน" จึงมีอำนาจตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 15² แห่ง พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม พ.ศ. 2519 ที่กำหนดให้เจ้าพนักงานซึ่งได้รับมอบหมายให้มีอำนาจตามมาตรา 14(3)³ มีอำนาจชั้นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ได้ทั้งราชอาณาจักรและให้มีอำนาจควบคุมผู้ถูกจับตามมาตรา 14(3) ไว้เพื่อทำการสอบสวนได้ไม่เกินสามวัน ดังนั้น การควบคุมผู้ถูกจับของเจ้าหน้าที่ตำรวจในฐานะเจ้าพนักงานย่อมมีระยะเวลาไม่เกินสามวันอันเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและไม่นับรวมกับอำนาจการควบคุมผู้ถูกจับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของพนักงานสอบสวน

ประเด็นที่ 2 เห็นว่า ใน พ.ร.บ. วิธีพิจารณาความอาชญากรรม พ.ศ. 2550 จะไม่ให้นำการบัญญัติเรื่องการควบคุมตัวผู้ถูกจับในคดีอาชญากรรมไว้โดยเฉพาะแล้วมาตรา 5⁴ แห่ง พ.ร.บ. วิธีพิจารณาความอาชญากรรม พ.ศ. 2550 บัญญัติมีอรรถาธิบายว่า "เจ้าพนักงาน" หมายความว่า เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยที่เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมมีอำนาจหน้าที่ตาม มาตรา 15⁵ แห่ง พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม พ.ศ. 2519 ย่อมมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ทั้งราชอาณาจักรและมีอำนาจควบคุมผู้ถูกจับไว้เพื่อทำการสอบสวนได้เป็นเวลาไม่เกินสามวัน ทัศนคติให้ถือว่า การควบคุมผู้ถูกจับดังกล่าวเป็นการควบคุม

¹ มาตรา 3 ในพระราชบัญญัติ

๓๗๓ ๓๗๓

เจ้าพนักงาน หมายความว่า ผู้ซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัติ

² มาตรา 15 เพื่อระงับเหตุในการปฏิบัติมาตรา 14 ไว้ทั้งที่ กรมตำรวจ ตำรวจภูธร และเจ้าพนักงานซึ่งได้รับ

มอบหมายไว้มีอำนาจตามมาตรา 14(3) มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ทั้งราชอาณาจักร และมีอำนาจควบคุมผู้ถูกจับตามมาตรา 14(3) ไว้เพื่อทำการสอบสวนได้เป็นเวลาไม่เกินสามวัน เมื่อคณะรัฐมนตรีออกคำสั่งหรือคำสั่งศาลที่จะเป็นอรรถาธิบายไว้ซึ่งคำผู้ถูกจับไปยังเจ้าพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพื่อดำเนินการต่อไป จึงได้ใช้กฎวิธีพิจารณาควบคุมผู้ถูกจับดังกล่าวเป็นมาตรฐานของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

³ มาตรา 14 ที่เจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมมีสิทธิเกี่ยวกับอาชญากรรมที่ก่อการ ตำรวจภูธร ตำรวจภูธร และเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจดังต่อไปนี้

๓๗๓ ๓๗๓

(3) จับกุมบุคคลใด - ที่เกี่ยวข้องกับคดีเกี่ยวกับอาชญากรรม

๓๗๓ ๓๗๓

⁴ มาตรา 5 ในพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาชญากรรมและคำสั่งให้จับผู้ต้องหา

๓๗๓ ๓๗๓

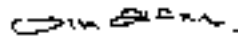
เจ้าพนักงาน หมายความว่า เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และพนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๓๗๓ ๓๗๓

⁵ ประมวลกฎหมายวิธี ๓, ๕-๖

ของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับทราบ
 แล้วจึงเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจึงมีอำนาจในการควบคุม
 ผู้ถูกจับไว้เป็นเวลาไม่เกินสามวันตาม มาตรา 15¹ แห่ง พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519
 โดยไม่จำเป็นต้องนำผู้ถูกจับส่งพนักงานสอบสวนในทันทีตามมาตรา 84¹ แห่งประมวลกฎหมายวิธี
 พิจารณาความอาญา

จึงจึงมาเพื่อทราบ รวมทั้งให้แจ้งพนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้องทราบโดยทั่วกัน

พล.ต.อ.

(วงศ มณีรินทร์)

รอง ผบ.ตร. ประท.สบ.ตร.

¹ ไปขอเบาะแสที่ 2, ข้างต้น

² มาตรา 81 จากนิยามของคำว่าผู้ต้องหาจับต้องหมายว่าผู้ถูกจับไว้เป็นเวลาที่กำหนดของพนักงานสอบสวนตาม มาตรา 15 แห่ง พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519 และเมื่อถึงกำหนดแล้ว ไม่ส่งผู้ถูกจับไปพนักงานสอบสวนหรือตำรวจหรือเจ้าพนักงานสอบสวนตาม มาตรา 84 แห่ง พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519

ที่ นร ๐๕๐๑/ ๑๓๓๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระยาทิพย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๕ ธันวาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ทอหรือปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๕

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ส่วนที่๑๓๓๕ ที่ นร ๐๕๐๑.๑๐/ป ๑๓๕๕
ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๑

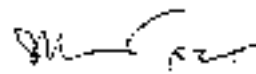
สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง อำนวยในการควบคุมผู้ถูกจับของ
เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๕

ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ขอหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจ
ในการควบคุมผู้ถูกจับของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๑๕ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกระทรวง
ยุติธรรม (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด) แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจง
ข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวและ
มีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ
ตามระเบียบแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(คุณพรทิพย์ จงละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักอำนวยการ

โทร. ๐ ๒๒๒๖ ๐๒๑๖-๔

ฝ่ายกฎหมายศาสตร์

โทร. ๐ ๒๒๒๖ ๖๑๐๖ ๕ ต่อ ๕๐๔ - ๕๑๕

โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๕๓๑๗

www.kijadika.go.th

www.lawreform.go.th

เรื่องเสร็จที่ ๘๕๘/๒๕๕๑

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง อำนาจในการควบคุมผู้ถูกจับของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๔

สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือที่ ๓๗ ๑๐๓๑.๒๑๒/๕๕๑๔ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รับหนังสือหรือปัญหาจากกองบังคับการสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด เกี่ยวกับการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ตำรวจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๔ กรณีการควบคุมตัวผู้ถูกจับตามมาตรา ๑๕ (๑) ไว้เพื่อทำการสอบสวนเป็นเวลาเกินสามวันได้หรือไม่ เนื่องจากพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๔ ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานไว้ก่อนการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ด้วยบทบัญญัติมาตรา ๘๗ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กำหนดให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เพียงสี่สิบแปดชั่วโมง หากจำเป็นต้องควบคุมต่อไปให้นับตัวไปยังศาลเพื่อพิจารณาสั่งควบคุม จึงเป็นปัญหาในข้อกฎหมายว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. จะดำเนินการอย่างไร สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงขอหารือปัญหาข้อกฎหมาย ดังนี้

๑. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. สามารถใช้อำนาจควบคุมผู้ถูกจับตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๔ ก่อนส่งตัวผู้ถูกจับต่อพนักงานสอบสวนได้หรือไม่

๒. หากสามารถควบคุมตัวได้ตาม ๑. ถือเป็นอำนาจเฉพาะของผู้จับกุมไม่นับรวมอำนาจการควบคุมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของพนักงานสอบสวน ถูกต้องหรือไม่

๓. เมื่อพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับโดยพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่มีบทบัญญัติในเรื่องการควบคุมผู้ถูกจับไว้โดยเฉพาะ แต่ให้บัญญัติให้นำบทบัญญัติหรือวิธีพิจารณาแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น ผู้จับกุมจะต้องนำตัวผู้ถูกจับส่งพนักงานสอบสวนในทันทีตามมาตรา ๘๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือไม่ อย่างไร

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๓๐๑/๑๔๓๓ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาถึงสำนักงานราชเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) ได้พิจารณาข้อหาวิะของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประกอบกับคำชี้แจงของผู้แทนส่วนราชการตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม) แล้ว ประสงค์ที่จะพิจารณาเพิ่มเติมว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีความประสงค์ที่จะทราบหลักการและแนวทางการปฏิบัติในการควบคุมตัวผู้ถูกจับในคดีอาชญากรรมเกี่ยวกับอาชญากรรมที่พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาชญากรรม พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นสำคัญ เนื่องจากเป็นกฎหมายใหม่ที่มีความสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์และกระบวนการพิจารณาในคดีอาชญากรรมไว้โดยเฉพาะ และส่งผลกระทบต่อทั้งสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) จึงเห็นสมควรตอบข้อหารือทั้งสองประเด็น โดยรวมประเด็นที่หนึ่งและประเด็นที่สองเข้าด้วยกัน ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า คำว่า "เจ้าพนักงาน" ในมาตรา ๓^{*} แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ หมายความว่า ผู้ซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งให้ปฏิบัติ ตามกฎหมายดังกล่าว เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับการแต่งตั้งเป็น "เจ้าพนักงาน" จึงมีอำนาจตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่กำหนดให้เจ้าพนักงานซึ่งได้รับมอบหมายให้มีอำนาจตามมาตรา ๑๕ (๓)^๒ มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามมาตราวิธีพิจารณาความอาชญากรรม ได้ที่ราชอาณาจักรและให้มีอำนาจควบคุมผู้ถูกจับตามมาตรา ๑๕ (๓) ไว้เพื่อทำการสอบสวนได้ไม่เกินสามวัน ดังนั้น การควบคุมผู้ถูกจับของเจ้าหน้าที่ตำรวจในฐานะเจ้าพนักงานย่อมมีระยะเวลาไม่เกินสามวันอันเป็นอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และไม่ับรวมกับอำนาจการควบคุมผู้ถูกจับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญากรรมของพนักงานสอบสวน

* มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

"เจ้าพนักงาน" หมายความว่า ผู้ซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งให้ปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัตินี้

^๑ มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ ให้มีชื่อว่า กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงานซึ่งได้รับมอบหมายให้มีอำนาจตามมาตรา ๑๕ (๓) มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญากรรมได้ที่ราชอาณาจักร และให้มีอำนาจควบคุมผู้ถูกจับตามมาตรา ๑๕ (๓) ไว้เพื่อทำการสอบสวนได้เป็นเวลาไม่เกินสามวัน เมื่อครบกำหนดเวลาดังกล่าวหรือก่อนนั้นตามที่เห็นสมควร ให้ส่งตัวผู้ถูกจับไปยังพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญากรรมแล้วดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ โดยมิให้ถือว่า การควบคุมผู้ถูกจับดังกล่าวเป็นการควบคุมของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญากรรม

^๒ มาตรา ๑๕ เพื่อดำเนินการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่ความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมที่กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงานมีอำนาจดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) จับกุมบุคคลใดๆ ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรม

ฯลฯ

ฯลฯ

ประเด็นที่สอง เห็นว่า แม้ในพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ จะไม่ได้มีการบัญญัติเรื่องควบคุมตัวผู้ถูกจับในคดีอาญาเสพติดไว้โดยเฉพาะ แต่มาตรา ๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัตินิยามคำว่า "เจ้าพนักงาน" ว่าหมายความว่า เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามอาชญาเสพติด และพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยที่เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามอาชญาเสพติดมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามอาชญาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๕ คือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ทั่วราชอาณาจักร และมีอำนาจควบคุมตัวผู้ถูกจับไว้เพื่อทำการสอบสวนได้เป็นเวลาไม่เกินสามวัน โดยมีให้ถือว่าการควบคุมตัวผู้ถูกจับดังกล่าวเป็นกรควบคุมของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามอาชญาเสพติดจึงมีอำนาจในการควบคุมตัวผู้ถูกจับไว้เป็นเวลาไม่เกินสามวันตามมาตรา ๑๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามอาชญาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๕ โดยไม่จำเป็นต้องนำผู้ถูกจับส่งพนักงานสอบสวนในวันถัดมาตามมาตรา ๑๕^๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(คุณทรัพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 ธันวาคม ๒๕๕๑

^๑ มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ ระบุว่า

เจ้าพนักงาน

หมายความว่า เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามอาชญาเสพติด และพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๑๕

^๑ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างบน

^๒ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๑ มาตรา ๑๕ เจ้าพนักงานหรือทนายผู้ทำการจับตัวผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๑๕ ของกฤษฎีกา และเมื่อถึงที่นั้นแล้ว ให้ส่งตัวผู้ถูกจับแก่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจซึ่งทำการของพนักงานสอบสวนดังกล่าว เพื่อดำเนินการดังต่อไปนี้

๑๕

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ: ดร.

โทร: ๐๒-๒๐๕-๖๕๖๓

ที่ ๐๐๐๓.๒๔/๕ก๖๒๑

วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔

เรื่อง กำชับภาควิควบคุมผู้ต้องหา หรือผู้ต้องขัง ในสถานี่ตำรวจทุกแห่งทั่วประเทศ

ณ.ร.ก.๓-๔, น., ก., สค.ม. และ ศท.๗.

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ สม ๐๐๐๓/๑๕๔๔ ลง ๑๔ ส.พ. ๒๕๕๔ แจ้งผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณีผู้ต้องหาคดีอาชญากรรมให้โทษ ได้เสียชีวิตภายในห้องขัง ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ได้พิจารณาพระราชบัญญัติการตรวจสอบแล้ว เห็นว่าเป็นการรละละการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ อันเป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน จึงเสนอมาตรการแก้ไขปัญหานี้ให้ ดร. ดำเนินการ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดกรณีเกิดขึ้นอีก

ดร. พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตัวผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขัง ในสถานี่ควบคุมของตำรวจ ซึ่งกรมประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๒ มาตราที่ ๒ ให้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการควบคุมตัวผู้ถูกจับไว้ที่สถานี่ตำรวจ และตามหนังสือ ดร.ที่ ๐๖๒๕.๒๑/๑๕๖๗๗ ลง ๓๐ พ.ย. ๒๕๕๐ ได้กำชับการปฏิบัติเกี่ยวกับสถานี่กักขังไว้ก่อนปฏิบัติโดยเคร่งครัดไว้แล้ว ส่วนกรณี ที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เสนอมาตรการ ให้ ดร. ดำเนินการเพื่อป้องกันเหตุในลักษณะ เดียวกันนี้มิให้เกิดขึ้นอีกเพื่อเพิ่มความเข้มงวดในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ดังนั้นจึง ให้ดำเนินการเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

- ๓. ให้จัดเจ้าหน้าที่เฝ้าคอยระวังอย่างเข้มงวดในกรณีพิเศษ กรณีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ข้อหา ฆาตกรรม, จำหน่ายยาเสพติดให้โทษทุกประเภท หรือคดีที่ผู้ต้องหาไม่อาการสมัครประกันจะทำร้ายตัวเอง โดยเฉพาะในช่วงเวลา ๒๐.๐๐ น. ถึง ๐๖.๐๐ น. ของวันรุ่งขึ้น
- ๒. ให้ตรวจตราสิ่งของวัสดุที่สามารถใช้ในการประทุษร้ายตัวเองหรือผู้อื่นในบริเวณ ห้องควบคุมและใกล้เคียง
- ๓. ให้ผู้บังคับบัญชาเฝ้าตรวจตราเวรยามและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่เป็นระยะๆ
- ๔. หากเกิดเหตุดังกล่าว ให้รายงาน ดร. (ผ่าน สค.) ทราบ ภายใน ๒๔ ชม. และให้พิจารณา ข้อบกพร่องของเจ้าหน้าที่ รวมทั้งผู้บังคับบัญชา ตามลำดับชั้น ตามอำนาจหน้าที่ แล้วรายงานให้ทราบ ภายใน ๗ วัน นับแต่เกิดเหตุ

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.ท. (พล.ต.ท. ไชยวงศ์)
รอง จตย.(๑) ประท.ลบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมการศึกษานอกโรงเรียน

โทร. ๒๕๑-๕๑๓๒

ที่ ๐๖๒๕.๒๗/๑๕๓.๗๕

วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง การจัดการปฏิบัติเกี่ยวกับสถานศึกษา

ศบร.๓.๑-๕ น.ก.และ สคณ.

ตามที่ได้มีหนังสือต่าง ๆ ในห้องควบคุมเช่นผู้ถูกควบคุมหลบหนี กรณีผู้ถูกควบคุมฯ แจ้งถูกข่มขืนกระทำชำเรา กระชกและฉ้อโกง และการฆ่าตัวตายเพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดเหตุดังกล่าว ตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาที่ควบคุมกักขัง ซึ่งได้ดำเนินการ ดังนี้

๑. กำชับให้เจ้าหน้าที่ควบคุมผู้ต้องหา หรือสืบสวน กรณีที่ไม่มีผู้ทำหน้าจับกุมผู้ต้องหาเข้ามาแจ้งความควบคุมผู้ต้องหาฯ โดยให้ปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ศกษ.๓.๖ การควบคุม บทที่ ๒ การควบคุมตัวที่สถานีตำรวจโดยเคร่งครัด

๒. ตรวจสอบสภาพห้องควบคุมให้มีบรรยากาศแข็งแรงอยู่แถวหอ และตรวจเช็คโดยกรณีที่มีผนังทึบทึบหรือผนังทึบที่องค์การตรวจตราผู้ถูกควบคุมไว้โดยสะดวก

๓. หากห้องควบคุมของสถานีตำรวจใด มีผู้ถูกควบคุมเป็นจำนวนมากเกินกว่าจะสามารถรับไว้ได้ ให้พิจารณาจะจำหน่ายควบคุม โดยแจ้งตัวผู้ต้องหาไปยังสถานีตำรวจใกล้เคียง กรณีผู้ต้องหาฯ กักขังไว้ที่กระชกการควบคุมไปยังสถานีตำรวจที่กำหนดตาม คำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๓๖๗/๒๕๔๐ ลง ๕ ต.ค.๒๕๔๐

๔. ให้พิจารณาว่าสถานีตำรวจใดที่สมควรจัดตั้งศูนย์ควบคุมและกักขังผู้ต้องหาฯ เพื่อป้องกันมิให้ผู้ถูกควบคุมหลบหนี

๕. การควบคุมผู้ถูกควบคุม ควรจัดแยกประเภทผู้ถูกควบคุม โดยพิจารณาถึงประเภทและท่วงท่าร้ายแรงของภาวะกระทำผิด ยากผู้ต้องหาและผู้ต้องขังเพศชายและหญิง ผู้ที่เป็นโรคติดต่อและจัดให้มีห้องนอนแต่ละห้อง

๖. ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ระดับสถานี ถึงกองร้อยตำรวจ หมั่นตรวจสอบดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมผู้ต้องหา หรือสืบสวนกรณีไม่มีผู้ไปหาหน้าจับกุมผู้ต้องหา และตรวจสอบดูแลห้องควบคุมตัวของตนอย่างเข้มงวด ตลอดจน

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.อ. พรศักดิ์ สุรวงศ์วิบูลย์
(พรศักดิ์ สุรวงศ์วิบูลย์)
รอง อ.ต.ร.ป.ร.อ.ค.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

กรมตำรวจ โทร.2512662

ที่ ๐๖๐๒.๕/11999

วันที่ 9 กันยายน 2539

เรื่อง กักขังและชักซ้อมความงักใจเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติในการปล่อยชั่วคราว

ผู้ช่วย อ.ตร.หน.ภาค 1-๑ ผ.คณ., ผบ.ช.ภ., ผบ.ช.ป.ล., ผบ.ช.ส.ต.ม., ผบ.ช.ส.ภ.พ., จ.ต., ผ.บ.ก.ว.ช. และ ค.ต.

ตามที่ กรมตำรวจได้มีหนังสือที่ 0611/25264 ลงวันที่ 5 กันยายน 2526 เรื่อง กักขังและชักซ้อมความงักใจเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติในการปล่อยชั่วคราวและมีคำสั่งที่ ๕72/253๕ ลงวันที่ 18 ส.ค. 2538 เรื่องการอำนวยความสะดวกในการสอบสวนคดีอาญา ไว้ให้ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติแล้ว แต่ปรากฏว่ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือพนักงานสอบสวนบางรายปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหนังสือและคำสั่งดังกล่าว บางครั้งถึงกับหน่วงเหนี่ยวเรื่องไว้เพื่อแสวงหาประโยชน์ โดยมีผลว่า

การปล่อยชั่วคราวนั้น ตามหลักกฎหมายถือว่าผู้ต้องหาทุกคนมีสิทธิที่จะยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องจะต้องรีบพิจารณาโดยเร็ว เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพ ฉะนั้น หากปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือพนักงานสอบสวนหรือผู้มีอำนาจสั่งปล่อยชั่วคราวคนใดไม่สนใจที่จะดำเนินการให้ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราวหรือประกันตัวไปโดยสะดวกและรวดเร็วตามสิทธิที่ควรจะได้รับ หรือมีพฤติการณ์หน่วงเหนี่ยวเรื่องไว้เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ กรมตำรวจจะดำเนินการพิจารณาลงโทษในสถานหนัก

อย่างไรก็ดี กรมตำรวจได้รับคำร้องเรียนอยู่เสมอว่ามีพนักงานสอบสวนบางคนเรียกประกันในการปล่อยชั่วคราวสูงเกินไป หรือแก้งหน่วงเหนี่ยวการปล่อยชั่วคราวให้เกิดความยุ่งยากล่าช้า หรือไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวแต่ไม่แจ้งเหตุผลให้ผู้ยื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราวทราบ ซึ่งกรณีเช่นนี้มีคำพิพากษานิติบทที่ 2577/2534 วินิจฉัยว่าการที่พนักงานสอบสวนหน่วงเหนี่ยวการประกันตัวโจทก์ผู้ต้องหาไปอย่างสิ้นเชิง ทำให้การประกันตัวโจทก์ถูกลักล่าช้าไม่สะดวกตามที่ควรจะเป็น เท่ากับไม่อำนวยความสะดวกแก่ผู้มาติดต่อ ไม่ชวนขยายระยะเวลาคดีและนัดหรือหาวิธีได้ยุติโจทก์ได้ยื่นเรื่องขอปล่อยชั่วคราวตามหน้าที่ที่จะต้องทำ เป็นแนวปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

ดังนั้น เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกธรรมให้แก่ประชาชนในเรื่องการปล่อยชั่วคราว จึงขอกำชับเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เกี่ยวข้องและพนักงานสอบสวนทุกท่านว่า ให้ถือปฏิบัติดังนี้

1. เมื่อพนักงานสอบสวนได้รับคำร้องทุกข์ หรือกล่าวโทษ ให้รีบพิจารณาไว้ส่วนที่คดีนั้นสมควรอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวได้หรือไม่ โดยให้คำนึงถึงหลักการคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 10๕ โดยอนุโลม และบันทึกเป็นหลักฐานไว้ในสำนวนการสอบสวน หากเห็นว่าสมควรอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ให้

รับเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นตามระเบียบที่กำหนดไว้โดยเร็ว พร้อมด้วยเหตุผลที่เห็นว่าไม่ควรอนุญาต โดยไม่ต้องรอให้มีการยื่นคำร้องปล่อยชั่วคราวเสียก่อน

2. ให้หัวหน้าสถานี หรือสารวัตรที่เป็นหัวหน้ารับผิดชอบหน่วยงาน กำหนดลำดับอาวุโสพนักงานสอบสวนไว้ตามข้อกำหนด มาตรา ๑๒๓ ด้วยวิธีการกำหนดลำดับอาวุโสของข้าราชการตำรวจในการรักษาราชการแทนเมื่ออำนาจเป็นผู้พิจารณาสั่งปล่อยชั่วคราวแทนได้ ในขณะที่ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ และเป็นการนี้ที่มีได้มีกำหนดตั้งข้าราชการในตำแหน่งหรือผู้ปฏิบัติราชการแทนไว้ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งปล่อยชั่วคราวไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ในที่ทำการหรือสถานีตำรวจ ให้ลงบันทึกประจำวันว่าให้ผู้ใดที่จัดลำดับอาวุโสไว้่นั้นเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งปล่อยชั่วคราวแทนทุกครั้งที่ยอกจากที่ทำการหรือสถานีตำรวจ และระบุมเหตุที่ไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ให้ชัดเจนว่าเพราะเหตุใด หรือไม่ที่ใด ด้วยภารกิจใด เพื่อสามารถติดตามตัวได้

สำหรับหน่วยงานในระดับตำรวจจังหวัด กองกำกับการ หรือกองบังคับการ ให้หัวหน้าตำรวจภูธรจังหวัด ผู้กำกับการ หรือผู้บังคับการ แล้วแต่กรณี กำหนดลำดับอาวุโสผู้มีอำนาจสั่งคำร้องให้ปล่อยชั่วคราวไว้และถือปฏิบัติเช่นเดียวกับที่ระบุไว้ในวรรคแรก

3. ในกรณีที่มิมีคำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือมีระเบียบที่กำหนดไว้ว่า คดีประเภทใดจะไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว เมื่อมีการยื่นคำร้องให้ปล่อยชั่วคราวให้ผู้มีอำนาจสั่งปล่อยชั่วคราวแจ้งให้ผู้ต้องหาหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องทราบทันที แล้วรับเสนอคำร้องปล่อยชั่วคราวไปตามลำดับชั้นจนถึงผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งการโดยเร็วที่สุด

4. ให้หัวหน้าสถานีตำรวจ หรือสารวัตรที่เป็นหัวหน้ารับผิดชอบหน่วยงาน พิจารณาสั่งคำร้องให้ปล่อยชั่วคราวให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 108 โดยเคร่งครัด และให้คำนึงถึงนโยบายของกรมตำรวจเป็นสำคัญ เมื่อมีการยื่นคำร้องปล่อยชั่วคราวให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวข้างต้นพิจารณาสั่งให้เสร็จภายใน 1 ชั่วโมงนับแต่ได้รับเรื่อง เว้นแต่สิ่งเหตุจำเป็นไม่อาจสั่งการได้ก็ให้บันทึกเหตุจำเป็นนั้นไว้ในคำร้องหรือบันทึกการเสนอสัญญาประกันหลังจากนั้นให้รีบพิจารณาให้เสร็จภายใน 24 ชั่วโมงนับแต่ได้รับคำร้อง

5. กรณีใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว ก็ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 7 บทที่ 7 ว่าด้วยการใช้บุคคลเป็นประกันและหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. 2536 ลงวันที่ 14 มิถุนายน 2535 โดยเคร่งครัด

6. ในกรณีที่มิมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวนั้น ผู้มีอำนาจสั่งตามข้อ 4 จะต้องระบุเหตุผลที่ไม่อนุญาต ไว้ในคำร้องหรือบันทึกการเสนอสัญญาประกันโดยชัดเจน และให้รับส่งคำร้องและบันทึกการเสนอสัญญาประกันพร้อมด้วยสำนวนการสอบสวนหรือสำเนาสำนวนการสอบสวนเท่าที่จำเป็นไปยังผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาและมีคำสั่งโดยเร็ว หากผู้บังคับบัญชามีคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ก็ให้รีบดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดสิ่งใดข้างต้นก็ให้ใช้วิญญูเพื่อจะได้ดำเนินการปล่อยผู้ถูกควบคุมโดยเร็ว หากมีคำสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราว

คราว ให้แจ้งคำสั่งพร้อมเหตุผลให้ผู้ยื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราวทราบ โดยให้ลงประจำวันและให้ผู้ร้องขอปล่อยชั่วคราวลงนามรับทราบคำสั่งด้วยทุกครั้ง ส่วนส่วนงานการสอบสวนที่ส่งมาเพื่อลาพักการพิจารณาคดีของผู้บังคับบัญชา นั้นให้รีบส่งคืนมาในภายหลัง

7. ให้ พล.ต.ร.ว.พ.ต. พล.ช., พล.ก. แล้วแต่กรณี กำหนดจำนวนเงินที่ระบุไว้ในสัญญาประกันตัวผู้ต้องหาแต่ ละประเภทความผิดตามแนวที่ศาลกำหนดไว้ใช้ประกันตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยให้เหมาะสมกับความผิดและสภาพห้อง ที่ของหน่วย แล้วแจ้งให้ผู้ที่ทำการหรือสถานที่ตำรวจในสังกัดทราบเพื่อถือปฏิบัติ โดยให้ผู้ที่ทำการหรือสถานที่ ตำรวจติดประกาศวิธีการเกี่ยวกับการขอประกันตัวผู้ต้องหา รวมทั้งหลักทรัพย์และจำนวนเงินที่ระบุไว้ในสัญญา ประกันตัวในที่เปิดเผยเห็นได้ชัดเพื่อให้ประชาชนทราบด้วย ทั้งนี้การกำหนดจำนวนเงินที่ระบุไว้ในสัญญาประกันตัว ผู้ต้องหาแต่ละประเภทความผิดนั้นไม่รวมถึงคดีที่มีลักษณะพิเศษ เช่น คดีที่มีจำนวนทุนทรัพย์สูงมาก หรือเป็นคดี ที่กระทบต่อเศรษฐกิจหรือคดีที่มีลักษณะอย่างอื่นที่สมควรจะต้องเรียกหลักประกันสูงกว่าที่กำหนดไว้ก็ได้เรียกได้ ซึ่งจะต้องแจ้งให้ผู้ต้องหาหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องทราบและบันทึกไว้

8. หลักทรัพย์ที่จะใช้เป็นหลักประกันตัวผู้ต้องหา ได้แก่ เงินสด โฉนดที่ดิน บุคคล พันธบัตรรัฐบาล สลากออมสิน สมุดฝากเงินออมสินประเภทประจำ ใบรับเงินฝากประจำของธนาคาร ตัวแลกเงินที่ธนาคารเป็นผู้จ่าย และธนาคารได้รับรองโดยตลอดแล้ว ตัวสัญญาใช้เงินที่ธนาคารเป็นผู้ออกตัวเป็นหลักประกัน หรือที่ธนาคารเป็นผู้ส่ง จำย่หรือรับรองเป็นหลักประกัน และหนังสือรับรองของธนาคารเพื่อชำระเบี้ยประกันในกรณีผิดสัญญาประกัน ทั้งนี้ เพื่อให้การประกันตัวผู้ต้องหาสามารถกระทำได้อย่างสะดวกยิ่งขึ้น

อนึ่ง หลักทรัพย์เกี่ยวกับที่ดินนั้น หากมิได้มีการประเมินราคาจากพนักงานที่ดิน ให้พนักงานสอบสวน พิจารณาโดยคำนึงถึงราคา เวชยานสังค เหตุ ฎีรูป และภาวะที่ดินพื้นที่เกี่ยวกับที่ดินนั้น ๆ ด้วย

ให้ จ.ต. ติดตามตรวจสอบและควบคุมการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนหน่วยต่าง ๆ ให้เป็นไปตามระเบียบ คำสั่งและหนังสือ ตร

จึงแจ้งขอเพื่อทราบและให้ถือปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องการปล่อยชั่วคราวตามแนวทางดังกล่าวข้างต้นและตามคำ สั่งกรมตำรวจที่ 572/2538 ลงวันที่ 16 ส.ค. 2538 ข้อ 6 อย่างเคร่งครัดโดยให้ยกเลิหนังสือกรมตำรวจที่ 0811/252434 ลงวันที่ 5 กันยายน 2528 และให้ใช้นั่งสิทธิ์บันทึกนี้แทน

(ลงชื่อ) พล.ต.อ. พจน์ บุญยะจินดา
(พจน์ บุญยะจินดา)
อ.ตร

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี กรมตำรวจ โทร. 2052358

ที่ ร. ๐๕๐๐.๕/ ๐๖๔๕ วันที่ ๒๑ เมษายน 254๐

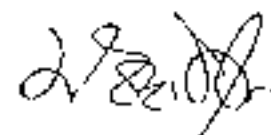
เรื่อง การใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว

ตบช.ด., ตบช.น., ตบช.ภาค ๑-๙ , ตบช.ปัส., ตบช.สท. และ จตร.

ด้วย ตบช.น. มีหนังสือเรื่อง อ.ตร. เมื่อนิติพิจารณาแนวคำสั่ง ทร. ที่ ๕22/2535 ลง 15 เม.ย. 253๙ เรื่องการใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว เนื่องจากมีปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับบุคคลผู้เป็นประกันหรือหลักประกัน เช่น ประกันผู้ต้องหา สน.หนึ่งแล้วไปประกันอีก สน.หนึ่ง หรือประกัน สน.หนึ่งเดียวกันหลายคดีต่างวาระกันความจำนวนเงินที่ได้รับสิทธิอันเป็นลักษณะของการแสวงหาประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตน ผู้ประกันซึ่งถูกออกจากราชการไปแล้ว แต่ยังมีได้ส่งบัตรประจำตัวกลับมาใช้ประกัน ซึ่งพนักงานสอบสวนไม่ทราบข้อเท็จจริง บัตรประจำตัวที่นำมาแสดงใบยังบัตรปลอม บัตรประจำตัวหมดอายุและยังมิได้จัดทำบัตรใหม่ เป็นต้น

กรมตำรวจได้คณะกรรมการปราบปรามทุจริตแห่งชาติสอบสวนได้ร่วมกับพิจารณาลงแล้ว เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว จึงให้ พงส. ดำเนินการ ดังนี้

1. ให้ถามบุคคลที่เป็นประกันว่ามีสถานภาพที่จะใช้สิทธิได้หรือไม่ พร้อมให้หมึกฐานต่าง ๆ ประกอบ และถามด้วยว่าเคยประกันใครมาก่อนหรือไม่ ถ้าเคยประกัน ประกันคือหลักประกันเท่าใด พร้อมนี้ให้บันทึกไว้ในใบคำร้องขอปล่อยชั่วคราวให้รายละเอียดลงนามไว้ และแจ้งให้นายประกันทราบด้วยว่าถ้าไม่เป็นจริงตามนี้จะถูกดำเนินคดีในข้อหาแจ้งความเท็จ ซึ่งหากพนักงานสอบสวนบันทึกข้อความตามนี้แล้วก็ถือว่าดำเนินการอย่างรอบคอบแล้ว ถ้ามีการผิดสัญญาประกันและไม่อาจฟ้องเขาประกันให้ ก็ไม่ถือว่าเป็นความผิด
  2. จัดให้มีการบันทึกข้อมูลและจำนวนการปล่อยชั่วคราว โดยใช้บุคคลเป็นประกันไว้ในสมุดสถิติสัญญาประกันประเภทการใช้บุคคลเป็นประกันด้วย เพื่อให้สามารถตรวจสอบสถิติได้
- ทั้งนี้ให้ผู้บังคับบัญชาคอยกำกับดูแลการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนอย่างเคร่งครัด

พล.ต.อ.
: ธีชัย นกุลกิจ
รอง อ.ต.อ. ช่าง. อ.ต.ร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร 2052350

ที่ 0004 ส/ 64 00

วันที่ 10 สิงหาคม 2543

เรื่อง หลักเกณฑ์การให้หมายความมีสิทธิให้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว

ขอเสนอ ก. ก. 1 ๒ , ปส. , สท. , จศร

เนื่องจากหมายความเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสาขาหนึ่งในกระบวนการยุติธรรมและ
ศกษาหมายความได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลผ่านกระทรวงยุติธรรม เพื่ออำนวยความสะดวก
ความยุติธรรมช่วยเหลือประชาชนตามกฎหมาย อีกทั้งได้รับการยอมรับจากประชาคมสากลภายใต้
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการกระทรวงยุติธรรม ให้หมายความมีสิทธิทำสัญญาประกันในกรณีที่ใช้ตนเองเป็นหลัก
ประกันในการปล่อยชั่วคราวในชั้นศาลได้ เพื่อให้ผู้ต้องหาหรือประชาชนได้รับความคุ้มครองตาม
กฎหมายยิ่งขึ้น ประกอบกับอภยาหมายความได้มีหนังสือขอให้ ศร. พิจารณาให้หมายความมีสิทธิ
ทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว

ศร. พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องเป็นการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนซึ่งสอดคล้อง
กับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน และระเบียบราชการฝ่ายตุลาการฉบับที่ 8 ลง 22 ม.ค.
2536 และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมที่ 5 ลง 21 ก.ค. 2543 ให้หมายความได้รับสิทธิทำสัญญาประกันหรือใช้
ตนเองเป็นหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว จศร. จึงได้วางระเบียบกณฑ์ให้หมายความมีสิทธิให้บุคคล
เป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวตามคำสั่ง ศร. ที่ 504/2543 ลง 21 ก.ค. 2543
เรื่อง การให้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวแก่หมายความ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

จึงขอส่งสำเนาคำสั่ง ศร. ดังกล่าว พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องมาเพื่อทราบและให้แจ้ง
ให้เจ้าพนักงานสอบสวนถือปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องไป

ท.ร.ต.ท.
(จตุพล ไชยดีรัมย์)
ผู้ช่วย ผบ.ศร.ป.ร.ต.ม.ร.

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๑๐๖/2543

เรื่อง การใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวแก่ทนายความ

เนื่องจากทนายความเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสาขาหนึ่งในกระบวนการยุติธรรมและ
สภาพทนายความได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลผ่านกระทรวงยุติธรรม เพื่อจําแนกความ
ยุติธรรมส่วนเหลือประชาชนด้านกฎหมาย อีกทั้งได้รับการยอมรับจากประธานศาลฎีกาและรัฐ
มนตรีว่าอาชกรกระทรวงยุติธรรม ให้อทนายความมีสิทธิทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลัก
ประกันในการปล่อยชั่วคราวในชั้นศาลได้ เพื่อให้ผู้ต้องหาหรือประชาชนได้รับความคุ้มครองตาม
กฎหมายยิ่งขึ้น สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประกอบกับสภาพทนายความ
มีหนังสือที่ สท 1568/2542 ลงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2542 ขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
พิจารณา

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 3 แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ที่ 4/2499
ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2499 ประกอบกับ มาตรา 8 แห่งพระราชกฤษฎีกาโอนกรมตำรวจ
กระทรวงมหาดไทยไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2511 จึงวางหลักเกณฑ์การใช้
บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวแก่ทนายความ ดังนี้

ข้อ 1. ทนายความผู้ยื่นคำขอทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลักประกัน
ในการปล่อยชั่วคราว ในขณะยื่นคำขอจะต้องเป็นสมาชิกสภาทนายความอยู่ในขณะนั้น และต้อง
ไม่อยู่ระหว่างการถูกห้ามพักการเป็นทนายความ หรือถูกลบชื่อออกจากทะเบียนทนายความ

ข้อ 2. ทนายความผู้ยื่นคำขอที่ในคำร้องขอปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหา ซึ่งเป็นบุคคล
ตาม 3.1 ถึง 3.7 ด้วยตนเอง จะมอบให้ผู้ยื่นคำร้องแทนกันได้ หากต่อมาพ้นจากการเป็น
สมาชิกสภาทนายความแล้ว ก็ยังคงทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันในการปล่อย
ชั่วคราวได้ แต่พนักงานสอบสวนอาจใช้ดุลยพินิจสั่งให้หาหลักประกันเพิ่มหรือดีกว่าเดิมก็ได้

ข้อ 3. การทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันในการขอปล่อยชั่วคราว
คำนวณรับมอบแล้ว ยิงรวมถึงบุคคลดังต่อไปนี้เท่านั้น คือ

- 3.1 บุคคล
- 3.2 ผู้สืบสันดาน
- 3.3 คู่สมรส

รับตรงมาขอให้พนักงานสอบสวนสอบสวนภายในเวลาที่กำหนด หากไม่ปฏิบัติตามให้อยู่ในดุลยพินิจของพนักงานสอบสวนพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 108

๖.7 กรณีที่นายความผู้ยื่นคำขอทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวมีคู่สมรส ต้องมีหนังสือแสดงความยินยอมของคู่สมรสตามแบบท้ายคำสั่งนี้มาขอขอให้พนักงานสอบสวนด้วย หากคู่สมรสไม่ยินยอมให้พนักงานสอบสวนใช้ดุลยพินิจเช่นเดียวกับใน ๖.6

ข้อ 6. ทนายความผู้ยื่นคำขอทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวได้ตามระยะเวลาและวงเงินที่กำหนดไว้ดังนี้

6.1 จดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นทนายความมาแล้วเป็นเวลาไม่ถึง 2 ปี ทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันได้เฉพาะตนเองในวงเงินไม่เกินหกหมื่นบาท

6.2 จดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นทนายความมาแล้วตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป แต่ไม่ถึง 5 ปี ทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันได้ในวงเงินไม่เกินหกหมื่นบาท

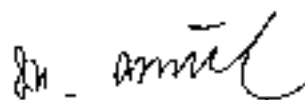
6.3 จดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นทนายความมาแล้วตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป แต่ไม่ถึง 15 ปี ทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันได้ในวงเงินไม่เกินสองแสนบาท

6.4 จดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นทนายความมาแล้วตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันได้ในวงเงินไม่เกินห้าแสนบาท

ข้อ 7 ในกรณีมีเหตุอันสมควรเพื่อให้การปฏิบัติตามคำสั่งนี้หรือมีวิธีอื่นใดเพื่ออำนวยความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้พิจารณากำหนด ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. 2543

พลตำรวจเอก

(พระศักดิ์ / สุระศรีบุญชัย)

ผู้บัญชาการ/รองตำรวจแห่งชาติ

หนังสือยินยอมของกลุ่มมารด

ข้าพเจ้า นาย/นาง ..... นามสกุล.....
 อายุ ..... ปี อยู่บ้านเลขที่ ..... ถนน ..... ตำบล/แขวง.....
 อำเภอ/เขต ..... จังหวัด ..... โทรศัพท์..... ยินยอม ให้
 นาย/นาง..... นามสกุล ..... ผู้ขอประกัน ซึ่งเกี่ยวพัน
 กับข้าพเจ้าโดยเป็น ..... ประกันตัวผู้ต้องหา ชื่อ.....
 ไปจาก (บช ชื่อ ชื่อสกุล) ..... พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจ (นครบาล/
 ภูธร) ..... ได้ หากเกิดความเสียหายและจะต้องชดใช้ค่าเสียหายตาม
 สัญญาประกันต่อพนักงานสอบสวน ข้าพเจ้าสละสิทธิที่จะคัดค้านทุกประการ
 ให้ไว้ ณ วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ลงชื่อ ..... ผู้ให้ความยินยอม
 (.....)

จะานขอรับรองว่าเป็นลายมือชื่อของผู้ให้ความยินยอมจริง

ลงชื่อ ..... พยาน
 (.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
 (.....)

หนังสือรับรองการเป็นทนายความ

ข้าพเจ้า นาย / นาง / นางสาว .....นามสกุล.....
 ตำแหน่ง นายกสภาทนายความ / กรรมการภาค / ประธานทนายความจังหวัด .....
 ขอรับรองว่า นาย / นาง / นางสาว .....นามสกุล.....
 เป็นผู้ได้จดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นทนายความตั้งแต่วันที่ ..... ปัจจุบันยังมีสมาชิก
 กภาพทนายความและมีได้ขออยู่ระหว่างกรกฎห้ามทำกรเป็นทนายความโดยทศุ่สำนักงานชื่อ.....
 .....ตั้งอยู่เลขที่ ..... แขวง / ตำบล .....
 เขต / อำเภอ ..... จังหวัด ..... มีกงานประสงค์จะขึ้น
 คำร้องขอปล่อยชั่วคราวและทำสัญญาประกันในการปล่อยชั่วคราว.....
 ..... ซึ่งเป็นผู้ค้เงินมัดย (ยศ - ชื่อ - สกุล) ..... พนักงาน
 สบสนนเสตานีตำรวจ (นครบาล / กุสร) .....

และขณะนีผู้ขอประกันอยู่ระหว่างประกันตัวผู้ต้องหาคือ

ในวงเงิน ..... บาท (.....) ที่สถานีตำรวจ (นครบาล / กุสร) .....

จึงขอรับรองไว้เป็นหลักฐาน

รับรอง ณ วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ลงชื่อ .....

(.....)

ตำแหน่ง นายกสภาทนายความ / กรรมการภาค /

ประธานทนายความจังหวัด .....

บันทึกข้อความ

สำนักงาน

ทอ.ลค. โทร.0-2205-3472 3

ที่ 0024.ว 8630

วันที่ ๕ กรกฎาคม 2545

เรื่อง การปล่อยตัวชั่วคราวกรณีละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อการค้า (ผู้เพลง VCD คาราโอเกะ)

อ.ช., ผบ.ก.หน่วยขึ้นตรงต่อ ตร.หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วยสมพันธ์ผู้เพลง VCD คาราโอเกะและคอนเสิร์ตคาราโอเกะ ได้มีหนังสือทง 14 - มี.ย.2545 เรื่องผูกพันและเรื่องร้องความเป็นธรรมเรื่องการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์.เคยแพร่ โดยขอให้พิจารณาคัดค่า ประกันตัวผู้ต้องหาจากวงเงินประกันตัว 200,000 บาท และขอให้พนักงานสอบสวนอำนวยความสะดวกของกลางที่ใช้ ในการกระทำความผิดโดยตรง เช่น แผ่น VCD คาราโอเกะ และโปรแกรมคาราโอเกะ ส่วนอุปกรณ์ประกอบ การกระทำความผิด เช่น เครื่องเล่น CD เครื่องเล่นคอมพิวเตอร์ ไม่ควรยึดเป็นของกลาง ควรเปิดโอกาส ให้รับคำต่างๆ มีอุปกรณ์ประกอบธุรกิจในส่วนที่ไม่ได้ละเมิดลิขสิทธิ์ต่อไป ได้ นั้น

ขอ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า

ประเด็นแรก กรณีเรื่องเรียนของสมพันธ์ผู้เพลง VCD ดังกล่าว มีเนื้อเรื่องเฉพาะปัญหาผู้ เพลง VCD คาราโอเกะ และคอนเสิร์ตคาราโอเกะ ซึ่งมีชื่อเป็นก.ละเมิดลิขสิทธิ์โดยตรง เป็นแค่เสียงมิ ได้ขย.เผยแพร่จากเจ้าของลิขสิทธิ์ กล่าวคือ แผ่น CD หรือแผ่น VCD ที่นำมาเปิดนั้น เป็นแผ่นที่มี ลิขสิทธิ์ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ทางผู้ประกอบกรรมได้ไปทำสัญญาขอเผยแพร่ร่วมกันกับบริษัทกับเจ้าของ ลิขสิทธิ์เท่านั้น การกระทำผิดของผู้ประกอบการดังกล่าว จึงแตกต่างจากการกระทำผิดของผู้ที่ทำซ้ำ คัด แปรลงลิขสิทธิ์ในแผ่น CD หรือ VCD ทั่วไป จึงขอกำหนดจำ.วงเงินในการประกันตัวผู้ต้องหากรณีดัง กล่าวไว้ที่ ๕๐,๐๐๐ บาท. ในกรณีที่การกระทำผิดนั้น มีใช่เป็นการประกอบการค้า รายใหญ่ ส่วนกรณีใดที่จะถือกันเป็นการประกอบการค้ารายใหญ่นั้น ให้พนักงานสอบสวนใช้ดุลพินิจ พิจารณาจากจำนวนของกลาง (จำนวนตู้) และพฤติการณ์ต่างๆ เป็นหลัก หากเห็นว่าเป็นการประกอบการค้า รายใหญ่ก็ไม่ควรเรียกหลักประกันเกินสมควรแก่กรณี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 200,๐๐๐ บาท ดังนั้น จึงให้ อ.ช. หรือ ผ.บ.ก.แล้วแต่กรณี กำหนดจำนวนเงินในการประกันตัวผู้ต้องหากรณีดังกล่าว ให้หน่วยงานในสังกัด ทราบและถือเป็นแนวปฏิบัติต่อไป

ประเด็นที่สอง ข.ร.ขอให้พนักงานสอบสวนยึดของกลางที่ใช้ในการกระทำความผิด โดย ตรง เช่น แผ่น VCD คาราโอเกะ และโปรแกรมคาราโอเกะ ส่วนอุปกรณ์ประกอบการกระทำความผิด เช่น เครื่องเล่น CD เครื่องเล่นคอมพิวเตอร์ ไม่ควรยึดเป็นของกลาง นั้น ข.ร. พิจารณาแล้วเห็นว่า ของกลางดัง กล่าว เป็นของกลางที่ได้ใช้ในการกระทำความผิดโดยตรง ประกอบกับตาม ฎ.ศ.อาญา มาตรา 33 (1) บัญญัติ ให้ศาลใช้ดุลพินิจในการรับทรัพย์สินที่บุคคลได้ใช้ หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดได้ ซึ่งไม่สามารถ

ดำเนินการ...

ควมเห็นการตามที่ยกส่งมาพันธุผู้เพลง VCD ด้รับรื่องได้ แต่ให้พนักงานสอบสวนใช้ดุลพินิจตามพฤติการณ์แห่งคดีว่าจะยึดหรือไม่ หากมีข้อสงสัยใด โดย คร.ได้มีหนังสือที่ ตร ๖๐๐4.6/8329 ถึง 8 ก.ค.2545 นี้จึงขอ
 ๖. เสนอพิจารณาให้สมาชิกพันธุผู้เพลง VCD ศาราไอเคะและคอมพิวเตอรืศาราไอเคะ ทราบส่วนหนึ่งแล้ว รายน
 ละมติเคปรากฎตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 5 แผ่น

จึงขอเรียนเพื่อทราบ และแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ตั้งกัศปรามและถือเ็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

พ.ต.ท.

(ผู้กสิณี/ศรีสมานพาสี)

รอง ผบ.ตร.-(๖๑๓) ป.ร.ค.๒๒.๓๕

12 ก.ค. 45

ที่ พณ 0705/ 2315

กระทรวงพาณิชย์
4 ถนนสุขุมวิท เขตพระนคร
กรุงเทพฯ 10200

12 มิถุนายน 2546

เรื่อง ขอความร่วมมือกำหนดแนวทางปฏิบัติของพนักงานตำรวจ
ในการดำเนินคดีละเมิดลิขสิทธิ์งานเพลง

เรียน รองนายกรัฐมนตรี (พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือร้องเรียนของสมาพันธ์คาราโอเกะ (แห่งประเทศไทย)
ลงวันที่ 12 พฤษภาคม 2546

ด้วยกระทรวงพาณิชย์ ได้รับการร้องเรียนจากสมาพันธ์คาราโอเกะ(แห่งประเทศไทย) เกี่ยวกับกรณีที่ดินแดนบริษัทที่ได้รับมอบอำนาจให้ดำเนินการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์เพลง พร้อมตัวกเจ้าหน้าที่พนักงานตำรวจไปดำเนินการจับกุมผู้ประกอบการฐานละเมิดลิขสิทธิ์งานเพลงตัววิถีที่รุนแรง โดยข่มขู่ให้ผู้ประกอบการจ่ายเงิน เพื่อถอนความร้ายและไม่ต่ำกว่า 40,000 บาท มิฉะนั้นจะถูกจำคุก โดยไม่ยอมให้ผู้ประกอบการตรวจสอบบัตรตัวแทนที่ออกโดยกรมทรัพย์สินทางปัญญาและหนังสือมอบอำนาจจากเจ้าของลิขสิทธิ์ รวมทั้งไม่ยอมให้ผู้ต้องหาได้รับทราบข้อหาและตรวจสอบหรือคัดสำเนาบันทึกประจำวัน ทำให้ผู้ประกอบการไม่ได้รับความเป็นธรรมและเดือดร้อนทั่วประเทศ

กระทรวงพาณิชย์พิจารณาแล้วเห็นว่า ในขณะที่กฎหมายลิขสิทธิ์ต้องการคุ้มครองเจ้าของลิขสิทธิ์ไม่ให้ถูกละเมิด แต่การบังคับใช้สิทธิดังกล่าวควรวอยู่ในขอบเขตของกฎหมาย ผู้ประกอบการคาราโอเกะในฐานะประชาชนควรได้รับความคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนด โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ตลอดจนการปฏิบัติต่อบุคคลดังกล่าวจะปฏิบัติเสมือนเป็นผู้กระทำผิดความผิดก่อนมีคำพิพากษาถึงที่สุดแสดงว่าเขากระทำผิดไม่ได้ นอกจากนี้ บุคคลดังกล่าวยังมีสิทธิที่จะรับทราบข้อกล่าวหา รวมทั้งเอกสารหลักฐานที่แสดงสิทธิในภาพรวมทั้งว่าบุคคลใดกระทำความผิดด้วย

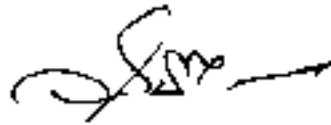
กระทรวงพาณิชย์จึงได้รอกลตวามร่วมมือในการกำหนดแนวปฏิบัติในการดำเนินคดีละเมิดลิขสิทธิ์เพลงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อให้เจ้าพนักงานตำรวจทั่วประเทศปฏิบัติให้เป็นไปใน

แนวทางเดียวกัน ดังนี้

1. ความผิดสาม พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 เป็นความผิดอันยอมความได้ ผู้เสียหายจะต้องแจ้งความร้องทุกข์ก่อนนำเจ้าหน้าที่งานตำรวจไปจับกุมผู้กระทำผิด ไม่ว่ากรณีใดห้ามไม่ให้จับกุมก่อนผู้เสียหายดำเนินการร้องทุกข์
2. การร้องทุกข์ให้สำเนาคัดกับผู้ประกอบอาชญากรรมที่เป็นก๊าดตบถ ร้านอาหารที่มีคนตรี ร้านเปิดให้บริการคาราโอเกะและตู้เพลง หรือคหรีชญาหรือร้านอื่นที่ระกอบการทํานองเดียวกัน ให้เจ้าพนักงานตำรวจตรวจสอบสวนเอกสารหลักฐานให้แน่ชัดก่อนว่าผู้ร้องทุกข์ เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือเป็นผู้ได้รับสิทธิหรือเป็นผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าของผู้มีสิทธิที่แท้จริง และเอกสารที่นำมาแสดงเป็นเอกสารที่ถูกต้อง
3. การดำเนินการตามข้อ 2 เจ้าพนักงานตำรวจจะต้องตรวจสอบให้ชัดเจนว่าผู้ร้องเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์อย่างไร ได้สิทธิมาโดยวิธีใด เช่น เป็นผู้สร้างสรรค์งานดนตรี หรือเป็นผู้ประพันธ์ คำร้อง ทำนอง ในงานดนตรีที่อ้างว่าละเมิดลิขสิทธิ์นั้น หากรับโอนลิขสิทธิ์มาจะล้กลงแสดงหลักฐานประกอบโดยมีขาดสาธ จนถึงผู้สร้างสรรค์งานเพลงดังกล่าวนั้น เอกสารที่นำมาแสดงนั้นเจ้าพนักงานตำรวจจะต้องรวบรวมไว้ในสำนวน
4. กรณีมอบอำนาจให้ร้องทุกข์ หนังสือมอบอำนาจให้ร้องทุกข์ จะต้องเป็นฉบับจริง
5. ก่อนรับคำร้องทุกข์ ให้เจ้าพนักงานตำรวจตรวจสอบบัตรตัวแทน ซึ่งออกให้โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญา
6. ในการจับกุม ห้ามไม่ให้เจ้าพนักงานตำรวจใช้วิธีจับกุมหรือควบคุมผู้ถูกจับเกินกว่าที่จำเป็นและจำเป็นถึงสิทธิที่ผู้ถูกจับกุมหรือมีตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
7. ก่อนจับกุม ให้เจ้าพนักงานตำรวจดำเนินการให้ผู้เสียหายแสดงบัตรตัวแทนรับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีทรัพย์สินทางปัญญาต่อผู้ถูกจับกุมทุกครั้งในการจับกุม
8. การกระทำผิดตามกฎหมายลิขสิทธิ์มีเงื่อนไขผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง ในการสืบสวนจับกุมและสอบสวนผู้กระทำผิด เจ้าพนักงานตำรวจผู้ปฏิบัติจะต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบระมัดระวังและเป็นธรรม ลก่าให้ตกเป็นเครื่องมือของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้
9. เมื่อมีการรับคำร้องทุกข์แล้วจะต้องรับเลขคดีและทำการสอบสวนให้เสร็จสิ้นทุกคดี หากมีการถอนคำร้องจะต้องมีตรวมเห็นทางคดีด้วย
10. ในการกำหนดห้าประจันตัวผู้ต้องหา ให้พนักงานสอบสวนกำหนดตามสมควรอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม
11. กรณีที่มีการทวงถามระหว่างเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือผู้รับมอบอำนาจกับผู้ละเมิดลิขสิทธิ์ และ มีเจ้าพนักงานตำรวจเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย จะต้องมีการลงประจันตัวให้ชัดเจนว่าเจ้าพนักงานตำรวจเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างไร
12. ให้เจ้าพนักงานตำรวจดำเนินการคดีด้วยความโปร่งใสและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย รวมทั้งต้องให้ผู้ถูกจับกุมคัดสำเนานันท์ที่ประจำวันและเอกสารหลักฐานที่ใช้แสดงสิทธิในคดีด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอความร่วมมือให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำกับให้
เจ้าพนักงานตำรวจยึดปฏิบัติให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายวัฒนา เมืองสุข)
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ วิชาการการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

ที่ ๒๖ ๐๔๑๑/๓๖๑/พ.ศ.๒๕๖๓

เรียน : ผบ.ตร.

กรุณาพิจารณาสั่งการ เป็นประจำรายใด
ขอได้แจ้งให้ทราบด้วย

พล.อ.

(ชวลิต ยงใจยุทธ)

รอง นรม.

 มี.ย. ๒๕๕๖

กรมทรัพย์สินทางปัญญา

โทร. 0 2547 4633

โทรสาร 0 2547 4631

สมาพันธ์คาราโอเกะ (แห่งประเทศไทย)

เลขที่ 48/157 ห้อง 116-117 ห้างนิเวสต์ ถนนวิภาวดีรังสิต อ.รังสิต จ.นนทบุรี 11000

โทร. 09-1720677, 02-9504793-1 โทรสาร. 02-9504792

๒ พฤษภาคม 2548

เรื่อง ไม่ได้รับความเป็นธรรมจาก พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ ปี พ.ศ. 2537

เรียน ท่านนาย วัลลภ เมืองสุข รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. หนังสือแสดงความคิดเห็นของคณะกรรมการการสงวนลิขสิทธิ์ 3 ฉบับ
- 2. หนังสือขอรับของรองปลัดกระทรวงพาณิชย์

ตามที่สมาพันธ์ฯ ได้ต่อสู้เรียกร้องให้ภาครัฐลงมามีกับดูแลการจัดเก็บลิขสิทธิ์ในยแพพเพลง ของบริษัทจัดเก็บ GMM และ TCC เนื่องจากทั้งสองบริษัทตั้งอัตราจัดเก็บในราคาสูงเกินไป (เพราะในอดีตครูเพลงขายสิทธิ์ให้หลายค่าย) และตั้งเงื่อนไขเอาเปรียบผู้ประกอบการด้านค้า ภัตตาคาร คาราโอเกะทั่วไป ผู้ประกอบการรายใดไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติผิดเงื่อนไขจะถูกลงโทษ โทษฐานละเมิด พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 โดยไม่มีการเตือน และพยายามข่มขู่ ข่มขู่ เพื่อกระทำความเสียหายรายละไม่ต่ำกว่า 40,000 บาท แลกับการรณรงค์ความต้านทานคดี ขณะนี้มีผู้เดือดร้อนหลายพันรายทั่วประเทศ

หน่วยงานของรัฐได้ทราบและเห็นใจในความเดือดร้อนของพวกเรา และได้มีหนังสือแจ้งไปยังสำนักนายกรัฐมนตรี และกระทรวงพาณิชย์ให้ดำเนินการแก้ไขปัญหา (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อ 1) แต่กระทรวงพาณิชย์โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญาแก้ไขปัญหานี้ไม่ตรงประเด็น

สมาพันธ์ฯ ให้วิเคราะห์การดำเนินการแก้ไขปัญหานี้ ตามรายละเอียดในหนังสือตอบของกระทรวงพาณิชย์ (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อ 2) ได้ดังนี้

การแก้ไขปัญหาระยะต้น

ข้อที่ 1 เจ้าของลิขสิทธิ์และค่ายเพลงต่างๆ จัดทำข้อมูลเพลงแล้วปรากฏว่ามีเพลงซ้ำซ้อนกันมากมาย เพราะครูเพลงหลายท่านขายเพลงไปให้หลายค่ายเพลง ครูเพลงย้ายค่ายจัดเก็บลิขสิทธิ์ซ้ำซ้อน ไม่มีความชัดเจน ไม่มีหน่วยงานรัฐมารับรอง ใครๆ ก็อ้างสิทธิ์ได้ ผู้ประกอบการรับชมไม่สามารตรวจสอบเพื่อขอขานุญาตสิทธิ์ได้ถูกต้อง กรมทรัพย์สินทางปัญญาก็ไม่ได้ดำเนินการตรวจสอบใดๆ หรือมีมาตรการใดๆ เพื่อควบคุมไม่ให้เกิดการซ้ำซ้อน ทั้งๆ ที่คณะ เนวิน อดิชอบ อธิบดีกรมฯ กระทรวงพาณิชย์ ได้เคยมีคำสั่งว่าเพลงที่ลิขสิทธิ์ซ้ำซ้อนไม่มีสิทธิ์จัดเก็บค่าเผยแพร่เพลง แต่ไม่

ความเป็นจริงค่ายเพลงข้างสิทธิ์ตามเงื่อนไข จัดเก็บสิทธิ์ซ้ำซ้อน และจับกุมผู้ประกอบการค้าโดยไม่มี
การกล่าวเตือน

ข้อที่ 2 จัดทำทะเบียนผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าของสิทธิ์ เป็นการแก้ปัญหาผู้แอบ
อ้างได้ แต่กรมทรัพย์สินฯ ไม่มีมาตรการจะจัดอบรมบุคคลเหล่านั้น ให้เข้าใจเจตนารมณ์ของการใช้
กฎหมาย และไม่มีมาตรการจูงใจให้ผู้นำกฎหมายไปใช้ในทางกลับแกดั่งประชามเพื่อหาผลประโยชน์
ให้กับตนเอง รวมทั้งไม่มีการประสานงานกับ ส.ง.ตำรวจแห่งชาติให้การอบรมตำรวจทั่วประเทศให้รู้
ขั้นตอนการใช้กฎหมายตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ 2537 เพราะขณะนั้นบริษัทจัดเก็บลิขสิทธิ์ไทย จำกัด (IOCI)
ใช้มาตรการจับกุมดำเนินคดีชั้นเดียว กับทางผู้ละเมิดลิขสิทธิ์ทุกราย โดยไม่ต้องกล่าวเตือน และจ้าง
ตำรวจให้ออกไปพร้อมจับกุมและรับเงิน เพื่อรีดไถเงินรายละไม่ต่ำกว่า 40,000 บาท ตามใจชอบ กลายเป็น
กลุ่มอิทธิพลใช้อำนาจกฎหมายข่มขู่จิตใจ โดยมีตำรวจเป็นเครื่องมือ ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจ
ศิลปะทัศน จนต้องปิดร้าน หมดเนื้อหมดตัว เป็นหนี้เนิ่นนาน บางคนต้องติดคุกเพราะไม่มีเงินประกันตัว
และราย นายประสิทธิ์ มหายศ ต้องผูกคอตายเมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2545 อ.พริ้ว จ.บุรีรัมย์
เพราะถูกข่มขู่ว่าถ้าคดีขึ้นศาลจะต้องถูกปรับเป็นแสน และยึดธุรกิจหลายปี

ข้อที่ 3 จัดทำทะเบียนการค้าที่ใช้เพลงทั่วประเทศ เพื่อบันทึกฐานในการวิเคราะห์
หาข้อเท็จจริงที่ผิดมาลงผล หัวข้อนี้ทางกรมทรัพย์สินทางปัญญาดำเนินการมาเป็นปีแล้ว แต่ยังไม่ถึง
ไหนเพราะทำผิดวิธี และเป็นสิ่งที่เป็ไปไม่ได้ โดยพยายามจะให้ป็นข้ออ้างในการแก้ตัวเพื่อให้เห็นว่า
ทางกรมทรัพย์สินทางปัญญาทำสิ่งทำงานมาไร้ปัญหาตลอดเวลา

ข้อที่ 4 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2545 ให้การจัดเก็บ
ลิขสิทธิ์เผยแพร่เพลงเป็นบริการควบคุม โดย พ.ร.บ. เชนวิน จีคอบบ อีดีที ร.ม.ช. กระทรวงพาณิชย์
ในขณะนั้นได้กำหนดให้ "ผู้ประกอบการจะจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์จะต้องแจ้งต้นทุน วิธีการ และอัตราจัดเก็บค่า
ลิขสิทธิ์เผยแพร่เพลงต่อคณะกรรมการ ก.ก.ร. แล้วประกาศต่อสาธารณชนทางหนังสือพิมพ์ ประกาศ
วันนี้ พุ่งนี้ ก็สามารถดำเนินการจัดเก็บ และจับกุมผู้ละเมิดตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ 2537 ได้ทันที โดย
คณะกรรมการ ก.ก.ร. ไม่ต้องพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง และทำสำเนาของเพลง และครูเพลงเข้า
ของสิทธิ์" อย่างไรก็ตามแต่ให้ ก.ก.ร. ปฏิบัติเพียงเท่านั้นเป็นการแสดงให้เห็นว่า พ.ร.บ. เชนวิน ไม่เข้าใจใน
การแก้ไขปัญหาลิขสิทธิ์เผยแพร่เพลง เป็นการเอื้อประโยชน์ให้เจ้าของสิทธิ์ ทั้งๆ ที่ปัญหาสิทธิ
ซ้ำซ้อนเป็นปัญหาสำคัญต้องแก้ไขเร่งด่วน โดยต้องมีหน่วยงานของรัฐมารับรอง ไม่ใช่ให้ค่ายเพลง
ยัดย 2 ค่ายมาอ้างสิทธิ์เพื่อยุทธศาสตร์ทางการค้า หากค่ายเพลงเห็นว่าเป็นธุรกิจที่จะทำกำไรได้มากจึง
ถ่วงหรือครูเพลงเข้าไปในสังกัด เพื่อชิงความเป็นใหญ่ทำให้ต้นทุนตัวเองสูง จึงตั้งอัตราจัดเก็บใน
ราคาแพง และกำหนดเงื่อนไขการให้ใช้สิทธิ์ตามใจชอบ เขาเปรียบผู้ใช้ทุกรูปแบบ มีเจตนาหาเงิน
จับกุมโดยไม่มีมาตรการเตือนหรือจูงใจเงินยอมความ ปัญหาดังกล่าวนี้สามารถแก้ไขด้วยอำนาจ
ของ ก.ก.ร. แต่ขณะนั้นมาจะครบ 1 ปีแล้ว ก.ก.ร. ก็ยังไม่ดำเนินการใดๆ

การแก้ไขกฎหมายระยะยาว

ข้อที่ 1 จะสัมมนาเผยแพร่ความรู้ให้ผู้ประกอบการ ได้มีผลเพียงส่วนน้อยเพราะไม่
จบประมาณ และไม่ได้มีการสนับสนุนจากเจ้าของลิขสิทธิ์ กรมทรัพย์สินฯ ดำเนินการมาร่วม 2 ปี
แล้ว ไปได้ไม่กี่จังหวัด จำนวนบ้านค้ามาฟังไม่มากเท่าที่ควร ยังมีผู้ประกอบการอีกมากที่ไม่ทราบ
กฎหมายนี้ และถูกจับกุม โดยไม่มีการกล่าวเตือน หรือชี้แจงจะผิดหรือไม่ การสัมมนาเจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้รับ
มอบอำนาจ และ สนง. ตำรวจแห่งชาติ ให้เข้าใจกระบวนการของการใช้กฎหมาย ตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์
2537 เพราะมีกฎหมายที่เกิดขึ้นมาจากค่ายเพลงที่แม่ประสงค์ ให้อำนาจให้ปรับทางกฎหมายมาข่มเหง
จับกุม ทั่วโลก ผู้ประกอบการผู้ธุรกิจ ที่ผู้เช่าไม่ถึงการณ์ โดยใช้ตำรวจเป็นเครื่องมือ

ข้อที่ 2 แก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์ ขณะนี้กำลังอยู่ในระหว่างการร่างแก้ไข เพื่อเสนอต่อ
คณะกรรมการกฤษฎีกาและรัฐมนตรี เป็นการแก้ไขกฎหมายที่ไม่โปร่งใส เพราะผู้ประกอบการที่
ลิขสิทธิ์ไม่มีส่วนร่วมในการพิจารณา ทั้งๆ ที่คณะกรรมการกฤษฎีกาผู้แทนราษฎรได้เสนอว่าสมควรให้ผู้มี
ส่วนได้ส่วนเสียในการแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์ มีส่วนร่วมในการพิจารณาด้วย และสมมติเห็นฯ ก็เคยร้อง
ขอต่อกรมทรัพย์สินทางปัญญาขอเข้าร่วมพิจารณาแล้วแต่ไม่ช่วย

จะเห็นได้ว่ามาตรการระยะสั้นและระยะยาว ที่ทางกระทรวงพาณิชย์ชี้แจงมาไม่
สามารถแก้ไขปัญหาวัยเท็จจริงที่เกิดขึ้นได้ ปัญหาลิขสิทธิ์มีมากมายกระทบต่อทุกธุรกิจไม่ว่าเล็กหรือ
ใหญ่ กรมทรัพย์สินทางปัญญาจะต้องเป็นหน่วยงานที่มีความเป็นธรรม มลั้ลัดลิมโงโง่ในสิ่งที่จะต้อง
เห็นไม่ให้เกิดผลกระทบต่อความเดือดร้อนของประชาชนโดยรวม ไม่มุ่งแต่รักษาสิทธิ์ให้เจ้าของลิขสิทธิ์ฝ่าย
เดียว

สมมติเห็นฯ ในฐานะตัวแทนผู้ประกอบการที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการใช้ พ.ร.บ.
ลิขสิทธิ์ ปี 2537 จึงขอเรียกร้องดังนี้

1. ขอให้คณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ (กกร.) ปฏิบัติตามมาตรฐาน
ที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ครบถ้วน โดยเฉพาะจะต้องมีมาตรการตรวจสอบสิทธิ์ให้ถูกต้องจริงจัง
จนไม่ซ้ำซ้อน โดยมีหน่วยงานของรัฐรับรอง พิจารณาอัตรา และเงื่อนไขการจัดเก็บให้เป็นธรรมทุก
ฝ่าย จึงจะมีสิทธิ์ออกมาจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์เฉพาะพร.ลี้ จะสามารถแก้ปัญหาได้ตรงประเด็นโดยทันที
มิใช่เสียปฏิบัติตามที่ หน่วยงาน ชาติรอบ จำนวนตั้งขึ้นมาเท่านั้น และขอให้ กกร. พิจารณาดำเนิน
คดีกับบริษัทจัดเก็บลิขสิทธิ์ไทย จำกัด (TOC) กรณีไม่ปฏิบัติตามประกาศของ กกร. มีความผิดตาม
พ.ร.บ.ว่าด้วยสินค้าและบริการพ.ศ. 2542 โดยเด็ดขาด และสั่งการใช้ TOC ยุติ และยกเลิก
การกระทำใดๆ จนกว่าจะพิจารณาเสร็จสิ้นคดีความแล้วเสร็จ

2. ขอให้กระทรวงพาณิชย์พิจารณาออกกฎกระทรวงมาบังคับใช้ประกอบกับ พ.ร.บ.
ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ตามคำแนะนำของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และคณะกรรมการกฤษฎีกา
พาณิชย์ของรัฐสภา ที่มีความคิดเห็นที่ไม่ควรกำหนดโทษทางอาญา กับผู้ละเมิดลิขสิทธิ์เผยแพร่ต่อ

ลาอาณานิคม เพราะเจ้ารองสิทธิได้ประโยชน์ทางอ้อมจากการเผยแพร่ ควรจะเป็นความผิดทางคดีแพ่งเท่านั้น หรือลดโทษลงให้เท่ากับการละเมิดลิขสิทธิ์ส่วนบุคคลกรณีอื่นๆ เพื่อยุติการกระทำของกุ่มคล้าย เขลงที่เขาเปรียบผู้ใช้งานเพลง ใช้ตำนานจากกฎหมายอาญาจับกุม ชนเผ่า ชุมชู่ อย่างไม่เป็นธรรม

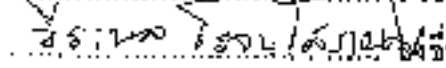
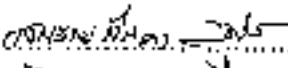
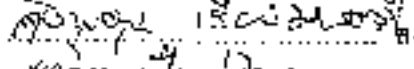
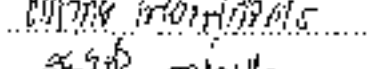
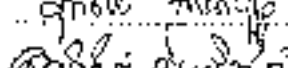

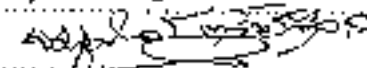
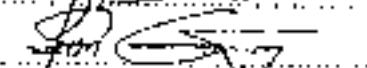
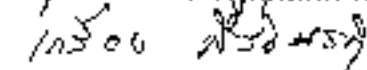

3. ขอให้ประสานงานกับสำนักตำรวจแห่งชาติให้ปฏิบัติตามคำแนะนำของคณะกรรมการสิทธิการคุ้มครองผู้บริโภคและกรมการการค้าพาณิชย์ของรัฐบาล ที่เสนอให้ลดค่าประกันตัวลงเหลือ 10,000 บาท เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน เพราะผู้ละเมิดลิขสิทธิ์เผยแพร่ไปใช้สาธารณชนไม่สมควรต้องติดคุก

4. ขอมีส่วนร่วมในการพิจารณาแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์ ร่วมกับกรมทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับทุกฝ่ายที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ก่อผลที่จะส่งให้คณะกรรมการกึ่งกลางของ 104 กรม.

จดหมายเหตุฯ จึงเขียนมาเพื่อโปรดกรุณาพิจารณาช่วยเหลือเรื่องดังกล่าว และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการอนุเคราะห์ด้วยดี

ขอแสดงความนับถือ

กรรมการจดหมายเหตุฯ ราชอาณาจักรไทย (แห่งประเทศไทย)

1. ลงชื่อ
2. ลงชื่อ
3. ลงชื่อ
4. ลงชื่อ
5. ลงชื่อ
6. ลงชื่อ
7. ลงชื่อ
8. ลงชื่อ
9. ลงชื่อ
10. ลงชื่อ
11. ลงชื่อ

บันทึกข้อความ

สำนักงานการ

กตงคส์

โทร. 0-2203-3456

ที่ 0004.6/ 1936

วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๔๗

เรื่อง ความคืบหน้าในภาพ ฎีกาติดตามแผนปฏิบัติการของประธานการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา

เรียน ผบช. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า และ ผบก. หน่วยขึ้นตรงตล. ตล.

ด้วย สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี มีหนังสือ ที่ นร 0505/ว 47 ลง 4 มี.ค. 2547
เรียน ผบ.ตล. เพื่อโปรดทราบมติคณะรัฐมนตรี เมื่อ ๒ มี.ค. 2547 โดยเห็นชอบการทบทวน
มติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการระงับตัวผู้ต้องหา คดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาเพิ่มเติม
ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ โดยกำหนดห้ามข้าราชการใช้ตำแหน่งระงับตัวเฉพาะผู้ต้องหา
ที่กระทำละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาที่เป็นผู้ผลิต ผู้ค้าส่ง หรือเจ้าของแหล่งเก็บสินค้าละเมิด
ทรัพย์สินทางปัญญา

บัดนี้ ตล. ได้มีคำสั่งให้แจ้งเวียนหนังสือดังกล่าวให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำเนาเอกสารดังกล่าวมาด้วยแล้ว

จำนวน 2 แผ่น

พ.ต.อ. ๑๖๒ วัฒนพงษ์

(ชาญ วัฒนพงษ์)

รอง ผบก.๗ ปปร.ผบก.ตล.

ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๕๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๕ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอให้ทบทพจนมติดคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา
เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๑๗๗ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือกระทรวงพาณิชย์ ที่ พย ๐๗๐๕/๕๖๘๕ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๖
- ๒. สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ส่วนที่สุต ที่ กค ๐๕๐๕.๓/๑๕๕๖ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๗
- ๓. สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๔.๒/๗๗๗ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๗
- ๔. สำเนาหนังสือกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ อก ๐๓๐๕/๑๑๕๕ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๗

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติ (๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖) รับทราบรายงานความเสียหาย
ในการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ระหว่างวันที่ ๑ - ๓๑
พฤษภาคม ๒๕๕๖ และมีมติในส่วนของการประกันตัวผู้ต้องหาคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา
โดยให้ถือเป็นหลักปฏิบัติตัวว่า ไม่ให้ข้าราชการใช้ตำแหน่งประกันตัวผู้ต้องหาในคดีละเมิดทรัพย์สิน
ทางปัญญา ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ กระทรวงพาณิชย์ได้เสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาทบทพจนมติดคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา
โดยกำหนดห้ามข้าราชการใช้ตำแหน่งประกันตัวเฉพาะผู้ต้องหาที่กระทำละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา
ที่เป็นผู้ผลิต ผู้ค้าส่งหรือเจ้าของแหล่งเก็บสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งกระทรวงการคลัง กระทรวง
มหาดไทย และกระทรวงอุตสาหกรรมได้เสนอขอความเห็นมาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วย
ความละเอียดครบถ้วนตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๒ (ฝ่ายเศรษฐกิจ)
ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) เป็นประธานกรรมการ ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าว
ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ แล้ว มีมติเห็นชอบการทบทพ
จนมติดคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ

/คณะรัฐมนตรี ...

- ๑ -

คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๓ โดยมีมติตามมติของคณะกรรมการ
กabinet เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๒ (ฝ่ายเศรษฐกิจ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายจตุรยุทธ ศรีพงษ์สวัสดิ์)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี รักษาราชการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักบริหารงานสารนิเทศ

โทร ๐ ๒๒๘๓ ๗๑๕๓

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๑๘๕๑

ที่ พณ 0705/ 5185

กระทรวงพาณิชย์

44/100 ถนนสนามม้า

ตำบลบางกระบือ อำเภอเมือง

จังหวัดนนทบุรี 11000

25 ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอให้ทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับกฏประกันตัวผู้ต้องหาคดีละเมิด
ทรัพย์สินทางปัญญา

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0505/10088 ลงวันที่ 18 กรกฎาคม 2546

1. ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงพาณิชย์ได้รายงานความคืบหน้าในการปฏิบัติตามแผน
ปฏิบัติการป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ระหว่างวันที่ 1-31 พฤษภาคม 2546 และแจ้ง
ปัญหาอุปสรรคในการจับกุมผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาตามนโยบายรัฐบาลว่า
มีข้าราชการบางรายใช้ตำแหน่งประกันตัวผู้ต้องหาซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่สมควร โดยกระทรวงพาณิชย์ได้
เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยขอให้กำหนดเป็นนโยบายของรัฐบาลไม่ให้ข้าราชการใช้ตำแหน่ง
ประกันตัวผู้ต้องหาในคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบรายงานความคืบหน้า
ในการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาดังกล่าว และมีมติในส่วนของ
การประกันตัวผู้ต้องหา โดยให้อือเป็นหลักปฏิบัติว่าอย่าไม่ให้ข้าราชการใช้ตำแหน่งประกันตัวผู้ต้องหา
ในคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2546

2. สมาพันธ์การโอเคแห่งประเทศไทยได้ร้องเรียนว่า ผู้ประกอบการค้าโอเค
ได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากคณะรัฐมนตรีมีมติในเรื่องดังกล่าว ซึ่งทำให้ต้องหากหลักทรัพย์หรือเงินสด
จำนวนค่อนข้างสูงในการประกันตัว ซึ่ง ๆ ที่การกระทำดังกล่าวยังไม่ทราบว่าเป็นความผิดตามที่ผู้กล่าวหา
กล่าวอ้างหรือไม่ หรือเป็นกฏอันแก่งแย่งผลประโยชน์ทางการค้าของผู้เสียขายเอง จึงขอให้
กระทรวงพาณิชย์แก้ไขปัญหาดังกล่าว

3. กระทรวงพาณิชย์พิจารณาแล้วเห็นว่า ควรจะได้มีการทบทวนมติคณะรัฐมนตรีตาม 1.
เนื่องจากมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวใช้กับารละเมิดทรัพย์สินทางปัญญากรณี รวมทั้งการละเมิดลิขสิทธิ์
เพลงโดยการเผยแพร่หรือเปิดเพลงโดยผู้ประกอบการค้าโอเคด้วย แต่นโยบายของรัฐบาลในการปราบปราม
การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาดังกล่าว มีวัตถุประสงค์ในการปราบปรามผู้ผลิตและผู้จำหน่ายสินค้าละเมิด
โดยเฉพาะในเรื่องของการละเมิดลิขสิทธิ์จะเน้นปราบปรามแหล่งผลิตและผู้จำหน่ายสินค้าละเมิด เช่น

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๐๑๐๙.๖ ๑๕๔๕

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม ๕ โทร. 1๐4๐๐

๑๖ มกราคม ๒๕๔๗

เรื่อง ขอให้ทบพจนมตีคณะรัฐมนตรี.เกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา
เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ความว่า ที่ นร ๐๕.๑๕๗(๓) ๑๕๓๙ ลงวันที่ 30 ธันวาคม ๒๕๔5

ตามที่รับให้กระทรวงการคลังเสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ขอให้ทบพจนมตีคณะรัฐมนตรี
เกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาตามข้อเสนอขอทบพจนมตีของกระทรวงพาณิชย์
เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่าตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดเกล้าฯเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิชาญ นิลนาร)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาการเลขาธิการ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักมาตรฐานด้านกฎหมายและระเบียบการคลัง

กลุ่มกฎหมายและระเบียบด้านภาษีอากร

โทร. ๐-๒๒๗๓-๙๕๔๙

ที่นางอุษณีย์

(น.ต.ธีระชัย อารพาศ)

ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนการคลังและ...

ที่ มท ๐208.2/ 777

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอู่ทองที่ ๑ ถนน 10200

๒) มทราชม 2547

เรื่อง ขอให้ทางทนายอเมริกันและรัฐมนตรีเกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาในคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา
เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี
อ้างถึง หนังสือที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ มท ๐505/ว (ส) 19398 ลงวันที่ 30 ธันวาคม 2546

ตามที่ส่งเรื่องกระทรวงพาณิชย์ ขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาขอทางทนายอเมริกันและรัฐมนตรี มีที่วันที่ 1 กรกฎาคม 2546 ในส่วนของกรมประกันตัวผู้ต้องหาในคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ให้ให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาตามความเห็น ความละเอียดของเรื่องแล้ว นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า การขอทนายอเมริกันและรัฐมนตรีดังกล่าวข้างต้น โดยแก้ไขเพิ่มเติมที่ห้ามมิให้ข้าราชการใช้ตำแหน่งประกันตัวผู้ต้องหาในคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาทุกคดี เป็นห้ามข้าราชการใช้ตำแหน่งประกันตัวเฉพาะผู้ต้องหาที่กระทำความผิดทรัพย์สินทางปัญญาที่เป็นผู้ผลิต ผู้ค้าส่ง หรือเจ้าของแหล่งเก็บสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาเป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับหลักการคุ้มครองสิทธิของประชาชนในเรื่องการประกันตัวตามมาตรา 239 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และตรงตามนโยบายของรัฐบาลในการปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา มากยิ่งขึ้น

อนึ่ง เนื่องจากคำขอข้าราชการตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ยังไม่ชัดเจนสำหรับผู้ปฏิบัติ ดังนั้น เพื่อให้การปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาบรรลุวัตถุประสงค์ เป็นควรเสนอให้ คณะรัฐมนตรีมีมติให้ชัดเจนว่าที่ห้ามข้าราชการใช้ตำแหน่งประกันตัวผู้ต้องหาในคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาให้หมายรวมถึง ข้าราชการการเมือง ข้าราชการท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ของรัฐ และ รัฐวิสาหกิจด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานปลัดกระทรวง
สำนักกฎหมาย

โทร. 0-2222-2849

อำนาจอุทธรณ์

(น.ส.ฉวีรัฐ อารทัญญู)
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน...

ที่ EF 0305/ ๒๖๔

กระทรวงศึกษาธิการ

ถนนพหลโยธิน ๖ เขตราชเทวี

กรุงเทพฯ 10400

๒๐ มกราคม ๒๕๔๗

เรื่อง ขอให้ทบวงมหาวิทยาลัยและรัฐมนตรีเกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0505/ว(ล)19398 ลงวันที่ 30 ธันวาคม ๒๕๔๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการศาลรัฐธรรมนูญชี้แจงว่า กระทรวงพาณิชย์ได้
เสนอเรื่อง ขอให้ทบวงมหาวิทยาลัยและรัฐมนตรีเกี่ยวกับการประกันตัวผู้ต้องหาคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา
(โดยกำหนดห้ามเจ้าราชการใช้ตำแหน่งประกันตัวเฉพาะผู้ต้องหาที่กระทำละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาที่
เป็นผู้ผลิต ผู้ค้าส่ง หรือเจ้าของแหล่งเกี่ยวเนื่องเจ้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา) ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาและ
ขอให้กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือไม่ ประเด็นขึ้นที่เห็นสมควรเพื่อ
ประกอบกรพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาแล้วเห็นพ้องกับกระทรวงพาณิชย์ที่ขอให้คณะรัฐมนตรี
พิจารณาขอประกันตัวผู้ต้องหาคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๔๗ ในประเด็นดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายพิเชิฐ จารุสมบัติ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

สำนักควบคุมและตรวจโรงงาน

โทร. 0 2202 4041

โทรสาร. 0 2202 4021

สำนักงานคลัง

(นายพิเชิฐ จารุสมบัติ)

ตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ   ตร.   โทร. 0 2205 3464

ที่ 0031.2127 2134   วันที่ ๒๕ มีนาคม 2549

เรื่อง   สมาคมสำรวจขอเข้าเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว

ผ.ช.ก., น., ล.1 9, ปส., สลม., และ กมส

ด้วย สมาคมสำรวจ ได้มีหนังสือที่ ตร.30/2548 ลง 24 ค.ค.2548 ขอเข้าเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว ให้กับข้าราชการสำรวจที่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ แต่ถูกกล่าวหาทางคดีอาญา หรือตามกรณีต่าง ๆ ที่ศาลยุติธรรม ได้ตั้งเป็นแนวทาง คือ กรณีที่ผู้ต้องหา กระทำผิดโดยความจำเป็น หรือด้วยความทุกข์หวั่น หรือผู้ต้องหาเป็นหญิงมีครรภ์ มีบุตรอายุไม่เกิน 3 ปี อยู่ในความดูแล หรือเป็นผู้เจ็บป่วย ซึ่งถ้าถูกควบคุมจะถึงอันตรายแก่ชีวิต หรือเป็นผู้พิการ หรือชราอายุ ซึ่งโดยสภาพร่างกายอาจจะเกิดความทุกข์ยากลำบากเกินกว่าปกติในระหว่างถูกลควบคุม ซึ่งเรื่องดังกล่าวสมควรที่สมาคมสำรวจ จะให้ข้าราชการช่วยเหลือตามหลักมนุษยธรรม อีกทั้งเป็นการลดภาระหลักเกณฑ์ทางสังคมที่มีต่อองค์กรสำรวจ โดยสมาคมสำรวจเข้าเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวโดยเป็นผู้สัญญาประกันพนักงานสอบสวนได้ในวงเงินไม่เกิน 60,000 บาท ซึ่งเทียบเท่ากับหลักเกณฑ์การใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวของข้าราชการบำนาญ ตั้งแต่ระดับ 6 หรือเทียบเท่าขึ้นไป โดยสมาคมสำรวจจะมีหนังสือรับรองหรือมอบอำนาจให้บุคคลลงระทำการแทนสมาคมสำรวจ ในการขอประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว และขอให้ถือว่าหนังสือมอบอำนาจนี้เป็นหลักประกันที่น่าเชื่อถือได้ ตาม พ.ร.บ.อาญา มาตรา 108 (4)

ตร. ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าสมาคมสำรวจมีวัตถุประสงค์ที่ดีในการที่จะให้การช่วยเหลือตามหลักมนุษยธรรม และเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ต้องหา ประกอบกับได้พิจารณาถึงสถานะภาพของสมาคมสำรวจแล้ว เห็นว่าขอให้สมาคมสำรวจสามารถเข้าทำสัญญาประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว โดยเป็นผู้สัญญาประกันพนักงานสอบสวนได้ตามแนวทางการเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในคดีอาญา ตามหนังสือ ตร. ที่ 0031.2127/5982 ลง 7 พ.ย.2548 ประกอบระเบียบการสำรวจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ที่ 7 บทที่ 6 ข้อ 2 ในวงเงินไม่เกิน 60,000 บาท

/ อนึ่ง หากสมาคม ...

ยนี้้ง หากสมาคมตำรวจ ได้มีคดีสัญญาประกันตัวผู้ต้องหาแล้ว พงศ. มีอำนาจที่จะฟ้องสมาคมตำรวจ เป็นจำเลยที่ 1 และฟ้องผู้ที่มาทำสัญญาประกันตัว(คู่สัญญา) กับ พงศ. เป็นจำเลยที่ 2 ให้รับผิดชอบได้ตามน้ค่าพิพากษาฎีกาที่ 932/2538 (เว้นแต่ผู้ที่มาทำสัญญาประกันดังกล่าวจะระบุไว้ในคำร้องขอประกันตัวผู้ต้องหาว่า ตนเองได้กระทำการแทนสมาคมตำรวจ จึงจะไม่ต้องรับผิดชอบส่วนตัว) และเมื่อมีการผิดสัญญาประกันดังกล่าวแล้ว สมาคมตำรวจมีภาระที่จะต้องเสียคอกเบี้ยผิดนัด ร้อยละ 7.5 ต่อปี ให้แก่ พงศ. ตาม ป.พ.พ. มาตรา 224 ประกอบมาตรา 204 นับแต่วันผิดนัดชำระค่าปรับ นอกเหนือจากจำนวนเงิน 60,000 บาท ที่จะต้องรับผิดชอบสัญญาประกันแล้ว

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และแจ้งให้พนักงานสอบสวนและผู้ที่เกี่ยวข้องข้างทราบต่อไป

พล.ต.ท. _____

(ชาญวุฒิ วัชรกุลล์)

ผู้ช่วย ผบ.ตร.ปรท ผบ.พร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ตร.

โทร. 02 205 3486

ที่ ๐๐31.212/๕๙๕

วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๐

เรื่อง แนวทางการเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในคดีอาญา ตามกฎกระทรวงว่าด้วยกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกประกัน หรือหลักประกันการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน พ.ศ.๒๕๔๘

พ.ศ.ม., ผบช.ภ.๑ ๑, ผ.๑๖.๑., ผบช.๑.๑., ผ.๑๕.๑๓๓., จตร., และ ผ.๑.๑.๑๖๑.

ตามหนังสือ ตร. ที่ ๐๐31.212/๕๙๕๒ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ได้กำหนด แนวทางการเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในคดีอาญา ตามข้อบังคับ ของประธานศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการเรียกประกันหรือ หลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา พ.ศ.๒๕๔๘ โดยได้กำหนดวงเงิน ประกันของประเภทคดี พร้อมทั้ง ได้กำหนดให้ใช้บุคคลเป็นประกัน และหลักทรัพย์อื่นเป็น หลักประกันในการปล่อยชั่วคราวไว้เพื่อถือปฏิบัติแล้ว นั้น

บัดนี้ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ยุติธรรม ได้ร่วมกันออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การเรียกประกันหรือ หลักประกันการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน พ.ศ.๒๕๔๙ โดยกำหนดรายละเอียดดังนี้

๑. การเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนกำหนดวงเงินประกัน โดยนำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับ ของประธานศาลฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๑๑๐ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ห้ามมิให้พนักงานสอบสวนกำหนดวงเงินประกันเกินสามในสี่ ของวงเงินประกันที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกาดังกล่าว

๒. การใช้บุคคลเป็นประกันหรือการกำหนดให้หลักทรัพย์ใดเป็นหลักประกันใน การปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนนำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๑๑๐ วรรคสาม แห่งประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

3. ให้ส่วนราชการที่พนักงานสอบสวนสังกัดและเผยแพร่กฎกระทรวง
รวมทั้งแนวทางปฏิบัติในการเรียก ระงับ หรือ หลีกพ้น ระงับ ให้ผู้มีมาติดต่อและประชาชน ได้ทราบ
โดยทั่วกัน

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้แจ้งพนักงานสอบสวน และผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ
ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ.

(วิโรจน์ พงษ์ทอง)

รอง ผบ.ตร. ป.รท. ผบ.ตร.

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกประกันหรือหลักประกัน

การปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน

พ.ศ. ๒๕๔๕

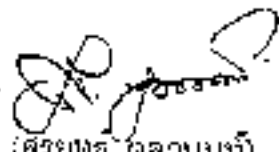
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ และมาตรา ๑๑๐ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

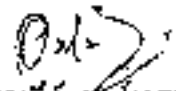
ข้อ ๓ การเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการกำหนดเงื่อนไขประกัน โดยนำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๑๑๐ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแก้ไขบังคับโดยอนุโลม ที่มี คำมีให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการพิจารณาเงินประกันที่พนักงานในชั้นสอบสวนประกันที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกาซึ่งกล่าว

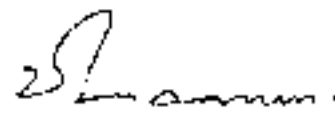
ข้อ ๒ การตีมูลค่าเงินประกันหรือการกำหนดให้หลักหรือยึดเป็นหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการนำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๑๑๐ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแก้ไขบังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓ ให้สำนักงานการศึกษานโยบายครอบครัวหรือพนักงานวิทยากรสังกัดประชาคมสหกรณ์
คณะกรรมการรวมทั้งแนวทางปฏิบัติในการเรียกประชุมหรือให้ผู้ที่มีมาติดต่อและประชาชนได้
ทราบโดยทั่วกัน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

พลเอก
(รัฐมนตรีว่าการศึกษา
เยาวชนและกีฬา)
นายสุรเกียรติ์

(นายอาทิตย์ ชาติดำรง)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ศร.

โทร. 0 2205 3466

ที่ ๐๖๓๑.๒๑๒๖ ๐๕๗

วันที่ ๒๗

มีนาคม ๒๕๕๐

เรื่อง กำกับารปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจ

ผบช.น., ผบช.ภ.๑ - ๑ ผบช.ก., ผบช.ปส., ผบช.สตม., และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า ผบก. ในสังกัด สง.ผบ.ตร.

ด้วย สำนักรงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีหนังสือแจ้ง ตร. กรณีถูกจ้างของ บริษัทเอกชนแห่งหนึ่งร้องเรียนต่อ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่า นายจ้างทำผิดกฎหมายแรงงาน ผู้ร้องเรียนจึงรวบรวมรายชื่อลูกจ้างในบริษัทฯ เพื่อยื่นต่อวิภาวดีรังสิต นายจ้างและร้องเรียนต่อเจ้าหน้าที่สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จังหวัดนครปฐม นายจ้างจึงให้บริษัทเอกชนแห่งหนึ่งมาตรวจสอบสารเสพติดลูกจ้างที่ร้องเรียน โดยผู้ตรวจหาสารเสพติดเป็นอดีตเจ้าพนักงานตำรวจซึ่งเป็นพนักงานในบริษัทที่ นายจ้างจัดมาตรวจสอบหาสารเสพติด ผลการตรวจไม่พบสารเสพติด ต่อมาลูกจ้างที่เป็นผู้นำ ๒ คน ถูกดำเนินคดีอาญาข้อหาลักทรัพย์ของนายจ้าง และถูก เจ้าพนักงานตำรวจควบคุมตัวโดยพนักงานสอบสวนแจ้ง ว่าตามระเบียบ ตร. ต้องให้หลักประกันในบางปล่อยชั่วคราว เป็นเงินคนละ ๕๐,๐๐๐.- บาท แต่ต่อมา ภายหลังพนักงานสอบสวนได้ใช้ดุลพินิจเรียกหลักประกันการปล่อยชั่วคราวเพียงคนละ ๕,๐๐๐.- บาท คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นว่าการตรวจหาสารเสพติดเป็นการปฏิบัติโดยไม่เป็นกรรมต่อ ผู้ร้องเรียน และการใช้ดุลพินิจปล่อยตัวชั่วคราวไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนไม่เป็นที่ ความเห็นกรมตำรวจของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีหนังสือถึง ตร. เพื่อให้พิจารณา ดำเนินการ

ดังนั้นเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการของเจ้าพนักงานตำรวจเกิดความเรียบร้อย ขอประชาชน จึงให้กำกับการปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องการตรวจหรือทดสอบเชื้อหาสารเสพติดในร่างกายของบุคคล และการใช้ ดุลพินิจปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหา ดังนี้

1. การตรวจหรือทดสอบหรือหาสารเสพติดในร่างกายบุคคล ให้กระทำโดยเจ้าพนักงาน ตำรวจผู้มีอำนาจตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๑๔ พวิ และ พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๕๘:๑ วิธีการตรวจหรือทดสอบให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และคณะกรรมการ ควบคุมยาเสพติดให้โทษ โดยคำนึงถึงความยินยอมและความสมัครใจของผู้รับการตรวจหรือทดสอบ สำหรับ การมีภาคเอกชนขอความร่วมมือการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในร่างกายของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด จะร้องเรียนกรณีเข้าเรือนและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นได้เสพยาเสพติดให้โทษ และ ในกรณีนี้ให้ผู้บังคับบัญชาในระดับตำแหน่ง ผกท เป็นผู้พิจารณาอนุมัติการให้ความร่วมมือ

2. การให้ลูกหนี้ปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหา ให้กำชับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับภารกิจจับกุมตัวของผู้ต้องหา การสั่งปล่อยชั่วคราว และการให้ลูกหนี้ปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาโดยไม่มีประกัน หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกัน ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 108 มาตรา 110 และมาตรา 112 และตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2548 รวมทั้งตามกฎหมายกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกประกันหรือหลักประกัน การปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน พ.ศ. 2549 ซึ่ง ตร. ได้แจ้งแนวทางการปฏิบัติราชการดังกล่าวไว้แล้ว ตามหนังสือ ตร. ที่ 3031.212/5282 ลง / พ.ศ. 2548 และตามหนังสือ ตร. ที่ 0031.212/376 ลง 23 มี.ค. 2550 ตามลำดับ การสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราวจะกระทำได้อต่อเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อเหตุใดเหตุหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 108/1 เว้นแต่กรณีที่เหตุผลการให้ลูกหนี้พิจารณาสั่งให้ปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาและการสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาให้เป็นหลักฐานทุกประการสามารถตรวจสอบได้

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ
 (จิโรจน์ พงษ์ทอง)
 รอง ผบ.ตร. พรท.ผ.ตร.

คำสั่ง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๘๐ ๒๕๕๓

เรื่อง การกำหนดวงเงินประกัน การกำหนดหลักทรัพย์ที่อาจใช้เป็นหลักประกัน และการใช้บุคคลเป็นประกัน ในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๑๐ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติให้การเรียกประกัน หรือหลักประกันจะเรียกเงินค้ำประกันก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต่อมา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้ร่วมกันออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกประกันหรือหลักประกันการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดให้เจ้าพนักงานสอบสวน เรียกร และเงื่อนไข ที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับกรเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหา หรือจำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๔ มาใช้ในชั้นสอบสวนโดยอนุโลม โดยห้ามมิให้พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ กำหนดวงเงินประกันเกินสามในสี่ของวงเงินประกันที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ดังนั้น เพื่อให้การบังคับใช้กฎกระทรวงดังกล่าวเป็นไปโดยสะดวก และสอดคล้องกับหลักการของขัยบังคับประธานศาลฎีกาดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๑๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ประกอบ มาตรา ๑๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มีอำนาจระเบียบ หรือทำคำสั่งเฉพาะเรื่องไว้ให้ข้าราชการตำรวจ หรือพนักงานสอบสวนปฏิบัติกรเกี่ยวกับการใช้อำนาจ หรือการปฏิบัติหน้าที่ตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือกฎหมายอื่น ดังนั้น เพื่อให้การเรียกประกันหรือหลักประกันผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนมีความเหมาะสมกับพฤติการณ์แห่งคดี และไม่สร้างภาระแก่ผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนในการที่จะได้ริบการปล่อยชั่วคราวเงินค้ำประกันแก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งวางแผนทางเกี่ยวกับกรกำหนดวงเงินประกัน การกำหนดหลักทรัพย์ที่อาจใช้เป็นหลักประกัน และการใช้บุคคลเป็นประกัน ในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน ดังต่อไปนี้

๑. การกำหนดวงเงินประกัน

ลำดับที่	ความผิดหรือพฤติการณ์ ในกรอบปล่อยชั่วคราว	อัตราขั้นต่ำ	อัตราขั้นสูง
๑	คดีความผิดอาญาโทษหรือที่มีโทษปรับ สถานเดียว	ไม่มี	ไม่เกินร้อยละ ๓๗.๕ ของอัตรา โทษปรับขั้นสูงสำหรับความผิดนั้น
๒	คดีความผิดที่มีผลกระทบทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีอัตราโทษปรับสูง ไม่ว่าจะมิโทษ จำคุกด้วยหรือไม่ก็ตาม	ไม่มี	ไม่ควรเกินร้อยละ ๓๗.๕ ของอัตรา โทษปรับขั้นสูงสำหรับความผิดนั้น และไม่ว่ากรณีใดต้องไม่เกินอัตรา โทษปรับขั้นสูง
๓	คดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกิน ๕ ปี	ไม่มี	ไม่เกิน ๗๕,๐๐๐ บาท
๔	คดีที่มีโทษจำคุกเกิน ๕ ปี แต่ไม่มีโทษ สถานอื่นที่หนักกว่าโทษจำคุกรวม อยู่ด้วย	ไม่มี	ไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาท/ระวางโทษ จำคุก ๑ ปี (ทั้งในส่วนที่เป็นอัตรา โทษขั้นสูงและขั้นต่ำ)
๕	คดีที่มีโทษจำคุกตลอดชีวิต	ไม่มี	ไม่เกิน ๕๕๐,๐๐๐ บาท
๖	คดีที่มีโทษประหารชีวิต	ไม่มี	ไม่เกิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท
๗	คดีที่มีหลายข้อหา (๑) ความผิดกรรมเดียวผิดกฎหมาย หลายบท หรือ (๒) ความผิดหลายกรรมต่างกัน	ไม่มี	ใช้ถือข้อหาที่มีอัตราโทษหนักที่สุด เป็นเกณฑ์
๘	กรณี (๑) ผู้ขอประกันเป็นญาติที่มีหรือมี ความเกี่ยวพันโดยทางสมรส หรือ (๒) ผู้ขอประกันใช้หลักทรัพย์มีค่า อย่างอื่นที่กำหนดยุทธค่าที่แน่นอนและ สะดวกแก่การบังคับคดี หรือ (๓) ความผิดที่ผู้ต้องหากระทำด้วย ความจำใจหรือด้วยความยากจน	ไม่มี	จะกำหนดวงเงินประกันต่ำกว่า เกณฑ์ปกติก็ได้
๙	ผู้ขอประกันเป็นญาติพี่น้องหรือมีความ เกี่ยวพันโดยทางสมรส ใช้เงินสดหรือ หลักทรัพย์มีค่าอย่างอื่นที่กำหนดยุทธค่า ที่แน่นอนและสะดวกแก่การบังคับคดี เป็นหลักประกัน	ไม่มี	ให้วางเงินสดหรือหลักทรัพย์เพียง ร้อยละ ๒๐ จากจำนวนวงเงิน ประกันที่กำหนดก็ได้

ลำดับที่	คุณสมบัติหรือพฤติการณ์ ในการขอปล่อยชั่วคราว	อัตราขั้นต่ำ	อัตราที่สูง
๑๐	กรณีผู้ต้องหา (๑) เป็นหญิงมีครรภ์ หรือ (๒) มีอายุไม่เกิน ๑๖ ปี อยู่ในภาวะ ดูแล หรือ (๓) เป็นผู้เจ็บป่วย ถ้าต้องขังจะเป็น อันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ หรือ (๔) เป็นผู้พิการหรือสูงอายุ ซึ่งโดย สภาพร่างกายหรือจิตใจอาจจะเกิดความ ทุกข์ยากลำบากเกินกว่าปกติในระหว่าง ขังขัง	ไม่มี	กำหนดวงเงินประกันให้ต่ำกว่า เกณฑ์ปกติ
๑๑	ผู้ต้องหาเป็นเด็กหรือเยาวชน	-	-

๒. การกำหนดหลักทรัพย์ที่อาจใช้เป็นหลักประกัน

ลำดับที่	หลักทรัพย์	เอกสารที่ต้องแสดง
๑	เงินสด	-
๒	ที่ดินมีโฉนด	(๑) โฉนดที่ดิน และ (๒) หนังสือรับรองราคาประเมินของสำนักงาน ที่ดิน
๓	ที่ดินมีหนังสือรับรองการทำประโยชน์	(๑) หนังสือรับรองการทำประโยชน์ และ (๒) หนังสือรับรองราคาประเมินของสำนักงาน ที่ดิน
๔	สิ่งปลูก	(๑) หนังสือแสดงกรรมสิทธิ์สิ่งปลูก และ (๒) หนังสือรับรองราคาประเมินของสำนักงาน ที่ดิน
๕	ที่ดิน และสิ่งปลูกสร้างบนที่ดิน	(๑) โฉนดที่ดิน หรือหนังสือรับรองการทำ ประโยชน์ และ (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน และ (๓) หนังสือประเมินราคาสิ่งปลูกสร้างที่นำเชื่อถือ

ลำดับที่	หลักการ	เอกสารที่แสดงผล
๖	หลักทรัพย์มีค่าอย่างอื่นที่กำหนดราคามูลค่าที่แน่นอนได้ เช่น ๖.๑ พันธบัตรรัฐบาล ๖.๒ ฝากออมสิน ๖.๓ บัตรหรือฝากออมทรัพย์หรือสินของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เพื่อการเกษตร ๖.๔ ใบรับเงินฝากประจำธนาคาร ๖.๕ จำนวนเงินที่ธนาคารเป็นผู้จ่ายและธนาคารผู้รับได้รับรองตลอดไปแล้ว ๖.๖ คำสัญญาใช้เงินที่ธนาคารเป็นผู้ยกตัว ๖.๗ เชื่อกที่ธนาคารเป็นผู้ตั้งค่าหรือรับรองซึ่งสามารถเรียกเก็บเงินได้ในวันที่ทำสัญญาประกัน ๖.๘ หนังสือรับรองของธนาคาร หรือบริษัทประกันภัยเพื่อชำระเมื่อรับแทนในกรณีเกิดภัยพิบัติประกัน	เอกสารหลักฐานของหลักทรัพย์แต่ละประเภท ๕ ปี ในกรณีมีข้อสงสัยให้พนักงานสอบสวนตรวจสอบเพื่อขอคำยืนยันจากธนาคารหรือบริษัทประกันภัย ที่ออกหนังสือรับรองนั้น

๑. การใช้บุคคลเป็นประกัน

ลำดับที่	บุคคลเป็นประกัน	วงเงินสัญญาประกัน	หลักเกณฑ์
๑	ผู้ขอประกันเป็นบุคคลธรรมดา ผู้ขอประกันต้องเป็นผู้มีตำแหน่งหน้าที่การงาน หรือมีรายได้แน่นอน และ ๑.๑ เป็นผู้มีความสัมพันธ์กับผู้ต้องหา หรือ ๑.๒ เป็นบุคคลที่เห็นว่ามี ความสัมพันธ์ใกล้ชิดเสมือนเป็น	ให้พิจารณาจากเงินเดือน หรือรายได้ โดยให้ทำสัญญาไม่เกิน ๑๕ เท่าของอัตราเงินเดือนหรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	๑. ให้ยื่นคำร้องด้วยตนเอง และเสนอหนังสือรับรองจากต้นสังกัด หรือนายจ้างหรือหลักฐานอื่นที่เชื่อถือได้ และหากผู้ขอประกันมีผู้สมรส ให้แสดงหลักฐานการยินยอมของผู้สมรสด้วย ในกรณีฉุกเฉิน ไม่อาจเสนอหนังสือรับรองได้ ให้ผู้ขอประกัน

ลำดับที่	บุคคลเป็นประกัน	วงเงินสัญญาประกัน	หลักเกณฑ์
	ญาติพี่น้องหรือมีความสัมพันธ์ในทางอื่นที่เห็นสมควรให้ประกันได้		โดยแสดงหลักฐานอื่น เช่น บัตรประจำตัวที่แสดงฐานะเช่นนี้ และให้นำหนังสือรับรอง หรือ หนังสือยินยอมมาแสดงภายหลัง ๒. หากวงเงินประกันมีออกสูงกว่าวงเงินที่มีสิทธิประกันได้ อาจกำหนดให้ผู้ขอประกันวงเงิน หรือหลักทรัพย์อื่นเพิ่มเติมให้เพียงพอกับวงเงินประกันนั้นได้ ๓. อาจมีผู้ขอประกันหลายคน ร่วมกันทำสัญญาประกันโดยใช้วงเงินของแต่ละคนรวมกันได้ ๔. หากผู้ประกัน พันจก ตำแหน่งหน้าที่การงาน ก็ให้ต้องมีสิทธิประกันต่อไป โดยอาจใช้ดุลพินิจสั่งให้หาหลักประกันเพิ่ม หรือคิดค่าธรรมเนียมได้
๒	ผู้ขอประกันเป็นนิติบุคคล กรณีผู้ค้ำขอหาเป็นกรรมการ ผู้แทน กรรมการ หุ่นส่วน พนักงาน ลูกจ้างของนิติบุคคล	ตามที่เห็นสมควรเป็นกรณีๆ ไป	๑. อาจกำหนดให้ผู้ขอประกันวงเงินหรือหลักทรัพย์อื่นเพิ่มเติม โดยจะต้องแสดงหนังสือรับรองกระษัตริย์เบ็คนและหลักฐานแสดงฐานะการเงิน และผู้มีอำนาจทำการแทน ๒. ในกรณีฉุกเฉินไม่สามารถนำค้ำฉบับเอกสารมาแสดงได้ ให้ผ่อนผัน โดยแสดงสัญญาเอกสารดังกล่าวและให้นำค้ำฉบับเอกสารมาแสดงภายหลัง

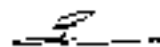
ลำดับที่	บุคคลเป็นประกัน	วงเงินสัญญาประกัน	หลักเกณฑ์
๓	ผู้ขอประกันเป็นส่วนราชการ ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการชำระหนี้เจ้าราชการ หรือลูกจ้างของทางราชการที่ ต้องพาสติอาญา	ตามที่เห็นสมควร เป็นกรณี ๆ ไป	หากจำนวนเงินที่ระบุไว้ใน หนังสือรับรองหรือคำร้องขอให้ ปล่อยชั่วคราวเพียงพอแล้ว ควร ถือว่าหนังสือรับรองหรือคำร้อง นั้นเป็นหลักประกันที่เชื่อถือได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๓๐๘(๔)
๔	ผู้ต้องหาทำสัญญาประกันตามของ ๔.๑ ผู้ต้องหาตั้งเป็นผู้มี ตำแหน่งหน้าที่การงานหรือมี รายได้แน่นอน ๔.๒ ผู้ต้องหา - เป็นพนักงาน หรือ ผู้ประกอบวิชาชีพ เช่น แพทย์ เภสัชกร ทนายทนาย วิศวกร สถาปนิก ทนายความ ผู้สอน บัญชี ครู ผู้ประกอบวิชาชีพอื่น ที่สมัครชมน หรือผู้ประกอบ วิชาชีพอื่นที่เห็นสมควร ให้ ประกันได้ และ - การกระทำที่ออกกล่าวหาว่า เป็นความผิดเกิดจากกระปฏิบัติ หน้าที่ หรือการปฏิบัติงานในการ ประกอบวิชาชีพนั้น	ให้พิจารณาจาก เงินเดือน หรือรายได้ โดยให้ทำสัญญาไม่ เกิน ๑๐ เท่า ของ อัตราเงินเดือน หรือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ให้พิจารณาจาก เงินเดือนหรือรายได้ โดยให้ทำสัญญา ไม่เกิน ๑๕ เท่า ของ อัตราเงินเดือน หรือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	๑. ให้ยื่นคำร้องด้วยตนเอง และ เสนอหนังสือรับรองจากต้นสังกัด หรือนายจ้างหรือหลักฐานอื่นที่ เชื่อถือได้ และหากผู้ขอประกัน มีคู่สมรส ให้แสดงหลักฐาน การยินยอมของคู่สมรสด้วย ในกรณีฉุกเฉิน ไม่อาจเสนอ หนังสือรับรองได้ทัน ให้ผ่อนผัน โดยแสดงหลักฐานอื่น เช่น บัตร ประจำตัวที่แสดงฐานะเช่นนั้น และให้นำหนังสือรับรอง หรือ หนังสือยินยอมมาแสดงภายหลัง ๒. หากวงเงินประกันมีขอสูง กว่าวงเงินที่ผู้นั้นมีสิทธิประกันได้ อาจกำหนดให้ผู้ขอประกันวางเงิน หรือหลักทรัพย์อื่นเพิ่มเติมให้ เพียงพอกับวงเงินประกันนั้นได้ ๓. อาจมีผู้ขอประกันหลายคน ร่วมกันทำสัญญา โดยใช้วงเงิน ของแต่ละคนรวมกันได้ ๔. หากผู้ประกันพ้นจากตำแหน่ง หน้าที่การงาน ก็ให้ขงมีสิทธิ ประกันต่อไป โดยอาจให้ดูพินิจ สั่งให้หาหลักประกันเพิ่มหรือ ตัดว่าเต็มได้

บรรดากระเปาะ หรือทำสิ่งที่ยึดหรือบังลิ้นทำสิ่งนี้ให้เป็นอันยกเลิก และให้ถือปฏิบัติ
ตามคำสั่งนี้โดยเคร่งครัด

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

พลตำรวจเอก

(เสรีพิศุทธ์ เตมียาเวส)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติปฏิบัติไม่ถูกต้องตามแนวปฏิบัติของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่อง การเสนอข่าวและภาพข่าวผู้หญิงและเด็กถูกละเมิดทางเพศ ให้พนักงานสอบสวนแจ้งพฤติกรรมการที่มีชอช ไปยังสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ โดยเร็ว เพื่อให้สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พิจารณาต่อไป

๒. ให้พนักงานสอบสวนและผู้เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติตามกฏการใช้สิทธิของสมาชิกสภาการ หนังสือพิมพ์แห่งชาติ ทำสัญญาประกันหรือใช้ค้ำประกันเป็นหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว กรณีคนละ หรือบุคคลอื่นกระทำผิดคดีอ.ญ.เฉพาะโทษตีหมิ่นประมาทได้กระทำโดยอ.ร.โมทนา อันเนื่องจากการ ประกอบวิชาชีพของสมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติเท่านั้น ตามคำสั่ง ค.ร.ที่ ๒๖๐/๒๕๕๖ ลง ๒๕ เม.ย.๕๖ เรื่อง การไว้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวแก่สมาชิกสภาการ หนังสือพิมพ์แห่งชาติ หากมีการร้องเรียนเรื่องดังกล่าวจะต้องถูกดำเนินการทางวินัยตามกฎเกณฑ์

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ ให้แจ้งพนักงานสอบสวน และผู้เกี่ยวข้องทราบ โดยให้ถือปฏิบัติ อย่างเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ.

(หรือวณิชย์ ตามาพงษ์)

รอง ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๑๖๐ /254๖

เรื่อง การใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว
แก่สมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

เนื่องจากสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ได้มีหนังสือขอใช้สิทธิของสมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เป็นประกันหรือหลักประกันผู้ต้องหาซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในคดีหมิ่นประมาท อันเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ในบางครั้งต้องประสบกับการถูกกล่าวหาดำเนินคดี เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ในการเสนอข่าวสารต่อประชาชน อันอาจกระทบกระเทือนต่อสิทธิเสรีภาพ ความปลอดภัยชื่อเสียงของบุคคลอื่น เฉพาะผู้ต้องหาในคดีหมิ่นประมาท ในกรณีความผิดที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการประกอบวิชาชีพของสมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เท่านั้น โดยไม่รวมถึงความผิดเฉพาะตัวอื่นใดที่ไม่เกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 3 แห่งระเบียบฉบับกระทรวงมหาดไทย ที่ 4/2499 ลงวันที่ 13 ตุลาคม 249๖ ประกอบกับมาตรา ๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาโอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2541 จึงวางหลักเกณฑ์การใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวแก่สมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ดังนี้

ข้อ ๑. สมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติมีสิทธิยื่นคำขอทำสัญญาประกันหรือประกันเชิงเงินหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว กรณีตนเองหรือบุคคลอื่นกระทำความผิดที่อาญาเฉพาะในคดีหมิ่นประมาท ได้กระทำโดยฉาบฉวย อันเนื่องจากการประกอบวิชาชีพของสมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติเท่านั้น โดยไม่รวมถึงกรณีความผิดเฉพาะตัวอื่นใดที่ไม่เกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติงานในหน้าที่. ให้ลงกรณีตามข้อ 2

ข้อ 2. หลักเกณฑ์...

ข้อ 2. หลักเกณฑ์การยื่นคำร้องขอใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว มีดังนี้

2.1 ต้องเป็นสมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ขณะวินิจฉัยคำขอให้ปล่อยชั่วคราว และต้องแสดงหนังสือรับรองว่าเป็นสมาชิกของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ หรือหนังสือรับรองของประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ โดยหนังสือรับรองดังกล่าวต้องแสดงถึงฐานะตำแหน่งหน้าที่ของผู้ยื่นด้วย

2.2 การยื่นคำร้องขอให้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว เป็นสิทธิเฉพาะตัวที่ต้องกระทำด้วยตนเองจะมอบอำนาจให้ผู้อื่นกระทำการแทนไม่ได้

2.3 ในกรณีลูกเงินที่ไม่อาจแสดงหนังสือรับรอง ตามข้อ 2.1 ให้แสดงหลักฐานอื่นชั่วคราวได้ เช่น บัตรประจำตัวหนังสือพิมพ์ที่ผู้ยื่นสังกัดอยู่ โดยจะต้องนำหลักฐานหนังสือรับรองมามอบให้แก่พนักงานสอบสวนภายในเวลาที่กำหนด หากพ้นวันเวลาที่กำหนดให้อยู่ในดุลพินิจของพนักงานสอบสวนพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 105

2.4 สิทธิในการร้องขอใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันการปล่อยชั่วคราว ให้สมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ทำสัญญาประกันหรือประกันตนวงเงินไม่เกิน 50,000 บาท

2.5 กรณีสมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์ขอทำสัญญาประกันหรือให้ตนเองเป็นหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวมีคู่สมรส ต้องมีหนังสือแสดงความยินยอมของคู่สมรสมามอบให้แก่พนักงานสอบสวนด้วย หากคู่สมรสไม่ยินยอมให้พนักงานสอบสวนใช้ดุลพินิจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 108

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สำเนาถูกต้อง

ตั้ง ณ วันที่ 26 เมษายน พ.ศ. 2546

พันตำรวจเอก

(ปริญญา เช่งฉ้วน)

พลตำรวจเอก

(เส็นต์ ศุภวรรณ)

รองผู้บังคับการฯ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้บังคับการกองวิชาการ

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ที่ ๕๖๕ / ๒๕๕๐

เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับกาารให้ข่าว การแถลงข่าว การให้สัมภาษณ์ การเผยแพร่ภาพถ่าย
ต่อสื่อมวลชน และกรจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์
(แก้ไขเพิ่มเติม)

ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีคำสั่ง ที่ ๕๕๕/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๘
กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับกาารให้ข่าว การแถลงข่าว การให้สัมภาษณ์ การเผยแพร่ภาพถ่ายต่อสื่อมวลชน
และการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ไว้แล้ว นั้น

เนื่องจากกระทรวงกิจการปัสัฒนาคาารมีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๗/ว ๗๘๒ ลงวันที่
๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ขอความร่วมมือสำนักงานตำรวจแห่งชาติในการ ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวดารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ เพื่อคุ้มครองข้อมูลข่าวดารส่วนบุคคล สิทธิส่วนบุคคล ในครอบครอง
เกียรติยศชื่อเสียง หรือควาเมเป็นอยู่ส่วนตัว ทั้งนี้ โดยให้พิจารณาค่าเบี่ยงการงแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่ง
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๕๕๕/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ตามมติที่ประชุมของคณะกรรมการ
ข้อมูลข่าวดารของราชการ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๙

ดังนั้น จึงให้ยกเลิกความในข้อ ๒.๓ ของคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๕๕๕/๒๕๔๘
ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ และให้ใช้ความค้ไปน้แทน

๒.๓ ห้ามขมูลหรือจัดทำให้สื่อมวลชนทุกแขนงถ่ายภาพ สัมภาษณ์ หรือให้ข่าวดาร
บุคคลดังต่อไปนี้

๒.๓.๑ ผู้ต้องหา ในระหว่างการจับกุมของตำรวจทั้งภายในและภายนอกที่ว่าการ
หรือสถานีตำรวจ

๒.๓.๒ เหยื่ออาชญากรรม รวมทั้งภาพที่มีลักษณะสุภาพหรือทาวนุช โทลร่าว หรือ
ตัวละครที่มีตติบุศกา หรือสิ่งผลกระทบ ต่อชื่อเสียง เกียรติยศ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๘๕๕/๒๕๔๘

เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข่าว การแถลงข่าว การให้สัมภาษณ์ การเผยแพร่ภาพ
สื่อมวลชน และการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์

ด้วย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นนโยบายที่จะกำหนดแนวทางการปฏิบัติในการให้ข่าว
การแถลงข่าว การให้สัมภาษณ์ การเผยแพร่ภาพสื่อมวลชน การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ การอนุญาตให้
ใช้สถานที่ บุคลากร อุปกรณ์ หรือยานพาหนะในการถ่ายทอดภาพและเสียง โดยตรงหรือบันทึกภาพนิ่ง ให้
ทุกหน่วยงาน และข้าราชการตำรวจมีมาตรฐานการปฏิบัติเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ผลการ
ปฏิบัติงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้อย่างถูกต้องตรงกัน ยามไว้ซึ่งภาพลักษณ์ที่ดี สร้างความ
เชื่อมั่นและเชื่อถือศรัทธาแก่ประชาชนในการให้ความร่วมมือกับข้าราชการตำรวจ และสำนักงานตำรวจ
แห่งชาติ

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปด้วยความเรียบร้อย เหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์
ปัจจุบัน จึงให้ปฏิบัติดังนี้

๑. การให้ข่าว แถลงข่าว และให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชน

๑.๑ ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการให้ข่าว แถลงข่าว และให้สัมภาษณ์

๑.๑.๑ ให้หัวหน้าหน่วยงานระดับสถานีตำรวจ แผนก งาน หรือผู้ที่ได้รับ
มอบหมายเฉพาะ และผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการให้ข่าว แถลงข่าว หรือให้
สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนทุกแขนง เฉพาะงานในหน้าที่รับผิดชอบหรือที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น

กรณีที่ปรากฏมีข่าวในทางลบเกี่ยวกับหน่วยงานใด ให้เป็นดุลยพินิจของผู้
มีหน้าที่ตามวรรคแรกเท่านั้นเป็นผู้ที่จะรายงานข้อเท็จจริงหรือข้อแจ้งข่าวนั้น ซึ่งรวมถึงการให้สัมภาษณ์หรือ
การไปร่วมรายการทางวิทยุหรือโทรทัศน์หรือการชี้แจงทางสื่ออื่น ๆ ด้วย

๑.๑.๒ ข้าราชการตำรวจที่ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าข้าราชการตำรวจตามข้อ ๑.๑.๑

หากประสงค์จะเป็นผู้ให้ข่าว แถลงข่าว ให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนทุกแขนง ให้ขออนุญาตต่อ
ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จนถึงผู้บังคับการต้นสังกัด หากเป็นเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาที่ยังไม่ถึง
ที่สุด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของข้าราชการตำรวจตามข้อ ๑.๑.๑ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น

๑.๑.๓ กรณีที่ข้าราชการตำรวจระดับต่ำกว่าผู้บังคับการ ประสงค์จะให้สัมภาษณ์

เป็นพิธีการ ผู้ดำเนินรายการ หรือเข้าร่วมรายการต่าง ๆ ที่มีกรณีพิเศษผ่านสื่อมวลชนทุกแขนง เกี่ยวกับ
การให้ข่าว มีข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็นหรือการดำเนินการอื่น ๆ ในลักษณะที่ตนเองเห็นชอบ
นอกจากนี้บรรดาเงื่อนไขการตามข้อ ๑.๑.๑ ให้ขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จนถึงผู้บังคับการ

๑.๒ แนวทางการปฏิบัติในการให้ข่าว แถลงข่าว ให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนทุกแขนง

๑.๒.๑ ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการให้ข่าว แถลงข่าว ให้สัมภาษณ์ต้องปฏิบัติตาม ขอบเขต อำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น ควรระมัดระวังถ้อยคำ หรือวิธีการทาง อื่นๆ เป็นการล่วงละเมิดสิทธิของผู้อื่น และควรใช้ถ้อยคำที่เป็นกลางเพื่อไม่ให้เป็นการประจาน ดูหมิ่นเหยียดหยามผู้อื่น

๑.๒.๒ การให้ข่าว แถลงข่าว หรือให้สัมภาษณ์ ให้ปฏิบัติตามประมวลระเบียบ การตำรวจไม่เกี่ยวข้องกับคดีลักษณะที่ ๓๐ รวมถึงห้ามให้ข่าว แถลงข่าว หรือให้สัมภาษณ์ที่เกี่ยวกับ เรื่องต่อไปนี้

๑.๒.๒.๑ เรื่องที่มีผลกระทบต่อการรักษาความปลอดภัยของประชาชน และ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

๑.๒.๒.๒ เรื่องหรือข้อเท็จจริงที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

๑.๒.๒.๓ เรื่องที่เกี่ยวกับคำสั่งให้ปฏิบัติ, หน้าที่ อันเป็นระเบียบการ ภายใน และคำสั่งหรือระเบียบการใด ๆ ที่ถือว่าเป็นความลับ

๑.๒.๒.๔ เรื่องที่จะเกิดการเสียหายทางชื่อเสียงหรือผลประโยชน์แก่ผู้อื่น เช่น คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดฐานทำให้บังเอิญ ความผิดฐานขโมยพระบาท และเรื่องอื่น ๆ ใน ลักษณะข้างบนนี้ด้วย

๑.๒.๒.๕ เรื่องที่อาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพหรือเสถียรภาพของชาติ โดยเฉพาะคดีที่อยู่ใน ระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้น เช่น การเปิดเผยเกี่ยวกับเทคนิคหรือวิธีการปฏิบัติงานที่ควร ปกปิดเป็นความลับ แนวทางการสืบสวนสอบสวน การจับกุม ตรวจค้น และการรวบรวมพยานหลักฐาน ต่าง ๆ ในทุกชั้นตอน เป็นต้น

๑.๒.๒.๖ เหตุการณ์หรือเรื่องราวที่ไม่เหมาะสม ซึ่งหากเปิดเผยต่อ ประชาชนอาจเป็นแบบที่บุคคลอื่นจะเลียนแบบหรือทำตามอย่างอื่นการกระทำอื่นอีก เช่น แผนประทุษกรรมต่าง ๆ ของคนร้าย หรือการที่แสดงถึงการผิดใจ การกระทำอันวิปริตประหลาด และวิธีการอันชั่วร้ายอื่น ๆ

๑.๒.๓ การให้สัมภาษณ์ โดยมีสื่อมวลชนทุกแขนงเป็นผู้ทำการสัมภาษณ์ใน ลักษณะเป็นกลาง ห้ามทางราชการตำหนิตอบโต้กับฝ่ายผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือบุคคลใด เพื่อมิให้เกิด ความเสียหายแก่ทางราชการ

๑.๒.๔ ห้ามนำหรือจัดให้ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือพยาน มาให้ข่าว แถลงข่าว หรือให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนทุกแขนง ยกเว้นกรณีที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน ให้ขออนุญาตต่อ ผู้บัญชาการ

ในวาระใด ๆ ก็ตาม ห้ามนำผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือพยาน ที่เป็นเด็กอายุ ไม่เกิน 18 ปีบริบูรณ์ พระภิกษุสามเณร นักพรต นักบวช ผู้เสียหายที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ มาให้ข่าว แถลงข่าว หรือให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนทุกแขนงเป็นอันขาด รวมถึงคดีที่ผู้ต้องหาในลักษณะที่ เป็นภาระคดีอื่นต่อสื่อมวลชนทุกแขนง

๑.๒.๕ เพื่อให้เกิดความชัดเจน เป็นประโยชน์ในการนำผลสำรวจของสื่อมวลชน
ทุกแขนง และให้ประชาชนได้รับทราบข่าวที่ไม่คลาดเคลื่อนจากความจริง ควรจัดเตรียมเอกสารข่าว
ประกอบการแถลงข่าว โดยเอกสารข่าวนั้นต้องไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้เกี่ยวข้องในคดี และรูปคดี

๑.๒.๖ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับนโยบายของแต่ละหน่วย ให้เป็นหน้าที่ของหัวหน้าหน่วย
ระดับกองบัญชาการ หรือเทียบเท่า หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเท่านั้นที่จะเป็นผู้ให้ข่าว แถลงข่าว หรือให้
สัมภาษณ์

๑.๒.๗ กรณีที่เกิดเหตุความวุ่นวายหรือสถานการณ์วิกฤตที่ส่งผลกระทบต่อ
ความมั่นคงของชาติและภยันตรายของประชาชน ให้ถือปฏิบัติในการให้ข่าว แถลงข่าว ให้สัมภาษณ์ หรือ
ประชาสัมพันธ์ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้นๆ

๒. การเผยแพร่ภาพต่อสื่อมวลชน

เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย ป้องกันกั๊กกันครายมิให้เกิดขึ้นกับผู้มีส่วน
เกี่ยวข้อง และไม่ให้เป็นภาพที่ไม่เหมาะสมถูกนำออกเผยแพร่ทางสื่อมวลชนทุกแขนง อันเป็นการล่วงละเมิด
สิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น จึงกำหนดปฏิบัติดังนี้

๒.๑ ห้ามนำสื่อมวลชนทุกแขนงไปถ่ายภาพหรือถ่ายภาพ ในขณะที่ทำปฏิบัติการ
ตรวจค้น อับถุ

๒.๒ ห้ามเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวน หรือพนักงานสอบสวน บนชุด หรือจัดให้สื่อมวลชน
ทุกแขนงถ่ายภาพในห้องสืบสวน หรือห้องสอบสวน ในขณะที่ทำการสืบสวนสอบสวน เว้นแต่เป็นกรณี
เจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวน หรือพนักงานสอบสวนผู้รับฟังข้อความเป็นผู้ดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งคดี

๒.๓ ห้ามอนุญาต หรือจัดให้สื่อมวลชนทุกแขนงถ่ายภาพ สัมภาษณ์ หรือให้ข่าวของ
ผู้ต้องหา หรือผู้ต้องกักขัง ในระหว่างการควบคุมตัวของตำรวจทั้งภายใน และภายนอกที่ทำการ หรือสถานี
ตำรวจ เว้นแต่พนักงานสอบสวนดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งคดี

๒.๔ ห้ามจัดให้สื่อมวลชนทุกแขนงเข้าทำข่าว ขณะเมื่อมีการให้ผู้ต้องหาเข้าพนักงาน
สอบสวน ไปอยู่ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ และหลีกเลี่ยงการให้สัมภาษณ์ใดๆ ในลักษณะเป็นการ
โต้ตอบระหว่าง พนักงานสอบสวน กับผู้ต้องหา หรือบุคคลอื่น โดยมีสื่อมวลชนทุกแขนงเป็นผู้สัมภาษณ์
เนื่องจากอาจเป็นเหตุให้บุคคลเสียหาย

ทั้งนี้ทางสอบสวนไม่ควรให้ผู้ต้องหาไปอยู่ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพว่า
ผู้ต้องหากระทำความผิดอย่างไร เพราะการนำผู้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพดังกล่าวมีที่พยานหลักฐานที่จะ
นำมาจับฟ้องประกอบคำรับสารภาพของผู้ต้องหา เพื่อให้เห็นว่าผู้ต้องหากระทำความผิดตามแนวคำพิพากษาฎีกา
ที่ ๗๕๒๒/๒๕๓๗ แต่ดำเนินการนำผู้ประกอบคำรับอื่น เช่น นำซึ่งจุดชี้ข้อเท็จจริงคดีได้มาจาก
การกระทำผิด ซึ่งบางครั้งมีไว้เป็นหลักฐาน ได้ใช้ หรือจะใช้ในการกระทำผิด หรือสงสัยว่าจะใช้ในการกระทำ
ความผิด หรือจะใช้เป็นพยานหลักฐาน ให้ผู้ต้องหาทำชี้ได้ และป้องกันมิให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปใน
ที่นำชี้ ให้พิจารณาระวังการใส่ถ้อยคำ หรือกิริยาท่าทางที่เห็นว่าเป็นการข่มขู่ หรือการปฏิบัติที่ไม่สมควรแก่
ผู้ต้องหา รวมทั้งการตำหนิร่างกายผู้ต้องหา

๔-

ไม่ว่ากรณีใดๆ ก็ตาม ห้ามเจ้าพนักงานผู้ต้องหาที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี บริบูรณ์ ไปในที่ที่เกิดเหตุประกอบคดีรับสารภาพ เพราะจะเป็นการประจานเด็ก และอาจเป็นการกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับเด็ก นอกจากนี้ห้าม นำผู้เสียหาย พยาน เข้าร่วมในการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคดีรับสารภาพของผู้ต้องหาเป็นอันขาด โดยเฉพาะผู้เสียหายที่เป็นเด็ก ดพร. พระกัญญา.นร. นักพรต นักบวช

๓. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ

๓.๑ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ปฏิบัติตามระเบียบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการจัดทำข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าถึง พ.ศ. ๒๕๔๗

๓.๒ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทางเว็บไซต์ของหน่วยงาน ให้ปฏิบัติตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการและงบประมาณ ที่ ๐๐๐๗.๗๓๓/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗ เรื่อง การจัดทำและบริหารระบบอินเทอร์เน็ตของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๔. การอนุญาตให้ใช้สถานที่ บุคลากร อุปกรณ์ หรือยานพาหนะของทางราชการ

การอนุญาตให้ใช้สถานที่ บุคลากร อุปกรณ์ หรือยานพาหนะของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เข้าร่วมหรือประกอบคดีอาญา ฆาตกรรม ละเมิด โจรกรรม หรือบันทึกรายหนึ่ง คือเผยแพร่ภาพทางสื่อมวลชนทุกแขนง ให้ผู้ขออนุญาตยื่นเรื่อง พร้อมขอ (script) และเนื้อหาที่จะนำเสนอต่อหัวหน้าหน่วยงานที่ได้รับการร้องขอ แล้วให้หัวหน้าหน่วยงานนั้นพิจารณาถึงความเหมาะสมของผู้บังคับบัญชา ตามลำดับชั้น จนถึงผู้บังคับบัญชาชั้นสูงสุด ยกเว้นอุปกรณ์ หรือยานพาหนะใดที่จะเปิดเผยกำหนดไว้ให้ผู้ขออนุญาต ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปให้ดำเนินการตามระเบียบนั้น

ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณา (script) และเนื้อหา ในการอนุญาต โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการ และภาพลักษณ์ที่ดีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นสำคัญ

เมื่อได้รับอนุญาตแล้วให้หัวหน้าหน่วยงานที่ได้รับการร้องขอ เป็นผู้ดูแลสถานที่ อุปกรณ์ และยานพาหนะ ของทางราชการให้เกิดความเสียหาย

๕. การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์

หน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มีความประสงค์จะประชาสัมพันธ์หรือขอความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ใดๆ ให้หน่วยงานนั้นตั้งคณะกรรมการพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาสาระที่เสนอประชาสัมพันธ์ก่อนนำเสนอเผยแพร่ เกี่ยวกับรายละเอียดและเนื้อหาในการนำเสนอ มีความเหมาะสมหรือไม่ เพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

หากการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ต่อสื่อมวลชนทุกแขนง มีารสัมภาษณ์เจ้าพนักงานตำรวจ หรือใช้สถานที่ อุปกรณ์ หรือยานพาหนะของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการถ่ายทำ ให้หน่วยงานผู้ว่าจ้าง หรือขอความร่วมมือ ดำเนินการตามข้อ ๓ หรือ ๔ แล้วแต่กรณี

๖. การกำกับดูแลและการควบคุมการปฏิบัติ

๖.๑ หากพบการกระทำที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับ การให้ข่าว การแถลงข่าว การให้สัมภาษณ์ การเผยแพร่ภาพต่อสื่อมวลชน การอนุญาตให้ใช้สถานที่ บุคลากร อุปกรณ์ หรือสถานที่ของหน่วยงานราชการ การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ อันอาจก่อให้เกิดความเสียหาย ให้ชื่อเสียงเกียรติ หรือผู้บังคับบัญชาหน่วยงานที่ตรวจพบ แจ้งข่าวทางราชการผู้ที่เกี่ยวข้องและเจ้าพนักงานดังกล่าว หรืออาจจะมีข้อเสนอแนะช่องทางที่เหมาะสมส่งมาก็ได้

๖.๒ หากพบข้าราชการตำรวจผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นสูงสุดดำเนินการทางวินัย และหากผู้บังคับบัญชาหน่วยงานที่ตรวจพบ ผู้บังคับบัญชาชั้นสูงสุดโดยไม่สามารถดำเนินการกับผู้ฝ่าฝืน ให้ผู้บังคับบัญชาหน่วยงานที่ตรวจพบพิจารณาดำเนินการทางวินัยกับผู้บังคับบัญชาชั้นสูงสุดด้วย

๖.๓ ให้กองสารนิเทศเป็นเจ้าของเรื่องตามคำสั่งนี้ หากพบว่ามีกรารกระทำที่ฝ่าฝืน ให้รายงานสำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาตั้งกรรมการต่อไป

๗. ให้ยกเลิกหนังสือดังต่อไปนี้

๗.๑ หนังสืออารมตำรวจ ที่ ๕๖๐๑(ป)/๒๗๓ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ เรื่อง กำกับการปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข่าว การแถลงข่าว ให้สัมภาษณ์หรือเผยแพร่ภาพต่อสื่อมวลชน

๗.๒ หนังสือกรมตำรวจ ที่ ๐๖๒๕.๒๓/๑๑๔๑๒ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๐ เรื่อง กำกับการปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข่าว การแถลงข่าว หรือให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชน

๗.๓ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ส่วนมาก ที่ ๐๖๒๗.๒๓/๗๐๑๑๓ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๒ เรื่อง กำหนดการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการกับผู้ต้องห้, การแถลงข่าวหรือเผยแพร่ข่าวต่อสื่อมวลชน

๗.๔ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๖๐๒.๖๖/๓๓๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๓ เรื่อง กำกับการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการกับผู้เสียหาย, การแถลงข่าวหรือเผยแพร่ข่าว

๗.๕ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ส่วนมาก ที่ ๐๖๒๕.๗๓/๖๔๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๓ เรื่อง กำหนดแนวทางในการตั้งกองอำนวยการกรณีสื่อมวลชนเผยแพร่ข่าวผิดพลาด

๗.๖ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๒๕.๔๓/๒๐๒ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๔ เรื่อง กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการให้สัมภาษณ์ หรือเผยแพร่ภาพต่อสื่อมวลชน

๗.๗ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๖๖.๔๗/๑๔๒๒ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ เรื่อง กำกับการปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข่าว การแถลงข่าว หรือให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชน

๗.๘ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๖๒๕.๔๓/๕๑๖๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๕ เรื่อง กำหนดแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการให้สัมภาษณ์ หรือเผยแพร่ภาพต่อสื่อมวลชน

๗.๙ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๗.๒๓/๑๐๒๑๒ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๗ เรื่อง กำกับแนวทางการปฏิบัติกรณีเกิดเหตุที่มีข้าราชการตำรวจเี่ยวข้อง เฉพาะข้อ ๔

-๖-

บรรดา หนังสือ หรือคำสั่งใดที่ขัด หรือแย้งคำสั่งนี้ ให้ถือปฏิบัติตามนี้คำสั่งนี้แทน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

ตั้ง ณ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

พลตำรวจเอก

(โกวิท วัฒนะ)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ข้อบังคับของประธานศาลฎีกา

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกประกันหรือหลักประกัน

ในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา

พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๓๕ บัญญัติห้ามมิให้เรียกหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญาจนเกินสมควรแก่กรณี และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๑๐ วรรคสาม บัญญัติให้ประธานศาลฎีกาออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกประกันหรือหลักประกัน ประธานศาลฎีกาจึงออกข้อบังคับนี้ซึ่งมีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับกรณีกักขังและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในกรณีที่มิระบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ เมื่อศาลพิจารณาคดีฟ้องขอให้ปล่อยชั่วคราวแล้วเห็นว่าเป็นกรณีที่สมควรให้ปล่อยชั่วคราวได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๘ ก็ให้ศาลพิจารณาว่าจะให้ปล่อยชั่วคราวโดยมีประกันหรือไม่มีประกัน

ในการพิจารณาว่าการปล่อยชั่วคราวควรจะมีประกันหรือไม่ต้องมีประกัน ให้ศาลพิจารณาดังความร้ายแรงแห่งข้อหา สาเหตุและพฤติการณ์การกระทำความคิด รวมทั้งบุคลิกลักษณะ นิสัย สภาพทางร่างกายและจิตใจ การศึกษา การประกอบอาชีพการงาน ประวัติการกระทำความคิดอาญา สภาพและฐานะของครอบครัว และความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคมของผู้ต้องหาหรือจำเลย

หากกรมพิจารณาตามวรรคสองมีเหตุจำเป็นและสมควรที่จะปล่อยชั่วคราว โดยไม่ต้องมีประกัน ก็ให้กำหนดวงเงินประกันให้เหมาะสมแก่ข้อหาและสภาพแห่งคดี รวมทั้งแนวโน้มที่ผู้ต้องหาหรือจำเลย จะหลบหนีหากพฤติการณ์แห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป

ในกรณีที่ต้องเรียกหลักประกัน ก็ให้พิจารณาว่าหลักประกันนี้เพียงพอหรือไม่ตามที่กำหนด หรือไม่ โดยให้คำนึงถึงความน่าเชื่อถือของผู้ขอประกัน หลักประกัน และฐานะของผู้ต้องหาหรือจำเลย ประกอบด้วย

ข้อ ๕ การกำหนดวงเงินประกันให้พิจารณาดังนี้

๕.๑ คดีความผิดกฎหมายไทยหรือที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้ปล่อยชั่วคราวโดยไม่ต้องมีประกัน หากมีเหตุจำเป็นต้องมีประกันให้กำหนดวงเงินไม่เกินกึ่งหนึ่งของอัตราโทษปรับขั้นสูงสำหรับความผิดนั้น

๕.๒ เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น คดีความผิดที่มีผลกระทบทางเศรษฐกิจซึ่งมีอัตราโทษปรับสูง ไม่ว่าจะมิโทษจำคุกด้วยหรือไม่ก็ตาม จะปล่อยชั่วคราวโดยมีประกันหรือหลักประกันก็ได้ แต่ไม่ควรกำหนดวงเงินให้เกินกึ่งหนึ่งของอัตราโทษปรับขั้นสูงสำหรับความผิดนั้น และไม่ว่ากรณีใดต้องไม่กำหนดวงเงินประกันหรือหลักประกันให้สูงเกินอัตราโทษปรับขั้นสูง

๕.๓ คดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกิน ๕ ปี ให้ศาลใช้ดุลพินิจอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวได้โดยไม่ต้องมีประกัน หากมีเหตุจำเป็นต้องมีประกันให้กำหนดวงเงินไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท เว้นแต่มีเหตุสมควรที่จะตั้งเป็นค่างอื่น ถ้ามีระบุเหตุนั้นไว้ในข้อบังคับ

๕.๔ คดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกิน ๕ ปีขึ้นไป การอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวต้องมีประกัน และจะมีหลักประกันหรือไม่ก็ได้ แต่วงเงินประกันต้องไม่สูงเกินอัตรากรณี

ในกรณีที่พฤติการณ์แห่งคดีมีได้มีลักษณะเป็นพิเศษอย่างอื่น การกำหนดวงเงินประกันตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) คดีที่มีโทษจำคุกแล้วไม่มีโทษสถานอื่นที่หนักกว่าโทษจำคุกรวมอยู่ด้วย ให้กำหนดวงเงินประกันโดยถือเกณฑ์ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท ล่วงระวางโทษจำคุก ๑ ปี ทั้งในส่วนที่เป็นอัตราโทษจำสูงและขั้นต่ำ

(๒) คดีที่มีโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้กำหนดวงเงินประกันไม่เกิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) คดีที่มีโทษประหารชีวิต ให้กำหนดวงเงินประกันไม่เกิน ๘๐๐,๐๐๐ บาท

๕.๕ ทศที่มีหลายข้อหา ไม่ว่าจะมีความผิดกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบทหรือ ความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ถือข้อหาที่มีอัตราโทษหนักที่สุดเป็นเกณฑ์ในการกำหนดวงเงินประกัน

ในกรณีที่มีจำเลยถูกฟ้องหลายคดีต่อศาลเดียวกัน ไม่ว่าจะถูกฟ้องพร้อมกันหรือต่างเวลากัน ศาลอาจกำหนดวงเงินประกันในแต่ละคดีให้ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ โดยให้ใช้หลักประกันร่วมกันก็ได้ แต่วงเงินประกันรวมสำหรับทุกคดีต้องไม่น้อยกว่าเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๖ กรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี ไม่ว่าจะเห็นคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ฎีกา ในปัญหาข้อเท็จจริงหรือ ไม่ก็ตาม ให้ศาลใช้ดุลพินิจอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวในระหว่างอุทธรณ์ฎีกาได้ โดยมีประกันและหลักประกัน แต่วงเงินประกันไม่ควรสูงเกินกว่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท

ในกรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษจำคุกเกิน ๓ ปี และศาลเห็นสมควรอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ในระหว่างอุทธรณ์ฎีกาได้ โดยประกันและหลักประกัน หากศาลเห็นว่าสมควรกำหนดวงเงินประกันให้สูงขึ้น จากที่ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์กำหนดไว้ ก็ให้กำหนดวงเงินประกันเพิ่มขึ้นได้แต่ไม่ควรเพิ่มเกินครึ่ง

ข้อ ๗ ในกรณีผู้ขอประกันเป็นญาติพี่น้องหรือมีความเกี่ยวข้องกับโดยทางสมรส หรือผู้จากระกัน ใช้หลักทรัพย์มีค่าอย่างอื่นที่กำหนดคราคราค่าที่แน่นอนและสะดวกแก่การบังคับคดีเป็นหลักประกัน หรือ กรณีที่มีความผิดที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยกระทำด้วยความจำใจหรือด้วยความยากจน ศาลจะกำหนดวงเงินประกัน ให้ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติก็ได้

หากผู้ขอประกันซึ่งเป็นญาติพี่น้องหรือมีความเกี่ยวข้องกับโดยทางสมรส เป็นผู้ใช้เงินสดหรือ หลักทรัพย์มีค่าอย่างอื่นของผู้ขอประกันที่กำหนดคราคราค่าที่แน่นอนและสะดวกแก่การบังคับคดีเป็น หลักประกันในการปล่อยชั่วคราว ศาลจะอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวโดยให้ผู้ขอประกันวางเงินสดหรือ หลักทรัพย์นั้นเพียงจำนวนร้อยละยี่สิบจากจำนวนวงเงินประกันที่ศาลกำหนดก็ได้

ข้อ ๘ ในกรณีผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นหญิงมีครรภ์หรือมีบุตรอายุไม่เกิน ๓ ปีอยู่ในความดูแล หรือเป็นผู้เจ็บป่วยซึ่งถ้าต้องขังจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ หรือเป็นผู้พิการหรือสูงอายุ ซึ่งโดยสภาพร่างกายหรือจิตใจอาจเกิดความทุกข์ทรมานเกินกว่าปกติในระหว่างขังขัง ให้ศาล ใช้ดุลพินิจอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวโดยไม่ต้องมีประกันหรือกำหนดวงเงินประกันให้ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ

ข้อ ๙ ในกรณีผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นเด็กหรือเยาวชน ให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาตัดสินคดี และเยาวชนใช้ดุลพินิจกำหนดวงเงินประกันตามที่ศาลเห็นสมควร แต่ต้องไม่สูงกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๐ การใส่ชื่อชั่วคราวโดยมีหลักทรัพย์เป็นประกัน อาจใช้หลักทรัพย์ดังต่อไปนี้

๑๐.๑ ที่ดินมีโฉนด ที่ดินมีหนังสือรับรองการทำประโยชน์ หรือห้องชุดโฉนดมีโฉนดที่ดิน หนังสือรับรองการทำประโยชน์ หรือหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด และหนังสือรับรองราคาประเมินของสำนักงานที่ดินมาแสดง หากจะนำสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินมาเป็นประกันด้วยก็จะต้องแสดงสำเนาทะเบียนบ้าน และหนังสือประเมินราคาส่งปลูกสร้างที่นำชื่อถือประกอบด้วย

๑๐.๒ หลักทรัพย์มีค่าอย่างอื่นที่กำหนดกฎหมายค่าที่แน่นอนได้ เช่น พันธบัตรรัฐบาล สลากออมสิน บัตรหรือสลากออมทรัพย์ทวีคูณของธนาคารเพื่อการพัฒนาและสหกรณ์การเกษตร ใบรับเงินฝากประจำธนาคาร ตัวเอกเงินที่ธนาคารเป็นผู้จ่าย และธนาคารผู้จ่ายได้รับรองตลอดไปแล้ว ตัวสัญญาเงินที่ธนาคารเป็นผู้ชดเชย หรือที่ธนาคารเป็นผู้สั่งจ่ายหรือรับรองซึ่งสามารถเรียกเก็บเงินได้ ในวันที่ทำสัญญาประกัน และหนังสือรับรองของธนาคารหรือบริษัทประกันภัย เพื่อชำระเมื่อปรับแทนในกรณีผิดสัญญาประกัน เป็นต้น ทั้งนี้ ในกรณีที่มีข้อสงสัย ให้ศาลตรวจสอบเพื่อขอคำยืนยันจากธนาคารหรือบริษัทประกันภัยที่ออกหนังสือรับรองนี้

เมื่อทำสัญญาประกันแล้ว ให้ศมีหนังสือแจ้งมายังไปยังสำนักงานที่ดิน สำนักงานเขตหรืออำเภอ หรือธนาคารแล้วแต่กรณีทันที และเมื่อสัญญาประกันสิ้นสุดลง ให้รับคืนหลักประกันและแจ้งยกเลิกการกักยึดโฉนดแล้ว ในกรณีที่ใช้หนังสือรับรองจากบริษัทประกันถือเป็นหลักประกัน ให้หาตนตั้งจำนวนวงเงินประกันในสัญญาประกันให้บริษัทประกันภัยทราบด้วย

ข้อ ๑๑ การให้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๓) ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๑๑.๑ บุคคลผู้ขอประกันจะต้องเป็นผู้มีตำแหน่งหน้าที่การงานหรือมีรายได้แน่นอน เช่น เป็นข้าราชการ ข้าราชการบำนาญ สมาชิกวุฒิสภา ผู้บริหารราชการส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น พนักงานองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานของรัฐประเภทอื่น ๆ ลูกจ้างของทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารพรรคการเมือง หรือคนหาชก และเป็นผู้มีความสัมพันธ์กับผู้ต้องหาหรือจำเลย เช่น มีเป็นบุพการี ผู้สืบสันดาน สามี ภริยา ญาติพี่น้อง ผู้บังคับบัญชา นายจ้าง บุคคลที่เกี่ยวพันโดยทางสมรส หรือบุคคลที่ศาลเห็นว่ามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดเสมือนกับญาติพี่น้อง หรือมีความสัมพันธ์ในทางอื่นที่แสดงให้เห็นสมควรให้ประกันได้ โดยมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ยื่นคำร้องด้วยตนเอง และเสนอหนังสือรับรองจากคณบดีหรือ นายจ้างตามแบบที่ายกข้อ ๖๓ นี้ หรือหลักฐานอื่นที่เชื่อถือได้ และหากผู้ขอประกันมีคู่สมรส ให้แสดง หลักฐานการยินยอมของคู่สมรสด้วย ในกรณีที่เงินไม่เพียงพอหนังสือรับรองได้ทันที พร้อมคืนโดย แสดงหลักฐานอื่น เช่น บัตรประจำตัวที่แสดงฐานะความเป็นอยู่ และให้นำหนังสือรับรองหรือหนังสือยินยอม มาแสดงภายหลัง

(๒) ให้ทำสัญญาประกันได้ในวงเงินไม่เกิน ๑๐ เท่าของอัตราเงินเดือน หรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

(๓) กระทรวงฯ ให้พิจารณาจากเงินเดือนหรือรายได้ แต่หากวงเงินประกัน มีข้อสูงกว่าวงเงินที่ผู้ยื่นมีสิทธิประกันได้ ศาลอาจกำหนดให้ผู้ขอประกันวางเงินหรือหลักทรัพย์อื่นเพิ่มเติม ให้เพียงพอกับวงเงินประกันนั้นได้ หรืออาจให้มีผู้ขอประกันหลายคนร่วมกันทำสัญญาประกัน โดยใช้วงเงิน ของแต่ละคนรวมกันได้

(๔) หากผู้ประกันตัวจากตำแหน่งหน้าที่การงาน ก็ให้คงมีสิทธิประกัน ต่อไปโดยศาลอาจใช้ดุลพินิจสั่งให้หาหลักประกันเพิ่มเติมหรือคิดเพิ่มเติมได้

๑๑.๒ นิติบุคคลอาจเป็นผู้ขอประกันได้ ในกรณีที่กรรมการ ผู้แทน ตัวแทน ผู้มีส่วน หนึ่งผลงานหรือลูกจ้างของนิติบุคคลนั้นตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย ให้ทำสัญญาประกันได้ในวงเงินตามที่ศาล กำหนดสมควรเป็นกรณี ๆ ไป และศาลอาจกำหนดให้ผู้ขอประกันวางเงินหรือหลักทรัพย์อื่นตามจำนวน ที่เห็นสมควรเพิ่มเติมด้วยก็ได้ โดยจะต้องแสดงหนังสือรับรองการจดทะเบียนและหลักฐานแสดงฐานะการเงิน และผู้มีอำนาจทำการแทน ในกรณีที่เงินไม่สามารถนำค้ำประกันเอกสารมาแสดงได้ทันที ให้ผ่อนผันโดย แสดงสำเนาเอกสารดังกล่าวและให้นำค้ำประกันเอกสารมาแสดงภายหลัง

๑๑.๓ ในกรณีที่ส่วนราชการ คณะรัฐมนตรีหรือหน่วยงานราชการสั่งว่าด้วยกระทรวงหรือ ด้การราชการหรือลูกจ้างของหน่วยงานราชการที่สั่งหาคดีอาญา เป็นผู้ร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว หากจำนวนเงิน ที่ระบุไว้ในหนังสือรับรองหรือคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวเพียงพอแล้ว การถือว่าหนังสือรับรองหรือ คำร้องนั้นเป็นหลักประกันที่นำเชื่อถือได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๘ (๕)

ที่ ๑๒ ผู้ต้องหาหรือจำเลยอาจทำสัญญาประกันตนเองได้ และให้นำหลักเกณฑ์ในข้อ ๑๑.๑ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

การให้สิทธิผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่ง หากผู้ลี้ภัยหรือผู้ขอลี้ภัยเป็นพนักงานหรือผู้ประกอบวิชาชีพ เช่น แพทย์ เภสัชกร ทนายทนาย วิศวกร สถาปนิก ทนายความ ผู้สอบบัญชี ครู ผู้ประกอบวิชาชีพ คำนวณ หรือผู้ประกอบวิชาชีพอื่นที่สหภาพแรงงานหรือผู้ประกันตนที่สหภาพแรงงานได้ และยกเว้นผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นฆาตกรรมหรือการปฏิบัติหน้าที่หรือการปฏิบัติหน้าที่ในการประกอบวิชาชีพนั้น ให้ผู้ลี้ภัยหรือผู้ขอลี้ภัยสามารถประกันตนเองได้ในวงเงินไม่เกิน ๑๕ เท่าของอัตราเงินเค้นถอนหรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ข้อ ๑๓ เพื่อให้การปฏิบัติตามข้อบังคับนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ให้ศาลกำหนดแนวทางปฏิบัติของศาลนั้นได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ

ข้อ ๑๔ ให้ศาลประกาศและเผยแพร่ข้อบังคับและแนวทางปฏิบัติในกรณีเรียกประกันหรือหลักประกันให้ผู้ที่มาติดต่อและประชาชนได้ทราบโดยทั่วกัน

ข้อ ๑๕ ในกรณีจำเป็นต้องมีวิธีการใดในทางธุรการเพื่อให้ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้เป็นไปได้โดยเรียบร้อย ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้กำหนดวิธีการนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

สุภชัย ภู่งาม

ประธานศาลฎีกา

หนังสือรับรอง

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว ..... นามสกุล .....
 ตำแหน่ง ..... ระดับ ..... หน่วยงาน .....

ขอรับรองว่า มีจตุนี้ นาย/นาง/นางสาว ..... นามสกุล .....
 เป็นข้าราชการพนักงาน ของหน่วยงาน .....

ถนน ..... ตำบล/แขวง ..... อำเภอ/เขต .....

จังหวัด ..... รหัสไปรษณีย์ ..... โทรศัพท์ .....

ตำแหน่ง ..... ระดับ ..... อัตราเงินเดือน ..... บาท

(.....) มีความประสงค์จะยื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราว

และทำสัญญาประกันในการปล่อยชั่วคราว .....

ซึ่งเป็นผู้ต้องหาจำเลย ต่อศาล .....

และขณะนี้ผู้ขอประกันอยู่ระหว่างประกันตัวผู้ต้องหาจำเลย คือ .....

ในวงเงิน ..... บาท (.....) ที่ศาล .....

จึงขอรับรองไว้เป็นหลักฐาน

รับรอง ณ วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ลงชื่อ .....

(.....)

ตำแหน่ง .....

- หมายเหตุ . ๑. หนังสือรับรองตามแบบนี้เป็นเพียงตัวอย่างโดยสังเขป ผู้ยื่นคำขอไม่จำเป็นต้องใช้ถ้อยคำ
 ตามแบบนี้ทุกตัวอักษร เพียงให้มีสาระสำคัญครบถ้วนตรงกันก็ใช้ได้
๒. กรณีฉุกเฉิน ไม่อาจแสดงหนังสือรับรองจากผู้บังคับบัญชาได้ทัน อาจขอผู้ประจักษ์แห่ง
 หลักฐานอื่นไปหลักฐานอื่น เช่น บัตรประจำตัวที่แสดงฐานะ หรือศาลจะผ่อนเวลาไว้เพื่อนำ
 หนังสือรับรองมาแสดงในภายหลังก็ได้

หนังสือรับรองการเป็นทนายความ

ข้าพเจ้านาย/นาง/นางสาว ..... นามสกุล .....

ตำแหน่ง นายกสภาทนายความ/กรรมการสภาทนายความ/ประธานทนายความจังหวัด .....

ขอรับรองว่า นาย/นาง/นางสาว ..... นามสกุล .....

เป็นผู้ได้จดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นทนายความตั้งแต่วันที่ ..... ปัจจุบันยังเป็นสมาชิก

สภาทนายความและมีได้อยู่ระหว่างการถูกห้ามทำทนายความโดยอยู่สำนักงานชื่อ .....

ตั้งอยู่เลขที่ ..... แขวง/ตำบล .....

เขต/อำเภอ ..... กรุงเทพมหานคร/จังหวัด ..... มีความประสงค์จะยื่น

คำร้องขอปล่อยชั่วคราวและทำสัญญาประกันในการปล่อยชั่วคราว .....

ซึ่งเป็นผู้ต้องหาจำเลย คดีศาล .....

และขณะมีผู้ขอประกันอยู่ระหว่างประกันตัวผู้ต้องหา/จำเลย คือ .....

.....

ในวงเงิน ..... บาท (.....) ก็ศาล .....

จึงขอรับรองไว้เป็นหลักฐาน

รับรอง ณ วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ลงชื่อ .....

(.....)

ตำแหน่ง นายกสภาทนายความ/กรรมการสภาทนายความ/

ประธานทนายความจังหวัด .....

- หมายเหตุ :
1. หนังสือรับรองตามแบบเป็นเพียงตัวอย่างโดยสังเขป ผู้ยื่นคำขอไม่จำเป็นต้องใช้ติดคำ
  2. การยื่นอุทธรณ์ ไม่อาจแสดงหนังสือรับรองจากสภาทนายความได้ทั้งนี้อาจอนุญาตให้แสดงหลักฐานอื่นไปศาลล่างก่อน เช่น ใบอนุญาตให้เป็นทนายความ บัตรประจำตัวสมาชิกสภาทนายความ หรือการจะขานเวลาไว้เพื่อนำหนังสือรับรองมาแสดงในภายหลังก็ได้

หนังสือให้ความยินยอมของคู่สมรส

ข้าพเจ้านาย/นาง ..... นามสกุล .....

อายุ ..... ปี อยู่บ้านเลขที่ ..... ถนน ..... ตำบล/แขวง .....

..... อำเภอ/เขต ..... จังหวัด ..... โทรศัพท์ .....

ยินยอมให้ นาย/นาง ..... นามสกุล ..... ผู้ขอแต่งงาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับ

ข้าพเจ้าโดยเป็น ..... ประกันตัวผู้ต้องหา/หรือจำเลย ชื่อ .....

ไปศาล ..... ได้ หากเกิดความเสียหายและจะต้องชดเชย

ค่าเสียหายตามสัญญาประกันต่อศาลจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ข้าพเจ้าสละสิทธิ์ที่จะคัดค้านทุกประการ

ให้ไว้ ณ วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ลงชื่อ ..... ผู้ให้ความยินยอม

(.....)

พยานขอรับรองว่าเป็นลายมือชื่อของผู้ให้ความยินยอมจริง

ลงชื่อ ..... พยาน

(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน

(.....)

หมายเหตุ : หนังสือให้ความยินยอมของคู่สมรสตามแบบเป็นเพียงตัวอย่างโดยสังเขป ผู้ให้ความ
ยินยอมไม่จำเป็นต้องทำตามแบบนี้ทุกตัวอักษร เพียงให้มีสาระสำคัญครบถ้วน
ตรงกันก็ได้